

சுவமயம்.

ஸ்ரீ சிவஞான போதம்

ஸமஸ்கிருத சுலோகத்திற்கு ஸ்ரீமேய்கண்ட
தேவநாயனரால்

ஹேழிபெயர்த்தருளிய தமிழ்ச்சுத்திரமும்
திருத்தருந்தி இந்திரிடம்
கடபாத்தி சுவாமிகள்

ஆதீனம்
சுருர் சச்சிதானந்தசுவாமிகள்
மாணக்கராகிய

பழனிச்சாமி சுவாமிகள்
அவர்களால் இயற்றிய

வேதாந்த தீபிகையுரையும்.

ஸ்ரீசிவஞானபோத ஸமஸ்கிருத ஸூத்ரத்திற்கு
திருவையாற்றில் ருத்தும்
உகையானந்தத்தினாலியற்றியவுரையும்.

குடபகோணம்

“ஸ்டார் அச்சுக்கூடத்தில்”
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922.

இதன் விலை] Copy Right Registered. [ரூபா. 3

ஓம் தத் சத்.

நான் என்மனதிற்கு அறிவுறுத்தல்.

சேய்காரியம்பற்ற.

ஹே! என்மனதே! சற்று நில், சற்று நில். ஈதொன்றைக் கவனி, மலரும் மணமும்போல நாமிருவரும் ஒன்றுபட்டு முன் முன் மனிதப்பிறவியில் தன்னிலை மறந்து செய்த எண்ணிலாப் பழவினை பலவால் புல் புழு விலங்கு பறவையாதி பல்வேறு பல் கோழிப் பிறவியில் பிறந்து அளவிலாத் துன்ப இன்பங்களை அது பவித்து அலுத்துனோ மன்றோ? என் அருந்துணை மனதே! இப்போது ஏதோ ஓர் புண்ணிய பரிபாகவயத்தால்; ஈசன் விழிப்பார்வையால்; கையால்நீந்திக் கடலைக்கடர்த்தொப்ப அடைதற்கு அரிது அரிதெனும் இம்மானிடப் பிறவியை மீண்டும் பெற்றுனோமே! மனதே! அரிதிற்பெற்ற இப்பிறவி என்ன! நிலையா? இப்பவோ எப்பவோ இனிவருங்கணத்தோ என அறிதற்கரிய அவதிபுடையதன்றோ? நன்னலமெல்லாம் நாடுமென்மனதே! இங்ஙனம் அடைதற்கருமையும் அறிதற்கரிய நிலைமையும் உடைய இந்த மானிடப்பிறவியில் நாமுள்ளபோதே இவ்வரும்பெரும் பிறவிப்பயனும் இந்த உடம்பினிற்றினே நம்மையும் நம் ஆதாரத் தலைவனைபுங்கண்டு பின் அத்தலைவனை நாமாய், சிவமாய்கிற்கும் துன்பவொழிவும் இடையறு இன்ப அடைவுமாய முத்தியை யன்றோ! பெறவேண்டும். சற்று நில் நில் மனதே! ஒப்பு உயர்வு இலா இம்முத்தியைப் பெறுதற்கு நாம் இனிப்பிறவா நெறியி னன்றோ செல்லவேண்டும். அங்ஙனமின்றி, என் சஞ்சலமனதே! முன்னைய நாய்நரி விலங்காதி பிறப்பினைப்போன்று உண்ணல் உறங்கல் களித்தல் குழந்தைகுட்டிகளை நியமமின்றிப் பெறல், தனம் நிலமாதிய தாறுமாறாய்த் தேடல், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமெனக்கோடல் என்பனவாதியில் முந்தி முனைந்து நீ சென்று என்னைபுங்கூட இழுத்து அவற்றில் அழுத்தி இம்மனிதப்பிறப்பிற்கு உரித்தான பகுத்தறிவாய விவேகத்தை நாளும் நாளும் தொலைத்துவருகின்றனவே? ஆஹா! ஈதேன்

அஃதி! மனதே! இனிமேலும் உண்ணல் உடுத்தலாதி பழக்கவழக் கங்களை நமக்கு இன்றியமையா சிவமவகையில் நடத்திக்கொண்டு இனிப்பிறவாநெறியில் சாமிநுவரும் ஊசி தூல்போல் ஒன்றுபட்டுச் செல்வோம். போன்பாசிலிங்கம் என் புண்ணிய மனதே! அந்தோ! இதென்! சாம் சிவனடிக்குத் தொண்டுகவேண்டாமா? மங்காய் செய்ய நம் கண்டத்தில் ஓர் உருத்திராக்க மணியை விநும்பிச்சுட்டவேண்டாமா? நமது துன்பம் தொலைத்து இன்ப மளிக்குட விபூகியை முப்போது மெப்போதும் சிவ சிவ சிவ எனச் சந்தித்துச் சிறக்க அணியவேண்டாமா? நம் தீவினைளா மகற்றும் சிவனடியாரைச் சிவமே எனத் தெரிசிக்கவேண்டாமா? மனதே! இவற்றற்கினியாயினும் உடன்படு உடன்படு. என் அரும் தவமனதே! சாம் செல்லுதற்குரிய இனிப்பிறவாநெறி யாதென விநும்பிக் கேட்பாயேல்! அதனை யான் முடிந்தகிலையில் சுருக்கிக் கூறுகின்றேன். மனதே! ஒருமைகிலையினின்று கீ கேள். நாம் இனிப்பிறவா நெறியென்பது! நாம் பிறக்கும்பொழுது கொண்டு வராததும் மண்மேல் இறக்கும்பொழுது கூடக்கொண்டு போகாததுமாய் இடைநடுவில் உழமுடையதெனக் குறிக்கும் இத்தேகம் மனைவி மக்கள் விடு காடு தனமாதிய அனைத்தயும் உண்மையில் எல்லாவல்ல இடைவந்தத்தவைகளையென சிச்சயித்து; மனதே! இவ்வுடமைகளுக்கு உடையவனான இறைவனுக்கே இப்போதும் இவற்றையுழு நம்பிக்கையுடன் ஒப்படைத்து, இத்தேகமாதிய வனைத்திற்கும் உயிர்த்துணையாய இறைவனையே தலைவனாக்கி அவனடிக்கு சாம் அடிமையாயிருந்து நமக்கு இன்றியமையாத விபாபாய் விவசாயம் உத்தியோகமாதிகளையும் நித்திய ஸ்ரானம் அதுட்டானம் ஜபம் ஆலயவழிபாடு அடியார்வழிபாடு அத் துடன் தானம் தருமம் விரதம் முதலானவைகளையும் எங்கு முள்ள இறைவன்பணியாய், செய்தற்குரிய கடமை நமதாய், யாதொருபயனையும் விரும்பாது, செய்யும் முறையிற் சிறிதும் பிறழாது அவைகளைச் செய்துவருதலே நாம் செல்லுதற்குரிய இனிப்பிறவா நெறியாமென்க. ஹே! என்மனமே! நாம் உறுதி கொண்டு இவ்வாறே செய்யின் சித்தசத்தியெனும் காணத்துய் மையாய் மலபரிபாகமும் சித்த ஏகாக்கிரமெனும் காணவொரு மையாய் இருக்கினைபொப்பும் இப்பிறவிநாளிலேயே உண்டாய் இவற்றன் பயனாய் சிவஞானமும் அதனால் நாம் புகும் நால்வகை

மோனியின் விதேயைய இன்பவடிவ முத்தியும் மகக்குண்டா
மென்பது சத்தியம் சத்தியம். ஹா! என் தவவருவாய மனதே!
தெரியப்படுத்திய இவைபனைத்தும் நாம் சுளுவிலடைய உபாய
மொன்றுளது. அதனைபுங் கூறுகிறேன். இன்னுஞ்சற்று நன்று
கேள். மனமே! ஒப்புஉயர்வற்ற இடரிலா இன்பமாய இம்முத்தி
ஒன்றிலேயே விருப்பமும், கருணை பக்தி துறவு சிவஞானம்
என்ற நான்கினையும் உண்மையில் உடைய அடியார் உறவும், சிவ
நீர்க்கை, விஷ்ணுநீர்க்கை, அவதாரமாய மதாசாரியர் முதலிய
பெரியோர் நீர்க்கை, வேதநீர்க்கை, வேதமார்க்கநீர்க்கை ஆகிய
இவற்றைப் புகட்டி நம்மை மீளாக துன்பத்திற்கு ஆளாக்காத
உத்தமமான கீதைமந்தி நூல்ஆராச்சியும், ஆகிய இவைகளை
மந்திரித்துணையாய்க் கொள்ளுதலே நாம் முறைமாய் துன்ப
மற்ற இன்பமாய முத்தியை அடைதற்கு உபாய மென்றது!
ஆகையால் என்உருவாயமனமே! எவ்விதத்தேனும் இவற்றையே
தேடி அடைந்துகொள்வீனா இன்பவாழ்வில் உய்வோம் உய்வேளாம்
உய்வேளாம். சுபம்.

இம்மை உறமை இன்பத்தை விருப்பும் உத்தமர் யாவரும்
இதனைச்சித்தித்து நன்மார்க்கமடையுங்கள்.

மௌனம் தயானந்தகவாமி.

“உடம்பினைப்பெற்ற பயனாவதெல்லாம்
உடம்பினில் உத்தமனைக் காண்”

“அகரவுயிர்போல் அறிவாகியெங்கும்
நிகரில் இறைநிற்கும் நிறைந்து”

“இருள்சேர் இருவினையுஞ்சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு”

“இறந்த பிறப்பில் தான்செய்த வினையைப்
பிறந்த பிறப்பால் அறிக—பிறந்திருந்து
செய்யும் வினைபால் அறிக இனிப்பிறந்து
எய்தும் வினையின் பயன்.”

கார்த்திகேயன் பிரஸ், சிதம்பரம்.

உ

சிவமயம்.

பதினாறாம் பெற்றுப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திரு!

மறைகள் நிக்தனை சைவ நிக்தனை பொருமனமும் ?
தறுகண் ஐம்புலன்களுக்கேவல் செய்யுறுச் சதூரும்
பிறவி தீதேனுப் பேதையர் தம்மொடு பிணக்கும்
உறுதிநல்லறம் செய்பவர் தங்களோ றேவும். க.

யாதுநல்லன்பர் கேட்பினும் உதவுறும் இயல்பும்
மாதவத்தீனோர் ஒறுப்பினும் வணங்கிடு மகிழ்வும்
ஒதுநல் லுபதேச மெய்உறுதியும் அன்பர்
தீதுசெய்யினுஞ் சிவச்செயல் எனக்கொளுந் தெளிவும். உ.

மனமும் வாக்குகின் அன்பர்பால் ஒருப்படு செயலும்
கனவிலும் உனதன்பருக்கு அடிமையாங் கருத்தும்
நினைவில் வேறொரு கடவுளைவழிபடா நிலையும்
புனித! நின்புகழ் நாடொறும் உரைத்திடும் பொலிவும். ங.

தீமையாம் புறச்சமயங்கள் ஒழித்தீடுந் திறனும்
வாய்மையாகவே பிறர்பொருள் விழைவுறு வளனும்
ஏழறும் பரதாரம் நச்சிடாத நல் னோன்பும்
தூய்மைநெஞ்சில் யான் எனதேனுஞ் செருக்குறத் துறவும். ச.

துறக்க மீதுறையினும் நாகிற் றேய்கினும்
இறக்கினும் பிறக்கினும் இன்பந் துயக்கினும்
பிறைக் கொழுந்தணி சடைப்பெரும! இவ்வறம்
மறுத்திடா தேனக்கு நீ வழங்கல் வேண்டுமால். டு.

இவ்விதம் சிவபரம்பொருளை நந்தியெப்பெருமான் வேண்டிப்
பெற்றவாறு நாமும் நாள்தோறும் இறைஞ்சிவேண்டி இப்பதி
னாற்பேறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திருப்போமாக.

அரிமனம் நகர தனவைசியர் தருமச்செய்கையின் நினைவிற்காக
வெளியிடப்பட்டது.

அறிவிப்பு.

—❦—

தேவர்திரசாத்த சமாசு என்னிலைப விளக்குவதாதும்
பெருந்தகத்தை பெருந்தேர் பார்ப்பார் எனது மாணவர்களாகிய
மாண்பேந்தை, 11 மார்ச், 1922. தேவர்திரசாத்த, 11 மார்ச், 1922. சந்திரமயின்
பெருந்தகத்திடம் பெருந்தகத்தினால்.

22—12—22-ல் (தேவர்திரசாத்த மார்ச்சில் 8உ) குடும்பகோ
வன், டவுன் ஹவுஸ், தமிழ் பண்டித், அ. பாலசுப்பிரமணிய
பிள்ளை, குடும்பகோவன், பதார்த்தவசனி அச்சுக்கடத்தலைவராக
கிபி. வி. கோவிந்தசாமி பிள்ளையும், என்னிடம் பாரம் 1-க்கு
7 ரூபாய் உரிபேசி, பாதம் 10 பாரம் கொடுப்பதாக சம்மதித்து,
30 ரிம் பிரின்ட்ஸ் பெப்பரையும், 101 ரூபாயையும், பெற்றுக்
கொண்டு 15 பாரம் அடித்துவிட்டு, 13—1—23-ல் ரூபாய் 150
பெற்றுக்கொண்டு மற்றைய வான்கு மாதத்திற்கும் பத்து பாரம்
அடித்தும் ஒரே இனையும் பணத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கி
செம்புக கொடங்கிவிட்டிருக்கின்ற 13—4—23-ல் ஷாபார்களிடம்
எழுதிவாங்கினதின், குடும்பகோவன் பாணாறுதற மேலவ்விதி 3-ரை
விட்டிருக்கும், பண்டித், சாவித்திரின்னை 23—4—23-ல் பூரார்
பிசுப்பு, ரேடஸ் உடைபாருக்கு போட்ட லெட்டரில் ஷாபார்கள்
அச்சிடமுடியாதென்று சொல்லிவிட்ட விபரத்தைத்தெரிந்து, வந்து
கேட்க, ஷாபார்கள் முதல் நுத்திரத் தொடங்கி அச்சிட்ட 25 பாரம்
கனையும், வெத்துப்பேப்பர். 11 ரிமையும் 4—5—22-ல் கொடுத்த
விட்டு, பாக்கி 76 ரூபாயையும், 4 ரிம் பேப்பரையும் எடுத்துக்கொ
ண்டு விண்வழக்குப்பேசி மருட்கின்றவர்கள். அதன்பின்னர், குடும்ப
கோவன் ஸ்டார் பிரஸின் சொத்தக்காரர்களாகிய டி. கே. காசிநாத
ரூவ் கோவில்சுரேதர்ஸ் அவர்களால் மாதம் 1-க்கு 16 பாரம்வீதம்
1922-ஸ்ர மேமீ 9உ (தூத்துடி ஸ்ர சித்திரைமீ 27உ) முதல் ஒன்
றரைமாத டயத்துக்குள் முடித்துக்கொடுத்து எனது சிரமத்தைப்
பரிசுராஞ்செய்தவர்கள். அவர்களது பேருதவியை என்றும் மறக்
கத்தக்கதன்று.

கூ. அ. இராமசாமிப்பிலவர்,
கருப்பக்கிளி (கஞ்சல்)
கோட்டூர் வதி, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

உ

சிவமயம்.

சாற்றுக்கவிகள்

திருவாழர்

ஸ்ரீ குருதேவநிழலாந்திசுவாமிகள் மடாலயத்திந்திரிய

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிவானந்தசுவாமிகள் பாதசேகரன்

மாணிக்கசுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்ட

❖❖ நேரிசை யாசிரியப்பா. ❖❖

உயிரிற் றேன்றாத் துணையா யுற்று
செயிற்று முள்ளத் தின்பற் றுவாகி
நிறைபாம் பாமர் நின்மல னருளான்
மறையின் விழுப்பொருள் நால்வர்க்கு வழங்கியங்
கப்பொரு ளுணர்தற் காற்ற வின்றிய
தப்புளத் தவர்கள் தனிகிலே யேய்ந்து
மும்மல மொழிந்து முத்திபெற் றுய்வான்
அம்மல மகற்று மாகம நூற்களை
நன்ன ருளத்து நந்தி கணத்தவர்
மன்னருஞ் சிறப்பின் மணிவா சகப்பெயர்
புங்கவர்க் கருளாற் புகன்றன னென்ப
அங்கவை காமிக மாதிரி மொழிந்த

பன்னுன் கிரட்டிப் பான்மைய வதனுட்
 சொன்ன ரொளவத் துணிபொரு ஞுணர்த்துந்
 சிவஞான போதமாஞ் செவ்விய நூற்குத்
 தவஞான மின்றித் தனைத்தான் புகழ்ந்தே
 இறுமார் திடற்படு மேழைப் சில்லோர்
 திறமறு முப்பொரு ஞண்மையாத் தெரித்து
 பாடிய மெனப்பெயர் பண்பு வியற்றி
 முடர்கள் வியப்ப முன்னுற விடுத்தனர்
 அவருரை கைக்கொண் டலமரு மாக்கள்
 தவருநர் தெளிந்து தத்துவ முணர்ந்து
 தடையற வின்பத் தடங்கடல் படிந்தே
 யிடையற மகிழ்ச்சி யெய்தினி திருப்பத்
 திருவுளங் கொண்டு திருத்தகு வுரையா
 மிருவே தாந்த தீபிகை யெனவே
 சிவனிய பாடியஞ் சிறப்புற வமைத்துச்
 சிவப்பிர காசஞ் சிவஞான சித்தியார்
 தாந்திரிக துவித சைவசித் தாந்தம்
 சாந்த முறுப்பத முத்தியாச் சாற்றி
 அன்னவர் நூற்களை மேற்கோ ளறைந்து
 முன்னோர் புகன்ற முதனுற் காட்டி
 ஒத்துப் பொருளி னுண்மை யுரைத்தே
 பேத்தி யாவரு முத்தி யெளிதுறக்
 காதலா மலகக் காட்சியிற் றெறித்துச்
 சாதநன் ஞானச் சங்கர பகவர்
 பாதனற் றுண்மலர் பற்றறப் பற்றும்
 சாதசங் கத்தவர் தனதுளங் களிப்ப

இமகிழிக் தோன்றிய என்றா ழென்னத்
 தமவஞ் ஞானந் தணந்தன னன்னுன்
 கைம்மா றுகவாக் கண்ணுத லொப்பான்
 மைம்மலி யுலகம் பொய்யெனத் தேர்ந்து
 ழற்றத் துறந்து முதுக்குறை வெய்தி
 கற்பன் யாவுந் தன்னிடைத் தோற்றுஞ்
 சொப்பன மென்னத் துணித்த பேறறிஞன்
 செப்பு தத்துவ மசிப்பொரு டேர்த்தோன்
 சிவன் முத்தியா சிலையினிற் றிகழ்வோன்
 பாவவர் போற்றும் பழனிச் சுவாமியாம்
 பண்புறு நாமம் படைத்த பண்டிதன்
 பண்டை யோர்பாவுஞ் சச்சிதா னந்தப்
 புங்கவன் பதமவர் போற்றும்
 மங்கல மார்புகழ் மரட்சிமைக் தவனே.

வானராங்குடி

பிரம்ம-ஸ்ரீ ப. கிருஷ்ணசுவாமி அய்யரவர்களால்

உயற்றப்பட்ட

❧ கலைமண்டல வாசநியப்பா. ❧

தாமரை நண்பன் தன்னொளி பரப்பி

தீமல மன்ன துமிரம் போககிப்

போகமர் மன்பதை பொன்முக விழிகட்

கேசமாய் தின்று யிலங்கிடு மாபோல்

சோமன் வன்னி சூரியர்க் கொளியருள்

தாவில் வைக தற்பிர காசன்

அங்கண்மா ஞாலத் தகவிநு ளகல

பொங்குடி முதலாப் பொதுமறை முதலாக

பாங்கா சியற்றிப் பாஞ்செகஞ் சீவன்

சாங்குவா தத்தாற் சற்று மிலையெனத்

தானே தனித்தொனிர் தத்துவ தயாநிதி

பானேர் மொழியுமை பங்கன் பரமன்

தேனே யனைய திருவா சகஞ்சொலத்

தானே யாகிய தனிமணி வாசகன்

தேசிகேசாத் தமனாய்த் திருப்பெருந் துறையில்

பேரகித்த சிவஞான பேரத மதற்கு

உளக்கண் ணில்லா உத்தம வந்தகர்

அளப்பிலா வானந்த மாம்பழி யென்றும்

அறிவிக்க வறிவது ஆன்மா வென்றும்

அறியுந் திறனிஊ தகன்மல மென்றும்

முப்பொருண் முத்தியி லுண்டென முழக்கித்

தப்புரை செப்தித் தாத்தடு மாறுவர்
 பென்னே விந்தை பிவருரை பாடியும்
 அன்னவ ருரைகளு மவர்பா டியமும்
 தூயிரி னெதிருறு மிருள தெனுமபடி
 சரகுரு மொழிகிகர் சொன்னபம் பொருணப
 வென்றிகொ ளத்வைந வேதாந்த தீபிகை
 பென்றுயர் பெயரா பெற்றினன் பாடியங்
 கலைவலோர் பலரும் கண்டுளங் களிப்பத்
 தலைமையா நூல்பல சாற்றிய பெரியோன்
 அறிவல தறியாமை யலவல வென்போன்
 அறிவே தானல தயலன் றென்போன்
 அறிவினுக் கறிவறி யாமை யறைதல்
 குறியிலர் கூறறே யன்றியின் றென்போன்
 மறைமுடி வினங்கு மந்திர நூற்கும்
 திறைவன் மொழிந்த வினையிலா நூற்குந்
 துறைபங் கலவன் சொற்றமெய் நூற்கு
 மறைவலோர் பகர்ந்த மற்றுள நூற்குஞ்
 சங்கர குரவன் சாற்றிய படியே
 எங்களுக் குரமுற ஏக முரைத்தோன்
 இந்திர பீடத் திலங்கிய மாபினில்
 வந்தவ தரித்த மாபெருங் கருணைச்
 சச்சிதா னந்த சற்குரு பதத்தே
 பிச்சையா லனுதின மிணைவிழி வைப்பவன்
 மழவிடைப் பாகன் மகனடி துதிக்கும்
 பழனிச் சாமியாம் பண்புறு தவனே.

திருத்துரைப்பூண்டி தாலுக்கா ஆம்மனூர் பிரசங்க வித்வான்

கு. க. சதாசிவம் பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

அந்நி கி லை ம ண் ட ல வா ள் றி ய ப் ப ா . ௧௮௮௨

அன்பின் றன்னிய வமைதரு முலகத்து
 புன்மனைக் குரீஇ யின்முகம் விளக்க
 மின்மினி கூட்டி மென்ருரற் பார்ப்பினம்
 கனிமிக் கூர வளர்ப்பது கடுப்ப
 மாசறக் கிடந்த நீனிறப் படாஅத்து
 உடுக்கணம் பரப்பிய உள்ளக் கள்வன்
 செம்பதம் தருஉம் செம்பதந் தழுவும்
 பயிர்ச்சி பெவர்க்கு மியற்கை யன்றே—யதனால்
 மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோ
 ரறிவூ டளாவிய அன்பின் துதலிய
 ஒத்துமுறைத் தொகுதியின் உறுதியுட் படுத்தி
 யளவையிற் படுத்திய வளவினுற் பொருட்களைக்
 திரிபி னுணர்ந்தத் தீமையிற் சுழன்று
 முப்பொருண் முடிபு முனைவன் மொழியும்
 பழுதுபடக் கூறிப் பகைத்தல் காணாஉ
 திப்பிய நெறியு முக்குண வயத்தான்
 அப்பகை கடிந்து மெய்ப்பொரு ளுணரா
 வுண்மை யின்பத் துலகுதாழ்ந் துயர
 வெர்ப்ப வுரைத்த பற்பல நூற்களுள்
 சைவந் தழைஇய மெய்வந் தெரளிச

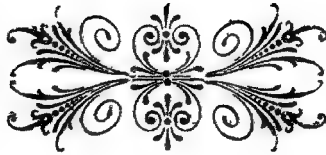
மெய்கண் டாரிவர் மெய்கண் டாரென
 மெய்கண் டாட மெய்கண் டாட்செய்
 சித்தாந்த விளக்கெனுஞ் சிவஞான போதத்துக்
 கத்திய வுரையிற் சுற்றிய பிழையெலாங்
 கைத்தலா மலக பொப்ப விளக்கியும்
 மாலை தாந்த மறைபுரை புணர்த்தியு
 மிருவேறு கொள்கை யிலையிலே யென்னு
 வுரைவா யொலிப்ப வுரைவா யுரைத்தனன்—அவனே
 பின்னொன் முனிவர் கண்டகங் களிப்ப
 கல்லா னிழற்ற சொல்லாற் சொலாது
 சொற்றுணை யான சோதி வானவன்
 வழிவழி வந்த மாதவர் மாரின்
 தலைபே ரெய்திய கலைமே வுரத்தன்
 உபதே சிப்பா னுருவந் தாங்கிய
 வெருபெருங் கடவு ளுருபே ரணந்த
 தேரமில் பழனிச் சாமி யென்ன
 உலகமுழு துவப்ப நிலை யோனே.

வெண்பா.

அவஞான நீக்கி யருண்ணானந் தேக்குஞ்
 சிவஞான போதவுரைச் செம்மை—தவஞானஞ்
 சேமியா ருங்கொள்ளச் செய்தளித்தா னம்பழிநிச்
 சாமியா குஞ்சிவநே சன்.

ஒன்றுபொரு னேயென்ன வொன்றுபட்டாற் போன்மதழு
 மொன்றுபட வேயுரையு மொன்றளித்தா—னின்னுமுதல்
 வேதாந்த சித்தாந்தம் வேறன்று லொன்றென்ன
 வேதாந்த மிற்கண்டா ரேற்று.

-
- (1) காணுஉ—கண்டு. (2) சேமியாரும்—சேமியாதவர்களுக்கூட
 (3) ஒன்றென்னவே—தாம் தம்மில்கண்டார், (4) யேற்று—உரைக்க
 யேற்று எனக்கொள்க.

உ
சிவமயம்.

விஷயசூசிகை.

பக்கம்.

முகவுரை

இருவகை பிலக்கிய இலக்கணமுணர்த்தல்	...	1
தேவிகாலோத்தரத்தின் மகிமை யுரைத்தல்	...	3
இந்துற் குரையியற்றுவோரின் தன்மையுணர்த்தல்	4
இந்துல் வந்த வாலாறுணர்த்தல்	5
இந்துற்கு வடமொழியில் இருபேருரை யுண்டெனல்	5
திருக்குறள் சிவஞானமுனிவர், குமாரசுருபராதி யோரும் நற்றுணையாகக் கொண்டொழுகின்றென்பது....		6
விதி இலக்கணவகைபாற் கூறத்தகுமென்பதும், அக னைத் திருக்குறள் இலக்கணவகைபாற் கூறிற் றென்பதும் உணர்த்தல்	10
சிவஞான சித்தியில் எண்ணிறந்த சமயங்களுட் தனது சமயத்துக்குச் சௌபானமென்றலை உறுத்தல்....		24
பூர்வத்தில் சமயங்களறுவகையாமெனல்	26
புராணவாலாறும், வாதமுறைமையும்	...	29
கர்மாதி மூன்று காண்டமுணர்த்தும் வேதத்திற்கு ஞானகாண்டத்தை மாத்திர முணர்த்து மாகமம் விருத்தியுரையாவ தெப்படியெனல்	31
வேதம் பலபொருள்கொண்டு முடியாது	...	31
வைதிக பத்தியுணர்த்தல்	33
தாந்திரிக பத்தி	...	34
ஆறத்துவாக்களின் விபரம்	37
விடடைதற்குரியது வேதநெறியேயெனல்	40
முதற் சூத்திரத்திற்குரிய தேவாரங்கள்	43
ஆகமச்சிறப்பும் வேதப்பிரமாணமே சிறப்பென்றலும்	...	48
எது பொது, எது சிறப்பு?	...	55

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

ஓம் தத் சத் என்பதின் பொருள்	58
பிரமத்திற்குரிய ஒவ்வொரு விசேஷணத்தின் பிரயோசனம்		62
துவித முதலிய மூன்றின் மகாவாக்கியார்த்தம்	...	65

உரைப்பற்றியதின் காரணம்	...	66
ஆவிங்கனசுக முத்திபென்றது கவுணம்	...	70
வேதார்த தீபிகைபென்று பெயர்கொடுத்ததின் காரணம்...	...	70
இந்நூற் கதிகாரியினிலக்கணம்	...	71
சுவஞானபோத மென்பதின் பொருளுணர்த்தல்	...	72

பொதுப்பாயிரம்.

இராகத்துவேஷாதி குணங்கள்	...	75
இச்சை, பக்தி, சிரத்தை	...	77
மங்குளாசாரண முத லனுபந்த சதுஷ்டய மீருசிப நான்கும்	...	77
சுகத்து நிவிருத்தி யதிட்டானப் பிரஹ்மம்	79
சாதன சதுஷ்டய முணர்த்தல்	81
கருமாதி முன்று காண்டிகனினிலக்கணம்	82
கருமி முத லைவரினிலக்கணம்	...	82
ஆசிரியர்பேதமு மென்வகையாமெனல்	...	83
வசியாதி அஷ்டகன்மங்கள்	83
சற்குருநெறி, அசற்குருநெறி, அவ்வித சீடர்கள்	...	84
வடமொழிச் சுவஞானபோதத்திற்கு விபாக்பாணம்	...	89

முதல் சூத்திரம்.

காலபரிபாகத்தால் சிருஷ்டியாதி நடக்குமென்பது	..	4
யுகநான்கின் பெயர்	...	7
பிரளயங்களின் முறை	...	8
ஈசனது அபிமான நிலைகள்	..	9
நால்வகையோனி பெழுநகைத் தோற்றம்	...	10
மூவினைமையிற் றேன்றிநின்றமூல்தல்	..	11
மூவினையிற் றேற்றிய திகுவே யொடுங்கி மலத்துளாதாம்	...	11
ஈசனது ஷட்வித குணங்களும், சாமர்த்தியங்களும், பஞ்சகிருத்தியங்களும்	...	12
நிமித்த வுபதானகாரணம் பிரமமெனல்	..	15
மாயாசத்தியின் இலக்கணம்	..	18
தத்துவம் இருபத்தொன்பதென்றதின் விபரம்	...	22
மாயைக்குரிய ஒன்பதுவிதத் தன்மையை யுணர்த்தி அநிர்வாச்சியமெனல்	..	24

உள்ளது பிள்ளை மாமபொருள் தோன்றுமெனவும் பற்றிபது	27
வித்தங்குர சிபாயம்	31
பொந்தி யித்தெனல்	36

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

அத்திபாரோப அபவாத யுத்தி	38
சிமித்தகாரணக்கடவுள் எல்லாமா பல்லடியாபி ருத் தல் யாங்ஙனமமைபுமெனல்	42
இருளும் வெளியும் பேதமன்றெனல்	50
உடலுயிர் வேறெனல்	53
கண்ணொளிபிற் சூரியனொளி விபரித்தவின்றெனல்	55
பண்ணிசை முதலிய வுபமானம்	57
பதவி முக்தியுண்டெனல்	58

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

அஷ்டவிதப் பிரமாணங்கள்	64
பிரத்தியக் கான்மாவுளதெனல்	72
அகங்காரங் கற்பிதாத்மாவெனல்	73
ஆத்மா வநாத்மா விலக்கணம்	74
உயிர் சச்சிதானந்தமெனல்	76

நான்காம் சூத்திரம்.

அஞ்ஞான பூமிகள்	87
சிவனுக்கு முன்றுபாதியும், எட்டத்திபாசமுள், ஐந்தவத்தையும், அவிச்சிண்ணோபாதி முதலியன	87
ஞானபூமி யேழு	95
பச்சோந்தி யுபமானம்	101

ஐந்தாம் சூத்திரம்.

கார்தமுன் இரும்பு சேட்டித்தல்போல் ஆன்மசந் நிதியில் தேசேந்திரிபாதி கண்ணங்களையுமெனல்	105
சத்துஞ் சித்துமபேதமெனல்	110
ப்ராப்திபாலிகாதி சத்து முன்று	111
எண்வகை யானந்தம்	112
அட்டாங்க யோகம்	115

விஷயகுசிகை.

ஆறாஞ் சூத்திரம்.

தத்துவமசி மகாவாக்கியம்	...	126
நவாவத்தை, நவாபிமானி	...	130
சேவன் முதலிய நான்கு சைதன்யத்தின் பரியாய நாமம் கூறுதல்	...	134
ஆத்மத்திரய இலக்கணம்	...	135
பிறத்திறத்தல் ஆன்மாவுக்கின்றென உபமானங் கூறல்	...	136
சசனுக்கு அபிமானத் திரயங்களையும் அவைகளுக் குப் பரியாய நாமங்களுங் கூறல்	...	137
சொருபலக்கூணை முதலிய மூன்றினிலக்கணம்	...	138

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

தன்மாவனை, வீண்மாவனைபினிலக்கணம்	...	140
ஆன்மா சத்து முதலிய குணங்களுக்கெல்லாக் குணி யாய் நிற்குமறிவெனல்	...	142
பஞ்சகோச இலக்கணம்	...	143
தசமன் திருஷ்டார்த்தம்	...	145
சேவசப்தாவத்தை	...	146
சத்தியாதி வாதிமதம்	...	148
அசத்தியாதி வாதிமதம்	...	149
கூணிக விஞ்ஞானவாதி	...	149
நியாய வைசேடிகர்	...	149
கந்தாமணிக்காரர்	...	149
அக்கியாதி	...	150
அகிர்வசனீபக் கியாதியின்றன்மை	...	150

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

மகாவாக்கியத்தின் லக்ஷியார்த்தம்	...	165
ஸ்ரீ சங்கரவிஜயம்	...	170
கூல்த பரியாய நாமங்கள்	...	178
பிரமத்தின் ஆறுவித பரியாய நாமங்கள்	...	178
கூல்தபிரம துவிதநாசம்	...	178
ஆன்மா பீந்திலக்கண முடையதெனல்	...	179

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

கண்ணிழலாம் பதிவிதியெண்ணு மைந்தெழுத்தே பென்பதற்குதாரணங்கள்	... 183
அசைப	... 189
அட்டாக்கரம்	... 191
உபமானங்களைப்பற்றி குருகூட சம்வாதம்	... 192
முடிந்த திருஷ்டாந்தங் கூறல்	... 196
கானல்லாத சிவத்தைத் தானெனப் பாவிப்பார்க்கு நாகமெனல்	... 199
கானே பிரமமென்று கூறுதல் கூடாதென்பதின் மறுப்பு	203
ஞாலத்தைப் பேய்த்தேர்போற் கூறுதல் கூடாதென் பதின் மறுப்பு	... 203
எல்லாம் பிரமமாகையால் உபதேசம்பெறுதல்கூடா தென்பதின் மறுப்பு	... 209
அஞ்ஞானி மூன்றினிலக்கணமும், சிவனான மூன்றினிலக்கணமும்	... 212
பிரதிபந்த மூன்றினையும் அவற்றைக் கெடுக்கும் உபாதி முதலிய மூன்றினையு முணர்த்தல்	... 217

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

அவனே தானையாகிப் அந்நெறி யேகனாகி பென்ப தற் குதாரணங்கள்	... 219
அத்துவித மொன்றேபென்பது	... 224
சீர்நிழல் திட்டாந்தத்தின் மறுப்பு	... 225
கருடத்தியானம்	... 226
பாவஸ்துவிற்குச் சுவகதாதி பேதமின்றெனல்	... 228
சுவகதாதி பேதத்தை யொப்புவிவா ரிவரொனல்	... 232
ஞானபூமி பேழின்றன்மை	... 235
சட்சமாதிபினிலக்கணம்	... 236
நிருவிதர்ப சமாதிக்குச் சாதனமாயிருக்கிற இய மாதி பதினைந்தங்கம்	... 237
வாக்காதி மெனனபேதம் நான்கின் விபரம்	... 239

பதினொஞ் சூத்திரம்.

திரிபுடிபினிலக்கணம்	... 240
திரிபுடிஞான முண்டாயிருக்க ஏகத்துவ பாவனை பெவ்வாறு கூடுமென்றற்குத்தரம்	... 246

பிரமமேகமென்று கூறிப்பேசுகம திரிபுடிபைச் சத் தாக உணர்த்தவில்லையென்பது	... 243
வேதார்த்துக்கு ஆத்மாவில் பாதலால் அனுபூதி கூடாதென்பதின் மறுப்பு	... 251
நான்குபாதத்தை யுடையது பிரமமெனல்	... 251
சமாவூதிகாணங்கள்	... 252
பிராந்தி யாருக்கென்ற வினாவிற்கு விடை	... 253
திரிபுடிக்குச் சித்திரநாட்டாத் திருட்டாந்தமுணர்த் தல்	... 253
சேவன்முத்திக்குச் சொரூபம், பிரமாணம், சாதனம், பிரபோசனம் யாதென்ற வினாவிற்கு விடை	... 257
இருவகைப் பிரமையுணர்த்தல்	... 260
சேவன்முத்தர்க்குரிய சற்குணங்கள் நான்கு	... 261
சேவன்முத்தர்க்குரிய பயனைந்நினிலக்கணம்	... 262
சேவன்முத்தர்க்குரிய தசவித அடையாளம்	... 262

பனிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

பஞ்சபாசங்களினிலக்கணம்	... 265
சாந்தியாதி சாதனங்கள்	... 267
ஞாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு சேலர், தவமுதலியவை யின்றெனல்	... 276
அத்வைதிகளே சிவனடியார்களும், சாதுக்களும்	... 277
ஷண்மத, ஷட்சாத்நிரங்களின் அபிப்பிராயம்	... 289
சேவாயனம் அல்லது அர்ச்சிமாரக்கமுதலியமுன்று மாரக்கங்கள்	... 291
காபித்தவம், சிட்காமிபத்தவத்தால் சித்திமுத்தி கருணைமெனல்	... 297
ஞானிகளின் பிராத்தனடைகளை அவர்களது சித்து விவரசாராகக் காணவேண்டுமெனல்	... 299
விதேகமுத்தனிலக்கணமும், அதனை யடைதற்கே துவான நித்தியம்கரும் முதலான அதுட்டான முறை யிருபதுங் கூறல்	... 299

விஷயகுசிகை முற்றிற்று.

உதாரணச் செய்யுட்களின் அகராதி.

பக்கம்.

பக்கம்.

அவையுமொழுத்தனெத்து	61	அத்தகுசத்தா	29
அகண்டகோக்க	148	அத்தல்லறிவன்	141
அகமமென்	242	அப்பொருளுடன்	84
அகமதென்றிடு	190	அப்பொழுதளவி	282
அகாமுகார்தி	61	அடலில்லையாதி	102
அகாமுயிரோ	191	அங்கொடுக்கேர்த்	42
அக்குருகடாகு	91	அவிலைபழுதை	151
அங்கமாலும்	27	அவமுதற்பல	79
அங்கமாலுமறை	30	அரியலாக்கையன்	3
அங்கமுன்று	168	அரிபுறங்கியது	45
அங்கமாகம	187	அருவ மாமறிவான	100
அசத்தறியாங்கென	148	அருட்கண்ணிலா	191
அசத்தொடுசத்து	85	அருளம்பலத்தி	188
அசைபதன்னி	190	அருமறைநால்	284
அஞ்சக்காமெனும்	188	அருளுநான்மை	285
அஞ்செழுத்துண்டை	168	அருததியின் ஞான	283
அஞ்செழுத்தினில்	168	அருமமறைக்கண்	55
அஞ்சென்மொழி	189	அறையகுமான்	167
அஞ்சனமேனி	48	அலகிரந்தபல்	37
அஞ்செழுத்தினரும்	190	அலங்கல்நீருற்றுத்	148
அணுபுன்பர்	15	அவனையவனி	4
அணுவாமெவைக்	16	அவனையாழம்	6
அண்ணறன்வீத்	184	அவத்தைதோறு	93
அண்ணாமலையான்	5	அறியாதென்று	49
அண்ணலருளா	49	அறியியனுனதா	160
அண்டமெலாவ	72	அறம்பொருளின்புற	22
அநிகலல்லறந்	272	அறம்புகழ்க்கண்டை	75
அநுமுன்னியற்கை	102	அறக்குறைவை	270
அந்நுவிரமொன்றே	224	அறிவாகுந்தனிப்	27
அந்நுவிரத்துத்	224	அறிவையுலகுட	79
அந்நனுடைப்புச	281	அறியாமையறி	48

அறிமுகப்படுத்து	123	ஆதலால் பரமார்த்த	99
அறிவுக்குறிப்பு	134	ஆதலாலகம்பிரம	190
அறிவொன்றியாத	136	ஆதலிலருச்சியின்	32
அறிவித்தல்வெண்ட	125	ஆதலாலாகாயத்தி	222
அறிவொன்றியாத	153	ஆதியாய்கின்ற	62
அறிவின்கீழ்ப்ப	156	ஆதிதிருகான்மறை	163
அறிவுசகத்தாயின்	158	ஆதியிலான்மா	283
அறிவுரிபுள்ள	159	ஆதிதிலெழுதாக்கேள்	36
அறிவாயுறியாத	191	ஆதியகார முகார	61
அறிவதாகியவக்தி	232	ஆமாற்றியாதோன்	86
அறிவென்பதனா	244	ஆமேவுபானீர்	79
அறிபொருளறிவே	244	ஆய்த்துபணிக்கா	102
அறிவானந்த	253	ஆய்த்துபதார்த்த	34
அறிபொருள்	257	ஆய்த்தலிற்றேர்த்த	65
அறிவரிபான்	276	ஆணமார்க்கத்	256
அஹமுகேச்சா	97	ஆணத்தன்னிய	287
அஹமஹையா	109	ஆணமார்க்கமொன்	28
அஹதபற்றென்	18	ஆணத்திற்கவி	29
அஹதிகரூப	141	ஆரஹமென்னை	42
அன்பசெய்திடிக்	47	ஆரியர்ப்பெணுவ	269
அன்றியபாச	101	ஆவியாயவியுமாகி	44
அன்னுல்வந்தம்	268	ஆருறகன்ற	162
அன்றியமேவி	281	ஆருறநீங்க	187
அன்பாபுத்தி	282	ஆர்மெவேன்வி	272
அஹதகலிற்	286	ஆனகடங்க	11
அஹதென்றமா	26	ஆனந்தவுருவமாகி	37
அஹதப் பொறை	34	ஆனநிலையாவுடைய	60
அன்னவருவின்	35	ஆனந்தவித்திய	62
ஆக்குவதால்பய	6	ஆன்மாமறதியா	102
ஆக்கையல்ல	244	ஆன்மாவேமைந்த	162
ஆக்கையுமாய்த்	6	இதனா பத்தமுத்தியு	207
ஆகாயம்போக	124	இதுவே பொருளென்	47
ஆகாயம்போக	275	இதுவே முடிந்த	278
ஆகியசுசோய	175, 219	இகலிவாவிரிவாத	165
ஆசையன்பாச	271	இக்குணங்கன்போலி	110
ஆடியெவ்வொன்றா	154	இடம்பெறுஞ்சோதி	96
ஆதத்தோடவிச்சை	83	இத்திறத்தின்	12

இத்தருவதிகமார்க்கப்	55	இன்னுன்னுனிது	207
இத்தத்திறனிற்பணி	72	இன்றமேலு	169
இத்த கான்ருகாத	72	இன்றெனக்கருளி	47
இத்திரற்கும்பிரமந்து	5	ஈசனையொழிய	42
இத்தவுடம்புறை	82	ஈண்டிசைத்த	209
இத்திரியமஞ்ஞானிக்	99	ஈதலறத்திலினை	12
இத்திரிய மத்தக்காண	100	ஈதலேயறமு	13
இத்தப்பிராண	109	ஈரிசையையரு	76
இத்த நீதொம்பதத்தி	126	உடையாளுன்றன்	267
இத்திரியமுண்டேல்	155	உணர்வியலாமுயிர்	54
இத்தமாயைக்கழிவி	206	உணர்வொன்றிலா	85
இத்தச்சிவன்கற்பி	207	உணருமனுபூதியி	159
இத்தகெறியிலனு	207	உணர்த்துமதிபக்	88
இத்திரியவயமயங்கி	220	உண்டாய்த்தோன்றி	208
இப்படிப்போலகாம	39	உண்டிலையமன்	1
இப்பரிசுகிவசெவர்	190	உண்டானதொன்றே	43
இப்படியேறறவினைய	274	உத்தியப்பொறி	232
இயக்கினுடலுயிர்	108	உபாதித்யோஷயிரோ	77
இரண்டாவதிலா	7	உமையோடுகடி	283
இரத்திரத்தருக	47	உம்மைவினுயாருற	11
இரண்டெனினான்மா	94	உம்பருமுனிவர்	141
இரதிகனுகிவசெவன்	99	உம்மைகானடுத்த	223
இருக்கினுமசேதனத்	108	உரத்தின்வளம்	14
இருக்குமுதன்முன்று	168	உருவமொடுகாமமய	26
இருவினைதாம்வரு	221	உருத்திரசுற்றிருமணி	78
இரும்புகறன்னட	223	உரைபோற்பொருளுக்	52
இலகொளியகதி	90	உறையற்றதொன்றை	265
இல்லாதாயினுமுண்டு	152	உலகினையிறந்து	33
இல்லாமாயைதக்கன்	205	உலகினிடையத்தனை	281
இல்லாமாயைதானிருத்	206	உலகமியாவு	283
இல்லாதவிடமிலையா	61, 231	உழிதருபிராண	110
இறையடிதாழ்த்தை	88	உள்ளதுமிலதுமின்றி	28
இறையுணர்ந்து	264	உள்ளம்பெருங்கோயி	82
இனையஞானிதனை	286	உறக்குமவ்வியத்த	81
இன்னுமவன்றன்	286	உறக்கமோகமதிற்	198
இன்னவையிண்ணி	284	உறக்குவதுபோலு	54
இன்றுகாரையே	233	உற்றுணர்ந்தெலா	16

எட்டுவீட்டுறு	60	ஏறுகெறியே
எஃகப்படுகென்று	11	ஏனைமற்றுமியம்பா
ஊழும்பொகடெம	80	ஈயமில்நிலினாலே
ஈக்குஞ்செவெமொழிய	29	ஐயத்திரியின்
ஈக்குமாட்டிறை	47	ஐயன்சைவாகமத்
எடுத்தவெம்மதமெர்	65	ஐயைத்துமத்திமை
எத்தனைநான்ஞாதா	254	ஒப்பவர்க்கோர்
எத்தனையகாதி	15	ஒப்பரியானெண்
எத்தனாந்திருவன்	61	ஒருமொழியேபல
எத்தவடலெனு	55	ஒருமொழியாலே
எப்பொருளறித்தார்	58	ஒருவனொருதேயத்
எப்படியாது	82	ஒருத்தனொருருளளை
எப்பொருளமாயார்	9	ஒருதலைமாணிக்க
எப்பொருளெத்தன்மைத்	74	ஒருவனுளதாகை
எப்பொருளுளையயி	29	ஒருவனாகித்தனிப்
எல்லாஞ்செவெமெனந்து	34	ஒருபொருளைநீத்
எல்லாத்தன்ருட்டிக	60	ஒழியாமாயையால்
எல்லாமறிப்பறிவ	106	ஒழிந்தேன்பிறவி
எல்லார்க்கிச	205	ஒழியாவுபசாத்த
எல்லாமாருத்தம்	206	ஒழுக்கத்து நீத்தார்
எல்லாப்பிரமாணம்	54	ஒன்றிரண்டாய்விவ
எல்லாறுகாண்பா	162	ஒன்றுமாய்ப்பலவு
எவ்விடத்திலு	271	ஒன்றதுவாலே
எழிவாழியனா	75	ஒன்றுமறியார்
எற்கமலஞ்செய்ய	220	ஒன்றுடனுந்தோய்
எனைத்துயிர்க்கு	272	ஒன்றென்றேசொன்னா
என்றைநீபுகல	141	ஒன்றுமிரண்டெயிலது
என்புகளிர்த்தின்	159	ஒன்றதேபேருர்
என்றுமெவ்விடத்திலு	300	ஒன்றிரண்டாகிதின்
என்வடிவநின்வடிவா	48	ஒன்றோடொன்றொவ்வா
என்றலுமேசெவமேது	73	ஒன்றதேதன்மை
என்றமோர்தன்மை	64	ஒங்காரத்துள்ளே
எதமகிநின்மலமா	80	ஒடினார் சிலவர்
எகனாகிநிற்கின்ற	280	ஒதருமகார
எதமுறகாரணனை	32	ஒதியதோடமெல்
எழற்பொழுதுகடல்	45	ஒதுகின்றபொருண்
சுமடையாபிறை	272	ஒமென்கின்றததனியெ
		ஒமென்றுணைத்தே

62	காணபவன்றானே	255
243	காதலாலித்தப்	60
61	காதலாகிக்	183
234	காத்தமையெதிர்	103
273	காயநீர்க்குமிழி	6
33	காரணமதனாலன்றி	17
41	காரணங்கண்டா	147
46	காரணமாமொரு	141
79	காரியகாரணங்கண்யா	110
60	காரியமேழுங்காந்	133
155	காரியமேழ்கண்டறு	133
159	காரியகாரணமுதறுணை	153
265	காரிகையாரைப்	7
43	காலமுங்கண்மத்தானு	4
151	காலதேசமு	37
26	காளலிடைத்தென்	143
181	காளநீருக்கயிற	206
181	கிரியையான் ஞான	284
228	கீட்டிசைமுகத்	284
269	குடம்பைதனித்	54
254	குழலையென்னுந்	48
250	குட்டித்திரட்	23
49	குயின்றவைம்பொறி	141
163	குருவென்பவனை	85
23	குருடர்க்குக்கோல்	86
8	கூவலாமை	170
8	கூறுமங்கி	169
37	கேட்டலுடன்சித்தித்	223
198	கேள்விமுதற்பாவ	44
193	கொன் ளுவானுங்	185
193	கொம்பிக்கொதுங்கி	102
211	கோவணமொன்	7
76	கோர்த்துப்பத்து	207
163	சகமுயிர் தற்பா	26
5	சகயிதுமெய்யா	61
84	சச்சிதானந்தமா	223
241	சத்தொடுசித்தானந்த	26

சத்தொயிததா	142	சொருஞானத்தி
சத்தெதெதாநு	231	சிருத்திரததை
சத்துஞ்சத்து	244	சர்மைகொன்வீடு
சத்தியமாய்வேத	54	சேவனன்மா
சத்தினிபாதர்	72	செவனுமபாமனும்
சத்யாசத்தவத்து	72	சேவதுரியத்துத்
சத்தையெய்து	159	செல்லென்னச்
சத்ததம்வேதம	279	சேவன்றன்னுரு
சமன்செய்துசர்	9	சேவன்றன்முத்தி
சமடதிகைக	34	சுத்தமாய்ஞாஞ்ச
சம்பந்தர்	275	சுத்திவெனளியிற்
சாணத்தினாறு	76	சுத்தஞானத்தா
சற்றுணம்யாய்மை	88	சுத்தியிவற்றிற்
சன் லாக்க	245	சுரரினுத்தமரே
சன்மூர்க்கஞ்	248	சுருதியினுளேக
சாக்கிரசாக்ஷா	100	சுருதியுண்மையை
சாதனமேதெனீ	209	சுருதியந்தமா
சாதிதரும	208	சுருதியின்முடிவா
சார்ந்தமெய்து	221	சுவையொளியு
சார்பினிற்	27	செங்கதிரின்முன்
சாற்றுமாய்வுத்த	30	செம்மையொளி
செங்காதனத்தி	198	செய்வான்செய்
செம்பரமன்றிப்	58	செய்யஞானி
செத்திரகாட்டத்தா	254	செய்தவ்விடா
செத்தாத்ததே	51	செய்கையுஞ்செய்
செருட்டிதி	15	சென்றவரைத்
செவ்நியுழித்து	44	சேவமாய்
செவமலிஞானம்	282	சைவகன்னெறியும்
செவமாதம்வேதாந்த	51	சைவஞ்சிவத்
செவன்சத்திசேவன்	187	சொச்சமாய்ச்
செவஞ்சத்திராத	48	சோதிலிசாகச்
செவனைப்பாமனுட்	52	ஞாதுஞானஞ்ஞேய
செவதத்துவமா	35	ஞாவமதின்ஞான
செவமாய்ப்பாத்தினி	48	ஞாவமமைத்தவ
செவமாய்மென	187	ஞானமுஞேயப்
செவ்வான்முனற்	102	ஞானமுற்கரும
சென்மாதிரிமாய்	109	ஞானனத்தச்

தெய்வஞானஞா	259	தானவனாகிய	60
தங்கமொன்றே	208	தானவனாக	220
தங்கத்தானே	207	தானவனாகுஞ்	50
தஞ்சமாவ்	161	தானமகமுத	202
தண்டிலத்தை	265	தானுனதன்மயமே	256
தத்துவத்தீர்த்த	183	தானுனவேதார்த்த	49
தத்துவமானது	106	தானுண்டாகி	208
தத்துவஞானத்தா	98	தானென்றவனென்	162
தத்துவமல்லாத	304	தானே முழுதுணர்ந்து	23
தந்தையாய்த்	44	தானேபரமாதி	1
தந்தைதனது	71	தானேபடைத்திடம்	4
தலையான காரணம்	48	தானேதனக்கு	12
தவஞ்செய்து	86	தானேவிரிசுடர்	60
தற்பாநுருவஞ்	82	தானேயறியும்	80
தற்பாமல்ல	246	தான்வகைவற்றபின்	274
தனக்குமெய்ப்பிரம்	244	திரிஷுவிகற்பறப்	209
தனதுதந்தையு	152	திருவாதலூர்க்கு	275
தனக்கடன்றடுக்கப்	75	திருவார்த்தையில்	34
தனுஷ்வனவனுமோர்	250	திருமுடிவிலேகர்	96
தனையுலத்தின்ற	96	திருநெரியாவது	40
தன்யாகமுத்	76	துணிதற்கரிய	35
தன்னுனேதிரைத்	5	துரியமிருப்பது	80
தன்னையறிந்து	125	துவிதமிரண்டாகு	224
தன்னேச்சுவ	192	துவிதமறையளவை	278
தன்னையறியாது	12	துறவறமனையறஞ்	271
தன்னையறைத்த	206	துய்த்தாகிய	83
தன்னையறியத்	12	துவருக்குமகாரண	93
தன்னிலையாக்க	256	துவருக்குவஞ்	77
தாக்கரும்பரமன்	81	துவமுதலாச்	129
தாக்கிலாஞான	222	தெரிவன்றியில்லை	155
தாடத்தனக்கும்	84	தெருட்பெறு	285
தாமருத்தல்பொல	183	தேகத்தின்முன்	15
தாமென்றுமனத்	51	தேவகாயுமசா	69
தாயொடுதந்தை	11	தேவர்மனிதர்	96
தாயெனுநிலத்தி	96	தொல்லாகல்	287
தாய்கருவில்	7	தொழிலறிவாளர்	87
தாமிகரவாக்கிய	208	தொற்பாவைக்	100

தொன்றின்னடது	50	தினாவொன்று	127
தொன்றின்மெட்	243	தினாவூக்கில்	203
தொன்றின்மெட்	159	தினாவூக்கில்	203
தொன்றின்மெட்	54	தினாவூக்கில்	245
தொன்றின்மெட்	246	தினாவூக்கில்	246
தொன்றின்மெட்	6	தினாவூக்கில்	63
தொன்றின்மெட்	220	தினாவூக்கில்	83
தொன்றின்மெட்	122	தினாவூக்கில்	253
தொன்றின்மெட்	77	தினாவூக்கில்	41
தொன்றின்மெட்	263	தினாவூக்கில்	124
தொன்றின்மெட்	27	தினாவூக்கில்	55
தொன்றின்மெட்	64	தினாவூக்கில்	35
தொன்றின்மெட்	197	தினாவூக்கில்	33
தொன்றின்மெட்	26	தினாவூக்கில்	183
தொன்றின்மெட்	222	தினாவூக்கில்	15
தொன்றின்மெட்	13	தினாவூக்கில்	245
தொன்றின்மெட்	7	தினாவூக்கில்	207
தொன்றின்மெட்	191	தினாவூக்கில்	156
தொன்றின்மெட்	11	தினாவூக்கில்	110
தொன்றின்மெட்	163	தினாவூக்கில்	143
தொன்றின்மெட்	207	தினாவூக்கில்	14
தொன்றின்மெட்	175	தினாவூக்கில்	62
தொன்றின்மெட்	210	தினாவூக்கில்	272
தொன்றின்மெட்	256	தினாவூக்கில்	205
தொன்றின்மெட்	263	தினாவூக்கில்	196
தொன்றின்மெட்	252	தினாவூக்கில்	57
தொன்றின்மெட்	99	தினாவூக்கில்	132
தொன்றின்மெட்	234	தினாவூக்கில்	25
தொன்றின்மெட்	50	தினாவூக்கில்	25
தொன்றின்மெட்	4	தினாவூக்கில்	17
தொன்றின்மெட்	14	தினாவூக்கில்	87
தொன்றின்மெட்	29	தினாவூக்கில்	221
தொன்றின்மெட்	36	தினாவூக்கில்	133
தொன்றின்மெட்	97	தினாவூக்கில்	281
தொன்றின்மெட்	37	தினாவூக்கில்	285
தொன்றின்மெட்	16	தினாவூக்கில்	205
தொன்றின்மெட்	17	தினாவூக்கில்	274

பாடநிலை	287	பூதபொதிக	221
பாபா அன்பு	250	புதையலை	250
பாபுலே	280	புதியனிகுது	273
பாபுலித்தொகு	47	புதியலங்க	281
பாபுலையென்	151	பூவிற்குத் தாமரை	6
பாபுலையதனிற்	199	பூமேவுதேவம்	66
பாபுலையவைத்	187	பெண்ணுகிவல்	103
பாபுலையிற்சினிஞ்	211	பெத்தத்துர் தன்பணி	274
பாபுலையுது	29	பெருக்கப்பித்தற்	192
பாபுலையினு	69	பெருகுதுபாமா	99
பாபுலையினு	234	பெற்றமுமானு	4
பாபுலையினு	64	பெற்றகல்லாகமம்	49
பாபுலையினு	189	பேதமானதுவுத்	127
பாபுலையினு	152	பேர்வேறுபாட்	42
பாபுலையினு	265	பொங்குகடலு	96
பாபுலையினு	199	பொய்ப்பொருள்	252
பாபுலையினு	5	பொருவில்சில	230
பாபுலையினு	98	பொருகடலிற்	231
பாபுலையினு	82	பொருவில்வேதாந்த	110
பாபுலையினு	109	பொற்பொருள்புதைத்த	81
பாபுலையினு	189	பொன்னைமறைத	45
பாபுலையினு	16	பொன்னிடப்பிற்த	46
பாபுலையினு	49	பொன்னிறக்கட்டி	48
பாபுலையினு	232	பொன்னவிரசடையோ	29
பாபுலையினு	25	போகமாய்வினாத்தேர்ப்பு	47
பாபுலையினு	79	போதமாகும்புனிதத்	232
பாபுலையினு	245	போதமென்பதே	83
பாபுலையினு	142	போத்தகனவிற்	102
பாபுலையினு	54	போத்துவிகாரஞ்	108
பாபுலையினு	282	போனகமிருக்கின்ற	25
பாபுலையினு	274	மண்ணல்லலின்	69
பாபுலையினு	77	மண்முதலாந்துத்துவ	257
பாபுலையினு	95	மண்ணீர்விசும்பு	247
பாபுலையினு	75	மண்ணியலிகாரம்	18
பாபுலையினு	24	மண்ணுய்ப்புணலாய்	48
பாபுலையினு	27	மண்ணென்றுதான்பல	59
பாபுலையினு	187	மண்டனில்வாழ்வு	204

மண்ணெண்ணெய்	43	மாயையென்	141
மத்திமமாம்பகல்	58	மாயையைக்கடித்த	108
மத்தமாட்டத்தி	29	மாணாதகாதென்னும்	242
மத்தவிருளிற்சுடம்	208	மாறாமலமைத்தா	11
மத்திராவது	189	மிக்ககடாதி	27
மத்தாங்கைலை	223	மித்தையுடற்	222
மயக்கமுற்றவன்	152	மெய்வாய்கண்	106
மரத்தையெதெத	45	மெய்தெரியாண	36
மரத்தையெதெதென்	46	மெய்யுணர்ந்தார்	8
மருவருது	286	மிருதிபுராணஞ்சைவ	276
மருவற்கெண்ணை	32	முகத்திர்கண்கொண்டு	246
மருவியபொருண்ம	273	முத்திவிருப்பதனெ	301
மலப்புரையுபவன்	256	முதலொன்றாமான	26
மலயிலுமலசில்லை	274, 275	முதலுக்காரர்	284
மலமாயைகண்ட	265	முத்திரெயிறியாத	220
மல்லவான்மா	98	முனரியோன்முதலாஞ்	31
மறித்துதோன்றிய	47	முன்னையறிவினிற்	80
மறைபலமுதல்	284	முன்னேமுதல்வினா	12
மறையேகமது	54	முன்னுறைத்த	96
மறையுழிமதக்கட்	284	முன்னாமண்	7
மனமாயைமாயை	55, 274	மேலருளுஞ்சுத்த	141
மனத்திலெழுந்ததோர்	86	மேலியசேவன்	80
மனத்திற்கனவிற்	198	மேலருதுன்ப	271
மனைமக்கள்கமெபு	205	மேனியிற்சேவ	27
மன்னுமலமைத்து	86	மேனியிற்புறத்தின்	231
மன்னுமுதற்	48	மையாடுகண்ணியு	6
மன்னையுறத்து	162	மோனமாதியோகலை	208
மன்னவன்றன்	162	யாக்கன்முற்கால	286
மன்னியசொகமா	52	யாதுயறியலா	42
மாயனுயின	247	யானுத்தானே	233
மாயனுய்மலா	44	யானேபிராமமென்	202
மாயாட்டியோடா	188	வத்தலிப்பத்தியாலே	223
மாயாவுபதி	81	வத்துபிரவாதமனை	11
மாயையெனுயில்	80	வருக்கஞ்சகமா	62
மாயைப்பெய்த்தேர்	6	வருத்துமுயிர்	55
மாயையதனில்	205	வழியாறினையும்	34
மாயையறைக்க	46	வழுவாதொழுகும்	33

உன்மணக்கார்த்த	76	வீடொன்றுபாபிர	21
மாக்கிலுன்மாத்	69	வெறியாரும்பொருப்	165
மாழிதிருச்சரசர்	275	வேடம்பலேடதாரர்	93
மாளுதிருமாத்	6	வேட்கைவிநெறி	68
மாளுகிமண்டுத்	36	வேண்டார்களுக்கண்ம	221
மாளுடடங்கும்	59	வேண்டியகம்ப	126
மானேர்வலே	47	வேண்டென்பிறர்	76
மானேவளிபே	16	வேதமுடிவின்	57
விச்சுவாதிதனும்	17	வேதநூல்களாவந்	30
வஞ்ஞானத்தோர்ச்	50	வேதவேதாங்க	252
பிடியஞ்சுகமெனி	62	வேதநெறியின்மேன்	165
விடயமறித்திமே	104	வேதமார்க்கத்தி	28
விட்டவிலக்கண	10	வேதவேன்வியை	33
விண்ணினச்சென்	215	வேதமோதியதே	30
விதிக்கும்பிரபஞ்ச	201	வேதநான்மிருதி	63
வித்தைக்கெடுத்து	50	வேதமோடாகம	52
வித்துண்டாமூல	31	வேதத்தானே	54
வித்தெழுந்தா	32	வேதத்தைவிட்ட	40
விசித்தியுதல்களி	47	வேதவிதியாகமால்	55
விரித்தானே	28	வேதாந்தத்தன்னரி	50
விழியுறும்பொரு	209	வேதாந்ததொம்பத	51
வினங்குமெப்பொரு	79	வேதாந்தங்கண்டோர்	125
வினக்குமிவிட	230	வேதாந்தஞ்சித்	50
விளம்புதலுந்	27	வேறுவேறுபல்	152
விறகிற்றீயினன்	264	வையமதிவேடன்ன	257
வினையாண்டுகற	302		

அகராதி முற்றிற்று.

உ
இருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

—

காப்ப.

தானே பரமாத்மி யாகத் தடித்ததூஉம்
தானே பலவாத் தனித்ததூஉம்—தானே
இருந்தபடி சிற்பதூஉ மென்ற லுனலென்
பெருங்காப்பிற் தூர்கிதுவே பேறு.

கடவுள் வாழ்த்து.

உண்டிலை யாமன் றெனப்படாஅ முத்தலை
அங்கன மாத வதுவழுத் தலபிற.

(இதன் பொருள்) இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், உன் டெனற்கும், இன் றெனற்கும், ஆமெனற்கும், அன் றெனற்கும் உடன்படாது ஒளிர்வதாயிவ ஓர் முதற்பாம்பொருளைத் தன்மையாதி மூன்றிடமில்லாவிட த் தா ன் வனம் வழத்தல் கூடும். கூடாததால் அஃதெவ்வனமோ அங்ஙன மாகத் தனது சேட்டையின்றி சிற்றல் வழத்தலெனப்படும். இதற்குமாறாக ின் ன வழத்தல் அனைத்தும் வழத்தவன்று பிறவாதலின்.—என்றவாறு.

தனக்கவலாந வந்துவைக்கருதி இஃதால்வகையானும், இவற்றுள் யா தானு மொன்றானும் நிலையுறுத்தப்புகுந்தால் முரணாயமைவதன்றி என்றுக் தொலையாவழக்காய் முடியும்; முடிவடைதப்பற்றி இவ்வனங்கூறியதென்க. தூய்மையென்பது - இலையென்றும், அவ்வெனப்பது - அவ்வென்றுக் தொ குத்தல் பெற்றன. அது - எழுவாய், வழத்து - பயனிலை, பிற - எழுவாய், அவ் - பயனிலை. கசாதியாதி விகற்பமிறத்ததை வழத்தியது. இஃதுலுரை இனிதுமுடியப் பலவாறாக விரிந்துள்ள பற்பல பாஷைகளி லொன்றாகிய தமிழென்னும் இலக்கியமும், அதனைத் தூய்தாக்கற்கியைந்த எழுத்துமுத லிய பஞ்சலிவக்கணமும்போல அனந்தமதப் பிரவாகபேத முரணுள்ள நிச் சயங்களைத்தும் புத்திவிசற்பத்தா லாயதெனச் சோதனைஞாயம் பொரு

த்த முகத்தாலுஞ்சாது உண்டு அவற்றைப் பூர்வபட்சமாக்கற்கும், அவர்போற் சொல்லாலல்லது வாச்சியம், இலட்சியமென்னும் அர்த்தங்காணமாக அவ் னோர் திசைகாணுதகற்றும், அபிமானத்தாலல்லது எதார்த்தமாய் கின்று உண்மையை விளக்கற்கும் சர்வமத கோளரியாமெனல். இதனை மதாபிமான மற்ருேர் பாண்டு மேற்றற்கும், அங்ஙனம் உண்மையாக வேற்று அனுசந்த னஞ் செம்தோர்த்த மறுமையி லென்பதின்னி இம்மைக்கண்ணேதானே துக்கவித்தியம், தடைபற்ற ஆனந்தமுமெய்தற்கும் செய்ய மிக்க வலியுங் கூறு வேதார்த்தமாதலன்றும். இதனை ஏற்றற்பாலார் விடயதோடதிருட்டி மிக்கோராதலினும், இங்ஙனம் எவற்றினுஞ்சிறந்த மேலா மனுபூதிக்கி டையாயுமைத்த ஏகமேவாத்வைத சயமபிரகாச சைதன்யத்தை மாத்திரம் பிரதிபாதிக்கும் ஞானகாண்டத்திற் கூறப்படும் விடயம் பின்னர் ஏகமாகி ஈற்று முன்னர் திருக்கு திருசியமெனப்படுவது. இங்ஙனம் கூறப்படுவதும், சகலபா விகற்பபேதங்க ள் அகற்றற்காதல் இனிது பொருத்தம். திருக்கு திருசியமெனப்பயற்றிற் சகலதானந்த நித்திய பரிபூரணமெனவும், அதர்த சடதுக்க அநித்திய கண்டமெனவும் இலக்கணமிருப்பதால், இவ்விரண்டை யும் இலக்கியமாகி இவ்வுரை கூறப்படுதலின் இதனை வேதார்த்த தீபிகை மெனக் காணாந்துயிராக மூதுணர்வோர் ஏற்கப் பெயர்த்ததென்க. இங் வேதார்த்த விலக்கியமும், இலக்கணமும், இவற்றை யமைத்துக்கூறுக் தமிழி லக்கியமும், இலக்கணமும் விலக்கினயின்றி நிறைவேறக் கூடவுளவாழ்த்தாக் கூறியதென்க. இலக்கண மிலக்கியத்தின் அமைதியாதலினும், இலக்கி யங்கண்டதற்கு இலக்கணமென விதிபிரும்பதினும், வேதார்த்தவிலக்கியம் இன்னதென்றறியார் தமது இலக்கணம் எங்ஙனக் தெரிதற்பாலார். அதனை யினக்குவிப்பான் இவ்வுரை கூறப்படுத்தென்க.

திருமத்திரதாங்குமம் 11-வது பக்கத்தில் மேலும், “காலோத்தாம்” என்னும் உபாகமம், சிவபிரானுக்கும், கார்த்திகேயக்கடவுளுக்கும் பெரும்பா லும் சரிசபை உரலாற்றைப்பற்றியும் கிரியை வாலாற்றைப்பற்றியும், கிகழ்த்த ன்ருவித சம்பாதம். புரோத்தோகமத்திலடங்கும் உபாகமங்களுள் ஒன்றாகி, “சூரிகாலஞானம்” என்று மறுபெயர்தாங்கும் “தீரிகால ஞானம்” என் னும் ஆகமத்தை, அதற்குரித்தான “தேவிகாலோத்தாம்” என்னும் பெயரை விட்டு, அறிவின்கையால் சிவன் “காலோத்தாம்” எனக்கூறுவர். அது பெருந்தவறு. என்றும்,

காம் மேற்சொல்லிய ஆகமங்களுடைய கோளவோத்தனது “ஏட்டுதற் காலஞ்சிய”த்தில் உரையென்றி, அச்சேறவில்லை என்றும், வேதாணப்படி யம் 24. இராமணசங்கதியவர்கள் அழகக்காருதியை மேற்கொண்டேந்தி ததுபோலாகமம், மான்போலும் கோக்கத்தையும் கூர்மையினால் வேறு பொத்த ஒன்றிய பயனத்தையும், வாசினதிறைந்த செவ்வாம்பல்போன்ற

செவ்வகையையும், வண்ணத்தக்கிய மலையாழைத்த கூத்திலையுமுடைய உமா தேவியார் செவ்வகையானது குற்றமற்ற பூரீபாதத்தில் மெய்கரித்துத் துதித்து, பிரமன், விஷ்ணுக்கள்முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் காமகனே! தவிசம், தீவிரதாமதமான சத்திதிபாதத்தினாலே பலத்திராமாகிய அர்த்தக்காண்டகையையாய் கித்தியபாயிருக்கிற பஞ்சவான்மாக்கள் யாவாக்கும் ஆனவாதி பஞ்சபாச பந்தவிர்த்தியின்பொருட்டி, பசுத்துவ தீவர்த்தியில்விட்டு நீங்காமலிருக்கிற பதித்தவப் பிராப்தியாகிய செவ்வகாதகாரமாயுள்ள பரமசிவ சாய்சித்ததைவிளக்கும் ஞானத்தையும், ஞானசாரத்தையும் கிருபையினாலே அடியேனுக்குத் திருவுணம் பற்றவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து கேட்க, எவற்றிற்குமுதற்காண்டமாயுள்ள செவ்வகையான் விசேஷமாகிய எல்லாருணத்தையுடையானே! ஞானத்தினாலும், ஞானசாரத்தினாலும் ஞானி அனாவர்கள் பஞ்சபாசங்களையுரீகிசிச் செவ்வகையினை அடைதற்குரிய ஞானத்தையும், ஞானசாரத்தையும் விரித்துச் சொல்லுகிறோம். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட காலோத்தர ஞானபோதத்தினாலே சித்தசுலகம் நீங்கி விளங்காதபேருக்கு அர்த்தகோடி சாத்திரபோதையினாலும் ஞானம் உண்டாகாது என்று விந்தாமாக மேற்சொல்லப்படும் ஞானசாரங்களினாலே உண்டாகும் மோட்சரூபமாயிருக்கிற ஞானசாதகருடைய சொரூபமுதலியவற்றை எண்பத்தைந்து குத்திரங்களைத் திருவாய்மலர்த்தருளி முத்திச்சொல்லப்பட்ட ஞானமும், ஞானசாரத்தினுடைய முடிவாகிய பரிபாக காலத்திலே உண்டாகும் ஞானம் மமாலே சொல்லப்பட்டது. அன்றியும், சொல்லத்தக்க எல்லாவற்றையுஞ் சொன்னோம்; ஆதலால், மீண்டும் இனி உனக்கு இதனைச் சொல்லப்படுகின், சொல்லத்தக்கது யாது? (ஒன்றும் இல்லை என்ற படி) என அருளிச்செய்த ஞானநாலாகிய இத்தனை அடியிலவரும் மேற்கோனாலும், பாயிரத்தாண்டு கண்டுகொள்க.

அரியவர்க்கைபின் மாணுடவர்க்கையே பார்க்கை
விரியுநேன்பினி லுயிர்கொலாவிரதமே விரதங்
கருதிறெய்வங் கண் ணுதற்றெய்வமே தெய்வங்
தெரிபிற்நேவிகா லோத்தாத்கேற்றமே தேற்றம்.

என்று சிவஞானவண்டனார் சொமேற்கொண்டு துதித்ததுபோல ஞானவான் கம்பவரும் உச்சிமேற்கொண்டு துதித்தற்குரிய அரியபெரிய மகத்துவம் பொருந்திய இத்தேவிகாலோத்தாம்;

ஸ்ரீ கைலாசபதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருமுகத்திற் றேன்றிய தாயும், உலோகோத்தரமாயும், சிவாகமத்திலே சுத்தமான ஞானத்தை யு ஞானசாக்ஷத்தையும் போதிப்பதாயுமுள்ள ஞானசாக்ஷி போதகப்படலமானது காமிகாதி சிவாகமயிருபத்தெட்டையும், மிகச்சாமா யெடுத்துச்சேர்த்த சக்தி -வதையாயிருக்கின்றது. அப்படலத்தி னெண்பத்தைந்து சூத்திரங்களுடைய

தமச்செயல் ஸ்தம்பத்தொப்பதால் தேவிகாலோத்தரமென்றும் பெயரிது. பச்சாந்தரம் செயம்பட்டதாலால், சாதனை சதுட்டயமுடையவர்களதனைப் பெயர்பெய்திச் சாராப்பினா குற்றங்களைத்தேர்ந்து விவரித்திசெய்து கொள் ளாராயினார். பச்சாந்தரத்தாலால் இடங்கருத்து விளங்காவாதலால் வங்கு ளார் கூறப்படுகிறதற்குத் தந்தைக்கக் கொன்னப்படமாட்டாது.

பச்சாந்தரமொத்தாரம்போ விர்துலும் துரோனாவாகமத்திற் பச்சா வ்மோசாரப்பட்டதற்குச் சாம்காதி சிவாகமயிருபத்தெட்டையுள் சாராமெக் ததொச்செத்தகடகலாதமாய்க்குண்டது. அந்தச் சிவஞானபோதப் பன்னி ளார் தந்திராக்மத்தையுள் பன்னிரண்டு சூத்திரமாக முதலாலின் பெய ரான மெய்க்கடத்தெவாயஞ் சொழிபெயர்த்தருளினார்.

இத்தம் துறாசொகப்பகுவாரணபயிகளாகவேண்டும்; அனுபவமாகது ளாதாரமொன்றான் தான் காலத்தின்று மித்தையாக்கிப் பாமாக்கித் தானுக் கிடண்டும். இத்தமமாகுந்து வாய்க்கின்றேல் ஞாயஞ், சோதனை, பொருத்த பமணாறு மித்தாரண துறாசின்ரிய வுத்தியாலேறு மங்குனமாக்கவேண் டம். அதற்கும் வாய்க்கிடும் சருதிமுதந்தாலேனும் மத்திக்குமாறுநித் கூறப்பெண்டிம். மாதவது உபமான உபமேயங்கட்குப் பொருத்தமின்றிக் கூறுமுதலுங் தவழிபடதால்களையும் வழிநூலுந்தப் புடைநூல்களால் உபமேய்க்கோளங்கடதபுத் குதர்க்கபத்திகளாத் தருக்கபுத்திபோற் கூற ளுமாறம்.

அனுபவம்வல்லாத் தனைத்தையஞ் சின்மாத்நிராய்க்கி யனுபவித்தல் கூடாது. உத்தியெனும்ன்றேற் பிரபலசருதியென்பதற்கு விக்னினம்வரும். "வேதமொடாகம மெப்பாயிறைவனு" வெனத் திருமந்திரமும். "வேத மடலாகம் பானையிதிகாசமுதல் வேறுமுள கலைகொல்லா" மெனத் தா ளுஞரும். "தேவந்தரஞர் திருகான்மறைமுடிவு, மூவர்தமிழு முனிமொ தியு — கோடைத, திருவாசகமும் திருமூலர்சொல்லும், ஒருவாசகமென்று ளார்" என்றவ்வையாருப் கூறியவாறு மேற்கோள்காட்டி யுரைகருவிடில் கூறப்பெண்ணக்கல்லாத வேளையபண்டிதர் வித்வான்களைக் காட்டினுந் தாம் தைவசித்தந்த சம்பிரதாயத்தா ளென்பதிற் சிறப்பென்னை.

தும்னும் 1552-ஐ துத்து தியாலாலிகல் யந்திரசாலையில் பதித்துள்ள சருகுட்பயர் முகவரையில், "மெப்பொருளே திருவெண்ணெய்கல்லுந் மெய்க்கடத்தெவாயவதரித்துச் சிவஞானபோதமென்னு தூவருளிச்செய்தனர். சிவஞானபோதத்தைவிரித்து அவர் மாணாக்கர் அருணாந்திதேவர் சிவஞானசித்தி செய்தருளினர். அருணாந்திதேவர் மாணாக்காகிய மறை ஞானசம்பந்தரிடம் அதக்கிசகம்பெற்ற உமாபதிவிவாசாரியார் சிவஞானசித் திவந்தொருமதுச் சிவப்பிரகாசமென யாவரும் எளிதினும்படி யோர் தூவருளிச்செய்தனர். உமாபதிவிவாசாரியார் தாம்செய்த சிவப்பிரகாசம்

மேற்படிப்பட்ட முடிந்தவையால் சிந்தி விரித்திருப்பதைப்பற்றி மிகுபக்
 சமூகமும் அப்படிக்கு வருத்தமின்றி மனமாதம் பொருட்டுத்திருவருட்
 பசையாகத் திருவருடையம் திருவருட்பயனென் தின்பாலருளிச் செய்தனா
 னன்றி நுகர் தமாரக அடுத்த சிறப்பப்பாயத்திலும்:—செவப்பாகாசத் திருப
 பெயர்ச்சியிச் சைவதாச்சலதி கொத்தினிற்கடத்து, மரக்கலமதற்கு மாலமி
 பட்டி, மலிபிணாத்தம் வருவற்புணர்த்தித், தென்ஞசர்ப்புலமை வள்ளு
 யர் ராத்திரர், சந்திரமொழைக்கொகக் கந்தவர்களிப்ப, வருட்பயனென்
 னு உதர்வொரு சாமர் தெருட்பட்டபிணத்து செத்தம்ழியப்பிற், குறைய
 பெயர் பொருதாபியப்பினன், மந்தவன் பலிபுர்வனாகக்கீழ்ப்பாற், கொற்
 மயர் தடியிற் குடிகொண்டிறைத்த, முகானுரைத்த புதுமதிவேணியுள், காச
 மய கண்டமுத்திரத்த, தேசிகனுமாயதி சிவனென்பவனே. என்றும்.

திருவருட் பயன்.

உமாபதிசிவனென்னும் பிள்ளைத்திருநாமத்திற்கும், இரீதுற்கும் முதல்
 பாகிப கொற்றவன் குடிமுதலியார், அறம்பொருள் இன்பம் வீடுஎன்று
 காந்தினுஷயிப்பி கொற்காந்திலான் தம்மாவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இவச
 நியம் இடைபூநின்றி பினிதுமுற்றுதற்பொருட்டு, ஆதிக்கண்ணே கரிமுகக்
 கடவளை வாகக்கருசெய்தருளுகின்றும், என்றும் கூறியுள்ளன. ஆதலால்
 இவ் சிவஞானபோதம் மொழிபெயர்ப்பேயென்பதையும், சிவஞானசித்தி
 பற்றி பதினாலும், செவப்பாகாசம், திருவருட்பயன் முதலியன புடைதூலுமா
 பெறப்பதையும், திருக்குறள்முதலியன காற்பொருட்பயக்கும் கலனுடைத்
 தென்பதையும், அவரது மதநாற்களைக்கொண்டும் விளக்குதும். அதாவது:—

தத்துவஞான சிஷ்டாபாராகிய திருமூலநாயனார் திருவாய்மலர்த்தருளிய
 பத்தாந்திருமுறைமென்னும் திரு மந்திரத்திற்குமாவை, வே. விசநாதபிள்ளை
 யால் எழுதப்பட்ட குறிப்புணாயில் 29—9—1911, வேதாண்யம், வை. வே.
 இராமா சாஸ்திரியவர்கனால் எழுதப்பட்டுள்ள நான்முகத்தில் எழுவது
 பக்கத்தில்:—திருமூலநாயனார் காலம், வடமொழி கொளவாகமத்தின் ஓர்
 பகுதியாகிய சிவஞானபோதம் என்னும் நூலைத்தமிழில் மொழிபெயர்த்து,
 அதுவாயிலாக ஆகமக்களஞ்சியத்தின் ஞானபாதப் பெரும்பயனைத் தமிழ்
 காட்டினர்க்கு அளித்து, ஆகமார்த்தத்தை ஒருவாறு நிலைநிறுத்திய பேரறி
 வின் வள்ளலான மெய்கண்டார் காட்டுப் பன்னூற்றாண்டுகள் முத்தியது.
 ஆயினும், மெய்திருமூலநாயனார்போல் ஆகமார்த்தத்தின் கோட்பாடுகள் அனைத்
 தினிடத்தும் அன்புரிமைபாராட்டி, அவைகளை நியமற அணிவகுத்து, ஒளி
 வீசும் மாமணிக்குவியல்போன்ற பாசாங்கக்வழியாகச் சுவைபெருக அனிக்
 கும்வாய்மை, இத்தென்னித்தியாலில் வேறு தமிழ்நூலாகிரிய ரொவரிடத்தும்
 இவ்வண்ணம் இல்லையென ஒருவாறு காம்சொல்லுதல்கடும், என்றும்.
 (8) இஞ்ஞானக்களஞ்சியத்தின் (சிவஞானபோதத்தின்) மெய்ப்பொருளை

உணர்ந்த உடமொழியில் இருபேருரைகள் உள். அவற்றைச் சமைத்தோர்
கள் விற்றபாண்டுகளாகவும், சிவாக்கியோகிகளுமே. அவ்வுரைகளில்
ஒன்றும் துள்ளும் அச்செயலில்லை, என்றும் வரைந்துள்ளார்.

மத்தும், சொந்தவன்ருடி உமாபதிசிவாசாரியாருளிச்செய்த கோயில்
பாண்டம் சந்தானருடய் உரவாற்றில், பாஞ்சோதிமுனிவர் கைலாயத்தை
விட்டுவந்த சிவஞானபோதத்தை, மெய்கண்டதேவருக்கருளிச்செய்ய, அத
னைவரும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வார்த்திகப் பொழிப்புரைசெய்து, அரு
ணாதிசிவாசாரி முதலிய காற்பத்தொன்பதின்மூன்றுருளிச்செய்ய அவர்
சிவஞானபோதத்திற்கு வழிநடவாகச் சிவஞானசித்தியார், இருபாலிருபது
என்றும்பாண்டியமாகமத்த அம்முன்றையும் மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரி
யருக்கருளிச்செய்ய, அவர் உமாபதிசிவாசாரியருக்கருளிச்செய்ய, அவர் தம்
முதலே சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன் முதலிய புடைதூல்களைச் செய்தன
களென்றும், துள்ளும் திருவாவதிதறை ஆதினத்துத் திராவிடமகாபாவும்
சந்தானிய சிவஞானயோகிகளருளிச்செய்த பிரபந்தத்திராட்டு ஷெய்யாத
வரவாற்றின் காண்காம்பக்கத்தில், அவ்வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தைத்
தமிழில் வார்த்திகப்பொழிப்பாக மொழிபெயர்த்து அருணாதிசிவாசாரியரு
க்கு அளித்தருளினார். அவர் அதற்கு வழிநடவாகச் சிவஞானசித்தியாரும்
இருபாலிருபதுமையிற்றி அவைகளை மறைஞானசிவாசாரியருக்குப் குபதேசித்
தருளினார். அவர் உமாபதிசிவாசாரியருக்குப் குபதேசித்தருளினார். அவர் வட
மொழியில் பெண்பாசாகமத்தாக்கு வியாக்கியானத்தையும், தமிழிலே புடை
தூலாகிய சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பரி
பெருமட, கொடிக்கவி, செஞ்சுவிலிதுது, உண்மைகெறிவினக்கம், சங்கந்
திராகாணம் என்னும் எட்டுச் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையு மற்றைப்பிற
வைகளையும் மயற்றினர் என்பது காணப்படுகின்றது. இன்னும் ஷெ. சி
வஞானசுவாமிகள் பிரபந்தத்திராட்டில் குளத்துர் சோமேசர் முதலொழி
வெண்பாவென்று அறுமொன்று அது திருக்குறள் தூற்றிமுப்பத்துமூன்று
அதிகாரத்திய அதிகாரத்துக் கொவ்வொரு குறவெடுத்த முதலொழிகூட்டி
133 வெண்பாவாகப்பாடிய அல். அவற்றுள் வீட்டுக்குக்கூறிய வெண்பா
கள் 100.

நிலையாமை.

ஆக்கையு மாபிரத்தெட்டண்டம் களுநிலையா
துக்கியெழிற் தான்றான் சோமேசா—கோக்கியிடில்
நிலையாதவற்றை நிலையினவென் துணரும்
புள்ளறி வான்கமை கடை.

தருவு.

கோவணமொன் றிச்சிப்பக் கூடினவே பர்தமெலார்
துவணஞ்சேர் மேனியாப் சோமேசா—மேயில்
இயல்பாகு கோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்க்து.

மெய்யுணர்தல்.

காரிகைபா ரைப்பொன்னைக் காட்டவுங்கா மாறுமும்மைச்
சோர்விழந்துப் தாராசர் சோமேசா—வொருங்காற்
காமம் வெருளி மயக்க மிவையுன்றன்
காமங் கெடக்கெடு ரோய்.

அவாவயுத்தல்.

தாய்குறில் வாழ்துழவி தாமெல்லாம் வேண்டுவது
துயழி வாமையொன்றே சோமேசா—வாயதனால்
வேண்டிங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

ஊழ்.

முன்ன ரமணமதத்து முண்டாசர் பின்சைவந்
துன்னிபது மென்விப்போ சோமேசா—அன்னுங்காற்
பேதைப் படுக்கு மிழநு முறிவகற்று
முகநா முற்றக் கடை. என்பவைகளும்.

இன்னும் குமாருருபாசவாயிகள் சரித்திரத்தில் 6-ம் பக்கம் : மதுரை
யில் பின்பொருளாக் திருமணமாய்க் வெகுநேரமவரையில் போசனஞ்செய்
பாதிருந்தமைகண்டு, சுவாமிகள், “வருந்தான் வருத்த வகையல்லாற் கோடி,
தொகுந்தார்க்குத் துய்த்த வரிது.” என்னுள் திருக்குறளை பெடுத்தோத;
அசருவது “அரிய திருக்குறளைனப்படும் தமிழ்வேதத்தை முற்றும் ஆரா
ய்ந்து தெளிதர்குக் காலமில்லையாதலால், அதிலுள்ள அறமாதிரி என்விரியும்
புணக்கிச் சரூக்கமாக ஒருதூல செய்ததாவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, அவ்
யாரே நீதிநெறிவிளக்கமென்று தூலச்செய்தருவினர். அவற்றுள் வீட
க்குரிய வெண்பாக்கள்:—

மேய் மாரா மோம்மேற் புலம்போக்கார் மெய்புணர்ச்சி
கைவருகக் கண்ணுப் பவக்காப்பார்—மெய்புணர்த்தார்
கரையே சிவமாய் பதிரான கீன்கதவாச்
கோயார் கிறைத்தாழ் செறித்து.

கற்றுக் கறைபொய் காதலற்குக் கற்பினான்
பெற்றுக் கொடுத்த தலைகன்போன்—முற்றத்
கருதாக்கு மெய்புணர்விற் றேன்றுவதே மின்ப
மற்றகவெனத் துன்பமனா தில்.

கற்றுக் கறித்தடங்கித் திகோர்தி நன்றாற்றிப்
பெற்றது கொண்டு மனந்திருத்திப்—பற்றுவதே
பற்றுவதே பற்றிப் பணியறநின் றேன்றுணர்ந்து
கீற்பாசோ கீணெறிச்சென்றார்.

கிடக திரிசின் தளத்துத் திறிற்றெனின்து
மெய்புணர்ச்சிக் கனவிழிப்பத் துங்குவார்—தம்முளே
காண்பதே காட்சி கனவு நனவாகப்
புண்பதே தீர்த்த பொருள். என்னுமிவைகளுமன்றி

புனித்குத் தாமரைமேய் பொன்னுக்குச் சரம்புனதம்
ஆயிற் கருமுனியா யானைக் கமாரும்பல்
தேவீற் றிருமா வெண்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்று வள்ளுவர்வென்பா.

என்று கவிசாசரப் பேருர்தேவனுர் புசுழ்த்துகதரியவண்ணம், உலகில் வழி
வழிபெறும் துறக்களிற் சிவோமணியாயும், செத்தமிழ்க்கடலாயும், செத்தமிழ்
கனகுலமாயும், செத்தமிழ்க்கற்பமாயும், செத்தமிழ்த்திலகமாயும், புருஷார்
நீதபொக்கிவுமாயும் விளங்குகின்ற மேம்பாட்டினாலே, திருக்குறள் பல்வேறு
தேசத்தாலும், சாதிமாலும், சமயத்தாலும், தங்கடங்கள் பாலைநா
லில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டி, எக்காலத்தும், எவ்விதத்தும், எள்ளளவும் தன்
நியத்தை கெட்டுவதொது, குன்றின்மேலிட்ட வினக்கம்போல இந்நிலவுகைத்
தன் விளம்பெற்ற வேலிக்கொண்டிருக்கிறது.

இத்தெய்வமானது உரைவதுதான் “தருமர் மானக்குடவர் தாமதத்
தர்; பரிமேலழகர் பருதி—நிருமலமயர்; மல்லர் கவிப்பெருமான் காளி
யர்.” என்றும் பதின்மர் என்பர். அப்பதினம் நுரைகளுட் சிறப்புறத்
துதான் தொட்டி ஆன்றோரால் வழங்கப்பட்ட உருவது பரிமேலழகர் உரை
பெயென்பர்.

யாழ்ப்பாணத்துக்குள் ஆறாறுகளாவும் அச்சிட்ட திருக்குறள்மூல
மும், பரிமேலழகர் உரைமடங்கிய புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தில், உரைப்பாய்
கம் என்ற தலைச்சுத்தின்சீழ், “இத்திரன்முதலிய இறையவர் பதங்களுட்,
அந்தமிவன்பத்தழிவில் வீசும், செறிபறித்து எய்துதற்குரிய மார்தர்க்கு
உறுதியென உயர்த்தோரா னெடுக்கப்பட்ட பொருள் காண்க. அது அறம்,
பொருள், இன்பம், வீடுன்பன. அவற்றுள், வீடுன்பது, சிந்தையு மொ
ழியுஞ்செவ்வா கியமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்
படுவதல்லது, இவக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், அவ்களாற் கூறப்படு
கன என முன்றுமேயாம்.” என்று வரையப்பட்டிருக்கிறது.

இது, ‘பரிமேலழகர் உரைகடைதானோ? அல்லது பிறர் உரைகடை
யோ?’ என்று கறுத்தந் கிடந்தா நின்றது என்ன? இது, பரிமேலழக
ராற் கூறப்பட்டதாயின், அலினது சிறப்புப்பாயிரத்துக்கும், அலகத்துத்
தாமெழுதிய ஷாரகைக்கும், வேறுபட்டு “மாறுகொணக்கூறல், மயங்க
வைத்தல்” முதலிய பங்குகைக் குற்றங்களுக் கிடந்தது, காயனா து
சிறப்பையும், அந்சிறப்பையும் போக்கும் போக்குற்தாய் விாங்குவதா யிரு
த்தலின். ஆதலின், இவ்வுரைப்பாயிர ஷாரகையின் ஆரம்பத்தை யொரு
வாறு ஆராய்த்தொடங்குவாம்.

“சமன்செய்து சீர்துக்கும் கோல்போ லமைத்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி”

“எப்பொருள் யாப்பார்வாப் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”

என்றிரு திருக்குறளும் சண்டி சிந்தையுட்கொண்டு கவனிக்கவேண்டும்.

இத்திரன்முதலிய இறையவர் பதவிகளையும், அந்தமி லின்பத்தழிவில்
பிண்டமும் செறிபறித்து எய்துதற்குரியவர் மார்தகோனவும், அவர்களை அந்
விசைமையும் அடைபம் வழிபறித்து, அடைதற்கு உறுதியென உயர்த்தோ
ரா னெடுக்கப்பட்ட பொருள், அறம் பொருளின்பம் வீடுந் காண்டென
வம், அவற்றுள் வீடுன்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செவ்வாகியலமைபுடைய
தெனவும், அக்காரணம்பற்றி அது துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்

மெய் நாயகர பொய்மேற் புலம்போக்கார் மெய்புணர்ச்சி
கைவருகக் கண்ணுப் புலங்காப்பார்—மெய்புணர்த்தார்
காடபே விடையப் பதிராண நீள்கதவாச்
கொடார் கைத்தாழ் செறித்து.

கற்றுக் கறைபொய் காதலற்குக் கற்பினான்
பெற்றுக் கொடுத்த தலைகன்போன்—முற்றத்
தாரதாக்கு மெய்புணர்விற் றேன்றுவதே மெய்ப்
பற்றுக்கொள் துன்பமடை தில்.

கற்றுக் கறித்தடங்கித் திகொதி நன்றாற்றிப்
பெற்றது கொண்டு மனத்திருத்திப்—பற்றுவதே
பற்றுவதே பற்றிப் பணியறநின் றேன்றுணர்ந்து
கிற்பாரே கிணைச்சென்றார்.

கியர் திரிபின் தளர்த்துத் திறிற்றெளிந்து
மெய்புணர்ச்சிக் கண்கிழிப்பத் துங்குவார்—தம்முளே
காண்பதே காட்சி கனவு நனவாகப்
புண்பதே தீர்ந்த பொருள். என்னுமிவைகளுமன்றி

புனிதருக் தாமரைபே பொன்னுக்குச் சரம்புனதம்
ஆயிற் கருமுனியா யானைக் கமாரும்பல்
தெயிற் திருமா லெனச்சிறந்த தென்பலே
பாவிற்ரு வன்னுவர்வென்பா.

என்று கவிசாரப் பெருந்தேவனார் புதுத்துடையவன்கணம், உலகில் வழி
பெறும் துறக்கிற் கிராமணியாயும், செத்தமிழ்க்கடலாயும், செத்தமிழ்
காஞ்சியாயும், செத்தமிழ்க்கற்பகமாயும், செத்தமிழ்த்திலகமாயும், புருஷார்
ந்நெய்க்கிழமாயும் விசங்குமின்ற மேம்பாட்டினாலே, திருக்குறள் பல்வேறு
தேசத்தாலும், சாதிவாரலும், சமயத்தாலும், தங்கடங்கன் பாஷை
கில் கொழிபெயர்க்கப்பட்டே, எக்காலத்தும், எவ்விதத்தும், என்னளவும் தன்
தூய்மை கெட்டுக்கூடாது, குன்றின்மேலிட்ட விளக்கம்போல இந்நிலவுகைத்
தில் விளம்பெந்த விளக்கொண்டிருக்கிறது.

என்றவுடனிலும், அத்துவித நூல்களெல்லாம் விட்டுவிட்டத லக்கண னாய் உதரபாற்ருள் கூறுகின்றனவேன்பதை யுணராமல் ஐடி சிவஞான ஸ்வாமிகள் சித்தியாருணியி லத்துவித சித்தாந்தத்தை மறுத்துத்தமது சித் தாந்தத்தை எவ்வாறுப்படுத்தற் கதன்மேல் " அங்குமிடப்பட்ட இரைப்பன ியல்லாம் பொருளல்லவென்பார்; பண்டமென்றகளுமது காணானென் னாய்விக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணொன்றார். எனவே, வே தாந்த மகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும் பொருளானென்றன் னாய்நூலும் பெறப்பட்டது " எனக்கூறி, வேதாந்தச்சிந்தி அத்துவிதகா னாய்முறை தவறெனவச் தாக்கடறுமுறையே சரிபெனவக்கூறிலார். இகளு லுடையது கொண்கமெல்லாம் திருமுறைபரஞ் சுருத்தித்தஞ் சுருதிகட்கும் விவராதப்படுகின்றது.

சுருதியிக்குறி புராணமிதிகாசமாதிசாஸ்ப் பிரமாணமாகக்கொள்ள ம்ப் பாதகண்டத்திற் பூர்வீகமாய் விளங்குகெரும் வைதிக சமயமாகிய சுருத்திரத் தின்கண் அப்போதைக்கப்போது எத்தனையோ அவைதிக மதக்களாகிய ஸ்ரீகைத் தோன்றித்தோன்றித் தங்கிலைகெட் டொழுகின்றவென்பது பிரசித் தம். அப்படியே ம்ப்போதுஞ் சில தோன்றியிருக்கின்றன. அவற்றிலகை திக தாத்திரிக துவிதகைவமதமென்பதுமொன்று. அது அவைதிகமாயிருக் கும், வைதிகம்போனடித்துக்கொண்டு, சுருதியிக்குறி புராணமிதிகாசங் கையு மவற்றிள்ளமுடியான மகாவாக்கியப்பொருளையு மப்பொருளின் சித் தாந்தமான அத்துவிதத்தையு் தூஷிப்பதாமன்றி யந்தால்களுக்குத் தப் புரை பெழுதியும் வருகின்றது.

மேற்படி சிவஞானசித்தியானது, வேதசித்தாந்தத்தை கீழ்க்குமாறெ ண்ணியதற்கு மாயவாதமென்ற யாதோர் காணமின்றிப் பேரிட்டிப் பா பக்கத்திலதைத் தூஷித்ததைப்பற்றிச் சிறிதில்கு கூறுவாம்.

மேற்படி சிவஞானசித்தி பாபக்கம் மாயவாதிமதம் 5-வது செய்யுளி்; அஃதன்றிப் பிரபஞ்ச மெய்போலத்தோன்றிப் பிரகாசிக்கிறபடியும் பாபம் த்தத்திற் பொய்யாகிறபடியு மெவ்வனமெண்ணில்: வெள்ளிபோலப் பிரகா சிக்குயிப்பிணையும், வெள்ளியையும் கனலிலிட்டால் இப்பிகெட்டு வெள்ளி ின்றதற்போல மெய்போலத்தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிப் பிர மமும் மாயவாந்தத்தில் நிகுபணஞ்செய்தால் அவிகாரமாகிய பிரமமே பெ ராய் பிரபஞ்சம் பொய்யாகக் கொண்கப்படும் என்றுரைப்பது வேதாந்த மெனக் கூறியிருக்கின்றனா. இவ்வுபமான மிவம்மாயவாதமெனப் பேரி னைகொட்டியரும் வேதாகமமுதலிய பதினான்குவித்தைகளிலும் கிடையாது. அல்லவென்புமான மிருக்குமிடத்தை யிவகோண மிவரினத்தவகோணு மெடுத்த னுக்காட்டி சத்தியவாதிகளாயினா, மாகாருமில்ல.

இன்னும் "நாடகம் சிவ சாஸனமையாத் உரப்படுதலே" என்றார். இதனும் கீழ்க்காணப்பட்டிருக்கின்றதும், அந்நாடகத்திற்குரிய இயைபும் இரகசியமென்றும் முடிந்தன. "பற்றற்றவென்றினை பிதாபதத்துதி" எனவும், "தாபத்தெயென்ப நயாவின்மை" எனவும், "அற்றவென்றினை அயாவற்றா" எனவும், "தூயிப்பற்றை பகர்ப்பின் அர்க்கவிய, பெயர்ப்பற்றைதரும்" எனவும், ஆகியார் அவைத்துட் உரைநாளு. "அற்றவ பற்றெனினுள்மதலே" என ஆய்வார்களே திட்டப்பிரயாசை உரைநாளு. "பற்றற்றவென்றினை பிதாபதத்துதலும....." என்ற திருக்குறள் வரையிலே "இதனும், ஒருவன் தானவ்வாற வடங்குப் பானென்றும், தன்னிருவரும் பிள்ளை மனைவிமக்கள் கீழ்க்காணியவற்றை யெனநென்றும் உரை இரகசியப்பற்றும், தேவியென்பவற்றை வறதினொழியானும் யோசப்பித்தியானும், அவை பானென தன்மைநெளிந்து, அற்றவொழிநெ அப்பற்றவியவன் பிறங்கையதத்து. காரணவந்தயொழுநெ காரியமுந்தையானுடைபற்றி, பற்றற்றவென்றினை என்றார்." என்ற பற்றையதும் உரைநாளு. இரகசியமைய பற்றற்றவாலாகிய காரியம் பற்றியொழியவன் கீழ்க்காணியவியொழியவே, அதனுட் சொல்லியட்டவார்த்தையை சாட்காங்கெனக் குறந்தொடியார் தயிர்மதது கொள்ளாளுஞ்சொன்ன பற்றியார்க் குறந்த சூன்ரு திரிந்துருதிப, சூன்ரு தன்சொருப சாட்காங்கையகைய இரகசியத்தைய பற்றித்திரியென இன்பமயமாய் விசுத்தலென கீழ்க்காணிய அத்திருக்குறளின் நெற்றமம். இதுபற்றியே ஓசைகொண்டிருக்கலாகும்.

சதலநற் தீவினைவிட் பட்டவென சொஞ்ஞான்றல்
காத விருவர் குருந்தொருமித்—நாடகவு
பட்டதே வின்பம் பாணியின்க திம்முன்றும்
விட்டதே பேசின்ப யிடு.

கொ ஓசைவந்ததன் கீழ்க் கொரியவன் (முதலாவது)

ஆதியாய் சிறந்த வறிய முத்தொழுந்

தொழிப னுயின் பயன்.

சுந்தரகுமரன்

கிதொழிநினைக்கல்

அறம்பொரு வின்பமுன் விடும் பயந்தும்

புறங்கடை கவியினை, (என்கி—முதலாவது)

அற்றழிபுன் கவியென்குந் கவியிடு தாட்கினை

செற்றயிர்க் குற்ற தினை.

தீதுவனம்மொழி.

கனகபுரம் கடந்துபோய் வந்திர் திரிய மெல்லமீர்த்
தோன்றல் விடத் தரும்பெரும்பா முடிப்பினதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
பெருந் தெய்வ தன்மைகள் செற்றுக் கோந்து பசையற்று
கன்ற வாயோ தெய்வ வதுவெ விடு விடாமால்.

கந்தக பற்பென, துற்றது விடுபிர்
கொந்து மன்றி, கற்றதை பற்றே.

வெளக்கியத்பம்.

கனகபுரம் கடந்துபோய் வந்திர் திரிய மெல்லமீர்த்
தோன்றல் விடத் தரும்பெரும்பா முடிப்பினதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
பெருந் தெய்வ தன்மைகள் செற்றுக் கோந்து பசையற்று
கன்ற வாயோ தெய்வ வதுவெ விடு விடாமால்.

(க.க.) பரந்தரம் சென்றதென தருமமும் அவித்தியமாகிய
கனகபுரம் கடந்துபோய் வந்திர் திரிய மெல்லமீர்த்
தோன்றல் விடத் தரும்பெரும்பா முடிப்பினதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
பெருந் தெய்வ தன்மைகள் செற்றுக் கோந்து பசையற்று
கன்ற வாயோ தெய்வ வதுவெ விடு விடாமால்.

கனகபுரம் கடந்துபோய் வந்திர் திரிய மெல்லமீர்த்
தோன்றல் விடத் தரும்பெரும்பா முடிப்பினதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
பெருந் தெய்வ தன்மைகள் செற்றுக் கோந்து பசையற்று
கன்ற வாயோ தெய்வ வதுவெ விடு விடாமால்.

என்றதனும்.

கனகபுரம் கடந்துபோய் வந்திர் திரிய மெல்லமீர்த்
தோன்றல் விடத் தரும்பெரும்பா முடிப்பினதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
பெருந் தெய்வ தன்மைகள் செற்றுக் கோந்து பசையற்று
கன்ற வாயோ தெய்வ வதுவெ விடு விடாமால்.

கொள்ளப்பாடுத” என்றும். தான்முகம் 26-ம் ப. “திருமூலர் தென் லித்தியாவிற்கு வந்தகாலத்துத் தமிழில் ஞானநூல்கள் மிகுதியாயிவை” என்றும், சேதாரணம் வை. வே. இராமண சாஸ்திரியவர்க்குறிப உறுதி மொழியானார், இவாதுவாதம் பெருக்காற்றி வகப்பட்ட விலவம்பஞ்சுபோத் பறச்சொழிந்தவாறந்த.

அஃதன்றன், “வீடு என்பது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாது.” என்ற கூற்றுமுன்னரே மறுக்கப்பட்டவாறு கண்டுதெனிக.

“நூல்களாற் கூறப்படுவன, விடொழித்த ஏனை மூன்றுமேயாம்.” என்றார்.

தால் என்ற சொற்குப்பொருள் யாதோ வெனின்,

பஞ்சுதன் சொல்லாப் பனுவ விழையாகச்

செஞ்சொற் பாவனை சேயிழையா—எஞ்சாத

கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக

மையிலா தான்முடியு மாறு.

உத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்

புத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா—மாத்தின்

கனக்கோட்டர் தீர்க்குநா லித்தேபோன் மாந்தர்

மனக்கோட்டர் தீர்க்குநான் மாண்பு.

துவென்றது—உவமவாகுபெயராம்.

பஞ்சுகொண்டு இழைத்து தூங்கப்படும் தூல்போலச் சொற்கொண்டு தொடுத்து அமைக்கப்படுவதும், மாம் முதலியவற்றின் கோணலைத்தீர்த்துச் செப்பஞ்செய்யம் என்றுதூல்போல மனத்தின்கோணலைத்தீர்த்துச் செவ்வை செய்வதும், துவென்க. இன்னும், துவென்றது ஒப்பியையேதார் ஆகுபெயராம். அவ்வெப்பாயவாறென்னையெனின்: குற்றங்களைத்து எஃகின் பன்னுணைப் பஞ்சுகளையெல்லாம், கைவன்மகடீஉத் தூய்மையும் துண்மையுமுடையவாக வோரிழைப்படுத்திஞற்போல, “வீணயின் கீங்கிவினங்கிய அறிவனுலே” வழங்கிவந்து, எஃகிய இலக்கணங்களையெல்லாம், முதலுமுடிவு மாறுதோளின்ருகவும், தொகையினும் வகையினும் பொருண்மையகாட்டியும், உரையும் கண்ணுடையும் உன்நின்றகலவும், ஈனாக்குற்றமுமின்றி, ஈனாந் தழுகுபெற, முப்பத்திரண்டு தத்திவுத்தியோடு புணர்க்கப்படுதே தன்மை யுடைமையானென்க” என்று எச்சிஞ்சுக்கனியர் கூறிய ஷரையையானுங் கண்டுசொன்க.

அத்தனையுந் தால் னியல்பு யாதோவெனின்,

நூலி னியல்பே நவநி னோரிந்
பாயிரத் தோற்றி முய்யை யி னொன்றும்
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதத் தழுவி
ஐயிந் குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணுன் குத்தியி னோத்துப் படல
மென்னு முறுப்பினிற் சூத்திரங் காண்டுகை
விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே.

என்ற சூத்திரங் கூறியங் கமைத்துக்கொள்க.

அத்துல்தான், 'முதல்வழி சார்பு' என முய்யையாகப் பகுக்கப்பெறும். அம்முய்யை நூல்களையும், மொழித்திறத்தின் முட்டமுத்துப்பொருண் முடிபுகாண்டற்கு எண்ணும் எழுத்துங்கருவிதலெனக் கூறுவர். எண்—தருக்கமல்; எழுத்து—இலக்கணநூல். மீண்டும் அம்முய்யை நூலுத்தம் முட்கொண்ட பொருண் யிருதிப்பாட்டால், 'அந்நூல், பொருள்தால், இன்பமாய், வீட்டுதல்' என காண்காகவும் பகுக்கப்பெறும். அறத்தினியல்புகளை வினக்குதலால், அந்நூல் என்றும்போல, வீட்டின் இயல்புகளை யுணர்ந்து நூல்களை வீட்டுதலென்ப மோலோர்.

'நூல்களைத் கூறப்படுவன வீட்டுழித்த மூன்றுமேயாம்.' என்று கூறியதனால், அம்முப்பொருளும் அந்நூல், பொருள்தால், இன்பநூல் ஆகிய மூன்றுலும் ஒதப்பெறுதல் முறையேயாம். அம்முறையே வீடு, 'வீட்டுதலுந் கூறப்படுமுறை யுடைத்தாகும்' என்பதானே போதரும். அவ் வீட்டுதல்தான் யாவையோவெனின், தமிழ்மொழியின் மேற்கூறிய வேதங்களும்,

எந்தைசன காதுபருக் கீத்தநூல் முற்காலம்
நந்திக் குரைத்தருளு ஞானநூல்—செந்துவர்வாய்த்
தேவிக் குரைத்தநூல் சீராமற் கோதுபநா
வாவிக் குரியநா லாம்.

என்றவென்பவாழிற்சொல்லிய நூல்களும், பிறவுமேயாம். அந்ந் பொருளினயம் வீட்டைதல் நூற்பயனை என்றபடி நாற்பொருட்பயக்கு வே முடையதெதலோ அதுதல் என்ற நூலியல்புக்கு "மூன்றுமேயாம்" என்றதமாதபாது யாங்கணமமையும்.

மூன்றாம் “தூல்கணாற் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமேயாம்” எனப் பிரிவினையேகாரம் சுற்றுப்பணர்த்தோதிய இவ்வோ, ‘வீடு துறவறமாகிய காணவகையாற் கூறப்படும்.’ என்று உடன்பட்டபாத்தலின், அக்காணங் கொண்டேனும் துஷ்டீட்டியலைக் கூறுதற்கு யாதானுமோர் துஷ்டவேண்டிதலின்றிடமையாதலின், “தூல்கணாற் கூறப்படுவன ஏனைய மூன்றுமென்பதோடமையாத, வீடுக்கூறப்படும்.” என்றாகி ‘அந்வித்யாந்தி’ யென்னுந் தோடத்தாற்றுக்துண்டு, ‘மேல்கோனழிவு’ என்னுந் தோல்வித்தானமுமெய்தப்பெறவாயினார். ஆகலால், அத்தொடர்மொழியின் மயக்குற்றுகின்ற ‘தூல்கண’ என்னும் மொழி, இருதலைக்கொள்ளியிலகப்பட்ட ஏறுமபுபோலத் தப்பதற்கிடமின்றி யிருதத்துவதாயிற்று.

இனி, ‘ஏனைமூன்றுமே’ என்ற தொடர்மொழியின் சுற்றேகாரத்தைப் படைபெயர்த்து, வீடு என்பதன்றிற்புணர்த்து, ‘தூல்கணாற் கூறப்படுவது வீடு’ எனத்தேற்றமாக்கி, ஒருபொருட் பலசொல்லினையும், ஒருசொற்பல பொருளினையும், முறையே சொற்கூட்டமும், பொருட்கூட்டமும் என்பர் இலக்கணநுலோகீ. வேதாகமபுராண முதலிய தூல்களையும், மாயா காரியமாயுள்ள சகல பிரபஞ்சங்களையும், முறையே சொற்கூட்டமும் பொருட்கூட்டமும் என்பர் வீட்டுநுலோகீ. அறமுதலியனகூறும் அக்காணநுலுள், வீட்டுநுலே சிறப்படைத்து. ஏனை அறநூல், பொருணூல், இன்ப தூலாகிய மூன்றும் அச்சிறப்பின்று. வீட்டுநூல் காண்கணுள் அறிவுநூல் சிறப்பு. சரியைமுதலிய மூன்றும் அச்சிறப்பின்று’ என்று திருக்கயிலாய பரம்பரை, திருவாவடுதறை யாதீனத்து, சாயிநாததேசிகாராற் செய்யப்பட்ட சித்திரிக்கும், இலக்கணக் கொத்தணாப்பாயிரம் 7-வது பக்கத்திற் கூறப்பட்டிருப்பதற்சேர்ப் ‘தூல்கணாற் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது வீடு’ என்றே எனக் கொடற்கையப்பாடின்றென்க.

அவைபோல, மீதெய்வதூலாகிய திருக்குறள் எப்பொருளைக் கூறுவதாகும் என்றுவோ? “அறமுதலிய காற்பொருளின் நிறங்கனியாவற்றையும் ஒருசேரத் சொகுத்து, உகுத்து, விரித்துக்கூறும் வனப்பாலும், திட்ட துட்பத்தாலும், தனக்கொப்புயர்வின்றி வீதற்றுவின்னங்கும் மேம்பாடுடையது” என முற்கூறியுள்ள இஃதுற்சிறப்பால் வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பினும், வினக்குதற்பொருட்டுத் திருவள்ளுவமாலையிற் சிலவற்றைப் படியெடுத்தானாத்து மேற்சேறும்.

“அறனறித்தே மான்ற பொருளறித்தேம் இன்பத் திறனறித்தேம், வீடுதேய்தேயேம்” “மும்மையின்—வீடவற்றின் காண்கின் விதியழங்க வள்ளுவனார் பாடினார்.” “பெறவரிய காண்குமொழித்த பெருகாவவர்.” “மும்பாலி னாற்பாண்மொழித்தவர்.” “அறம்பொரு வின்பம்வீடுன்னு ம்காண்கின், திறன்தெரித்து செய்யுதே.” என அசரீரிசாமகன் இறைய

“ஆர் முதலிய கடவுளாலும், பொய்யடிமையில்லாப் புலவர்பலராலும் கூறிய சரப்புப்பாயிரம் அதனை வலியுறுத்தும்.

இன்னும், இரத்தாலுரை பதிப்பித்தற்கு பிற்காலத்தின் மகாவித்வான் சராய் விளங்கியவர்களுள், திரிசிரபுரம் மினாக்சிசுத்தாம் பிள்ளையவர்கள்—
“செங்கதிரின் வள்ளுவனென்றொரு காமம்மேவத் தோன்றி—மறையகத் தமைத்த அறமுதல் காற்பொருளும்—வைவண்ணதாக — உலகுவப்பவனரித் தான்.” என்றும்,

இடி பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கராகிய தியாகராஜ செட்டியாரவர்கள்—
“கான்மறைமுழுங்கு கன்னாவுடைக்கடவன்—திருவள்ளுவராய் மகிதலத்து தி, மக்கள் அறமுதல் காங்குத்திறமுறவணரவும், கன்மைபெங்கணுரளி சிறத்தோங்கவும்.....திருவாய்மலர்ந்து.....புகன்ற, தெய்வத்திருக்குறளெ ன்னுள் செத்தமிழ்வேதம்....” என்றும்,

இடி பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கராகிய சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியாரவர்கள், தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர்.....அரம்பொருளின் பம் வீடெனும், காற்பொருட்பயக்கும்.....திருக்குறளென்னுந் தெய்வமா மறை.....” என்றும் கூறிய சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்பகுதிகளாலும், இக் தூல் காற்பொருள் உணர்த்தும் கலம்வாய்த்ததெனவும் உணரப்படுத்,

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரைமுகத் துன்ன உரைப்பாயிரமானது, மிகைபடக்கூறல், கூறியதுகூறல், மாறுகொ ணக்கூறல், வழுஉச்சொற்புணர்த்தல், வெற்றெனத்தொடுத்தல் முதலிய பல விதகுற்றங்கள் பொதுளியதாய், தூலுக்கும், தூலசத்துண உரைகூடக்கும் சிறப்புப்பாயிரத்துக்கும் முரணுற்று விளங்குவதாயிருத்தலின் பரிமேலழகர் உரைகூடையன்றெனவும், அவ்வாறின்றி அவரது உரைகூடையெனக்கொள் ளின், அதுதன்மாட்டுள்ள, மொழிவாக்கிய முதலியவற்றின் ஆற்றலியைப் முறைமைமுதலியவை புரைபட்டு நெறியிற்றொழுமும் புன்மொழித்தொட ராயும், “திருவள்ளுவர் கருத்தமைதிகருதிப் பரிமேலழகன் விரித்துரைத் தான்.” என்றும், “தூலிற்பரித்த வரையெல்லாம் பரிமேலழகன் தெரித்த வரையாமோ?” என்றும், உலகம் புகழ்ந்கூறும் அர்த்தாலுரைமுழுவதும், தன்னியற்கைகலவையு பெருமையை யொருக்கேயிழந்து போக்குற்ற வரையையாயும் முடியுமெனவும், பசுமரத்தாணிபோற் பற்பல தூற்பிரமா ணங்களாலும், யுத்திவகையாலும் விளக்கமாய் உணர்த்தப்பட்டமை யுய்த் துணர்த்துகொள்க! இவ்வுண்மை இவ்வாறாக:—

இவ் வழுஉக் குழுஉ கெழீஇய வரையையைப் பின்பற்றிச், சென்ற சில தூற்றாண்டாக, மது செத்தமிழ்காட்டிலே “கைவசீத்தாந்தி” யெனப் பெயரிட்டுக்கொண்டு வெளிவர்துள்ள சிலர், தமது முன்னொசியருக்கும்,

அவர்கள் செய்துள்ள சமயப்பணிகளுக்கும் பெருமையுண்டிப்பண்ணவேண்டுமென்றும் விருத்தத்தாலோ, வேறொதனாலோ, “திருவள்ளுவதேவர் தமது தலாபிப திருத்தரணிய், அழகுதல் முப்பாலே கூறிமுடித்தார். அவர் கூறுதலிந்த விடீட்டுகொலைக் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் திருவருட்புலமைய துவிதவைவழுவால் கூறலானார்.” என்று சொல்லியும் எழுதியும் வருஷாந்தரெனக் காணப்பட்டிருந்தது. இதனை, “தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராய்வு தருளச்செய்த திருத்தரணிய் பரிமேலழகருரை கடினமா யிருத்தலின் பாவருமுணர் ஓர் கருத்துறையாம், அச்சையனார் சொல்லாது சொல்லி விடுத்தருளிய விட்டுக்கொறையக் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் தருளச்செய்த வசவதித்தாந்த சாத்திரததிலொன்று திருவருட்பயனாகக் கூறியிருத்தலால், அதற்கோர் கருத்துறையும், பலருக்கும் உபயோகமாக மயங்கிடக்கருதித் திருமணிக்கெடுத்தில் வேறுமுதலியாரவர்கள் விருமய்ய உண்ணம் அச்சிட்டிருமுடித்தனன்.

அறிவிப்பில்,

உலகத்தில் மாணுடதேகத்தை யெடுத்ததனாலுடைய உண்டியும், அந் பொருளின் பம் விடெறும் புருஷார்த்தம் காண்கணன், முதல்முன்றையம் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராய்வு திருத்தரணிய்யாய் வெளியிட்டார். காண்கவதாபிப விட்டுக்கொறியைக் கடவுள் குருமுர்த்தமாய் ஆன்மார்களுக்கு வினக்குமுறையைக் கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகள் னடி திருத்தரணக்கு தாறுணையாகத் ‘திருவருட்பயன்’ என்னுஞ் சேத்தார்தரணைக் குறப்பாவினால் செய்தருளினார்.

விஜயனார் வைகாசி

(ஒப்பம்)

வி. சுந்தரமுதலியார்.

என்றும் இவ்வாறு திருத்தரணும், திருவருட்பயனும், அவற்றின் கருத்துறையுடனிய பதிப்பிலெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இவற்றால், (1) “காமனார் விட்டுக்கொறியைச் சொல்லாது சொல்லி விட்டதார்” என்றும், (2) “அவர் அறம் பொருளின் பமாயிய முப்பாலே கூறிமுடி” என்றும், (3) “கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் திருவருட்பயனைன்னும் வசவதித்தாந்தலால் அவ்விட்டு கொறிகூறி, திருத்தரணக்கு தாறுணையாட்ச் சேர்த்தருளினார்” என்றும், (4) “அவ்விட்டுக்கொறிதான், கடவுள் குருமுர்த்தமாய் ஆன்மார்களுக்கு வினக்குமுறை” என்றும் வெளியாகின்றன.

ஆதலின், திருத்தரண வசவதித்தாந்தாலென முடிந்தது. என்னை? திருவருட்பயனைய விட்டுக்கொறிதலைத் தனக்குத்துணையாகப் பெற்றமை யின், அதுவன்றியும் திருத்தரண விட்டுக்கொறிப்பதாந் காட்டுக்கொறியுடைய தெனவும் பெறப்படுகின்றது.

இனி, முதலில், காயனார் எம்மதத்தை மேற்கொண்டவரென வாராயத் தொடக்குவாம். காயனாரோ வேதப்பொருளை விரகால் விரித்துரைத்தவர் எனவும், பிரவும் அவர்சிறப்பால் முன்புவிளக்கப்பட்டிருத்தலின், வேதநெறி பொழுதியு யேதியர் என்பது வெள்ளிடைவிலக்கவாம். ஆதலால், வேதந் துப் 'பகநால், பொதுநால்' என்பனவாசிய கூறிப்புறன்பழிக்கும் துவித சைவநெறிக்கு அவர்கருத்து எவ்வாறுபொருத்தும். அவர் சமயக்கணக்கர் மதிவழிப்படாப் பெருநெறியாளரென்பது, அவர்கூறிய கடவன்வாழ்த்தே தக்க சான்றுபகரும். *முதற்குறனால், 'திருநவன் விவர்த்தவுபாதான டியித் தகாரணனாவான்' என்று தக்கோளகாட்டினாராதலின், காயனாருக்கும், துவி தசைவத்துக்கும் கருமபுக்கும், வேம்புக்கும் எவ்வளவு ஒற்றுமையோ அவ்வ ளவு ஒற்றுமையுண்டென அறிக.

இனி, "காயனார் வீட்டுநெறியைச் சொல்லாதுசொல்லி விடுத்தார்," என்பதை யாராய்வாம்.

காயனார் வீட்டுநெறியைச் சொல்லாதுசொல்லினார் என்றால் அவர் அதைக்குறிப்பாற் கூறியுள்ளார் என்பது போதரும். எனவே, அவர்வீட் கூறுதில்லை யென்பதாயிற்று. ஆகவே, அப்பெருநாவலரால் கூறப்பட்ட தொண்டைக் கொற்றங்குடியார் கூறவேண்டாவாயிற்று. அற்றன்று, காய னார் குறிப்பாக்கூறியதைக் கொற்றங்குடியார் வெளிப்படையாக் சொன்னா ரெனின்,—அத்தெய்வப்புவவரால் வெளியிடமுடியாதொன்று கொற்றங்குடி யார்மாத்திரம் எவ்வாறு வெளியிடக்கூடும்? அறம்முதலிய மூன்றமவெளிப் படுத்தியகாயனார், வீட்டைக் குறிப்பாக்கூறக் காரணமென்ன? என்று டாசங்கைகன்கிகழும். அவ்வாறு குறிப்பாலுணர்த்தினாரெனின், "அற னறிந்தேம்.....வீடுதெளிந்தேம்" என்ற சிறப்பச்செய்யுளில் அறமுதல் மூன்றமறிந்தேம், வீடுதெளிந்தேம் அதாவது தெளிவாய், விளக்கமாயத் தெளிந்தேம் என்னும் பொருளுக்கு முரணுறுமெனக்கொள்க. அவர் காற் பொருளுமொருங்கே வெளிப்படையாக் கூறியுள்ளாரென்பது முன்பு தெளிவாய் விளக்கப்பட்டிருத்தலின், அவற்றை யாய்த்தறிக.

பி, "கொற்றங்குடியார் திருவருட்பயனென்னும் சைவநூலைச் செய்து, திருக்குறளுக்கு கற்றுணையாய்ச் சேர்த்தார்" என்றார். இவ்வாறு எம்மண்பர் கூறவது, உலகம் கையாடற்கிடனும், திருக்குறளானது எல் லப்பொருள்களையுந் தன்னகத்துக்கொண்டு, எப்பாழையிலுமுள்ள எவ்வித துல்களுக்கும் பெருந்துணையாயிருந்துகொண்டிருக்க, அது வேறுதூவொன் னைத் துணைக்கொண்டது என்றால் யாவர்தான் கையார். பூவெனப்படு

* இதனை முதற்குறள் வாதமுதலிய துவித சைவகண்டன நூல்களா வாய்ந் துணர்க.

உற பொருள்வாய்வுகேட்டல், பாடுவென்பவெது வள்ளுவர் வெண்பாடு மென்பது ஆர்ப்புறச் செய்து ஆதலால், அத்மெய்வுப்புவருக்கும், அப்பாடு பற்றுகுதல் மெய்தொடங்குதல் பேதமையினும் பேதமையாவதமன்று, ஆதலால் ஆர்ப்புறத்தொடங்குதலும் ஆதும். அப்படிக்கூறுத்துணையும், அப்படிக்கும், அண்டத்திற்கும், அறுகுதனி பனித்திலுக்கும் அலைவீசும் அங்கத்தும் துண்டுகூறுத்தொடங்குதல் முடியும்.

இனி, “வட்டிவெற்தான் கடவுள் குருமுர்த்தமாய் ஆன்மாக்களுக்கு விளக்குவன” என்று. “வட்டிவது அந்தம் விற்பத்தழிவின்மையுமு, சாத்தியமாழிவது செல்வாநிலையமானது” என உரைப்பாயிரம் கூறுகிறது. இது “கடவுள் குருமுர்த்தமா ஆன்மாக்களுக்கு விளக்குமுறை” என்கார். சிவதொழிவது செல்வாநிலையமுடையதை ஆன்மாக்க தொழிவதுதற்கென்று கொறத்தடியார் விளக்கின்ற அம்முறையிலக் கண்டவையால் விளக்கினரா? காரணவகையால் விளக்கினரா? இவக் கண்டதால் விளக்கினதொன்றி: என்றுகூறியும். அவ்விலக்கணம் தெய் செய்யவருத்தத் தெய்யாநிருத்ததென்றோ? கொற்றக்குடியார் மாத்திரம் அம்மெக்க கமமவாறுரைத்தார்! அற்றன்று. வீடு காரணவகையார் நன் கூறப்பட்டிருப்பதுகூறுது. ஆதலால், கொற்றக்குடியார் அவ்வகையிற் கூற்றுள்ளின், அவ்வாறுகூறியது தொகுத்தா! வகுத்தா? விரித்தா! தொகுத்தா! வட்டிவது! மாழிவெய்த்தா! என்று க்கழங்குக்களுக்கு மது விளம்புப்பாய் முறையின்றித் தன்மையுக்கெடுத்த வீட்டினியல்பு கொடுப்பவாய் முறைப்படுத்தி யுவரும்புகரித்த நாயனாது போற்றலறி மாய் போலும். உதாரணமாக:—தவத்தி விம்புக்கொடுப்பவாய் “உற்ற கொடு கொன்ற னுயிர்க்குருகண் செய்மாம, பற்றே தவத்திற் குரு” என் குருமொழிபுடக்கிக் காட்டியிருக்கும் நாயனா திப்பதுட்பம் நாயா அறிய வல்லெம்? நாயனா கூறியிருக்கும் வீட்டிவெறி பனையொத்து விளக்குகிறது. கொற்றக்குடியார் கூறியது ஒருதினையிற் பதினாய்க்கோடியி லொருபத்து மட்டும். அப்பாடு வீட்டிவெறியை விளக்கவந்த திருவருட் பயனிலுள்ள பத்ததிகாரமும், திருவள்ளு வரினையடியில் அடங்குவதாயிருக் கின்றது. எவ்வாறெனில்? பதிமுதுவிலை முதலியன கடவுள் வாழ்த்திலும் அருகாறு விலைமுதலியன அருளுடைமையினும், அறிபெறி மெய்யுணர்தலி லும், அண்ணந்தார் தன்மை நீதநா பெருமையிலும், உள்ள ஒருபாவின் சில சீரின், எதேதோர்விலைப் துணையாய்ப்பற்றி, மலையையடைந்த அணுப் போலும் மறைந்தொழிவதாதும். இதனால், திருவருட்பயன், முதல்வழி சார்பு என்னும் யாதொரு நிலைமையொது, அந்தாநிலையை யடையத்தக்க தாய் முடிந்தது. கடவானவத்துக்குத்துணையாய் மசகத்தைச் சேர்த்தாற் போல திருக் குறளுக்குத் துணையாய் தத்துவிததுணைச் சேர்த்துத் தன்னுலின் குறையக காணுகொருட்காய் முடிந்தார்.

இதுகாறுக்கூறியவாற்றால், கையாள் வேதவழிவந்த வேதிமரணவும், அவாதுதால் அறமாதி காற்பொருளையும் ஒருங்கே யொருதன்மையா யுணர்ந்தீறிப்பதெனவும், கொற்றக்குடியாரும், அவர்செய்த திருவருட்பயனென்றும் தூயும், கையாளுக்கும், அவர் வாய்மொழி மான்யுக்கும் அனுத்தினை புத் துணையாகாவெனவும், அத்தகைய திருவருட்பயனும், கையாளுது காடிய விரண்டொருசீரு னிரும்புண்ட நீர்போற் சுவற்சிச் சொருபமற் றெழியத் தக்கதெனவும் விளக்கப்பெற்றன.

ஆதலின், திருக்குறளையும், திருவருட்பயனுஞ்சேர்த்துப் பதிப்பித்தல், சந்தரமுதலியார் கூற்று, கூற்றுண்டொழிந்தவாற்றிக!

அருந்தமிழுணர்ந்த அறிஞர்கள்!

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்க
காடிய முப்பத்து மூன்றென்றுநூழ்—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் நைநதென்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை,

என்று பொய்யடிமையில்லாப் புலவர்மணிகளுள் ஒருவராகிய சிறுமே தாவியார்கூறிய இச்சிறப்புச் செய்துநானது, திருக்குறளின் பால்கட்கு அநிகாரவரையறை யுணர்த்துகின்றது.

இதன்தொடக்கத்தில், “வீடொன்று பாயிர நான்கு” என்றது, வீட்டி னிப்புகளெல்லாம் பொதித்துவினங்கும் பாயிரமானது காண்கதிகாரமுடை த்து. ஒன்றுதல்—பொருத்துதல். இனி, வீடு—வீட்டி னிப்புகுணர்த்தும், ஒன்று—ஒருபால், பாயிரம் நான்கு—பாயிரமாகிய காண்கதிகாரமுடைத்து என்றுகூறத்தகும். என்னை? இப்பாயிரமானது, நூற்குப்புறவுரையா சிய பொதுப்பாயிரம் சிறப்புப்பாயிரம்போலாது, நூல்துதலிய பொருள்கள காண்களுள் அறத்தின்பகுதியாகவே முடிதலின், பிரகாசகூறப்படாது, ஸலினகத்துறப்பாக ஆசிரியாற் கூறப்பட்டது. இது அறத்தின் பகுதியாகவே முடிதலால் திருவள்ளுவமாலையில், தொடித்தலைவிழுத் தண்டினர், “அறகாண்கு” அதாவது, அறத்துப்பாலினுட், பாயிரம் இவ்வறம், துறவறம், ஊழ் என்னும் காண்கு பிரிவுகளுள்ளன என்றும், எறிச்சுலாற் மலாடலார், “பாயிர நான்கு.....அறத்துப்பால் கால்வகை” என்றும், மதுரைப்பெருமருதனார் “அறம் முப்பத்தெட்டு...” என்றும் கூறியவாற்றாற் றெளியப்பெறும். இப்பாயிரம் அறத்தின் பகுதியைக் கூறியதெனவே, அதன்பயனாகிய வீட்டியல்புகளைக் கூறியதென்பது சொல்லாமலே போதரும். என்னை? ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் செய்யு னியலிலேகூறிய “அந்நிலை மருங்கி னறமுத லாகிய, மும்முதற்பொருட்டு முரியவென்ப” என்ற 106-வது குத்திரவுரையில், உச்சிமேற் புலவர்கொன

சங்கீர்த்தனிகள், “உலகென்பொருள் மூன்றினிட மிவையெனக்கூர், அவர்வர விடமாறுக்கூறியே, விடுங்கூற்றும்” என்று கூறிய ஷடாகைபாற் சண்டிதேவிக. இன்னும், அறமுதலிய மூன்றினியல்பெல்லாம், அவிட்டிணைத்தே யடங்குமனவாயிருத்தலின், அதனை வன்முதத்தற்கு ‘விடொன்றாயியம்’ என்றொன்றும் பொருத்தும். எவ்வாறெனில்? மனைவி, மக்கள், தாய், தந்தை, சகோதரர் முதலிய உயிர்ச்சார்பு; பவி, தனம், தானியம்; ஆடை, ஆபரணம், ஆம், மாம். அடிமை முதலிய பொருட்சார்பு ஆகிய சர்வசங்கபரித்தியாகவாயியம், உயிர்ச்சித்திய பூண்காதிசயானந்த சொரூபமாய் விளங்கிற்றேனென உடைய மோலோர்கூறுவர். தருமாவது பெரும்பான்மைப் தானத்தமாயிய நூண்டிணு மடங்கும். அவற்றின், உடம்பொருளாயியமிய யாவற்றையுத் தன்னையாட்கொண்ட குருநூர்த்திக்குச் சர்வசுத்தமாகத் தத்தஞ்செய்தலென மோலான தானமுமில்லை. அதனால், தத்தத்தரமன்றி மீர்த்துத்தன்மையினு மோலான தவமுமில்லை. உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் ஐர் காலததுத்தோன்றி கசிக்கும் அசத்தியத்தன்மை, உடையமாய், எக்காடத்தும் அழிவின்றிவிளங்கும் விடே சிறந்த பொருள் என்பது ‘சிறப்பினும்.....’ என்று கூறுமாறறற் பெறப்படும். உலகயின்பமெல்லாம் தோத்தக்கேகி, உயர்வு, தாழ்வு முதலியன ஷடையவாய்த் துன்பத்தக்கேதுவாகு மதுபாவாது, காலத்தினுலுத் தேசத்தினுலுப் கண் உக்கப்படாத, “த்தியொதிசயானந்த சொரூபமாய்விளங்கும் விட்டிண்பமே மிகமோலான யின்பமென்று தேவோர் கூறுவர்.

இவ்வாற்றால், அறப் பொருள்சம்பவமாயிய மூன்றின் நிறனெல்லாம் மூன்றிணைத்தே விளங்குமனமேயன்றிப் பிரிதின்றெனக் கடைப்பிடிக்க உதார்கண்:-

அறம்பொரு ளின்பம்மீ டாயவோர் நான்கின்
நிறந்தெரிந்துங் கொன்றுக்கிச் சிர்க்கை—தறங்கென்ன
வாடாது கீற்றா கருநெறியல் லாமுறைபிற
சோடா தரிப்போன் குரு.

இன்னும், அர்த்தப்பால் உறுமணையெல்லாம், பாயிரத்தின் அறன்வலிபுருத்தலி னடங்குதலாலும், அவ்வுறவே மற்றைப்பொரு ளின்பங்கட்டுங் காரணமாதலாலும், அவ்வாறமுதலிய மூன்றும் விட்டிணைத்தே யடங்கிற்றொன்றும், ‘விட்டியன்பு ஒன்றியபாயியம்’ என்றும்.

இன்னும், “மோதிலா விட்டிகளிலக்கணமெல்லாம், திறவுபேயினுள்” என்று பிரதானஞ்சுர் உறுமாற்றால், விட்டிகளில்புகுசெல்லாம் பொலிந்து விளங்கும் மெய்யுணர்வு, துறந்தார் மாடிகேதாதலின், அவாது அதிகாரத்

உதத் தன்னகத்துக்கொண்டு விளங்குவது பாயிரமாதலால், “ வீட்டினியல்பு
‘பொருத்திய பாயிரம்’ ” என்றும்.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார்,
கனது வாடறைவாழ்த்தாகிய திருக்குறளினிடத்தே, “அறம் பொருளின்பம்
யிடு” என்னும் உறுதிப்பொருள் காண்கினியல்புசெல்லாம், குன்றக்கூறல்
முதலிய குற்றங்களுக்கிடத்தாது நிறைந்துவினங்குகின்றனவென்பது வச்
சொந்தம்பம்போல் நினைந்துத்தவாற்றிக்,

இவ்வாறே, சைவசித்தாந்திகளென்னும் துவிதமதவாதிகள், முன்னோர்
யாவின் முடிபொருங்குணராது, தத்தம் வாயவத்தவாறே, தூலியல்பையும்,
உரையையும், பிறழ்க்கொண்டுபேசியும், எழுதியும் வருவதைக்கண்ணுற்று,
அவர்களு திரிபுணர்ச்சியை மாற்றுவான்கருதி, அவர்கள் சிரமேற்கொண்
டொழுதும் தென்மொழிச் சிவஞானபோதமாகிய தூலின் மூலத்தின் உண்
மைபுரை யொன்றெழுதி வெளியிடலாயினேன். பூரணகல்வியும், போதி
யும்வாய்த்த பெரியோர்கள், செய்தற்குரிய இதுனைச்செய்தற்கு, அத்தகைய
அறிவாற்றல் ஒருசிறிதும் அடையப்பெறாத அடியேன் செய்துள்ள இவ்
வுரையகத்துக் காணப்படும் குற்றங்களைத்து, குணக்கொண்டொழுதல்,
சுற்றாந்த மார்தத் கடமையாமெனப் பன்முறையும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வெண்பா.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா.
லானு வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக்
கூழி னுணர்த்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னுற்று மற்று.

வாயுறைவாழ்த்து.

எப்பொரு னெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருண்
மெப்பொருள் காண்ப தறிவு.

இன்னும், ஆடுகோனெய்தென்று கரி கண்ணீர்விட்டழுகுதென்று கூறும்
பழமொழிக்கும்,

குட்டித் திரட்காடி யாறொழுகக் கோண்குதித்துக்
கட்டிப் புதைத்த கதையாகு—துட்டமலப்
பித்திலே முத்தவர்க்குப் பேப்பிதற்றும் பேதைபர்கள்
புத்திபேற் காட்டும் பொருள்.

என்னும் வெண்பாவிற்கு மிலக்கியமாகச் சிவஞானசித்தியார் :

5-ம் சூத்திரம். 19-ம் செய்யுள்.

புறச்சமய நெறிசென்று மகச்சமயம் புக்கும்

புகன்மிருதி வழிபுழன்றும் புகலுமாச் சிரம

வருத்துறைத வ்வையடைந்து மருத்தவங்கள் புரிந்து

மருக்கலைகள் படைத்திந்து மாணங்கள் புடுத்து

சிறப் படைப பாணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச்

சொப்பொருளை மிகத்தெளிந்துந் சென்றற் சைவத்

இறத்தடைவ ரிதிச்சரியை கிரிய யோகஞ்

செய்துத்தியமின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்,

என்றுச் செய்யுளுரையில், “சீவர்கள் பிறத்திறவாப் பெருவாழ்வாகிய
பேரின்பமுடைய வாழ்க்கையொழுகல், புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்
புறச்சமயம், அகச்சமயமென்னு மிருபத்துவான்து சமயங்களிலும் புருத்த
தென்று அக்கருத்துள்ள விதிப்படி மேன்மேன் மதங்களை மிகழாமலொழுதியும்,
தருமசாஸ்திரங்களை யும், சாஸ்தாச்சிரமங்களை யும், அரியதவங்களை யும், அந்
பத்துவான்து கலைஞானங்களை யும், சாஸ்துவேதங்களை யும், பதினெண் புரா
ணங்களை யும். வேதாந்தமாகிய நூற்றெட்டுப் பரிபிடதங்களையும், அவைகளின்
பொருளைப் பன்முறை மருத்தவேண்டி வாராய்த்து முன்பின் விரோதம்
காரணம் சமன்வயஞ் செய்தறித்தும்; இவ்வரிசையில் வருவாதுசென்றற்,
சதாநிதாசகமாக்கத்தி னனுபப்பெறுவார்கள். இதிற் சரியை கிரியை
யோகஞ் செய்துத்தியமின் சிவஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்களுன்றும்,
சாம் பரிமமென்றும் வகையவாதிசுத்துச் சிவவபரிபிடதங்களும், தங்கட்குப்
பலவுபட்டதங்களும், தங்கள், தங்கள் கொள்கைக்குத்தக்கபடி பொருள்கொ
ண்டு மகிழ்தற்கிடத்தற்று சிந்திப்பதென்றும், சிந்திசெறியினிந்து முலகோ
ரும், ஞானசெறியினிந்து முயர்ந்தோருமாகிய இருவரு முய்தற்பொருட்டு
வேதத்தையும்; ஞானசெறியினிப்போர் மட்டுமுய்தற்பொருட்டு ஆகமத்தைப்
மருளிச்செய்தனனென்றும், உபரிபிடதங்கள் பலகடவுட்கும் பரத்துவங்குறத
வாய், சிவனொருவனுக்கே பரத்துவங்குற வாகமத்தையருளினனென்றும்,
வேதத்துக்கு விரித்திடினாகிய பாஷ்யம்போல்வது ஆகமமென்றும்,
14-வது செய்யுளில், “அருமறைபாகம முதலுலனைத்து முறைக்கையினு”
வென்றும், 13-வது செய்யுளில் “ஒதுசமயங்கள்பொரு ளுணருதல்க கொ
ன்றோடென்பெருவா” தென்றும், “சிதியினுவிலையெல்லா மோரிடத்தே
காண தீன்றயதொருசமய மதுசமய” மெனவும், “ஆதவினுவிலையெல்
லா மருமறைபாகமத்தே யடங்கியிடு” மென்றும், 15-வது செய்யுளில்,

“வேதம் உலகர்க்கும் ஞானுதிகாரிகளுக்குமுரித்தும் பல கடவுட்கும் பரத்
கூடக் கூறுதலினால் பொதுவும்” “ஆகமம் ஞானுதிகாரிக்கே யுரித்தாய்க்
புத்தமொன்றுக்கே பரத்துவக் கூறுதலினால் சிறப்பு” மரமென்றும், வேதத்
தொழுவான பொருளைச்சொல்லும் சிவாகமம் சித்தாந்த மெனப்பரிபென்
டும், தாயுமான சைவசமயமே சமயமென்று சிறப்பித்துக்கூறினாரென்றும்,
“இவ்வகையிற் மற்ற பெண்ணிறந்த சமயங்களெல்லா மிவரது சைவசமயத்
தற்புதுதற்குச் செனபானவர்கள் (படிவரிசைகள்) எனக்கூறியிருப்பதாகவும்,
“தூய்ம்பென்றுத் திரியாம லியமமாதி யெண்ணுமிக் காட்டிப்பாஸீண்ட
மாகிப், பயனருளப் பொருள்கன்பரி வரமாகிப் பண்புறவுஞ் செனபான
பகட்காட்டி, மயலறும் திரஞ்சிகைச் சோதிடாதி மற்றுந் தூய்வணக்க
மெனனமோலி, யயர்வறுச்சென னியல்வையத்து ராஜாங்கத்தி லமர்ந்ததுவை
செனசய மழுகித்தோ” என்னுஞ்செய்யுளை மெடுத்துக்காட்டினார்.

இச்செய்யு ளிவர்கூறிய சமயங்களைச் செனபானமாகக் கூறும், சரியை
யாதியை யங்கனம் படியாகக்கூறியதால் மேற்கோளாகியும், தமது சித்தாந்த
சைவத்தை சிறப்பிக்கவேண்டுமென்று மிச்சைகொண்டு, வேதாந்தமாகிய
வைதிகசைவத்தைச் சிறப்பித்தமையால் வேறுமேற்கோளாக முடித்தது
மன்றி, “அழக்காறுடையார்கள் கதுசாலுமொன்றார், வழுக்கிப் பே உண்பது”
என்றும், “நிலின்று நன்பொருள் வெஃகிற் குஹொன்றி, குற்றமுமார்
கேதரும்.” என்றுகூறிய குற்றத்திற்கிவரை யிலக்காக்கவிட்டது. றெடி
தாயுமானவரைக்கொண்டே மேற்கோளாதிவென்பதை யிவர்க்கு வலியுறுத்த
தும்.

போனக மிருக்கின்ற சாலையிடை வேண்டிவ புசித்தற் கிருக்கு
மறுபோற், புருஷர்பெறு தர்மாதி வேதமுட னாகமம் புதுமதி
னாகம் பயன், ஞானநெறி முப்பெறற் காட்சியனு மானமுத னான
விதங்க டேர்த்து, நானு னெனக்குளறு படைபுடை பெபர்த்திடைவு
ளானுரா தனமு மேர்த்திட், டானநெறி யாஞ்சரியை யாதிகோ
பானமுற் றனுபகஷ சம்புபகஷ, மாமிரு கிகற்பமு மாயாதி சேவை
யு மறித்திரன் டொன்றென் னுமோர், மாணந விகற்பமற வென்று
நிற்பதுமது மாபென்ற பாமரு நெவ, மத்தாகுரு வேயோக தத்
தாகுரு வேமுலன் மாகில்வரு மெனன குருவே.

சிற்க்கோதயவிலாசம்.

“யவரென்றபுல வேடர்.....மெய்வருத்துதவ மில்லை நற்சரியை
கிரியை யோசமெனு ழுன்றதாய், மேவுகின்றசவு பானன்னெறி விரும்ப
விலையுல கத்திலே, பொய்முடக்குதொழில் யாததற்குல சாரதித்தொழி
னடத்திமீ” என்றும், “யோகியர்க்கே ஞானமொழுக்காம்பே ண்பான

சாதிக்கும் போகமுன்னே சார்ந்தோர். விரும்பஞ்சரிமைமுதன் மெய்து
ஞானான்கு, மரும்புமகர் கம்பகனிபோ வன்றோபாபரமே.” என்றுச் சர்
வடபாதிசய செளபானமாகக் கூறுதலின் மெற்கோனழிவாயிற்று.

பூர்வத்தில் சமயங்காறுகையாமென்பதற் குதாரணம்.

திருமந்திரம்.

ஒன்றதே போரூர் வழியதற் காறுள
தென்றதே போலு மிருமுச் சமயங்கள்
கன்றிது நீதிது வென்றுரை மாந்தர்கள்
குன்று குரைத்தெழு காயையோத் தாரே.

முதலொன்ற மாலை முதுகுடன் வாலுர்
திதமுறு கொம்பு செவிதுதிக்கைகான்
மதியுட னந்தகர் வகைவகை பார்த்தே
பதுகற லொக்கு மாறு சமயமே. என்றும்,

பட்டினத்தூர்.

அன்றென்று மாமென்று மாறு சமயங்க
னொன்றோடொன் றெவ்வா துரைத்தாலும். என்றும்

தாயுமானார்.

“பாறுபடுதர்க்கச் தொடுக்கவறிவார்.....திரமென்று தத்தம் மதத்
ததையே தாமதச் செய்க்ககொடு முனறவறிவா, ராறுசமயங்கடொறும் வேறு
மெருகியினை யாமெனை யாவ ரறிவார்” என்றும், “பேதித்தசமயமோ
மவான்றுசொன படியொன்று பேசாது” என்றும், “ஆனமான் சமயங்க
யாறுக்கு, தானமாய்ந்து தன்மயங்காட்டிய, ஞானபுரண காதனைகாடியே,
நீளநெனின் பர் தேக்கித் தினைக்கவே” என்றும், பிற்காலத்தில் இச்சம
யங்க கொன்றொன்றினின்று மகேசசமயங்கனாக விரிந்திருத்தலினாலும்;
அவ்வாசமயங்களும் சம்பந்தவாயிகள், சங்கராசாரியர் முதலியோரால் வாதி
க்கப்பட்டும் ஒழிவுகடாமல் அனந்தமான் அனகைகளைக்கொண்டு நிற்கின்
தனாவியாலும்; “திசுழ்கின்ற சமயமு மனத்த” மென்றுக்கறிஞர்.

அலீரோதவுந்தியார்.

ஒன்றோடொன் றெவ்வா மதங்கனொன் றொன்றினுற்
பொன்றுவ திஃகியே றுத்திபற

பொப்பென்ப தெத்தைகா முத்திபற,

என்றும்

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்—திருமுதுகுன்றம்—174.

மேனியிற்சீ வரத்தாரும் விரிதருதட் குடையாரும் விராவலாகா,
புனிகளா யுள்ளார்சொற் கொள்ளாது முள்ளுணர்ந்தம் குய்யின்
நெய்ச்சீ, ஞானிகளா யுள்ளார்க னான்மறையை முழுதுணர்ந்
ததம் புலன்கள் செறறு, மேனிகளாய் முனிசெல்வர் தனித்திரு
ந்து நவம்புரிபு முதுகுன் றம்மே,

அங்கமாரும் வேதநான்கு மோது பயனெடுமாற்
றங்கனா னேடநின்ற சங்ககன் தங்குமிடம்
வங்கமாரு முத்தமிழ்பி வர்கட லுடல்பப்
பங்கமில்லார் பயில்புகாரிற் பல்லவ னீச்சாமே.

திருப்பரங்குன்றம்.—182.

“அங்கமோ சரீறு மருமறை நான்கு மருள்செய்து.”

திருவல்லம்.—149-ப.

“பெரியவன்.....அரியவ னருமறை யங்கமானுன்.”

திருமுதுகுன்றம்.—174-ப.

“அறங்காரு நால்வேத மாண்கி ழிருந்தருளி.”

திருவையாறு —322-ப.

“நண்ணியோர் வடத்தினிழ னால்வர் முனிவர்க்கன்
நெண்ணிவி மறைப்பொருள் விரித்தவ றிடஞ்சீர்.”

திருக்கழிப்பாலை,—209-ப.

“பெரிய, மறையார் தருவாய்மையி னுப்.”

புற்றா வணிந்து நீறுமெய்ப் பூசி பூதங்கள் சூழ்தச் சூருர்
பெற்றமொன் றேறிப் பெப்பசி கொள்ளும் பிரானவ் னுறைவிடம்
[வினாவிற்
கற்றால் வேத மங்கமோ சாறுங்கருத்தினு ரருத்தியார் நெரியு
முற்றபல் புகழார் சோமமாம் புவிபூ ருடையவர் வடதனி யதுவே.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் : திருவேகம்பம்.—518.

நல்லானை நல்லான நான்மறையோ டாறங்கம்
வல்லானை வல்லார்கன் மனத்துறையு மைந்தனைச்
சொல்லானைச் சொல்லார்த்த பொருளானத் துகளோது
யில்லானை பெம்மானை பென்மனத்தே வைத்தேனே.

பிரித்தானியா மர்த்ரு வெவ்வேறு வேதங்கள்
பிரிக்காணப் புத்தொத்திப் பொருளுருவாம் பன்னாயின்
திரித்தானியக் கங்கைத் தாழ்சடைமேன் மதிநுழன்று
பிரித்தானிய மெம்மாண் பென்மனத்தே வைத்தேனை.

கடக்கிவாய்பதிகம்.—522.

கெக்கிற்ருக்கம் விசதி கடக்கெனாம்

அக்கார்த் கருக்கம் மருமறைபா நங்கம்.

திருவைப்பாறு.—525.

“ மன்னுரு மருமறுப் வேதத்தின் பொருளானுட்.”

திருப்புகழார்.—574.

“ மருமறுத் தாங்கினுறு மருமறை பாதிபாறும் ”

தனி.—641.

“ விண்ணகத்தான் மிக்க வேதத்துளான்.”

கூவடுறை.—834.

“ மெப்பின் ராஸ்வேதக் கரைகண்டான்.”

திருக்கஞ்சனார்.—900.

“ முனிவர்த் துளம்..... ராஸ்வேத மாறங்க மாமினான் ”

கரைகொர்புத் தாதி மார்க்கங்க றுத்தாவ் கண்டிக்க பரிவன வல்ல
கருமருக்கத்தாலொருவனோர்மார்க்கமனுபுக்கினவம்மார்க்கத்திற்
ருமருபனு குணமா வதிற்றி—மாக வுரைத்திடப் பட்டகம் பாமன்
மருமருத மருமான் முறைமுறை யுயர்ந்து மறைகல மார்க்ககன்
[கடைவான்.

வேதபார்க் கத்தின் முக்கியமாக விளங்கிடப் பட்டகற் சிவனை
தெகன் மக்கி கொடுப்பவன் கரும காண்டத்திற் செப்பிடப் பட்ட
கருமருத் சிவனன் ஞானத்திற் பத்தி கல்குவான் ஞானகாண்டத்திற்
பதிடப் பட்ட சிவன் ஞானமுலமாகவொன் முத்தியைக்கொடுப்பான்.

ஆரண மார்க்க மொன்றி னுனை யுண்டா கிரிம்புத்தி முத்திகளும்
ஆரண சிவகொ ருபத்தும் பந்த சொருபத்தும் புகல்பிர பஞ்ச
காரணத்துஞ்சேர்க்கிக்கொருபத்தும்கரைஞானகொருபத்தும்வேதக்
காரண வந்தத் தி னுக்குமா நகர் செப்பிப் தென்னென்றி கேண்மின்

பந்தமார் புத்தி யுடையராய் வல்ல மாயையர்ன் முடிபட் பட்ட
மந்தா பினருக் கணுகுண மாகப் பகர்ந்ததல் லான்மநர் தேனுஞ்
பந்தமார் துபர்ந்த பமமார்த்த மாகச் சாற்றின தில்லையா லுணர்வீர்
நர்நான்மலர்ப்பூங்கருங்குழல்பாகக்கடவுடாள் கருதுமுள்ளகத்தீர்.

பற்பலகூ றுவதென்னே பாரிடத்தில் யாரேனும்
ஆற்பவழி ரைபுங்கொல்லா தமைதலே பெருந்தவமாஞ்
சொற்படுமு னுதிசுடி தூயவுண வான்ளுனம்
பொற்பமுறை யுண்டாகு மெனப்புக்கு மறைமுடிவும்.

முறையினுல கத்தொருவர்க் குதிக்குமுழுச் சிவஞான
மறைமுடிவா னுதிப்பதன்றி மற்றொன்று னுதியாது
குறைவறுநற் சதுர்த்தசவித் தைகளுநனி கூறுமறை
நிறைவையனு சரித்தலி னு னிகரில்பிர மானாமம்.

ஆரணத்திற் கவிரோத வாகமச்சார் பினுஞானஞ்
சேரணவ வுதிக்குமெனச் செப்புமா னன்மறைபு
நாரணனு மலர்மகனு நாடரியா னுபசிவ
பூரணனுக் காளாகிப் பொலிவுற்ற மாதவத்தீர்.

என்று கூறியதனாலும் மற்றும் வருவனவற்றினுங் கண்டுகொள்க.

வாயுசங்கிதை : புராணவரலாறு.

பொன்னவீர் சடையோ னன்னவா கண்ணப் படைத்துமுன்
புரையற வகுத்த, மன்னிடு பதினெண் விஞ்சையு மற்றிய வழங்கி
என் மற்றவன் விரித்துப், பன்னிய வகையா லெவர்க்குந் குண
ர்த வரிதெனப் பால்விடை யண்ணல், கன்னவி றிரமோண் மாயகோ
யழைத்துச் சுருங்கு கழறுதி பென்றன்.

ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் முன்றும் அர்ச்சம்- ஆறாம் அத்தியாயம், சாம
வேத அந்வண வேத புராணங்களின் வரலாறு:—

ஆத்தமகோடிகள் அறியவேண்டிய சகல தருமங்களையும் பிரதிபாதித்
கின்ற சாஸ்திரங்களெவையென்றால், முன்சொல்லப்பட்ட இருக்குமுதலான
வேதங்கள்என்றும், அவற்றின் அங்கங்களாகிய சினை, வியாகரணம், சந்தசு,
நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் என்கிற ஆறும், மீமாம்சையும், நியாயநூலும்,
இதிகாசுபுராணங்களும், தருமசாஸ்திரங்களுமாகிய இப்பதினான்குமாம்.
இவைகளுக்கு வித்தியாஸ்தானங்களென்றும் பெயர். அன்றியும், ஆபர்
வேதம் என்கிற வைத்தியசாஸ்திரமும், தனுவேதமென்கிற ஆபுதசாஸ்திரம்.

மும், காத்தருகிறதென்ற சந்தேகம்திரும்பும், அத்தவேதமென்று
தொகுத்தி எழுந்தமும் உபவித்ததைவென்று சொல்லப்படும். ஆகப்படு
பாட்டுத்ததை ஏன்மென்பார்கள்.

இந்த வித்ததைத்தவீர, வாதிதன் பிரதிவாதிதஞ்சுரிய தூல்களையும்,
பாதிவாதிதன் வாதிதஞ்சுரிய தூல்களையும் எடுத்துக்காட்டுவது மிகவுத்
திசைமாம். அது அதைவாதிதன் விசிட்டாத்துவைதிதஞ்சுடன் வாதிதஞ்சு
மென்பது, திராமாதுதன் முதலியவர்கள் செய்ததூல்களோப் பிரமாணமாக
எடுத்துக்காணப்பட்டதும், விசிட்டாத்துவைதிதன் சங்கராசாரியர் முதலியவர்
கள் சொல்லியதூல்களோடமெடுத்துப்பிரமாணமாகக் காணப்பட்டதுமாதென்க,

திருநாணகம்பந்தகவாயிகன் திருமுதுதன்மம்—173-ம் ப.

“மெத்தாது.....ஒத்தாது சமயங்கட்கொரு தலைவன்.”

திருவைகா—487-ம் ப.

“வேதமொடு வேள்வியலாயின மிகுத்து விதியாறுசமய
பெரிது முணர்ந்துமுன் தேவந்தொழ நின்றருள்செய் யொருவனிடமாம்.”

திருநாவுக்கரசுக்கவாயிகன் தகபுராணம்—525-ம் ப.

“...அவருருவற்சாவலமாகிமிக்கசமயங்களாறினுருவாகிநின்றதழலோன்

திருமறைக்காடு—549-ம் ப.

“அக்கையிலனதும் வைத்தார் அறுவகைச் சமயம்வைத்தார்.”

கத்தாழித்திகவாயிகன் திருப்புகள்—987-ம் ப.

“...அவ்வினாமிக்க வறுவகைச்சமய மவ்வவர்க்காகே யாரருள்புரிந்து.”

கூம்புராணம் : திருக்கலியாணம்.

வேத தூல்களாவற்றின்வழி விராட்டாஞ் சுவாயம் பூமணுமன்
இவ் தூல்கள் விபாதமுனி யுரைத்த தூல்களாவற்றின்வழி
நீதி ஒருபா மறைக்கிழவர் செப்பு தூல்களெனத்துமே
நீதி தூல்களாவற்றின்வழி நின்றோர் நெறியி னின்றோரே.

அங்க மூறு மறைநர்க்கு மீமங்க கியமென் றருள்கொழித்துத்
தங்கு நீதி துனொன்று புராண மொன்று தவறெறிந்து
பொங்கு தரும துனொன்று புகன்ற வீரோழ் விஞ்சையினை
அங்க ணுனென் தவனறித்தா னிவற்றை யுணர்ந்தோ ரறி
[வுடையோர்,

என்று கூறியிருக்கின்றவைகளை யுணருமாற்றலின்றி மனங்கொண்ட படிபெரி பெருதிவிட்டு மேற்கோள்காட்ட விரியின்றி தாழ்வறுகின்றனர். "தன்குற்றீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பின், என்ருற்றமாகு மிஹைத்ரு." என்னுந் திருக்குறளின்பொருளை யிவர்களுறியாது போயினமைக்கு விசனமுறுகின்றேம்.

இன்னும் கன்மம், பக்தி, ஞானமென்னு மூன்றுகாண்டப் பொருளைக் கூறும் வேதத்திற்கு வேதத்தின் ஞானகாண்டத்தை மாத்திரங்கூறும் ஆகமம் விரித்துரைப்படியி பாடியமாவதெப்படி? வேதத்தில் பலகடவுட்குப் பாத் துவங் கூறியிருந்தால் அதன் பாடியமாகிய ஆகமத்திலு மப்படித்தானே கூறியிருக்கவேண்டும். அதனையிவர்கள் யோசியாமல் சிவனொருவனுக்கே பாத் துவங்கடதுவதற்கும் ஆகமத்தை யருளினனென்று கூறலாமா? கூற வந்தவையின் இவாது சாம்பிரதாயமும் சிவஞானபோதபாடியமும் அப்படித் தானிருக்கும். வேதத்தை ஆராய்ச்சி செய்தோர், பாரசிவனே பாமெனக் கூறியதோடு, இத்தேவதைகளை பாமன்றென நியாயவாயிலாக எவ்வளவோ காட்டியிருக்கவும் பெயர்த்தும் அவ்வணங்கடதுவது விசாரணையின்மையேயாம். உதாரணம்:—அப்பயதிகூதசுவாமிகளியற்றிய

சிவதத்துவவிவேகம்: (சிவஞானசுவாமிகள் மொழிபெயர்ப்பு.)
விச்சுவா திகனும் விசுவசே விபனும் விமலனரீ யேபென மறைக
ளிச்சப மாக முழக்கவு மறிபா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ
மச்சரத்துனக்கேதிவ்விழைத்தவர்தம்வாழ்க்கையும்பயன்படாதாலத்
துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிதுதலே தண்டஞ் சொற்றிடு ஞாலெலா
[மன்றே.

முாரியோன் முதலாந் சுரரொலம்பூதமுதலவற்றே றுமிதுத்துள்ளோ
ரளவிக் தலைமை பரளரென் றவரை யகற்றிமால் விடையவகிளையே
வளமுறுமெல்லாத்தலைமையுமுடையோன் வருமுதற்காரணனல்லீலா
ஞமுறு திரானப் பொருளெனச் சிகைதேர் துரைப்பவு மயங்
[ருவர் சிலரே.

எத்தமத்தினரும் வேதம் பலபொருள்கொண்டு முடிவதாகச் சொல்ல
தில்லை. வேதத்திற்கூறிய பொருளொன்றேயென்றும், அப்பொருளை
தாங்கொண்ட கடவுளென்றுங் கூறுகின்றனர். யாடியார் என்னபேர் சொல்
லீங்கொண்டாலும் அவரவாக்கும் பாசுவன் ஒருவனே அந்தந்த வடிவமாய்கின்
றனுக்கொரு செப்கின்றமையால், பாரசிவனே பாமபொருள். சிவரூபத்
தை வணங்குவோர்க்கு சிவன்வந்து அருள்செய்கின்றாரென்னில் பாமவ்யூ
கத்திற்கேந்த திரிமூர்த்திகளான காராயணன் முதலியோரைத் தியானிப்ப
வர்க்கு அவரிடத்தில் அந்தரியாமியாயிருக்கும் பாரசிவன் அனுக்கொருசெய்
வக் கேட்பானேன்.

மேதத்தில் பருந்திதகன் சொல்லியிருந்தாலும், சச்சிதானந்த சித்தியப் பரமபொருள் உடையவன் சொல்லவில்லையே. பரமம், விட்டிருந்து விடாமல் தவறாதவன் பரமன். கருமத்துக்கும் பந்துவத்துக்குமிடாகப் பரமப் பொருள் உடையிருந்தாலும், அவர்களுள் சச்சிதானந்த சித்திய சிம்ல நிக்கர சித்தானந்த பரமபொருளான துரியசிவன் ஒருவனேயன்றே உண்டென, அவர் உலகத்தைப் புடைமேயாதவிடம் அறிவுப்பற்றிய மப்படி தானிருக்கும்.

பாரசிவன் ஈஜுபோன் உட்கார். இந்நேரத்தைக் கண்டு சிப்பிரதானி
தன் போன் உட்கார். மந்திரி சிப்பிரதானிகளிடத்தில் ஈஜுபுத்தி வைத்தாற்
கொண்டும்; ஈஜுனி—த்தில் மந்திரி சிப்பிரதானிகள் புத்தி வைக்கப்படாது
கூட்டுவதே பிராந்தியத்தைகளிடத்தில் காணாத பாரசிவபுத்தி வைக்கலாம்
பாரசிவனிடத்தில் பிராந்திய புத்திவைக்கலாகாது மந்திரியாதிபர்களிட
த்தில் ஈஜுபுத்தி பண்டிதரதுபோல் வீடுகளுவாதி தேவதைகளிடத்தில் சி
புத்தி அகாலது பார்த்துபுத்தி வைக்கச்சொல்லுவதைக்கண்டு, இந்நேரத்தை
கண்டு பார்த்துமாதக் சொல்லுதுபோல் மருண்டனரோ? அல்லது வேதந்
தனிடத்தில் அதுவேபுத்தியால் கூறுகின்றனரோ? அறியேம்! சி
புத்தி அதுவேபுத்தியும் அரத்ததாசாரியத்திய சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிர
கத்திய துர்க்களியுட்கண்டு மருளையொழிந்து தெளிவுறுவாராக.

சக்தி ரகீஸ்த.

சுதழ்த நாரணனை பென்னிலயல் காணும்
பேதவிழி யாள்பிற விப்பினி யறரே
மாதுலனை யாவென மனத்தினினை கிற்கும்
போதவிழி யாளர்பரி ஸ்ரண மடைந்தார்.

ஆதல் ஒருசெமினில் வாழியரி யானுபக்
காதலோரி கண்ணின்மய லாகியபயல் கான்பார்
நிததரு மாகாரு சேர்வுறுவர் நிதா
நிதபுறு சேரிடை யானும்வெளி தில்லேன்.

மருவம் சென்னை மனம்பைத்தோன் மாளா யிலெண் வடிவென்ற
பாகிப் பணிவா னென்றேசெம் பலநக் திருவாய் மலர்ந்தருளி
பாலிற் புயிசச் சுதஞ்சு மழர்ந்தத் தழுவு வவ்விடத்தே
கூசும் நாளா வதுசபமாய்க் கண்டார் மேனி கண்டுவரால்.

தீனி, அது வேறு மெற்சோசொன்பது யாங்ஙனமெனின்? இருக்கு, பகர், சாமம், அதர்வணமென்று காண்டு வேதந்களும், பாதம், அஸ்தி,

புகம், ஆக்கிராணம், கேத்திரம், சுரோத்திரம்போற் சந்தசு, கற்ப, வியாகரண
கூட்டுசு, சோதிட, நிருத்தமென்னு மாறையமங்கமாகவுடைய நூற்றெட்டுப
புத்தகளும் வணங்கும்படியாக மோனவரம்பாகிய ஞானகிரீடத்தைத் தனர்
பெற்றிச் சிரமேற்கொண்டு பிரமபட்டாபிஷேகத்தி னிலபெற்றிருப்பதாகிய
பேதவொழுக்கமென்னும் வைதிகசைவமானது சிக்கவழிகினை யுடைத்தென
பாச்சரியக்கொண்ட தாயுமானவரது கருத்தறிபாது முன்னர்த்தமது சரி
மைக்குத் தாழ்த்திடதைச் சிரமேற்கொண்டது தமது பதச்சுயர் தெரியா
பான்பதை விளக்கிறது.

திருஞானசம்பந்தருவாய்கள் : திருவீழும்புலை—449-ப.

மண்ணின்மறை யோர்மருவு வைதிகமுமாதவ மு மற்றுமூலகத்
தெண்ணில்பொரு ளாயவைபடைத்த விமையோர்கள் பெரு
[மரண திடமாம்.

நவாலவாய்—486-ப.

வேதவேள்வியை நிர்த்தனை செய்துழ, லாதமில்லியமனூடுகேசரை,
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே, பாதிமாதுட னாய பரமனே,
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென், னாலவாயினுறையுமெம்மாதியே.
வைதிகத்தின்வழியொழுக்காதவக், கைதவமுடைக்கராமன் டேசரை.
பெய்திவாதுசெயத்திருவுள்ளமே, மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே.
(ஞாலநின்புகழே)

‘மறைவழக்கமிலாத டீர்பாலிகள்.’

வேதாசனிய புராணம்—விசுவாமித்திரருக்கு உபதேசித்த சருக்கம்.

பக்திலிகற்பம்.

வழுவா தொழுகும் வைதிகதர் திரிக மாறும் வழக்கதனை
முழுவாழ் வருள்வோ யுரைத்தியென மொழிவான் மெழியு
[மறைமிருதி
பெழுவா பொழுக்கம் வைதிகமா மீச னுரைத்த வாகமத்தின்
குழுவா பொழுக்கந் தார்திரிக மவையுந் தெரியக் கூறுதுமால்.

அவற்றுள் வைதிகபத்தி.

நீறு மகத்திற் நிகழ்ந்தனவு நிகழ்த்தும் விரசை நிறைந்தனவும்
கூறு மனற்பேர் முதலாகக் கொண்டே யுத்து ளளங்குலவப்
பேரூர் திரிபுண் டாடணிகல் பெருமா னெழுத்தஞ் சினைவற்ற
ஊறு புனைந்தா னருச்சனைபை பாற்றல் கண்டி யணிவனவே.

செய்தார் சொல்க வாய்ந்தால் சிவனைத் துதித்தல் சிவமதத்தி
 னுருவா துரைது பணி திரிக சொருவன் காலை யுருகுமன
 மருவா வரைச்சல் கேட்டல்சிவ மருவுந் தீர்த்த மகிழ்ந்தாடல்
 பெருவாழ் வளிக்கு மான்பதிவீற் பிறங்கல் பணியைப் பேணுதலே.

சீருத் திரத்தைத் துன்புச் செய்தல் சிவன்ற னடியார் திருப்பூசை
 காரிற் தழுந் திருநீல கந்த வனமு நரையானு
 மெரிந் தகழும் பணிபணிவ தீசற கீழந் திறமற்றும்
 வாரிற் தகழு முன்புமைபாள் பங்கன் பாமாய் மதிப்பதுவே.

அன்பும் பொறைய முயிர்க்கிரங்கு மருளுந் தீமை யகல்வனவு
 மின்ப முயிர்தட் சிபற் றிவறை பென்று மோதி யிசைப்பனவும்
 வன்பாள் மாயன் முத்தறேவர் வண்ணம் பழியா வழக்கதுவும்
 பொன்பாய் கூடையோன் பத்தியெனப் புதழ்வை திகமாய்ப் புதன்
 [றனவே.

தாந்திரிகபத்தி.

சமய தீக்கை முதலாகத் தகவிற் சார்த்து தருந்தீக்கைக்
 கமைய பொழுக்க மதுவாற்றி யன்பாய் பாம னடிக்கமலத்
 திமய மாதி விருதாளு மின்பார் பூசை யிபற்றியருட்
 கமையாற் பாவித்தியானித்துச் செபித்துக்காலங்கருத்துறவே.

வழியா நினையும் போனிமினை வகுத்துச் சோகித் தவையாறு
 முழியா முப்பத் தாறுகி யுயர்தத் துவமு மவற்றினெடுங்
 கழியா லுயிரு மலமாபை கரும மிவற்றைக் கழிப்பனவு
 மழியாச் சாதாக் கிபமைபஞ் சாகு மகேச மறிவனவும்.

சுந்தி மிவற்றிற் சிபற்றுவதுந் துரிய மிறந்த சுடரிவற்றை
 கித்திற் பயிர் போல் விளைப்பதுவும் விமல மாய வண்பூதிப்
 பத்திந் கடலிற் படிவதுவும் பாகம் படாச் சத்திபதித்
 தத்திந் கருநு மதுவுமாற் கறையு முபாதித் திறமுன்றும்.

ஆய்ந்து பதார்த்தத் திறமுன்று மருனா வளிக்குஞ் சிவன்சத்தி
 வாங்கத் திருட்டி யிவைமுற்று மதித்தே பாம சிவத்தோடுந்
 தேர்ந்து மருவ வாகமத்திற் றுணிதாந் திரிக மெனவசிப்ட
 னெய்து பொழிக்குச் சிவசிருட்டி பெதுமற் றேதென் றிடவிசைப்
 [பான்.

துணிதற் கரிய பரமசிவஞ் சொலின்முத் திரமாஞ் சுடரினுந்
சுடரிதிட் களநிட் களசகள மருளார் சகல மவற்றின்முதற்
சுடரிதிட் களஞ்சொற் றொடர்பகன்று பரிபு ரணமாய் சேஞ்சனமா
பெறுதற் கரிதாய்க் குணங்குறிபெரப் பெல்ல விகார மில்லதுவே.

சுவதத் துவமா மதுஞானந் திகழுங் கிரியை யிச்சையினைக்
சுவதிற் சகல நிட்களமரங் கருதிற் சாதாக் கயபிதுவே
சுவமைக் கரிய சதாசிவமா யொளியார் பீட லிங்கமதாய்த்
நவமிக் கிலங்கு மைம்முகமுந் தடந்தோள் பத்துஞ் சார்ந்தினங்குந்.

(பே-11.) அந்நிட்கள சிவமானது ஞானசத்தி, கிரிய சத்தி, இ
சுசத்திகளோடுகூடும், சகலநிட்கள சிவமுற்பத்தியாம்; இதுவே சாதாக்
கயமாகிய சிவலிங்கவடிவம்; இச்சிவலிங்கமே சதாசிவமெனப்பட்டுப் பீட
நிலாகாரமாய், ஈசானமுதலிய வைத்து நிருமுகங்களுட், பத்துத் திருக்காங்
களுமாய் விளங்கும், என்பதாம்.

அன்ன வருவின் மகேச்சரமா மதுவே சகல மதிற்றோன்றும்
பன்னு மிருபத் தைந்தாய படிவஞ் சத்தி பரித்தவைபு
மன்னுஞ் சேம தரனாதி வயங்குஞ் சத்தி யுடன்மலிந்தார்
முன்னு மகேச னம்மிசத்திற் சதமா யிரமே மொழியுதம.

(பே-12.) அச்சதாசிவத்தினின்றும் சகலமாகிய மகேச்சரம் உற்பத்
தியாகும்; அது சத்திசமேதமாய்ச் சந்திரசேகர முதலிய இருபத்தைந்து
விக்காகபேதமாம். அம்மகேச்சானது தூற்றிலொருகூறு உருத்திரனும்,
தூற்றிலொருகூறு விஷ்ணுவும், பதினாயிரத்திலொருகூறு பிரமாவமாகத்
தோன்றும், என்பதாம்.

நிலக் களனா முருத்திரனு நெடிய மாலை மறையோனும்
கோலத் துதித்தா ரவர்தம்பாற் குலவுந் தேவ நாராதி
சாலத் திகழ்ந்தா ரிவர்பரமன் றழையும் பூசைத்திரஞ்சார்த்தே
மேலச் சாலோக் கபமாதி யெய்துங் கதியு மிரண்டே.

திருமந்திரம்.

வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமவித் தியாதார்
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள்
வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர்
சாதா ரணமன்ன சைவ ருபாயமே.

கிண்கி 10-வது ஒலிபற்றிய பெயர்த்தோகுதி.

ஆதிதா வெழுதாக் கேள்வி யாரண மோத்துச் சாகை
வதமில் சுருதி தன்னே டிருக்கிவை பேழும் வேதம்
வேத நாற் பொருளி மும் விதித்திடு ஞான பாகை
ஆதிபாங் சுருப பாகை பருத்தபா கையுமா மென்ப.

மெய்தெரி யா ணந்தான் வேதத்தின் ஞான பாகை
மையிலுட் பொருளி மும் மற்றப ிட்டத மென்ப
வைதிகம் வேத முற்ற மார்க்கமே பார்க்குங் காண்
பிபி விருக்கி னேடு பெனடிக மாதி யாகும்.

அமிர்தசாரம்—நியமம்.

தவஞ்செபஞ் சந்தோட மரத்திகர் தானஞ்
சிவன்றநு ல்விரதஞ் சித்தார்தக் கேள்வி
யுவந்த சிவபூசை பொண்மதிரண் பத்து
சிவந்த நிபமங்க ளாம்.

பெயர்காதி திரண்டாம் பத்தகம் 252-ம் பக்கம் வேதமார்க்கம்—வைதிகம். 260-ம் பக்கம் வைதிகம்—வேதமார்க்கம். வைதிகம்—வைதிகசையத் தோன். வைதிகம்—வேதமுனர்த்த பிராமணன். வைதிகாசாரம்—வேத டொழுக்கம்.

295-ம் பக்கம் ஆகமம்—தந்திரம், சிரௌதம், நிசமம், ஞானம். 663-ம் பக்கம் சைவம்—சிவசமயத்தார், விசேடத்திடைசு பெற்றவர். சைவநாட்—சைவநாடு. சைவசத்திரம்—சிவசமம். சைவம்—அது உட்சமயம் ஆற்றி னோன்று. (சுத்தசாதகம் ஈசனதுரைமுதல் ஆகமம் சுத்தசாதகம் 6-ம் செட்டிப்பட்டரை.)

சைவன் னெற்புந் தந்திர மவையுந் தற்பான் முகத்தினின்
முதிக்கும், அப்பவைநிக மும்மறை யவையுந் சுவாசமற் றதனி
வின் முதிக்கும், உப்புபச் சிவர்த்து விதெறி யதுவு முபபிட
மும்முனத் துதிக்கும், பெயர் திரிவு மறவிவைக் சுருத்த மறைந்
திடு தத்துவ மசியே.

சிவஞானவள்ளலார்.

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மானமையாற்
சைவமே யத்துவிதஞ் சாதிக்குந்—சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளற்க வேற்ற வேதாந்தக்
கூறென்று கொள்ளுதலே கோள்.

ஆறத்துவாக்களின் விபரம்.

சித்தாந்தப்படவினக்கம் 4-வது பக்கம் ஞானசூரியனென்னுஞ் சிவசூரி
யன். அவருக்கு அக்கினியிற் சூடும், பூவின்மணமும், பரிதியிற் கிரணமும்
போற் பிரிவற்றுச் சமவாயமாயும், அனந்தசத்தி ருபையாயுமுள்ள பராசத்தி
யென்றொரு சத்தியுண்டி. சத்தியென்றது வல்லமையை. (சூரியன், சிவன்,
கண்ணன்.)

பராசத்தி = அனுக்கிரகசத்தி, ஆதிசத்தி, திரோதானசத்தி யென்று
கூறி, இதற்கு அருட்சத்தி யொன்றுமே மற்றநான்கு கிருத்தியங்களுக்குப்
காரணமானதென்றும், பராசத்தியொன்றே வியாபாரபேதத்தா லிவ்வாறு
காமபேதத்தை யடைவதேயன்றி வஸ்துபேத மில்லையென்றதினாலும், பரா
சத்தி சிவத்தில் சமவாயமென்றபடிச் சிவம் அபின்ன நிமித்தோபாதான கார
ணமென்பதாயிற்று.

சுத்தாத்துவாக்களாவன :—சுத்தமாயையிலுள்ள கலை, தத்துவம், புல
னம், வன்னம், பதம், மந்திரங்களாம்.

மிச்சிராத்துவாக்களாவன :—அசுத்தமாயையிலுள்ள கலாதிகள்.

அசுத்தாத்துவாக்களாவன :— பிரகிருதி மாயையிலுள்ள கலாதிகள்.
தத்துவிகமாகிய தத்துவங்கள் சரீராதிகள்போல உடனே யழிவதின்றிப்
பிரளயகாலம்வரையு நிலையுறுதலான் தத்துவமெனப்படும்.

தத்துவங்கள் அகக்கருவி மூப்பத்தாலும், புறக்கருவி அறுபதும் ஆக
36-மாம். அகக்கருவிகளாவன :— ஆகாயாதி பஞ்சபூதமும், சத்தமுதலிய
தன்மாத்திறையென்தும், வாக்காதி கன்மேந்திரியமைந்தும், கரோத்திராதி
ஞானேந்திரியமார்தும், அந்தக்கரண சதுட்டயமும், காவமுதலிய வித்திடா
தத்துவமேழும், சத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாக்கியம், வித்து, காதம் என்
னுஞ் சிவதத்துவமைந்தும், ஆக 36-ம். புறக்கருவிகளாவன :—பஞ்சபூத
காரியமாகிய 25-ம், வசனாதியைந்தும், வாயு பத்தும், காடி பத்தும், வாக்கு
காங்கும், வடணை மூன்றும், குணமூன்றுமென அறுபதுமாம்.

தத்துவங்களின் தொன்றம்:— பரமசிவத்தினருவினாலே குடிசையிற்
ராதமும், ராதத்தில் வித்தும், வித்துவிவருந்து அகராசுகளும் தொன்றமென்
பக உபகரணம் பச்சுரிவருத்தும், ஒவ்வொருவின் தொனியின் வட்டத்து
புத்துத் சகலமெழுத்தர்களுந் தொன்றவதை. “அகரமுதல் வெழுத
புத்தல்” மென்றுத் திருத்தரவானும் அறிக. அகரம்=காதம்.

புலகாவண:— முற்கூறிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் அடங்கிய
புலகாவணமாவது வித்திகலை, பிரதிபிடாகலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை,
சாந்தியாதிகலையென நான்காகப் பிரிக்கப்படும்.

பிரதிபிதத்துவ மென்றவைகாண்டது வித்திகலை, பிரமா-- அநி
தெய்வம். அப்புறத்துவமுதல் பிரதிருதி குணத்தத்துவமீருகவண தத்துவங்
கள் முப்பத்திரண்டென்காண்டது பிரதிபிடாகலை. விஷ்ணு—அதிவெய்வம்,
சுவமுதல் பாயைபிருதிப வித்தியாதத்துவ மேழுங்காண்டது வித்தியா
கலை உருத்திரன் -- அதிதெய்வம் சிவத்தத்துவமென்கில் சுத்தவித்தித,
சுயம்பும், சாதாக்கியமென்று முன்றையங்காண்டது சாந்திகலை. மகே
சுவன்—அதிதெய்வம். சத்தி, சிவம் (வித்து, சாதம்) இரண்டிங்காண்டது
சாந்தியாதிகலை. சதாசிவம்—அதிதெய்வம்.

புலகங்கள் இருபத்திருபத்தினிலும், முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலு
ந் திருமுறைபாவண:—பிருதிவிதத்துவத்தில் 108, அப்பு தத்துவத்தில் 8,
பாடவியல் 8, ஆகாயத்தில் 8, அகங்காத்தில் 8, புத்தியில் 8, சித்தத்தில் 8,
புருடனில் 8, அராகத்தில் 5, வித்தையில் 2, நியதியில் 2, காலத்தில் 2, மா
ஸ்யியில் 8, சுத்தவித்தையிற் 9, சுயம்பாத்தில் 8, சாதாக்கியத்தில் 1, வித்து
வில் 5, ராதத்தில் 10, ஆக 224 புலகங்கள்.

வண்ணம் (அக்காக்கல்)—முன்னற்கூறியபடி ராதத்தின் காரியங்களா
கும். அவை கி முதல் ஸீ வரை உயிரெழுத்துப்பதினாரும், கூ முதல் கூ
வரை மெய்யெழுத்து முப்பத்தைத்தும், ஆக மீம்பத்தொன்று ஆகும்,
பயிரெழுத்துப்பதினாரும் சாந்தியாதிகலையிலும், கவற என்னுமுன்றன்
சாந்திகலையிலும், பூ முதல் ரூ வரை எழும வித்தியாகலையிலும், பு முதல்
உ வரை இருபத்தினுக்கும் பிரதிபிடாகலையிலும், கூ ஒன்றும் நிவித்தி
கலையிலும் அடங்கும்.

பதம் 81: ஓம், வ்யோமவ்யாயிரே, வ்யோமரூபாய, ஸ்வவ்யாயிரே,
சிவாய, அரந்தாய, அராதாய, அராதிரதாய, த்ருவாய, சர்வதாய, யோகபீட
மம்ஸிதாய, சித்யயோகிரே, த்லாஜகாய, ஓம் நமச்சிவாய, ஸ்வப்பாவே,
சிவாய, சகானமூர்த்தாய தப்பருஷவந்தாய, அகோஷ்ருதாய, வாமதேவ
குஹாய, ஸத்யோஜாதமூர்த்தயே, ஓம் நமோநம, ரூஹாதி ரூதாய,
கோபதிரே, அரிதாய, சர்வயோகாதித்ருதாய, ஸ்வவித்யாதிபாய, ஜ்யோதி

புறப்ப, பாமேஸ்வரபராய, அசேதந் அசேதந், வ்யோமித் வ்யோமித், வ்யாபித் வ்யாபித், அருபித் அருபித், ப்ரதம ப்ரதம, தேஜஸ்தேஜஸ், ஜ்யோதிர்ஜ்யோதிர், அருப, அரக்தி, அதும, அபஸ்ம, அநாதே, காகாகாக, தூ தூ தூ தூ, ஒம் பு; ஒம் புவ, ஒம் ஸுவ, அசிதந், நிதந், நித்யோத்பவ, சிவ, சர்வ, பாமாத் மத், மஹேஸ்வர, மகாதேவ, ஸத்பாவேஸ்வர, மகாதேஜஸ், யோகாதிபதே, நூஞ்சமுஞ்ச, ப்ரதம ப்ரதம, சர்வசர்வ, பவபவ, பவோத்பவ, ஸத்பூதஸூக ப்ரத, சர்வஸாத்வித்யகர, ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரபா, அரக்ச்சித அரக்ச்சித, அஸம்ஸ்துத அஸம்ஸ்துத, பூர்வஸ்தித பூர்வஸ்தித, ஸாக்ஷி ஸாக்ஷி, துரு துரு, பதங்க பதங்க, பிங்க பிங்க, ஜ்ஞாக ஜ்ஞாக, சப்த சப்த, ஸுக்ரும ஸுக்ரும, சிவ, சர்வ, சர்வத, ஒம் கமோகம, ஒம் சிவாய கமோகம, ஒம். என் பனவாம்.

இவற்றில் சாந்தியாதீதகலையில், ஒம் என்னும் பதமொன்றும், சாந்தி கலையில் வ்யோமவ்யாபிதேமுதல் சித்யயோகிகளே ஸ்ரீகருப் பதம் பதினெண் தும்; வித்யாகலையில் த்யாகஹாராயமுதல் வ்யாபித்வ்யாபித் ஈரகரப்பதமிருப தும்; பிரதிட்டாகலையில் அருபித் அருபித் முதல் மஹேஸ்வர ஈரகரப் பத மிருபத்தொன்றும்; சிவிர்த்திகலையில் மஹாதேவ முதல் ஒம் ஈரகரப் பத மிருபத்தெட்டும்; ஆம்.

மந்திரம் 11:—மந்திராத்வாவிற்குரிய மந்திரங்கனாவன:—சிவ, ஈசான, தத்புருஷ, அகோர, வாமதேவ, ஸத்யோஜாத, அஸ்தர், கவச, சிகா, சிரோ, ஹ்ருதய. ஆக பதினென்றாமாம்.

சாந்தியாதீதகலையில் சிவ, ஈசான, அஸ்தர் 3-ம்; சாந்திகலையில் தத் புருஷ, கவச 2-ம்; வித்யாகலையில் அகோர, சிகா 2-ம்; பிரதிட்டாகலையில் வாமதேவ, சிரோ 2-ம்; சிவிர்த்திகலையில் ஸத்யோஜாத, ஹ்ருதய 2-ம் ஆம்.

ரம், பதம், மந்திரம், இம்முன்றும் சொற்பிரபஞ்சம். புலனம், தத்வம், கலை, இம்முன்றும் பொருட்பிரபஞ்சம் என்னப்படும்.

இதுபிற்க, உலகிலுள்ள எவ்வுயிர்களுஞ் சர்வதுக்கவிவர்த்தியு நித்திரா ணத்தப் பிராப்தியும் பெற விரும்புவதாயற்கை. ஆனால்வை பொருளல்லவற் றைப் பொருளுனன்கொள்ளு மயக்கங்காணமாக வுண்டாக் காமவெருளி யுண்வலாநிலா முண்டாகா; பொருளைப்பொருளாகவும், பொருளல்லவற் றைப் பொருளல்லவாகவுன்கொள்ளுந் தெனிலுணர் வுதித்துக் காமவெருளி மயக்கத்தைவிதித்துப் பிரமஞானம் பெற்றவழியுண்டாம். இதுவே சிந்தையு ளொழியுஞ் செவ்வா கிலைமைத்தாகிய மோக்ஷமென்று சொல்லப்படும். இத் தையை மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாயுள்ளது வேதம். இவ்வேதத்தின்வழி கீர்த்தியை வைதிகனான்படுவார். இவர் சற்பிரமாணமாகக்கொள்வது வேதம் கீர்த்து. அங்கம் 6, ஸ்மிருதியொன்று (18), புராணமொன்று (18), நியாய

சென்று, சீமாச்சமொன்று; ஆக பதினாறு வித்தைகளாம். இப்பால்
கர்மம், பத்தி, ஞானங்களைச் சொல்லுகின்றன. கர்மத்தால் சென்
பதிபதி, பத்தியா வயுடதேவதா லோகப்பிராப்தியுண்டாம். பத
பிராப்திகொல்லா மதியுலமைத்தாகவினதிதீவாமுன்ன முமுட்சுக்கனவற
வற விரும்புகிறிலை. இனி, ஞானத்தைப்பற்றியோவெனின் : அது பேத
பேதமென விருவகைப்படும். எங்கெங்கே பேதம் காணப்படுகின்றதோ
அங்கங்கு துவிதர் காணப்படுதலாலும், துவிதமுன்னவிடத்துத் துவிதமுங்
காரியமும் கண்டத்துவமும் நிலையாமையம், அசத்தியத்துவமு மருத்தலா
யுத் துவிதமுன்னவிடத் தஞ்ஞானமிருத்தலாலும், பேதஞானத்தால் சர்வ
தர்க்கவந்தியி நத்தியானந்தப் பிராப்திடமான வீண்டாமென்று சொ
கண்டா; அபேதஞானத்தாலோ மேற்படி குற்றங்கள் யாதுமின்மையின்
தனால் சர்வதர்க்க வந்தியி நத்தியானந்தப் பிராப்திடமான மோக்யுண்
டாமென்று சொல்வதில் யாதொரு ஆகேபமுமின்று. கர்மமும், பத்தியம்,
பேதஞானமும் சாக்ஷத் மோக்யத்தைத் தராவாயினும் அபேதஞான முண்டா
வந்திச் சாதனமாயிருக்கும். அவற்றிலும் வீட்டிற்கு கேர்சாதனமான
அபேதஞானத்திற்குச் சித்தசக்தியும், பேதஞானமும், பேதஞானத்திற்குப்
பத்தியும், பத்திக்குக் கர்மமுந் சாதனமாயிருக்கின்றனவென்க.

திருமந்திரம்—பாயிரம் 3-வது வேதச்சிறப்பு.

வேதத்தை விட்ட வறமில்லை வேதத்தி
வேதத் தருமற மெல்லா முனதர்க்க
வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை யோதிபே விடுபெற் றுர்களை.

(இ-ள்.) வேதத்துக் கன்னியமாகத் துறவற மெத்ததூல்லமில்லை.
வேதத்தின்கண் ஏனைய முன்றாச்சிசமத்தார்க்கும் வேண்டிய வறங்கண்முற்
றக் கூறியிருக்கின்றன. சமவாத தர்க்கங்களை விட்டுவிட்டு அறிவுடை
மையர்கண் மாட்சிமைபொருத்திய வேதங்களை ஐயத்திரிபறவோதிக் சமாத
கடி அகண்டேகசமாயிய இக்கியத்தைப் பெற்றனர்கள் ஏ-று.

திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப்
பெருநெறி யாய பிரானை நீணாது
குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடு
மொருநெறி யொன்றாக வேதாந்த மோதுமே.

(இ-ள்.) திருநெறியாவது—அழகிய முத்திமார்க்கமாவது, சித்தசித்
தன்றி—அறிவறியாமை (சகலகேவலம்) நீக்கி, பெருநெறியாய பிரானை
நீண்டது—சர்வமார்க்க நெறியிற்சிக்குஞ் சிவபெருமானை மனதிலபேதமாகத்

கூடாவித்த, குருசெறியாஞ் சிவமா செறிகூடு மொருசெறி—சுற்றுகூறாத
சாத கூழியாட்டாலுஞ் சிவசொருபமா மார்க்கத்தைப் பொருத்தும்படியான
கூடாப்பற்ற என்னுவேத மகாவாச்சியார்த்த மார்க்கம், ஒன்றாக வேதாத்த
மோதம்—வகமென்றே ஷபகிடதங்களனைத்துஞ் சொல்லும், எ-று.

வழாந்தத்திரம் 23-வது—கூடாவொழுக்கம்.

ஒன்றிரண் டாகிதின் றென்றியொன் றுயிரேஞ்சு
கொன்று மிரண்டு மொருக்காலுங் கூட்டா
வொன்றிரண் டென்றே யுரைதரு வேரர்க்கொ
மொன்றிரண் டாய்நிற்கு மொன்றியொன் றுனதே.

(இ-ள்.) ஒன்றிரண்டாகின்று — ஆணவத்தாற் றுவிதிகளாகிடும்,
கூட்டாத்துவிதக வாகியுநின்று, ஒன்றியொன்றியுயிரேஞ்சு — ஆணவத்
செறிதற்குரிய சாதன சதுட்டயர்களாய் குருசெறியே சமாதியைப்பொருத்தி
யேகமாயிரேஞ்சு, ஒன்றுமிரண்டு மொருக்காலுங் கூட்டா—தடாகசலக் காம
பிய சலசத்தை சமுத்திரத்தினு ளமிழ்த்தியதுபோல் ஒன்றிரண்டு ஒன்று
கல்ல, விரண்டுகல்ல என்று கூறுத் தாத்திரிகைசவ சித்தாந்தமும், விசிட்
டாத்துவிதமு மெப்போதும் பொருத்தாது, ஒன்றிரண்டென்றே யுரைதரு
வேரர்க்கெல்லாம்—தன்னுளேதிரைத்தெழுத் தாங்கவெண்டடங்கடவென்னு
கான்றோர் வாக்கியத்தையுங்கடத்து முத்திரில யொன்றிரண்டென்றுகூறும்
பெத்திகளுக்கெல்லாம் பிராந்திய விரண்டாகவே தோன்றும். சமாதியிற்
தெளித்த அத்துவிதிகளுக் கேகமாக விளங்கிய சைதன்யம், எ-று.

உபதேசம் 1-வது.

“வெளியின் வெளியோய் விசுவிய வாறு.” என்றும்,

ஒன்பதாந்தத்திரம். 25-வது அணைத்தோர்தன்மை.

பாசங்

கழிந்தேன் கடவுளு நாணுமொன் றுளே
விழிந்தாவ் கினிவரு மார்க்கமு வேண்டேன்
செழுஞ்சார் புடைய சிவனைக்கண் டேனே.

(இ-ள்.) செழுஞ்சார்புடைய சிவனைக்கண்டேன்— வவற்றிற்கு மழ
கிய முத்தகாரணமுமாகியபாமசிவத்தைச் சுட்டற்றுகின்று தெரிசித்தேன்.
(அதனால்) அச்சிவத்திற் கூடஸ்தனாகியகான் ஏகமானேன், இவைசன்மாந்
க்செறியாதவா லினியிங்குத் தாழ்மையாகவரும் தாசமார்க்கம், சுற்புத்திர
மார்க்கம், சகமார்க்கம் ஆகியசாதனங்களை யிச்சியேன், சென்னமாணத்தி
னின்றமுய்க்தேன், சுற்றமென்றுசொல்லும் பாசத்தையுங்கிணேன். எ-று.

ஆராய்வின மட்டவொண்ணுதினிச்
 சோர் சோர்வின் சிந்தை புதுத்தான்
 சோர் பக்கித் திவகன் ளாதினி
 பாட்டாநீர் சார வாவநிற் கேளே.

ஓண்டார்த்தம் 12-வது திரோபம்.

மன்னொன்று தான்பல கற்கல மாபிற
 முன்னின்ற யோனிக ளெல்லா மொருவனே
 கன்னொன்று தான்பல காணுந் தனைக்காணு
 வன்னொன்று மன்ன மாநின் றானே.

பெருஞ்சீரட்டு. காரணலியல்பு. போதரத்தாகரம்.

காரணமா மொருபொருளைக் கணவத்தின் காரியமாம் பலவுமகன்
 கண்டானுது, மேனமா மன்னொன்றை யுணரவத்தி னிலகமகா
 பங்கனென முனர்த்தற்போலக், காரணமா யுள்ளசிறு சத்தொன்
 றத்திற் காரியமா முன்கெவைபு மாகாலே, பூரணமா மொன்றுநா
 ளுக்கெல்லாம் புணரபறவே யறிவதுமெய்ப் பொருண்மைகானே.

குறுந்தீரட்டு. காரண காரிய மேறினமை.

பாது மறியலா மொன்றறிய வென்றுமறை
 யோது பொருளை யுணரி ளுலகெல்லா
 மாதியா மேது வறிய வறித்ததாம்
 ஏதுவா மண்காண வெக்கடமுங் கண்டாற்போல்.

கசனை யொழியவே றில்லை பிச்சகம்
 பேசிய வணிகலம் பொன்னிற் பின்னமோ
 காதினி யல்லவோ கடாதி நூலாற்
 னாகினை யுன்டெனச் சொல்ல வாகுமோ.

பேர்வேறு பாட்டாலே பேதமுன தென்னிற்
 பார்வேறு பட்டதிலப் பண்ணுகின்ற பேரொழிய
 வார்வேறு கண்டார் கடந்த ளகிலமெனும்
 பேர்வேறு றெழியப் பிரமமல தில்லைபாள்.

உண்டான தொன்றே யுரைப்பதனி லுண்டாமோ
வண்டார் குழன்மலடி மைந்தனெனு வார்த்தையாற்
கண்டோ மெனிலுளது போலே கனவத்தார்
வெண்டோர் முதலெத் தனைதோன்று மெய்யேபோல்.

திருஞானசம்பதசுவாமிகள்.

எருக்கதம்புலியூர் 120-ப.

“வின்னோர்.....பெண்ணணலியாகும் பித்தாபிழைகுடி.”

திருப்புகழம் 128-ப.

“வையக நீர்தீ வாயுவும் விண்ணு முதலானான்.”

திருமாற்பேறு 149-ப.

“தருத்தவன் குருகவன்குர்மமயவன்பெருந்தகைபெண்ணவனு ளவன்.”

திருவெண்ணி 200-ப.

சோதியை.....ஆதியை யாதியு மந்தமு மில்லாத.

திருவாரூர் 402-ப.

அந்த மாயுல காதியு மாயினான்.

திருக்கழிப்பாலை 209-ப.

எனியா மரியாய் நிலநீ ரொடுதீ, வளிகா யமென வெளிமன் னியது,
வெளியே யுளையே தொழுதுன் னுமவர்க்கனியாய் கழிப்பாலை யமாந்தவனே

திருவெண்காடு 243-ப.

மண்ணொடுநீ ரனல்காலோ டாகாய மதியிரவி, யெண்ணில்வரு மிய
மான னிகபாமு மெண்டுகையும், பெண்ணினொடாண் பெருமையொடு சிறு
மைபுமாம் பேராள்ன், விண்ணவர்கோன் வழிபடவெண் காடிடமா வீருப்பி
னனே.

திருத்தலைச்சங்காடு 253-ப.

விவந்தோ டாகாச மனல்காலாகி தின்றைத்து.

திருகாரைப்பூர் 478-ப.

மாயவன் சேயவன் தியாதியவன்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவையாறு 525-ப.

கண்ணனுப் மணியானுப் கருத்தானுப் அமுத்தானு
பெண்ணனு பெழுத்தானு பெழுத்தினுக்கோ ரியல்பானுப்
விண்ணனுப் விண்ணிடையே பூமெரித்த வேதியனே
பண்ணுன வையாறற் காளாய்நா னுயந்தேனே.

திருவாப்பாடி 567-ப.

கடவுள் மேயினான் (1) ஆதியு மறிவுமாகி (2) சிந்தையுந் தெளிவுமாகி
(3) உலகநாயகப் புறமுமாகி வருவன யருவமாகி (4) மயக்கமாய்த் தெளி-
வாகி (5) ஆராதவருவமாகி (6).

திருப்புகலூர் 574-ப.

“நுமடீத் தியுமாகி நிலனுமாய் விசும்புமாகி. யேருடைக் கதிர்க்களாகி.”

திருவண்ணாமலை 585-ப.

இரவியு மதியும்விண்ணு மிருநிலம் புன லங்காற்று
முரகமா புவனமெட்டித் திசைபொளி யருவமானாய்.

திருவீழிமிழலை 625-ப.

“அலைக்கின்ற நீரில்லங்காற் றனலம்பர மாகிநின்றீர்.”

கோயில் தாண்டகம் 773-ப.

“அருந்தவர்கள்.....மறிகடலுங் குலவரையு மண்ணும் விண்ணும்,
நீருந்தொனிய தாரதையுந் திசைகளெட்டுந் திரிசுடர்க ளோரிரண்டும் பிறவு
மாய், பொருத்தகையை, விரிவின்ற பொருட்டுகெல்லாம் வித்துமாகி.”

திருவீரட்டானம் 779-ப.

“எல்லாஞ் சிவனென்ன நின்றாய்போற்றி.”

திருப்பன்குடி 778-ப.

“பின்றுனு முன்றனு மானுன்றன்னே.”

திருவையாறு 826-ப.

“ஓசைமொலியெல்லா மானாய்கீயே.” “எல்லாவுலகமு மானாய்கீயே.”

திருமழபாடி 828-ப.

“நீராதி செடுவரைக ளானுந்கண்டாய்.”

திருவெண்ணி 857-ப.

“மண்ணிலங்கு நீரனல்கால் வானமாகி.”

திருக்கற்குடி 858-ப.

“மண்ணதனி லைந்தை மாகீரி னுந்கை.”

திருமுதுகுன்றம்—முக்கடல் 870-ப.

தக்கனது.....துறவாதே யாக்கை துறந்தான் தன்னை.
ஆராத வின்னமுதை.

திருவாலங்காடு 884-ப.

ஒன்றுபுலகனைத்து மானுந்தாமே. அல்லம பதனுமாய்.

தமுரகுருபரசுவாமிகள்—மதுரைக்கலம்பகம்.

பேசுமாய் ஊனீந்தோய் நீ, புவனமாய்ப் பொலிந்தோய் நீ
பேசுமா யிருந்தோய் நீ, யெண்ணிறந்து நின்றோய் நீ.

வானுரீ, நிலனுரீ, மதியுரீ, சுதியுரீ,
யூனுரீ, யுயிருரீ, யுளதுரீ, யிலதுரீ,

மொழிக்கய லாகுவேத முடிவினின் முடிந்துநின்ற
வழிக்கய லாகார் கூடல் வலைவாணர் பெருவாழ் வன்னீர்.

ஓதுவே பொருளென் றெவரெவர் கூறினு மேற்படுத்த
ஓதுவே பொருளென் றறிந்துகொண் டேனப் பொருளெவர்க்கும்
பொதுவேயென் னுலும் பொருத்துமெல் லோர்க்கும்பொதுவினிற்ரு
ஓதுவேய் மலர்ப்பொழி லாருரினும்வையும் வைகலுமே.

சிதம்பர மும்மணிக்கோவை.

சென்றவரைத் தாமாக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
மன்றவரைத் தாமாக்க வல்லவர்பா—ஒன்றுமிய
ராடப் பதஞ்சனியா ராக்கினு ரென்பிறவி
சுடப் பதஞ்சனியார் தாம்.

பல்லுயிற் தொகுதியும் பவக்கட லழந்த
வல்லல் செய்யு மவாவெனப் பரிமல்
வறுமையி னின்றும் வசங்கி
பறிவின் செல்வ மளித்தரு ளெனக்கே.

சிதம்பர செய்யுட்கோவை.

வானே நிலனை கனலே வளிபுனலே, யூனையவ் ஆனி னுயிரே
யுயிர்த்துணையே, பானைறு மேறே பாசே யருட்கடலே.

அருவமு முருவமு மாகி நின்றமல், வருவமு முருவமு மகன்று
நின்றனை. சொல்லொடு பொருளுமாய்த் தோன்றி நின்றமச்,
சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்து நின்றனை.

தந்தைரீ, தாயுரீ, தமருரீ, பிறருரீ, சிந்தைரீ, யுணர்வுரீ,
பிவனீ, யாவுரீ.

அந்நீனி எந்நெய் அந்நெய் ய. தொ ந
அந்நீனி எந்நெய் அந்நீனி ய. தொ ந

பண்டாய் மும்மன்க்கோவை.

என்வடிவ என்வடிவாக் கொண்டா யெனியேற்குள்
நன்வ வாக் தருங்கண்டாய்—என்வடிவாக்
வெட்பத்திக்குள் விடவா யெனியேற்குள்
சம்பந்த என்வடிவாக் தருள்.

ஒன்றே தன்மை யுனக்குப் பெயர்க்கு
என்வடிவ யெனியேற்குள் யெனியேற்குள்.

கு. 1. யெனியேற்குள் தருவாய் தருவாய், என்னுள்ளித்திட்டிக் கருணைத்திட்டி
பாபச்சி, வேறுபென்னும் பாதபயம்வளத்தனை, பாதபயத்தனிற் ப. 1.
பயன்படவோ, இவ்வளவாய் நம்பு மன்க்குஞ்சுருங்காய், கனியேனாக்
கனியேனாக் கனியேனாக்.

திருமந்திரம்—ஆகமச்சிறப்பு.

அஞ்சன மேனி மன்க்குயோர் பாதத்தன்
அஞ்சன மருபத்து மூன்றுள வாகமம்
அஞ்சன கூப்பி யறுபத் தருவரும்
அஞ்சன மருபத்து மருப்பொருள் கேட்டதே.

(கு. 2.) உமையைய தூப்பாதத்தில் வைத்திருக்குஞ் சிவபெருமானது
சகலயமுகத்திலிருந்து மிருபத்தெட்டாமங்கலின தரியபொருள்களை
மிருபத்திலவர்களாகிய அறுபத்தாறு பேர்களுந் தங்கள் தங்கள் சிவின்
மேற் கைகூப்பின்று கேட்டுத் தெளிந்தனர். ஏ-று.

சிவமாம் பாதத்தினிற் சத்தி சதாசிவ
மூலமாய் மகேச மருத்திர தேவர்
தவமாய் பிரமீசர் தம்மிற்றும் பெற்ற
நவவாக முமென்க னன்க்குபெற் ருனே.

(கு. 3.) மிருத்திலவத்திற் பாசனத்தனது சிவத்திலினால், சதாசிவ
மூலத்திலைய மருத்திரத்தினால் அனுக்கிரகம்பண்ண மகேசன், மருத்திரன்,
பாசன், பிரமணியன் கேட்டுவந்த ஒன்பதாமங்கலியு மொருங்கே எத்திரசு
வாய் பெற்றார். ஏ-று.

பெற்றநல் லாகமங் காரணங் காமிக
முற்றநல் வீர முப்சிந்தம் வானுளம்
மற்றவ் விபாமன மாகுங்கர லோக்கிர
துற்றநற் சுப்பிரஞ் சொல்லு மகுடீம.

(தி-நா.) அவ்வாறுபெற்ற வாகமங்களின் பெயர்:—காரணம், காமிகம், வீரம், சிந்தம், வானுளம், பாமனம், காலோத்திரத்தைக்கூறுஞ் சிவாகமம், சுப்பிரம், மகுடமென்பனவாம். எ-று.

ஆகம யிருபத்தெட்டாவன :—1. காமிகம், 2. யோகஜம், 3. சித்தியம், 4. காரணம், 5. அசிதம், 6. தீத்தம், 7. சூக்கமம், 8. சகத்திரம், 9. அஞ்சமான், 10. சுப்பிரபேதம், 11. விசயம், 12. நிசவாசம், 13. சுவாயம்புவம், 14. அசலம், 15. வீரம், 16. ஓளாவம், 17. மகுடம், 18. விமலம், 19. சகசுரானம், 20. விமபம், 21. புரோத்கிதம், 22. இலனிதம், 23. சித்தம், 24. சந்தான சர்வோத்தமம், 25. பராமேச்சரம், 26. யாமனம், 27. வானுளம், 28. சிவாகமம்.

ஆறுபத்துவராவன :—அகத்தியன், புலத்தியன், சனகன், சனாதனன், சனத்தனன், சனந்ருமான், குசிகன், குட்சன், வான்மகன், வாமதேவன், வைசம்பாயனன், தும்புரு, வியாதன், வசிட்டன், வ்சுவாமித்திரன், சித்திரசேனன், யாதுதிரன், கோதமன், கவுதமன், அசிராகன், கௌருகன், காவலாச்சிடன், வஞ்சமன், அங்கிசமன், குருசபாலீசன், தூர்வாசன், கைப்பியதமன், காரதன், காராயணன், பாரத்துவாசன், கபிலன், கன்னன், காசிபன், காபேடன், பராசரன், மார்க்கண்டேயன் முதலியோர்.

அன்ன லருளா லருளுஞ் சிவாகம
மெண்ணிவி கோடி தொகுத்திடு மாயினு
மண்ண லறைந்த வறிவறி யாவிட
மெண்ணிவி கோடியு நீர்மே லெழுத்தே

(தி-நா.) இருபத்தெட்டாகமங்களின் சாரமாகிய காலோத்திர ஞானத்தையுடையவர்க்குச் சிவபெருமான் கிருபையினு லனுக்கிரகஞ்செய்த சிவாகமம் விவரவல்லாத கிர்த்தகளைச் சுருக்கிச் சொல்லியிருக்குமாயினும் அச்சிவபெருமான்சொல்லிய அறிவை யறிந்துகொண்வீடி லக்கிர்த்தகளைப் படித்தபேரிலு நீர்மேலெழுத்துக் கொப்பாக அது அவர்க்குப் பயன்படா.

தானுன வேதாந்தந் தானென்னுஞ் சித்தகர்த்த
மானுந் துரியத் தனுவன் றனைக்கண்டு
தேனுப் பராபரஞ் சேர்சிவ யோகமா
யானு மலாந் தருஞ்சித்தி யாதலே.

(இ-ள்.) எனதுவானென்னும் வேதாந்தமும், அது காற்றினென்னுஞ் சித்தாந்தமு மொன்றுதல் கொடாத துரியத்தி (லகசகமாதித்யம்) லுறுவக்குமறுவாபின்ன கூடஸ்தவறிவைத் தரிசித்து, மானந்தமே ஓடிவாசும், மகத்தத்த மாத்தாவிட, மெல்லாமாயல்வவுமாயின்ன பாமந்தத் பரச்சமாதிமீர் ரிசித்தும், மந்தெவ்வகை பேதுக்களிளுலுங் கொடாத பஞ்சமலத்தாபத்தெத்தூச சகசசமாதிமீ வரியசிடஞானங் கைகூடுதலே மென உமிக. ஏ-று.

ஆர்த்தங்களின் விபரம்.

தானவ னுஞ் சபாதி தலைப்படில்
ஆன கலாந்தர நாந்தயோ காந்தமு
மேனைய போதாந்த சித்தாந்த மானது
ஞான மெனஞேய ஞாதுந வாருமே.

(இ-ள்.) எனதுவானென்னும் வேதாந்தம்தவிர மற்றையவத்தங் கங் திரட்டிச்சுன்னவாருமென்றிக. ஏ-று.

சித்தம் பாறே நிரிற்று நீண்மனஞ்
சுத்த முதலிந்துந் தத்துவத் தானிங்கிச்
சுத்த மசுத்தந் தொடரா வகைவினைந்
தத்தன் பரன்பா லடைதல்சித் தாந்தமே.

(இ-ள்.) சத்தஞ் சமாதியிலான்மா சிவத்தொடுபொருத்திப், பஞ்சபூதங்களாயுவற்றின் காரியங்களாயும் உண்மைஞானத்தாற் கெடுத்து, சுத்தசகல சேவலமும், அசுத்த சகல சேவலமும், பற்றுவகைகின்று, சோகம் பாவியிபா வினையாது வினைந்து, பாசிவத்தி லொன் னுதலே வாகமசித்தாந்தமாகும். ஏ-று.

வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை
போதாந்த ஞானம்யோ காந்தம் பொதுஞேய
காதாந்த மானந்தஞ் சீரோதயமாகு
முதாந்த முத்திரை மோனத்து முழுவே.

(இ-ள்.) வேதாகம முடிவிரண்டிற்றுஞ் சீன்முத்திரை யொன்றே, போதாந்த மறிவாய்ந்நந், யோகாந்த யிரண்டிற்கும்பொது, காதாந்தம் குறியைப் பற்றிவற்றம், ஆனத்தஞ்சிறப்பா யுதயமாதற்குரிய முதலிரண்ட் தத்திற்கும் பொதுவாகிய சின்முத்திரை சிவானந்தத் தொன்றாதலேயாகும். ஏ-று.

வேதாந்தந் தன்னி னுபாதிமே லேழ்விட
காதாந்த பாசம் விடுவல்ல தொம்பத

சாதாந்த காரணை பாதிப்பிற் பெய்ப்பான்

போதாந்த தற்பதம் போமசி பென்பவே

(இ-ள்.) வேதாந்தத்திற், தொம்பதவாச்சியார்த்தமாகிய சிவன்மே லுள்ள காரணப்பாதி யேனையுமவிட, சாதாந்தமாகிய பாசமற்ற எல்லதொம் பத விக்கியார்த்தமாகிய கூடஸ்தனும், அதன்மேனின்று எல்லவர் காரணை பாதி பெய்ப்பார்க்கத் தற்பத விலக்கியார்த்தமாகிய பிரமமாம், அசிபதவாச்சி யார்த்தமாகிய கூடஸ்த பிரமத்திற்கு அசிபதவிலக்கியார்த்தத்திற் கடாகாயமு பகாகாயமு முபாதிக்கியவிடத் தொன்றுனவாறுபோற் பண்டைமேகமே யாம். எ-று.

வேதாந்த தொம்பத மேவும் பசுவென்ப

சாதாந்த பாசம் விடலின்ற நன்பதி

போதாந்த தற்பதம் போயிரண் டைக்கியஞ்

சாதா ரணஞ்சிவ சாயுச்சிய மாமே.

(இ-ள்.) வேதாந்தத்தில்: தொம்பத வாச்சியார்த்தமாகப் பொருத்திய சிவன், சாதாந்தத்திற் பாசநீக்க விஞ்சிவின்ற எல்ல கூடஸ்தனென்னும் பெய ரும், தற்பத விலக்கியார்த்தப் பிரமமென்னும் பெயரும்போல், அசிபதவிலக் கியார்த்தத்தி லிரண்டினுக்கு மைக்கியமென்று மியல்பாகப் பெற்றிருத்தலே சிவன்முத்தித் தன்மையெனப்படும். எ-று.

சிவமாதல் வேதாந்த சித்தாந்த மாரு

மவமவ மாரு மவ்வவ் விரண்டுஞ்

சிவமாஞ் சதாசிவன் செய்தொன்று னு

னவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே.

(இ-ள்.) சிவமே தானாதல் வேதாந்த சித்தாந்தங்களி னுணர்ச்சியின் பயனு, மேனைய சாங்கத்தங்களையு மவமாமெனவிடத் தைக்கியமா முறை மையிற் சதாசிவனைப் பொருத்தாது போவானேல், அற்புதமான வேதாந்த சித்தாந்த ஞானங்கண் மிகவும் பயனற்றன வாகுமென்க. எ-று.

சித்தாந்தத் தேசிவன் முத்திசித் தித்தலாற்

சித்தாந்தத் தேசிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்

சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாற்

சித்தாந்த வேதாந்தம் காட்டுஞ் சிவனையே.

(இ-ள்.) சித்தாந்தத்திலுஞ் சிவன்முத்தி கைகூடலா லச்சித்தாந்தத் தில் வேதத்தை யனுசரித்துச் சோகம் பாலினைசெய்து கிற்பவர், சிவன்முத்தி யடைந்தவராவார், சித்தாந்தமு வேதாந்தமுஞ் செஞ்சொவாற் சிவத்திலைக்கி யஞ் செப்புவனவாதலால், சித்தாந்தம் வேதாந்த மிரண்டும் பக்குவர்க்குச் சிவத்தை தன்னிலப்பேதமாகத் தெரிசிப்பிற்கும். எ-று.

சிலம்பு பாமனுட் சிவனுட் காட்டும்
அடம்பும் வேதாந்த சித்தாந்த மாறு
நாவழிப் பவத்தைபின் ஞானஞ் சிவமாம்
தவயிக் குணந்தவக் கத்துவத் தோரோ.

(தி-அ.) குட்டாம்ப வேதாந்த சித்தாந்தமானது அத்துவித செவ்
கதாங்கெழுத்துள் விடக்கிடாத விவக்கணையாற் காட்டும், அது மேலான
தாய்மையாகவும் அறிவே செவ்வென்றும் பொருளது, மிக்க தடம்பெற்றிஞ்
சுதனை வாழ்த்தவக் குணமை ஞானிகளாவார்கள். எ-று.

வேதமோ டாகம மெய்யா மிறைவறு
பொதுஞ் சிறப்பும் பொதுவுமென் னுள்ளன
பாத னுணர்பவை நாட விரண்டத்தம்
பெகம் தென்பர் பெரியோர்க் கபேசுமே.

(தி-அ.) வேதங்களோடு ஆகமங்களுஞ் சிவபெருமானுற் சொல்லி
பதே, மனமக மதிதீயிப் பக்குவர்க்குரிய ஞானத்தை பறி ஞாந் சொல்லுஞ்
செய்தெனச் சம, கலைய பக்குவர்க்குரிய சரிமை, கிரியை, யோகக்கோப்
கபாதவிடமுதல் கொண்டுள்ளன, கடவுள் வாக்கியமாகிய வம்விரண்டினது
சித்தாந்தம், அஃது உஞ்ஞானிகட் கத்துவிதமேயாகும், அதனைத் தாத்திரிக
மாயாவிதேவராகிட வறிவினார் துவதமெனக் கொணராநிற்பார்கள். எ-று.

மன்னிய சோகமா மாமறை யானத்தஞ்
சென்னிய தான சிவோகமா மீதென்ன
வன்னது சித்தாந்த மாமறை யாய்பொரு
சென்னிய வாகம னுலெனத் தோன்றுமே.

(தி-அ.) சிவபெற்ற சோகம் பாவனைமையுடைய (அந்தணர்களினது)
காத்திகளினது முடிந்தபொருள் சிவோகமாம், இதுவே மெது முடிபுமே
சொல்ல உண்பவஞ் சித்தாந்தமாகு, மதனும் பெருமைவாய்ந்த வேததத்
வாய்ந்தென்கின்ற மெய்ப்பொருளையே தன்னிடத்திலுமுள்ள வாகமநலெ
யாத் திற்புற்ற விதத்தும். எ-று.

முதலாகுப் வேத முமுதா கமமப்
பதிபாண வீசன் பாய்த்த திரண்டு
முதிகான வேத முறைமுறை யானமர்
ததிகாதி வேதாந்த சித்தாந்த மாகவே.

(தி-அ.) வேதமுதலிற் ருென்றியதாகுஞ் சிறிதும் வேதத்தோடு
முரண்படாதவாகம மதன்பின்னர் தோன்றியதாகு, மிவ்விரண்டையும் பதிப்
பொருளாகிய விழைவளே சொல்லியதாகும், புண்ணியர்களிடத்திற் விரும்ப

முன்ன வேதமானது, அஃதாவது பஞ்சுல தாரதம் பங்கோபுணர்ந்து முன்ன காண்டங்கோபம் பூருடஞ் சித்தாந்தமென்று பிராயி கியமகாரணமாக உணர்கதின்று, கடைசியிலெவற்றிது முடிவான வேதாந்த சித்தாந்தமாக மேலுமத்தவியும். ௪-௨.

இவ்வாறு பிரபல சூருதிகள் கூட்டுப்பெயர், அதனை உணருமாற்றி, ப்ரபுயந்தரித் தம்மணம்போனவாறு பிதற்றிக் காலகழிக்கும் துவீத தார் சிரிச மாயாதிகள், " வேதாகமங்கோச் சத்பிரமாணமாகக் கொண்டவான் உணவதிகனைவர், வேதத்தைமாத்நீரம் உடன்பாடாகக்கொண்டு ஆகமத் தக ரிச்சிக்கும் அத்திபாசயாதிக கொங்கணம் வைதிகனைவராவார்? " என்றார். வேதாகமங்கோச் சத்பிரமாணமாகக் கொள்பவர் வேதாகம சைவரே பற்றி வைதிகனைவராவதெங்கணம்? வைதிகனைவர், வைதிக சமஸ்காரம் பெற்று வைதிக அனுட்டானமுள்ளவராய் வேதப்பொருளாகிய சிவனை உணர்த்துபவராய்த். இவரே வேதத்தைச் சத்பிரமாணமாகக் கொள்பவர். இவர் வேதத்துக்கு விசேதமில்லாத வறி. ஆகமம் பிரமாணமென்றும், அதுவும் வேதத்தைச்சார்ந்தே பிரமாணமென்றும், வேதாதிகார மில்லாதவர் பொருட்டே ஆகமம் ஏற்பட்டதென்றும், வேதப்பிரமாணத்துக் காகமப் பிர மாணம் குறைந்ததென்றும், வேதமார்க்கத்தானேயே முத்தியுண்டாமென் னும் கூறவர். இது ஆகமதுஷ்டிமென்று. வேதத்தைவிட ஆகமம் மே லென்று சொல்லிக்கொள்பவர், அவ்வாறல்லவென்பாரா ஆகம தூஷ்டினைச் சாரவொப்பர். இதற்குத் தூயிமானமும் அருமையமே காரணமன்றி வே டென்று.

வேதப்பிரமாணமே சிறந்ததென்பதற்குப் பிரமாணங்கள்.

திருஞானசம்பந்தகவாயிகள்.

திருவிடைமருதூர் 160-ப. "மறைமல லுலகவன் மதியவன் மதி புக்கு துறைமலன்."

திருவாவுக்கரசுகவாயிகள்.

திருவேகம்பம் 517-ப. "அண்டமா யாதியா யருமறையோ டைம்புதப் பிண்டமா யுலகுக்கோர் பெய்பொருளாம் பிஞ்ஞகனை." திருப்புத்தூர் 631-ப. வாராரு முலைவங்கை பங்கன்மாமறைக ளாயவன்கான்." திருப் பமந்துர் 548-ம். "மூலகை.....கான்மறை ஞானமெல்லா மாவகை யாடர் போலும்." திருவாப்பாடி 567-ப. "எண்ணுடை விருக்குமகி" திரு விட்டானம் 776-ப "மந்திரமு மறைப்பொருளு மானுன்றன்னை." திருப் பருர் 891-ப. "வேதமோர் கான்கா யாதங்கமகி." திருச்செங்காட்டங் குடி 992-ப. "பேணிய வந்தணர்க்கு மறைப்பொருளை." கழிப்பாலை 790-ப. "விண்ணொய் விரும்பி ஂந்த வேதத்தாய்." சூீ கைவாசம் 851-ப. "வேத

“...ஆதல்க ளாவேத மானப்போற்றி. திருச்சிபுரம் “காண்டி
 ளான்உடமொழிபர் தென்றமிழ் மகநகரூந்து மானவன்கான்.”
 “கலபாரு தலக்க மாயினுன்காண்.”

சுந்தரபார்த்திசுவாயிகள்.

திருக்கோலக்கா 990-ப. “அக்க மாதமா மறைபொரு ளாந்து மாமர
 பின்.” ஆமத்தா 974-ப. “பொன்னவன்.....வேதகதி னுட்பொரு
 ளாகிய வன்னவன்.” திருக்காணப்பேர் 1024-ப. “தொண்டர் தமக்க
 ிரிட சோதிமை வேதிபனை தூயமறைப் பொருளாய நீதிமை.”

குதசங்கிதை—மோசனையுரைத்த அந்யாயம்

எல்லாப் பிரமா ணங்களுக்கு மியைமுக் கியமாம் பிரமாணம்
 வல்லா ருரைக்கும் வேதம் மற் றை யதற்குக் தன்னுதும்
 பல்லா நிற்கும் பிறவாலும் பொருத்து வாதை சமநயிலை
 பல்லாப் பிரத்தி யக்கமுத லான பிரமா ணங்களுக்கு.

அழியா மாயை யாவ்வாதை யுண்டு மறைக்கு விரோதமுறு
 மொழியார் தருந் புராணங்கண் ழுற்றும் பிரமா ணங்களை
 கழியா மறைமு கையாகக் கசட்டு தூல்கள் யாவுமிது
 பழியார் தூல்கள் பிரமாணப் படாது படிமுற் றளந்தோயே.

பிரமகீதை : சாந்தோக்கியவுபரிடதம்—ஐராமத்யாயம்.

சத்திய மாகி வேத மொன்றுமே யளவை யாகும்
 இத்தன்மைப் பொருளை யெல்லா வுலகரு மரியும் வண்ணம்
 சித்தரா மன்ப சேத்து நிறைந்தமெய்க் கருணை யீசன்
 மெய்த்தகு பொருள் தென்றே விளம்பிடல் செய்ய ழுற்றான்.

திருவிளையாடற்புராணம்—உலவாக்கியிருளிய படலம்.

மறையே நமது பிடுகையா மறையே நமது பாதுகையா
 மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமா
 மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழிபாரு
 மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும்.

வேதந் தானே நமதானைச் சத்தி வடிவாய் விதிவிலக்காய்
 போதம் கொளுத்தி ிலைநிறுத்திப் பேசுகன் செடுத்தும் பல்லுயிர்க்
 பேதஞ் செய்யும் பிணியவிறுத்தெம் பிரியா வீடு தருவதுதேன்கும்
 நாதஞ் செய்யுந் தார்வேந்தே நமது செக்கோ ளதுவாகும்.

வைதிகத்தின் சிறப்பு—ஷு புராணம்.

மறைவழி மதங்கட் செல்லா மறைபிர மாணம் பின்சென்
நிறைநரு யிருதி பெல்லா மவைக்கனு குணமா மின்ன
நிறையினுன் மார்த்த மென்று மொழிவதம் மார்த்தஞ்சேர்த்த
புறையன் வைதிகமா மேலாச் சொல்வதிச் சத்த மார்த்தம்.
கூத்தமார்த்தப் பாலாத்நிவ்வார்க் காகமஞ் சொல்லப்பட்டதென்பதற்கு

குதசங்கீதை—சருவேதாந்த சங்கிரகம்.

இத்தருவை திகமார்த்தப் பிரவர்த்தி யில்லாருக்
கத்தனா ணத்திலவன்னர் தருமமாச் சிரமால்
மொத்தபூ சாதியெலா முரைத்தபடி பற்பலவுஞ்
சத்தில வாசமத்துஞ் செப்பியிருக் கின்றனனால்.

வேதவிதியை ஆகமிகள் தழுவுவேண்டும்.

ஆகமவிதியை வைதீகாழ்வர வேண்வேதீன்றென்பதற்கு ஷு/

வேதவிதி யாகமால் விதியுடையோ ரனுசரிப்பா
ரேதமிலா கமவிதியை திகர்த்தும வேண்டுவதின்
முதலி னிவைப்பினைத்து மறிமினே வென்றுரைத்துச்
குதமுனி வணங்குபுதன் துயரு வணிகினைந்தான்.

சந்தமார் புத்தி யுடையராய் வல்ல மாயையால் முடிபட் பட்ட
பந்தராயினருக் கனுருன மாகப் பகர்ந்ததல் லால்மறந் தேனுஞ்
சந்தமார் துயர்ந்த பரமார்த்த மாகச் சாற்றின தில்லையாதுவார்விர்
சந்தரண் மலர்ப்பூங் குழலுமைபாகக்கடவுடன்கருமுள்ளகத்திர்.

கூர்மபுராணம்.— திருக்கலியாணம்.

அருமா மறைகண் முழுவதுமென் சத்தி யாகு மாங்கவைகள்
திருமா லுந்தித் தடம்பூத்த செல்வன் முன்னைப் படைப்பதனி
னொருநன் மறையாம் பெயரோடு நடக்கு மன்னுல்வழிபொழுதார்
மருவார் முத்தி வீடதனின் மம்ம ருறுதால் வலைப்பட்டே.

எது பொது? எது சிறப்பு?

துவிததார்த்திக மாயாவாதவைகள்: வேதத்தைப் பொதுவென்றும்
ஆகமத்தைச் சிறப்பென்றும் கூறுவர். அங்ஙனமாயின், பொது பொதுவா
யே விருக்கவேண்டுஞ் சிறப்பாகப்படாது. வேதம் பொதுவெனப் துண்மை
யானால், பொதுவில் யாவருமே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். பெளத
தர், சமணர், பாலவீகர், மகம்மதியர், கிறிஸ்தவர், யூதர், இவர் முதலியவர்

அவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, உலகத்துள் 150 கோடிச் சனங்களில் வேதப் பரமாத்மா 17 கோடிச் சனங்கள்தான். இவர்கள்தவிர மற்றவர்களை யாவை மாத்திரமல்ல; வேதத்திசுத்தலுஞ் செய்கின்றார்கள். ஆதலால், வேதம் ஆயிடுங்களுக்கு மாத்திரஞ் சிறப்பாயிருக்கின்றது; அவருளாலும் அந்தணர்க்குமாத்திரஞ் சிறப்பாயிருக்கின்றது; அதனால் சிறப்பென்ற சொல்லாமெனிக் கூறவே பொதுமஞ் சிறப்பாயிருக்கின்றது. என்ன மெனில், உய்வேதம் பூங்காண்டம், உத்தரகாண்டமென் றிருபகுதியாகி, பவந்தி உதகாண்டஞ் சிறப்பாயிருக்கின்றது. இதிலும் சிவன, மனை, சித்தி, சாதி, சாக்ஷாத்காரமெனப்படுவதில் சாக்ஷாத்காரமே சிறப்பானது; இதிலும் ஆதிப்பதமே சிறப்பானது. இவ்வகையாக மாத்திரமன்று; இங் றும் வேத பவவகையாகவும் பொதுச்சிறப்புச் சொல்லலாம். ஆதலால், வேதத்தைப் பொதுமென்றும், ஆகமத்தைச் சிறப்பென்றுக் கூறுவது தகுந் தன்று.

இன்றும், ஆகமத்திதஞ் சைவாகமம், வைணவாகமம், சாத்தேயவாக மம், திராவிடகருப்பவாகமம் முதலிய பலவாகமங்களுண்ண. அவற்றுள் பாவஞ் சிறப்பாது? எவ்வொருவாகமத்தினருந் தங்கன்தங்கனாகமமே சிறப் பென்பதான் கூறுகின்றார்கள். அவற்றுள் பொதுவெது? சிறப்பெது? சைவாகமத்தித் தங்கனாகமமே சிறப்பென வைத்துக்கொண்டாலு மதிலும் பொதுச் சிறப்பில்லாமப் போகவில்லை. சைவாகமத்தில் வைவகம், வாமம், காராமுகம், மாவீரகம், பாசபதம், சைவமென் றறுவிற்பேதமுண்டு. அவற் றிற் சைவமே சிறத்ததென் றறவருளொருவான இவர் கூறுகின்றார். இத் தச் சைவர்க்குரிய சைவமுதலிய இருபத்தெட்டாகமங்களில் வீரசைவ ஆகம முமுன்ன. அதை இந்தச் சைவர்கன் சாமானியமெனக் கொள்ளுகின்றார் கள். அதபோக மற்றைய வாகமங்களைச் சிறப்பாகக் கொள்வாமெனின், அவைகளினுஞ் சரிமை, பிரிமை, யோகம், ஞானமென நான்கு பாதங்களுள் ளான. அவைகளில், ஞானமே சிறப்புடையது. அதுவு மபாஞானம், பா. ஞானமென் றிருவகைத்தாம். அவற்றுள் பாஞானமே சிறப்புடையது. மற்றொருவகையாகச் சிவனாதிதரும் கூறலாம். இவ்வாறு ஆகமங்களிலும் பொதுவுஞ் சிறப்பு யிருக்கின்றன. எது சிறப்போ, அது மற்றொன்றினுந் துப் பொதுவாயிருக்கின்றது. இந்த சிவாயப்படி வேதத்திலு மாகமத்திலும் பொதுவுஞ் சிறப்பு யிருக்கின்றதை யூசித்துணர்த்தல் வேண்டும்.

சிலநூல்கள் வாகமஞ் சிறப்பென்று கூறுகின்றதெயெனினதிற் பற் றண்டாவதற் கவ்வாறுகூறம். ஒவ்வொரு தவபுராணமும் தான்தானே சிறப் பென்று கூறுவதுபோலவாம். அத்தவத்திற் பத்திரிசுத்தை யுண்டாவதற் கததுவே சிறப்பென்று கூறினு மெல்லவாவற்றினு முத்தமமான தலயிது வேணச் கணிக்கின்றார்களெ னத்துடனே தாசதம்யியமுஞ் செய்கின்றார்கள். சிறப்பல்லதைச் சிறப்பென்று சொல்வது பொய்யல்ல; அத்தவாதமாகும்.

புத்தகம் வேதமும் பற்பல வாகமங்களு மதுவதுவே சிறப்பென்று கூறி
யும், அதை சிறப்பாகாமல் வேதமொன்றே சிறப்புடையதாகும். அவரவ
ருந் தந்த வாகமங்களைச் சிறப்பென்கம்பி வழிபடலா மதனாற் பயனுண்டு.
ஆளுவதைக்கொண்டு வேதத்தோ டெதிர்த்துப் போர்செய்யப் போவதுதான்
கருதியுள்ளது. இது வாக் கொடுத்தவன் றிலையிற் கைவைக்கப் போனவன்
பிபாலாம். இன்னும் வேதத் தானே சுதந்தரப் பிரமாணம்; ஆகமங்கள்
சுதந்தைச்சாந்தே பிரமாணங்களாம்; தாமே சுதந்தரப் பிரமாணங்களல்ல.
அக்கேபென்கே வேதவிரோதங்காணப்படுகிறதோ அங்கக்கே அப்பிரமாணமாம்.
அப்பிரமாணமாயின மதுவேறோ சதிகாரிகளுக் குபகாரமாம். அவ்வாறாக
புத்தகு வேதம் விரோதப்படின, வேதம்பிரமாணமென்றல் பொருத்தாது
பல ஆகமங்களுக்குள் விவாதம்கேரிட்டு முரண்பட்டவிடத்து வேதத்தைக்கொ
ண்டே தங்கள் முரணைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒருவ வாகமத்தை
பற்றேறாகப் பிரமாணமாகக்கொன்னார். அவ்வாறு வேதத்தைச் சொல்ல
மாட்டார்கள், சொல்வார்களேல், பெனத்தாதிதேயார்போல் வேதபாகிய
சாட்ப் போவார்கள். ஆகமத்தை யொத்துக்கொன்னாமையா லாகம பாகிய
சாமென்றல் பொருத்தாது. அதற்காக வெவருஞ் சித்தைகொள்ளார். இதனா
லாகமஞ் சிறப்பல்ல வென்பதாயிற்று.

முகவுரை முற்றிற்று.

உ

ஓம் தத் சத்.

பரப்பிரஹ்மணோநம :

சிவஞானபோதம்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

கணபதி காப்பு.

வேத முடிவினக்கை மேவச் சிவஞான
போதம் கருணை புரியுமுமை—நாதன்
கரிபா னனத்தான் கருதுபுகழ் பெற்ற
கரிபா னனத்தான் கழல்.

கடவுள் வணங்கும்.

டெருத்தூட்டு.

எப்பொரு ளறிந்தா சொல்லப் பொருள்களு மறிந்தா ராவ
 எப்பொருள் கண்டார் பின்னை பாவையுள் காணு ராவ
 எப்பொருள் பெற்றேற் றேவேறேற் பொருள்பெற விரும்பா ரத்தச்
 செப்பரு மணந்தா னந்தச் சிவப்பிர காசம் வாழி.

திருக்குத்திரிசிய விவேகம்.

சிதம்பா மன்றிப் பதிபசு பாசநு சிறிதுமிலை
 சிதம்பா மாக முடிவதென் னுத்தனிற் றேர்த்தவர்க்குச்
 சிதம்பா மன்றி யிடமே தெமக்குா சிந்தனைக்குச்
 சிதம்பா மேபா தெய்வத் துணைபெனத் தேர்த்தனமே.

பேரோளி விளக்கம்.

மத்திமமாம் பகல்வெயிலிற் புனல்போன் ஞால
 மலர்த்துளதாம் யாதொன்றை பறிவா ரானுற்
 றெத்தவர்மா லையினாகம் போல ஞாலந்
 தோன்றாதாம் யாதொன்றை பறிவா ரானு
 வத்திகழும் பாஞ்சுடரைத் தன்னைத் தானே
 பளர்த்தறியும் போறிலை யழிவா தான
 சித்தமெனு மொருபொருளை நீங்கா வின்ப
 நிறைகின்ற தற்பாதத்தை நினைக்கின் றேனே.

பரமார்த்த தரிசனம்.

ஓமென்கின்ற தனிபெழுத்து முறைத்தற்கரிய தற்பதமுந்
 தாமங்கமழற் தார்மார்பா சத்தென்கின்ற தனிப்பதமு
 மாமென்கின்ற விவைமுன்று மறிவின்பெயர்மற் றிவற்றுவே
 யாமுன்புணரு மறைமறையோர் யாகந்தோன்றிற் றெனவறிவாய்.

(பேர-கா.) மணிவடமும், மண்பொருந்திய பூமாலையுமணிந்துள்ள
 மார்பையுடைய அருச்சுனா! ஓமென்னும் கொட்சாரமும், ஸ்துதித்தற்கரிய
 தத என்னும் பதமும், சத் என்று கூறுகின்ற ஒப்பற்ற பதமும் ஆகுமென்று
 சொல்லப்பட்ட இம்முப்பதங்களும், அறிவின் பெயர் — பரம்பிரமத்தின்

காமங்களும்; இக்காமங்களாலேயே பிராமணர் முதலிய கர்த்தாவும், காம் முன்னமே அறிபாற்றும் கண்ணுபமான வேதமும், கர்மரூபமான ஈக்ருமும், தோன்றிற்—செருட்டும் இனிகாலத்தில் பிரமாவினு ஓற்பர்மோயின உண்டறிவாய். எ-து.

அகார, உகார, மகாரமென்னு மிம்மூன் றவயவங்கராயுடைய பிரணவ மானது ஒரே காமமாய்ப் பிரமத்திற் கெப்படியுள்ளதோ, அப்படியே ஓம், தத், சத் என்னு மூன் றவயவங்களு மொரே காமமாய்ப் பரப்பிரமத்திற்கு உதார்த்த முணர்ந்த மகரிஷிகளால் பூர்வம் ஸ்மாணஞ் செய்யப்பட்டிருக் கிறது; ஆதலால், இக்காலத்து மப்பிரம பதத்தின் காமம் அவசியமாக ஸ்மா ணஞ்செய்து வருகின்றார்கள். இவ்வதிகாரிகட்கு எள்ளும், தானம், தவமுத லும் கர்மங்களில் விருணத்தன்மையென்னுந் தோஷமுண்டாகமாட்டாது; இத்தனை ஸ்மிருதியாதியிலும் கூறியிருக்கின்றது. ஸ்மிருதி வசனம்:— ஈக்ருமுதலிய கர்மங்களைச் செய்யாவிதற்கும் புருஷருக்குப் பிரமாத வசத்தால் அவ்வெக்ரு முதலிய கர்மங்களில் மந்திராதி ரூபாங்கங்கள் பங்கமாயின், அம் மந்திராதி ரூபாங்கங்கள் விஷ்ணுபகவானது ஸ்மாணத்தினாலேயே பரிபூரண மாய்விடுமென்பது.

திருஞானசம்மத்தசுவாமிகள் 232-ப.

தாமென்று மனத்தனராத் தருநியரா யுலகத்துக்
காமென்று சரண்புகுந்தார் தமைக்காக்குங் கருணையினு
லோமென்று மறைபயில்வார் பிரமபுரத் துறைகின்ற
காமன்ற னுடலெரியக் கனல்சேர்ந்த கண்ணானே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருமழபாடி 829-ப. ஒரு கூடாய் ஒங் காரத் துட்பொருளாய் நின்றான் கண்டாய். திருவல்லவம் 831-ப. “உய்த் தவன்கா னுடறனக்கோ ருயிரானுன்காண் ஒங்காரத் தொருவன்கா னுலகுக் கெல்லாம், வித்தவன்காண்.” திருக்கீழ்வேளூர் 869-ப. “உளொளியை யுன்னத்தி னுள்ளேநின்ற வோங்காரத் துறபொருள தாயினுனை.” திருவா லம்பொழில் 895-ப. “உருமூன்று யுணர்வின்கண் ஒன்றுனனை யோங்கா ரமெய்ப்பொருளை.”

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்—திருவல்லவம் 1001-ப. “ஊனங்கத் துயிர்ப்பா யுயிர்க்கெல்லா மோங்காரத் துருவாகி நின்றானே.” என்றுங் கூறியுள்ளார்கள் ஆதலால் வேதமறிந்த பெரியோரும் எந்தெந்த வைதிக கர்மங்களை ஆரம்பஞ் செய்வதோ, அத்தந்தக் கர்மங்களி னொம்பத்தி லிந்தகாமத்தை ஸ்மாணஞ்செய் தே அத்தந்தக் கர்மங்களைச் செய்கின்றனர். இதனால் சிஷ்டாசாரரூபப் பிர மணத்தாலும், அந்த காமஸ்மாணத்திற்கு விருணதை யென்னுந் தோஷ விவிர்த்தி ரூபமானபலம் சித்தமா யுள்ளதெனும்.

“கனையோர்” என்னுமொழி பிரமணம், சுத்திரியம், வைசியர் என்-
முன்று வருணத்தினர்க்கு முபபட்சணம்.

ஒமென்றுரைத்தே வினைசெய்வார் கிடுந் தவர்பி டிறுமவர்க
டாமுன் புரைத்த தற்பதத்தை யுரைத்தே செய்வர் சுத்தென்றே
பாமென் னின்ற யாகமுதன் முன்றிற் றிடுபு மவற்றினமுங்
கரமர் வினையின் மேலுமது கழறு கிற்பார் கதிர்வேலொப்.

(பொ-நா.) ஒமென்னுஞ் சப்தத்தை உச்சாரணஞ்செய்தே, மோட்ச
மடைத்த அறிஞர்கள் எஞ்ஞம், தவம், தானருபமான கிரியைகளை நீர்த்தாஞ் செட்
டாத்தப். மோட்ச மடையும்படிவான யோக்கியதையுடைய முழுட்சுக்கள் முத்
கூறிட தற்பதத்தை உச்சாரணஞ்செய்தே (வினை) செய்வார்—(பதத்தை மீச்ச
டவம் காப்ப டாகாமான) எஞ்ஞம், தவம், தானருபமான கிரியைகளைச் செட்
டாத்தப். எஞ்ஞத்திலும், தவத்திலும், தானத்திலும் தாற்பரியமான அவஸ்தா
னமும், அவ்வெஞ்ஞதிகளின் அறுகடவமான கம்மங்களும், சுத்து என்றே ஆத்
மன்வென்ற—சுத்தென்றே ஆகுமெனக் கூறப்படுகின்றனவாம்; (அன்றியும்,
காமவீணையின்மேலும்—விவாகமுதலிய மங்கள கம்மங்களிலும், (சுப்பாவத்தி
லும், சாதுபாவத்திலும்) அது கழறுகிற்பார்—சுத்தென்னு மங்காமத்தைப் பர
பேசுகிறார்; கதிர்விட்டிலுக்காகின்ற வேலையுடைய அருச்சுன! என்று கூறிட
வாற்றல் ஒம், தம், சத் என்னும் பிரமத்திலுடைய காமத்தின் ஓங்காராதி யவய
வத்தி லொவ்வொன்றிற்கு மிவ்வாறான மஹாத்மிய முண்டென்றோ வவ்வோங்
கார முதலிய மூன்றவயவங்களின் சமுதாயருபமான இங்காமத்திற்கு அளவிட்த
மஹாத்மிய முண்டெனல் பெற்றும்.

காதலா வித்தப் பதங்கண்முன் றினைபுங் கற்றுணர்ந் தவர்கடங்
கருத்தா, லோதலாம் வகையா லுரைத்தலாற் றவமுந் தானமு
முதலிய மொழியா, காதலா வித்தப் பதங்களை யுரைத்தே வினை
செயத் தருவதென் றுரைத்தான், நிதிவா வுலகக் தன்னுளே
யுதிப்பத் தேவகி திருவயிற் றுதித்தோன்.

(பொ-நா.) ஞானதுற் பொருள்களை கற்றுணர்ந்த அதிகாரிகள் எந்
தையோவோ ஓம் தத் சத் என்னு மிம்முன்று பதங்களை யு மவற்றின் பொருளோ
மும், உச்சரிக்கும் காரணத்தினால் முச்சரித்தலால் எஞ்ஞம், தவம், தானங்களை
அசுத்தாகவிடார்; (பின்னையோ பிரமத்தின் அந்த காமோச்சாரண மான்மியத்தா
வவ் வகையப் தோடி கித்துகளின், சாத்துவிக் சகுணங்களுக்கே அவ்வெஞ்ஞ,
தவம், தானங்களைப்பெறுவர்.) ஆகலாம், பிரமத்தின் காமங்களை இப்பதங்களை
யுச்சரித்தே, தத்தம் வருணத்திற்குரிய கம்மங்களைச் செய்த்தத்தென்று அருளிச்
செய்தனன். குற்றமற்ற உலகம் சச்சிதகத் தான் மகமான தன்னிடத்திலுதிக்க
(தான் ஒரு)சீமானை உசத்தெவன் மனைவியின் வயிற்றுதித்தவனாகிய ஸ்ரீபகவான்.

மேற்கூறியவற்றால் சித்தையில்லாமற் செய்யும் எஞ்ஞம், தவம், தானமுத
விடைய தீதபாக்களின் பயன்களைப் பயவாவென்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்
வந்திடபத்தில் ஆலசியாத தோஷங்களால் சாஸ்திரவிதியைப் பரித்தியாகஞ்
செய்தல், மீதா, மீதாமகன் முதலிய விருத்த புருஷர்களின் விபவகார மாத்நித
சு. எஞ்ஞமுதலிய கம்மங்களிற் பிரவிர்த்தியா கிற்கும் புருஷரிடத்துச் சாஸ்திர
விதியின் பரித்தியாக ரூபமான அகர தர்மமும், சித்தா பூர்வக கர்மானுஷ்டான
நுடமான தேவதர்மமும் காணப்படுதலின் அப்புருஷர் அகரரா? அல்லது தே
வரா? என்றிவ்வாறான அச்சனன் சமூகபத்திற்கு விஷயபூதமான புருஷரு
மனையவர் இராஜஸ, தாமஸ சித்தா பூர்வகமான இராஜஸ, தாமஸரூப எஞ்
முதலிய கம்மங்களையே செய்கின்றனரோ, அவர் அகரர். எ-ம். இப்படிப்பட்ட
அவர் சாஸ்திரங்களிற் பிரதிபாதிக்கின்ற ஞானசாதனங்களின் அதிகாரிகளல்லர்.
எ-ம். யார் சாத்துவிக சித்தாபூர்வகமாகச் சாத்துவிக எஞ்ஞமுதலியவற்றைச்
செய்கின்றனரோ, அப்புருஷர் தேவர் எ-ம். அவர் சாஸ்திரங்களிற் பிரதிபாதி
க்கின்ற ஞானசாதனங்களின் அதிகாரிகளாவர் எ-ம். இவ்வாறான நிர்ணயம்
ஸ்ரீ பரவானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தென்றிக.

வினாவுளக்கம்.

சுருதி பந்தமா வாக்கிய மதுதுணி பொருளையே சுடர்கின்ற
பெருக வாந்தர வாக்கிய மவைபெலாம் பேசிய வகைத்தானுந்
திரம தொன்றிட வருளிய வகையெனத் திகழ்மோங் காரத்தின்
வரம தொன்றிய பரிசையு மழகுற மதியிலேற் கருனெந்தாய்.

ஆதி பகார முகார மகார
மேதக வேமென வேதம தோது
முதறி வேர்ச்சக முவித மாகு
மாதளி லோமய மாமென வற்றார்,

ஞால மமைத்தவ ஞான வீசன்
கால மவத்தைக ணற்குணம் வேதநு
சாதுவ குற்ற சமத்தமு மோமெனு
முல வெழுத்தொரு முன்றி னடங்கும்.

அகரமுக ரத்தி லுகாமக ரத்தின் மகாமுத னாக மதனி
கைமுறவொ டிக்கி யதுதனை யசிச்சை யதிலை வொடுக்கி யதன்மே
ல்கமெனவு தித்த புருடனி லெடுக்கி யவன்பழி வற்ற பிரமசிற்
க்கவடிவெ னத்த னுளமனு பவத்தி லறிபொழுது சுத்த சொருடம்

திருமந்திரம்.

ஹெமெனு மோங்காரத் துள்ளே யொருமொழி
போமெனு மோங்காரத் துள்ளே யுருவரு
வோமெனு மோங்காரத் துள்ளே பலபேத
மோமெனு மோங்கார மொண்முத்தி சித்தியே.

ஹங்காரத் துள்ளே யுதித்தவம் பூதங்க
னோங்காகத் துள்ளே யுதித்த சாசா
மோங்காரா தீதத் துயிர்முன்று முற்றன
வோங்காரஞ் சிவ பர்சிவ ரூபமே.

வருக்கஞ் சுகமாம் பிரமமு மாகு, மருக்கஞ் சாசா பரமு
முடகித், மருக்கிய வாதா மெல்லாந்தன் மேனி, சருக்கமின்
ஞானத் தொகுத்துணர்ந் தோர்க்கே.

ஓம் சிவஞாவே நம:

ஆனந்த சித்திய மும்பிர காச வியாபகமு
மானநா மம்ரூபக் காதாரம் புத்தி யறிகெது
மானந் புத்தி யறிவதுஞ் சுத்த மபாரமெனு
ஞான வியறன் னுருவா முருகனை நாடுதுமே.

ஓவ்வொரு விசேஷணத்தின் பிரயோசனம்.

விடயஞ் சுகமெனி னித்திய மாகா வின்காலந்
தொடர்ந்தித் தியமெனி னப்பிர காசஞ் சுடர்தீயும்
விடவ்வியா பகமல சி(ன்)னம்பிர கிருதி வின்சேவ
னடர்பெய ருருவக் காதா ரம்மல வதுரச்சேல்.

படவா விரச்சுச் சுயம்பிர காசம் பண்ணுதா
வடர்பல மறியா தறியும் விருத்தி வியாப்தியினில்
சுடரெனி னுன்மா வனித்தை மலத்தாற் சுத்தமுரு
தடர்பின் வஸ்துப் பரிச்சின மறையி னபாரமதோ.

1. (வி-ம்.) பிரம்ம ஷக்ஷணத்திற்கு அதிவிபாத்தோஷம் வாராமல்
விஷயானந்தமு கியாவாதிசனி னுதமவி னுனந்தருணமு மவித்தியமென
சேதுதற்கு ஆனந்தத்துட னித்தியருணஞ் சேர்க்கப்பட்டது.

2. நியாய மதத்தில் ஆகாசாதிகள் சித்தியஞ் சடமென்பதை நீக்கற்குப் பரிசுச் சேர்க்கப்பட்டது.

3. சூரியாதிகளுடைய பிரகாசத்திலும், நியாய மதப்படி ஆத்மாவின் துணைகுணத்திலும், கூணிக விஞ்ஞானம் என்று ஆத்மாவி னிடத்திலுமாகிய முன்றைய நீக்க வியாபகஞ் சேர்க்கப்பட்டது.

4. நாமரூபவாதாரம் ஆகாசாதிகளுடையதிலும், நியாயப் பிரபாகா மதக் கண்டடி ஆத்மாவி னிடத்திலும், சாங்கிய மதப்படி பிரகிருத்தியி னிடத்திலும் உபபகமென்றால் நாமரூபத்துக் காதாரமெனக் கூடாமையா லதுவுஞ் சேர்க்கப் பட்டது.

5. பிரமத்தைக் கெவல நாமரூபத்துக் காதாரமாகச் சொல்லும்படித்தில் பரிசுப்பாசக சர்ப்பத்தின் நாமரூபங்களுக்கு ரஜ்ஜா ஆதாரமாகியபடியினு லந்த மயவியாப்திதோஷத்தை நீக்க சுயம்பரகாசஞ் சேர்க்கப்பட்டது. மற்றெந்த மதத்திலு நாமரூபங்களுக் காதாரமென்கிற லகூண மெந்தப் பதார்த்தத்துடனும் பரிசுத்துக் கதிவியாப்திதோஷ முண்டாகாவட்டாலும், வேதாந்தத்தி விரச்சுவாதி ல்தவக்களிற் கல்பிக்கப்பட்ட சர்ப்பாதிகளுடைய நாமரூபங்களுக் காதார விரச் சுவ னுபதறித் தைதன்னியமே யங்கீகரித்து விரச்சு முதலியதை யங்கீகரிக்காவ டிது மிரச்சுவாதியை நாமரூபத்துக் காதாரமென விவ்விடத்துக் கூறியது ஸ்தூல திருஷ்டி மாதிரித்தாலென்க.

6. உபாசகர்களுடைய மதங்களி லாத்மா சுயம்பிரகாச மலித்தியாமல சகித் மென்றவி னவற்றைநீக்கச் சுத்தமெனச் சேர்க்கப்பட்டது.

7. சாங்கிய மதத்தி லாத்மா சுத்தமென்றுந் தேசகால பரிச்சேத மில்லாத தென்றும், வஸ்து பரிச்சின்ன முண்டென்றுங் கொண்டமையி னவைகளைநீக்க அபரஞ் சேர்க்கப்பட்டது.

8. புத்தி பரிமத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவில்லை. பரிமம் புத்தியைப் பிரகாசிப் பிக்கிறது. சப்தத்தினுடைய சக்திவிருத்தியினு லறிகிறதில்லையானாலுஞ் சப் தத்தி னிலகூணவிருத்தியாற் புத்தி பிரமத்தை யறிகின்றது. மலவிசுேபங்க ளுடன்கூடிய புத்தியறியாது, நிர்மலமானபுத்தி யறியு மிவைமுறையே பல வ்யாப்தி, விருத்திவியாப்தி யெனப்படும். விருத்திவியாப்தியானது தீபம் அன் னிய பதார்த்தங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதுபோல் பரிமத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க னும்த்தமன்று. ஆனாலு மிருட்டிற் கடத்தினுண் மூடப்பட்டிருக்கு மிரத்தின யானது கடமுடைந்தவழி பிரகாசிப்பதுபோல அகம் பரிமமாஸ்யி என்கிற விர்த் தியினுல் பரிமத்தி னுவாணரூபமான அஞ்ஞானத்தை நிவர்த்திசெய்வதே பரிம் யம்பிரகாச முண்டாவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பரிமமந்தான் பிரகாசிப்பதில் புத்திமுதலிய வேறுபிரகாசங்களை யபேகிக்காமலும் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப் பிக்கிறதாயு மிருப்பதாலது சுயம்பிரகாசமாயுந் தேசகால வஸ்துக்களா லந்தமில் னாத வபாசாயு மிருக்கின்றது.

வி. 7-வது பாயம்—அந்தம். அஃவந்தம் தேசகால வந்துவென ஏன்
முன் அமைவு முன்னுறம்வந்த பாயம் பாயமெனப்படும்.

1. தேசம்—எது எல்லாவிடம் அஃவந்தம் வியாபிக்காம வொரிடத்தின்மீது
அருக்கிறதோ, அதற்குத் தேசத்தா வந்தமுண்டு. உதாரணம்:—கடம்பம் பாய்.
பிரம்மம் வொரிடத்திலினி மெய்க்கும் வியாபத்திருக்கிறபடியாலும், சர்வதேசமும்
பிரம்மத்தில் மாயையாற் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியாலும் பிரம்மத்துக்குத் தேசத்
தா வந்தமில்லை.

2. காலம்—எதற்கு ஐண்டத்துக்கு முன்னும் காசத்துக்குப் பின்னு மபா
முண்டோ வதற்குக் காலத்தா வந்தமுண்டு. உதாரணம்:—ஆகாசம்போல் பிரம்
மத்துக் குற்பத்திநாச மில்லாதபடியால் பிரம்ம நித்தியம். ஆகையாலதற்குக்
காலத்தா வந்தமில்லை.

3. வஸ்து—எதுவெதற்கு வேறுபடுகிறதோ அதனாலதற்கு அந்தமுண்டு
கடம் வஸ்திதத்துக்கு வேறுபடுவதாற் கடத்துக்கு வஸ்திதத்தா வந்தமுண்டு.
பிரம்மத்திற் சடசேதனரூப வஸ்துக்களெல்லாவ் கல்பிதங்கள். மண்ணில் கல்பித
மான கடம் மண்ணுபாய யிருப்பதுபோல் பிரம்மத்தில் கல்பிக்கப்பட்டவைகளென்.
லாம் பிரம்மரூபமே. ஆகையால் பிரம்ம மெல்லாவற்றிற்கு மாத்தமாவாயிருக்கிறது.
இப்படியிருப்பதாற் பிரம்ம மெதற்கும் வேறுபடுகிறதில்லை. வேறுபடாமையால்
எத்தவஸ்துவாலும் பிரம்மத்துக் கந்தமில்லையாகையால் பிரம்ம மபாயமாம்.

(க-து.) சகமாயும், நித்தியமாயும், பிரகாசமாயும், வியாபகமாயும், நாம
ரூபங்களுக் காதாமாயும், புத்தியறியாது மறிவதும், சத்தமாயும், அபாயமாய்
மெதுவிருக்கிறதோ வதுதான் நான். மகாவாக்கியத்தின் தாற்பரியமான தன்
னைக் காட்டிலும் வேறுகாத பாயாத்மாவே தனது சொரூபமென்பதாம்.

ஞான சூரியன்.

என்றுமோர் தன்மை யாகு மெழிலறி வுருவ தாகிப்
பொன்றுபூ தாதி யுந்தா னுகியே புரையொன் றின்றி
சின்றபே ரின்ப நாத னிலவுநா மகட்டுக் கேன்வன்
பொன்றிகழ் தாம னைத்தான் பொலிவுறச் சென்னி வைப்பாம்

அறிஞரைப் புகழ்க்தவை யடக்கம்.

அவரோதபோதம்

நற்பொரு ளெங்குக் கொண்டு நன்றலா தேற்கு நீக்கி
பற்புத வண்டிடெயென்ன வரும்பவன் கொள்வ தன்றித்
தற்பொரு ளென்று மற்றைத் தமதலாப் பொருள தென்றும்
பற்பல கூறிக் காணும் பரிசுது பெரியோர்க் கின்றே.

எதிர்க்கெவம் மதமெந் தூல்க ளியரவையுந் தாது யாக்ரு
வடததந் பொருளைக் கொண்டு வளம்பட மகிழ்வ தல்லாந்
படத்தொரு பொருளைப் பற்றிப் பாங்கினு லதிலொ துங்கிப்
படதது பிடித்துக் காதும் பேதமை பெரிபோர்க் கென்றே.

சூரு லணக்கம்.

ஆபதநிற் றேர்ந்த தறிவன்றோ நீயதுகாண்
நுப்பிடம் வேறன் றுணர்ந்தினுன்—மாயவொச்
சென்னைசச்சி தானந்த சீமான் குாவன்ற
என்மலர்த்தா னென்மகுட நாடு.

தத்துவமசி வாக்கியார்த்தம்.

துவிதம்.

ததுவ—துவம், தத்துவம்,
தத்—பாம், இவ—போல,
துவம்—ரீ, அசி—ஆனாய்.

(உ-து.) பாத்தைப்போல் நீயானாய்.

உதாணம்:—பதிமுதம், பவனவாய் என்பவற்றில் போலவென்னும் உவ
ம. ருபு தொக்கு கின்றத்போலும்.

விசித்தார்த்ததுவிதம்.

தத்துவமசி.

விசித்தம்—கூடியிருக்கிற, துவிதம். தஸ்யபாவம்—தத்வம்,
தஸ்ய—பாத்தின், பாவம்—தம்மமாக, துவம்—ரீ, அசி—ஆனாய்.

(உ-து.) பாவஸ்துவின் தம்மமாக நீயானாய்.

உதாணம்:—பிராமணத்துவம், சூத்திரத்துவம், சங்கியாசத்துவம் என்ப
வற்றில் துவமென்பது தம்மத்தை விளக்கிகின்றத்போலும்.

அத்துவிதம்.

தத்துவமசி.

தத்—துவம்—அசி பெணப்பிரித்து, நேரோயேனும், துவம்—
தத்—அசி பெண மாற்றியேனும் கொள்ளினும் பதப்பொருள் அது
கீபாநயெனவும், நீயதுவானு பெனவுமமைவும். அமைவவே, பது

தற் சிறப்புக்காக யிரம்.

‘வெளிப்பெய்தவெனத் தேற்றப்பொருள் கோடற்குத் தொக்குள்
தனது வகையெனப்பெற்றும்.

உதாரணம்:—வேதாரிமொருவன் தான்கொண்ட வேடங்கிடப் பாயாசுத் தட்டில், வெட்டியாத்துமரும் அலையைன்றி வேறில்லாமையால், அங்கே உட் காணாமல் பாராமணன் வெட்டியாசைப்பற்றிப் பிராமணனே வெட்டியார், வெட்டியானே பாராமணனைப்பொருள்படுத்தித் தேற்றேகாரம் தொகுத்தல்.

திருமந்திரம்.

கீயது வாறு பெனகின்ற பேருரை
யாயது நானுனை நென்னச் சமைத்தரசு
சேய கிவமாக்குஞ் சீரந்தி போரு
ளாயது வாயனந் தானந்தி யாமே.

ஆதிய வச்சோயந் தேவதத் தன்னிடத்
தாசிய விட்டி விடாத விவக்கணைத்
தாருய சாந்தமே தொந்தத் தசியென்ப
வாசிய சேவன் பரன்சுவ னாமே,

ஆகவே தானேயாவது வங்காளியென்றும் 10-ம் சூத்திரத்திற் குறுகுறுக்காயினும் கண்டு கொள்க.

அவாதுகை.

கூடாதுக் கூறிவந்த சியாயம்பற்றி யினியிச் சிலஞானபோதத்திற்குஅத்து
 விசயமாக வேதாந்த தீயினையென்னும் ஒருவாயிற்றப் புருவதின் காண
 முண்டித்தல்.

தேர்தல் வாசிரியப்பா.

பூமேஷ தேவம் பொறிவாழு மார்பனும்
பாமேஷ வேதமும் பண்ணவரும் போற்றுகின்ற
திருப்பெருந் துறையிற் சிவபெரு மான் முன்
அருப்பொரு ணினைத்த வாகம சாசமாஞ்
சிவஞான போதத்தைச் செப்பக் கேட்ட
தவமநிறை மாணிக்க வாசக ரெங்கோன்
அவைபே தானே பாபென்ற வதற்குச்
சிவமணங் கமழும் திருவா ககத்தனி

உ. அ. இராமையிப்புவர்,

கருய்க்கினர். (அஞ்சல்)

தற்சிற் பிழைப்பிற் பி. ரதஞ்சை மாவட்டம். 67

சென்றெனக் கருளி யென்னும் பாகினி
லொன்று நீ யல்லை யன்றியொன் றிலையென
வன்னான் மொழிபெயர்த் தருளிய சைவ
வெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்ட தேவ
ராக்கொடு சேர்த்தி யனைத்தவக் கற்போ
லுருக்கி யுடன்கியைந் தோதின ருதாரணம்
வித்துண்டா மூல முனைத்தவா தாரகமா
மத்தன்றா னின்றன் மண்ணுனின் தறைந்தனர்
வேதாந்த மெய்ப்பொருண் னீமவனின் மூலஞ்
சாதா ரணமாஞ் சைவகூர் தீரிகளுர்
திருத்துறை மன்னு ம்ருணந்தி தேவர்
வருத்தமுற் றதனை மாற்றக் கருதிச்
சிவஞான சித்திநூற் செப்பினர் வழிபோல்
தவமிலர் பலரைச் சந்ததிக்கொளற்கு
உனக்கண் ருத்தித் துராததுனைத் தேர்த்தென
சுனப் பாச மிரித்திடென் றியம்பிட
மண்ணின் னரசயன் மாலார் வாழ்வு
மெண்டரு பூத யோனிக ளியாவும்
கண்ட சாலங் கனாக்கமு திரத
முண்டுபோ லின்றா முலகென வோதினர்
முற்று மொழிக்கா வழியென முனிந்து
கொற்றவன் குடிவந் துற்ற வுமாபதி
கனவின் பயனு நனவின் பயனும்
வினையின் பயனவை பெரய்பா காடுதென
முடுக்கியு மொடுக்கியு முதல்வழி நூலினைத்
கொடுத்தப் புடைநூல் சொல்லின் ரெட்டே
யின்னும் பலபுடை நூல்க ளிவர்க்குள
வன்னா லொழிந்துவே தாகம முங்கொளா
ரின்னாற் கனிலே தும்நு லெதுவெனி
லென்று லிதுவென லியம்பவு மாட்டா

ின்றோர் நூலை யியம்புவ தென்னே
 மூன்றுப் பொருட்கொளா முட நூல்க
 ருலன்றி சிலந்தி யுறிக்கொணுக் கந்தைநூல்
 கலைபயி நெளிவு கட்டுரை யிலாநூல்
 அலைபெய்த் தேர்போ லாம்பொய் மதநூ
 ளவனறி பாது ஞான மிழக்குநா
 லெல்லா மாகிய மல்லவா மிறையென
 கலன நூல்க ணுட்டுவ தறிபார்
 காணனீ ருவமை கழறுமின் னுற்கலா
 தினநூற் கற்றே யிழுக்குடைத் தாருவர்
 றீரெழுத்து நிகழ்கனாப் பேய்த்தே
 ரோரி னிவையின் ருமாற் கொப்பென
 நிகழெனு மடைபா னுண்மை பெனுமிவர்
 பகலை யிரவெனும் பாதகர்க் குபர்வோ
 றிறைவனை யும்மிறை பெனுநூற் கருத்துட்
 சிறையுல வும்புனற் செய்தியிற் றேன்றும்
 அறைபேய்த் தேர்போ லாம்பொய் மதக்களாந்
 துறைபல பேர்க்குந் துகடர் நூலெனல்
 பாரகடன் முற்றும் பருகிய பூகொழும்
 வேற்கொடு மலடியின் மைந்தன் வெட்டினே
 ரிந்திர புரோகித னியம்புநான் முடிவைத்
 தந்திரச் சைவநூல் சூற்றுதற் கெளிதோ
 சுந்தரா பாவைச் சுகமெப் படிபென
 அந்தணன் பரிப்பா ன்றிவை நீயெனல்
 வேட்கை விடுநெறி வேதாந்த மாநிலல்
 வாழ்க்கைப் புலன்வழி மாற்றிச்சித் தாந்தத்து
 வேட்கை விடுமிக்க வேதாந்தி பாதமே
 தாழ்க்குந் தலைபிஞ்ஞன் சற்சீட னுமெனும்
 திருமூலன் திருவடி சென்னிமேற் சேர்த்துமெய்
 பொருமைவே தாந்தநீ பிகையுரை போதுவன்

வழியுடை நூல்போன் மதித்துரை செப்துடன்
 னழியுரை யதனையே முதனுற் காக்குங்
 கொடுக்கேன் மன்னிகர் கூட்ட
 விடும்பைச் சமய விருவிரித் திடவே.

“திருவாசகத்தி லொன்று நியல்லை பன்றியொன்றில்லை.” மென உஸ்து
 எந்தாம் காட்டியதை மறுக்காதேற்றற் குதாரணம் வருமாறு —

பெருத்திரட்டு 315-வது ப. ஞானசித்தி.

வாக்கினான் மனத்தான் மதிக்கொணுப் பொருளை மதிவருப்
 புக்குளால் வருந்தி, நோக்குமா முயல்வர் முயலுகின் றுலென்
 தேக்கிட லாகுமா றுண்டோ, தாக்கிலா தெங்கு மியாவையுந்
 தானுப்த் தானவை பொன்றலாப் பொருளை, நீக்கிலா ஞான விழி
 ப்டு வங்கைக் கனிபெனக் காணலா நேரே.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்—திருமுதுகுன்றம்.

தேவராய மசுரராயஞ் சித்தர் செழுமறைசேர்
 நாவராய நண்ணுபாரும் விண்ணொரி கால்நீரு
 மேவராய விரைமல ரோன்செங் கண்மா வீசனெனு
 முவராய முதல்வ னெருவன் மேயது முதுகுன்றே.

பற்று மாகி வாணு னோர்க்குப் பல்கதி ரோன்மதிபா
 ரொற்று நீர்தீச் காலு மேலை விண்ணிய மானனெடு
 மற்று மாதேவர் பல்லுபி ராகி மாலய னும்மறைகள்
 முற்று மாகி வேறு மானன் மேயது முதுகுன்றே.

திருக்கழுமலம் 171-ம் ப. “புவிமுதலைப் பூதமாய்ப் புவினைந்தாய் நிலனைக்
 தாய்க் காணநான் கா, யவையவைசேர் பயனுருவா யல்லவுரு வாய்நின் று னமருத்
 கோயில்.”

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். திருவொற்றியூர் 837-ப.

மண்ணல்லை விண்ணல்லை வலைய மல்லை மலைபல்லை கடலல்லை
 வாயுவல்லை பெண்ணல்லை பெழுத்தல்லை பெரிய மல்லை யிரவல்லை
 பகலல்லை பாவுமல்லை, பெண்ணல்லை பாணல்லை பேடுமல்லை பிழி
 தல்லை பானாயும் பெரிபாய் நீபே, யுண்ணல்லை நல்லார்க்குத் தீயை
 பல்லை புணர்வரிய வெற்றிபூ ருடையகோவே.

என்னுந் தேவாங்களை மீண்டாஞ் குத்திரம் 47-உறு பக்கம் திருவாசல்
தேவ சேர்த்துக்கொள்க.

ஆலிங்கனாக முத்தியென்றது கவுணம்.)

வினா:—பாகஸ்பதிபகவான் இந்திரனுக்கு ஆலிங்கனாகமே முத்தியென்
தெனின?

விடை:—சகிப்பாணிக்கண்டு சகிப்பது அரிதரிதெனச் சுருதியென்க.

வினா:—இவ்வாலிங்கனாகம் எளிதாயினும் ஆன்மக்களாக் கெடுக்கத்தக்க
தன்றோ?

விடை:—இம்மயக்கத்தாருக் கிதுவெ முத்திகெடுவெனக் கவுணமாகக் கூர்
னதேவனரி முக்கியமென்றென்க.

வினா:—அஃதென்கனம்?

விடை:—அம்மதனதுவன் கூறியவண்ணம் விதிவழுவாமல் தானுந்,
சம்பனம், சக்துரி, பற்குறி முதலியவைகளையும், புணராதத மாதர்களையும்,
அமிர்த தாணியையும், காலத்தையும், அகந்திரிய அபுடத்தையும் அறிந்து
இடைவிடா தாலிங்கனஞ் செம்பவல்லவராயின், அவர்க்கு அம்மாதருடல் இன்
பக் கட்டமாதத் தோற்றும். தோற்றினும், பின்னர் வாலா அபுவுடலம் பூச்சிப்
பழுக்கட்டும், மலமுத்திரங்கட்டும் சீ இரத்தங்கட்டும், சால் மாயிசங்கட்டும் இட
மாகத் தோல்முடிய என்பக்கடன்றிச் சகவாழ்வுக் கிருப்பிட மன்றெனத்திட
மவாவ் புத்திதுட்பத்தனவாய்ச் சிறிது சிறிதாசப்பெருதும்; அவ பெருதப்
பெருத அருவருப்பு மவ்வாதேபெருதும்; அது பெருதப்பெருதக் சுகிலதான்
என்கனே என்கனேவென விசாரிக்குந் விசாரம் வரா; அதுவா ஆராமம்
மவ்வாதே பெருகுமென்பதும். அவ்விதிப்படி செய்யாது மிருகங்களைப்போற்
புணரின, மோகம் மிதமின்றிப் பெருகுமென்பதும் அன்றாற் கருத்தாதவின் முக்
கிய மன்றென்க.

இவ்வுணர்க்கு வேதாந்த தீபிகையென்று பெயர்கொடுத்ததின் காரணம்

பிரத்தியட்சத்தாலும், அனுமானத்தாலும் எவரும் எளிதிலறிய முடியாத
வஸ்துவைத் தெளிவாய்க்காட்டும் சொல்மயக் கருவியாயுள்ளது வேதம். எனவே,
சோதிட்டோடும் முதலியன சுவர்க்காதி சகவர்களைத்தரும். கன் குடித்தல் முதல்
யன பெருப்பாதகத்தை யண்டாக்கு மென்பதாதி ரகசியங்கள் பிரத்தியட்ச வினு
மானங்களால் எளிதிலறிப்பா; ஆகவே, அவற்றைக் காட்டுவது வேதமென்ப
தாயிற்று. அவ்வேதம் அவித்தியா வசப்பெட்ட சீவர்களின் அறிவாற்
தலுக்கு எளிதென்பதாத விஷயங்களைத் தெரிவிக்கும் பெருங்கருவியாய்வின்று
கருதும், ஏனான்களாக்காட்டுத் தொழிலால் சங்கிதைகள், உபகீடதங்களென இரு
பாற்படு. அவற்றுள் வேதோத்த கருமாதிகாரியான மனிதாதித்யோர் குழலிப்

பருத்தியை மெய்நுலத்தொடங்கி அனுத்த பச்சையுடைய கருமங்களைச் சொல்லும் கருமாண்டங்கள் சங்கிதைகளாம்; அடற்றின் கருத்தை விளக்குதலுள் பூர்வமாம்கையாம்.

பலனைவிரும்பாத கருமானுஷ்டானத்தினால் ஏகாக்ரமுண்டாய் அதனாற் சாதன சதுப்ப முற்றோளுள்ள முடிசுக்கு ஆத்மநாதம் விசாரணையைப் போதிப்பது உபநிஷத்துகளாம். இவ்வுபநிஷத்துகள் வேதத்தி னிறுதியில் படிக்கப்படுவதால் வேதாந்தங்களென்று சொல்லப்படும். அவ்வேத வுபநிஷத் துணின் பொருளை விளக்குவது உத்தரமாம்கையாம். ஆதலால் அதனையும் வேதாந்தமென வழங்குவது ஆன்றோர்களினது வழக்கம். அவ்வேதாந்தத்தின் பொருள் ஆசிரியனது அருளில்லார்க்கு விளங்காது விளங்காதாகவே, அதனை அசிரியன்பால் கேட்போருக்குப் பண்டைச் திவினையுத்தாற்றோன்றும் விபத்த சங்கைகளாகிற இருட்டையகற்றி, பொருளுண்மையை விளக்குவதால் இவ்வுரைக்கு "வேதாந்த தீபிகை" பென்று பெயர்த்தப்பட்டதென்க.

இருளைப்போக்குவதில் சூரியன், சந்திரன் முதலிய பெரிய தேசக்களிருக்க அவற்றின் பெயரையமைத்து வேதாந்த சூரியன் என்பதாதியாகக் கூறாது, வேதாந்த தீபிகையெனப் பெயர்த்தது யாதுகாரணம் பற்றியெனின், நூலின் அளவுகுறைந் திருக்குந் தன்மைபற்றியாமென்க. மேலும் சூரியன்முதலிய தேசக்களப்போன்று பரமம் சூத்திரமாதிரி பாஷியாதிகள் பலவுள்ளன. அவை யெவார்க்கும் எளிதிலெட்டா; அன்றிக் கருதியபோதெல்லாம் கைகடா. அன்றி எந்தெந்த விடங்களில் இருளிருக்குமோ, அந்தந்த விடங்களிலெல்லாம் சூரியன் முதலிய வெளிப்பொருள்களைச் செலுத்தச் சாத்தியப்படாது. படாதாகவே, னிதில் நீனைத்தபோது எவ்விடத்துஞ் சூக்குமாய்த் தேயுடைத் தீபமாக விளி யோகித்து அவ்விடத்துள்ள விருளைப்போக்குவதுபோல, ஜன்மந்திர தீவினைப் பயனால் கட்டுப்பட்டவர்களது அகவிருளைச் சுருகியுத்தி யனுபவத்தால்விவக்கி, அங்கு புதைந்துவிடக்கும் ஆன்ம (பிரஹ்ம) சொருபமாய் வேதாந்த மெய்ப்பொருளை விளக்கும் உரை வேதாந்த தீபிகையா மென்றறிக.

இந்தாங்கதிகாரியினிலக்கணமும், அவ்வதிகாரிக்குச் சிவஞானபோத மென்றதின் பொருளும், அப்பொருள் வேதாந்த சித்தாந்தமாகிய சமரச சன்மார்க்க முத்திவிவையன்படையு முதாரண முகத்தானே யுணர்த்துகின்றது.

குமாரதேவர் விஞ்ஞானசாரம் அதிகாரியினிலக்கணம்.

தன்னை தனது சுதர்கையின்முன் றந்த போருளைத் தானேபின் சிவகை மகிழ்ச்சி யுடனிறக்குஞ் செய்தி போல மூவடிவாய் அஃ டி சிவரே பரிபாப்பாக வாங்குந் தனது மாயையினை டி த வகையை யுணர்த்தீயி னிரியும் வினைக ளென்றறிவாய்.

மூன்று வடிவாய் மும்மலத்தை மூன்று பங்காய்த் தாங்கொண்டு
மூன்றுங் கெடுத்து நமதுடைய மூன்று பொருளும் பங்காக்கி
மூன்று வடிவங் கைக்கொளவே மூன்று முதலு மானசத்தே
மூன்று வடிவா மெனப்பொருள்கண் மூன்று மீத்தே பணி ரிக்.

இத்தத் திறனிற் பணிவிடைக ளியற்றி வினைகள் சமமாகக்
அந்தத் தடங்க ளொத்துநிற்கு மந்தத் தாசி னுவேபேயில்
பாங்குக் கிலேச மேயின்றிப் போதஞ் செவிதாம் வினைகன்கெடுத்
சத்திப் பதுவா மப்பொழுதே சத்திசி பாதந் தான்பிறத்தல்.

சத்தினி பாதந் தான்பிறந்து சாற்று மந்தக் கரணங்கள்
சத்திய தாகி னவ்விடத்திற் றோன்று நான்கு சாதன முர்
எத்திற் றுணம் வேறொன்ற லெய்தா தெப்திற் றுபிணம்சின்
குத்திர மாகிப் போமெனவே கொள்ளார் மேலோ ரிதந்த்.

இந்த நான்கு சாதனமு மில்லா தவர்கட் கொருக்காலும்
அந்த ஞானம் வெளிபாகா தவகி நயனத் தொறிதோன்றிப்
பந்த மறவே யுரைத்திடினும் பா முக் கிறைத்த நீரோக்குப்
முந்த நான்கு சாதனமு முத்தி யடைவோர்க் குறவேண்டும்.

சத்ய சத்ய வத்துவினைத் தகவே பிரித்துத் தானறியில்
கொத்தாய் மற்றை யம்மூன்றுங் கூட வுடன்வந் தவையுறும்
அத்தா லதுகீ யென்றுரைக்கு மமல வாக்கி பப்படிபே
ஒத்தாற் பிரமந் தானுயே யுணருங் குருகி னருளாலே.

சிவம், ஞானம், போதமென்பதின் பொருளுணர்த்தல்.

திருவாதவூரர் புராணம்—தீருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்.

அண்டமெனங் கடந்தபொருள் பகரு துளி னளவுரைப்பார்
தெளிந்தயர்வா ராய்வா ராகித்

தொண்டிபடு மடியார்க ணுற்றொன் பான்மேற் றொண்ணுற்
றென் பானென்னுந் தொகுதி குழ

வொண்டொடியா னங்கிருப்ப விருப்பா லெய்தி யுடனு
ரைத்துச் சிவஞான முணர்வா ரன்பு

மொழிபெருந் சினில்வணங்கி வணங்கார் போல மத்தி
பிபார் மேன்மையுடன் வந்து கின்றார்.

(கு-ந்.) அண்டங்களெல்லாம் கடந்த பொருளாகிய கடவுளும் சொல்லப்பட்ட வேதாக்கங்களுடைய அளவைகளும் சொல்லுபவரும், அவைகளும் சந்தித்து ஆராமப்படுவாரும், ஆராய்வாருமாகிய யமுமைப்படு மடியார்கள் சொல்லியிருந்த தொண்ணூற்றொன்பது பெயர்கள் சூழும்படி உதேவியை யொருவருக்கு வேண்டிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்க, வீருப்பத்துணை யவ்வீடுசெய்து தன்புபெருகிய மனத்தால் வணங்கிக் காயத்தால் உணங்காதவர்போல மனமாயுடனே வந்துகின்றார்; உடனே சிவஞானத்தைப் பெறுவாராகிய அண்டகவாசகர். எ-று.

உருத்திரநற் றிருமணியை யிலங்கு காதி லொண்கிரத்திற் கந்த
ரத்தி லொளிகொண் டமார்பிற

கரத்திலணிக் திலகுதிரு முண்ட மங்கி கண்கரந்த நண்ணு
தன்மேற் கவினச் சரத்தித்

திருத்திகழும் வேதியு ரம்பொன் மேனி திகழ்வதுகண்ட க
மகிழ்வார் செங்கை மீது

பொருத்தமுறும் புத்தகமே தையா வென்னப் பெய்மை
யிலாச் சிவஞான போதமென்றார்.

(கு-ந்.) அழகிய உருத்திராட்சத்தைப் பிரகாசிப்பதின் செவியும் நனியையுடைய சிவிலும், கண்டத்திலும், விளங்குகின்ற மாப்பிலும், கையிலும் அணித் தொளியையுடைய விபூதியைத் திரிபுண்டாமாக அக்கினித் கண்ணெனொருவருக்கு நல்லகெற்றியிலே யழகுபெறத் தரித்துச் சிறப்புப்பொருத்திய வேதியருடைய அழகிய பொன்னையொத்த திருமேனி பிரகாசிப்பதைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சி புதுவாராகிய மாணிக்கவாசகரானவ ரவனாரோக்கி, ஐயா! சிவந்த திருக்கரத்திலே பொருத்தியிருக்கின்ற புத்தகம் என்னவென்று கேட்க, வப்பெரியவர் மெட்டை யான சிவஞானபோதமென் றருளிச்செய்தார். எ-று.

என்றனுமே சிவமேது ஞான மேகிங் கிலங்கியிடம் போத
மே தியப்பு விரோல்

அன்றுவட நீழலில்வந் திருந்தார் நீரே யடியேனு முமக்
கடிமை யாவே னென்ன

நின்றசிவ மொன்றதனைத் தேர்தல் ஞான நிகழ்போதற் தேர்த்த
தனைத் தெனித லாமென்

றென்றியநற் பொருள்வினவி நிற்பார் சிந்தை யுருகும்வகை
புரைசெய்தா ருவமை யில்லார்.

(கு-ந்.) சிவஞானபோதமென் றவாருளிச்செய்த வுடனே, சிவமாவது என்ன? ஞானமாவதென்ன? விளங்குகின்ற போதமாவதென்ன? இவற்றைச் சொல்லுவீரேயான லந்நாளில் கல்லாலவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளி யிருந்தவர் தீய, படியேனுமும் கடிமையாவேனென்று சொல்லச், சிவமென்ற தொடர்பற்ற

மெய்ப்பொருள், ஞானமென்ற ததனைத்தெரிதல், பொதமென்றது தெரிந்து
தெரிதலென்ற பொருத்திய வந்த மெவனபொருளை வினாவின்ற திரு
பொருளையு மனமுருகுபடி மருவிச்செய்தார் தமக்கு நீகரிவாத குறவந்த
மாய்வந்த பாயிவன். எ-று.

சிவஞானமென்றது:—பாஞானம் மீது திருவடிஞானம், அருண்ஞானம்,
பதிஞானம், அத்துவந்தஞானம், சுத்தஞானம், சன்மாய்க் ஞானம், தத்துவஞா
னம், மெய்ஞ்ஞானம், உண்மைஞானம், அப்போகஞானம், பாயஞான முதல்
பல மெய்ப்பொருள்.

அபாஞானம்:—சரியை, கிரியை, மோகமெனப்படும் பபோகஞானம்.

செஞானமொதமென்றது:—ஞானத்திற் சரியையாதி என்னுமாயி ந
வன, மனை, நித்திமாதனை, சமாதிகாரணமாகச் சாக்ஷாத்காரத்தைக் கொடுத்த
துவெனப்படும். இதனை மடியில்கரும் திருக்குறவனு முணர்க.

36-ஆம் அதிகாரம்—மெய்யுணர்நல்.

“எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”

(இ-ள்.) மொதொருபொருள் யாதோ ரியல்புடைத்தாய்த் தோன்றிந்
(அத்தோன்றியவத்தனைக் கண்டிலிடாமல்) தோன்றிய அப்பொருளிடத்திரு
தம் மெய்ப்பாதி பொருள்காண்பது மெய்யுணர்வு. எ-று.

(உ-று.) எத்தப் பொருளிடத்தும் உண்மைப்பொருளை யறிவதெய்த்
கென்பதாம்.

(வி-று.) சராசரமாயி பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக்
கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்துவின்ற உண்மையைக் காண்பதே
மெய்யுணர்வென்றபடியாயிற்று. அஃதாவது, அரசன் சோமனைன்றவிடத்தே
பாசனென்ப தோர்சாதிபு, சோமனைன்ப தோர்குடியு மொருவனிடத்தே
கற்பனையாதலால், அக்கற்பனைகையிட்டு அவனை நிலமுதலிய சீருகிய தத்துவங்
களின் கட்டமென்று அறிந்து, அத்தத்துவங்களை நிலமுதலாக அதனதன் கார
ணங்களு கொடுக்கக்கொண்டுபோய் முடிவிலே காரணகாரிய மிரண்டுமில்லா
னிற்பதெனயறிதலாம். (இதனால் மெய்யுணர்வினது இலக்கணஞ் சொல்லப்
பட்டது.)

இதன்விரிவை ஷெ திருக்குறளில் ஞானம் என்னும் மீட்டுகொறிப்பாலில்
மெய்யுணர்விலுளும், பரிமேலழகருளையானும் கண்டுகொள்க.

தற்சிற் ப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

அவதாரிகை.

இராகத்துவேஷாதி குணங்களும், மங்களாசரிணை முதல் அறுபத்த ரதம்
பு. 2 ருகட நான்கினிலக்கணங்களு முணர்த்தல்.

இராகத்துவேஷாதி பதின்முன்று குணங்கள்.

பாஷ்டிரீகமனம் பண்ணு மிராகத்தா னேரிடுந் துன்பமுணர்த்தல்.

அறம்புகழ் கென்மை யரசு மிழந்தறி வேதுமின்றி
சிறந்த இலோத்தமை சிதைபாற் சுந்தோப சுந்தாரு
மிறந்தா ரிசாவண னும்மிறந் தானவ் விராகத்தினை
பிறிதுநின் பொன்னடி பெய்தச்செய் யானைபெழின் முகனை. 1

பதிலபகாரம்பண்ண நீனைக்குந் துவேஷத்தின் பலன்.

எழிநாழிபனா விறக்கத் தமய விரண்யகச
ஒழியாத் துவேஷத்தை யுற்றழிந் தான்றன் னுறவினொடு
மிழிபப காரக் கெதிரப காரஞ்செய் பெண்ணமின்றிப்
பொழிமா முகவனின் பொன்னடி காணும புலனருமே. 2

பத்திரகனத்திர தனதான்யாதிகளை மேன்மேலிச்சிக்குங் காமத்தின் பலன்.

புலனழி காமத்தாற் புத்திரார் தானியம் பூமிதனம்
கனனாற் களத்திர மேன்மேற் கருதி நரகசுரன்
பலனவின் மாதர் பதினா யிரஞ்சிறை யிட்டிலட்சம்
நலனிறை முன்னரே நாரா யணனா னசுத்தனனே. 3

நன்காரியத்தில் விக்கினம் பண்ணினவனிடத்தி லுண்டாங் குரோதத்தின்பலன்

தனக்கண் டடுக்கப் பகராரன் வீமனைத் தான்சினந்து
தனக்குற வாதிபுந் தானு மடிந்த குரோதத்தையென்
றனக்கடை யாதரு டந்திடு வாய்தந்தி மாமுகவன்
றனக்குச் சகோதர சண்முக வாரின் சரண்சாரணே. 4

குறும்பு கொடுக்கக்கொடாத வேபத்தின் பலன்.

மனத்க் துடாதேப பத்தரி போதனன் சரம்புபு
மனத்க்கு டான்வாழ்வு வல்லுகிச் செங்கம்போ லைவர்கட்கும்
மனத்க்கு லோபத்தகக் கன்ன னறிபாது கண்ணனருண்
மனத்க்குப் பெற்றநல் வாழ்வருள் வரம்பில் வரகனவே. 5

தான்மயிற் தனடிகில் பிரியமோதப் பிரமோதமாய்கரும்
பெய்ததின் பலன்.

காண்வண்ண சரணன் மாதூர்கொற கரத்திடக் கானடையத்
தாராதி நின்மகன் மேகத்தான் மாண்டான் நசாதனும்
மனடைய மேகத்தை மாற்றிப் பாதன் மனமடைய
மனடைய மீரன் மனடி மேத்தி வணங்குவனே. 6

பெய்த கொடுத்தால் இருத்திய இருத்தியத் தெரியாதுவரும் மதத்தின் பலன்.

வன்மனக் கார்த்தவீர் யார்ச்சுன னாதர் வந்தவுடன்
தன்னில் வரிய மதத்தான் மதியாமை தானறிந்து
கொன்றன் பாகா மன்னென் றறிந்தக் குணம்விடற்கு
பெணமுந் கையகின் பெயபடி யார்தொன்றி வேண்டுவனே. 7

மந்தையர் க் கண்ணச்சகாத மச்சாததின் பலன்.

வேண்டென் பிறர்க்கும் வேண்டாத மச்சாம்வேண் டமுன்னுன்
மண்டான் சிபரணன் மாதரு மன்சாடி சுகமத்தின்
வேண்டக்கன் னன்னிர தாம்பூலம் வாங்க வெதும்பிமன
பிவாடுதன் றுக்கம் பிறர்க்கு வரவெண்ணு மீரிசையே. 8

தனக்குத்த துக்கம் பிறர்க்கும் வரவெண்ணென்றும், தன்சகம் பிறர்க்கு வரவா
கொடுத்த தனக்குக் கரிசையருகையெ விரண்டின் பலன்.

சரிசை நயபரு னுச்சத வெண்ணியின் வரணனுடன்
போரிட்டு மயங்க்தனன் பொல்லா வகுணப் பவுண்டரிகள்
போரிடு வர்க்கும் பெறவாக தேவனுபக் கண்ணனுடன்
போரிட்டு மாய்க்ததற் பேசுந்நவன் றன்னிற் பிறர்க்கமே. 9

தான்செய்த யாதெனப் பாரும்மெச்ச வினைக்கும் டம்பத்தின் பலன்.

தன்வாக முந்தரு மமயசரு மெச்சிடத் தானினேந்து
முன்னு னபூருவ மன்னன் மொழியத்தர் வாகரிஷி
என்னே யிதுடம்ப வாக மெனமுனிந் தீடழிந்தான்
சின்மயி லோய்மயஞ் சேராத புத்தித் துடருனே. 10

புத்திராதிட்டபத்துகளில் தனக்கு சமானமில்லென்னுந் தர்ப்பத்தின் பலன்.

புத்திர மித்திரர் பெண்ணு இயபல போக்கியமுஞ்
சத்திர லோகத்துந் தன்போ விலையெனுந் தர்ப்பத்தினு
கெத்தீத வநுக்குஞ் சதகண்ட ராவண னின்னல்செயச்
சிக்குண நாரதன் சீதையாற் கொன்றிடச் செய்தனனே. 11

அஃ என்னென்பாயா? நான்மித்தகாரியம் விடுவேனா? நீயா வெனக்கு
புத்திரசால்லுகிறவனென்றுவரும் அகங்காரத்தின் பலன்.

செய்தல் விடாவகங் கரரப்போர் செய்மது கைடவரை
அப்தவான் டின்பின் னரிவரங் கேண்மின் னளிப்பவென
ஒப்ரீயே கேனென வுத்தமன் கேட்ப வுடலுமீட்டார்
மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றிவை மேவா வகையநுள் வேலவனே. 12

இச்சை, பக்தி, சிரந்தை.

நாகஞ் சரீரமே நல்லநி வாளர்க்கு ஞானமினார்
பரம சுகமெனப் பற்று வரப்பதின் மூன்றினுடன்
நிரவய மாதற்கு நீக்கல் பசிதரக நீர்மலமரஞ்
சிரத்தையு நின்னடிப் பத்தியுந் தந்தருள் சேவலனே 13

மங்களாசாலை, யுரையிலக்கணம், அன்னுவயவிலக்கணம், மனுபந்தசதுட்
ட மென்னுமிந்நான்கு மெல்லா நூன்முகத்து முணாக்கவேண்டிவதாதலி, னி
தன்முகத்தும் பொதுப்படவுணர்த்துவின்றது.

1. மங்களாசாலை :—வஸ்துவிர்த்தேசம், வஸ்துவாழ்த்து, வஸ்துவணக்க
மெனமுவிதமனும். இவற்றிற்குமுறையே உதாரணம் மாமுகன், சரணம், தலை
யிற்கொள்ளுதல்.

2. உரையிலக்கணம் :—இலக்கணங்கள் உழுவின்றியமைப்பெற்ற பத
மும், பதப்பொருளும், பதசாரமும், அறிந்துகொள்வான்வேண்டி வினாவுதலும்,
தக்கவினாக்கொடுத்தலுமாயிவ இவ்வைந்தும் வ்யாக்தியானக்களினிலக்கணமெ
னப்படும்.

3. அன்னுவயவிலக்கணம் :—இவ்வாதவிடத்துச் கோவையாகச்சொல்
வப்படும் விசேடணமும், விசேடியமும், கருத்தா (எழுவாய்)வும், கரும் (செய்யப்
படுபொருள்)மும், கிரியை (பயனிலை)யுமாகியவைவந்து மன்னுவயவிலக்கண
மெனப்படும்.

4. அனுபந்தசதுட்டயம் :—ஞாநால்கியைந்த விஷயமும், சம்பந்தமும்,
பயனும், அதிகாரிகளுமாகியனான்கு மனுபந்தசதுட்டயமெனப்படும்.

புறநாடு; கண்ணுக்குக் காற்றாயத்துடனுஞ் சம்பந்தமின்று ஆகவின் கண்ணு
நாடு நாடவிடப்படுத்தி லுபயோகப்படுகிறதில்லை. இங்ஙனஞ் சாத்திரத்து
பாற்படாமத்துத்தம் பாஸ்பரசம்பந்த மில்லையாயின் பிரஹ்மவிட்யத்தில் சாத்
நாடுமயோகப்பட மாட்டாது; அங்ஙனமே சாத்திரவிட்யத்தில் பிரஹ்மத்தி
யுபயோகஞ் சித்திச்சுபாட்டாது. பாஸ்பர லுபயோக நீட்சயவெதுவாகக் கூற
ப்பதால் வெளித்தமல்ல.

3. பிரயோசனம்; பரமம், அவாந்தரமென விநவநகரம்:—
காணுக்கண் வைத்தவனுக்கு வாழைக்கனி பரம்பிரயோசனமும், அதனைத்தர
தக்க தண்ணிலை நாகருவமாகியபரம் அவாந்தரப் பிரயோசனமு மாவதுபோல;
தூக்கவந்தி சுகப்பிராப்திமயமாகிய மோக்ஷ பரம்பிரயோசனமும் பரமாத்
மவக்கியமானம் அவாந்தரப் பிரயோசனமுமாகும்.

அந்தரேல் அர்த்தநிலிருத்தி, பரமானந்தப் பிராப்தியாகியவிரண்டில் அர்த்
தத்தின் நிலிருத்தியென்ப தபாவருபமாகும். பரமானந்தப் பிராப்தியென்பதுபால
ருபமாகும். அபாவமும் பாவமு மொன்றற்கொன்று விரோதிகளானமையாலான்
புத்திச்சிந்து மோக்ஷமாக மொரோயிடத்தி லொரோகாலத்தி லிராதாதலின் சாத்திர
நிந்துச்சொன்ன பிரயோசனஞ் சித்தியாதெனின். சர்ப்பவிருத்தி யதிஷ்டாண
பூச்சுருபமாகவே சித்திக்கின்றமையால் அது பாவருபமே யாவதுபோலக் கா
ணவதெனத்து நிலிருத்தியு மதிஷ்டாணப் பிரஹ்மமே யாமெனச்சுருதிகள் கூறு
கின்றமையா லகர்த்தநிலிருத்தியுப் பாவருபமாகிய பிரஹ்மமேயாம். ஆதலினது
பிரஹ்மத்தோடு விரோதமின்றி யபேதமாகிச் சாத்திரத்திற்குப் பிரயோசனமாகச்
சித்திக்கும்.

இஃதன்றி மொரோவஸ்துவின் பாவருபமு மபாவருபமு மொரோயிடத்தி
லொரோகாலத்திற் பிரதீதியாகுமென்பது விரோதமேயன்றி யொன்றின்பாவரு
பமு மந்ஞெற்றின்பாவருபமு மொரோயிடத்தி லொரோகாலத்திற் பிரதீதியாகு
மென்பது விரோதமன்றாகும். எவ்வனமெனின் கடம்படமன்றென வந்தியோந்
தயாபாவம் நிகழுமிடத்திற் கடத்தின்பாவருபமும் படத்தின்பாவருபமு மொரோ
யிடத்தி லொரோகாலத்திற் பிரதீதியாகின்றன இங்ஙனமே சுழுத்தியிற் சுகத்தின்
பாவருபமுந் துக்கத்தின்பாவருபமு மொரோயிடத்தி லொரோகாலத்திற் பிரதீதி
யாவது சுருஷிவர்களி னநுபவமாகவிருக்கின்றது. ஆதலின் பரமானந்தப்பிராப
்திய டுர்த்தத்தி நிலிருத்தியுமாகிய பிரயோசனஞ் சித்திக்குமென்பதற் றகையின்
தேன்க.

சுகத்துநிலிருத்தி யதிட்டானப்பிரஹ்ம

மென்பதற்குப் பிரமாணம்வருமாறு ரீபுகிதை நுகுவது அத்தியாயம்.

அரவுமுதற் பலவிதமாய்த் தோன்றினாலு மதிட்டான

விசச்சுவினை யாய்த்தறிந்தால்

பருள்வடிவா மரவுழுத லனைத்துமந்த மாசற்ற
 விரச்சவடி வாவதேபேரல்
 விரவுசக முதலிவரயத் தோன்றினாலும் விமலவதிட்
 டானபரப் பிரமந்தன்னை
 பருமையுட னன்றாக வாய்த்தறித்தா லவையாவு
 மகண்டபரப் பிரமமாமே.

சுமாரதேவர்—அத்துவிதவுண்மை.

பழுதை பதனிற் றேன்றியிடம் பாம்பை யுள்ள படிநோக்கில்
 பழுதை மரபே தோன்றியிடம் பாம்பு மதுவாய் விடமல்தின்
 பழுதில் சிவத்திற் றேன்றியிடம் பன்மை யுலகை நோக்கியிடன்
 பழுதில் சிவமே பரந்தோன்றும் பன்மை யுலகு மதுவாய்ப்போம்.

தோன்றி விளங்கும் பொருளெல்லாந் வதால்வே தாந்த விசாரணையில்
 ணன்றி நோக்கி யனுதினமும் யூக மதனிற் பரிசயித்தால்
 தோன்றி விளங்கு மறிவொன்றே சொன்மாத் திரமாய் விடுமுலகை
 ணன்றி நோக்கா தவர்கட்கே யுளது போலத் தோன்றியிடம்.

ஈக மாகி கின்மலமா யிருக்கு நமக்கிப் பந்தமெனும்
 மொகம் வந்த தேதென்று முன்பின் பாரா திப்பந்தம்
 போக வந்தபே தெனராடிப் பொருத்தும் வேத விசாரணையால்
 யூக மதனிற் சிதைக்கினது னுள்ள வியல்பு பின்னேறும்.

ஊனும் போக மெய்தென்றே யுன்னல் விசார மிலாமையினால்
 நிர னவைக ளிவைகளென நிலைபோல் விளங்கி யிடுமிந்த
 நானு விதமாஞ் சுகமுழுது நாமே யன்றி வேறில்லை
 தானும் நோக்கிற் றானுஞ் சுகமாய் நோக்கிற் சுகமாகும்.

மாணப் பெறுமில் வுரைக்கருத்த மதிக்கின் யாதொன் றிவாததுவே
 மாணப் பெனவிப் படியிருக்க மதிப்பாதனை யிருவகையாய்
 மாணப் பெய்பென் னுரைத்திடுவர் மயக்கப் பட்டுத் தனைமறந்தோர்
 மாணப் பொய்பென் னுரைத்திடுவர் மயக்க நீங்கித் தனைபறிந்தோர்.

4. அதிகாரி:—மலம், விசேஷம், ஆகாணமென்னு முன்றுதோட்க்க
 ளில் ஆகாண மாதாந்திர முள்ளவையுஞ் சாதனாதட்டயசகிதனாகியும் புத்தி
 சாய்த்திட பத்தியானயுயிருப்பவன்; இவன் சாத்திரவிசாரமுலமாக வாத்மனா
 னத்திற் பாத்மனாமுலமாக மோகத்திற் றும் அதிகாரியாவதா லதிகாரியாம்.

1. **உல்தோடமாவது:**—தான் பூர்வசன்மங்களிற் செய்த நிஷித்தகன்ம உபாசகச் சித்தத்திற் பெருந்தியுள்ள பாவ சமஸ்காரமாகிய அசுபவாசனைகளாம்.

அம்மலதோடம் வேதயுக்தமான கன்மகாண்டங்களிற்கூறிய நிஷ்காமகன்மம், சகலசீலர்களிடத்தினும் வைக்கப்பட்டதைய, ஈசுரநாம உச்சாரணமாகிய சாதனம் என விரிந்தியாகுமெனவறிக.

2. **வினோபதோடமாவது:**—சித்தவிருத்தி சிவானுதிக்களிலேனுமாத் மொருபத்திலேனு நிலைபெறாமலந்நியல்பங்களைப்பற்றி நானாவிதமாய்ச்சலித்தல்.

அவ்வினோபம் வேதயுக்தமான உபாசனாண்டத்திற்கூறிய ஈசுவரத்தியானம், குருத்தியான, மஜுபாமந்திரம், மகாவாக்கியம், பிரணவம், ஈசுவரநாமோச்சாரணமாகிய சாதனங்களா விரிந்தியாகும். அஜபாமந்திரம் வாக்கி னுற்செபிக்கப்படாமற் சுவாசம் வெளிப்படும்போது லோனன்னு மொலியோடு முட்செல்லும் போது லு என்னு மொலியோடு தானேயுதபமாகிக்கொண்டிருப்பது மகாவாக்கியப்பொருளையுடையதுங் குருமுன்னிலையிற் றெளிந்துகோடற் பாலதுமாகும். இதனைச்சோபாக அஜபாகயத்திரி யெனவுக்கூறுவர்.

3. **பூவாண்தோடமாவது:**—உருவவிஷயங்களையந்தகாரமுஞ் சூரியனை மெழுகு சுவத்தைப்பாசிய மறைத்திருப்பதுபோலச் சுயம்பிரகாசமாகிய ஆத்மாவை யறியக்கூடாதவண்ண மறைத்திருப்பது.

அவ்வாறானல், அந்தகாரஞ் சூரியோதயத்தால் விவிருத்தியாவதுபோல, ஞானோதயத்தா விரிந்தியாகும்.

1. **நித்தியாநித்திய சாத்துவீகமெனல்:**—ஆன்மாவே நித்தியமெனவு மவ்வான்மாவ வறியப்பட்ட தேகமுதலிய விடயமனைத்து மறித்தியமெனவும் பிறித்தறிதல்.

2. **இகழத்தியாநித்த பலபோக விராகமெனல்:**—இம்மைக்கண்ணு மறுமைக்கண்ணு மெய்தற்பாலவானின்றன்ன விடயபோகமனைத்துங் கணத்தி னில்லாதழியுமென்று மனைவதுன்பங்கட் கிலையவனவேன்றற்கண்டு மனம்பற்றற விடுதலெனப்படுவதாகும்.

3. **சமாதிசடக சம்பந்தியாவது:**—சமை, தமை, திதிகை, உபாதி, சித்ததை, சமாதியென்பனவாம்.

(1) அவற்றன்சமையெனல்:—மனமாதிய வக்காணங்களை யடக்குதலும் (2) தமையெனல்:—இருவகையித்திரியங்களையும் விடயப்பாக்கிற் செல்லாத டக்குதலும். (3) திதிகையெனல்:—காமஞ்சோதாதிகளை மேலெழுவொட்பாது, தனியச்செய்தலும். (4) உபாதியெனல்:—சரியை, கிரியை, யோகங்களுக்கி லுயர்த சகலசேஷனைகையுஞ் சுமையாகவே கண்டுவிடுதலும். (5) சித்ததை யெனல்:—சருதியையுங் குருவையு முண்மைமொழித்துணிலினால் மெய்உரக கம்புதலும். (6) சமாதியெனல்:—குருவுபதேசத்தை மனதிலையத்திரிபறக் கோலுமாம்.

4. முழுச்சத்துவம்யாதேனில்:—சிவதினவுபவாசத்தாற் பசியதிரித்த வன் ஸ்திரீயையும் நடனத்தொழுகளையும் விரும்பாம லன்னத்தையாதிராமும், சிவரோமத்தில் நெருப்புப்பற்றப்பெற்றவன் செற்றையையும் பணித்துளியையும்விருப் பாம லிரங்குதுறையி லமிழ்த்தத்தக்க தடாகசலத்தைமாதிராமும விரும்புவதுமாய் தாபத்தியதுக்கங்களை சிவிருத்திக்கும்பொருட் டரித்தியமாகிய சாலோகாநி பதமோக்ஷங்களைத் தாத்தக்க கன்மம், பத்தி, யுபாசனையாதிகளை விரும்பாமல் நித் தியமாகிய ஐக்கியமோக்ஷத்தைமாதிராமதிதிவிரமாக விரும்புதலாம். ஆதலினிற் தகைஞ்சாதனமு முடையவனே யதிகாரியெனப்படும்.

இனியானுக்கன் தனதாசிரியருக் கன்புசெய்யுநிலைமை ஆத்தம், அங்கம், தானம், சற்பாவமெனக்கனம். அவற்றுள் ஆத்தமெனல்; ஆசிரியனுக்கவரிட் டப்படிசெய்யும் கித்தியங்கனாம், அங்கமெனல்; மேலாயகுருபானது பாதிசு ருஷைசெய்தலாம், தானமெனல்; மிக்கவருநையுடைய குருபானுக்குரித்தாயுள்ள வீடுசிலம்முதலியவற்றை விக்கினம்வாராதுகாத்தலாம், சற்பாவமெனல்; உண் மையாக்கண்ட சிவவடிவமென்று நம்புதலாம்.

வெருமிக்கத்தக்க கருமகாண்டம், பத்திகாண்டம், மேலாயஞானகாண்ட மெனக்கூறு மிம்முறையையா லதிகாரிகளும் மூவகையாவர். இவரன்றி வேறதி காரிகளுமுள்.

உடம்பையு மதுகாணமாகவருந் குடும்பத்தையும் யானெனதென்னு மயக்க முள்ளோன் கருமகாண்டியெனப்படும்; தனதுசற்கருமங்காணமாக வியற்றப் படுங் கிரியைகளினாத்தூர் தனதெனக்கொன்னது ஸ்திராமாகநின்று ஈசார்ப ணஞ்செப்பவனே பத்திகாண்டியெனப்படும்; தனதுதிரிகாணங்களாலு மியற் றப்படுங் கருமமினத்தினுக்கு முடன்படாம லவற்றிற்குச்சாட்சி தானென்றிருப் பவனே யதிரியைமகத்த நல்லஞானகாண்டியெனப்படும். இன்னும் வேறுமுன் றொன்ற கருமி, முழுச்சு, அப்பியாசி, அனுபவி, ஆருடனென்னுமைவருந், முட் தோடு தன்சாதிக்குரிய கம்மானுஷ்டானத்தையே விடாதுபற்றி யினிரும்முறு பிரப்பினுன் சிவன்முத்தனாகத் தக்கவனே ஒள்ளியகருமி யெனப்படுவான்; இத் தப்பொதிகையவகளுக்கு சத்தியமெனக்கருதி யியற்றும் புறக்கருமங்களுக்கு மாறாய ஞானவீசாரஞ்செய்யுஞ் சித்தையுடையவனுப் இனிமுன்றுஜனனத்திற் சிவன் முத்தனாகத்தக்கவனே மதித்தற்கரிய முழுச்சுஎனப்படுவான்; உலகங்கனவென க்கண்டு தனதுன்னம் ஆத்மானுஷ்டானத்திற்பொருத்தி, யினிரும்மிரண்டு ஜன் மத்திற் சிவன்முத்தனாகத் தக்கவனே யப்பியாசியெனப்படுவான்; தனதுவீட் டைப்பற்றியும், உலகத்தைப்பற்றியு மியற்றும்விவகாரு சற்றுத்தனது சினைவிற் றுக்கது சுயம்பிரகாசகாட்ட மேலிடத்தக்க விவேகத்தையடைத்து, ஒப்பிறப்பிற் றானே சிவன்முத்தனாகத்தக்கவ னனுபவியெனப்படுவான்; உலகிருப்புச் சற்றுத் தோன்றுது தன்பால்விளங்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தா ளுண்மைமுத்தனாக விளங்குப வன்பாவனே, அவனே யாருடனெனப்படுவான்.

இவரன்றியும் விவேகத்தினுலெனும், விரத்தியாலெனும், நெய்வகதியாலெ னும் ஐக்கியமுத்தியைப்பெறு முவதிகாரிகளுள் அவருள் சோதனைஎன்பபெயர்க்கு

தவமன்னு மிப்பூன்றுமுகத்தா லையந்திரிபரச் சுருதியுத்தி தெளிந்தவிடத் தாசிரி யன தருட்கண்படத் தனதெதார்த்தம் வினங்கலை விவேக்தாலெனவும் ; விரத்தி மேலுற்றழி யாசிரியனுபதேசித்த அக்கணத்திற் தனதெதார்த்தம் வினங்கலை மீர்த்தாலெனவும் ; யாதோர்முன்னிலை குருவன்றி யறிவுக்கறிவா வினங்கலைத் தெய்வத்தாலெனவுமாம்.

மாணக்கன் அதிகாரபேதத்தா லாசிரியரும் போதகன், வேதகன், நிதிதன், சாமிடன், சூசகன், வாசகன், காரகன், விதிதனென் நெண்வகையினாரும். அவருண் முதலூலான மகாவாக்கியத்திலுள்ள சித்தந்தார்த்தங்களை யையந்தரிப்பருது கூறுபவன், போதகாசிரியனும் ; தத்துவங்க ளனைத்தையுங்களைந்து உண்மை ஞானத்தை விளக்கிவிப்பவன், வேதகாசிரியனும் ; வசியமுதலிய அஷ்டகருமங் களை விம்மைக்கியைந்த இன்பமு மறுமைக்கியைந்த துன்பமுங்கொடுப்பவன், நிதிதாசிரியனும் ; காமியார்த்தத்துக்கியைந்த அறநெறியை யதினின்றிற்சுற்றும் அழுவுறுதுநிற்கப் போதித்து, இம்மைமறுமை யிரண்டிடத்துஞ் சுகபோகங்குறை யாதருள்பவன், காமிகாசிரியனும் ; தனது விவேகத்தினற் சமைதமைமுதலிய சட்குணங்களை யு மொருக்கேவாச்செய்பவன், சூசகாசிரியனும் ; கருத்துப்பொருள் காட்சிப்பொருளான் னுள்ள விடயமனைத்தும் அகிஷ்டானமன்றாதலால் மத் தையெயனக்காட்டி, ஆரோபமெனற்குச் சற்றுமுடன்பாத ஆன்மசைதன்யத் தல் நேரே பிரியம்வினையச்செய்வான், வாசகாசிரியனும் ; இசையுமாறு சிவோ 'வா ளுக்கியஞானத்தை யிணையதெனவினக்குவிப்பான் காரகாசிரியனும் ; குற்றம ற்றதாய மென்றுநிலைபெறுடையதாயிருக்கின்ற முத்தியையருளத்தக்கவன், விதி தாசிரியனும்.

வசியாதி : வசியம், மோகனம், தம்பனம், ஆகருஷ்ணம், உச்சாடனம், வித் துவேஷ்ணம், பேதனம், மாணமெனப்படும். அவற்றுள்ளாவைவிடம், ஜனவ சியம், ஸ்திரீவசியமுதலியவற்றை வசியமெனவும் ; சுழுத்தி, விடம், மூர்ச்சைமு தலியமாயங்களைச்செய்தல் மோகனமெனவும் ; அக்கினிஸ்தம்பம், ஜலஸ்தம்பம், கிம்மஸ்தம்பம், இந்திரியஸ்தம்பம், கட்கஸ்தம்பம், கதிஸ்தம்பம், ரூபஸ்தம்பம் முதலியவைகளைச்செய்வது ஸ்தம்பமெனவும் ; வஸ்திராபாண வாகன வனிதாதி வஸ்துக்களை நிகஸ்தானத்தி லிருந்து வாச்செய்வது ஆகருஷ்ணமெனவும் ; பூர்வ சகாசரித நிரசஞ்சமக்குஞ்செய்த ஓர்ச்சாடனமெனவும், பிராணசிகேகைக் அன்னி யேன்னிய விசோதகாணஞ்செய்தல் வித்துவேஷ்ணமெனவும் ; பாதுகாசித்தி, யஞ்சனாசித்தி, குளிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, ரஸவாதமுதலிய சித்திகளைச்செய்தல் பேதனமெனவும் ; அபிசார கண்மஜ்ஜனித விபாதிபாதிக்கனி லிருந்தகால மிருந்து மிருத்துவாச்செய்வது மாணமெனவுங்கொள்க.

முன்னக்கறிய சீடர்களுக்கு னதிதிவாஸ்தவியவொருவன் தாபத்தியாக்கினி யேவிடா வீடனுத்திராயத்தைக்கட்டித் து ; ஏல்லாரிடத்தும் வழங்கப்படுகின்றன பவன்யாவன். இன்னுணக்கிப்பவம் வந்தவாறெவ்வனம்? யாதுகாணத்தாங்கிப் பது ; ஏன்றாரச்சியுடையோனாய்த் தனதுகையிற் தூயமலாக்கொண்டென்று சற்றரு வினாயெனெனக்கண்டனாந்து அவாதுசன்னிதிபிற் பணித்தெழுத்து

அன்பாற்றன துபயகங்களைப் சிட்டு நீருவித்துவின்று நாவாத்துதித்து அந்
 னேவடிவா நின்றுள்ளருநிலை ! எனதுபாசநாச மெங்கனெய்துமென இரந்து
 கேட்டல் மாணக்கனது நெறிபாட்கின்றன வுபசன்னத்துவ மெனப்படு.

அவ்வனம் வினாவியமானுக்கனது பக்குவமுணர்ந் தருளானோக்கி நீயாதெ
 ன்றிற்றும்ஞ்சாதே ; யாவ்வினக்குவதைக் கடைப்பிடிதியென்று தனதபயந்த
 ததை யவனதுசிரசில்வைத்துச் சுருதியினாலும், யுத்தியினாலும் அவனுக்கனந்த
 ஐன்மாயின்றுள்ள அநாதம்புத்தியை யொருங்கேயொழித்து, தாதான்மியவாக்கி
 யத்தின வினையதென் ரொட்டியறிதற்கரிய தத்துவக்குழாங்களுள் யாதொன்று
 யில்லை, பிரஹ்மசொருபமேயென தெதார்த்தநிலையை விளங்கவுணர்த் தவாதி
 யெனதுபதேச மெனப்படுவதாம்.

அவ்வுபதேசமும் உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனையெனமுன்றுவகையாய்
 ஆசிரியர் பிரமேன லுத்தேசமெனவும் ; அதற்குரிய நிலைகளைச்சொல்ல விலக்
 கணமெனவும் ; அப்பிரமம்நீபெனவள்ளக்கி யவ்விலக்கணங்களையு மொக்கக்காட்டல்
 பரிட்சையெனவுங்கொள்க.

அங்கனமாய பரம்பவாருளை யுணர்ந்தடைதற்குப் பிரமாணங்கள் : பிரத்தி
 யட்சம், அனுமானம், வேதம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம், சம்பளம்,
 ஐதிகமெனஎனவகைப்படும். இதனைமுன்னுஞ்சுத்திரவுணாயில் விளக்குதும்.

திருமத்திரம்—ஏழாந்தந்திரம் உளவது சற்குருநெறி.

தாடந் தனிக் குந் தலைவனே சற்குரு
 தாடந்து கண்ணை யறியத் தாவல்லோன்
 ருடந்து தத்துவா தீதத்துச் சார்சுவன்
 ருடந்து பாசந் தனிக் கு மவன்சத்தே.

(இ-ள்.) திருவடிநீட்சைபண்ணி ஞானோபதேசஞ்செய்யுந்தலைவனே
 சற்குருநாதன், சாதனமாகிய திறவுகோலைத்தந்து தன்னைத்தானறியும்படிசெய்த
 ஆசிரியனது திருவடிகட் கடிமையாகித், தத்துவாதீதமாகிய துரியத்திற்பொருள்
 நியசுவனைச் சிவத்துக்குணவாக்கிப் பஞ்சமலங்களையுங் கெடுக்கவல்லவனே சே
 ள்முத்தனாவான்.

பாசத்தை நீக்கிப் பாடுநெறி தன்னையு
 நேசத்து நாடி மலமற நீக்குவோ
 ராசற்ற சற்குரு வாவோ ஈறிவற்றுப்
 பூசற் கிரங்குவோர் போதக் குருவன்றே.

(இ-ள்.) இருவகைப் பற்றுக்களையுமொழித்து, சிவத்தோடு சேனதறிவை
 மேகமாயும்படி திருமகோக்கம்வைத்துப் பஞ்சமலங்களையுமொருங்கே எஞ்சு
 யுத்தக்கவோ குற்றமற்றசற்குருநாத னெனப்படுவோர், ஞானஞ்சிறிது யில்லாத
 வர்களாய் வறியவனர்த்தற்குத் தன்னைய்றி ருருளுடையான பெச்சதற்பொ
 ருட்டு மனத்தபாஷ்யப்போ லுழுதுகாட்டினோர் ஞானசிரியல்லவாகும். (எ-று.)

சூருவென் பவனை வேதாக மங்குறும்
பாவின் னாகிச் சுவயோகம பாவித்
தொருசிறதை யின்றி யுயர்நாச நீக்கி
வருநல் குரவன்பால் வைக்கலு மாமே.

(இ-ஈ.) ஆருடனல்ல தனுபவியென்று ஞானசிரியனே வேதாகமங்க ளின் பார்த்துப் பைபந்திரிபதவுணர்த்தும் (அவ்வனயின்றேனும்) பிரானத்தச த்தை யுடையோனாகியும் யாதோர்விகற்பசிகந்தையுயின்றிச் சிவபோகத்திற்சந்த தற் சிச்சுயுடையோனாகியும் மேலுமேலுமுயர்வதான பஞ்சமலங்கடையுங் கொந் துவரு உப்பாசஞானிகளிடத்து மன்புவைத்துக் கேட்டலாம். (௭-௫.)

அசதமொடு சத்து மசத்தத்து நீங்க
விசைத்திடு பாசப்பற் றீங்குறு மாறே
பசைத்திரு மாயை யனுத்தானு மாங்கே
யிசைத்தானு மொன்றறி விப்போ விறையே.

(இ-ஈ.) அகம்புறமெனச் சொல்லப்பட்ட இருவகைப்பற்றுக்களு யிற் றொழிந்துபோம்படி, சுத்தமசத்தமாகிய இருமாயையு மனுத்தாண்டியில்லாமற் றெடுத்து, அதுபோல; அறிவு, அறியாமை, அறிவறியாமைபுராகிச் சுவதத் தையு மொழித்துபோம்படிசொல்லி, ஒப்பற்ற வகைசன்னிபலவக்கியத்தைத் ததர்விப்போனே குருவாகியசிவமாம். (௭-௫.)

ஏறு நெறியே மலத்தை யெரித்தலா
லீறி லுரைபா விருளை யறுத்தலான்
மாறிற் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுக
கூறு காணே குருவா மியம்பிலே.

(இ-ஈ.) ஐயத்திரிபற்றதன துபதேசமொழியால், அச்சமாதியின்கண் கன்மமலத்தை நீறுபடுத்தலாலும், புறச்சமாதியின்கண் மாயையருளை வேறுதத் தலாலும், வேறெந்த வேறுத்களானுங்கொடாத மூலஞ்ஞானத்தை விதிரஞ்ஞானத்தா னசிக்கச்செய்தலாலும், பந்தமோகங் கற்பிதமாகும்படிசொல்லி யுணர்த்துவிக்ரு மமலோனே சந்த்ருகாதஞஞ் சொல்லியிடுத்து. (௭-௫.)

மேற்படி தந்தியும் உகுவது அசற்குருநேரி.

உணர்வொன் றிலாமுட னுண்மைபோ ராதோன்
கணுவின்றி வேதா கமநெறி காணன்
பணிவொன் றிலாதோன் பாரிந்தை செப்வோன்
அணுவின் குணத்தோ னசற்குரு வாமே.

(இ-ஈ.) அறிவு சிந்தியில்லாத சடனும், முதற்காண காரியமுகத்தாற் பதிபசுபாசங்களி னுண்மையை யறியாதவனும், துவியின்றி வேதாகமங்கள் கூறுமார்க்கத்தைத் தெரியாதவனும், ஞானிகளிடத்தில் வணக்கஞ்சிறிது மில்லா திருப்பவனும், தெய்வவிக்ந்தை செய்பவனும், மற்றுங்கொலைமுதலிய இழிநுணர் சையுடையவனும், மனசிரியனாகும். (௭-௫.)

பொதுப்பாயிரம்.

ஆமா நறியாதோன் முடனதிமுடன்
காமாதி நீங்காக் கலதி கலதிகட்
காமா நசத்தறி விப்போ நறிவினான்
கோமா னலனசத் தாகும் குாவனே,

(இ-ள்.) சிவபேதங்களவின்மையின் வேதாகங்க னவாட்பக்குவ நி, க்ருத்தக்கவாறு கூறுவதையறிபாதவ னறிவீனன், மிக்கவறிவிலான், காமாதிபு பண்பையும் விட்டுநீங்காத மூதேவிப் பைபல்களுக்குத் தக்கபடி பாசத்துக்குட் பட்டஞானத்தைப் பதிஞானமெனப் போதிப்போ, னுண்மைஞானயில்வாதங் ளுஞ்சரியனல்லன், தீமையேசெறிந்துள்ள வஞ்சிரியனேயாகும். (ஏ-று.)

குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லும் குருடர்
முரணும் பழங்குழி விழுவர்கண் முன்பின்
குருடரும் விழுவர்கண் முன்பின் நறவே
குருடரும் விழுவார் குருடரோ டாகியே.

(இ-ள்.) அத்தனுக்குக் கோல்காட்டுத்து வழிகாட்டிப்போகும்அத்தனுபட் கோலப்பட்டித்துச்சென்ற ஆதனுமாகியவிருவரும் வாயிடிந்தபாழங்கிணற்றில் முன்னுயின்னு முறையாகவிழுவர்கள், பக்கத்தினின்றவர்களுநருவரும் கூட விழமாட்டார்கள். (அங்ஙனயின்றி) அஞ்சிரியக்குருடனு மபக்குவப் பொட்டை யனுமாகிட விருவரும், முன்பின்னென்னு முறையிறழ்ந்து காசமாகியகுழியில் விழுவார்கள் அவர்களைப்பாத்து மற்றைய வபக்குவர்களு மவ்வாதேவிமுழுவர்கள். (ஏ-று.)

மனத்தி லெழுந்ததோர் மாயக்கண் ணா
நினைப்பி னதனி னிழிலையுங் காணா
வினைப்பயன் பேரக வினக்கியுங் கொள்ளார்
புறக்கடை பிச்சித்துப் போகின்ற வாதே.

(இ-ள்.) மனத்தின்கண்ணுண்டாகிய சொப்பனமு மாடிநிலையும்போன்று, சாக்கிரினைப்பி லறிவாகிபதனது சாயையாகிய விவர்த்தத்துவக் குழாங்களை ன்னு மாயையையு மறியமாட்டார்கள். பாலிக னற்பர்களது வாயிநேறுஞ்சென் றிப்பதுபோன் தகாசிரியமையே யடைவார்கள். இஃதென்னே! (ஏ-று.)

மன்னு மலமைந்து மாற்றும் வகையேராரன்
றுன்னிய காமாதி தோயுந் தொழினீங்கான்
பின்னிய பொப்பன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதான்
அன்னிய னுவ னசற்சிட னுமே.

(இ-ள்.) அஃதிகற்பிதமாகப்பொருத்திய பஞ்சமலங்களையு மொழிக்குறா றியை யாராய்த்தறியாதவனாயும், கெருக்கியகாமமுதலிய நிபந்திப்பங்களின்பழங் குந் தொழிவினின்றுநீங்காதவனாயும், மித்திரபேதப்பொப்பனாய்ப் சன்னமானத் தித் கஞ்சாதவனுயிரப்போன் முத்திக்குவேருவன் சற்சிடனுமாகான். (ஏ-று.)

தொழிலறி வாளர் சுருதிகண் ணாகப்
பழதறி யாத பரம குருவை
வழியறி வார்நல் வழிபறி வாள
ரழிவறி வார்மற்றை யல்லா தவரே.

(இ-ள்.) அப்பாங்கயோகத்தி னெறிவந்தவறிவுளோர் ஞானசாத்திரத்தின்
சுள் பத்தி, சித்தையுடையோராய், இயல்பாகவே தம்மாட்டுக்குற்றமில்லாத பா
சிரியவைவழிபட்டதன்பொருளை யாராய்ந்து தெளிவார்கள், அதனாற் பேரின்ப
மத்தினைப் பெறுவார்கள். ஏனையோ ராகாசிரியனா னாகமார்க்கத்தையே யறிவார்
கள். (எ-று.)

ஆசிரியனையடைந்து விண்ணப்பித்தல்

பதைத்தொழிந் தேன்பர மாவுண்ண நாடி
பதைத்தொழிந் தேனினி யாருடன் கூடேன்
சிதைத்தடி யேன்வினை சிந்தனை தீர
வுதைத்துடை யாயுகந் தாண்டரு ளாயே.

(இ-ள்.) எனதுபரமசிரியரே தாபத்திரயாக்கினியால் வதைபுண்ணி அத
நுடைணத்திரயத்தை விட்டொழிந்து தேவரைத் தேடியுலந்துகண்டதினாற்
காலதுயங்களு நீங்கினேன்; அடியேனினித் தாய்தந்தையையுஞ் சதமென
வண்ணிச் சேரமாட்டே னடியேனதிருவினைகளையு நாசஞ்செய்து எனதுமனோ
சத்தற்பமு நாசமாம்படி திருவடியாற்றீண்டி ஆண்டவனே பெண்ணவிரும்பி யடி
மைகளென்னவேண்டும். (எ-று.)

உபதேசம்பெறுமுறைமை.

சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேணன்டு
வோதிய நானே யுணர்வது தானென்று
நீதியு ணீர்மை நினைந்தவர்க் கல்லது
வாதியு மேது மறியகி லானே.

(இ-ள்.) சுவாதிகட்சத்திரம், பெருமைபொருந்தியவிரும்பிச், கடவுள்க்கி
ளங்கள்; திங்கள், புதன், வியாழன், வெள்ளியாகிய சுபவாசங்களிலும்; ஞான
விபவது உபதேசமொழியால் அறிவுவடிவமே தானென்றுணர்ந்து; பின்நன்
தலைவனாகிய பிரமத்தினது நிலையை நுழ்தியி லுணர்ந்தவர்க்கல்லது, கையவர்க்
கெவ்வகையேதுக்களினது மறியப்படமாட்டாது. (எ-று.)

சீராரு ஞானத்தி னிச்சை செவச்செல்ல
வாராத காதற் குருபான் பாலாகச்
சாராத சாதன நான்குந்தன் பாறுற்றே
ஞாயு ஞானத்த லுமடி வைக்கவே.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய ஞானத்திலாகையானது பற்றப்பற்ற நீறை
ந்தஅன்பானது சற்குருநாதனிடத்திலும், அபக்குவர்க்குப் பொருந்தாத நித்தியா
நித்தியவஸ்துவவேகுருதவிய ஞானஞ் சாதனங்களைத் தன்னிடத்திற் பொருத்தி
னேன் ஞானவாராய்ச்சிக்குரியவனா மதனாற்றிருவது ஞானத்தி லவனைவைக்கத்தக்
து. (எ-று.)

உபதேசஞ்செய்யுமுறை.

உணர்ந்து மதிபக் குவர்க்குநீ புணர்த்தி
 சினங்கி. பாபாத் தெவ்விய விட்டுக்
 குணக்கொடு தெற்குத் தாபச் சிவங்கொண்டு
 வுணர்த்துயின் னுவுடை யான்றன்ன பன்னிய.

(இ-ள்.) உணர்ச்சுக்க. அத்தீயிபக்குவர்க்கே துன்பாநுளைத்தொ
 வித்துச், சகவெடெங்கள் பற்றுதவித்திவ்விய விட்டுக், தெற்கு, உ
 க்கு, மேற்குமுகங்கள் கொன்றிலுந்துகொண்டு சிவவெருமானைப்போட்கொ
 ள்ளினக்குத் துபத்தசம்புரிபுக்க. (௭-௨.)

இறைபடி தாழ்ந்தை வணக்கமு மெய்திக்
 குறைபது கூறிக் குணங்கொண்டு போற்றச்
 சிறையுட னீயறக் காட்டிச் சிவத்தோ
 டறிவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே.

(இ-ள்.) சற்குருபாதது திருவடியில்வீழ்ந்து ஐந்துவகைவணக்கமுற்
 செப்து தனது குறைபாட்டைச் சொல்லிப் பின்னாவது பெருமைகொப்புக்கழ்ந்து
 துதிக்கப் பஞ்சுதேசங்களை யுரியல்வென நியதிபண்ணிக்காட்டிச் சீடனதறி
 க்குச் சிவத்தோடேபதத் தெரிவிப்போன் சன்மார்க்ககுருவாகுட். (௭-௩.)

வேட்கை விரிகெடு வேதாந்த டாதலால்
 வாழ்க்கைப் புன்வழி மாற்றிச்சிக் தாந்தத்து
 வேட்கை விரிமிக்க வேதாந்தி பாதமே
 காழ்க்குத் தலையினுன் சற்சீட னுமே

(இ-ள்.) இருவகைப்பற்றுக்களை யு மொருங்கிலிட்டுவாழியுமார்க்கம் வேதா
 ந்தமாதலால், அப்பற்றுக்களைவிட்டுவாழிந்து, விட்டொருளினமேற் புன்வழிச்
 செல்லு மனத்தைத்தறித்து, அசுத்தசைவம், மார்க்கசைவசித்தாந்தங்களில் விரும்ப
 பத்தைவிட்டுவிட்டு, சிவோபதாய சத்தசைவம், கடுஞ்சத்தசைவசித்தாந்திய
 மாகிய வேதாந்தியின்பாதத்தில் கவன்கித்து அடிமையாகத்தக்கவனை சற்சீடரு
 குட். (௭-௪.)

சற்குணம் வாய்மை தயாவீவே கந்தன்மை
 சற்குரு பாதமே சாயைபோ நீங்காமை
 சிற்பர ஞானத் தெளிபத் தெளிவோர்த்
 வற்புத் தீயதோன்றல் ஆகுஞ்சற் சீடனே.

(இ-ள்.) கல்வசத்துவகுணமும், உண்மைபேசுதலும், சேவகாருண்ணிய
 மும், நித்தியநித்தியவிவேகமும், பெறுமையும், உடையவனும் சற்குருபாதமே
 புணையப்பயிற் அமைதுகிழல்போ நீங்காதுகின்ற, பிரமஞானத்தை யாராய்ந்து
 தெளித் தபிராக்ஞானப்பெறுதலு மதன்பின்றடையற்ற வானந்தமுதித்தலு
 மாகுஞ்சற்சீடனே. (௭-௫.)

பொதுப்பாயிரம் முற்றிற்று.

! ஸ்ரீ மாருபெரூரகம் !

ஸ்ரீ ஸிவஜோகதவொய ? !

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண ஸச்சிதானந்த பிரமமே முமுகுடங்கள் உபயுமாறு லீக்கிய ஞானத்தை அளிக்க, ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகரென் னும் ஸாதனசதுஷ்டய ஸம்பன்னரான சிஷ்யசிகாமணியைமுன்னி ட்டி ஷோடசாந்த ஸ்தானமாகிய திருப்பெருந்துறையில் ஸ்ரீ குரு முர்த்தியாய் எழுந்து உபதேசித்த அத்தைவத சிஷ்யமாகிய சிவஞான போதமென்னும் உத்தமோத்தம சாஸ்திரத்திற்கு இத்தமிழ் நாட் டார் எனினில் அறியுமாறு தமிழ் வியாக்யானம் செய்யப்படுகிறது.

முதல்குத்திர அவதாரிகை.

* ஏனையோருக்கும் தாம் பிரத்யக்ஷமாய்க் காணுமுலகு தானாக வுண்டானதா? வேறு கர்த்தா வுளறு? உன்னெல், பாவன்? எப் படி கர்த்தருத்துவம் வித்திக்கும் என்ற பாவம் ஸஹஜமாய் உண்டா கக்கடிபதல்லவா? அந்த ஸ்மிருதிக்கு இவ்வனைத்து ஜகத்துக்கும் ஒரே கர்த்தா. அவன் உபாதானகாரணமும், நிமித்தகாரணமுமா வான் என்று முதல் குத்திரம் பிரதிபாதிக்கிறது.

முதல் குத்திரம்.

ஸ்ரீபாநுதவாஸகாபிஷாஜமகம் காரபுடிபுநாக !

கலூரிக்கதபுலஹுரெவசஹுஜக்யஸாஸவ மாவபுரம் !

(இ-ன்.) ௨௦௨௦—உலகத்திற்கு, கத-பா—கர்த்தாவானவன், கலூரி—இருக்கிறான். காத்—ஏனெனில், ஸ்ரீ பாநுதவாஸகாபிஷாஜ—ஆண், பெண், அலிபென்னும் (ஆதிசப்தத்தினாலே) மற்றமுன்ன, காரபுடிபுநாக—காரியம் காணப்படுவதால், ஸ்—அந்த ஜகத்காரணன், வஸதக—இந்த பிரதிபட்ச உலகத்தை, ஸுபுரூபி—இருஷ்டிக்கிறான். இதிலேயே ரகசியமும் அடக்கம் ஹுதாவ—அழித்தும், என்பதினால் பிரகம் படைக்கிறான் என்பது தெளிவாய்

விளங்குகிறது. (ஆனதால்) படைக்குங் கர்த்தா பொருவனே; படைக்கப்பட்ட வுட்கம் படைவை படைக்கப்பெற்றன. படைப் போனான ஏகன் எக்கருவியைக்கொண்டு படைத்தானெனினிலே, தனது சதம்சத்தில் உலக ஸாமக்கிரியையாயும், தனது சிதம்சத்தினால் படைப்போனாயும் ஆகிக்கொண்டான். உலகின்கண் படைக்குங் வஸ்து வேறு, படைப்போன் வேறு என்பதைத்தான் காண்கிறோம். கொண்டும் ஒன்றுக்கே ஸம்பதிக்குமா? இது அணித்தயாமெனினிலே, அற்றன்று. (எம் கண்ணாக் காண்கின்றோம்) 'ஓர் கர்த்தாதானே உபாதான காரணமாயும், நிமித்தகாரணமாயுமாவதை ஊண்டுகாமி — ஆவது சிலந்திப்பூச்சி, தானே தூலாக ஆகிக்கொண்டும், தனக்கு இருப்பிடத்தைக்கட்டுந் தொழிலாளியாகவும் ஆகிறதை நிதர்சனமாகப் பார்க்கின்றோமாதலால், இவ்விரி சின்ன ஜந்துவுக்கு இருக்கும் திறமை பரமாத்மாவுக்கு இருக்கலாகாதா? அந்தோ! இஃதென்ன வாச்சரியம். அன்றியும் நியாயமதத்தில் ஆத்மகுணமாகிற ஞானத்திற்கு ஸம்போகமே உபாதானகாரணமாயும், நிமித்தகாரணமாயும் ஆகும் என்கிறார். ஜடமாகிய ஸம்போகமே இருவகைக் காரணமும் ஆகுமேயானால் சுத்த சைதன்யமான பரமாத்மாவுக்கு இச்சக்தி வாய்க்காதா? அன்றியும், சுருதியில் உலகிஹகுதாமி காபெபபு—இந்த பூதங்களாக ஆவென் என்று இச்சித்தான் என்பதினால் உலகுக்கு உபாதான காரணம் பரமனே என்றுகன்கு வித்தித்தது. கலாசா—இப்படிப் படைத்தனித்தழிக்கும் காரணத்தினால், ப்ரஹ்—ஸர்வ வியாபகனான பரமன், ஹர்—ஹான் என்னும் ஈசுவரத்தன்மையை வலிக்கிறான், எ-று. ஆதலால், பிரம்மசைதன்யமே மாயாப்பிரதிபிம்ப ஈசுவரத்தன்மையை படைத்து உலகுக்கு உபாதான காரணமாகவும், நிமித்த காரணமாக வ்யாக்ரதென இச்சூத்திரம் விளம்பிற்று.

அவதாரிகை.

ஹானைச் சொல்லப்படும் கற்பித ஈசுவரத் தன்மையைப்படைந்த பரமன் தனது கற்பனைக்கிடமான மாயையைத் தன்வசமாய்க் கொண்டு ஜீவர்களுடைய கருமபரிபாகத்திற்கேற்ப வாஸ்தவரூபமாயும் கற்பனரூபமாயுமுள்ள சிருஷ்டியைச் செய்தானென இந்த விரண்டாம் சூத்திரம் விளக்குகின்றது.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

சுந்யஸூதுவ்யூஷிதொஹ்யோ கதகாகுடாநுஸாரகம் |

கொராகிஸம்ஸ்யகிம் வுஸாரகஜீபாஸதவெதயா |

(இ-ள்.) வ்யூஷிதொஹ்யோ—வியாப்திநானத்தினாலே, யத்யுயுதிஷூத்ர
யூஷிதொஹ்யோ—எங்கு கார்யருபமான புகையுளதோ, அங்கு காரணருப
மான அக்கினியுளதென்பதுபோல், கார்யமாய பிரபஞ்சத்திற்கு காரணான
சேதனன் உளன் என்னும் வியாப்தியினாலே, சுந்யோ—
அதிஷ்டானமான தன்னிற்கானும் ஆரோபித ஜகத்திற்குலேறுகாத
கதகா—கர்த்தாவான பரமன், சுந்யோஸூது—வேறாய் இருப்பவன்
போல் தோன்றிக்கொண்டு, ஸூதொவெதயா—அபின்னமான, சூஜீபா
—சக்திபிதாலே, வுஸாரக—ஜீவர்களுக்கு, கதகாகுடாநுஸாரக—
அவரவர்களுடைய பரிபாககர்மாவையனுசரித்து, ஸம்ஸ்யகிம்—ஜன
னமாணருபமான சம்ஸாரத்தை, கொராகி—செய்கிறான். ஏ-று,
ஆனால் சிருஷ்டிக்குமுன் ஜகத்து எப்படியிருந்தது. (ஸுதொவ
ஸூது) உஷ்யோ—இந்த ஜகத்து சிருஷ்டிக்குமுன் ஸத்தாக
வே இருந்தது. ஆவது, அதிஷ்டானமாகவே இருந்தது. ஆரோ
பிதத்திற்கு அதிஷ்டானத்தைக் காட்டிலும் முக்காலத்திலும் இருப்
புத்தியமில்லாததினால், ஸூதொகாஷ்யோ வ்யுஷ்யகி—இரண்டு என்
பதில்சின்னே பபமுண்டாகிறது. வ்யுஷ்யகி திஷ்டொஷ்யகி—என்
பதால் இந்த இரண்டும் மாயாமாதிராம் (கல்பனாமாதிராம்) வஸ்த
வத்தொகில்லே ஜீவகால வதொஷ்யோ நஜா வ்யுஷ்யகி—
—ஜீவக்கன்மைபும. கதிர்தின் பாம்பின் ஞானம்போல் அறிபத்
ததூகது ஜீவக்கன்மைபும என்றதினால் ஈச்வரத்தன்மைபும
என்றது விளங்குகின்றதல்லவா? ஆதலால் அதிஷ்டானத்தினால்
அஸம்யதாயும், ஆரோபிதகதுக் கன்மமாயும் ஆனொனன்றே இரண்
டாஞ் சூத்திரம் பிரதிபாதித்தது

தேஹந்திரிய அந்தக்கானுதி வியதிரித்தமான ஆத்மாவுள்
என்றும், அவ்வாத்மா அதிஸூக்தியாதலால் அனுபவவேத்ய
மகன் பாவும் சிருஷ்டிக்குக் காணப்படாதவனாயும், அதனாலேயே

ஒன்றின் விஷயம் ஒன்றறியாததினாலும், ஸ்வப்னத்தில் இந்திரிய ஞானமில்லாததினாலும் ஆத்மாவாகா. ஆனால் இந்திரிய ஞானவிஷயங்களை ஸமுதாயமாயறியும் மனது ஆத்மாவாகலாமேயெனின், ஸுஷுப்தியில் மனம் ஒடுங்கித் தன்ஸ்வரூபமான சங்கற்பாதிக்களை நிரூபித்தால் ஆத்மாவன்று என்பது வித்தம், ஸுஷுப்தியில் வினங்கா அக்ஞானமே ஆத்மாவெனின், ஆத்மா அக்ஞானன்றே. அறிபாமைமைய ஸ்வரூபமாகவுடைய அக்ஞானம் ஆத்மாவாகுமா? இருட்டிற்கு பிரகாசம் எங்குளது? ஆதலால் முன்றவத்தைக்கும் சேதனனே ஆத்மாவென இச்சூத்திரம் உணர்த்திற்று.

அவதாரிகை.

அவஸ்தாத்ரய ஸாக்ஷியாகிய கூடஸ்தாத்மா அந்தக்காண விசிஷ்ட தத்வத்தை அடைந்து, அவ்வந்தக்காண தர்மத்தையே அவித்யா மலபந்தத்தால் தனதெனப்பரவித்து ஸ்வதந்திரமான தான் துஷ்ட மந்திரியின் ஸங்கததையடைந்த அசனும்போல் 'பாதந்திரமடைந்து ஜனனமாணமில்லாததன்னை. அதையுடையது பேரலாக்கிப் வஞ்சாவஸ்தையிலும் உழலுகின்றாடுனென இச்சூத்திரம் விளம்புகிறது.

நான்காம் சூத்திரம்.

— ஐஹோ காரணாடினொருவருநிதேகாஹி ஹிவவஸி |
சுவஸூவஹுகஸ்யஸூராத்மாவூ ஹி சூபி |

(இன்.) சூத்ரா—அந்தக்காண விசிஷ்ட ஆத்மா ஆவது (பிரமாதா) ஐஹோகாரணாடி—அந்தக்காணத்தினின்றும், கெநொரவி—வேராயினும், ஹிவவஸி—மந்திரியும் அசனும்போல, கஹிதஹி—சேர்ந்தனாய்க்கொண்டும், ஸூராத்மாவூஹி சூபி—ஆணவாதி மலத்தினால் தடுக்கப்பட்ட ஞானகார்பத்தை யுடையவனாகவும், கஸ்யஸூவஹுகஸ்ய—ஜாதாதி நீந்தவஸ்தையிலிருப்பவனாகவும், ஸூராஹி—ஆவான். எ-று. ஆத்மா அந்தக்காண பிரதிபிம்பனாய் விசிஷ்ட தத்வம்மையை யடைந்து, அந்தக்காண தர்மமாகிய ஸாக்ஷத்தினால் தனதென வாரோபித்துக்கொண்டு எல்ல ஸ்வபாவமுள்ளவனும், ஸ்வதந்திரமுடையவனுமான அசன் துஷ்டமந்திரியின் சங்கததையடைந்து அவன் குணத்தையே தனதாய்க்கொண்டு, அம்மந்

ஸூத்ரா—தன்னுடைய சக்தியினால், சுயொவச—இரும்பின்ச்சேஷ உக்கச்செய்வதுபோல, சேஷ்டிக்கச்செய்கின்றான். எ-று. ஆதலால் விஷ்டாம்பமே கூடஸ்தென்றும், நித்யமுத்தென்றும், விசேஷனுச்சமே அறித்ததைபென்றும் பந்தமென்றும், நாசமுடைத்தென்றும் இச்சந்திராம் கூறிற்று.

அவதாரிகை.

இந்த ஜீவஸாக்ஷிபாக்ஷி ஆத்மா காணக்கூடியவனா? காணக்கூடாதவனா? காணும் பொருளானால் ஜடமாகும். காணப்பொருளானால் அஸத்தாகும். எனில், ஆத்மா காணும் ஜகத்துமல்ல; காணாந்ருன்பமுமல்ல. ஸத்திரானந்த அதிஷ்டானமே ஆகுமென இச்சந்திராம் தெரிவிக்கின்றது.

சூருஞ் சூத்திரம்.

சுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாஷி சுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச |

ஸுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாஷி சுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச |

(இன்.) ஸுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச (ஆவது) கூடஸ்தைதன்பத்தி னுடைய, ஸுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச—காணக்கூடாததானால், சுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச—முபற்கொம்புபோல் இல்லாததாகும், சுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச—காணப்படுமெனின், சுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச—அறிபாணமையுடைய ஜகத்தாகும். சுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச—அந்த திருசியா திருசிபத்துக்குவெறான ஸச்சிதானந்தமாகவே, ஸுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச—அறிபத்தகுத்ததென, ஸுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச—அறிபத்தகுத்ததென, எ-று. த்ரிகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாததெனவோ, அதுவே பிரகாசமானது : நித்யமாயும், பிரகாசமாயுமுனதே. அதிகப் பிரிபத்துக்கு விஷயமானது திரிசிபமான ஜகத்து ஸதம்சமாய்த் தோன்றினாலும் பிரிபத்தில் நாசமுடைதலாலும், உத்பத்திக்குமுன் இல்லாததினாலும், மத்தியில் மாத்ந்திரம் தோன்றுவதாலும் ஸத்தல்ல, சித்தல்லவென்பது எல்லோரும் ஸர்வஸாத்நாமாய் அறிந்ததே ஒருகாலத்தில் பிரிபமுன்னது மற்றொரு காலத்தில் பிரிபமிக்காமற் போவதால் பிச்சாந்தமல்ல அதனால் திரிசிபத்திற்கு வேறுபென்றும், ஸுஷ்யஸ்யுஷெஷிஷ்யாவெச அனுபவித்த சகத்தில் ப்ரீதியும், அறிபுரமையில் அப்ரீதியும் எல்லோர்க்கும் உனதே. ஆதலால், திரிசி

பத்துக்கும், நுன்பமான வறியாமைக்கும் வேறென்றும், ஸச்சிதா நாத ஸகூணமுடையதென்றும் ஆத்மாவை விளக்கிற்று இச்சூத் திரம்.

அவதாரிகை.

அபாகாசமான பிரபஞ்சம் முத்தியடைபாது, பிரகாசமான ஆத்மா சிதம்புத்தனதால், பந்தமுத்தி பாவர்க்காகுமெனினோ, தெகாத்யாவம் உன்னவனாயில் ஜீவன் பந்தனாகுமெனின்றும், ஜட பாவநிசூத்திரது போலவென்றும், கூடஸ்த சைதன்யமே தானே அம் பாவமுள்ளபோது முத்தனென்றும், சுத்தசேதனனாயாவென் னும், ஜீவனுடைய அஞ்ஞானது ஏழுவத்தகையில் நீர்தாமவத்தை யில் ஜடசேதனமான்டையு மறிவதால் அவனை முத்தனென்றும், அவனை பத்வைத ஸ்வரூபத்தை படைவெனென்றுமிந்த ஏழாஞ் சூத்திரம் விளம்புகின்றது.

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

காவிஜீகஸுணிபன கி.து.தவிதஸு உவெஜி.ஃ |

உ.வணரிவபொபெபுதா பஃவசூதா கபொஃ வ்யபகீ |

(இங்.) கவி-அபாகாசமான பிரபஞ்சம், விசுஸுணிபன-பிரகாச மான சுத்தசேதனத்தின்முன் (கூடஸ்தன்முன்) ௧-இல்லை. தெ -அந்த, உவெ-ஜடசேதனமான்டும், ஜி.ஃ-ஒன்றுக்கொன்று, தவிஜீ-அறிந்துகொள்ளுகின்றது. உ.வணரிவபொ-ஜட சேதனங்காண பிரபஞ்ச கூடஸ்தர்களை, வெதூ-அறிந்தவன், ப -எவனோ, வஃ-அந்த, சூதா-ஆத்மாவானவன்(ஜீவன்), கபொஃ -அவ்வான்டிற்கும், வ்யபகீ-வேறானவன், எ-று கூடஸ்தாத் மா சிதம்புத்தன். அதனும் (சிவனெனும்) மங்களகரனெனப்படுகின் றவனும் பிரகாசமுடையவன்-சுத்தது அபாகாசமுடையது. சூரி பன்முன் இந் சிவநாதனுபோல் சித்தின்முன் ஜடப்பபஞ்சம் சிவ னாத. சித்ததக்காட்டினு மன்னியபில்லாததால், சித்தன்றி ஜடமே பில்லியுண்டா? சூதநால் ஜடமுனதென சித்தெப்படி பறியக் கூடும்? அறிபனாகா பிரமாத தன்னுடைய ஈர்தவஸ்தையாகிற அபிரகாச நாகாக்காரத்தில் தான் ஜடமல்லவென்றும், சித்தே தானென்றும் அறிவதால் அவனுக்கே பந்தவிருத்தி ஸாகாரப்பதி யாகிய யோக்யமென்று இச்சூத்திரம் கூறியவாறு காண்க.

அவதாரிகள்.

தேகாத்மபாவத்தில் பந்தப்பட்ட ஜீவன் எப்படி முக்தியடை
வன் எனச் சங்கதபுராதேஸ், ஸக்தகுரு கடாசுத்தாலும், பஜா
லாப்ப உபதேசத்தாலும் அபரோசு ஸாசுநாத்ராத்தையடைகிற
வென இச்சூத்திரம கூறுகின்றது.

எட்டாம் சூத்திரம்.

ஜி.வா.வ.ஹாழி ம.வ்யா.மேஷா.ந.வக்ஷி.தி.வ்யா.தி.கி.
சு.மெ.தரநு.மா.ரா.ஜா.ந.மே.பா.ப.த்யூ.வா.தி.சு.க.ப.ம.

(இன்.) ப. நயி:—அகேசகோடி ஐன்மாந்தி புண்ணிபழடைப
பாக்பவான், ம. ருணா = பரமேசுவரனான ஸத்ருநினை, உலி. ப.
வா. டெய். லு. ஷ = புறக்காணங்காண வேட்களேசுடிகட, ஸு.
கா. — சேர்த்திருந்து, கவா = உன்னை, நயெசுவி = உன்னுடைய
நிஜரூபத்தை நீ சிவமென்று பறித்தாயிற்று, உதி = என்று, லொ.
யி. தலு. டு = உபதேசிக்கப்பட்டவனுக்கொன்றி, வர. தா. டு = இவ்விந்
திரிப வேட்களை, ஸகூ. = குருகிருபையால்விட்டு, ந. நயி: = பிரச
னாபின்னனுப், தகீ. ப. டி = தத்பதமான எவருபஸ்திதியை, ப. ர.
லொ. தி = அடைகின்றான். எ. து.

வயலுநா ஐதநாஃதெ செஷெஷாநாபதா-ஒணா:

ததர்ஸ்டுராரோஸ்தி து வு பாதியஸுரோகணா ।

அநேக ஜன்மத்தில் ஷக்கநுமங்களைச்செய்து புண்ணிய மிகுதி யாகிய நிக்ரகாமியத்தால் அச்ச நுதவானுக்குக் கடைசி ஜன்மம் ஆக வினால் மோக்ஷபிச்சையுண்டாகும். அப்பொழுது நசுவதின் பூரண தையரின் பழி குதழுத்தியாய் வர அவதாரபண்டித சேவித்து அவர் உபதேசத்தினால் பந்தவிடுகுத்தியாகி மோக்ஷத்தை யடை யின்றான்.

வனம் ஸ்வாமிநாதர்தம் எதுவுமீதி யெனும் |

தமிழ்நாடு தாதுவாருண கருணாபாடி மடம்

கா — கானல் ஜலம்போன்ற பிரமமாசிற (பொய்ப்பொருளாகிய) ஷூன்—எண்ணிக்கை (ஆரோபிதத்தை), க்ஷு—விட்டு, வங்ஷா—சரிவவடிவ வரம்—கடஸ்தாத்மா வாசிய சிவஸ்வரூபத்தை, ஸ்வா—அடைந்து, வங்ஷாக்ஷன்—ஐந்துகோசத்திலும் பிரகாசிப்போன்று நாகயில்வாத (ஸ்வரூபத்தை), ய்யாபேசு—நிதித்யாஸனஞ் செயயவேண்டும். எ-று. ஸ்ரீ ஸத்தருபிடம் சிவனைஞ்செய்து தனது யுக்திபிஞ்ஞலும், சாஸ்திரயுக்திபிஞ்ஞலும் மனனஞ்செய்து, பாதியென்கிற ஆவரணம்ச முந்தமொழிப நானே பர்மமென கிதித்யாசனஞ் செய்வதே திடஞானத்திற் குபாயமென ஐச்சுத்திரம் கூறிற்று.

வலுவான காரணம் போலும் வடிவத்தில் இருக்கலாம்

புகைகொடுவது ஸ்தூலம் தவிர நெகிழ்வுபடாது.

ஸம்ஸார காரணம் மாயை. அவள் எப்பொழுதும் ஸத்திக்கு விலகாதிருக்கவேண்டும். அவனிருப்புத்தன்மை தோற்றமாத்நிரமேயன்றி வரஸ்தவத்தில் இல்லவேயில்லை என்றும்

ஸ்கொழிவாசக வேளாண்மை வர்த்தகம்

உயெழுத்து விடாது வாழ் !

சுருங்குதல், விரிதல் மகாமாயவிலாஸமே ஸமஸ்த அபித்யா
பிரபஞ்சத் தோற்றத்திற்கு ஹேது, வாஸ்தவத்தில் கொஞ்சமேது
மில்லை என்று மனனஞ்செய்து நபாதி என்கிற ஆவானுப்சம் மூல
நிலாபொழிய நானே பிர்மமென நிதித்யாஸனத்தி விருத்தி.
வேண்டும் எனவும், நிதித்யாஸனமே திடஞானத்திற்கு உபாயமென
வும் இச்சூத்திரம் உரைத்தது.

அவதாரிகை.

இப்படி, எவ்ருப வித்தியை அடைந்த பின்பு, உத்தம ப
ஸ்திதியை இச்சூத்திரம் கூறுகின்றது.

பத்தாஞ் சூத்திரம்

சிவெனெதக்யம் மதவ்யீழி கடிபுலவ வுதி.

2000-01-01 வரையில் மாவட்டம் முழுவதும் பரவியிருக்கிறது.

(திரு.) டி. — ஸகல நன்ருத்தியினால் ஸ்வரூப வித்தி
 ஸப படைந் தவன், ரிபெத — டுஸ்த சைதன்யத்தோடு, வெரஸூ
 — டயத்தத (ஆவது ஏதத்ததை), மகி — அடைந்தவனுப்கொன்
 டும், தடியித் ஸுபுதிதம் — தனது விசேஷனும்சமான அந்தக்க
 னத்தின் தர்மத்தை முற்றிலும் ஒழித்து கூடஸ்த சேதனத்தின்
 ஆநீனமாகிற பிரமகார விருத்தியினை யுடையனுப்கொன்றும்,
 சேஷமாதல் ஸுபுஷ்டி — மஹாயை முதலியவைகளானே பற்ற
 மாதவனுப்கொன்றும், ஸாநுமறிதிராநு — அபரோகூநா
 கூந்தகார ஸ்திதியை யுடையவனாக, மவதி — ஆகிரான். எ.று.

பவ்யேவவபுணி மருதாந்யா தேவா மருஷாஜாதகம் |
 ததிகொரோஹி கி ரொகி வாகஹி நாவஸ்யகம் |

எவ்விடத்திலெல்லா பூதங்களு மாத்மாவாகவே ஆனதின
 றெவனன்ற பற்றிதவனுப்கொண்டு ஒன்றாய்க் காண்கின்றோ
 அவனுக்கங்க அறிவினமையது, துக்கமேது. யபொடிகெ
 மூடெ மூடூராவிதா தாடியமெவ மவதி — சுத்த ஜலத்தில்
 சுத்தஜலம் சேர்த்தாற்போல் சச்சிதானந்த ஸக்ஷணமுடைய கூடஸ்த
 சைதன்யத்தில் பாகத்யாக ஸக்ஷணியினால் ஸச்சிதானந்த ஸக்ஷண
 முடைய விசிஷ்ட சேதனத்தைதப்பமாகும்.

யவாகிவவவாக்ஷவாக்ஷொகீராவ்யதெவ்யகம் |

கலிரொஷொவயெததஜீவாதவாரிததொம் |

நவகீர ஜலமும், பாவிப் பாளும், நெய்யில் நெய்யும் எப்படி
 வெறுமடாய்ந்த, அப்படியே ஜீவாத்மா பாமாத்மாக்களுக்கு வெற்
 துமை பின்மையாகிறது.

பொவொகொ கொதபொசு ரொஷொகீரதெததவ்யதெ |
 மவாக்ஷவாக்ஷ ததெஷுஷ ப்ரபவாரிதாம் |

அப்படி ஜலம்முத்தியடைந்த மஹானுக்கு பிரசுரத்த கர்மா
 மடலும் அதுபயிப்பதினாலேயே நாசமடையும், மற்றவை ஸஞ்சிதம்
 ஞானத்தால் தவிர்த்தப்படும் ஆகாயமும், புண்ணியகர்மா பூமிக்கின்ற

பன்னிண்டாஞ் சூத்திரம்.

ஃசெதூ, பூவ்யயுகி தெஷாஃமதெஷாஃஸிவாரபம் |
காடாவிபூத சிவஜோதவொபெ செவாபுக்ஷட்டா ||

(உதா.) ஃசெதூ—முத்தியின்பொருட்டு, ஸதூ—ஸ்வாத்மபகடாத வத்துக்கீடா. பூவ்ய—அடைந்து, தெஷாஃ—அவர் கருகடப, வெஷா—அடையுடையாவனையும், ஸிவாரபம்—அவர் கள் உபரிதசித்தினால் அடைவிக்கும் ஜீவன்முத்தியையும், ஹெஷா—அடைவன். ஸதா—இத்தப்படி, ஸிவஜோதவொபெ—சிவ ஞானபோதமென்னும் இந்த வதவைத கிரத்தத்தில், செவாபுக்ஷட்டா—மோக்ஷமாகிற வஸ்து தத்துவநிர்ணயத்தை, விஷ்டாசு—அறிபக்கடவன். எ-று. ஐக்ஞாஷுவானவன் சமதமாதி ஸாத வத்தை பகடந்து தலிபிற்றிப்பத்தினவன்போல் தாபத்யாக்ஷினிக்குப் படித்து, ஸ்ரீ குருநாதனென்னும் கங்கையையடைந்து அவனுப ிசேசமென்கிற பிரவாஹத்தில் முழுகி, மோக்ஷமென்னும் ஆனந்தத் தினால் உள்நுட்பமும குளிர்ந்தவனுப் ஆவானென இவ்வதவைத கிரத்தாமணிபான சிவஞானபோதமெனும் அரிபதால் நன்கு விளக் கிற்று.

சிவஞானபோத வியாக்யானம் முற்றிற்று.

இந்த மெய்கிருத ஸூத்திரத்திற்கு திருவைபாற்றிவிருக் கும் லக்ஷபானாதத்தினால் இவ்வுரை பிபற்றியது.

கவி விசுத்தம்,

என்கை மேவடி வெணும்லக்ஷ பானந்தம்
அந்த வேதத்தினோடுற வாகமர்
தந்தனருரை சாரந்தவர் யாவரும்
பெந்த சீவெப் பீர்ம்மானந்த மெய்தவே.

உ.

சிவமயம்.

ஸ்ரீ சிவஞானபோத மூலமும் வேதாந்த தீபிகை யென்னு முரையும்.

முதற்குத்திரம்.

அவதாரிகை.

பாசுவம் பிரமமென்னு மொப்பற்ற வேகசைதன்னிய வியாபகத்திற்
சகசிவபாமென்னுங் கற்பனை (அத்தியாரோப அபவாத) காமமாகச் சிவர்கள்
தங்கள் சஞ்சிதமுதலிய மூன்று வினைகளால் முறையே கிருட்டி, திதி, சங்
காரத்தை யடைத்து திகிலாவத்துப் பஞ்சமலங்கள் நீங்கப்பெறுவாயின் மீனவு
முண்டாம். இவற்றிற்குச் சிவன் அயின்ன விமித்த உபாதான காரணமாமென்
தற்குக் கூறுவானென, தீக்குத்திர முணர்த்துகின்றது.

முதற்குத்திரம்.

அவனவ னதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
ரோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாநி யென்மனார் புலவர்.

(இதன்போதும்) அவன் அவன் அது எனும் அவை (ஆதிமத்தியாந்த
ரகிதமாயும் சகாதி விசாதி சுவகத பேசுமற்றதாயும், காணகாரிய மில்லாத
தாய் மிருக்கின்ற பிரஹ்ம பூணத்திற் கற்பிதமாக) அவனவனென்று சுட்டப்
பட்ட உயர்தினையும், அதனென்று சுட்டப்பட்ட அறிவினையுமாகிய இரு
கூற்றுப் பிரபஞ்சம், மூவினைமையின்—காமவெஞ்சி மயக்கங்களை ஒண்டாம்
ஆகாமிய முதலிய மூன்று வினைகளின் காலபாகத்தால், தோற்றிய திதியே
யொடுக்கி—முதற்கடவுளினது பஞ்சகிர்த்தியக்களி வுட்பத்தியான காமமா
கவே வபத்தைடைத்து, மலத்துவதாம்—திதிகாலத்து மலதோடும் நீங்கப்
பெறாத சிவர் அவை நீங்குமனவும் மீனவுமுண்டாம், அந்தமாதிரி யென்மனார்
புலவர்—(பிரபஞ்சமெல்லாம் காணவீராதபோற் கற்பிதமாகப் பிரஹ்மத்திற்
ரோன்றி வயமாதவின் அவற்றிற்குப் பிரஹ்மம் காரணமாம். காணத்தை
யின்றிக் காரியமின்னமயின்) இவற்றை விவரித்த உபாதான காரணமாமென்
தறிவுதுணர்ந்த சத்துக்கள் கூறுப என்றவாறு.

(பாஷ்யம்) உகசர் தோஷம் குடந்தினை; மற்றயி ருள்ளவுமில்லையி னினை, எட்டாம தன்னைதான் எட்டியே அஞ்ஞான சந்தேக விபீத மென்பார், அனைவரதொழுகலெனவும், தாந்தாமுன் செப்தவினை தாதே உறுபயிப்பொன்பா வுவினாமெனவும், அவித்தியா சம்பந்த மான உகசர் எதினின்றிட்டு முத்திடகடபமானவுத் தனுக்காணபுலனபோகம் உகசர் சந்தேகமாக உபாடாதி உகசமாகி விருவினப் பயனை குடப்பித்துப் பசிப்பித்து செப்தந்திரித்தது சிடுக்கியதி டுக்குமென்பார், தோற்றிய நிதம்பெனவும்,

திதிகாவத்தம் பஞ்சம. உகசர் 'உப்பெருத மேர் சந்தாரத்தொடுக்கி சேனடி தாண்டுகொண்டார்' ஒன்றி உலத்ததாமெனவும், பிரபஞ்சத்திற் குசெகன் 'மத்தாரணமாகிதான் முகந்தாரணமாக மிருக்கின்ற கொண் பா' அத்தமாதெனவும், தூங்காது உகசர் உதேகம சம்பந்தமென்பார் என்னவுட்கொ ணவுக் கூறினார்.

"உகசியோன பித்தே உகசசி பிரபு" என்னும் விற்பத்திபால் பிரபு என்னுஞ் சொல் உபாசனசொப்பதனியே குறிவிக்கின்றது. அத மற்றியே அத்தமாதென்று சொதிமெய்த்தனார். தூங்காது கொள்ளாக்கல், தூத நீலாகனது துத்தல்கண்ணம்தவையாத. 'எது தோனினின்றான் டாகி, என்னால் இப்பெற்ற எதற்குள் ஒன்றித்தான் உகச அத்தகு அதவே முத்தாரணமாக' என்னும் 'உகச' உகசொடுக்கியவிடமான பிரபு அமே மத்தாரணமாகதான் முத்தாரணமுமா மென்பது தோன்ற மெய் கண்டதெனரும் சகுத்தல பம் "சந்தாரணமும்கு முத்தலியே முகவாக வுடந் திங்கலகம்" என்றும், "உகசர் தானெடுக்குதற்கு இலக்கணமான சந்தார சகுத்தலினின்றன்றி மனதானது" என்று சிவஞானசுவாமிகளும், உகாத்தலக சாய்க.

சமச்சிருத விபரம்பிபான சிபந்தியருளிய சதாசிய விவசாரியாரும் தமதனாயின் தூங்காது சந்தா ஒருவனும்கு சந்தியாயிலாக அனைவரு சந்தாகத்த மாய்செய்யுட்கண்டையால் அபிர் கிமித்த உபாசனகளுப்ப் பிரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி முகாபிடகந்தைச் செய்கின்றன்; அங்காறே. தேவி காரணத்தாத்தித் "சந்திரசங்கடங்கலான பூசகன் யான், அக்யமாரணை வணலியே அனைவராகும் யானே; சாசாத்தின் கசம் யானே; பிராகும், மாதாகும், பிராமணமும் கானே; என்று கூறப்பட்டேனது" என்று எழுதி மிருக்கின்றனர்.

திருக்களிற்றுப்படியார் 10-ம் செட்டின் "செவ்முதலெவன்றிருதலி ல்கி" என்ற கூறுவதுமன்றி, சிவசுண்டவிவசாரியாரும் தமது பாஷியத்தில் முகவாகது அத்தியாயம் தூண்டாகதபாதம் 23-வது குத்திரத்தில் பாம சிவன் பிரபஞ்சத்திற்கு கிமித்தமு முகாதானமுமான காரணமென்றும், சிவது பாதம் 23-வது குத்திரத்தில் சாந்தோக்கிய உபாசகத்தை யறுசரித்து மன்

குடம்போல உலகிற்கு சிவன் உபாதானகாரணமென்றுக் கூறியதமன்றிக் குலாவனைப்போலச் சிவனை கீழ்த்தகாரணமென்று கூறுவதைக் கண்டித்திருக்கின்றார். பின்னர் 2-வது அத்தியாயம் ஒன்றாவதுபாதம் 14-வது குத்திரத்தில் கூடசீலர்க்கான இருபொருளும் சிவனைத்தவிர துல்லியமென்றும், 19-வது குத்திரத்தில் வஸ்திராத்துக்கு தூல் காரணமாகதுபோல, உலகிற்குச் சிவன் காரணமென்றுக்கூறி, 2-வது அத்தியாயம், 2-வது பாதம், 31-வது குத்திரத்தில் சில சிவாகமவுட்பர் ஆகமங்களின் உட்பொருளை யறியாமல் உலகிற்குச் சிவனைக் கேவல கீழ்த்தகாரணஞ் சொல்லுகிறார்களெனப் பீடிக்கப்பாட்டு வாகமங்களுக்கு வேதப்பெயரனுசரித்து அபின்ன கீழ்த்த உபாதானகாதமே கூறவேண்டிமென்று முடித்தனர். அன்றியும் அவர் பலவிடங்களில் கேவலம் கீழ்த்தகாரணத்தை மறுத்துமிருக்கின்றனர். மேற்காட்டப்போர்த்தவைகளால், கடத்துக்கு மண்ணும், ஆடைக்கு தூலம்போல, உலகிற்குச் சிவன் அபின்ன கீழ்த்த உபாதான காரணமா மென்பது பெறப்பட்டது.

அன்றியும், மனதால் விளையும் பந்தமகலாக்காமற் தூலதேகம் உத்தவர்த்தி அழிதல் கவலைபனறும், அதனாலும்மூவாது கிருத்தியக் தூலதனுபற்றி கீழ்மு கின்றது. அன்றால், குக்குமதனுபற்றியெனச் சருந் யுத்தி யனுபவ மிருக்க வேண்டும்; அம்மனமின்றே. ஆதலின், பந்தவிளைவுபற்றி மனதெனலுளவாகவும், நாகம்பற்றி யிலதாவுக்கேகாட லெவர்க்குமுடம்பாடாம். மனோவிளைவு மகேசானுக்கும, மனோசாகஞ் சதாசிவனுக்கு மியல்பாயெய்தி யிருப்பதால் அதனைக் குறிப்பிட்காணத் தோன்றியதநியே ஒவ்விக் கிவத்தனதாமெனக் கூறினொளிநுமாம்.

இனி இத்தந்தியைய, பிரபலிக்கலிலை, பாசிலம் பிரமமென்னும் கவி முதல் மூன்று கவியினர்தர்ப்பாவம், சருணநிறகுணக்கழன்ற தானென்னு லிலை தனக்கதோமுகத்ததாய் கீர்குணம் வாய்த்தவவசாத்துப் பாசிலம் பிரம மெனவும், அத்தத் தானென்னுநிலையே தனக்கதோமுகத்ததாய் சருணம் வாய்த்த வவசாத்து அநிலானந்த லைக்கியமெனப்படலாற் சதாசிவமெனவும், அக்வவக்கியம வாய்த்தல் சத்தஞானத்தாதலின் ஞானசத்தயெனவும், இங் கணமாகலிலை தத்தோமுகத்ததா யறிவானத்தமேகம்மனற் கிடையுறவாய்த்த வவசாத்து, அத்தத் தானென்னுநிலை மகேசானெனவும், அக்கணம் பேத முறச்செய்த சத்த யிசகாசத்தி யெனவும், அத்தத் தானென்னுநிலை இங் கணமாக கில்லாதிதனிலு மதோமுகத்ததா யறிவுதானெனலை மத்தவவசாத்து உருத்திரானெனவும், இங்கணமாக மாறச்செய்தது கிரியாசத்தியெனவும், இங் தத் தானென்னுநிலை இத்தனிலுமதோமுகத்ததா யயந்தானென்னும் பிரக் தியை யாதோர் விக்கினமு மெய்தாது காக்கும் அவசாத்து, விட்டனுமென வும், இங்கணம் காத்தத் கியைத்த சத்திக்கு இலக்குமி யெனவும், இங் கணம் கீழ்ப்பட்ட மதுவாகக் காணப்பட்ட இத்தத் தானென்னுநிலை, இத்தனிலும தோமுகத்ததாய் அயந்தானென்னும் பிரகத்தியைத் தூலமாகச் செய்யுமவசாதி

தாடமாளுர்.

காணுவ கன்னித் கடத்தல். நெய் நெய்
சேணும் பாருத் திரிபவர் காண்போ
வாணும் டென்னு மதுவெணும் பான்மையும்
பூணும் கோலம் பொருத்தி னிற்கவே.

திருவாசகம்.

அண்ண மலை வாடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சம்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவி றற்றாழ்போற்
கண்ண ரியவி கதிர்வந்து கார்க்கப்பத்
தண்ணு சொளி மழுங்கித் தாரகைகடாமகல்
பெண்ணை பாணு மலிபாப்பி பிறங்கொளிகேர்
விண்ணகி மண்ணகி பித்தனையும் வேறுகிக்
கண்ணு ரமுதமுயம் கின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புளம்பாய்க் தா டேலோ டெப்பாவாய்.

திருவாய்மொழி.

பாருருவி னொரிகா லிச்சம்பாதிப் பல்வேறு சம்பமுயம்
பாந்துகின்ற, ஏருருவினமுயருமே பென்ன சிந்தவினமயவர்த்திரு
வருவேறென்னும்போது, ஒருருவம்மொன்னுருவமொன்றசெத்தி
பொன்றுமாகடலுருவமொததுகின்ற, முயருவங்கண்டபோதொன்
றுஞ்சோதி முகிலுருவமெம்மயகருருவர்தானே.

இத்திரற்குப்பிரமற்குமுதல்வன்றன்னவிருநிலங்கால்திரீர்விண்
பூதமைந்தாய், செத்திரத்ததமிழோசைவடசொல்லாகித்திசைநான்கு
மாய்த்திங்கணயிருகி, அத்தாத்தில்தேவர்க்குமறியலாகாவத்தனை
பத்தணர்மாட்டந்திவைத்த, மந்திரத்ததைமந்திரத்தாலமறவாதென்
றும்வாழ்த்துதுயேவ்வாழையடநேஞ்சமே.

தன்னுளே திரைத்தெழுந் தாங்கவேண் டடங்கடல்
தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல்
கின்னுளே பிறத்திறந்து சிற்பவுந் திரிபவும்
கின்னுளே படங்குகின்ற கீர்மைகின்க னின்றதே.

சீர்மைகொள் யிரி சுவர்க்க நாடுரு
நர்மைகொள் தேவர் நெவாய்மற் றெப்பொருட்டும்

வேழதலம் வித்தாட்ப் பார்த்த தன்கின்ற
காழ்நிலைபோல் உண்ணனென் கண்ணனைநான் கண்டேனே.
நன்மை—அன்பு, வேழதல்—அனாதிகாரணம், வித்து—உபா
தானமெத்தரோணம், கனிகின்ற—பிரிகின்ற.

நாயமாணர்.

ஆக்குடை மாடபாடி கொடியி லவற்றையாள்
கீதருடை கீதம்மா ளைப்பொந் தறப்பாற்றிப்
போக்கொடு வரவுகின்றப் புனிதந ளருளானந்தந
தாக்கவுஞ் செம்வாயன்றே சச்சிதா வந்தவாழ்வே.

ஆனந்தமானபரம்.

“வானுதிழுகா பகிராண்ட கோடியாய் மணியாகி வளைகடலுமாய்
மதிலாகி பாயியாய் மந்தவெனாமாதி வான்கருணைவெள்ளமாகி
நானுதி கின்றவனு போகின்றிடவு நானென்பதற்றிடாதே
நானு னெனக்குந் நானுமிகாரியாய் நானறிந்தறியாமையாய்.”

அவனே பாட மவனே குருடி
அவனே டிவ மனைத்தும்—அவனேநா
மானகரே சொன்னு ரவனே குருவெனக்கு
நானவனும் சிற்பதெத்த நான்.

பட்டணத்துப்பிள்ளை.

மையாதி கண்ணிய மைந்தரும் வாழ்வு மணியுஞ்செந்தி
ஐயாசின் மாயை புருவெனிக் தோற்ற மகிவுத்துள்ளே
மெய்பா பிருத்தது எட்சென எட்சென வெட்டமெறும்
வெய்ப்பாய்ப் பழக்கதை யாய்க்கை வாய்மெல்லப் போனதுவே.

“மாயப் பேய்த்தேர் போன்று சீப்பகு முறக்கத்துக், கனவே
போன்று நனவுபெய்ப்பெற்ற மாய வாழ்க்கையை மதித்து.”

பொதாத்தாகாரம்.

காயகீர்க் குயிழி பதிதுறு யின்பம் கானகிற் புனவது தனக்கிங்
காயவத் துயா மனமினி பதுகி யாய்வுறு மையினழிந் தற்றாய்
கீயிலிக் கவலை யவக்கரைத் தவிர்ந்து கொஞ்சமே வந்தெனக் குடல்
டாயவச் சொருபந் கண்பதே புரியி னியிவதே தார்கமக் கெடிகே.

ஈசரகீதை.

நன்றும் ஞான கனமாகி நானு வெல்லாம் பிறப்பிடமா
யொன்றும் வேறோர் பொருளின்றி யொளியாயொன்றோடுவமிப்ப
தன்ற மகிச சராசரங்கட் காதாரர் தானு பென்றும்
பொன்று ததுவா யவிகாசப் பொருளாய்ப் புலனுப்ப் புணர்ப்பரிதாய்
இரண்டா வநிலா தளவைகளை லெட்டாததுவா யெக்கெங்குஞ்
சொங்கால் கைகண் முகமுடைத்தாய்த் தெரியப்படாதாய்த்திரயாகி
யிரும்பார் நீதி கால்வான மெல்லா மிருத்தற் கிடமாகும்
பார்தா னுணர்ந்தோர் கிருக்குணமாம் பரமவ்யோம மென்பர்களால்.
மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க.

1. யுகம் காணின் பெயர்.—

கிரோதர் திரோதர் துவாபாங்கலியிவை
ஒருநான் கென்ப வகத்தின் பெயரே.

2. யுகம் ஒவ்வொன்றிற்கு வருடமெற்பட்ட விதிகளாவன.—

மாத்ரி னியல்பாய் வயக்குஞ் சுவாசம்
நாள்தனக்கெழுமுன் நுயிர்த் தமுநா
ருகு மதனை பெண்பா னறுபான்
நாற்பா னிருபான் முறையே தனித்தனி
பெருக்கி லொவ்வோர் யுகம் நிறங்கு மாண்டுகள்.

அவற்றின்,

(1) கிரோதாயுகத்துக்கு வருடங்களாவன:—

கிருத யுகம் பதி னேழிலக்கத்து
இருபத் தெண்ணு யிரமான் டென்ப.

(2) திரோதாயுகத்துக்கு வருடங்களாவன:—

திரோதா யுகம்பன் னிரண்டிலக் கத்துடன்
செண்ணூற் றுறு யிரமென மொழிப.

(3) துவாபா யுகத்துக்கு வருடங்களாவன:—

துவாபா யுகந்தா னெட்டிலக் கத்தோ
டறுபத்து நான்கா யிரமென வறைகுவர்.

(4) கலியுகத்துக்கு வருடங்களாவன:—

கலியுக மரவது நானிலக்கத்து
மூப்பத் தீரா யிரமென மொழிகுவர்.

இவையே சதாயுக மென்னப் புகிமே.

3. தீயுடையோர் சதுர் புகழின் டாயிரஞ்
சதுரகம் போய் நன்கொது யானே
நீவன்பு கொன்றிற் பதினு விர்திரர்
பதம்பெறு பட்டமாய் பார்தனிற் புகன்றனர்
வயகொது நறும் வாய்க்க பிர்வா
போய் பகிர்ந் விட்டுக் கொருநாள்
வின்றி மொருகோடி விளிபுங் காலை
அன்பின் பான்முது விழித்த முடிக்கும்
போதின வுமென்றே புகன்றனர் புலவர்.

இனிப் பிரபந்தங்களின் முறையைச் சிறிதாய்வாம். அவையாவன.—
சித்தியப்பிரபந்தம், தவார்த்தப்பிரபந்தம், தினப்பிரபந்தம், பிரமப்பிரபந்தம், அநித்தியப்பிரபந்தம் என்ற சித்தவகைப்பிரிவு.

தீயுடைய சமஸ்தபிரபந்தங்களுடைய சுழுத்தியே சித்தியப்பிரபந்தம், கிருபாபந்தம், திரோதாபந்தம், தவார்த்தபந்தம், சம்பந்தாபந்தம் அப்பவம் வாதிபத்தியம் வருகிறபந்தம் தவார்த்தப்பிரபந்தமென்று சொல்லப்படும். பிரமதேவருடைய உத்தியானபந்தத்தில் பதினாறு தவார்த்தப்பிரபந்தமும், அவைகளுக்கு அநித்தியப்பிரபந்தமென்றும், அநித்தியப்பிரபந்தமென்றும் சொல்லப்படும். அத்தொடர் பந்தப்பிரபந்தம், பிரமதேவருடைய சுழுத்தியே தினப்பிரபந்தம். பிரமதேவருடைய சம்பந்தத்தில் ஆகாசாதிப் பிரபந்தங்கள் சம்பந்தமுடையனாய் அநுஞானமாகத் திரிபுநிபந்தமுடைய பிரமப்பிரபந்தம், அத்தொடர் பந்தப்பிரபந்தமென்றும், பிரமதேவருடைய சம்பந்தத்தில் மகா சுழுத்தியென்றும் புகழப்பெறும். முத்தியைப் புகழ்ந்து மதங்காரியமுஞ் சம்பந்தமுடையவாகிநிபந்தமுடைய அநித்தியப்பிரபந்தம்.

இப்படிப் பஞ்சப்பிரபந்தங்களையும் ஸ்ரீ சுந்தரு முன்னிலையில் விசாரித்து இவைகளுக்கெல்லாம் உதாரணம் அனுபவஞ் சம்பந்தமுடைய ஆத்மாவை உணர்ந்து நெகனற்கொடுக்கவே சிவமுக்திபெற்று சுருதி, கம்பருதி, இதிராச பராணமாதிகளின் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதின் சம்பந்தமென்று சிறிதம்.

அநித்தியப்பிரபந்தத்துக்கு உதாரணம்:—

பாகவதம்.

நடைபுறத் தொடையுமென்றே நாகமாய் வினைத்த வாயோற்
நடைபுற மாயை நீக்கித் தர்பா மாவ சாய்க்கிறார்
கிடையு ளான பிரம்ம வித்தக விவகாத் திவ்வா
நடைதரும் பிரபந்தப்பிரபந்தம் திகழென்றும்.

மேற்கூறிய ஈசனது அபிமான நிலைகளை வித்தகையதென விளக்கத் திருப்புகழ் முணர்ந்துள்ளது.

சித்திரிப்பதமானது சித்திரமாகவோர் விகாரப்பொருளேனும் அமை யாத தனித்து விளங்கியிடத்துத் தவறபடமெனவும், பறசங்குத் தடவ அத னுற் கடிபடமெனவும் நிலத்தத்தைத் தடவ அதனா லுள்ளபடமென வும், உரிசை வரிசைமயாகச் சித்திரம் வரையப்பட்டு அந்நா லுள்ளபடமென வும், பெயர் பெறுமாறு போன்று, பிரமசைதன்னியமும் மாயையையக் காண மாகச் சொல்வதனுற் சான்றோர்களால் அமைத்து வைத்த காரியமாகிய பாஞ்சபூத பெணதிகங்களைச் சுற்றித் தன்பாலில்லாது கட்டுத் தீர்தும் அவசர நிலையில் சித்தென்னும் காமத் தரிக்கப்பெற்றுச் சதோதயமாக விளங்கும், அங்கனம் வயங்கும் பிரமம் சமஸ்தத்திற்கும் காணமா ின்றுள்ள மாயை யோடு சம்பந்தித்து அந்தரியாயி யென்னும் பெயரையுடையதாயும், மாயை யினது காரியமாகப் பலவாறாக வின்றுள்ள சூக்குமவுடலோடு சார்ந்து இர ணியகருப்பென்னும் பெயரையுடையதாயும், குறாவிலாக தூல சகீத டைச் சார்ந்து விராட்டென்னும் பெயரையுடையதாயும் ிந்துமென்று கீ யறிதி.

இலாஞ்சனையெனல் உருவமைத்தற்கெய்த அடையாளச்சின்னமென வும், இலாஞ்சனெனல் சித்திரங்களை நிறைய வரைந்து மங்குதலெனவுங்கொள்க. கொள்ளவே சித்திற்குப் படமும், ஈசனுக்கு வெளுத்த படமும், அந்தரியா யிக்குக் கடித படமும், இரணியகருப்பனுக்கு இலாஞ்சன படமும், விராட் டுக்கு இலாஞ்சி படமுமென வுபயித்ததாகப் பெற்றும். படமானது வெளுத்தவிடத்துத் தவறமெனவும், துவரிட்டுக் கொட்டிய விடத்துக் கடித மெனவும், ஓர் வர்ணத்தி லுருக்கள் தோன்ற அச்சுக்கட்டினவிடத்து இலாஞ் சனை மெனவும், மணமாயிதமாகப் பலவித வர்ணங்கள் இடமறித் தமைத்த விடத்து இலாஞ்சிமெனவும் பெயர் பெறுமாறு காண்க. இவ்வலிதச் சுப்பி தங்கட்கும் ஆதாரஞ் சபாவ பட மெவ்வனமோ அதுபோல விராட்டாதி கால் விதச் சுப்பிதங்கட்கும் ஆதாரம் சுயம் பிரமமெனக் காண்க. பிறவிகளுஞ் சுக துக்கங்களு மெவ்வன மெவ்வனமாக வந்து மாறிலும் தா னவ்வன மவ்வன மாவதுபோற் காணப்படினுத் தன்பாற் போக்கு வசத்தாகிய சலனத் தினைத் துணையு மின்மையால் பிரமமும் மாயை வைத்த காரியங்கள் கட்டுத்து நில யில் சித்தெனும் பெயர் புனைந்து வயங்குமென்றார்.

மாயையையக் காணவுடம்பெனக் கொள்க. சமட்டி சூக்கும வுடலெனல் அபஞ்சிசிருத பஞ்ச மகா பூதத்தை. பிரமமுஞ் சித்தெனும் பெயர் புனைந்து அந்தரியாயியாய்ப் பொன்கருப்பென்கருகி விராட்டாய் ிந்துமென முடி த்துக் கொள்க.

சதோதயமாக விளங்குகின்ற பிரமசைதன்யஞ் சித்திரிப்படம்போ லிருக்குமாயின் அப்போது சித்திரமெனப்படுவது யாதென்று மாணுக்களே கீ கேட்பையாயின் பிரமன் முதலிய சித்துப்பொருள்களும், பரவதமுதல்

பெரியம் உத்தரவுகிடைத்த சுடப்பிராசுரங்களுஞ்சித்திமெனப்படுமென் நநி
 ளு கருதிப் பார்ப்போனா ன்றின்ன மொரு பிரதத்தில் சுட சித்த
 சம்பந்தமான பெரிய வகைச் சாணப்படுச்சுட்டி பெய்வா நிருக்கின்ற
 தொன்மைகளை, சித்திரப்படிதீர் டுக்கெடுவதை நேத்ததாய் வலையம்
 பெற்ற உயிரிட் போலியானது ஈழி மூலமந்தை சீக்கற்று வலியுள்ளன
 வயவகாரம். துக்கவகைச் சாணப்பட்டு ன்ற துளிர் முதலானவையினை
 சீக்கற்றி மெய்யான ஆதிகம் உடிரிதான் பிபோல, அடாக்க னனைந்ததாய்
 ஒருவகை மாறா சிவமத்து துக்க சுக துதவிய பஞ்ச இலக்கணமும்
 அந்ருபெயராய் மந்த உடல்பிளாசுட்டி மார் பிரமமானதிருக்கும். அதற்
 கெயமத் துக்கணம் அனாமதம் உணர்ந்த சித்தி மெய்யுணமோ, அந்
 கணமே அந்தப் பிரமத்தி விவகை மருக்கும். எவ்விடத்திலுக் தன்னைத்தா
 னோடத்திரிபு விசாரித்தல் மெய்யிளிக்கணமாய் இவ் பெயர்க்கும் வினக்கா
 ன்றும் சுடப்பி சித்த மெய்யிளிக்கருதலன் சுடசுடமா முடகெனப்
 பட்டது. சுகவகைத் தொற்றமாய் நது தனக்கெனச் சொருபமொன்றின்
 னையற்றி, துதிப்போலி உடல்படுமென். சாகாத் தோற்றம் பயன்படுமென். படத்
 தையன் பித்தூசு, போலபயதெம் சாகவன்னிம் விபாயகத்தையன்றி யுலகத்
 தோற்றமென முகதாரும். எவ்விடம்மெய்யின் இவ்வுயமை பொருத்து
 யானது ஊயவ ன்றும் துண்டுமாய் வெற்றற்பாலதென்க. பட காட்டத்
 தீர் சித்தமாய்நுதிப்போ பெருந்திராட்டத்தில் உலக மெய்யுணக் தோன்
 னம் சாகாத் திராட்டமாய் மிருப்பதுபோலக் சகத்துக்கு நெருந்தி
 மாதாரம் மிருக்கலன். செய் மருகுணைக் கோடற்க. கொள்ளின் துக்
 சாகாத் திராட்டமாய்.

உலகத்தோற்றம் துதிப்போலியெனல் ஒக்கும். பிரமத்திற்குஞ் சகத்
 திருமுள்ள மெய்யிளிக்கணம் சுட்டி உய்வுகமை கூறியது வேறிடத்
 தன்று, தன்னிடத்திலுமென்பார் தோற்றிற் தன்னைத் திரிபற வெங்குக்
 திருமுள்ள மெய் தென்றார். உலகத்து தன்னில் தானேயன்றி பிறராவன்
 தொன் சபவாத காட்டத்தாற் மெய்க. அந்நின்றுற வெவர்க்கு மரிது.
 அதனுற்றான் மதத்தன யானகண்ட ருருடானைச் சத்துக்கன் கூறுகிற்பர்.
 வந்து மாரின்று நற்பதாய் ஒர் வகையாக் மெய்நார்.

சாக்வகை போலி மெய்யுணைத் கொற்ற மெண்பத்துநான்குலெட்சம்
 சீவாசி போத முணர்ந்தல்.

அழுதசாரம்.

ஞானன் தச்சுடாய் நன்றாகி யொன்றான
 தானு மெய்யடத்திற் றுன்றன்னு—ஞானவா
 பார்த்த கடனுளக யாமோ மியமெழுதிப்
 பார்த்து மகிழ்தான் பான்.

நானிலர் பைமுட்டை எவ்வகை மோனியர்
மாண்டிர் வாழ்பவனை மாடுருத்—ஞானமலா
மண்பட்ட தாபமென் நெழும் வருப்பவது
நெண்பத்து நான்கா பிசம்.

ஊர்வ பகிடுனென்று மொன்பாளு மாறுடவர்
சீர்பவனை நாற்காவி சேட்டத்தாறு—சீர்திகழு
முவாறுத் தாபமென் முப்பத்து மும்மையோ
சாவா டோருபதா ரும்.

ஆன கடங்க நானிலவன் மூட்ட துத்த
வானகத் தானின்ற வாடுதற்கும்—போனிகொண்
பத்துநான் காசிது நுகப் படைத்தவற்று
நர் கின்ற நிலை.

மூவினைமையிற் றேற்றி கின்றதல்தம் ததானம்.—

பாரதம்.

தாயொடு தந்தைபங்க டாயொடு தனைபோர்
துபதுனை லோர்கொடு சுற்றமென கின்றோர்
மாயையெனும் வல்லப மயக்குறு மயக்கா
லாபவுற வல்லதவ சார் முடிவில் பார்யார்.

வந்துபிற வாதனை பிள்ளைமலை மாடுத்
தந்துபரி மாமலொழி தாய்களு மிலை
புந்தியுனர் வற்றவர் புலம்புறுவ தல்லா
விந்தயுள் கத்தறிஞர் பாதினு மயங்கார்.

உம்மையினும் பாருற வணர்ந்தில மினிப்போ
மம்மையினும் பாவருற வாவென வறியே
மிம்மையி னிகழ்த்தவுற வித்தனை பிரங்கன்
மும்மையு முணர்ந்துவரு முதறிவி னீரோ.

மூவினைமையிற் றேற்றிப் திதியேயொடுக்கி மலத்துளதாம்
என்பதற்குதானம்.—

திருமத்திரம்.

மாறு மலமைந்தான் மன்னு மவத்தையின்
வேறுப மாபா தமகா னுதிக்கிங்

கீதா கெடெய் உயிரும் பிறந்திற்
தாருக வந்தனை யாகு புண்ணுமே.
தன்னை பரிமா துடையுள் ருனென்றான்
தன்னை யுள் கண்டான் றரியர் தனைக்கண்டான்
உன் னார் தரிபமு மீசென டொன்றாக் காற்
கின்றையும் வாது பிறந்திந் தானே.
தன்னை உற்பத் தனக்கொரு கேட்கலை
தன்னை பரமாத் ருனே செங்கென்றான்
தன்னை பரமு யறிவை பறித்தபின்
தன்னைவே மர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே.
முன்னை முதல்கினை பாட்டத்து முன்வந்தோர்
பின்னைப் பெருமையும் வாதவர் பேர்த்திட்டுத்
தன்னைத் தெரிந்துதன் பண்டைத் தலைவன்றான்
மன்னிச் சிவமாக வரா பிறப்பே.
தானே தனக்குப் பகைவனு ஈட்டானுந்
தானே தனக்கு மறுமை யு மிம்மையும்
தானே தான்கெய்த வினைப்பவன் றுப்ப்பானுந்
தானே தனக்குத் தலைவனு யாமே.

மந்தம் உருவன்கற்றுத் காண்க.

இனி மேற்புறிய சசனது சடவீத ருணங்களும் சாமர்த்தியங்களும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் உணர்த்துகின்றது.

உதாரணம் பேவதாந்தகுடாமணி 47-வது சே.

இத்தீரத்திசன் முக்கியருணங்க ளொலாமறிதன் முதலனவாக்
சத்திருத தவமேடகத்திருத்துவம்பி னந்நிதாகத்திருத்துவமே
பத்தனமெய்ப்பிரபுத்துவவலியாக்க ளளித்தல்போக்குதல்சமனத்தா
செய்ததிடவகமுமனுப்பிரவோச மென்பவலிசீனெந்தொழிலே.

(பொருள்) இத்தலைத்தரவ கிலையினையுடைய சசனது முக்கிய ருணங்க
ளாகக் காட்டுதலு முதலியனவாம். அவை காத்திருத்துவமும் அகர்த்தி
ருதலுமும், பின்னர் அகர்த்தாகர்த்திருதவமும் சசனது மெய்ம்மைபான
பிரபுத்துவ உல்களாம். கிருஷ்ட, நிதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்ரி
கர் என்பவைக ளீசனது பஞ்சகிருத்தியங்கள். ளொமறிதன் முதலியன
மெய்ததனும் காட்டுகருத்துகம், சர்வோபாத்துவம், சர்வலியந்தாத்துவம்,
சாகர்த்தியாதித்துவம், சர்வாத்மத்துவம், சர்வசத்தித்துவம் முதலியவை
கூட பொருக்க.

சருவஞத்துவமாவது:- சூரன் ஸ்ரீமாத் தொழிற்செய்யப்பெற்றவனான தன்னையாதிகாரத்தையும் வசகரத்திற் றந்தன்மை. சர்வசுரத்துவமாவது:- இயற்கைஞானம், போருள், முடிவிலாந் தம், உரம்பில் ன்பம், உரம்பில்காட்சி, முறலின்மை, அணமா, மகிமா, கரிமா, இவ்விமா, பிரததி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவங்கனோடு, துயவுடம்பு, மக் கன், பொன், மணி, அடியம், வாகனங்களாதிய சகல ஐசுவரியங்களு முன் வரத் தன்மை. சர்வபத்தாத்துவமாவது:- சமுத்திரம் அண்டவாகுத்தருக்க ளும், சோமன் சூரியன் கிரகம் கலத்திரம் காடை தென்றல் முதலியன விர மத் தவறாது செல்லவும் உயிர்குத்தன்மை. சருவசத்தியாபித்துவமாவது:- சூரன்களுடைய அத்தக்காணங்களி னுள்ளிருந்து அவரவர்க ளன்ம தாரதன் மியத்துக்குத் தக்கதாகச் சக துக்காதி போகக்கூடா யனுபவிக்கும்படி சூத்திர தாரி பாவையை யடைப்பதுபோல அடைப்பிக்கும் பிரோகத்துவம். சூரனத் தத்துவம்) அல்லது சருவகாரணத்துவமாவது:- சிருட்டி நிதி சங்காரம் திரோ பவம் அனுக்கிரகமென்றும் சூத்திரஞ் சாரணத்தன்மை அல்லது உபாதானம் சிமித்தமென்னு ம்காரணத்தன்மை. சருவசத்தித்துவமாவது:- இச்சா ஞானக் கிரியைகள் முதலிய சர்வசத்திவாயுடைய தன்மைமுயாம்.

விசேடம்—சூத்திரத்துவமென்பது ஒன்றின் உபாதான இச்சா ஞானக் கிரியையுடையதன்மை. அகூத்திரத்துவமென்பது அத்தன்மை நீங்கி நிற் றல். அந்திகூத்திரத்துவமென்பது ஒன்றை மற்றொன்றுக்குத் தன்மை. பிரபுத்துவமென்பது விபுத் தன்மை பெனக் கொள்க.

பதசாரம்—சமனம் திரோபவவம் எய்த்நிலைகற்றும் அனுப்பிரஸேசம்:- பிறவிதோறும் எய்தலம் இளைப்பை யாற்றும் அனுக்கிரகமென்பது குக்கும்ப் பொருள்.

அன்றியும், அவித்திராசம்பத்தமான ஆத்மாக்களை அதினின்றும் கீக்கி முத்தியை யடைவிக்கு சிமித்தம் தலு காரண புலன போகக்கூடாக் கற்பிதமாக வண்டாக் கி அச் சிவர்களை இருவினைகளை ருசிப்பித்துப் புசிப்பித்து கசிப் பிக்கு சிமித்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்திரபரியத்தம் உயிர்க்குரியாயிருத் தடைப்பித் துக்கொண்டிருத்த தனது சாமர்த்தியமே காத்திருத்துவமும் இவைகளிற் கூடிச் கன்மானுசாரமாக ஆத்மாக்கள் பிரவித்திக்கும்படி பிரோசஞ் செய் தும் அவற்றிற் பற்றினிற் தனியே தானிருத்தலே அகூத்திரத்துவமும் சித்தத்தியின் உயம்ப்படி வழுபாமல் செய்யும் முறையிற் கி கடத்தைப் பட மாகச் செய்வதுபோல, ஒன்றை மற்றொன்றாகச் செய்யுஞ் சாமர்த்தியமே அந்திகூத்திரத்துவமுமாமெனினுமமையும.

வினா:—இங்ஙனம் கூறிய குணங்களா லுண்டாகும் இருவினைகள் அவ் வினைச் சாராவோ?

விடை:—சூரிய சன்னிதிரித்தில் கடைபெறும் இருவினைகள் அவனைச் சாராவதுபோல ஈசன் அனைத்தையுஞ் செய்துஞ் செய்பாடவனாதலின் இவ் வினையுஞ் சாராவென்க.

வெந்நீர் குடிக்க.

சிவமசத்தென்று போகபோக திருவடையோடு செத்த குத்திய நுலன்
மயமுது பாயா காரியது சிறைத்து வந்த நுலாயி மருவாய்
அடர்வுறுகின்றன வெண்ணெய் டீக்கியாக்குவனெனவறிக
அயர்வறுசமட்டியிட்டபெயர்வாய் நுலாயினை கட்டுறார் பேதம்.

நுலாயினை மயமுது பாயா காரியது சிறைத்து வந்த நுலாயி மருவாய்
அடர்வுறுகின்றன வெண்ணெய் டீக்கியாக்குவனெனவறிக
அயர்வறுசமட்டியிட்டபெயர்வாய் நுலாயினை கட்டுறார் பேதம்.

நுலாயினை மயமுது பாயா காரியது சிறைத்து வந்த நுலாயி மருவாய்
அடர்வுறுகின்றன வெண்ணெய் டீக்கியாக்குவனெனவறிக
அயர்வறுசமட்டியிட்டபெயர்வாய் நுலாயினை கட்டுறார் பேதம்.

நுலாயினை மயமுது பாயா காரியது சிறைத்து வந்த நுலாயி மருவாய்
அடர்வுறுகின்றன வெண்ணெய் டீக்கியாக்குவனெனவறிக
அயர்வறுசமட்டியிட்டபெயர்வாய் நுலாயினை கட்டுறார் பேதம்.

நுலாயினை மயமுது பாயா காரியது சிறைத்து வந்த நுலாயி மருவாய்
அடர்வுறுகின்றன வெண்ணெய் டீக்கியாக்குவனெனவறிக
அயர்வறுசமட்டியிட்டபெயர்வாய் நுலாயினை கட்டுறார் பேதம்.

நுலாயினை மயமுது பாயா காரியது சிறைத்து வந்த நுலாயி மருவாய்
அடர்வுறுகின்றன வெண்ணெய் டீக்கியாக்குவனெனவறிக
அயர்வறுசமட்டியிட்டபெயர்வாய் நுலாயினை கட்டுறார் பேதம்.

புட்டி வெச்சல் சங்கீர்த்தனம் தீரவசொன்றுத் தோன்றுதல்கிற்
தல், மகேசுரபாய் மனாபுட்டித்தொடும், சந்தருநாயகருவென்பது
சம்பளமிறத்தவிடத்து ஈடாகிய சகபொதமெனவும், சென்றன்றியே தன்
தேயமிக்கிய மாக்சுவினன்பது பிரபந்தோ தன்னுடன்கூடச் சதாசு
வருபாய் அபிக்கியமாத்ருவெனவுக் கொச்சு.

செவசுசங்குத்தத் தனுவாதிய தெற்றும் சிருட்டி, அந்நிற யிரட்டித்
தல்திதி, அவந்தறா வெட்டிச் சங்காரம் அர்விமயீகர்திபாயவம். அவர்
சங்குத்தத் தந்தொருபு வெட்டிப்படு தல அனுசாகம். இவற்றில மூன்று
மேகத்திற்கும், தூண்டு மேகித்ருமாக நீத்தம் டுச்சிபுத்திய மெனக்கொங்க.

உதாரணம் சிவநூலவள்ளல்.

சிருட்டிதிதி சங்காரத் திரோடாவ தான

வருட்டிதாதீதோ டைட்டுசாழிச்சு காரம்.

தேகத்தின் மன்முன்றுஞ் சிவன்பான் பற்றிரண்டு

மாகத்தான் செவ்வா னான்.

விரு:—அத்தேரல் இச்செவ்வேகர் உபாதிபோதல் கூடினவரென முற்
கறி யிவ்வன் தன்னே டயிச்செய்மாக்கிக் கொடுவென்ற மென்னை?

விரு:—அவ்வீரன் தலிட்டானான பிரமமும் வேனுக்கதிட்டான
மான கூடஸ்தனும் வகமாய்க் கலத்தவினா வென்க.

விரு:—அத்தேர் அனவையே சுமஞ் சித்தாகாவோ?

விரு:—அவ்வன் கலப்பதோ ருபாதிபாதலி னாகாவென்க.

இதகாதும் பிரமசர்க்கிமி மாயாப்பிரதிவிம்பான வீசான் அவித்தியாப்
பிரதிபலனான சிவக்கள் முன்னிட்டு அகர்சன் தமது யசார்த்த ஸ்வரூபத்தை
மடையும் பொருட்டு பஞ்ச சிருத்தியஞ் செய்யுங் கிரம முணர்த்திய தென்க.

இனி கிமித்தோபாதானகாரணம் பிரஹ்மமெனற்கு உதாரணம்.

வாசகம்.

‘ஆதிபு மந்தமு மின்ன வரும் பெருகு

‘ஆதிபு மந்தமு யாபினுக்கு ஆடப்பொற் சன்ன மிடித்து ராமே’

‘அத்தனை யண்ட சண்டமாய் நின்ற வாதிபே’ என்றும்

அமுதசாரம்.

அனுலென்பர் யாமாயை பென்ப ரணுவின்

புணர்வென்பர் பூதமே யென்பர்—குணமென்பர்

எவ்வேது வும்மோ துகவிதற்கோ ரேதுவென்னு

வவ்வேது வேபேது வாம்.

தாயுமானார்.

உற்று னர்க்கென கேயத் திவ்யென் றுணையே
பற்று கின்றனர் எந்தைன் னடிப்பான் பாவி
முற்று பாபமாஞ் சக்தைதேயெ மெய்பென முதற
னற்றி ருத்திடத் தொழிவெய்வான் றனைநிக ரானேன்

ஒன்றாண்டாய் விவகரித் தும் விவகாசங் கடந்தேழாம் யோக பூமி
பின்றுகொள்தவர் பேசாமெனையோபத்ததிறைநிறைவைத்தன்னை
பன்றியொரு பொருளிலதா யெய்பொருட்டுஞ் தான்முதலாயசல மாகி
பென்றுமுள்ள வின்பத்தைத் தன்னென்ற சாந்தபத விபற்கை தன்
னை.

குதச்சங்கிதை ஞானி பணிவிடைப்பேறு.

வானை வளியேயெ யொளியேயெ யறவே மண்ணேமற்
றுனை டயிரே கதிரே மதியென் றோரென்மெய்
கானை டடையெ னென்பாய் மறையு கவிஞ்சிற்து
மாரை மூடையா யுபேன் வேறே வகுளையே.

செய்தத்திரிப உபரித தாற்பரிய முரைத்தவிடம்.

பிரமன் முதற்ற பரிசுரப் பேசா கின்ற வுலகமெனாம்
பாவு மந்தப் பாசிலனை பண்டா சத்தப் பாசினன்றன்
சொருப ஞான முன்றோரேன னு
கரும் மாதிரி களாற்றென் றுத்த ஞானக் கடைபு.

உரம்புராணம் விசுவரூப அத்தியாயம்.

அனுலா மெனவக்கு மனுலா யிருத்தி யகைக்கன் றும பொலிஞ்சு
தணிவாத வண்ட யுருவா யிருத்தி தருபஞ்ச பூத ாதினான்
மணிவா மருக்க னுபரிசோம பாசி வடிவா யிருத்தி றறையுள்
கணிவா திருத்தி வினையா கணிப்பா கணக்கன் ன தரப மெய்யாய்.

வாயுச்சங்கிதை பாசிலப்பிரபாவம்.

நிப்பன உட்பன பாவு ரேந்திடிந்
பொற்புது கடைபவ னுருவம் போதுமாய்
அற்புதப் படவிலவா நயிவ னென்றதைச்
சொற்படு பகக்கடாந் தோன்ற னோர்த்திடா.

இலங்கபுராணம் பதிபசுபாசமுரைத்த அத்தியாயம்.

பதிபா பெருநெய்யெனையெனும்பாசத்தாற்பசுக்களாக
வதிபாநிப்பனவெவையுங்கட்டிவன்முனைகளினைமலர்க்கிவித்
புதுபாபெய்ஞ்ஞானத்தால்தொழுதிடுதென்தொடர்ச்சியினைபகற்றித்து
கதிமெலியமர்ந்தறையக்கண்ணிரங்கி
'ன.

ஷெ நான்முகனு மாயனுந் துதித்த அத்தியாயம்.

நினைப்புமாய் மதப்புமாகி நினைவினுக் கெட்டா தொன்றாய்
அனைத்துமாய் நின்றாய்போற்றி பருமறைக் கொழுந்தே போற்றி
கனைத்துவண் டுமிரலிள்ளுங் கடுக்கையங் கண்ணி போடு
புனிற்றுலெண் டுங்கட்கண்ணி புனைந்தசெஞ் சடைபாய் போற்றி.

ஷெ சந்தசத்து முதலானவை புரைத்த அத்தியாயம்.

யோகசிகோபநிஷத் 4-வது அத்தியாயம்.

பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானகாரணம் பிரமத்தைத் தவிர வேறில்லை. ஆகா
சத்தில் நிலத்தன்மையும் பாணிகள்த் தில் ஐவத்தோற்றமும் கட்டையிற் புருஷ
னென்கிற பிரகத்தியும்போலச் சிதாத்மாவிடத்திலே பிரபஞ்சத் தோற்றுகின்றது.
வேதானமென்பதும், சந்தர்வகாமென்பதும், ஆகாசத்தி லிணை சந்திரனும்
வப்படி யிலையோ அப்படியே; சத்தியமான பிரமத்தினிடத்தில் ஐவத்தி
யிருப்பு.

பிரமத்தை சாந்தோக்கிய உபநிடத தாற்பரிய முரைத்த அத்தியாயம்.

காரண மதனா லன்றிக் காரிய முனாவாய்த் தோன்றா
காரண மொழிய வேறு காரிய மின்மை பாலே
காரிய மனைத்தி னுக்குங் காரண மதுவே புண்மை
யோதா விரண்டும் வேறென் றியம்பிட விவர்பின் றுமால்.

அப்பைய தீக்ஷத சுவாமிகள் இயற்றிய சிவதத்துவ விவேகம்.

(சிவஞானசுவாமிகள் மொழிபெயர்ப்பு.)

விச்ச வாதிகளும் விசுவ சேவியனும் விமல ஸீயேபெயன மறைக,
'னிச்சப மாக முழக்கவு மறியா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்தோ, மச்ச
ரத் துனக்கே நீங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பயன்படா தாலத்,
துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிதுதலே தண்டஞ் சொற்றிடு னாலென
மன்றே.

கண்ணின் முதலாஞ் சாவொன் டத முதலவற் சேருநிதித் துப் போ, சாவொன் தலைமை பாவொன் தவரை மகத்தியால் விடை யெனினே. உ. முறு பெய்க்கத் தலைமைய முடைபோன் வருமு தற் சாவொன் போ, நுளமுறு தியானப் பொருளொன்ச் சேகரிதற் கதவாரம மயக்குவர் சிலரே.

உகலர்க்கிதை 2-வது சாங்கியோக அத்தியாயம்.

கண்ணி ஓட விரை மயம பன்னோ யந்த உண்ணொழித்துப் பன்னி னுரும் திரிநில பன்னப் பட்ட பலபொருள் பெண்ணி னுரு வதன் முன்பு மிர்த் த பொழுது விசுத்திடத்துக் கண்ணி ஓட உண்ணொழிடக் கண்ட நுள வோ கட்டுணைப்பாய்

திருக்குறிச் சிறுத்திரிசெய் தோற்றத் தேதுவாய மாயாசத்தியி னிலக் கண விடைபெண வயமான பூர்வக மாக ணுணர்த்துகின்றது.

பூண சந்திரன் பாவி தொட்டு விடாதடைத் தந்தச் சந்திரனை முழுது மறைக்க உலம்பிந் தந்தச் சந்திரனும் தனக்குரிய நிலைமையினை விளக்கு மித்துச் சொன்னும் கண்க மெய்களமோ அதுபோல, என்னைமா னநித் த-னெனக் கூறற் கெய்த் திரிசெய்ச்மாய சின்றுள்ள உலக விவசா யத்தினும், அவ்வெதோட் பெயரை உடைத்து அதனை மறைத்தற்குச் சற்றும் உலம்பிந் த, எப்போதும் அந்த உலகமிய னுணர்வால் அறியப்பெற்ற, அக்கினி யனது உயர்ந்ததைத் தம்பிக்கச்செய்யும் மந்திரசத்தி யெவ்வளமோ அது பொலிந்த, சித்தோதய மாக விளங்கும் ஆத்ம சொரூபமு மாகாமல் அதற்கு வேறு பொருளாக சின்று தோற்றமனும் உணர்த்தத் கோடற் கெய்யத் ஆராய முதலிய எனது காரியவளை வேறுபத் தோன்றவொட்டாது தன்பா டெய்தி ின்று உலங்கும் விளக்கமா சின்றுள்ள கடைகடை சாமர்த்திய முடைய னாடக் காணப்பட்டு, கார்க்கதிக நாக சின்றுள்ள வனங்களைத் தருதற் றுக் காணமாக சிப்பது யாதோ அதுவே திரிசெய மெனத்தக்க மாயா சத்தி யாம்.

இங்கு இத்தியோகவது ஆன்மா உதவால் உயிர் எனலு யான்மா வென்க. அம்மான்மா சந்திரனைத்தமெனத் கெடைய மாயின் அதனைப் பிராமென கொக்கும். இத்த அனல் இவ்வியான்மீம் பிரமத்திற்கும்; கனக்கம் மந்திர யிளங்கிம் மாயாசத்திக்கு முடிவை உறிய வாத காண்க. ஆராய முதலிய உலகத்தொடு வனை கன்கு முதற்கதய உடையிடக்கோயு கொக்க; மந்திர சத்தி மந்திரியி னுணர்ந்தோ முழுத உலகம்பனஞ் செய்பின் அக் கினியோ மாதாக்கைப் பற்றிப் பிரகாசிப்பது கூடாது. அக்கன யின்றிப் பிரகாசித்தலின் அச்சத்தியை யுடைய மாதிரிகனுக்கு மாத்நியம் கற்பனை யாகக் கிடுகித்தத் தோற்றினதே டெய் தி வேறின்று. அம்மக்கினி சுபாவ

மரம்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல் மாயாசத்தி மாயபாவமான சிற்சத்தியை மூலதனமாகக் கொண்டுள்ள பிரம்மநானம் பிரகாசிப்பது கூடாமையில் அங்கனமின்றிச் சொருபமுதல் எத்தம்ப மூலமாவியினிடத்தும் பூர்ணமாய்ப் பிரகாசிப்பவின் அம்மாயாசத்தியை யுடையவனுக்கே கிஞ்சித்துக் கற்பிதமாய் மறைத்தது போலத் தோன்றினதே யன்றி பிரம்ம சபாவமாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண் டிருப்பதெனக் கொள்க.

பூர்ணமையானது சொம்பர் காசமாய் விளங்கும் சத்தி எனிடத்திற் றோற்றி, அதனை மறைப்பாமல் ருண் வினக்குவது போல, பிரம்மப் பிரகாசத்திற் சங்கடப் ரூபமான மாயையானது அதனை மறைக்காமல் அதனிடமாய் வினங் கிக்கொண்டிருக்கும். கண்ணப்போல அனைத்தையும் மறிக்கின்ற சித்தாகிய அறிவு தன்னைத் தானென அறியாததே யறிவாமை. அட்வயியாமை யறிவி னிடத் திருந்து அதனை மறைப்பாமல் உதனும் ருண் வினக்கு கின்றது. அக்கினி யினது உஷ்ணத்தை மத்திர சத்தியினு லதனும் அடக்குவது போலப் பிரம்ம சபாவமான சிற்சத்தியை யதனு ளடக்கும் அம்மாயை யப்பிரம்ம மாகாது. அதற்கு வேறு மாகாது. பிரம்மத்திற் கெதிரிட்ட சங்கடப்மாதே கர்ணமுடில் பூயல்பாய்த் தோற்றுகின்ற அப்பிரமச் சாயை கண்ணடியா லுண்டாகித் தோற்றுகின்ற தென்றது போல மாயையுடற் சகலமுதல்தானும். இஃக னன் கூடாத காரியங்களைக் கூட்டுவிப்பதாகக் காட்டும் வல்லபமுடைய அகமத கூடா சாமர்த்தியமுள்ள மாயையே சகல வனர்த்தங்களுக்குங் காரணம். ஆன தால் திரிசியம்.

வினா:—அதிர்சிய மான மாயா சத்தியைத் திரிசியமென்ற தென்னை?

விடை:—வித்துவானது சத்தி அவன் விததை செய்யுந் காரியத்திற் றெரி வது போலப் பிரமத்தினது மாயாசத்தி பிரபஞ்ச ரூபத்திற் காட்டு மியித்தத் திரிசியமாக. மாயாசத்தி யென்று சொன்ன. இன்னும் பூர்ணமாய் கணக்கமானது கலாநிதியி னிடத்தி லிருப்பதுபோலத் தோற்றி யதனை மறைப்பாமல் அதனும் ருண் வினக்குவது போல் அதிதப் பிரம்ம ஸ்பூரணம் அவ்வதீத மாகவே வினங்க, அதை யறியேனென்ற அறிவின நியாமை யட்வறிவு மாகாமல் அதற்கு வேறு மாகாமல் அவ்வறிவினிடத் திருப்பதுபோலத் தோற்றி யட்வறிவை மறைப்பா மல் அதனும் ருண் வினக்குவ தன்றியுந் தான் வெளிப்படாது தனக் காதா மான திருக்குவின் சத்தியைக் கொண்டு ஆக முதலிய திரிசியங்க ளென்னும் பொய்ப்பொருளுக்களை மெய்ப்போலத் தோற்றுவதற்கும் மாயாசத்தி யொன்றுண் டென் றவாந்தா மாகச் சுருதி யங்கே கரித்த தென்க.

வினா:—அந்நேல் முன் சத்தப் பிரமத்திற்குச் சுவகதாதி பேத யின் தென்று கூறிய சுருதி இவன் இவனை மக்கேகரித்த தென்னை?

விடை:—இம்மாயா காரியங்களி னிற்பவர்கள் அவற்றினின்று கீங்கும் கியித்தம் அதை விசாரித்து என்று மின்றென்பது தோன்றற் கென்க. அங்ஙனமாயின் வேதாந்தி யொருவனிற்க ளையோர் யாவரும் இம்மா

கூறுவதற்குரியது. கூறுவதென்ன? இம்மாதிரியின் உண்மை வெளிப்படாதவையினால், அப்போதும் மாயையின் உண்மையான யாதோ? தனக்கென ஒருருவ மக்களையே யாமென்க. மாயையின் உண்மை தெரிந்தபின், அந்தந்தமான முத்தியின்கண்ணே கூறுவதென்ன? மதக்கண் மாயைக்குட்பட்ட பதமுத்தியைக் கூறுவதென்றி, பதங்கதிமான பாமுத்தியைக் கூறுவதென்றென்க. மதக்கண் பரிபோசனமான பதமுத்தியை முக்கியமாகக் கூறுதற்கு உதவுகின்றதென்ன? யாதாமின்றிய ஆதவர்க்கு யாதென முக்கியம் ஆக்கா என்பது வகை சம்பந்த மாதல் போல, அம்மென்பதொன்று மன்றிய பேதைக்குக் கிடுகிடுது சுகத்தைக் கொடுக்கும் பதமுத்தியைக் கூறுதலும், சுகமொன்றிச் செல்வமுள்ள பெருமன்னனுக்கோ தோஷி பதியான குறவில மன்னன் தாரித்திரா என்பதுபோல, பாமுத்தியான மோக சம்பந்தம் பெற்ற மகதைகவரிய வானுக்கு இப்பதமுத்தியான சொற்பச் செவியவான் தாரித்திரானைக் கூறுதலும் வேத சம்பந்தமென்க.

அக்களி பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்க அதன் குணமான உஷ்ணத்தைத் தன்வட மானிக் கொள்ளும் மந்திர சத்தியைப் போல, பிரமம் தனதருளோடும் பிரகாசித்திருக்க உதறுவகாசமான சித்து விவாகத்தைத் தன்வச மானிக் கொண் டருத்தலும், பிரமத்தைத் தவிரத் தானொரு பொருளுக் தனக்கோர் சந்தர்ப்புமின்றி, அதன் பிரதிபலனச சாயையாகிய சிவேகா சகத்திற்குக் காரணமாக மிருக்கின்ற மாயா சத்தியின் நிலைப்பை விளக்கக் கூறிய தென்க.

சத்து முதலிய பஞ்ச இலக்கணங்களால் திருக்கை விளக்கிய வாறு போன்ற அசத்து முதலிய பஞ்ச இலக்கணங்களால் மாயா சத்தியினையொன்றை அணர்த்துகின்றது.

அத்தகைய தாகைய கோர் மாயா சத்தியின் நிலக்கண மாவன அசத்து, சடம், துக்கம், அசித்தம், கண்டம் என்னு மிலவையென்தாம். இவற்று னசத் தெனல் முயற்சியினை முதலிய போல்வதாம்; சடமெனல் உருவா நின்றன்கண்முதலியவை போல்வதாம்; துக்கமெனல் புத்தியைவக் தடையும் கோர் விருத்தி மூட விருத்திகளின் தன்மையாம்; அசித்தமெனல் முன்னர்க் கூறிய மெய்யல்லாத பிரக பாவ முதலியவை போல்வதாம்; கண்டமெனல் கண பரிசீலன முதலிய வற்றை யேற்பது போல்வதாம்.

இத்திரிசியத்தை புற்று விசாரணை செய்து பார்த்து மிடத்து இவ்வாண்மால் அசத்தம், தனக்கெனவோ தரிவின்மையிற் சடமும், இன்பம் போலத் தோற்றி யழிதலிற் துக்கமும், திருப்பது போலத் தோற்றி யழிதலி னகித்த முக், பின்ன மாயா விருத்தலிற் கண்டமு மாமென்க.

9:—இவ்வளவு தன்மையும் மாயைக்கே யென்றால் அதன் காரிய மாய சகத்தித் தின்று?

வினா:—கருத சந்திரன் காய மென்ற பொய்தான் காரணத்தினால்தான் காயத்திற்கு முண்டென உருவாக.

இம்மாயை மராதியை மத்தையென்பது மராதி மராதியை மத்தையென்பது கருத்து.

கருத்தின் காய கருதி சம்பந்தம், புத்தி சம்பந்தம், உலக சம்பந்தம் மென உருவிக்ரு ஞானங்கள் முறையே மயமாய்க் குண்டாகு மயம்பைக் கூறுமிடத்து. மாயாசத்தி யானது ஆகாய தாமரை போலவென துரக மெனவும், சத்திகா சித்தம் போலவென அரிவாசல மெனவும், ஆன்மா னைப் போ லிரத்தா மாகக் காணப் படுதலின் சத்தமெனவும் பெயர்பெறும். மாயை கருதி சம்பந்தமாய் விசாரிக்கின் கன ருமம்போ லன்மையாற் துச்சம், உத்தி சம்பந்தமாய் விசாரிக்கின் சத்திகா சித்தம்போ லுண்டின் நெருஞ் தாதலின் அரிவாசலமும், உலக சம்பந்தமாய் விசாரிக்கின் ஆன்மா னைப்போ லுன்னதாகத் தோற்றலின் சத்திய மெனவும் கூறுவர்.

இங்ஙன மாக வன்றிடும் மாயா துன்னத்தினால் தருக யிருப்பதால் தமம், மாயை, மோகம், அவிததை. பொட்டருவெனப் பெயர்பெறும் இம்மைத் தையும் மாயா பஞ்சகமென் றறிஞர் கூறுவர்.

இம்மாயை யீர்ப்பை யெழிவி மறைத்தது போல ஆதம் ஞானத்தை யேக தேசத்தின் மறைத்தது போலத் தோற்று விக்கும் அத்தகா மாத லின் தமசெனவும், தன்னை மறந்த விடத்துப் பிரபஞ்ச மாகத் தோற்று வித்தற் கேது வாகலின் மாயை யெனவும், குத்தியை மகனென்றது போலச் சிவத்தைச் சகமாகத் தோற்று வித்தலின் மோக மெனவும், தன்னை யறியே நென்ற தன்மை யறிவா யிருத்தும் அதனைத் தோற்றும் கெடுத்த லின் அவித்தை யெனவும், இங்ஙனஞ் செட்வதற் கேதுவான வருவல் தனக் கென வொன்றின்மையின் பொட்டருவி யெனவுமாம். அசத்து, துச்சம், பொய் யருவி யென்பன பொருபொருட் சிவவி யாயினும் கிஞ்சிது தாசதம்மிய யிருத்தலி னவைதோன்ற ஆககாங்கு கூறிஞர். வடதுலார் அரிந்தாத்மனை யெனவும் கூறுப.

இத்துவினை யென்ற விடத்து மறைபா தென்ற மாயை இங்ஙன மறைத்த தென்றது. சந்திர னுருவங்கள்கத்தி னனவெவ் வனவோ அங்ஙனவு மறை பட்ட தாகத் தோற்றல்போல ஆதம் ஞான விபாகத்தி லெகதேசமான மாயை யெங்ஙனவோ அங்ஙனவு மறைபட்டது போலத் தோன்றினதே யன்றியே யின் றென்க.

மாயையின் சங்கோச விகாச தருமம் உணர்த்து கின்றது. படமானது தான் விரிந்து தன்பாலடங்கிப் பலவேறு விகற்ப சித்திரங்களை வினங்கக் காட்டி வினங்கி ருவித்தொடுக்கிக் காட்டிமீவித மெங்கனமோ வதுபோல, இன்பம் போ லக் காட்டித் துன்பத்தைத் தாற்பால தாகிய மாயா சத்தியும் தன்னு விகாச தரு கத்தினால் விரிந்து சமஸ்த வுலகங் களையுங்காட்டி, அலவுலகங்களைத் தன்னு சங்

கோதருமத்திரு பொருள்கள் காட்டும். வன்னக்காள் சேட்டைப் பனமாத சித்தரங்கோ பிச்சித்தமால் விளக்கல் போல, சுயஞ்சித்தம் அடிக்சிப்பிட்ட சாசனங்களை பிச்சித்தலின், சுன்னமையைக்குச் சித்திரப்பட்ட. சை யவமித்தா கொங்க. தீர்ச்சுமாயை காட்சிப் போத்திரு சித்தமாயை மொருடைய காண மாதலின் அதன் பிரிவு தீர்ச்சுமே கை. தி ஐதப்பி பொருள்களும் மாமெங்க.

நீலகவன்நீட்டி மாயைக்கு நீடல்பாக வன்மன்ன குணங்கள் சுதந்திரத்துக ணமெனவும், சதாதித்தக மெனவு மிளவின்னனவாம். தனக்கெனச் சொருபமொன் னொரு பாதத்தைத் தவிரத் தனக்கெனயோர் செயலில் கவையாத் சுதந்திர மனவமம் பட்டத்தி னிடத்தல் அறியா மைமனின் துத்தக சித்தம்மொரு சகன் முதலியவைகளே அப் பிரம சத்தையைக் கொண் டே சத்திரத்தல் சுதந்திரமும் உளவென்ற.

மூன்றாம் பொருளென்ற மாயையின் விருத்தந்திரய முணர்ந்து கின் தது. கம்பல வண வின்றிய கணவின்சுட் டொன்றிய டானை முதலிய வகை கொள்ளலிமா. அதன்பாலச் சை சக பரம் மாயையின்சுட் டொன்றிய வகையி லைவத்திரபந விராசகித் சத்த மித்தக அழியும். சுத்த சத்துக வடிவமான மாயைமம், சுத்த சத்துக வடிவமான அவித்தையும், தயப் பித்தான வடிவமான மூலப் பாகுதியு மெனக்கூறிய மூன்று விருத்தி களே யும் மாயைசத்த மான தடைபதாகும். மாயையின் சுதவத்திம் மூன்றும், ரஜசித் மூன்றும், மசித் மூன்றும் மாயை ஒன்பதாய் விரித்தது விருத்தி யென்க.

மூலச் சாதத்தின் சத்துவத்திற் காணம் காங்கும, ஞானேந்திரியம் கித்தும் ஆக கொள்பதும், திரஜின் மாயைவத்தும், கன்மேந்திரிய மைத் தும் ஆகப்பதும், தமசின் பூத வகத்தும் இவ்விருபத்தி னுன்கின் முதன் மையான மூன்றும். நீலகவனத் தானென் னபிமானித் திருக்கும் அகங்கா மும், அகம் சாதா மான சேவனும், அதற்கு விபரபக மான ஈசனும், இவ் விரண்டிற்கும் அறிவுடைய மான கடவந்தனும் பிரமமாய் இருபத் தொன் பதத் தத்துவமாய் மென்க.

நீலகவன் மாயின் வினைய துங்கித் சத்துவத்திற் பத்தும், இரஜசிற் பத்தும், தமசிற் பதினென்றும், நீலகவனக்குக் காணமான அவித்தை, வித் தை, சேவன், ஈசன், பிரமம் கித்தமாய் மூப்பத் தானெனக் கூறிய தென்றை?

நீலகவன் சத்துவத்தி னுதித்த பத்திம் முன்னுதித்த ஞானமொன்றை வகங்காத்தி வடக்கி, மொன்ப தெனவும், இரஜசி னுதித்த பத்தும் பத்தே யெனவும், தமசி னுதித்த பதினென்றில் அகம், மாயிசம், சருமம், காம்பு, கரோமம், மச்சக மென்கின்ற ஆறாவம் நீலகவனின் காணமான துவ பஞ்ச பூதத்திவடக்கியும். மூன்றாகிய ஞானத்தை யகங்கா காணமா யெனக் சேர்த் தும், அவித்தை கித்தை விரண்டையுஞ் சேகை வாரி வடக்கியும், பிரமத் தைக் கடவந்தனென் விரித்தும் ஆக இருபத் தொன்பதெனக் கூறிய தென்க.

பிரான், அபான், சமான், உதான், வியான் என்னும்
வாயு வளர்த்தும் காண், கூர்மன், கிரிகன், தேவதத்தன், தனஞ்சய னென்
னும் வாயு வளர்த்தும், வயிம்பன். முக்கியன், பிரபஞ்சன், அந்தரியாமி,
மகாப்பிரான் என்னும் வாயு வளர்த்தும் ஆகிய பதினாறையாம் தந்தெனக்
கூட்டிய தென்னை? காண் முதலிய புறவாயுக்க னாந்தையும் பிரானுதி வையக்
திரும், வயிம்பன் முதலிய வாயுக்க னாந்தையும் விவனிது மடக்கியதா வென்க,
வயிம்ப னுதிய வாயுக்களைச் செனி மடக்கிய தென்னை? இவ்வளத்தும்
விராட்டிருடனது பஞ்ச வாயுக்க னாதலின் சிவ சம்பந்தமா ம்ருத்த தென்க,
தத்துவக் கூட்டிப சமுத்தியி னிடத்துள்ள செனிடம் திருப்ப கொங்கனம்?
இருபத்து காண்து தத்துவாக னொருங்கிப சமுத்தி மவத்தையிற் பிரான்
னகைதல் அனுபவ மிருத்தல் னுறும் பிரான்னு மகமென்ற சிவவண்ண
போதக் கவியினுது மிருக்கின்ற தென்ககாண்க. அபுதனாயி னிச்சிவ
னிடத் திவ்வாயு எங்கன மிருக்கின்றது? செனுக்குச் சங்கப் ரூபமான அந்
தக் காணங்களை மகைப்பி தலின் அகனது சிவ சத்தியா மிருக்கின்ற தென்க,
இதனு விப்பிரான் னன்றென்பது போன்ற மகாப்பிரானனொரு காமம்
வந்தது. முற்கூறிய சிவகூட் கவினதயி னிக்கழும் விதைத் துக்கமு
முண்டாரு மிதிக்க மதற்குச் சாதனமாகக் காடமுதற் பொதிக்க மிருய தத்து
வக்க ளீகானது கருபாதி திவ்வயினுது னுடையிற் அத்த மாயா காரியத்
தோற்றல் கிரம சிருஷ்டி யுகப் சிருஷ்டியின விருகையா ிற்கும். பிர
சுருதி முதற் பிருசுவி பரியக்கம் ஒன்றன் பின்னொரு தடைவாக வுதித்த
கிரம சிருஷ்டியும், தருக்க மத்த லுக்கப் சிருஷ்டியு மாமென்க இவ்விரு
கைக சிருஷ்டியும் வேத சம்மத மாதவா வெமக்கு முடன்பாடாகும். பரிசுத்தப்
பிரம மெனப்படும் சிவக்கா சிவத்தினால் மாயா காரியக்க ளாயும் சுருப
மாகவுமுன்ன சகமாதி முடைய பிரிவுக னெங்கனத் தாப்பட்டன வென்னிவ்,
புண்டம்பய்ச்சி யின்றிய சூரிய காத்தக் கல்லில் இச்சா எத்தனயின்றி யுதித்த
பூத சூரியனால் அக்கனி சனிக்ருமாறு போன்று பாம சிவத்தினால் மூலப்
பருதியி னிடத்தில் மகத்தவ முதல் உலக ரூய காரியக்கக் சனித்தற்கு
பாடுபொரு தடையு மில்லை யென்று சத்துக்கக் கூறு நித்பர்.

மாயா காரியக்கத் தோற்றதல் காண்கு வகைப்படும். அவைகள் விருத்தி,
பரினாமம், ஆரம்பம், விவர்த்த மெனப்படும். விரித்த வஸ்திராக மீருருவமா
நிற்றல் விருத்தி திட்டார்த்தம், பாலே தயர்வழுவமா நிற்றல் பரினாம திட்டாந்
தம், தாலே வஸ்திர ரூபமா நிற்றல் ஆரம்ப திட்டார்த்தம். பிரசுத்தியினால்
சிவக்கு விக்கும் சச்ச சர்ப்பமும், சந்தர்வ ககாரும் கட்டையிற் கண்ணும்,
சொப்பனமும், இத்திரசாலமும், கிளிஞ்சலில் வென்னியும் ஆகிய இவை முத
லிய வைகள், மெய்ப்பொரு ளாகிப பிரமத்தில் அதவே மாறுகத் திரிந்
துள்ள பொய்யாகிய சகத்து கற்பித மெனற்குக் கூறிய விவர்த்த வுமம் ஆம்.

சுத்த மாயையிற் சூருத்திய சசனுக்குச் சூரியனாயும், மூலப்பருதிக்குக்
சூரிய காத்தக் கண்ணுடியும், சகத்திற் கழலையு மூலமித்த தென்க. மாண்பு

நுரிய வன்பதுவிதம் என்பதாய் உரைத்தி அளிர்வாச்சிய மெனல்:—பிரம
விவரத்தினை யுத்தரிசுநா மத்தத் தகாதம் சிவநி கிளவுப்போது திரிசிய
மனைத்தும் மெய்யுத்தரத்தம் பின்னமாம். பின்னமெனின் பிரமத்துக்
கண்டியை யுத்தரிசுநா மத்தம். மண்ணுக்கும் சித்திரிசுநுக்கும் வேறுகாத
கடசத்திடம் சித்திரிசுநுத்திடம்பிர மத்திய மாகாமையின் கூடாது. சமாதி
யின்சுன னின்றுபுத்த தனதறிவிக்கு அத்திரிசியக்கன் தனதுருவாக விசும்
கலின் அயின்னமாம். அயின்ன மெனின். வெப்பிலுக்குக் கசப்பும் கலிக்கு
மதாரும்பொ ளொன்றுடன், சுருதிகன் கூறிய பிரம விவக்கணத்திற்கு முர
ணும் அன்றியம் 'மே சோன மனதத்' தென்பதில் மாயா பஞ்சக இலக்கண
முணாத்தயி னுணம் கூடாது. சாதனத்தில் வேறுகவும், சாத்தியத்தில் ஒன்
ருவக யிருத்தலிற் பின்னுபின்னமாம்; பின்னு பின்னமெனின், எதிர்மறை
இலக்கண மாகிய, மேதமும் அபேதமு மொன்று யிருத்தல், தூதமும் சயி
பது மொன்றொன்றோல் விசோத மானதையின் கூடாது. சமாதியினின்
நெய்தல் அம்மயிற் று அத்திரிசியக்க னறிவாய் சிற்றலின். சத்துமாம்; சத்
தெனின், முக்காலத்திற் முத்தர யிருத்தல் மெனும். அங்கனமின்றிப்
பிரம முணத்தால் கா மடதலின் கூடாது. திரிசிய மனைத்துஞ் சமாதியி
னிட்காமையின், தகாதமாம்; தகத்தெனின் வத்தியா சதன்போல் தோற்
றும்ப் போது மொன்று, அங்கனமின்றிப் பிரபஞ்ச மாகத் தோற்றலின்
கூடாது. சத்தியம் சத்தும் யதார்த்தத்தி சசத்துமாய் யிருத்தலின். சதசத்
தாம்; சதசத்தெனின், சத்து, உத்தத; அசத்து இல்லது; எதிர்மறை
யிலக்கண முடைய இப்போது மொன்றெனல் இரவும் பகலும் ஒன்றெனல்
போல்கதின் கூடாது. அது அவயவ மாகத் தோற்றலிற் சாவயவ மெனின்,
அவயவ சதிதமா யிருக்க வேண்டும் அங்கனமின்றி, கத்தருவ சசனிபக்கனைத்
தோற்றலிக்கும் சத்திக்கு வித்துவரினத் தவிச வடிவ யில்லாமைபோல் பிர
பஞ் சத்ததைத் தோற்று விக்குஞ் சத்திக்குப் பிரமத்தைத் தவிச வடிவ யில்லா
மைபதற் கூடாது. அங்கன மத்தகோ ருருவ மின்மையின், சிவவயவ மாம்;
சிவவயவ மெனின், அவயவ சதிதமாகத்தோன்று திருக்கவேண்டும். அவயவ
சதிதப் பிரபஞ்சமாகத் தோற்று வித்தமையின் கூடாது. சசசத்திற் கண்டே
சவ்வா னது போல் பிரமமே யாவாக வினக்கிற் சாவயவ சிவவயவமாம்; சாவ
யவ சிவவயவ மெனின், எதிர்மறை யிலக்கண மிதன்மு ன்னது மாயைபெனல்
விசோத மாதலிற் கூடாது. ஆதலின் முற்கூறிய கவித விவக்கணங்களில்
பாதேறும் ஒலிலக்கண முடையதென்ற வசனித் தற்குக் கூடாமையின்
அணித் வசனிய மாம். (உ-ம்) விஞ்ஞானசாரம், "அலகிலிற் சொருப மஃத
மல் யாதா யாததில வேறுபல் யாதாய், அலகிலெய் யஞ்ஞா னத்திசை
சத்தா மஃதாய் நிசெய்யொழு தாததாய், அலகிலிற்றித் தேறி மெக்காது
யிலது யஞ்ஞா யனிரக னாதாய், அலகிலுற மாயை யுடையா யாலி
யானென னுயிமேகை." "யானொரு பத்துக் கயினமும் பகப்பிடு பின்னமு
மலதாய், சிவயவ மலதாய் சாவயவ மலதாய் சிவயவ சாவயவ மலதாய், திரசத்தை

மிதப்ப வாழ்கியே மிதிப்ப பந்தனைக் கிர்த்தித்
தற்பி வாய்வந் துன்பசா காத்திடைத் தோய்வார்.
சுருதி உண்மையக் கீதன்மியே முதலிய துணிவார்
சுருதி வேறாக் காண்பது ஞானமஞ் ஞானம்
பருதி முன்னிருட் பார்ப்பும் பகைய ருட்பு
மிருதி வாழ்வுடன் பின்பொடு மமதைபோய் விடுமே.

தத்துவஞான தீபிகை.

உருவமொடு காமமய மாழகக் கீதான்ரு
உண்மையறி வார்த்த வத்துவித நிலைமைத்
நெரிவதற்கு நெரிபினது சொரூபகிலை பென்றும்
செகமதெனத நெரிபினது சேவனிலை பென்றும்
கரிசுவயம் மருகிடையே நறவழுத்தி னதுவே
செறுசக கிலையென்றும் களங்கமற வுணர்ந்தோர்
பெரிசொரு டார்த்த நிலையினையிட டகலார்
பெரிமற நிரன்முனைபுப் பெத்தமெனத் தவிர்ப்பார். ௫
சகமுயிர்த்தப் பாமெனுமுப் பொருளொருதன் மயமாய்ச்
சார்ந்திமத் துவிதகிலை பிரமகிலை மாகும்
விசலமுற மலைவெவ்வே ருபமைத னுப்பண்
வினக்கிடு கிதாபாச னிலையாமம் மூன்றும்
மிகவொருமித தேவநம்ப படுபொருளாய்த் தோன்றல்
விபனாக கிலையென் னுணர்வவர்கற் றே னும்
தகவறவே முதனிலையிட் டிருக்கலான் சாரர்
சார்வசென்ன் சார்வசொரு தத்துவமுத் துபையே. ௬
கனவுகன வொடுமழுத்தி யவத்தைகண்முன் றினையும்
கணுகலநப் பூணசின் டாத்திரமாய் சிற்றல்
நுனையறந் சிவகிலையா மவுத்தககறிற் றே னன்றும்
இன்பொடுதன் பக்கணான் சுருபவியாய் சிற்றல்
தனைகொளு சேவனிலை பாமவத்தை மயமாய்ச்
சார்த்தது சகலிலையா மெனவணருத் தகாரர்
வினையகலந் துரிமெனுப் பதமதனை விடுத்தே
வேறுபதக் கிலையனாக வினாரினை முபனார். ௭
சுத்தொடுகித் தானந்த பூணயாஞ் சிவமே
தானெனான் கரிதனொரு தகரிப்பிரம கிலையாய்

சித்தனா தன்னை மீதுச் சித்தனுன் டென் முணர்கல்
சுவனில் பாடி மீதுச் சித்தனுன் புதும
பிதனவடி வாழ்வு மீதுச் சித்தனுன் புதும
விபக்குமொரு சகலியா மெனக்குருவா டுமக
கொத்தறவே புணருமவர் பகலினிட் டெனக்
கடுமய மிலைக்காபுட் கொள்முதவொ மறந்தும். அ

அருவாகுர் தனில்வேறப் தமர்க்கயா சித்தமே
அரிபசிவா கத்தலை யாரும முருவம்
செறிவாகா வடுமெனவே தெரிமென் சித்தமே
சுவனில் பாடி மீதுச் சித்தனுன் புதும
குறிதானென் முணர்கிலேயே சகலியா மெனவே
குருபானும் பெளிதருந் புண்ணியர்க ணல்ல
செறிவாகுந் சகலினிட் டெனவொ மறந்தும்
கிலைக்காபுட் கொள்முதவொ மறந்தும். க

குத சங்கிதை, அருந்தி, கித்திய வஸ்து விசாரம்.
விளம்புக லுற்ற வகித்திய வந்து விசாரத்தால்
உளம்பி வச்சு சா விசாரம் துண்டாகும்
இளம்பிறை குடி தனக்கய ளாஞ்சுட மெல்லாநால்
வளம்புனை வோர்கள் அகித்திய மென்று வகுப்பாரால்.

சத்தமாய் கிரஞ்சனமா உலகா மாபொளிச்சிற் சொருப மேயாய்
உத்தமமாய்ச் சருவசான் ருப்பினங்கும் பாடிசெவ மொன்றே பென்றம்
எத்தகையோ ரும்புகழு கித்தியவத் துயர்மறையு மிவ்வா ரோதும்
ஒத்தசட மகித்தியமல் லாதுசித்துக்கித்தியம்வந் துறுத லின்றே.
மிக்ககடா திப்பிரத்து யேயத்தந் தக்காண விருத்தி யாலே
தக்ககித்தியவத்துவுந்தான் ரோன்றுகின்றதேதநிரத்தனியாப்பின்ற
முக்கணுடையெம்பெருமா ற்காளாயபெருந்தவத்துமுனிவீர்மேலாம்
எக்ககைஞ் சும்புகல்வார் பாமார்த்த மாகவினை பென்று மாதோ.

இவ்வித்த தன்னி வென்னும் உதாரண வென்பாவில் பாண்டிப் பெரு
மான் “இவ்வதற்குத் தோற்ற மில்லை யாதலானும், உன்னது தோற்றவிக்
கெண்டா யாதலானும், உன்னது மில்லதமா ம்ருப்பது தோன்றுமென
உரைகடரிச் சித்தியார் கம் சூத்திரத்தில் 5—செ. 6—செ.

சார்பினிற் ரோற்று மெல்லாக் தருபவ னில்லை பென்னிற்
றேரினில் லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற் கோந் செப்பா

போர்ச்சு வறும தோன்ற தன்னகே அழிக்க வெண்டாங்கு
சொர்ச்சு நிரப்பென்றி கற்பது தோன்று மன்றே.

உச்சுதது மெது மின்றி கென்றதொன் றுநகே துண்டா
மெதுதே மெதுதாரு தோற்ற மயிசைபா தாதும்
உள்ளகா னாத்தி துண்டா காரிய மறிக்கு மண்ணி
வெள்ளகா டமகடாதி பெறுகு மிப்பற்று வானும்.

என்றும் அச்சுட்ட பொருடென்ற மச்சேம்பக்கார மேற்கொள்க
கெடுதல் உபயோகம்.

இவ்வாறு போன்றும் கூற வெண்டாவிற்ற சுவஞான முனிவர், இவ்வ
தந்திர தோற்ற மண்ணை உலாம் உண்ணதெனவும் துதனுளே இவ்வது
முள்ளது மெதுத பொருடென்ற மென்றுஞ் குளிய வாதிசையும், இவ்வது
முள்ளதாய் மெதுதென்ற போன்றும் அச்சேந்த வாதிசையும் மதக்கப்
பட்டமாதற் றவையா. இதே துவிப்பெரிசு குட்டமிக்கை. இவர் சார்ப்ன
காகிம் மெதுதா தோ னடி முதற்கு திரமிராண்டா மதிகாணத்தில் எழு
தம் மேற்கோள். உதவையம் மெதுதென மெதுதாவிதி விட்டார், பாஹம்.
அதிதந்திர மேற்கோளும். உதவம் உருவாது.—

மேற்கோள். "துவி உலாம் உள்ள தென்றது"

உத. "துவி உலாம் தோற்ற மின்மைமன்"

"இவ்வதந்திர தோற்ற மின்மை. ன், என்ற உதுவால், உள்ளதற்கே
தோற்ற முண்டா கென்றது" என்றது. தந்திர மாயின், லை வாக்கியம்,
சென்றதாய் முதலாம் உதறில் மெதுத கென்றது; கென்றதாய் முதலியவைகளுக்கு
தோற்ற மிருப்பதா கெண்ட. இன்மை யான்கு வகைப்பெய். (1) சொல்மாத்
திரையா புள்ளது, இத்த குவமானம் வான்மன், மலகமடனும். (2) (3)
சொல்லுத் தோற்றமு டாய். இதில் துன்று காணத்தை கோக்கிய போது,
காரியத் தோன்ற திருத்தலம், மற்ருன்று தோற்றதல மாய். முன்னை
வதகு குவமானம் சென்றதும், மின்னையத் குவமானம் கான வீருமாய்.
(4) சொல்லுத் தோற்றமும் பொருளுமா மிருப்பது. இத்த குவமானம் சொப்
பன உருகு. போத்தோன் கூடிய இரான்கு இப்பொருளில் (1) வான்
மன், மலகமடனும் திருப்பொருள்கள் தலி மறாவை தோன்றுகின்றன.
இது வாக்ருக்கும், பித்தி யகாடபவம். இக்கணமாக "இவ்வதற்குத்
தோற்ற மின்மைமன்" என்றது என்னும் பொருள்தம். இன்மைப் பொரு
ளில் மேற்கண்டகாது (1) தோன்றமைமும். (2, 3, 4.) தோன்றுதல மிருக்
கிற போது "செல்லெட்டி உச்சு வகை" என்றவாறு எல்லாவற்றையுஞ்
சென்றது "இவ்வதற்குத் தோற்ற மின்மைமன்" என எவ்வாறு கூறலாம்.

யகர்வேதத்தில் கர்வகா ரோபகிஷுத்.

யித்தததது? இவ்வாறு பிப்பருத்தத பாம்மத்தி வாரோ பிப்பது.
காரண மென்பது யாது? அகாத் மாகுக்கு முடியான தெதுவோ அதாவன்

மாயை.....அத மாயை மனவன் தூதர், முகமாயை
நின்றவனு மல்ல, தீவ்லாதவனு மல்ல, அம்மீரான்மே மலதவனு மல்ல,
அம்மீரான்மீரான் வாக்குக்கெட்டாவன் (பாமம்மாயை) அதிமீரான்மீரான்
மேயை மல்லாதவன்.....எவன் வாக்தவ தி மல்லாத அமீரான்மீரான் மாயை.
அவன் மலரூபம் மகஞானம். அதமேதான் மூலம் பிரகிருத.....ஆததா கா
மாய் பரிணயம் திருப்பவன்.

சங்கில யசர் வேதத்தில் நிராலம் போடநிஷத்.

திரண்டாவ தற்றதாமம் வக்தம் தொடர்ச்சியா மனதாயும் சகல மலரூப
மாய மிருக்கிற பிரம்மத்தி னிடத்திலேயே தேவ, கிருக, கா, கந்தாமா, ஸ்திரீ,
பருஷ, வருணசகிரம், பக்த மோக உபாதி (சந்தமமான வேதம் அல்லது
கற்பிதமான தடை) யாகவிருக்கிற பக்தைக பேசுங்கன் னுலே கயற்றிற் பாம்
பெண்கிற பிரமமபோல் கந்தமாய மிருக்கிற ஞானமே யஞ்ஞானம்.

குத சங்கிதை சத்தா விசாரம்.

அத்தகுசத்தாவாகியபிரமமம்மா மன்கடா தியானுப்போல்
சத்தமாயுனிவிர்ப்புபவானசொரூபங்களாய்ப்பரிணயிக்கும் [ய்
உத்தமப்பிரமம்முலகமாய்த்தோன் டுனானிதருசத்திவெண்பொன்னு
வித்தகமுத்திகோன்றிதகவே பொலும்வேதமும் உணமுணாக்கும்.

விருமல சிவன்மன் மாயைமாற் கனாப்போ விருமிக்கப் பட்டன
வேல்லாம், மருவுகா ரிபங்கா ரணத்திற் கு வேறு காமையின் மாயை
ருபந்தான், பெருகுமா மையுமற் ததிட்டான மாதும் பிரமத்தின்
வேறான தன்று, குருபா னருநகைக் கொண்டு முக் குறப்புங் கொ
ன்றுயர்ந் தோங்கிய முனிவீர்.

பிரமகீதை கேடுபை நீடதம்.

எப்பொருளு மாயையினு லெனச்சிலவ ரியம்புவர்கள்
மெய்ப்பாமன் நனைபொழிய வேறொருமா யையுமில்லை
ஒப்பரிய பானொழிய வொருமாயை யுண்டாகில்
அப்பாமன் நன்பெருமைக் கதுநேரே யழிவன்னேறு.

சிவானந்தமாலு.

எங்குஞ் சிவமொழிய வில்லைவவன் நன்னுணை
யங்கந் திரள்கருவி யானவமாம்—பொங்குமிருன்
மைசெய்த மாயையை மாயைவினை மற்றனைத்தும்
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய்.

எனவே இவ்வாறு உருவம் தருவது உயிர் சத்தின் பெண்பலம்,
உயிர் உருவமாய் உருவம் உருவமாக காண்பதற்குப் பொரு
தாகிய பெண்பலம் உருவமாய் உருவம் உருவமாகத் தலிப் பணிப்பு
தருவது உருவமாய் உருவமாய்.

“கனகம் காரியகெனவது பரிந்துரு. அவயகப் பாகுபா நிலையதா
ம் பூதநயினு வெவவது எது. பாகு பாது அவயகப் பாகுபா நிலையது. அது
அது காரியம். கனகம் வெவவது உதாரணம்.” என்னும் அனுமானப்
பிரமாணதம் ஐயம். புருஷப் பாகுதருப் பிரிமானமா உண்டா செஞான சித்தி
1-து. 13-வது பாட்டில். காரியம் படைத் தெண்டா காண வணுவை யென்
னார். காரியம் அவயகத்தா காணவக் கூடாதி போல, என்று கூறுவதின
தும் காரியம் அவயகம் கூடாதே யாம், ஆகவே, காரியமாய்த் தனக்கெ
னப் பொருளின்றிய வுலகைச் சத்தென்பா பிராக்ந்தோ யாம். மேலும் துத்
தும் உலகது பூதநயதயபு ஆகத்தாய்ப்போ முலகைச் சத்தெனக் கொண்
டி அதம் நுயாய் காணா வெண்டும். சாதாரண தருமம் இன்றுழி இல்லாது
பெருந் தன்மை என்னுட கூறுதல் பரிந்துத் தீகா யின்மையாம். எவ்வாற்
றனும் தனக்கெனப் பொருளின்றிய வுலகைச் சத்தாய் இன்றுழி இல்லாது
பெயருந் தன்மை உடையதென்பது கவிந்தாவு சத்தாய் இன்றுழி இல்லாது
பெயருந் தன்மை உடையதென்பது கூறுவர் கூறுமிந் தினமாய்ப் பிறழ்ச்சியி
னின்ற தென்க. காணப் பதாரத்தம் பரிபத்தையும், காஸ்தானத்தில் உலகை
யுட உடத்து காணப்படா என்னா சத்தத் தோற்றமா யிருக்கின்றதோ
அவ்வனவே பரிபாதிதல் உடது உடத்து தோற்றமா யிருக்கிறதென்று காண
டால் மேற்காணல் துற்றத்தா கது.

பரிசாணப் பிரபந்தில் உலகு களிப்பதத் தோற்றமா யிருக்கின்ற தென்ப
தற்குப் பிரமாணங்கள் வருமாறு —

சூத கங்கிதை வேதாந்தம்.

சாற்றுமா பாகிலத்தி தானதிட்டான மாய
தோற்றசை தன்னி பத்தின் சொருபமா னதுமற் றின்ப
மாற்றுமச் சீவிரத்தி தானு ாபாபமா மனைய மாயை
மாற்றுகஞ் சதசத் திக்குப் பின்னமாய் வயங்கு மாலோ.

பிரமகிதை ஐதரேய உபநிடதம்.

வேதமே இயிதே மெய்ப்பொருள் மற்றைப் பொருளென
மித்ததேயே வேதம், நதமேவுற்ற பொருளிரு வகையா மிதனிலென்
றென்தழுந் கையதாம்ப, போதவா னந்த யாவிய சிவனும் பொரு
ளது மற்றதப்பொருளில், ஏதமே வாமற் கற்பித யாகு மற்றதனிய
யல்பையு மிசைப்பாம்.

இச் சத்பிரமாணங்களுக் கிணங்க உலகம் காண்கீர் போன்றதெனக் கூறியவர்களை சிவஞான சித்தி கித்தித்தது; தன்னை கித்தித்துக் கொண்டதோடு, வேத முதலிய உற்றையும், இச் சிவஞான போதமையும், "பூத்தாரும் பொய்கை புனல்துவே யெனக்கருதிப், பெய்த்தேர் முகக்குறும் பேதை நுண மாகாமே, திர்த்தா" யென்று கூறிய மாணிக்க வாசக சுவாமிகளையும், அயர்போன் றுணாய கித்தித்த தாமென்க.

சிவஞான போதம் "உரத்துணைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவ," என்று பாசத் (மாயை) திற்குக் காணன் ருவனமகரிற்று, ஐடி சிவஞான சித்தியோ; "பாச ஞானத்தானு மென்னுற் செட்டளி லாசைதரு வலகமொல மலகைத் தோர மென்றறித் தகல" என்று உகவிற்குக் காணனீர உலமை கூறிற்று. முதலான சிவஞான போதம் பாசத்திற்குக் காணனீர உலமை கூறினல், பெயர் மாத்திரையில் உழிது என ஐடி சிவஞான சித்தி பாச காரிய மாகிய உலகிற்கு அந்னை மாக்கிக் கொண்டது; மலைவா மன்றிப் பின்பு யாதாம்?

வித்துண்டா மூல முகைக்கவா தாரதமா

மத்தன்று னாரிற்ற லவரன்னீயால்—வித்தகமாம்

வேட்டுவனா மப்புழுப்போல் வேண்டிருமைத் தான்கொடுத்து
கூட்டானே மண்போற் குளிர்த்து.

என்னும் வென்பாவில், இவர் கொள்கை நிலை தானத்தில் பிரம்மமும், வித்து வ்தானத்தில் மாயையும், அந்நா ர்தானத்தில் உலகமுமாம். நிலத் தைக் குளிரச் செய்ய கிரிசுப்பது போன்ற பிரம்மத்தைக் குளிரச் செய்ய கொ ண்று வேண்டும்? கீர் ஸ்தானமும் பிரம்மதென்கண் ணுள்ள சிற்சத்தியைச் கூறுவா மெனின் : நிலமு கீரும் பின்ன மானமே போன்று பிரம்முஞ் சிற்சத் தியும் பின்ன மாதல் வேண்டும். அங்ஙனம் பின்ன மாமா? நிலமும் வித்தும் பின்ன மென்பது கித்திரசனமாம். அங்ஙனமே பிரம்மமும் மாயையும் பின்னமா? அபின்னமா? என்புழிப் பின்ன மென்றே சொல்ல வேண்டும். சொல்லுங் கால் பிரற்றுமம் அபரி பூரணப் பொருளாகும்.

இனிவித்து அந்நா மாருக்கால் வித்துக் கெட்டே அந்நா மாதல் கண் டுமி. அங்ஙனம் மாயை கெட்டே உலகாக வேண்டும். அந்நா மா யிருக்கும் போது வித்திலை அங்ஙனமே, உலகா யிருக்கும் போது மாயை யிலை என் றுகி, இப்போ துன்னது பிரம்மமும் உலகமுமே யாயிற்று. அதனால் மாயை யென்னு மொருபொருள் போகவேபோயிற்று. அதைச் சத்தென்றும, சித்திய மென்றும் கொண்ட இவாது செவிக்கு இலலைமெனக் கேட்பது நாராசம் ளய்ச்சி விட்டது போல்தா னிருக்கும்.

அந்நா மாயபோது வித்திலை யெனினும் பிறகு வ்ருகாமாய் வித்தை யீனு மெனின், அங்ஙனமே இப்போ துன்னவுலகு இனி மாயையை யீனு மென்று சொல்ல வேண்டும் இது வித்தையினும் வித்தை, இதற்கு, மாயை

மைப்பிரமத்தா துட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. உருவத்திலும் பசியாகாது
 கொல்லாது; சந்திரன் உருவத்திலும்; எப்படி அச்சொல்லி இன்ன விஷய
 தும். மனிதனது சந்திரன்மேலும், மனிதனோடும் சந்திரனோடு பொருளாக
 அன்ற அந்த மனிதன், சந்திரன்மேலும் வித்தாத்தி-மா? ஆகாது; பொருளாயிற்றே,
 பொருளாய் மானத்தால், சந்திரன்மேலும் வித்தாத்தி ஆக்கலாம்? மாயைமயம்
 பொருளாகக் கொள்ளிச் சந்திரன்மேலும் வித்தாத்தி? தீவிரப்பொருளாக வைத்துப்
 பார்ப்போம், பிரமமும் மாயையும் பின்னம்? அபின்னம்? பின்னமெனின்,
 பிரமம் அபிப்பிராயமாகும். அபின்னமெனின், சிவோ, குணம், தொழில்களின்
 கொன்றிவாய்மையுடைய சொல்லென்கென்க. அந்த மாயின், பிரமமே
 மாயையாகவேண்டும். ஆகவே பிரமத்தின் குணம், ஞானம், சகம், சிவமயத்து
 கம், சிவசக்திமயம், முகர்ப்ப விசேஷம் போய், மாயைத் தன்னுடைய
 மயம் விசேஷம் கொண்டுள்ளது. அன்றியும், சஞ்ஞானம் கட்டு முரணாக
 இரண்டில் ஒருவருக்கு உருவம் உண்டாயிற்று வித்திலிருந்து தான் தான் அந்தரம்
 சிவத்தின்மேல் இருக்கின்றது. அதுபோல, மாயையிலிருந்து தன் தான் உல
 கம் பிரமம் தான் விசேஷம் உண்டாகவேண்டும். உண்டாயினால், மாயைமயம்
 முன்ன கொண்டு சஞ்ஞானம் கட்டு விசேஷம். இன்றும் சிவஞான சித்தி
 மாயைமயம் உருவமாயினால், அது 1-3-வது உருவமாயினால் மலை
 உருவத்தையாகக் காட்டுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, சிவஞானம் காலத்திலும் பிரமத்
 தின்மேல் காட்டுகிறது. சிவஞானம் காலத்திலும் பிரமத்திலே தோன்று மென்னின்,
 இப்படித் தோன்றி தோன்றுதல் தானே பிரமஞ்சம் பிரமத்தி லபேதமாயின்
 பிரமமும் அசைவமாய் வேண்டும், ஆகையால், அகம்பிரமமென்கிற உன்னு
 டனே பிரமஞ்சமும், தோன்றுதல் மோகித்துக்கொண்டு செய்கையில் மெய்
 உண்டு உருவமென்றே சொல்லுதல் மெய்யாக வுடைத்து, என்க மென்றும்

பாற்கரியன் மத மறுதலைச் செய்யுள்.

சித் தெழுந்த மாயைப் பிரமத்தானமெனியே இயல்புமே வேறுகி
 சித்த மென்றவுரை பொய்த்து விசேட மாயெழுந் தழியு நின்றா
 மொத்தெழுந் பொழுது வித்தி நுச்சவரி யுண்டி தாக மூனக்கென
 சித்த மென்றால் குணத்தி டே பிரம மாயி இயிலை பிதற்றிலே.

(இ-ள்.) மாயை கெட்ட கிடந்து வித்திலே கின்று மாயுண்டாகுந் தோன்று
 பிரமஞ்ச மாயை விசேஷம் பிரமத்தினே கின்று பிரமஞ்ச முண்டா மென்ற
 உருவம் உருவம். அந்த மாயின், அந்த வித்த மாய்த்திலே யுள்ளதுமாயும்,
 பின்பு தானே பரிணமிக்குக் காலத்து மாய்த்தோன்றத் தான்கெட்டுத் தோன்
 றின தக்குப் பரிணாம முண்டாய், அந்தமாய் பரிணாம வித்தை யுண்டாக்கி
 ஞாநியை, பிரமமும் பிரமஞ்சத்துக்கு வேறாய் சித்தமாய் சித்தமென்றவுரை
 உருவம் பொய்யாய் பிரமமும் பிரமஞ்சத்தை யுண்டாக்கியும், பிரமஞ்சமும் பிர
 மத்தை யுண்டாக்கியும் உருவின் பகுதியாய் தோன்றிக் கெடும், சிவப்பிரமம்,
 அதுவுமன்றி அந்தவித்த மாயைப் பொழுது முடி தரிப்பாகத் தோன்றும் அது

போல உன்னுடைய பிரம்ம பிப்பஞ்ச மாய்பொழுது. தரிப்பது மாத, பாம் மாயிலும், இப்படி மயக்கக் கூறுவையாயின் உன்னைப் போய்னென்று மிக் கோர் சொல்லா திற்பார் என்க. வென்றும் கூறிமதற்கு முன்னும்,

சிவஞானசித்தியார் க-கு. 32-வது செய்யுளில்

(உயிரை யொடுக்கிப் பின்னு முதிப்பதென் னான்பா வேன்னிங்)

உலகினை பிறந்து நின்ற தானுரு வென்ப தோரா
ருலகவ னுருவிற் றேன்றி யொடுக்கிப் பென்று மோரா
ருலகி னுக் குபிரு மாகி யுலகுமாய் நின்ற தோரா
ருலகினி லொருவ னென்ப ருருவினை புணரா ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) கித்தித னுயிலும் அசித்திதனை மென்பதற்கு உருத்திரன் உரு வம் உலகினைக் கடத்து திற்பான், வேதத்தன், உருத்திரன், விச்சகாதிக னென்று கூறஞ் சுருதியினை யுமுணரார், அகன் திருவுருவில் உலகி் தோன்றி யொடுக்கு மாதலான் விச்சவ காரண னென்று கூறஞ் சுருதியினை யுமுண ரார், உலகிற்கு உயிராய் திற்பான் விச்ச வத்திற்கு அந்தரி யாமென்று கூறஞ் சுருதியினை யுமுணரார், உலகமாய் திற்பான் விச்சக ரூபியென்று கூறஞ் சுருதியினை யுமுணரார், திருமேனியின் தியல்பு உணரா ரெல்லாம் அச்சிவ பிரானை உலகத்தி லுள்ளார் கூறங் கடவுளளில் ஒருவ னென்பார். என்க. வென்றும், மாயையிற் றேன்றி யொடுக்கியதுமா மென்பது, கிழக்கி னின்றும் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கய மென்பத னுனுமறிக்க. என்று உரையா சிரியச் கூறியுள்ளார்.

கிழக்கிலே நின்றும் பிறக்குங் தாமரையைச் சேற்றிலே நின்றும் பிறத்த தென்று பொருள்படப் பங்கஜ மென்று கூறதலின் கிழக்கு மாயையும், சேறு பிரமமும், தாமரை யுலகமும் மாயிற்றே? சேறில்லா விடத்துக் கிழங்கும், கிழக்கில்லா விடத்துத் தாமரையு மிருப்பது போன்று; பிரம்மில்லா விடத்து மாயையும், மாயை யில்லா விடத்து உலகமும் இருந்தா லன்றோ துவா துபமா னம் மணம்பெறும். பிரம்ம பரிபூரண மென்றுரைத்த அதனிடத்தில் மாயை யானது சேற்றின்கண் கிழங்கைப் போல வேறு யிருக்குமென் றுரைத்தல் அசம்பவ மென்க.

திருக்குத்திரிசிய விவேகம்.

(அ-கை.) தனதுன்மை நிலை யிஃதென விசாரித்துத் தெனியா தாற்கு வாயெனன அகரை யிசுழ்த்து கூறல்.

கடவுளே புண்மைபெனக் கட்டுரைப்ப தன்றிக்
கடபடமெய் யாமயக்கைக் காணார்—உடலனலே
காணென்னார் வைதுணரார் காட்டம்வா யென்னிருந்து
மானிடா யிவ்வுலகில் வந்து.

[illegible][illegible][illegible]

என் கால்துவெய்வெனத் து மென்றா னென்றிற்று
மென்ற மகனெனத் து மிக்கெயின்—மன்னான்கேள்
நெ கால்தம் போனிலை போர்த்தி யெகண்டாய்
பொதாத்த மங்கழல் பிச்சு.

(17-ம்.) ஸட்டதாத்த தந்தை மெய்ப்பட வளர்க்கும் புலப்படுத்துவான்
 வேண்டி சங்கமம் பிரம மென்றதற்கு, சங்கம நானே யென்றதற்கு, சங்
 கம மல்ல வென்றதற்கும், ஞானஞ்சா திதமும் கற்பித மெனக் கழல வெருவா
 மல் வெளிப்பட்டு இக்கெவரினு மிக்க வங்கல னவானைக் கேளுதி; வேதாந்
 தப் போலியாவா னல்லர். மெய்புணர் ளுணர்ந்த வேதாந்தியே யெனக் காணுதி
 ஏ-து.

அந்தச் சட துக்கமா யுள்ள வற்றை யெல்லா மபேத காணா காரிய வா தத் தால் வந்து பரீசேரநீன செய்ய மிட்த்துப் பூர்வபட்ச நித்தாந்த மாக்கி யவற் தின் ஞாயிற்று யிவையிலு ஞாலிலு மவற்றைச் சின்மாத்திரா மாக்கிச் காட்டி தனி னெவ்வாறு னெமெனத் தெனவும்; தன்னை யன்றி யறிவு மறிவை யன் திச் சங்கற்பமுஞ், சங்கற்ப மன்றிச் சமவடி வியவடி தோற்றமு மத்தோற் றத்தை யன்றி பெருகவைப் பிறப்பு, மட்கெடுகவைப் பிறப்பை யன்றி வடி வான உப்பினா பதப்பன இரூப்பினவும்; இவற்றை யன்றி யான் பெண்ணை யென்பவடி யிவற்றை யன்றிச் சாம கெடுனி மயக்கமு, யிவற்றை யன்றி யனைவி யாதிகளுக் கெகக் கிர மாதிகளுக் தன்தானி யாதிகளுஞ் சகலக் காதிகளு யின்றி யாதவி யிவைவாவுள் தனது சொருபமெனவு, மன்றெனத் தனிவி வாதெனவுஞ் சுருதியாதிகளால் ஸைப்புறத்தத் தகும் ஞானனுபவத் திராண இரூபத்தப்பற்றி எவ்வாறெனென்ற தெனவும், பொன்ன லாய பணி

பிணத்திற் பொன்றபொருள் உண்டாகுமாய் வெள்ளின் மதாரத்த வடிவன் குதல்போல. குருதி - சிவந்தாவிடமாக முதுமையுடைய குருதி பரப்பாய் மாய்நீரும் மானாது பிடித்துத் தராமல் பிதா உடம்புக்கள் ஐசுவரியை உடையவாக வாதலினைப்போல மெய்யெனப் புகுவதே, குருதி - மந்திர மெனப் புகுதற்கு முன்னாக அடிக்கும் வெதாத்திசை வெதாத்தப் பொருள் மெய்யாகப் புகுவதென மாய்த்த மாய்த்தா தீதற் சாகசாட்சி யென்று மெய்யாக மாய்வதன்மீன் வெள்ள குக வதித்த பின்ன சிவ்வனமா மிப்போ நிருத்தித்தெ மெய்யு னெய் வாதலி மாதல எனது உரிக்க வேண்டுவதுபற்றி போதாத்த முக்கூல மென வந் கூறிய பாறு காண்க. இதனு ளனுபவமொன் றில்லாத வேதாத்திக வெள்ளம் போலி வெதாத்திக சொனமம், தன்னனுபவமாய் குருதி - சிவந்தியிற் காட்ட உண்டவன் மதார்த்த வேதாத்தி மெனவும் பொருள்பத மாறு காண்க.

சுக்கில யசர்வேதம் பைங்கோபநிஷத் க-வது அத்தியாயம்.

“அதினிடத்தில் மருபுயிபல் (பாலைவந்தன்) ஜலம், கிளிஞ்சலில் வெள்ளி, கட்டையல் பருஷன். ஸ்படிசத்தில் வன்னமுதல் ஐவபோல் சிவப்பு வெருட்ட சூழல். இந்தச் சூனம மானது மேற்றச் சூறையென்றி யோவ்வென்றும் சமமா மருத்திர சூன சூறைய உபமானதும் வசக்குக் கெட்டா ததுமாகிட (என்றும் யித்தத யானதுமாகிய) ஆலப்பிரகிருதி மருத் தது.” என்றும்.

சூ-வேதம் நிராலம் போபநிஷத்.

நீரானடாவ உற்றதாயு மெக்குக் தொடர்ச்சி யுள்ளதாயுஞ் சகல சூறைய மாயு மிருக்கிற பிரமத்தி னிடத்திலே தேவ மருக நூ ஸ்தாவர ஸ்திரீ புருஷ வசுண சிவம பந்த மோஷ ஊதி கற்பிதமான வேஷ மல்லது (கற்பிதமான) தடைபாத லிருக்கிற பல தேக பேதங்களி னுடைய கயற்றிற பாம் பென்சிற பிரமமையப்போல்; கற்பிதமா மருக்கிற ஞானமே அஞ்ஞானம்” என்றும்.

சூக்வேதம் ஆத்மபோதோபநிஷத்.

“பழுதையிற் பாம்பு முதலியனபோல் (பழுதையிற் பாம்பு என்சிற பிரமமக்குக் காணம் பழுதையோல) பிரபஞ்சத்திற் காதார ரூபமாய்ப் பிரம்ம சத்து மாத்திரமே சூழ்ந்துகொண் டிருக்கிறது. ஆகையால், ஜகத் தில்லை. என்றும், கயற்றிற் பாம்பு முக்காலத்திலு மெப்படி யில்லையோ அப்படி அகக்காராதி தேகம் வரையிலுள்ள ஜகத்தானது அப்படியு யிருக்கிற என்னிடத்திலை” என்றும்.

யஜுர்வேதம் வராகோபநிஷத் முன்னுளது அத்தியாயம்.

“கிளிஞ்சலில் வெள்ளி எப்படி (அஞ்ஞானத்தினால்) தப்பிக்கப் படு கிறதோ, அப்படிப்போல, என்னிடத்தி லேயே மாயா மயமான மகத்தாதி ஜகத்தானது மாயையினாலே கற்பிக்கப் படுகிறது” என்றும் கூறுப.

விசார சந்திரோதயம் பிசுடஞ்சு மித்திபா வர்ணகம்.

1942 1943 1944 1945

வினா :—பேதப் பார்த்து, காந்தருத்வ போத்தருத்வப் பிராந்தி, சங்கப் பிராந்தி, மகாபப் பார்த்து, பாத்தரித்ரப் பின்ன மாகிய ஜகத்தின் சத்தியத் துவப் பார்த்தி என்னாற்ற வந்தாம். பிம்பப் பிரதிபிம்ப திருஷ்டாந்தத் தாம், பேதப் பிராந்திப் படிக்கத்தக்க செவிதமர்தி தோற்றம் திருஷ்டாந் தத்தாம், கருத்தருத்வ போத்தருத்வப் பார்த்தியும், கடகாச திருவடாந் தத் தாம் சங்கப் பிராந்திப் படிக்கத்தக்க மாகிய சங்க திருஷ்டாந் தத்தாம் மகாபப் பார்த்தியும், மகாபத்திர் குண்டலர் தோன்றும் திருஷ்டாந் தத்தாம் பிரமதத்தருப் பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப் பிராந்தியும், போம், திவர, வாகதேவ மனமம் பரஞ்சப் பிரமம் சிவ சத்திலும் காண்க.

கருதிப் பிரமாணம் அங் பூரணபரிஷத் முதலத்தி யாயம்.

ஜீவோ சாஃகன் வேற வேற ரூப மென்பது முதலாவது பிரமை. கத்
ருத்வ ரூபமானது வாக்ஸமாய் ஆத்மா விடத்தி லுள்ள தென்பது இரம்
பாவது பிரமை. சாஃகத்தடன் கூடி யிருக்கிற ஜீவன் அநி லொட்டி யிருக்
கிற தென்பது மூன்றாவது பிரமை. ஐத்காரண ரூபனுக்கு விகாரித்தல்
சொல்லுவது நான்காவது பிரமை. சாணத்தைக் காட்டிலும் ஐதத் வேறென்
றம் ஐதத் கத்திப் பென்றக் கொள்வது ஐந்தாவது பிரமை. இந்த ஐந்து
பிரமைகளும் எப்போது சிவந்தி யாகு மென்றால், பிம்பப் பிரதிபிம்ப தரி
ணத்தி னுலே பேதப் பிரமைமும், கப்புகததில் சிவப்பாதினையப் பார்த்ததி
னுலே கத்திருத்தல் வாக்ஸ மென்கிற பிராந்தியும், கடாகாச மடாகாச தரி
ணத்தி னுலே ஒட்டி யிருக்கிற தென்கிற பிரமைமும், கயிற்றில் பாம்பைப்
புலித்ததிலுல் காணத்தைக் காட்டிலும் ஐதத் வேற சத்திய மென்கிற பிரமை
மும், தக்கக் கிண்ணப் பாண்டவ னுலே விகாரத்துப் பிரமைமும், சிவந்தி
யாய்ந்த.

திருவாசகம்.

“வாழ்கி மன்னாதி வனிபாடி பொளிபாடி

பூதாதி புய்சாதி புண்மையுமா பின்மையுமாய்க்
கோதாதி பாசெய்தென் தவாவநாக் கூத்தாட்டு
வாதுகி கின்றுமப என்சொல்லி வாழ்த்துவனே.”

கிலிசீ செருப்பியர் சின்னச்சம்பு சிவப்பவனோன்
புலனுபவையந்தனோ டென்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்
உலகே தெனத்திசை பத்தெனத்தா நெருவனுமே
பவவாதி கண்டயா தோனோர்க்க மாடாமோ.

என்ற கூற்றும் திக்கு நோக்கிப் பார்த்துப் பார்த்துத் திரிவது மாயம்
பாடலொரு ஆசிரியப் பற்றி கூறியது, அக்கூற்றைப் பார்த்து “ரத்தா
காயம் சிவந்தகாயம்” என்றும் ஆசிரியத்தையுடையது “அறிய
யலிலைய” ஆகியே காத்தோருகே” என்றும் கூறியது திக்குந் திரிவது
காணக.

வேதாரணிய புராணம் குளகேசச் சஞக்கம்.

ஆனந்த வுருவ மாகி யவையா யறிவு மாகி
வானந்த மாய வெல்லா வுலகுமாய் மனத்த லோடு
தானந்த மின்றிச் சத்தாய்த் தப்பந் தானு மின்ப
மோனந்த நிலைமை யாகு முதலவனை போற்றி போற்றி.

அனகி நந்தபல் விதப்பமு மீசனு மாகியு மயன்மாலு
மினகு மந்தரி யாகியு முலகுரு வினைவனும் பதமுன்றிற்
குலையு மப்பயன் கொண்டிடு முபாதிபிற் குந்ததமுந்த் திகண்மற்றும்
பலவு மாயுளம் பற்றறும் பிரமமாய் பாமசிற் பணிவாமே.

கனகி னுற்றிநிம் பொருளென மோர்த்திடிற் கான்பவன் றுனேயா
மனகி கற்பமா மிவைவென நீயவன் மற்றினை மறைதேறி
மனக மாயுள தாய்ச்சிதா னந்தமா யகண்டமா பருண்மேகித்
தனது தானுறு மன்பருக் கின்பமார் தலைவசிற் பணிவாமே.

கால தேசமும் பொருள்களும் வண்பறை காண்பதற் கரிதாதி
முல மாகியவ் விபத்தமாய்ப் புருடனாய் முழுமுத றுனேயா
பேல வித்திற மிதுவென வுணர்வுறு தெல்லையற் றெனையான்வான்
குல மார்மறை வனத்தமர்க் தருஞ்செயு னாதறிற் பணிவாமே.

ஷே. பிரவரச் சஞக்கம்.

நிறை சாசா மனைத்தினு நீங்கிடா நிலையற்
குறை விவாதவை குலையிடுந் தொழிலெடு குணமா
பிறையு நீயல் தில்லைபா னின்னிலை யேய்த்து
மறையு மாற்றறு மெனிலெவர் கின்புகழ் வகுப்பார்.

முதற்குத்திரம் முற்றிற்று.

இனிஞ்சலி சிவந்த மென்ன் பன்னதாசு கற்பித்தல்போல அதிஷ்டானமாகக் கூறும் பரிமாசுதன்மத்தி லில்லாதபடிதான் பன்னதாசு கற்பித்துக் கூறுதலாம்.

சுபவாசு மெனப்படுவது:— இரேசுதன்மத்தால்பொல விசாரிப்பதி வென்றியெனக் கற்றுயின்றிச் சிறிச்சிறி டுப்பதென! தெரிந்தாற்போலக் கூறுபுத்தியதபவம் காணமாக வொன்று காதுயம்பெய், உருகப்போய் மென் னையத்திரிபறத் தெரிதலாம் என்க. அறிவு, தன்மோக் சம்பவமாகக் கொடலறியாமையற்றி மாதால் ஆச்சியாரோபமொலம், இன்னன்கொண்ட சம்பவமாதையதோருசொசிறித்தாழக மிதமாக விசாரிப்பதித் தான்மாத் திரம் வினக்கல் விசாரத்தெ ளியப்பற்றி உதலாம். அப்பாத்தெனவம் கொண்க. காண்காலத்து முன்ன தெரிச்செய்தொப்பிபொலாண்காலத்து முன்ன தென்பதி மெயில் கூடமுத், தெரிவ தெரிபதா வந்தபவன் விவர்த்த மெனக் காட்டத் தாஷ்டாங்கித்தாதத் திருட்டாத்தித்தால் வினக்கியதென வறிக.

இன்ன மெய்யாக விளக்கப்பெற்ற னகாண்டப்போருள் மறிதர்வைய த்த அத்தவா விருத்தி, தடத்தம். சொருமென்று நுன்றிவக்கணை யுன் னன. அவற்றால்:— தூலதேகமுதற் பிரகிருதியிதவாகத் தத்துவங்களை யொவ் வொன்றாக சிவதிசெய்து கொண்டுபோ மந்தன சிவதிசெய்தற் குடன்படாது சிறந்த ஆத்மாஇனையதென வினக்குயித்கல் தத்தவாவிருத்தி லிலக்கணைநாம்.

இம்மாத்நினை நய்வான கிரியினுச்சியில் நுன்றும்பிறை யிருக்கின்ற தெனக் காட்டுமாறு போன்று புத்தமுதற் சகையவாக் கிடத்துள்ள சினைகளைக் காணமாகக்கொண்டறிவுவினக்கக் காட்டல் தடத்தவக்கணை மெனப்பெம்.

சிறந்த குரியன் பிரகாச கிரணவடிவ நென்றும்போல ஆன்மாவின் நிச வடிவஞ் சொப்பிபாசமாவிய இக்கிரணதென வினக்கிக்காட்டல் சொருபலக் கணை மெனவுமாம். ஆதலின் கீ பிரம சொருபமேயாம். உனது நிசவடிவம்: சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சித்தியம், பூரணமாக விளங்குவதா ல்தனை கீ சமாதி விடமாகச் சித்தித்தறித்து கொள்ளுதி மென்றவாறுபற்றா.

ஆரோபமத்தியாசமென்னஞ் செய்யுளில்; பழுதைப்பாம்பு, தறிபுமான், கானனீர் முதலிய இத்தத் திருஷ்டாந்தத்தை யேற்றற்கு இனையத் தாஷ்டாங் தம் இனையதென இக்கவிபிற் கூறுகின்றார்.

கைவல்யம்.

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
யோப்பவா பிரண்டற் றென்றா யுணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கு
மப்பிர மத்திற் றேன்று மைம்பூத விசார மெல்லாஞ்
செப்பிய கற்பி தத்தாற் செனித்தவென் றறித்து கொள்ளே.

(இ-ன்) நிபந்தனையாகாமரூபங்க னிரண்டென்றி எ-து. பாம்புநிய
 நித்திரையுடையதாய். காமரூபங்க இரண்டெல்லாம், ஒப்பமா பிரண்
 டரென்று உரையென நினைவாகித்தும் எ-து. எஞ்ஞ மோருதன்மைத்
 தாய், இரண்டன்றி காரணகாரியப் பாதபாவன்றி எகசொரூபமாய்,
 எகரூபத்துக்க ளானவிரகமாகிடுப்பது எதப்பிடமோ? அப்பா
 மத்திறின்று ஸம்பந்தவிகாரமெல்லாம் எ-து. உத்தப் பிரமத்தினிடத்தில்
 மெய்போகத் தோன்றி டுண்டதாய் அவற்றின் விகாரமுமாகிய அண்ட
 ன்டிரையு காரணகாரியத்தாய், செப்பிகற்பித்ததாய் செனித்தவென்
 தறித்தவென் எ-து. மூலசொல்லிய கற்பித்ததிலும் உதித்தவென்று அறி
 த்தவென் எ-து. கடம்பாகப் பழுததாய் பாம்பென்று காமரூபம் எவ்வள
 யின்றோ? அதனொன்று கைதண்டிருத்தவின் காமரூபங்க னிரண்டென்றி
 யெனவும், பாம்பென்றும் பிராந்தி தோன்றியவிடத்தும் மறைத்தவிடத்தும்
 பழுதது அங்கணமாகாது ஒருதன்மைத் தாகின்றவாறு போன்று, விகா
 ரைக்குமுன் ஐயாதாய், விகாரிணைக்குப்பின் இவ்வாதாயுத் தோன்றலு
 ககிலையாய்போவாது, ஒருதன்மைத்தாகக் கைதன்ய மென்றும்வினங்கலின்
 ஒப்பாமெனவும் கூறினார். பிராந்திபாம்பாய் பழுததுகாரணமும், பாம்பு
 காரியமு மாயிற்று. மெய்யாக பாம்பு காரியமாயிற் பழுததாயும், மெய்யாகக்
 காரணமாகலாம். இக்கணமின்றே ல்லவனமுமின்றும், ஆகவே காரண காரி
 உத்தவிகம் பழுததான இன்னையாய் வாறுபோன்று, பிராந்தி ககிலபாத்
 தால் கைதண்டி காரணமுந் ககிலபாத் காரியமுமாயின. மெய்யாகக் ககில
 பாத் காரியமாயின், மெய்யாகக் கைதன்யமுந் காரணமாகலாம். அங்ஙன
 மின்றேல் இக்கணமுமின்றும், ஆகவே காரணகாரியத்துவிதம் கைதன்யத்துக்
 கின்மைமால் இரண்டித்தெனவும் பழுததற்குக் காரணகாரியப்பிராந்தி வந்த
 போதம் அது துவிதமாகலில்லை; நீக்கியபோது மேகமாகலில்லை. இரண்டு
 காலத்தும் பழுதது இருந்தபடி மிகுக்குமாறு போன்று கைதன்னியத்துக்குக்
 காரணகாரியப் பிராந்தி வந்தபோதும் அது துவிதமாகலில்லை நீக்கியபோதும்
 வகமாகலில்லை. இரண்டுகாலத்தும் கைதன்ய மிகுந்தபடி மிகுத்தலால் ஒன்று
 யெனவும், இக்கணமாய் வந்து தன்னுருவாக முயல்வார்க்கு இலக்காக நீற்
 ரும் குறிப்பெனத் தோன்ற உணர்வொளி நிறைவாய் நீருமெனவும் கூறினார்.
 இங்ஙன நீர்ப்பது எதப்பிராமமோ வென்றது எஞ்சிநிறது. பாம்புகண்ணன்
 முதலியபிராந்தி தோற்றத்தி ஆதாய் பழுதது கட்டைமுதலியவை யாயினாற்
 போலக் காமரூபமாய் பிரதார்த்த பிராந்தி தோற்றத்துப் பிரமமென்பது ஆதா
 ரமெனவியங்க, அப்பா மத்திறி னுன்றுமெம்பூதவிகாரமெல்லாஞ் செப்பிய
 கற்பித்ததாய் செனித்தவென்றும், சமஸ்தமும் உண்மையெனக் கோடிலைத்
 தவித்தற்குக் கற்பித்ததால் செனித்தவென் தறித்தவென்னே யென்றும் கூறி
 னார். இந்திரி பதார்த்தமும் சோதனையில் ஆம்உண்டெனற் கிணைத்து உறுதி
 யாக நீண்டது அல்லவியில்லை யெனற்பே இணைத் துறுதியாக நிற்பதென்னே?
 ஆதலின் இவ்வுதாரண மனைத்தும் ஐயமின்றி யெற்றற் பாலதென லுணர்க.

[illegible]

தீநகரத்திற் சிவலிங்கம்.

கடபடத்தைப் போன்றது. காணாமல் போனவர்
கடபடத்தி லுள்ளவர்களைக் காட்டிக்—கடபடத்தை
வேறுபடக் காட்டுதல்போல் வேறுபடக் காட்டுகிறது
மாறுபாடு தென் றோடு.

(எ-து.) மண்ணுக் கடமுற்போலும் தூலம் உல்தோமும்போலும் அறிவும் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படுஞ் சகத்தும் இருக்குமென்று அறிஞர் சொல்லுவர்; அங்ஙன மிருக்கக் கட்டடத்தில் உரையையாயுள்ளவை மண்ணும் தூல மாதலால் அவற்றின் உண்மையை யெக்துத்காட்ட வேறுபடுத்தக் கூடாத அவ்வவற்றின் காரியமாயிவ் கட்டடங்கண் வேறுபடுத்திக் கூறுமாறு போல் அறிவு சகத்தென்ப வற்றில் உண்மையா ட்ச்ஈது அறிவாதலால் அங் வற்றிலி னுண்மையை யெடுத்தற்காட்ட அஞ்ஞானத்தால் வேறுபடுத்தக் கூடாத அறிவினது காரியமாயிவ் சகத்தை ஞானத்தால் வேறுபடுத்திக் கூறி டிலும் அக்கட்டடங்கள் அவற்றின் காரணங்களுக்கு வேறுபடா வறுபோலச் சகத்தானது தனக்குச் காரணமாயுள்ள அறிவினின்றும் வேறுபடாதென நீ மதித்தறியாய் எ-து. சகத்தும் கடவுளும் சிவத்தகாரண காரியமெனத் தெரிந் தற்போற் கூறஞ் சமயவாதிகளே மறுத்து அறிவுஞ் சகத்தும் ஈதற்காரண

காரியமென விவாதமாகச் சோதித்த தென்றணர்ந்தக் கடபடத்தைப்போல் அடியு காலமாக மெல்லா ழாயிற்று. என்னை? கடவுளுக்குச் சகத்து வேறி டத்தா லெனில் பரிபூரணத்திற்குத் தோடமும், கடவுளுக்குச் சகத்தெனின் கதன் ிவிசாரி மென்றடத்தித்துத் தோடமும், பார்த்தவிட மெல்லாம் பரபரல் மென்றபதனில் அகரே சகத்தெனின் சகத்து கடமாதலின் ஞான சொருபி மென்றதற்குத் தோடமும் மருமாதலி னென்க.

24-வது புத்தகம் (122) ப-ம்.

சிவஞான ஞானியா, தேவலம் மயத்தகாரணக் கடவுள் எல்லாமாயும் அல்ல மாய, நிதானே சென்றதைத் தாழ்த்துத் தோடத்து அதற்குபாதோரு சியாய ியுடையது. “உயிரிதா லாகவெ டுடனாக மொளியாயோங்கி” என் னொரு சொல்லாக வந்தது.

தேவலம் மயத்தகாரணம் ியுடைய மயமுத்தகாரணத்திற்கும் காரியத்திற் கு பின்ன ியுடைய துத்தல் மயமாக, தேவல தேவலம் மயத்தகாரணக் கடவுள் ியுடையதெனில் கடவுள் ியுடைய நிதானத் தாழ்த்தாமல், அமையாத ழை ழுடைய கடவுள் மயத்தகாரணக் கடவுள் மயமாக, தேவலம் மயமுடையிருக் க மயின் துத்தலாகத் துமாமல் மயத்தகாரணக் கடவுள் மயத்தகாரணக் கடவுள் மயமாக.

(24) “அரங்கொடு செர்த்தி பனைத்தவக் கற்போ
முருக்கி புடங்கெயந்து வின்று—பிரிப்பின் நித்
தானே உலகார் தமிழே ழுளம்பு குதல்
மரணே யக.கென்ப னின்ற” என்றும்,

கீ-வது. உதாரண மயமாக உதாரணம் நிவந்தகாரணத் தானே பேத மென்றும் உபதமென்றும் உபதமென மென்றும் பிணங்குரு சமயிகளை மெல் லாம் உதாரணம் அம்முதலாக மயமாய் தன்மே மொன்றிற்கும் அத்துவிதத் துதலாக உதாரணம் உதாரணமும் உதாரணத்திடமாய் புடைது லாகிரி டரும் இவத்தகாரணப் பொருளே பார்ப்பு;

“பறகணமயத் தங்க்கிருளா யசச்சமடத் தொளியாய்ப் புலனவவக் காலகிபமொற்புளப்போ உபேதம், பிறப்பிலதா யிருக்கெனியோற்பேதமுஞ் சொற்பொருள்போற்பேதாபேதமு மின்றிப் பெருதாங்கென்ன, வறத்தினுள் மிளகதா டுடையிற் கண்ணருக்க னற்கொளியோற்பிரிவரு மத்துவிதமாகுஞ், செம்பினதாய் வேதாந்தத் தெரிவரு மைவெத்தாந்தத் திறனிங்குத் தெரிக்க மத்தும்.” என்றா.

என்றெழுதினார் இது சிவப்பிரகாசப் பாபா மேலாருஞ்செய்யுள். இவ்வா லாதமத்திற் பாசனியோணம் படவத்திற் காலகிபி சிவாகம மிருபத்தெட் டப் பாசனா புள்ள மெருளா போதமென்று முதனா ழுக்கு உபரிடத்கட

செவ்வா முரட்டாட்டம் கண்ணாருக்க நற்கொள்போற் பரிசுறு மத்து விதமாநு சிறப்பினதென்றும் பெருந்தத் ததரிகாநு ஸைவசித்தாந்த மென்றும் கூறுமிச் சிவப்பிரகாசம் படைபுலாமென்றதும், சிவஞானசித்தியார் உத்திரவாமெனச் கூறுவதும் எறுட்டமன்கள் நிவரீயா பெருத்தினை யின்ற தென்பதற் கினாமென் னறிக. இதற்க்க.

ஒடி வெண்பாவில் “ உருக்கி அரக்கொடுசேர்த்தி யணுத்தகக் கற்போல்” என்பதுவரைக்கு முதாநாம்; இவ்வுதாநத்தில் ஒன்று எல்லாமாதறு மல்லாமாதறு யிருக்கின்றதா வெனிலோ வரையில்லவே யில்லை. அரக்கை அருக்கி அதனோடு சேர்த்துள்ள கல் அப்பாக்காய் மந்தென்றாய் யிருக்கின்ற தென்பது விசாரணையுடையார் கூற்றமா? அரக்கின் கல்சேர்த்தது ஸையோக சம்பந்த மாகவன் அச்சையோக சம்பந்தத்தில் அனுபவாதி சம்பந்தமுள்ள பொருள் பிரதிபொதி சம்பந்தமுள்ள பொருளாய் மந்தென்றாய் யிருக்குமா? பட்டிக்கு மாத்நிற்கு மிரண்டாட்டிக் கடைக்கஞ்சுருமுள்ள ஸையோக சம்பந்தத் தில் ஒன்று மந்தென்றாய் மந்தென்றாய் யிருத்த வெவனமன்றோ அங்கனம் கல்லு மாக்ருமாயிருக்க; அவர்யாதோ ஈராக்செய் மின்றிக்; கவுள் எவ்வா மாகிய மல்லாமாகிய மருத்தற்கு. “ அரக்கொடுசேர்த்தி யணுத்தகக் கற்போ வென் தெடுத்தகமைபெவ்வாறு பொருத்தமாய்” இதுனால் சிவஞானபோத உதாநனவென்பவடி மறுக்கப்பட்டமை காண்க.

இதுவேயுமன்றி விவரினத்தவர் கவுள் எல்லாமாய் மல்லாமாய் யிருத்தற் குகமை பாலினெய், பழத்தில்மதுரம், என்றற் றோடக்கத்தன வற்றையுக் கூறியிருக்கின்றனர். பாலில் கெய் பின்னசம்பந்த மாயும், பழத்தில் மதுர மின்னசம்பந்த மாயுருத்தல்ன் இவை வெல்லாமாயும் ல்லாமாயிருக்குமா? “ அரக்கொடுசேர்த்திமென்னு ஒடி வெண்பாவி னுணாயில்; சிவஞானசுவாய கன் “ இறைவன் பொருட்டன்மையால் வேறுநின்றான்” என்று கூறுத லால், பொருட்டன்மையால் வேறுநிற்கு மிறைவன் எல்லாமாதறு மல்ல வாதறுங் கூடுமா? இறைவன் கவப்புத் தன்மையா லவை கூடுமெனின், இவர்கூறுங் கவப்புச் ஸையோக சம்பந்தத்தி லாதலன் ஸையோகசம்பந்தத்தி லொன்று மந்தென்றாதல் கூடாதாதலன் அரக்கொடுச சிறக்காடுவ்க.

இவரினத்தவான உமாபதி சிவாகாரியா சங்கற்பிரகாரண நிகத்த காரண பரிநாமாதி பிரகாரணத்தல், “ உட்கே பழனவிறைபவ்வாக் தன்மை, கடமொதி சார்வங் கலச மாதிக, கட்டறுறு குயவ் பூமன் மனந். நுன், குன்ன மாதா பகையதா னாக, னுயின பானப தாகின மனந். நுன், மாத் பென்ப தனைத்து மட்வகை தானு காகமவய சாத்நிசு உமய்க” என் உகிற, அதற் குணாயிட்டாகும், “ உலகே பழனத்திவச பத்தெனத்தா னெருவனுமே” என்ற திருவாககத்தின் தன்மை, குடங்கன் சட்டிகன் கலசங்கன் இவைவாதி யாகச் சொல்லப்பட்ட பாத்திரங்கன்எல்லாம் வினாவிலே பொருத்த்செய்யப் பட்ட குயவன் ஆயினனென்று சொன்னால் அந்தக்குயவன் அந்தப்பாத்திரங் காகான், அந்தப் பாத்திரங்கன்தக் குயவனாக, ஆயினனென்ன தாக்கின

பலாகுத ஸ்ரீராமாயணம்
அவந்தித ஸ்ரீராமாயணம்

திருமழிசை மந்திரம்.

ஏழுபா ரெழுபா கிடங்கொட்கி லெற்புடன்
குழுவான் கிரகத்து சொல்லுமே ஓங்குமும்
ஆழியான் விசம்புகொழிர் மாண்டாண்ட வண்டமும்
ஊழியா னென்கிசுனை புதித்துட னென்கிசுமே.

அரியமாகி பயனுமாகி மண்டமெங்கு மொன்றதாய்
பெரியதாகி புலகுதன்னி னின்றதாக மொன்றதோ
கிரிவிதென்று லெறுசெந்து வெடமிட்ட மூடகோ
அறிவிசேனு பாராமிங்கு மங்குமெங்கு மொன்றதே.

கடவு ளெல்லாமா யல்லவா மிருக்கின்ற ரென்பதற்குக் காரண காரிய
புணைம பொருத்துமே உன்பி (அதாவது உப்பிப்பேதவா ளெவ்வுபேத தாதாத்
மிய சம்பந்தம் பொருத்துமே உன்பி) மட்டுமென்பும் பொருத்தானதென வறிக.
அதாவது : மண்டமாய மொன்றதும், மொன்புகியாய மல்தென்றதும்,
கயிராவாய மல்தென்றதும் மிருத்திப்போன்ற : கடவு ளெல்லாமாகி மல்லவா
கிய மிருக்கின்ற ரெனக் கொண்டாய் மாதோ ஓங்குமும் மொன்றதே. எல்லாமாதல்
கற்பணையாய் அல்லவாத். உதார்த்தமாகி மிருத்தலா ளென்று மட்டுமென்
ருதல் கற்பித்ததி லிருக்குமென்பது மண்ணுபயிர் கடமும், பொன்னைத்
தவிசப் பணியும். கயிற்சுறந்தவிச ஆகி மண்ணையாற் காரணலாம். இதனை
யோசியாமல் புறச்சமயத் தவர்க்கிருணா மென்னுஞ் செட்டினி லுமாபதிசிலம்
பொற்பணிபோ லுபேதப் பிறப்பிலதா யென வுதாரணமெடுத்த தோதியது பய
னின்சொல்லா மென்பதற்கு அடியிலிருக் திருமந்திரமுதலிய துல்களை
சான்றமென்க.

திருமந்திரம்.

மாத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மாத்நில மறைத்தது மாமத யானை
பாத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்
பாத்நில மறைத்தது பார்முதல் பூதமே.

பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
பொன்னில் மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
தன்னை மறைத்தது தன்கா ணங்களை
தன்னில் மறைத்தது தன்கா ணங்களை.

சுவாமிநாதர்

மாமையான மாயை மாயை மாயை
மாயை மாயை மாயை மாயை
மாயை மாயை மாயை மாயை

அத்துவிதம்.

கடந்த பாலகாலத்திலே காட்டி டாது முன்னிக்கும்
படந்த டாது மட்டி டாது பாலகாலத்திலே
கடந்த டாது மட்டி டாது பாலகாலத்திலே
கடந்த டாது மட்டி டாது பாலகாலத்திலே
கடந்த டாது மட்டி டாது பாலகாலத்திலே
கடந்த டாது மட்டி டாது பாலகாலத்திலே
கடந்த டாது மட்டி டாது பாலகாலத்திலே
கடந்த டாது மட்டி டாது பாலகாலத்திலே
கடந்த டாது மட்டி டாது பாலகாலத்திலே
கடந்த டாது மட்டி டாது பாலகாலத்திலே

இந்த உலகம் பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே
பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே
பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே
பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே
பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே
பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே
பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே
பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே
பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே
பாலகாலத்திலே பாலகாலத்திலே

தாயுமானம்-மண்டலத்தின்.

தன்னிலைதருக...பெண்ணின் பாலகாலத்திலே

கம்பலமாயணம்

பெண்ணிடம் பிறந்த முடிபல பணியைப் பூண்பன் போலவும்
புணர், தன்னிடம் பிறந்த தடத்தினை மெனவுந் தனையினின் றெ
முதுகெனவும், தன்னிடம் பிறந்த கார்த்தி சாதி முதலபல்
தயிர்களுநீயும், அன்னிய மாகியாயினென் றுதி யாழிய யாருளை
பயிவர்.

பாகவதம்.

அன்பு செய்வதிங் கரிதிலை யன்புசெய் வதுதான்
பொன் பிறங்கிய வனிபெலாம் பொளித்திரும் பதுபோன்
மன் புதழ்ச்சரா சாங்கனாப் மாயனென் றுரைக்கு
நன் பெரும்பொரு ளிருக்குமென் றுளத்துணை நவதே.

இதுவமது.

எங்கு மாய்கிறைந் திலங்கிய ஞானவா ரிதியிற்
பொங்கு தெண்டுகை துறையரும் புப்புது மெனவே
யங்கண் மாகில முதலிய வுலகங்க ளனைததூர்
தங்கி கின்றொழும் வேலுவே நநிநிலர் சாத்தர்.

இதுவமது.

மறிந்து தோன்றி யகிரைதரை குமிழிமற் றனைத்துஞ்
சிறந்து தோன்றுவர் கோலார் பெரிக்கிடவே நிலைபோற்
குறைந்து தோன்றி யுலகங்க ளனைத்தையுங் குறிக்கி
ளிறைந்து தோன்றுவல் ளறிவொ ளிகழ்த்தவொன் றிலையால்.

திருவாசகம்.

இரந்திரர் தருக மென்மனத் துள்ளோ பெழுகின்ற சோதியே
விமையோர், சிரத்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய் திருப்பெருந்
துறையுறை சிவனே, சிரத்தவா காய் கீரிலந் தீகா லாயவை யல்லை
பா யாங்கே, கசந்ததோ ருருவே களித்தன னுன்னைக் கண்ணுறக்
கண்டுகொண் டுன்றே.

இன்றொனக் கருளி யிருள்கடிந் துன்னக் தெழுகின்ற ஞாயிறே
போன்று, நின்றகின் நன்மை நினைப்பற நினைந்தே வீயலாற் பிரிது
மற் றின்மை, சென்றுசென் றனுவாய்த் தேய்ந்ததேய்ந் தொன்றாக்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, பொன்றுந் யல்லை யன்றியொன்
றில்லை யாருளை பறிமகிற் பாசே.

இலங்கடூராணம் தீயானவிதி.

விரிந்தபூ தங்களி னோடு விளப்பிந் திடங்கள் தத்துவங்கள்
திருந்தா கங்கா சத்தினொடு செறி முக் குணங்கள் மாத்திரைகள்
பொருந்து மாயை சேவனிலை பொய்யாம் யாமே பொய்யின்றி
யிருந்தெவ் விடத்து நிலைபெறுவோ மதனாற் றுணு வெளவிகைப்பர்.

சிவஞான சித்தியா உருகுத்தீரம் ௩௦-ம் செய்யுள்.

அரிமாவாழ்வினா மீட்டி மூன்றை பதிவுநனை யருளிஞ
னநியாதே உரிமாவாழ்வினா துதித்தநக்க சரணங்க னோடுங்
கடாதேகடாதே துதித்திடுப் பவபாயிர், பிழ்பாத சேவன்றானே
பிரித்த தோன்றிப் பிரபலந் பேசுகொல்லார் தானுய்த் தோன்றி,
கெழிடாவே பிடைகொல்லார் வாகி கின்றேன்மூர் தோன்றிவெ
னீசாதா னுமே.

ஷே ௨-ம் சூத்திரம் எச-வது செய்யுள்.

செவஞ்சத்தி ாதம் பித்து சதாரிடன் திகழு மீசன்
உவந்தரு னுருத்தி சன்னுன் மாகப னென்றி னென்றாய்ப்
பவந்தரு மருவா ரிந் குருவா னுபய மொன்று
பவந்தரு பேத பேச ாதனே ஈடிப்ப னென்பர்.

திருமீதிம்.

தலைபா னானுந் தனதரு பாத
மலைபா வாமரு வாரு சாசிய
தலைபா னானுந் திருவாரு
தலைபா பிவருந்து மாகல் தோன்றே.

திருக்களிற்சுப்படியார் எச-ம் செய்யுள்.

பொன்னிறம் கட்டி பிறும் பூசினு கின்றற்போ
கன்னித மண்ணது மர்பிகையற்—செச்சிறத்த
னெச்சிறத்த மாயிருப்ப னெங்கள் சிவபதியு
மச்சிறத்த னாயிருப்ப னுக்கு.

அமுதசாரம் காரணகாரிய வேழின்மை.

மன்று முதற்பொருளின் மன்னுத விவ்வுலகம்
பின்ன மெறுமாறு பேசுந்— பொன்னே
மணியாக தன்மன்று மன்பொன்னே சாய்ச்சி
மணியாக தோள மறித்து.

திருவிளையாட்டாரணம் கரியைப் பரியாக்கிய படலம்.

பன் னறும் மாகாள் கணவாய் வணியை
வன் னற மெருகடா விததுணியும் வேறுகிப்

பண்ணை மிசைபாய்ப் பனுவலா பெந்தண்ணுங்
கண்ணை பெண்ணுமகன் காணுவா நென்கொம் லேர்.

இதுவுமது.

கல்லானின் புடைபயர்ந்து நான்மறையா நங்கமுதற் கற்றுகள்வி
வல்லார்க னுல்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப்பாலா
பெல்லாமா பல்லதடா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச்
சொல்லாமற் சொன்னகரை நினைபாம னினைந்துபவத்தொடக்கை
[வெல்வாம்.

பிரமகீதை ஐதரேயவுபநிஷதார்த்த சேஷமும் தைத்திரியவுபநிஷ
தார்த்த தார்ப்பரியமு முரைக்குமத்தியாயம்.

பிரம னிவனே யிந்திரனும் பிரசா பதியு மிவனிவனே
புரம துடைய வுட்பர்கள்பூ தங்க னுளகங் களுமெல்லா
முரைசெய் திடுமண் டசமுதலா மியோனி பேதங் களுமிவனே
குரக தங்கோ மாதுடருங் குஞ்ச ராதி களுமிவனே.

இதுவுமது.

ஏனை மற்று மியம்பாத வியங்க நிற்கப் படுவவென
ஞான கனமா மிறையவனே நலமாஞ் சிவனு மாணமுத
லான நாமங் கையுடைய பாவு மறியு மெய்ப்பாம
னீன மில்லா வறிவுருவே பெல்லாப் பொருட்கு மிறைபேறும்.

ஈசரகீதை-சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

அழியா தென்று முனதாகி யனைத்துட் புறம்புந் தானிரம்பி
பொழியா வறிவா பொருகுற்ற முரைத்தற் கரிப தொருபொருளே
கழியா மாயை பதனாலே காணப் பலவாய்த் தோன்றியிடு
மழிவா யினதென் றென்றுமிலா திருக்கு மதுவே யியல்பென்றான்.
மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

யோகசிகோபநிஷத்து.

“கயிற்றிற் பாய்ப்பென்கிற தன்மைபோல ஜீவத்வத்தை யறியவேண்டி
யது. கயிதென்கிற ஞான மில்லாததினா லொருகூணத்திற்குள் கயிறு சர்ப்ப
மாய்க் காணப்படுகின்றது. அதபோற் கேவலஞ் சித்தானது தானே பிர
பஞ்சமாக விளங்குகின்றது பிரபஞ்சத்திற் ருபாதான காணும் பிரமத்தைத்

தமிழ் மொழியை, ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் போன்ற பிற மொழிகளையும் பி. ம. ம. க. க்கு விரிவு
கிளாசு, கட்டித்தருமாறு.

பாசபதப் பிரமோபநிஷத்.

“நீ என்னை உயிர்வைத்து விடாய் இருப்பினாலே உனது வேறில்லை
தத்துவம் உடையதாய் உயிர்வைத்து விடாய் உயிர்வைத்து விடாய்”

தூதராகக் கூறியதே மாபாஸ்காஸாற் போர்ப் பணிபோ வபேதப்பிற் பங்கென காட்டியதா லெதாவென் உத்தரண மறுக்கப்பட்டது.

தீனி மிகவும் கொட்டம் செய்து பாக்ஷை மலையும்? அப்போது
பாபாக்கள்: இருவரையும் பொருத்தவரையில் தனித்தனியாக குறைவாகும். வெளி
யென்பது ஆகாய மதுவாகு பொருத்தான். ஆகாயமென்னும் பொருளு
யிருவாள் போனியின் குறைவு கேட்டனம் வேறும்? ஆகாயத்தின்கண்
நீருள்நீர் போதலின் கெட்டுணப் பாக்வாமென்னி னஹிப்பொருத்தது.
கொண்ட:-

ஆகையினின்றும் உபபுத்தி; ஆகைய் காரணம் வாயு காரியம்; ஆகையினின்றும் உபபுத்திக்கு முத்த்காரண காரியமாய்ப் பத்த மிருப்பதா லின் னாம். அப்படிப்பட்டிருந்தால், உபபுத்தி காரண காரியமோ எப்படியுயர்ன்னமோ அப் படியே ஆகையினும் உபபுத்தியாம். அதன்பின் உபபுத்தினின்றும் தேயுத்திப்பத்தி; உபபுத்தியைத் தேயுத்தியாம். உபபுத்திக்குத் தேயுத்திக்கு முத்த்காரணகாரிய சம் பந்த மருத்தம் உபபுத்தியை; உபபுத்தி தூலமகண்டபுத் காரண காரியமோ கெட்புத்தி மயின்னமோ அப்படியே உபபுத்தித் தேயுத்தியாம். பஞ்சினது காரியம் தூய்; தூய்னதுகாரிய மாகைய் பஞ்சினுத் கயின்ன தூய், தூயினுத் கயின்ன மாகைய். தூய் தூயினுக்கு மாத்திர மயின்ன மன்று; பஞ்சினுக்கு மயின் னமெய்யாம். ஆகையினே யாகையத்தினது காரியம்வாயு, வாயுவினது காரியம் தேயு; ஆகையத்தினுத் கயின்னம்வாயு, வாயுத் கயின்னம்தேயு; தேயுவாயு க்கு மாத்திர மயின்னமன்று, ஆகையத்துக்கு மயின்னமெய்யாம்.

தூதர்த் தேயுவினது குணம் ஒளி ஒளியினது குறை வேயிருள் ; ஒளியை விட திருக்கோன் ற, கோருவன் உதின் ஒளியென்னும் குணத்தைத் தேயுப் பெற்றிருப்பதுபோல ஸொனியில்லாத விருளென்னும் குணத்தைப் பெற்றிருக்க லொருபொருள் வேண்டித், அப்படிப்பட்ட பொருளொன் றிருப்பதாய்த் தெரியலிக்கும். துவத்தைத் திருட்டாக்கத் காயிலாகவும் பார்ப்போம் : பகல் உத்தியை மீரவில் கொழுத்தி ஈகத்தா ளதுஎனிய எரிய வதற்குமுன் னங்கி ருத்த திருக் காணப்படாதபோய் ஒளி மிகுதியாகின்றது. அதுபின் னவிய வவிய கொளி குறைவுபட்டு ஒளியினது குறைவானவிரும் அதிகப்படுகின்றது. அங்குமே : பொனிக்ரு மிருகுகு மிடமானபொரு ளிரண்டில்ல வென்றே யாம். ஒளியென்னும் குணத்தை வெது குணியாகப் பெற்றிருக்கின்றதோ, அதுவே மிருகுகென்னுமன் குறைவையும் குணியாய்ப் பெற்றிருக்கின்றது.

அந்தக்குணி தேயுவாம். இரண்டிக்குணம் ஒன்றுசேஷபாருள்) மானும் ஒன்றிருந்தபோது மந்த்ரோன்றிருக்கவில்லையென்றின் பட்சம் அண்மம் கெட்டதோத முன்னனவாகவின் ஒன்றிருந்தபோது தோன்றிரா. நீட்சி குறுகலான இரு குணமு மொன்றிருந்தபோது தோன்றிருக்கின்றதா? இல்லையே, அப்படியிருக்கும் ஒருகதிக்கு நீட்சிகுறுகல்கள் குணமன்றா? அங்ஙனமே தேயுவுக்கு ஒன்றும் இருளும் சேஷங்கனாம். உதாரணம் கொடுக்கல்; “ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்றமெலயி லொன்றொளிக்கும்.” ஒளையொர் விளையக ளகவல். “இருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன, அருடரு மாந்தத் தழுத்தியென் செவியில்.”

திருமந்திரம்.

தானேவிசுடர்முன்று.....தானே வெளிபொளி தானிருட் டாமே.

தேயுமானது முன்கூறியபடி ஆகாசத்தினது காரியத்தினுக்கும் காரியமாம், ஆடை பஞ்சினது காரியத்தினுக்கும் காரியம்போல, எப்படி ஆடை பஞ்சினுக்கு அபின்னமோ, அப்படியே தேயு, ஆகாயத்தினுக்கு அபின்னமேயாம். எப்படி ஆடையின் நீட்சிக் குறுக்கங்களுக்குப் பஞ்ச அபின்னமோ, அப்படியே தேயுவின் ஒளிக்கு மதன்குறைவான இருளுக்கும் ஆகாயம் அபின்னமேயாம். குறுகலான கழி யிருப்பதுபோல் ஒளியின் குறைவானதேயு இருக்கின்றதா வென்று சங்கைபண்ணக்கூகும். உஷ்ணத்தோடுகூடிய வெங்கீரில் ஒளி காணப்படவில்லை. காணப்படாதேனுத் தேயு இருப்பதாய் ஒத்துக்கொள்வோம். அதன் கண் ஒளியிருக்கின்றதா? இருள்ஈறெந்த ஓரஈறில் கொதிக்கும் நீரைக் கொண்டுபோய் வைத்தால் அங்கிருந்த இருள் ஒடிப்போகின்றதா? இல்லையே, இதனால் தேயுவினிடத்தில் ஒளியும் அதன்குறைவானஇருளு யிருப்பனவாய் ஏற்படுகின்றது. உதாரணம்.-திருவாசகம். “பார்பத மண்ட மனைத்துமாய் முளைத்துப் பரந்ததோர் படகொளிப் பரப்பே, ருளுதீயே நீரைவதே லரிய கின்மலா” என்பதானும். வினங்கும், இதுவரையில் கூறிப்போத்த வியாயம் கனால் வெளியின்கண் இருள் பின்னமென்று கூறுதல் ஒவ்வாது; அபின்ன மென்றே கூறுதல் தகுதியாமென்க.

‘இனி சொற்பொருள் பேதாபேதமெனலையு மாறாய்வாம். ஒருபொருளுக் கு மந்த்ரோருபொருள் பேதமாகவேனும், அபேதமாகவேனும் இருத்தல் வேண்டும். பேதாபேதமென்று ஒருபொருளுஞ் சொல்லுதியையாது. பேதமென்பது மபேதமென்பது மெதிர்மறைக்குணங்கன். எதிர்மறைக்குணங்க னொரு குணிப்பொருளி னிடத்திருக்குமென்ப தசங்கதம். சொல்லின்கண் பொருள் பேதமென்றாவ தபேதமென்றாவ துரைக்கவேண்டு மங்ஙனமின்றி யிரண்டுஞ் சேர்த் தொருபொருள் னிடத்திருக்கு மென்பது; ஞாயனிடத் தொளியு மிருளு மொன்றுபட் டிருக்குமென்பதற் கினமாம். ஒருபொருளிடத்து மந்த்ரோருபொருள் ஒருகாலத்துப் பேதமாயும் மந்த்ரோருகாலத் தபேதமாயு மிருக்குமென்று உரத்தல் பொருந்தாதோ? வெளின் பொருந்தாது. யாவ்வன

மேனின் காட்டுதல். எது பேதமோ உதவிவன்றும் பேதத்தான்; எது பேதமோ உதவிவன்றும் பேதத்தான். மாத்தின்னை பரமபென்னு மிடத்தி அதனன்றும் பேதத்தான் உதவிவொரு மபேதமாகாது. மாத்தின்னை சொல்லென்னுமிடத் ததவிவன்றும் மபேதத்தான் பேதமாகாது. அங்ஙனமே சொல்லின்னை பொருள் பேதமாயின் பேதமாயே மிருத்தல்வேண்டும். உபமாநிலம் விரண்டபடி மொன்றுகூட்டிப் பேதப்பேதமென்றுணர்த்தல் பொருத்தது.

இனிப் பேதமபேதமென்னு மிரண்டனும் யாதுண்மைமென வாய்தல் சொல்லாம்; சொல்லின்னை பொருளிருக்கு மென்கை மறு மனோதற்பித்தமென்று உத்தமென்று சொல்லாது ஒன்றும்; ஒவ்வொவ்வாம் பொருளுண்டு மென்றிற் சமுத்திரமொலிக்குத் தாற்றெலிக்கும் பொருளிருத்தல் வேண்டுமாயினால், சொல்லின்னைப்பொருள் கற்பிதமன்றி புண்மையாயின் ஒரு சொல் பொருளொருபே உடைத்தாதல் வேண்டும். அங்ஙனமின்றி யொரு சொல்லுக்குப் பலபொரு ளுண்டென்பதற்கு கிண்டே காட்சிபகரும். உபமையானது தான் சத்த வெண்ணிறமா மிருத்தும் தன்னவைத் தத்தென்பொருள் எனின் சத்தத்தை தனக்குரியனபடி மபேதமும்போற் காட்டுகின்றது; அவ்வாறே சொல்லுத் தனக்குரிய மபேதம்போற் பொருளைக் காட்டுகின்றது. உபமையானது கற்பபுறமல்ல சத்தையபேதம்போற் காட்டினு முண்மையி லெப்படிப் பேதமோ; அப்படியே சொல்லு மபேதம்போற் பொருளைக் காட்டினாலும் பேதம் பேதமேயாய், உபமையத்திற் கியற்கைக்குணம் வெண்மை மெய்போற் சொல்லுக் கிதற்கைக்குள் மொலியெய்யும். மற்றையாவஞ் செயற் றையான பேதகுணங்களை யாகும். இப் பேதகுணங்களைப் பேதப்பேத குண மென்று உபாபதிசெயல் சொல்லியதற்கு முன்னாகச் சிவஞானசித்தியார் பேத மெனக் கூறுவதை யடியில் காட்டுதல்.

பாற்.

(சத்தப்பிரம உதிமத மதுநிலை காண்காஞ் செய்யுள்.)

உணர்போற் பொருளுக் குருயின் மையினல்
வுணர்பே பொரு ளென்றனை யின்றரியென்
றுணர்பே கவி மால்வ னுக்குளதா
முணராய் கவி யாகவேள் மாலினைபே.

(இ-ள்.) சத்தத்தைப்போல அத்தத்திற்கும் உருவமில்லாமையினால் அச் சத்தமே அத்தமென்று கூறினும், இன்னும் அரியென்று சொல்லப்பட்ட சத் தம் இருமாயினுக்குத் தூக்குக்கும் மற்றுடைய பொருட்டும் பெயராசச் சொல் லாமாம்; அதனைப் பொருட்டின்மையே கின்றது சத்தத்தொண்ணாமற் சத்தத் திதன்மையிலே கின்றும் பொருள்கொள்ளாமாயினால், திருமாவிலக் குளக்கா ளு சொல்லாமல் என்,

எனவே சொல்வதற்குமையும் பொருள்வதற்குமையும் உண்டென்பதா
யிற்று. இதனால், சத்தமும்பொருளு மொன்றுபட்டிருந்தாலும் இரண்டும்
வேறென்றே காண்க என்றதாம். என்றும்.

இஃது செய்யுளில் எனவே சத்தத்தினும் அத்தமே சிறப்பையும்
நினைப்பேற்றைய முடைத்தென்பது கருத்து. பரிணாமாகின் நெருப்பென்ற
போது நெருப்பா பெழுத்திருக்கவேண்டும்; விருத்தியாகின் நெருப்பென்ற
போது வாய்வேக வேண்டும்; ஆதலால் தாதான்மியமுமன்று உற்பத்தியு
மன்று இடுகுறிப்பெயரா மென்றதெனக் கொள்க. என்றும் உரைபெழுதி
யிருக்கின்றனர்.

இவைகளினால் சொல்லும்பொருளும் பேதமென விளக்கினவன்றோ?
இவ்வாறு உமாபதி சிவாசாரியர், சொல்லும்பொருளும் பேதா பேதமென்ற
தற்கு மாறாக ஐடியாருக்கு மூலபுருஷான அருணத்தி சிவாசாரியர், சொல்
லும்பொருளும் வேறென்று கூறுகின்றமையின் அதற்கென் செய்வோ
அறியோம்.

இன்னும் ஷு புரட்சமயத் தவாக்கென்னுஞ் செய்யுளில் உடலுயிரும்
கண்ணருக்கனொளியுந் திருட்டாத்தக்கறிஞர் இவைகள் பின்னமுதலிய மூன்
றையுங்கடர் திருக்குமா? உலகி லெந்தப் பொருள்களும் பின்னமாகவாவது,
அபின்னமாகவாவது, பின்னப்பின்னமாக வாவது இருக்கவேண்டும். இம்
மூன்றையுங்கடர் இலக்கணமுன்னபொருள் கிடையாத, அம்மூன்றினும்
பின்னப்பின்னப்பொரு ளாகப்படவே மாட்டா. அங்ஙனமாக விம் மூன்றிலக்
கணத்தையுங் கடந்து சொல்லவருவது எவ்வளவு புத்திதட்பத்தைக் காட்டு
கின்றது. அதிலும் பின்னம், அபின்னமாகிய இரண்டு குற்றங்களுக்கே
யிலக்காகின்றார். உடலுமுயிரு மிசண்டும்பொருளென் றெவ்வொரு ஆஸ்தி
கரும் ஒப்புவர் அதனை யொப்பாது ஒன்றெனக் கொள்வர் கால்திகர். இவ
ரதனைப் பிரிவரு மத்துவிதமாகுஞ் சிறப்பினதா யென்றுகறிஞர். இதற்குவ
மேயம் உரைகாரர் “கர்த்தாவையும் பிரபஞ்சத்தையுந் தன்னிற் பிரித்ததற்
கரிதா யகங்கியமா யிருக்கிற சிறப்பினை யுடைத்தாகிய” என்கிறார். அத்து
விதமென்னுஞ் சொல்லுக்குப்பொருள் ஒன்றுமல்லவா மிசண்டுமல்லவாம்.
பிரிவருமென்பதற்குப் பிரித்தற் கரிதென்கின்றார்; உடலுமுயிரும் பிரித்தற்
கரிதோ? உடலுமுயிருந் தன்னி லொன்றுபட்ட டிறியுமென்றங் கூறுகின்றா
ரிதரு விவர்க்குவந்த லாபமென்றே? உடலுமுயிரு மொன் தல்ல வென்பது
நிவாபமெயன்றி, பிரண்டு மல்லவென்று கூறுவதெப்படி நிவாபமாகும்?
இரண்டு மல்லாவிடின மூன்று காங்கு முதலிய வெண்களி லொன்றைக் கூற
லாமா? உவமான மிவ்வளவு இலக்கணத்தைக் கொண்டிருக்கும்போது உகமே
யமு மப்படித்தானே யிருக்கும். உடலுமுயிருந் தன்னி லொன்றுபட்ட டிறியு
யறிவைப் பிரிக்கவொண்ணு தெனவும் விவாக்கியானத்தி யிருக்கிறது; அறிவு
யுயிரினதுகுணம், உடலினது குணமன்று; அறிவைப் பிரிக்கவொண்ணு

தென்பதி லெலவட்டி. உடலைவட்டா? உயிரைவட்டா? உடலைவட்டிப் பிரித்துபோவது கண்டடன்று? உபாக்கறித் துணுமாநலின் பிரித்துபோகா தென்பது என்ன.

கண்ணல் உரியிடல்.

உணர்விட லாமுயி கொன்று பொழித்த
உடல்முத லனைத்தம் உயிரல் பொருளே.

(தி-ன்.) அறிமயமாகி உலகுென்றையு நீக்கியன்ன உடம்புமுதலாகிய (உலகத்துப்) பொருள்க கொல்லா முயிருடையன எல்லாத பொருள்களாம், எ-று.

ஒற்றமை யெத்தி னென்றெனத் தோற்றினும், வேற்றுமை யெத்தின் வேறே உடலும். (தி-ன்.) ஒற்றமையெத்தின் = (உயிர்தானடைந்த உடம் பன்மையாய்ந்ததே) ஒருமைப்பாட்டின் தன்மையால், ஒன்றுஎன = (உடம் புக்கியும்) ஒன்றுபோல, தோன்றினும் = தோன்றினாலும், வேற்றுமையெத் தின் = (உயிர் சித்தாகிய உடம்பு அசித்தாகியும் நீர்கா) வேறுபாட்டின் தன் மையால், உடம் உயிர் = உடலும் உயிரும், வேறே = வேறாகும். என்றவாறு (சித்தஞ்) ஞானம், அறிமயன்மையுள்ளது. (அசித்த) உடம், அறிபுத்தன்மை யில்லாதது.

திருக்குறள், நிலையாமை.

குடம்பை தனித்தொழிபப் புட்பறந் தற்றே
புடம்போ பெயிர்டைகட்பு.

புக்குவது போலுஞ் சாக்கா நெங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

புகை உறைய்தின்று கொல்லோ புடம்பினுட்
செச்சி விருத்த புயிர்க்கு.

தேவாரம்.

கடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் காணிலிர்
கடலை சேர்வது சொற்பா மாணமே
கடலை ஞாமிட முண்டவர் கைகிட்டவர்
உடலை ஞாக்கிடத் துர்முனி பண்டமே.

கீழினுள் மிடாடைப்புண் டாக்ககிட்டு ஆயிரப் போவதுமே
அகத்தார் கூடி, மையினுற் கண்ணெழுதி மாலை குட்டி மயானத்தி
விசேதன் முன் மதியஞ் சூடும், ஐயனுக் காளாகி, என்றும்.

தந்தையர் போயினர் தாயரும் போயினர் தாமும்போவார்,
கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டிபோ
வார், எந்தநாள் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தியா வேழைநெஞ்சே,
அந்தனா ஞர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்சனெஞ்சே.

செடிகொள்ளே யாக்கையைப் பாம்பின்வாய்த் தேனாவாய்ச் சிறு
பறவை, கடிகொள்பூற் தேன்சுவைத் தின்புற லாமெனக்கருகிநாயே,
முடிகளால் வானவர் முன்பணர் தன்பாா பேத்து முக்கண், அடிகளா
ஞர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்சனெஞ்சே.

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றுனே புதுமை—கிருக்கியாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுருடத்து நில்லாது
வீதலோ நின்றல் வியப்பு.

தாயுமாஞர்.

நீர்க்குமிழி பூணமைத்து நின்றாலு நில்லாமெய்
பார்க்கு மிடத்திதன் மேற் பற்றறுவ தெந்நாளோ.
எந்தவுட லேனு மெடுத்தவுட னல்லதென்று
சீந்தைசெய்ய வந்ததிறஞ் செப்பாய் பாபாமே.

இனி, கண்ணொளியில் சூரியனொளி வியாபித்த உபமானத்தையும் ஆராய்
வாம். கண்ணொளியில் சூரியனொளி வியாபித்ததுபோலப் பசுபாசங்களில்
பதி வியாபித்ததென்று சொல்லலாமே யென்னின், இவ்வுபமானமும் தோஷ
மாய் முடிசிறது. ஏனெனின் கண்ணுக்கு ஒளியுண்டென்று சொல்லுகின்ற
மையா என்க. ஒளியில் ஒளிவியாபித்தலெ யொவ்வாதக ஒளியில்லாமை
யில் ஒளிவியாபித்த லெவ்வனங்கடும்? சூரியன் ஒளிப்பொரு ளென்பதற்குச்
சூரியோதயமுதல் அஸ்தமிக்கிற உரையிலுள்ள நிலைமையே சாஷிபகரும். கண்
ஒளிப்பொரு ளல்லவென்பதற்குச் சாஷி சூரியோதயம் சந்திரோதயம் தீப
முதலியன இவ்லாகசாலத்து ஒருபொருளுந் தெரியாமல் கண் இருண்டைத்
திருத்தலேயாம். இனிக்கண்ணுக் கொளியுண்டெனச் சாதிக்கவெழுந்து,
சிவஞானசுவாயிகள் இந்தச் சிவஞானபோதம் 10-வது சூத்திரம் முதலதிகா
ணம் முதல்வெண்பாவுரையில் “மின்மினித்துணையாலிலும் தானேவினம்
கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக்குண முண்டென்பதற்குப் பிரமாண
மென்றையெனின், அறியாத கடாயினும், ஆகாயத்தின் கண்ணதாய சத்த
குணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையானும் தானென வினங்குயா
றின்மையின் அதுபற்றி வெதிரொலிவடிவாய வோசையை ஆகாயத்தின்
குணமன்று, வியஞ்சகப்பொருளின் குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோ

லக் கண்ணின் கண்ணதாய வொளிபடம் வியஞ்சகமுள்வடி வினங்கி, அஃது நி
வினங்காமை மாத்திரையே பிற்தில்லை யாகலின். அதனைக் கண்ணின்ருணம்
அன்றென்றல் சுறிவிவா? கூற்றே யாமெனவும், அக்கண்ணெனியாவது
தன்னை வினக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொரு ளைகதேசமாயின் அனைத்தே
டாய் வினங்கிடம் தீர்ப்போ ரியல்பீற்றெனவும், உணர்க." எனக்கூறிக்
கண்ணுக்கு இயற்கையில் ஒளியுறதெனவும், உளதாயினும் துணையிவ்வுழி
வினங்காதெனவும், துணையிவ்வுழி வினங்காமைபற்றிக் கண்ணுக்கு ஒளியின்
தெனக்கூறுதல் அடாதெனவும், பேசி, கண்ணின்ஒளியை வினக்குதற்கு
வினக்கொளி துணையாமென்றுவினக்கினார்.

ஆகாயத்திற்குச் சத்தருணம் இயற்கையென்பது தூற்பிரமாணம். இயற்
கையேனும் வாயுமுதலிய துணையிவ்வுழிச் சத்தருணம் உண்டாசல்லலை, அங்
கனம் கண்ணுக்கொளி இயற்கையாயுண் டென்பதற்குப் பிரமாணம் ஏது
மில்லை, விளக்கு. சூரியன்முதலிய இயற்கை யொளிப்பொருள்க ளுள்வழிக்
கண்ணுக் கொளியிருத்தலைக் காண்கின்றோம், அவையிலாவடிக்க் காண்கி
லேம், வாயுவாதித் துணையினல் ஆகாயத்தின்கண் சத்தருணம் உண்டாம்,
அவையிலாவடித்துச் சத்தருணங் காண்கிலேம், காண்கிலமேனும் ஆகாயத்
திற்குச் சத்தருண முண்டென்பது சுருதியாதி தூற்பிரமாண மாதவினனும்,
வாயுவின்கண் ஆகாயம் நிறைந்திருத்தலினனும் ஆகாயத்தின்சாரியம் வாயு
வாதலானும், கடத்திற்குப் பொருளாயிருப்பது எங்கனமென்றே அங்கனமே
வாயுவாதிகளுக்குப் பொருளாயிருப்பது ஆகாயமாதலினனும், மண்ணைவிட்
கிக் குடம்மாததுபோல ஆகாயத்தைவிட்டு வாயுவிராமையானும், காணத்
தின்நன்மை காரியத்திற் குண்டென்னும் நியாயம்பற்றி நேரே காணப்படி
விடனும் இருப்பதுகொண்டு ஆகாயத்தினிடஞ் சத்த முண்டென் றனுமானிக்க
இடமுண்டாதலானும் ஆகாயத்திற்குவாயு அபின்னமாகலினனும் ஆகாயம்
சத்தருணமுடையதென அங்கீகரிக்கின்றும். அங்கனம் எவ்விதத்தினும் கண்
னுக்கும் வினக்குமுதலிய பொருட்கும் சம்பந்தமின்றே. இல்லாதபோது கண்
னுக்கொளியுண்டென் றெவ்வாறு அங்கீகரிக்கலாகும்.

முதலாவது:—கண்ணுக் கொளியுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமில்லை,

இரண்டாவது:—சத்தத்தையுண்டாக்கத் துணையாயிருக்கும் வாயுவாதி
களில் ஆகாயம் நிறைந்திருக்கின்றது. இவ்வாறு வினக்கொளியில் கண்
னொளி நிறைந்திருக்கிறதென்று கூறுதல்கூடாது, ஏனெனில் கண்ணுக்கு
ஒளியில்லை; இருக்கிறதாகக் கொள்ளினும் ஒன்றிலொன்று நிறைந்திருக்கு
மென்பது கூடாது.

மூன்றாவது:—வாயுவுக்குப் பொருளாயிருப்பது ஆகாயம்போல, விளக்
கொளிக்குப் பொருளாயிருப்பது கண்ணன்று.

ஔசாவது:—ஆகாயத்தைவிட்டு வாயுவிவ்வு. அன்றி, ஆகாயத்திற்
கும்வாயுவுக்கும் அபேதம் அவ்வாறு விளக்கைவிட்டுக் கண்ணிலாமற்போக
வில்லை; அன்றி, விளக்குக்கும் கண்ணுக்கும் பேதம்.

ஐந்தாவது:—காரணத்தின் நன்மை காரியத்தில் இருக்கவேண்டும் என்பதையாய்வுப்பற்றிக் காரியமான வாடியின்கண் சத்தருண மிருக்குங்கால் காரணமான ஆகாயத்தின்கண்ணுஞ் சத்தருணமிருக்கவேண்டும். அதுபற்றி, ஆகாயஞ் சத்தருணமெனக் கொண்டாம். அங்கனமே விளக்கிறார்க்குக் கண் காரணமன்று, ஆதலால், காரணத்தின் நன்மை காரியத்தி லிருக்கவேண்டி மென்று கூறுவதுபோலக் கண்ணினொளி விளக்கின்க ணுளதெனக் கூறுவியயாது.

இனி, இயற்கையில் கண்ணுக்கொளியுண்டென்பது பிரத்தியக்ஷத்தானா? அனுமானத்தானா? பிரத்தியக்ஷமல்லவென்பதற்கு இருட்காலத்திற்கண் இருண்டடைந்திருப்பதே சாஷியாம். விளக்கு சூரியன்முதலிய பொருள்களுள்வோது ஒளிசெய்கின்றதெனின் அக்காலத்துக் கண்மாத்நிரமா? எப்பொருள்களுமே யொளிசெய்கின்றது. கண்: ஒளிசெய்யவில்லையெனயாம் கூறவந்தோயில்ல; அதற்கியற்கை யொளியுனதா? இவ்வாவென்பதுவே பிப்போதுகேர்த்த ஆகையும், கண்ணுக்கொளி இயற்கையா யுண்டென்னுங்கால் மின்மினி, விளக்கு, ஜோதிவிருக்ஷ, முதலியன இருட்காலத்தில் தாமே விளக்குதல்போல, கண்ணும் விளக்கமுறவேண்டும். அவ்வனமின்மையின் பிரத்தியக்ஷமன்று, அனுமானமென்னின், அவ்வனுமானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷமாது? அத்தப்பிரத்தியக்ஷம் கண்ணுக்கு ஒளியில்லாக் காலத்திலன்றோ இருக்கவேண்டும், ஒளியில்லாத இருட்காலத்தில் கண்ணுக்கொளியுண்டென்றனானிச்சத்தற்கு ஏதும் பிரத்தியக்ஷமின்மையின் அநுமானமென்று கூறுதற்குமிடனின்றும்.

தாயுமானவர்பாடல்.

“பண்ணி னிசைபோலப் பாமன்பா னின்றதிரு
னெண்ணி பருநாகி யிருக்குந னென்றோ.”

(க-நா.) பண்ணும்இசையும் பேதமன்று, அபேதமேயாம். அவ்வாறே கூடந்தபிரமம் பேதமன் தபேதமேயாம். என்பது, இச்செய்யுள். முத்தி யிற்றவதஞ் சாதிக்தம் பூர்வபக்ஷிகளுக் கெண்ணமுரித்தாகுகும். பண்ணும் இசையும்பேதமெனப் பாமாரும் அங்கேகரிக்கத் தக்கதாயிருக்க அதைப் பேதமென்கின்றனா? உபமானத்தையு முபமேயத்தையும் பொருத்தித் தமது மதரித்தாதத்தையுஞ் சந்தரபோதித்துப் பார்ப்பாராளு லங்கனக் கூறத்துணி யார்கள். இனிப்பழத்திற் சுவையும் பேதமன் தபேதமாயாம்; அவ்வாறே கூடந்தப்பிரமமும் பேதமன் தபேதமேயாம். இவ்வாறன்றித் துவிதின்க் கண்கொண்கைப்படி யுணர்செய்ப்புகின் பழத்தினின்றஞ் சுவையை வேறுபிரித் தற் கொண்ணாது. எனென்றி, பழம்ருணி, சுவைருணம், ருணியைவிட்டுக் ருணம் வேறுபிரியாது. அவ்வனமே பதிபைவிட்டுப் பசுபாகன்க் வேறுபிரியாம லபின்னமாகும். ஆதலால் பசுக்கன்செய்யு மஞ்ஞானகாரியமாகிய

[illegible]

“சூதரூப துணையாக காயத்தினிடம் களிம்புதோய் செம்பினையான் காரிட்ட துணைக்குகவதும் வறிகுற்றகண்ணினாக் குழுவியைப்போய் கட்டுண் டிருந்தனோடெ.” என்றழிகிறதும் கூறியவை வேறொருர். இதனைக்கைவல்யத் திலும்; “புரளிசீர் தளக்கா மீசன் தனையுத்த கோத்தாய்க் கண்ட, ஞானிக டமைமயன் ி கால்திசுபாதி மென்றும், ஊனிலை ஸுரீச ஞானத் துணா விழித் தருடாய் வகாசனம், காளிலத் திருசகண் ஸுமி மணையிசி மிருத்போய் ஸுமம்.” என்றான் கூறுகின்றன. “அருளுடைப் பாமென்றோ வந்து தானே யானுனென்றும், எனச்சே யானவாதி பெருகுவினைக் கட்டென் றும்,” “என்றோர் பன்றகம்யாம்,” என்றும் கூறுவதின்கருத்து:—மாயா சம்பந்தமான நானென்றானதோ அன்றே யவத்தியா சம்பந்தமான வேறு ண்டி அந்தச்சேயுத் கற்றுண்பத்த முண்டாதவால் வேனவாதியாம் என்பது. இதுபோற் கைவல்யத்திலும்; “அதுதானெய் படியென்றக்கா லவாதியாஞ் சேவொக்கா,” மென்றன.

செங்கதிர்ன் முன்மதியர் தேசடங்கி நின்றிடல்போல்
அங்கணஞர் தாளி லடங்குநா னெந்நாளே. என்மன.

இது ஸகலயமாகிய விருக்கு சருகப் பாமிஷன் திருவடியில் சே
னடம்பிக்கு கீழமை. சங்குத்துவாதி குணங்களுள்ள பாமிஷ சங்கி
தானந்தித் திருக்குத்துவாதி குணமுள்ள சேனிருத்தருச் சூரியன்முன் மதி
யப்போவச் சொல்லாமல் கேட்கின்ற சொல்லுவார்? இதுவந்த பதவி
முத்தி யாயிற்று. தாயுதானவர் உதவிமுத்தியை விரும்புகிறோ? வெண்ணின்.
சரிசப, சிரிசப, போகங்களைக்கட்டித் தூணிபாடி தாயுதானவர்; "எல்லா
முதலுமுள்ளவையிற் பாவனை வேறுகுறெய்த, புள்ளாயினுமொரு பச்சிய
யாய்ந்து போட்டதொருநிதி விவன். எனக் கிரிசபயில் விருப்புற்றவர்போ

ஓ! பெசுவனென்? இவ்ஞானவா நென்பாட்டு: "என்னைத் தானுக்கிச் சொன்ன." "செய்யான்." "யான்ரு நிரண்டிப்பது." "செய்யாதான் பிரண்டல்ல கொண்டு என்னகே." இவ்முதல் பகையங்கொ ரான்றுபகரும். அங்ஙனமின்றி யதுவே யதார்த்தமுத்தி பென்னும்பகத்தில்; குரியன், சந்திர சிரசுநிங் கண்டமா யபரிபூரணப் பொருளாகின்றன; உங்ஙனமே துரி யசுவனும் உயிருக் கண்ட வபரிபூரணப் பொருளாகின்றனவே? உயிர்கண்டப் பொரு ளென்பது சுருதிக்ஷம்மத மாகலின் அது குற்றமின்மைமேலும் சிவமும் கண்டப்பொருளுணைச் சொல்லத் துணிவதெங்ஙனம்? இது சுருதிவிரோதமுமாமே. ஆதலால், அனைப் பதவிழுத்தியில்வைத்துச் சொல்வதே சுருதி, புத்திஅநுபவ சம்மதமாம். பதவிழுத்தியில் ஜீவேசுபேத மொப்புதில், அந்நைதிசுட்கு யாதொரு விரோதமுமில்லை யென்றறிக.

தாயுமானார்.

வானா டடங்கும் வளிபீபால இன்புருவாக்
கோணா டடங்கும் குறிப்பறிவ தெந்நனோ.

ஆகாபத்தில் வாயுவுடங்கிய ஷபமானத்தினாலே சிவன்சத்தம், ஜீவன் சத் துப்பொலியுமாமென்க.

திருமந்திரம்.

மண்ணினான்று தான்பல நற்கல மாமிந்
முண்ணிற்ற பீபாலிக சொல்லா பொருவனே
கண்ணொன்று தான்பல காணுந் தனைக்காண
வண்ணனு மவ்வண்ண மாகிநின் றானே.

இதுவுமது.

தானே படைத்திந் தானே காத்திந்
தானே துடைத்திந் தானே மறைத்திந்
தானே பிவைசெய்து தான்முத்தி தத்திந்
தானே விபாபித் திவ்வனு யாமே.

இதுவுமது.

ஒன்றுத வானே யுடப்பிவி தானுதி
சின்றது தான்கிபா துயிர்க்குயி சாய்க்கி
துன்றி பகவயல்ல வாகுந் துண்பெய்கா
சின்றது தான்கிபா யாட்டுென்று யேயமே.

இதுவுமது.

கடங்கடர் மீதாய்ங் கதிராயன் திருன்றி
கடங்கிட முடி ஸவற்றி லடக்கான்
கிடங்கொண்ட கண்டனு மேவிப காயத்
தடங்கிட கின்றது யப்பரி சாமே.

இதுவுமது.

தானே கிரிசுடர் மூன்றுமெயன் னாய்சிற்குத்
தானே யமன்மா வென்கின்று தாயிக்குத்
தானே புதுயிர் வேறன்றி கின்றான்
தானே வெளிபொளி தானிருட் டாமே.
உருவினைப் போக்குவாய்புரிதற்கு=உதாயணம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

காட்சிப் பாறு முறக்குளிப் பாறுமிக் கொன்றொடொன்றை
முட்சிப் பாறு முபக்குளிப் பாறு முபன்றவினை
காட்சிப் பாறு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
பாட்சிப் பாறு பொருவ னுண் டேகிலை யம்பலத்தே.

திருமந்திரம்.

தானவனாகப் தப்பாந் தாங்கினே
ஞனவை மாற்றிப் பாமத் தடைத்திரி
மேனை புயிர்வினைக் கெடுத்து மிடஞ்சென்றும்
வாறு கிலனும் புருத்தும் வருந்துமே.

இதுவுமது.

எல்லாதன் னுட்புக யாவுஞ் தானுகி
நல்லாக் துரியம் புரிந்தக்கா னன்னுயிர்
பொல்லாத வாறுறட் போகாது போதயாய்ச்
செல்லாச் சிவகதி சென்றெய்து மன்றே.
சூரினியிளக்கமின்றி கிற்கும்என்பதற்கு. =ம்.

மம்.

சூரினியிளக்கமின்றி கிற்கும்என்பதற்கு
வண்பகவ பாணபுள் வெண்புளான் அலறுமம்

ஆனவிமா வையுமல்லெ னெனைபற்றி னற்றுவோர்க்கு
ஞானமொன்று மென்னுநவ ரானெய்வ வுயிர்க்குறவும்.

இதுவுமது.

இல்லாத விடமில்லா னெனக்குமல மிபாதுமிலை
எல்லாநூர் தொழும்ச னெனக்கவத்தை பெவையுமிலை
வில்லாரும் புருவத்து வேலாரும் விழிபாய்கேள்
நில்லாத வுலகத்தை மிககீங்கி நிற்பேனான்.

தாயுமானார்.

அகரவுரி ரெழுத்தனைத்து மாகி வேறு பயர்த்ததென வகிலா
ண்ட மனைத்து மாகிப், பகர்வனவெல் லாமாகி மல்ல வாகிப் பரமா
கிச் சொல்லரிப பான்மை மாகித், துணைமுகம் கற்பவிகற் பங்க னெல்
லாக் தோமாத வழிவாகிச் சுத்த மாகி, கிகரில்பசு பதிபான பொருளை
நாடி செட்டுயிர்த்துப் போன்பா னினைதல் செய்வாம்.

விவேககுடாமணி.

சுகமிது மெய்யாமாகிற் சத்திபப் பிரமத்திற்குப்
புகல்பரி பூரணத்வம் போயிடும் வேதத்திற்கு
மிகவுயர்ப் பிரமாணத்வ மேவிரும் பாசிவற்கு
மிகவுசத் திபவாதிதவ மெய்திடு மிவவான்றன்றே.

வேதாந்தகுடாமணி.

ஒர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் ஈற்றா முண்மையாஞ் சித்திரப்
பட்டம்போன், ஈர்வடி தொருங்கே அகற்றிடற் கிணைந்திவ் கணிபெற
நிற்பதோர் பிரமம், ஏர்பெற வரைந்த சித்திரமென்ன யிருக்குயப்
பாத்திலிவ் வுலகர், தேர்வுயிற் றன்னைத் திரிபறவெவற்குந் திகழுமிந்
கிளைபது பின்னும்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை.

“எந்தைகின், திருவளர் காட்டங் கருணையிற் பெறலும்
பாவையு பெனக்குப் பொய்பெனத் தோன்றி
மேவரு கீயே மெய்பெனத் தோன்றின
ஒவியப் புலகன் சாயல்பெற வெழுதிய
சிற்ப விகற்ப மெல்லா மொன்றிற்

முந்நாறு தடவின் தயக்குச்

சவராய்த் தொன்றுத் துணிவுபோன் தனவே "

டைங்களோபக்ஷத் க-வது அத்தியாயம்.

"அவளிடத்தி லடங்கிட்டுச்சு, சாலசக்தையும, பிரானிகளுடைய, கருமசக்தினாலே, கருட்டிட்டுக்கிட சித்திமெழுதிய துணியை விரித்தாத் போலத் தோத்தச்செய்தான். பிரானிகளுடைய, கருமசக்திதனால் மறுபடி மறைத்துப்போகிறது. அடங்கிடத்திலேயே சகலமான பிரபஞ்சமும் சித்திமெழுதிய துணியைச் சுருட்டியதுபோ லடங்கியிருக்கின்றன."

சாமவேதத்தில் மைத்திராயணியுபக்ஷத் ச-வது பிரபாடகம்.

"இத்திராஜாம்போல் ஈயாகவருபவையும் சொப்பனம்போல் பொய்த் தோற்றமாயும் கதவிகுப்பம்போல் சாமந்ததாயும் வேஷக் காணப்போவப் பலபல வேஷமெக்சிததாயும் சுவரிலெழுதிய சித்திரம்போல் பொய்யான மனோக்கிரமாயிருக்கிறது" இவ்வகத்தோற்றமென்க.

பாகவதம்.

சேவாய்ச் சேவத்தூற்ற சித்திரம். பலவா மாபோல்
ருவமே முதலவாகி சுவையறு முயிர்க் காகிக்
காலமாய்க் கருவிபாவிக்காரண மாகி பொன்றும்
முடியா யழிவொன்றின்றி முகன்மையாய் பிரமம்வையும். என்றும்.

இவ்வகம் சுருதிவகுத்தபடியால் மேற்காட்டிய பிரமாணப்படியே சித்திரபதிகுட்டாத்தத்தை வித்தியாண்ணிய சுவாமிகளும் பிறரும் கூறி ஒரொன்ற பசுமாத்நாணிய மென்க.

ஒளவைக்குறள்.

சூதியாய் சின்ற வறிவு முதலெழுத்

தோதிய நாவின் பபன். என்றும்.

இக்குத்திர உதாரண வேண்பாலில்

"அக்காங்க வின்றும் அகாவுயி ரின்றேல் இக்கிரமத்தென்னுயிருக்கு" என்றிருக்கிறது. இஃதாவதாவது, அகாவுயி ரில்லையாயின் அக்காக்களில்லை யென்ற சேதம் ஒதும் என்பதாம். அகாமில்லையாகில் மற்ற எழுத்துக்களில்லை அதனோடும் பிரமயில்லையாகில் மற்றப்பொருள் அதாவது சகத்தா விப்பொருள் இல்லை. இஃதால் பிரமத்துக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் அபேதஞ் சித்தித்தது பாகவதமெனின், அகாத்துக்கும் மற்றஎழுத்துகளுக்கும் எப்படி அபேதஞ்சித்தித்ததோ அப்படியே பிரமத்துக்கும் சேதஞ்சேதன உவருக்கும் அபேதஞ் சித்தித்ததென்க. "அகா முதல யெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யவரு." என்று திருக்குறளின் பொருளும் இதிலேயாமென்க.

மெய்கண்டதேவர் எந்தச்சூத்திரத்திற்கு ஹேவென்பா கூறினாரோ அந்தச் சூத்திரமும் “அவைவயேதாநீனயாய்” என அபேதமேயுதிக்கின்றது. மண்ணுனது கடாதிதகாயம் அல்லவாயும் எப்படி அபிபதயாபிருக்கின்றதோ அப்படியே பிரமமும் கடாசடப் பிரபஞ்சமாயம் அல்லவாய்பிருக்கின்றது. இத்தப்பிரகாரமே, சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணம், இதிகாசத்தளம் மூன்றாய்கின்றன. அன்றிபும், மண்டகம், கபித்தாசு, தீப்பிவெள்ளி, காணகீர், மணம்சொப்பனவுவரு முதலிய திருட்டாத்தங்களைக் கூறி வலியுறுத்துகின்றன. இங்ஙனம் சொண்டால் சுருதி, யுத்தி, அதபவந்தட்கும் பொருத்தமாகின்றது. இதற்கு மாறுகப்பேசம் இவாது துவைத சித்தாத்தத்திற்குச் சுருதியில்லை, யுத்தியில்லை, அதபவமு மில்லைமென்க.

இரண்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று.

—o—o—o—

முன்றஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

தேசத்திரிய அத்தக்காணங்களினும் வேறும் ஆத்மாவென் றுண்டென்பதைப்பற்றித் தோன்றமாகுநகையை விவரித்திருக்கும்பொருட்டு ஆத்மாத்ம இவக்கண மினைமதென அங்ஙனவிறப் பிரமாணங்களினும் இச்சூத்திர முணர்த்துகின்றது.

முன்றஞ் சூத்திரம்.

உள்திவ தென்றலி நெனதுட நென்றலி

நீணம்புல நெடுக்க மறிதலிற் கன்படி

துண்டிவினை பிண்டையி னுணர்த்த வுணர்தலின்

மாயா விபந்திர தனுவினு ளான்மா.

(இ=ன்.) மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா உளது=மாயாகாரியமாயிடும இத்தேசத்தினுள் தேசியாகியதருவன் இருக்கின்றான் என்று ஆசிரியர் கூற (மாணக்கணமனே வித்தூவதேசத்தையன்றித் தேசியேதான? இஃ தென்னவியப்பு இருத்தாற்கானேன, இவ்வாயாதலிற்சானேனென) இவது என்றலின் ஆன்மா உளது=(ஆன்மாதன்னைமற்ற தனதுமேவைய துரிய நிலையை அநியாதிரூப்பதே அஞ்ஞானம், தருவன் ஆன்மலிலக்கண மினைவ தெனக் கூறியுடத்து, அங்கிலைமெய்தம், அத்தப்பாத்தியகாத்மா உண்டெனந், நென்றதாவென் நெய்து எவ்விதயாதியென்னு மிவ்வி முற் கூறிய அஞ்ஞானாராயவாவாணமெனப்படும்) அத்தத்தன்னிழப்பைத் தன்னிடத்தி யேதேசமாதக்கண்டு கூறதலின் ஆன்மாவாது, எனதுடல் என்ற

லின் புலனறிதலின் ஆன்மாவது = சாக்கிரத்திற் றாலதேகத்தை என்
தென்றலினாலும், மஹாநிகராவது = சூத்தநீலயங்களை அறிதலினாலும்,
ஆன்மாவது, கிட்டவென்கை அறிதலின் ஆன்மாவது = துச்சாக்கிர
மொக்கிய சொப்பனத்தை அறிதலின் ஆன்மாவது, கண்படிவ் உண்டி
விறைநீண்டமன் ஆன்மாவது = அசொப்பன மொடுங்கிய சுழுத்தியி
துண்டித்தொழிற் கிவ்வாதிருத்தலிற் பிராணனு மாத்தமவன்று அத்தருயே
ருகக் கையாப் தீர்த்தவாசெய்திடு னென்றமறிப்பேனெனு மனுபவத்தானு மாந்
தாவது, உணர்த்த உணர்தலின் ஆன்மாவது = ஆசிரியருணர்த்தியவன்
ணம் சென்று தன் சிவபடிவத்தை மறிதலினுமாவது. எ = து.

(ப = உ.) விடவகடப் பிரத்தியட்சம், காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள்
களை, விண்மனையாகக் காண்டலும், ஞானகடப் பிரத்தியட்சம் தன்மனை
யாகக் காண்டலுமாமென்பார், உணர்த்தவுணர்த்தலி னுண்மாவதுதென்றும்.

அறமானப்பிரமாணம் :- பிரதி ஞ்ஞா, ஏது, திருஷ்டாந்தமென மூன்ற
வயவமுடையதாம். அவற்றுள், உபமானம், இம்மலைஅக்கினி யுடைத் தென்
றாற்போல, உபமைய மிஷ்டலம் அறிவாகிய சத்துடைத்தென்பது பிர
திஞ்ஞாபென்றும், உபமானம் புணையிருப்பதினு வென்றாற்போல, உப
மேயம் குறுத்திப்பிய மிருப்பதினுவென்றறிதல் எதுவென்றும்.

உபமானம் பிரமுதமே வதனைக்கணித்தற்குப் பாக்காலை யென்றும்
போல, உபமைய முயிர்களைக்காத்தெல் திருஷ்டாந்தமுமென்பார். மாயாவி
யத்திரையிலு ளாய்வாவனென்றும்.

ஞானத்தை உணர்த்தவதாயிவ் விந்துத் பிரபலசுருதி யென்பார் ஆகமப்
பிரமாணமென்றும்.

உடல் பார்த்திருப்பதினும், சித்திய வுபவசியெனல், பொய்ப்படுமாறு
போன்று; உகைப்பிரியயமாயிருத்தலின்; காஸ்தி சோகியெனல் பொய்ப்
படுதற்குரியது திருஷ்டாருத்தா பத்தியென்பார்; இவ்வுதென்றலின் எனதுட
வென்றலின் கிம்புலனறிதலி னுண்மாவதுதென்றும்.

தன்னுத் தோப்புநுத்தயருட னகத்தின்க ணின்மேனும், புறத்திலிருப்ப
னென் நெண்ணுமாறுபோன்று; தன்னுத்தோப்புநுத் தாவஸ்து விருத்தி
பேரத்தினுத் தன்பாந் காணப்படு வின்றேனும், விருத்தி சிக்கிரகத்தாற்
காணப்படுத னுண்மையாதலின், கெர்வியருத்தா பத்தியென்பார், கிம்புல
னென்கை மறிதலின் கண்படி வுண்டவியின்மைவி னுண்மாவதுதென்றும்.

அநாதாடியிற்றி வேளைய அவையவர்களைவி னன்குறும் பகவொன்றான
தென்; தனையொக்கும் மனாவென்னு மிருகமென்றாற்போல, அநாதாதி
ருதியின்றிய ஆகாய மொன்றுதே வதனைப்பொக்கு சிதாசாயமெனல், உப
மானப் பிரமாணமென்றும், பகவைப்போல், மனாவையவினக்கல் திருட்டாபு
யானமெனவுள், புருட்டாபுபோல சாயபுருட்டாவின்னக்கல் அறிருட்டாபு
யானமெனவுள் உதப.

அபாவத்தையும், சம்பவத்தையும், கிரகத்தையும் உணர்வினதாகக் கூறி யதாவ் : கடம், துறு, இயக்கன் என்பவை நிருஷ்டாந்தம் இம்முன்றிடத்தும் அறிவெனல் தாஷ்டாந்தம்.

மண்ணெய்நிக் கடமெனல் கான்குதலத்து மின்ருதல்போல, அறி வையன்றிச் சகத்தெனல் கான்குதலத்து மின்ருதலின் ; இக்கிலனிர்கட மில்லை யென்பதஞ்ஞென்று மின்மைமுணர்வு அபாவமாமென்றும்.

ஆயிரமென்றுத்தொகையி லொருதுறென வெவ்வனமுண்மைபோ, அதுபோலச், சராசர பற்பலபேதப் பல்லாபிரங்கோடி ஷயிர்த்தொகையினு னொருபிராகிய வுணர்விருத்தலின், "ஆயிரமாகிய வெண்டன்னி லொரு துறையி ஞானத்தான் சம்பவமா" மெனவும். துறெண்ணு மெண்ணிக் கைத் தொகையன்றி யாயிரமென்றும், பிண்டத்தொகை மின்ருதல்போல, ஓய்வோருயிரெனல் சொல்லும், அறிவெனல் பொருளுமா ிற்றவிலுளும், இங் கையோ ருயிரைச் சோதிக்குங்கால், முடிவில் சிற்றாகாசமா விளங்குதலினு ளும், இவ்வொருருவன் றன்னைத்தான் காணில், சடஸ்தமு மிவனுக்குச் சிற்றாகாசமாய் விளங்குதலினுளும், துறெனலைப் பிண்டித்த பொருளென வும், ஆயிரமெனலைப் பிண்டப்பொருளெனவு முவமானித்ததென்க.

இம்மாதத்தின்மண் பேயாகிய யட்சனுளனெனச் சொன்மாத்நிரமா வடி வ்ருமாறு போன்று, காணெண்ணு மகத்தை யெவ்வயிர்பாலுஞ் சொன்மாத்நி ரமா வடிவ்வின், "இம்மாத்நி னியக்கனுளனெண்ணுஞ் சொன்னிகழ்வில் வருமயக்க விடயவுணர்வதனைச் சொற்றிவே சறிஞ்ஞாதிகமாத" என்றார்.

மேற் பிரத்தியட்சப்பிரமான மாவது ஞானகதப்பிரத்தியட்சமெனவும் ஹ்ஷயகதப்பிரத்தியட்சமெனவு மிரண்டாம். அவற்றுள், ஞானகதப்பிரத்தி யட்சத்தை கிருவிசர்பப் பிரத்தியட்சமெனவும், விஷயகதப் பிரத்தியட்சத் தைச் சுவ்விசர்பப் பிரத்தியட்சமெனவும் கூறுவாருமுனர். இவற்றுள், ஞான கதப் பிரத்தியட்சமாவது, அபிரோட்சஞானமாய், விஷயகதப் பிரத்தியட்ச மாவது, விஷயகதப் பிரத்தியட்சமெனவும், இத்திரியப் பிரத்தியட்சமென வும், மானதப் பிரத்தியட்சமெனவும், வேதஞப் பிரத்தியட்சமெனவும், யோ கப் பிரத்தியட்சமெனவு, மைத்தாம். இவற்றுள் வேதாந்தமுடியுந்நுங்க மகா லாக்ஷியபடி, பரமாத்ம இக்கியமான அத்துவிதவிதாந்திகட்கு, ஞானகதப் பிரத்தியட்சமொன்றுமேயாம். ஏனையவுளகாபுதன்முதற் பட்டவேதாந்தி யீருணமயவாதிகட் கைத்துவிதமான விஷயகதப் பிரத்தியட்சங்களில், அவ சுவர்க்குத் தருந்தவைகளேயாம். இன்னும், பிரத்தியட்சப் பிரமானமாவது மூன்றுவிதமாயிருக்கும். அவையாவன :— கிபீதப் பிரத்தியட்சமெனவும், சந்தேகப் பிரத்தியட்சமெனவும், யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமெனவுமாய். இவற் றுள் உஷக்காலாந்தகார விமோசனபூர்வம் கண்ணிருந்துங் கட்டையைக் கண் வளுக்கக்கண்டே பவகம்பனுதிசனை யடைவதுபோல, அஞ்ஞானத்தார விமோ

சனபூரம் சென்றிருந்தும், சச்சிதானந்தன் ஒருபமான பிரமத்தை யசிந்தாதுக் கருபமான சாத்மிகத்தாய்ப்பதே, விபீதிப் பிரத்தியட்சமும், அருளுதையுட்கம் யாக்கண்டது கன்வலுவெருந்தார் சரிக்கவேண்டுமே; அங்ஙனஞ்சரி யானபிறகு கண்டயோ, கச்சஜேவென் றையுறுதல்போல, அஞ்ஞான விமோசன விவேகபூருவ யாக்கண்டது, சகத்தாகவிருந்தாத் பிரியமன்றி யாத் தோற்றவேண்டுமே; அங்ஙனஞ்சோர்ருமையாத் சச்சிதானந்தமோ, சகத் தோவென் றையுறுதல், சத்தேகப்பிரத்தியட்சமும், சூரியஉதயகாலத்தி லுண்டாகிய பிரகாசத்தாம் யாக்கண்டது கச்சலமா யகைவற்றிருத்தலிற், கன்வ னன்று, கண்டயெயென்றிற் தோந்திப்பதுபோல, ஞானோதயகாலத்திற், யாக்கண்டது தற்பிரகாசத்தோற்றியிருத்தலின், அசிந்தாதுக்கருபமான சகத்தாம், திருப்பது சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய சித்தே, பெனக்காண்பது யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமுமாகம்.

வினா:—இங்ஙனம் ஸ்வரூபப்பிரத்தியட்சமான அனுபவமுண்டானால், மேல் அனுபவப்பிரமாண மிவாதக்கு?

விடை:—பூர்வஞ்செய்த கிட்காமபுண்ணிய பரிபாகத்தினு, லிவ்வனுப வத்தென்பது, அபிதிவரபக்துரக்கேடன்றி, மேனையோர்க்கின்மையின் அகங்கோமனமிட் டக்காராமான சித்தை காரியமான திரிஸ்யத்தினால், பெரிப்பதற்கு மாத்ரிப்பாமாகக் காண்டிக்குமித்தத், இப்பிரமாணமும் பெண்ட் மேன்க.

வினா:—குறித்தானம்.

விடை:—கண்டனாபிரமாணமும், கத்துவிதமாயிருக்கும். அவையா வன:-பிரதிஞ்ஞா, வச, திட்டார்த்தம், உபாயம், சிகமனம்என்பனநாம். இவற் றன்: பிரதிஞ்ஞா: பிரதிஞ்ஞா, ஸூப்பிரதிஞ்ஞா, விப்பிரதிஞ்ஞாஎன மூவ னாகமாம்; சதா:- இவம்பேது, காரியவேது. அனுபவத்தியேதுஎன மூவகை மாம்; திட்டார்த்தம்:- அன்றுஉயம், விபரிசோகமென இருவகைமாம். உபாயம், சிகமனம் இவற்றிவடர்வி ற்கின்றன. இவ்வைத்தக்கங்கோயுடைய அனுமா னம் புதுவப்பிரதிபட்சாஹமானமெனவும், அனுமான ஹமானமெனவும், கருகார்பாபமெனவும் மூன்றும், முற்கூறியவற்றான் இப்பருப்பதத்திங் கேயாதிரிஞ்செய்யும், கார்த்தமாதிகந்தஞ்ஞா யிருப்பதனால், அத்தகூக்க னொன்றினை டொன்றினைத்த அவற்றன், விபாபித்திருக்க அக்கினியும், கதி ரிணயுயர்க் கார்த்தக்கவிற்றாக. அவற்றன், விபாபித்திருக்க அக்கினியம் வெளிப்பதெலின் இப்பணயின்கண், அக்கினியுண்டென கிச்சயிப்பதுபோல, இச்சகத்திங்கணுள்ள, காரகாவயிக் கொர்க்கொருபொருள்களை யனுபவிக்கு மிடத்தப்பற்றன், விபாபித்திருக்க தற்பிரிதெளிப்பதெலின். இவ்வுயிர்க்கிடத் திற், பிரமசித்தண்டென, கிச்சயிப்பதே பிரதிஞ்ஞாவுடையனவும், அத்தருவின்க ணுள்ள அக்கினிவெளிப்பதெற்கு அன்காரியமானபுகை முன்வெளிப்படுவல் போல, இவ்வுயிர்க்கிடத் தன் அந்நமப்பிரிவல் வெளிப்பதெற்கு, அதன்காரிய

மான விடமானந்தம் வெளிப்படுத்தல், னிலெதெ யேதுவெனவும், சலமாநியவ
ந்நிலுன்ன தூமம்பொலன்றிப் பாகசாலையின்கணுன்ன தூமத்தால் அக்கினி
னையப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதுபோலக் காவலரம்பைக்காட்டுநெ கடியார
மாநியவந்நின் சித்துப்போலன்றி, அலெதின்னவிதமாகச்செய்யி னின்னவித
மாகக் காவலரம்பைக் காண்பிக்குமென்றறிந்து, அதுசெய்யுஞ் சத்தியைக்
கொண்டு, அச்சத்தனையறிவதுபோல, இச்சகத்துப்பத்திய மயவிதமாய்ச்
செய்யி னிவ்விதமாய் உட்துவருமென்றறிந்து, செய்யுஞ்சித்தியைக்கொ
ண்டு, அதுகுதாரமான சுயஞ்ஞைப்ப, பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதெ, திட்ட
பாத்த மெனவுமாம்:

வினா:—இவ்வனம் இவ்விரண்டு பிரமாணங்களினால் ஞானகதப்பிரத்தி
யட்சமானால், மேல் ஆகம்பிரமாமாய்மாதுகு?

விடை:—இவ்வனுபவத்தை யடைவோர்கள் அதையடைந்த ஆப்தர்கள்
வசனத்தை, முக்கியமாகச் கொள்ளவேண்டு மாகலன், இப்பிரமாமாமும்
வேண்டித்தென்க.

வினா:—அலெதெக்கனம்?

விடை:—இவ்வாகமமுஞ் சாத்திரம், அசாத்திரமெனவிரண்டாம்; இன்
னும்வெவ்வுத்திரங்கலை, மந்திரங்கலை, யாதேசகலையெனமுன்றமாம். இன்
னும்அற்பசுருத, பிரபவசுருதியென இரண்டசுருதங்களும். அவற்றுள் காண
வாற்றின்வகையிற், கனியிருக்கின்றதென்றும், அசாப்தன்வசனத்தைச் சேட்
செய்க்கவதுபோல, தேவமுதல் ருவாயிருவுன்ன, வுலகங்கனிற், சொர்க்
காதி விடயாந்தக்க விருக்கினதனவென்றும், பாமரவசனத்தைமயச்சொல்
வது, அசாத்திரமெனவும், கடைக்கயத்தத்தக்கனில், முக்கன்முதல்பவவக
ளிருக்கின்றனவென்றும், ஆப்தன்வசனத்தைமய கதச்சொன் தவற்றைய
டைவதுபோல, மதுராந்திரச் சாணமகருபாந்திரரூ 11-வகை ஆகத்
தவகளும், விசாக்குத்தந்திரமென. இச்சயாகத்த முருக்கின்றதென்றி,
ஆப்தன்வசனத்தைமயக்க அசாப்தன்வசன் நச்சுஞ்ஞைப்ப, பிரத்தியட்ச
மாகக் காணச்சொல்வதெ சாத்திரமெனவுமாம்.

வினா:—இம்முன்றப்பிரமாணத்தா வசம்பஞ்சைதன்னியம் பிரத்தியட்ச
மானால் மேலுலகமானப் பிரமாணவிதாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் அறிவினிடத்துகலைய் அத்தமாக வேண்டிதலால்
இப்பிரமாமாமும் வேண்டித்தென்க.

வினா:—அலெதெக்கனம்? விடை:—அதிட்டம், திட்டம்மெனவிரண்டாம்.
அவற்றுள் புருடணப்போலச் சாலபுருட னிருப்பானெனக்காணுதலின்,
சத்தாவத்தையிற்றென்றும் அனுபவம், ஆத்தாத்தமா பிருக்குமென்பது,
அதிட்டமும், பசுவைப்போல, மரையிறுநாடியின்றி பிருக்குமென்றபடி,
மறைத்ததிகக் கண்டபட நாதம், அதன்அத்தப்பட்டு கற்றல்போலச், சமா

தீயின்கள், தந்தர்களைய ஆதாரத்தையெல்லாம், சிவானந்தம் போத
மின்றி யிருக்குமென்பது, எந்தெந்தவிடத் ததமனபோது, அவ்விரண்டு
மின்றி உத்தேசனுபவம், பிரத்தியட்சமாய்க்காண்பது திட்டமுமாக.

வினா:—ஆகவே பிரமாணத்தாற், சுவானுபவம் பிரத்தியட்சமாயிருக்க,
மேல் அருத்தாபத்தி உதாக்கு?

விடை:—அவ்வனுபவம் யெவ்விதமா யிருக்கினும், அவ்வானந்தா தீதமா
செவ்விருப்பனென் றறிதந்தாகவென்க.

வினா:—அஃதென்னம்? விடை:—அவ்வருத்தாபத்தி, சிவனும், திட்ட
மெனவிடனாம். அஃதென், சிவதமனபுருடன் விட்டிண்கண் இவ்வெவன்
ருக், மற்ருளிதத் திருப்பானென் றறிவதுபோல, அவ்வறிவினிடத் ததீதா
னுபவம் இவ்வெவன்ருக், ஆனந்தத்தி லிருக்குமென்பது, சிவனுருத்தா பத்தி
மெனவும், பகலுண்ணுத புருடன்றேகம், பருத்திருப்பதைப்பார்த்து, தீத
வித் தாவிலொத்திதுன்பானெனக் காண்பதுபோல, புறம்பினுன்ன விடக்க
னாகவாம், உரத்தியாதவன் முகத்திற், பிரமதேஜஸ் ஜொலிக்கின்றதைப்
பார்த்து, அருத்திற் பிரமாணத்ததைப் பிரத்தியட்சமா யடைந்திருக்கிருனெ
னக் காண்பது, திருப்பாருத்தா பத்தியெனவுமாக.

வினா:—இவ்வைத்து பிரமாணத்தாற், சமாதியனுபவம் பிரத்தியட்சமா
னுல், மேல் அபாவப்பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவஞ், சகசத்தில் வினக்குமித்தம், இப்பிரமாணமும்
வெண்டிற்றென்க.

வினா:—அஃதென்னம்?

விடை:—பிராகபாவம், பிரத்தொம்மாபாவம், அன்னியோன்னியாபா
வம், அத்தியந்தா பாவமெனப்பட்டி. முன்பின் இடை யொருகாலத்து மில்
லையென கற்பனவாகும். அவற்றின்:—உற்பத்திக்குமுன் மிருத்திகையைத்
தவிரக் கடமின்மைபோலச் சிருட்டிக்குமுன் சத்தைத்தவிரச் சகமில்லாமை
பாற் பிராகபாவமெனவும், வயத்திற்குப்பின் மிருத்திகையைத்தவிரக் கட
மின்மைபோல வயத்திற்குப்பின்னுஞ் சத்தைத்தவிரச் சகத்தில்லாமையால்
பிரத்தொம்மா பாவமெனவும், இடையில் கடத்திற்படமும் படத்திற்கடமு
மில்லையென்பதனுல் மிருத்திகையுந் தத்துவமே யிருக்கின்றததுபோல இடையி
லறிதவிதப்போருது மறிப்பொருளி லறிதலுமின்றி யறிவாகியசத்தே யது
வதுவாய் வினக்குதல்ந் திரிபுடிருபமாகிய சகத்தில்லாமையா லன்னியோன்
னியா பாவமெனவும், இத்தலுன்றிடத்து மிருத்திகையைத்தவிரக் கடமில்
லாததுபோல எப்போதுஞ்சத்தே பிரத்தியட்சமாயிருத்தலி னெப்போதுஞ்
சகத்தில்லாமையா லத்தியந்தா பாவமெனவுமாக.

வினா:—இத்த ஆறுபிரமாணத்தாற் சிவாதயமான சத்தே பிரத்தியட்ச
மாகுந் மேல் சம்பவப்பிரமாண மியாதுக்கு?

வினா:—இவ்வனுபவம் எக்காவத்திலும் இயல்பாய் விளங்குகின்ற தென்பதை யறிவிக்குமித்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அலிதெவ்வனம்?

வினா:—சகலநித்திற் சதமிருக்குமென்னுமிடத்திற் சகலநித்திற்றுக்கு சதத்திற்கும் அபேதத்தோன்றல்போல, பிரமத்திற் கூடத்தனிருக்குமென்னுமிடத்து அக்கூடத்தனே பிரமம், பிரமமே கூடத்தனென அபேதம் பிரத்தியட்சமாகத் தோன்றுவதே சம்பவப்பிரமாண மெனவுமாம்.

வினா:—இவ்வொரு பிரமாணங்கனாவ் அத்துவிதசொருபம் பிரத்தியட்சமாகால், மேல் பூதகப்பிரமாண மியாதகு?

வினா:—இவ்வனுபவம், தொன்றுதொட்டி விளங்குகின்ற தென்பதை, யறிவிக்குமித்தம், வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அலிதெவ்வனம்?

வினா:—இம்மாதத்தில், இயக்கணனென்பது, அநிதிசித்தமாயிருப்பதென்னுமிடத்து, இம்மாமே பேராய்க்காண்பதுபோல, இச்சகத்திற் சித்தனதென்பது, அநிதிசித்தமாயிருப்பதென்னுமிடத்து, இச்சகமே, சித்தாய் விளங்குதல், பிரத்தியட்சமாகதான், நிதிகப்பிரமாணமென்பதாம்.

வினா:—இவைகட்டுஞ் சந்தானுபவமியாத?

வினா:—சகலனுபவத்திற் சம்பிரதாய வ்ருபமே, பிரத்தியட்சமும், அதனது, எவப்பிரதாயமான வ்ருபமே, அனுமானமும், அந்தண்புணரூபமான சங்கற்பம், அந்தமான தத்தெரிசுணர்த்தமாய், வந்ததேவன்றி வேறின்மென, சிச்சுப்பிதே, சந்தமும், தீப்யுணமான சங்கற்பத்தைப்போல், அவ் வறிவிருப்பினும், அறிதல்மாத்நிரக் கணத்திற்றல், உவமானமும், இச்சங்கற்பம் பரிசுருத்தல், அதிசயமான விடானத்தக்களான் மொத்தனடதுவே, யகத்தி னி.திசயாவத்ததைக் காட்டுதென்ன், அருத்தாபத்தியும், அச்சங்கற்பம் மூன்பின் இடைமொரு காவத்துமின்றி, பெப்போதுத்தானாகப் பிரகாசித்தல், அபாவமும், இச்சங்கற்பம் சத்திவ்சபாவமா யுண்டென்பதனும், சம்பவமும், இச்சங்கற்பத்தை யத்தம்வியாபித்த சித்தவின், நிதிகமும்ஆம். இஃது கருதிரு சகலனுபவநிதியார், குருவாச்சியப்படி, யனுபவத்திற்சென்க. இன்னும் சந்தேக, வியாபிவிய சலிசுப்பலானத்திற்று; பெயர்சாதி குணமே கன்மம் பொருளெனவைத்துக்கே: (தான்டகனென்னும்) பெயர், (பிராமனென்னுஞ்) சாதி, (செப்பென்னும்) குணம், (தெவ்யுசனென்னும்) கன்மம், (பூகனென்னும்) பொருள் என்பனவாம். பொருளினுண்டாமாத்தந்தின் விண்டல்வகவறிவாரும் விசுப்பயில்வக கட்டுவியேகத்தவாபத்தியால் முந்தவியசலிசுப்பலானத்தோன்றாதது கிரு விசுப்பலானமென்பதும்.

பெரி சுவரம்பொருளானது; விவரத்தப்பிரதிபட்சம், இத்திரியப்பிரதிபட்சம், மானப்பிரதிபட்சம், விவரப்பிரதிபட்சம், பொருள்பிரதிபட்சமெனவும் ஐந்துவந்தாம்.

பிரமம் (அரக்கத்தக்க) பொருளினது தன்னியல்பு பொதுவியல்புந்நையுண்டன்தல். அதாவது; பதிபாசங்களாகிய பிரமையங்களினது தன்னியல்பு (தனதாநாணலட்சணத்தையும்); பொதுவியல்பு (பொருள் தியாதாநாணலட்சணத்தையுண்டன்தல்).

1. அநிமுத்தசுவன், ஆதிமுத்தசுவன், தபாமுத்தசுவனென்றுகூறும் பதிபதார்த்தத்தல் ஒவ்வொன்றும் அன்னியசாதியாகிய பசுபாசங்களையும்; தனசாதியாகியமற்றாண்டையு கீங்கிற்றல் தனதாநாணலட்சணம்.

பசுபாசங்களைமாத்ரிதம் கீங்கித் தனசாதியாகிய மற்றிரண்டிற்குஞ் சமமாகிவினென்றுகீற்றல் தனதாநாணலட்சணம்.

2. மஞ்ஞானசுர, பரமயானசுர, சகலள்ளும்பசுபதார்த்தத்துளொன்றொன்றும் அன்னியசாதியாகிய பதிபாசங்களையும் தனசாதியாகியமற்றிரண்டையு கீங்கிற்றல் தனதாநாணலட்சணம்.

பதிபாசங்களைமாத்ரிதம் கீங்கித் தனசாதிக்குச்சமமாகிப் பசுவெனகீற்றல் தனதாநாணலட்சணம்.

3. பரமயானசுரமென்னு பசுபதார்த்தத்துளொன்றொன்றும் அன்னியசாதியாகிய பதிபாசங்களையும் தனசாதியாகியமற்றிரண்டையு கீங்கிற்றல் தனதாநாணலட்சணம்.

பதிபாசங்களைமாத்ரிதம் கீங்கித் தனசாதிக்குச்சமமாகிப் பசுவெனகீற்றல் தனதாநாணலட்சணம்.

மூன்றுபக்கம்.

1. பதிபஞ்ஞான = பக்கம் = சாதிக்கப்படுவதாகியவன்னி வீசுள்முதலிய பதார்த்தத்துக்குத்தானமாகிய மலை யுலகுமுதலாகியபொருளாம்.

2. கீசப்பக்கம் = பசுபக்கம் = உலகம் = திருட்டார்த்தத்தானமாகியபாகசாலை குடமுதலாகியது.

3. கீசப்பக்கம் = வீசப்பக்கம் = சாத்திய சாதனங்களாகிய அக்கினி தாமமுதலியபொருள்கள்கொய்ப் பொருளாத மடுமுதலியதானாம்.

ஐம்பென்று.

1. இயல்பேது = இதுமாமாமென்கிறவேதுவான்மனசு குறிகாமுதலியபிறவற்றிற் செல்லாமல் இயற்கையாக மாமாத்திற் செல்லுதல். இயல்பேது.

2. காரியகேது = (மலிந்தவன்னியுடைத்துப் புதைபுடைத்தாதலா வென்று) தனக்குச் காரணமாகிய வன்னியைச் சாட்சிப்புகை காரியகேது.

3. அனுபலத்தியேது = சிதம்ன்வையால் உரும்பனி ஞானபாலமாகிய கேதுப்போலம்.

இயல்பு = இயற்கை, காரியம் = பண்ணப்படுகிறது, அனுபலத்தி = ஞானபாலம்.

திட்டாந்தமிரண்டு.

1. அன்னுபலம் = எச்செக்கேடகையுடன் டக்கச்சேயனதுண்டு பாச சாஸியோலெனல்.

2. மெதிரோகம் = எச்செக்கே அக்கினியில்லை மச்சக்கே புதைமில்லை மலிந்தியோலெனல்.

அன்னுபலம். மெதிரோகமுறையி லுத்துறுப்புக்கூறல்.

1. மலிந்தவன்னியுடைத்து திரிபாட்சுரையென்றவகையம். புதை புடைத்தாதலா விற்றவையென்றவகையம். எச்செக்கேயுடைபுடன் டக்கச்சே வன்னியெனல்: எப்படி? அக்கினி; இதுகிருட்டாந்த மென்றவகையம். அப்படியிச்சேயையும் புதைபுடைத்து: துதுபாயமென்றவகையம். ஆகையா, ஸ்ப்படிவன்னியுடைத்து, துதுக்கமன மென்றவகையம். இப்படி அன்னுபலத்தி லுத்துறுப்புக்கூறல்.

2. மலிந்தவன்னியிற் றது திரிபாட்சுரையென்றவகையம். புதை மின்னமையால் துதுக்கேதமென்றவகையம். எச்செக்கேவன்னியில்லை அக்கச்சே புதைமில்லை; ஸ்ப்படிமலி, துதுகிருட்டாந்த மென்றவகையம். அப்படியுத்தமையுப்புதைமில்லை; உபாயமென்றவகையம். ஆகையாலப்படி வன்னியில்லாது, துதுக்கமனமென்றவகையம். இப்படி மெதிரோகத்திற் பஞ்சாக்கமு மறிக்க.

1. பூக்கச்சாட்சியனுமானம் = மறைவிலுள்ள புப்பத்தை மறைத்தா வறிதல். துதுமுன்னுயின்னும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியப்பொருளை புணர்த்துதலால் பிரத்தியட்சானுமானம், தன்மானுமானம், திருட்டானுமான மெனவாயும்.

2. கருதவனுமானம் = (பிரதரிவுயோகிக்கு மாத்திரமன்றி யொருவர்க்கு பிரத்தியட்சயன்றாதலால். புத்திபூக்கமாய் வார்த்தையருமென் றனுமிதித்தறிச்சு) ஒதுமுனாயா வறிவினதுயாசனியை யனுமிதித்த வனுமானுமானம்; இதனாரியானுமானம் (சாமானிய) திருட்டானுமான மென்றுமாயும்.

3. ஆசானுமானம் = பிராபத்திப்புகிக்குமிடத்துவரும் ஆசாயியன்மல் காரணமாக; சைதத்தியோகங்கள் அவர்க்க வாகக்களிலேயும் அவர்க்கவாக சேடமாகிய பூசோகத்திலேயும் இனிமேல்வந்து பொருத்தும்; சைதத்தி

மோகபலாணம் கண்டமென்றமஞ் சொல்லுதலாவ்வுன்றிதல் உணராத னுமானம். தீவ்லான்மொகமம். கிரமத்திலே காரியானுமானம், காலஞ் றுமானமென்றம் சாமானியத்தினால் திருட்டானுமானமென்றுஞ் சொல்லப் படுக.

அங்காகம் = சரிபா, கிரியாப்பாதப்பொருளையுணர்த்தும் தந்திரகலை யென்றும்; மோகபாப்பொருளையுணர்த்தும் மக்திரகலையென்றும்; ஞான பாதப்பொருளையுணர்த்தும் உடதேசகலையென்றும் மூன்றுவிதமாகும்.

இனிமுன்னசொன்ன பக்கம்தோவத்தோன்றி யல்லவாய்ப்போம் பங்கா பாசத்தான்கு; வேதப்போவத்தோன்றி யல்லவாய்ப்போம் ஏத்துவாபாசம் புன்றும் உருபுசொன்னதாகும்; திருட்டாத்தப்போவத்தோன்றி யல்லவாய்ப் போத் திருட்டாத்தாபாசம் பதினெட்டாம்; தோவ் வித்தானமிரண்டு இத்தகித் தோவதானங்கள் இருபத்தினாட்டாம். முன்னசொல்லியபக்கப்போலிமுதலிய வெட்டாம் தொகையாக்கி உறுப்பாய்த்தாம். இன்னும் பிரமாணங்களின்மீறி வைத்தாக்கத்தாக்கித்தகன்கொள்க.

இனிப்பிரத்யக்கான்மாவளதென்பதற்குப்பிரமாணங்கள்.

"தன்மென்னுமி" — என்னுமி கீக்குமென்று கூறுமிடத்து, அங்ங் னாய்வி, மக்கள்கூறுதற்கு, வேறொருவரும்உண்டோ? இதைவியாத்த சொல்லுதி, குற்றம்வ்லாதவ்லகிருபாவிலபோன்றவகோ, யென்று கோக்கன் சொல்ல, செழுமை, மிருதுவம், பொருத்திய தாமதாமலாப்போன்ற, தமது திருவகவகா, வெமையாப்பவன் ஆகியதவ்வமன் சொல்லுவன்; உயிரென்று சொல்லப்பட்டபெயர், துருத்தப்போலியங்கும். பிராணவாயுவிற்கு இயற்பெய ராகச் சொன்னும், திதேனெடு, கலப்பரு தயாககீற்கும், பிரத்தியகாத்மா வாகித்தனக்கு, அத்தவியற்பெயர், ஆருபெயரா வருமென்று, முத்தயிழு னியற்றயிழ் கன்குணர்கீதோர், சொல்லுவார்க்கென்று, கமக்குச் காணாநிரிய னுதிய அவ்வமன், தன்னைவியன்றாகக்கொள்ளும், பிரத்திதீரும்படி, பீத்த நிலைமைபாச் சொல்லினன்.

கழக்கத்தாவன்றி, என்னுமினென்றுச் சுத்ததான் வேறின்றே, எனக் கருதி வினாவினன், அதற்கு:—உவகருவப்ப வென்னுமிடத்து, இயற்பெய ரும், உவாமுதவ் வென்னுமிடத்து, ஆருபெயரும்பீ கீற்றல்போன்று, உயி ரென்னுப்பெயர், பிராணவாயுவிற்கு இயற்பெயராயும், பிரத்தியேகாத்மாவித், காலபெயராயும், கீற்றியையுணர்பவர், வினா, தயிழுணர்கீதோ கல்லாதவித் இயணுணர்கீதவ சியப்புவென்றார். விசாரியாதுழி, பிராணவாயுவிற்கும், விசாரித் தையாதவித்தாழி, ஆன்மாவாகிற சுத்தசுதன்யத்திற்கு, மாகக் கோதலின், உயிரெனின, இயற்பெயரெனவும், ஆருபெயரெனவுக்கறிஞர், அபவிக்கணத்திற் சொல்லாததனும், தன்னிணக்கணத்திற், ஞானகதப் பீத்த சியத்தவற்றதும், இன்றியக்கன், இக்கவியின்கருத்தப், புலப்படாதென்

குரியசன்னிதானத்திற் காட்டப்பெற்ற, கண்ணாடியானது, அறையிட்டு உடவினக்கும்வித மென்னமோ, அதுபோல, ஆன்மாவினது சன்னிதானத்திற், சூழத்தண்டால் தனதுகைதன்னியப் பிரதிபிம்பமான தடையப்பெறவும், அங்கனம், பெற்றதுவானுட், சடமாவின்முன்ன வகக்காரமானது, விடயவுணர்ச்சிதானமாக, கைவகைகளிற் பலவாறுபுன்று, காமாதிகளாவியவற்றிற்சூழத்தியின்கண், ஒவ்வொன்றும்; அவ்வகக்காரமானது, ஒவ்வகத்தக்க சூழத்திடயவற்றையிற், திடமானஅவித்தையென்னும் உட்சவரும், நித்திராபென்றும்; தவறில்லாமல், அவசவற்றசேம்போலத், தன்னினத்தானே வினக்கிக்கொள்ளுதல், பிரத்தியக்காரமானது சொப்பிரகாசமாம்; பின்புவிடயம் நெருங்கிவருகின்ற, காலகரும முதலியவைகள், மகாப்பிராணனென்னும் வாயினால், நித்திராபென்றும் கதவைத்திறக்க, முற்கூறிய அவத்தையிவிடுத்திருந்த முதலவித்தையென்னும், மகத்தவமாதிய வாசற்படிந் தோத்திரந்த, அகங்காரமென்னும் வெண்பளிக்கிச் கல்லானது, ஆதம்பிரகாசமானது பிரதிபிம்பிக்க, அதனை அமைப்பெற்று, முன்போலச் சிவனென்ற சொல்லுப்படிபாசவேயிருந்து, சொப்பனமென்னும் மேலிட்ட வினக்கச்செய்து, ஆம்பொறியென்னும் பலகணிவாபிலாக வெளிப்பட்டு, சாக்கிரமென்னும் நுற்றத்திவ்யினக்குகின்ற, முற்கூறியமகத்தவ காரியமாகிய அகங்காரமென்னும், கைவகைக்கல்லானது, காலகருமாதிகள் மகாப்பிராணனால், அந்த நித்திராக்கதவைசூட்டவும், அவித்தையிடத் தடக்குமாறுசென்று, சாக்கிர சொப்பனமென்னும், முற்றம் மேலேமுதலியவைகள் இருநாகும் வண்ணம், தானுதிப்படிக்கல்லென்ற பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன், தனக்குமுதலாவன்ன, ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய ஆத்மாவையவடந்து, ஏகமாகவினக்கும்.

ஆத்மாவின் சிற்சாயை தக்கியவிடத்து, அவைபோலத்தோற்றிய அகங்காரமானது, கைவகைகளிற் சஞ்சரித்து, சூழத்தியிடங்கும்போது தானவித்தையிலும் தான்பெற்றிருந்த சிற்சாயை அகங்காரணமான ஆத்மாவின்விடத்திலும்; அடங்கும்.

கருமமுதலிய வென்றது, உயிர்களின் நிச்சானானச் சிரியைகள், முதலவித்தை மகத்தவமென்றமையின், இதற்குக்காரணமானஅவித்தை மூலப் பிரதிருதினென்பதும், இன்ன உபிமேதத்தைய உடலுதனுக்கருதலின், அதிசாராபிரகாசியப்படி பிரதிருதிபாதிய மூன்றையுட்கறிஞசென்க.

ஆத்மாவதம் இவக்கணமினையவென வுணர்த்துகின்றது.

அகங்காரத்திய நிவநியாவை வினக்குகின்ற, சாக்கிரமுதலிய அவத்தையின்கண், அவியை மூட்டைதாக்கிசென்றறியும், பிரத்தியகாத்மாவென ஒன்றிருப்பதனும், முற்கூறிய, அகங்காரமெப்பிரதும், ஆத்மா அவ்வென்று, நிவநித்திவிதி, புறம்பகவைக்கப்பட்டுள்ள, விடயவுகளுக்கு ஆன்மாவாகவும், பிரத்தியகாத்மாவிக்கு, அதிபிம்பொருணாகவுயிருக்கப்பெறுதலின், சித்தமாயும் கண்ணாடி போலப் பிம்போல, கிணாரிணயுளையும், தன்மாவையிவதாயும்;

தந்திரம். அக்காரத்திற்கு அகரேதா. இராம், சித்தையெய்யும், ஆத்மா யெய்யு, தாதாதம்முராம். தாதான்மயமன்பது, ஒன்றுபோன்றிருப்பம். சந்திரைதவெய் அக்காரமானது. அக்காரமுடிகொள்பதன்வந்து, துல சம்பந்தத்தாலும், அதன்சன்மபவமான, மய்யமுற்று கருதக்கண்ணியரி தலை, சன்மநு தாதாதமியம்மனவம், மய்யகருதாரமானது. சிவபுடன்கடி கணநிலைதெனைய மய்யம். குத்தலிற், கருதாதாத்திடமெனவம், அகவகல் கார. புத்தசம்பந்தத்தாலும், அங்கருத்தாமென்றறிவது, மய்யமய்யாதற் பராததது தாதாதம்மயமன்பது, சத்துக்கருதவகர்.

ஆகத்தமுன்பு ஒளியும், பின்பு திருமொதல்போல், அக்காரத்திற்கு முன்புசித்தம், பின்புசுடமுறாம். ஆகவே, இவ்வகக்காரத் தெதற்குசுட மும், சுடத்திருத்தமாதுறம். சிந்தையகருமென்க. அந்தோ, ஒருமொ ருத் திருதன்மையமையோ? எனின், அத்தம்போலிருத்தமென்க. கண ஒருமொளின் துரத்தித்திரு விருத்தித்ததன்நச, சுபாவுமென்க? என் னின், இவ்வகக்காரத்திற்குமுன்பு, சித்தையாழாரிடம், பின்புசுடசாயாமி னாழ். விருத்தப் பன்மையாயித்தென்க. முன்சுடமெனக்கறிப், பின்புசுட மெனக் கூறலாமோ? சுடமாயிருத்தஆகத்தச், குப்பெழுளியைப்பாங்கு. குறா விசத்தித்தென்கவாந் திருப்பதுபோல். இவ்வகக்காரத் சுடமாய்நும், சுடன் தனெனியவகாங்கி விடயக்கோ, பின்புதவ் விக்கனக்கருவாயிற்று.

சாக்கிராதிபவத்தததில் விசாத்திராதித் சஞ்சரிசுகும், அக்காராதி பவத்ததத்து, விசுடகனனுய்குத்து, அறிபுதாரிபனை ஆத்மகெனவும், அக்கனரு சுடத்திருபமாய் சஞ்சரிக்குமக்காரம், சத்திராத்மகெனவும், அவ்ஞ்சஞ்சர்க்கு சாக்கிராதிபவத்தததம், அசாத்மகெனவுத் தெரிவித்த தென்க.

அவித்தை—அக்காரமெனினும். ஒருமொரும்.

இம்மவத்தததததன், இடைவிடாது, தத்தமக்குள்மாரித்திப்பினும், அம் மனமாகாது, பரஹ்மம், ஒருதகைத்தததிற்பியும், கணவுகணவுகணப்போகத், சுழத்தியின்னன் னறிவுவிசுடவியிலியென்த, வினாவிக்குத்ததும் விடை வையு முணர்த்துகின்றது.

மேற்கூறிய பஞ்சாவத்தததததினும், கீத்காமனிற்போன், சுடன்தனெரு வனையாம். சாக்கிரத்திலுத், சொப்பனத்திலும், அறிவுண்மைவெனவும், வையத்திரிபின்பு விருத்தப்பெற்றதன்ம், மேற்கூறிய சுழுத்தியவத்தததிலும், அத்தததததததத மிருப்பதாக, எத்ப்பெறுவதைப்பற்றிச், சொல்லுமிடத்து, ஒருவ விததினையை விட்டெழுத்து, வேறெனத் தகனானுமற் ககமாக, கன் குறத்திரெனென்று சொல்லப்பார்த்தது. இருவிதமான்கணப்பு மனபவமுத் சுழுத்தியின்னன், இவ்வாமல்வாரதென்னும், திருவ்டாருத்தததததததத, கமத்தபொருத்தததததத தன்பாவுடக்கிய, இருவா விழித்தகணுமாதயோ ன்து, மய்யகாரியக்கணுத்ததததத, தன்பாவுடக்கிக்கொண்ட பெரிதததத,

அவ்வெதிரொரு புகழ் உடையவர்களுக்கெதிரெதிராக குக்குமவிரூபி
யவ், சாத்திரஞ் செய்வதென்னெருத்தம் யாத்நதது. தீவிகளி னிடைபிட
யெவந்து சொல்லும், சென்னலாயின் னுனிகொப்பொல, வதித்துவினங்கி
படவதம் சாத்திர உதாபிப்பதம், வாத்ந மனங்காணமாக, ஓரேப
ட்டையும்காம வாத்நமானது. முற்கூறிய சுழுத்தியவந்தையின்கண்,
அதற்குத்தொண்டி உருதாய், அத்தச்சுழுத்தி யவந்தையின்கண், ஸ்தி
ரமாக அறிவனா யிருக்கின்றதாம். அப்பிடத்து, யாதொன்றும் அநி
யாத, திக்கெத்திட னுயர்க்கினெனெனக், கூறத்தக்குக்காணம், முறையே
விடயஞானமின்னையு, குறிப்பாடாட்டத்தியுமாம், என்றறிதி.

அதற்குத்தொண்டிச் செயப்பவ்பொருள்கண், அத்தவையிருவினையும்,
சூர்த்தகூற்றினைக்கொண்டொன்க, குக்குமக்குத்தியென்றது, சுழுத்தியவத்
தையின்கண், பிள்ளுஞ்சொழில், குறிப்பிவந்தி துக்கருபமான, பந்த
ரீக்கம், சாத்திரகூறென்பது, பிரமானந்தாயிசலெசமெனல், தீவனைச
சொதிப்பின்கண், உடையாப்பின்கு மானத்தமெனினு, மமையும். முறையே
யென்றமைபின் படயஞானமின்மை, யறியாமல்கும், குறிப்பிவந்தி, ககத்
துதககினை நென்பதற்குக் கொண்க.

உயிர் சச்சிதானந்தமெனலை, யுலமானபூர்வமாக வுணர்த்துகின்றது.

அத்தச்சுழுத்தி உடத்தவியின்கண், அதற்குச்சாட்சியாக, ஆனத்தமயமாக
கின்றனன ஆண்டாடாடெனக்கூறதல, ஒருவராகினு, மவ்விடத்தறிக்கே
யென்ற, சொல்லாமைக்குக்காணம், யாதனில், கிணற்றில் தவறிவிழுத்த,
கொருபொருளா, யெவக்கெனையு. சீர்ப்புழித்தெனன், அவ்விடத்திருக்
கின்றதென்பதைக், கவாயிற் றென்றவ்வாய், சொல்லக்கடாமை யெங்
கனமோ, அதனோல், துக்கரும்கருதி யதைச்செய்யென்கெமென்னுஞ், சம்
கற்பத்தினு செழுத்திருது, அதற்குத் துணக்கருய்யாக கின்றனன, அத்தக்
காண செயத்தத்தினுடன், அத்தினுன், அறித்தபொருளைச், சொல்லக்கடா
ததாரும்; ஆகையாலாத்மா, சச்சிதானந்த, சொப்பிரகாச வடிவினதா, மென்
தறிதி.

காணக்கூறினன்றி, யதிவறித்தபொருள் கருளுகென்றமைபின்,
கூட்டத்தனாதிஉய்யாமென்பதுபொருடும். முற்கூறிய, ஐந்தவந்தையி னிடை
யினுள்ள, சுழுத்தியிறு. மற்றவன்டெனவன்க்கி, விவற்றையறிகின்ற விசுவ,
காதாத, பிராஞ்ஞ. செவன், சாகவியென்கிறதற்கு, இம்முறையே, யிவைகட்டு
அறிவுப்பாணமான சத்து, சித்தது, ஆனத்தம், சித்தியம், பூரணமென்னு, மைந்து
தன்னைவையுருடையதே, யாத்நாவெனவும், இவற்றிற்கெதிர்மறையா, வைத்
துதன்மையு முடையதே, யனத்தாவெனவுத்தொன்ற, வினக்கியதெனக்
காண்க.

வினா:—அத்தெனல், தறியத்தினுள்ள செவியு, மதித்தத்தினுள்ள சாகபி
னையு, விடக்கூடகூறாமோ?

நீரென்ரு:—“சொந்தவந்தனாகா வறகுமுறையிற் தரிசெனமா”
சென்றாயித்தக. உளமார்புடைய, உயிரெழும், அருத்தவென்பது, புர
மாமுயக, விளையுதலும், உயிரெழும், அருத்தவென்பதும், துச்சாசனிக்
தந்திரமாதலும், மிகுந்திருந்தவென்பதும்.

நீரென்ரு:—அந்தென்ரு, ஆன்மாவை, கிவ்வைத்துவன்மைபு, உளமாமோ?

நீரென்ரு:—“யிச்செல்லுந்தவொன்றா” மெனவும் உசுத்தாதெனவும்
கிவ்வைத் சத்தாதிசாயிடென்பது, சபாசுமன்றெனவும் முந்தியிருக்கின்
தென, யுத்தமாமென்க.

திருவையத்துவம், துளமாமெனவும், துளத்தவையிவது, கற்பி
தாத்மாவெனவும், துளமாமெனவும், உளமாமெனவும், உளமாமெனவும், உளமாமெனவும்,
மெனவும் விசம்பென்க.

வேதாந்த திலக்கணம்.

துள மென்னி நெனைய வேடம், யாதோ மாத மவத்த வளவோ,
கான்மா வதுவதுவாகக் காணும், காணினு மாத தவையா நிடனுஞ், சத்தென
கான்மா மென்பது தின்னம்.

திரு. துளமெனமே சத்தென்னில், வளமாவெடம்யாதோ? எவ்வெங்
வளமாவெடமும், அவ்வெவ்வெத்த, அவ்வெவ்வெத்த, அவ்வெவ்வெத்த, அவ்வெவ்வெத்த,
ஆன்மாவே. அவ்வெவ்வெத்தவளம், அவ்வெவ்வெத்தவளம், அவ்வெவ்வெத்தவளம்,
யோவ், யாதவளம் மருத்தவளத்தாயிருக்கும். ஆதலின், சத்தென்பது, ஆன்
மாவே மென்றது; துளமாவெனம். எ-று. சத்தவளம் என்பதற்கு வதுக்
கற்பிவது.

(ஆதலின்) உபாதிசோ உயிரோ பாடுமெனப்படுவ,
துயிர்செத் தாதநி நென்து மென்ப.

திரு. ஆதலால், உளமெனப்படுவ துபாதிசோ, உயிரோவென; ஜப
முறில், துளமாவெனத்தவ், துளமாவெனத்தவ், துளமாவெனத்தவ், துளமாவெனத்தவ்,
சொல்லுவார்கள். எ-று.

கான்மாவெனம், துளமாவெனப்பட்டது, உளமாவெனப்பட்டது, உளமாவெனப்பட்டது,
தென்றெனினும், சத்தவளமாவென, அவ்வெவ்வெத்தவளம்? துளமாவெனம்
கான்மாவெனம், துளமாவெனமும்.

கைவல்யநவீதம்.

திருவாய்மாவைய சாக்ஷிய கீடென்பதைக் கற்பிவது.

துளமாவெனம் துளமாவெனம் துளமாவெனம் துளமாவெனம் துளமாவெனம்
கான்மாவெனம் துளமாவெனம் கான்மாவெனம் கான்மாவெனம் கான்மாவெனம்

நீடா . சிவபூமியார் குறையொருதத் தன்னென் பேறு

20. சி க வு . ஸ்ரீ மஹாவித்யை தந்திர சாஸ்திரம்.

[illegible][illegible]

[illegible]

உதாரணம். பாகவதம்.

பிறத்தது பிறத்ததும் பேசி வாக்கை
 ஒருத்தது முன்மையா புறந் தலுமிக்
 கறத்திறை பாசவக் குணக்க ின்மையா
 லிதத்தமற் றனக்கிடு பென்றும் வைதுவாய்.

யினங்கு மெப்ப்பொரு ளாக்கைம வினா தன் குணங்க
ஞான்கொ டெண்ணிப் பொருட்கிலெயன்பது மோர்க்கீதன்
களங்க மென்பது மதிக்கீதே கருதும் களங்கம்
வளங்கொள் ழுமியின் சாயையென் பாதை மதிக்கீத.

கடத்துறை வாறுபக் கடமுடைக் கில்வா
னிடத்தொடு மொன்றுபட் டிருக்கு மாறுபோற்
சுடத்துறை யுணர்வமச் சடந்த ணக்கிவிங்
கடக்காரும் பரத்திலொன் றுதி வைகுமே.

பஞ்சவத்தி லாசிரியர் உணர்த்தியவண்ணஞ்சென்று துரியத்துத்தானே
தண்ணையிதழி ஐன் டாவதுதவன்பதற்கு உதாணங்கள் திருமத்தாம்.

ஆன்மவிலக்கணம்.

அறிவைம புலனுட னேகான்ற தாகி
குறிபறி பாகுற்ற சோழப் போல
வறிவறி வுள்ளே பழிந்தது போல
குறிபறி கிப்போன் குருபா னுமே.

ஆமெய் பானீர் பிரிக்கின்ற வன்னம்போற்
தாமே தனிமன்றிற் றன்னக் தனிநித்தந்

திடீரென பங்கா னங்களு னுற்றன
காணே பிறப்பெரி செர்த்தயித் தாமே.

வித்தைத் தெடுத்து விபாக்கித் தேமிக
சந்தக் துரியம் பிடுத்து துடக்கற்று
தூதனுப் புலனுயிர் ஒன்று யுடம்பொடு
செத்திட் டுருப்பர் சிவபோ கியர்களே.

துரிய மிருப்பது சாக்கிரத் துள்ளே
நீங்கள் பதினாறு நூதனம் செத்தன
பரிட புலியும் பாறிப் பறந்தது
துரிய மித்திடலு் சொல்லவொண் னாதே.

முன்ன பரிவினித் செய்த முதுதவம்
பின்னை பரிவினிப் பெறு வறிபலாந்
தன்னை பரிவி தறிவா பரிதன் ரிப்
பின்னை பறிவது பேயறி வாசமே.

தானே பறிபும் வினைக ளழித்தயி
ளுனே பறிகில னாதி பறியுக்கொ
துனே புருகி புணாவை புணர்த்தபின்
நேனே பண்பணத் தேவர் பிரானே.

* விஞ்ஞானத் தோர்க்கா னவமே ததுவாகு
வெஞ்ஞானத் தோர்க்குத் ததுமாயை தால்னென்ப
வஞ்ஞானத் தோர்க்குக் கண்ட ததுவாகு
மெஞ்ஞானத் தோர்க்குச் சிவதது மேவுமே.

அவந்தைபேதம்.

ஐயபத்து மத்திமை பானது சாக்கிரம்
கைகண்ட பன்னாங்கிற் கண்டங் கனாவென்பர்
பொய்கண் புலாத புருடனித பஞ்சமூளை
மெய்கண் டவறுத்தி டாகுந் துரியனே.

கீவன்.

மேனிப சிவன் வடிவது சொல்லிடி
கேவின மரிகொன்று நூறுடன் கூறிட்டு

* விஞ்ஞானத்தோர்-விஞ்ஞானவர்-வெஞ்ஞானம். பிரளயகாலம், வஞ்
ஞானத்தோர் கவர்,

சென் னென் னச சிவனென் ன வெற்றி
பெரு சிவ னுமிட் டரும்போ.
மாமா மாதி வாந்தாநுட் செதநத்
தாம குருக ளாலெ டகிற மன் ட
முடி பாதிமோ டொன்றென் டு தம்
மாமா மியம் பசுத்தறி வாருமே.

பொதல்: "சிவனென்னச சிவனென்ன வெற்றி
பெரு சிவ னுமிட் டரும்போ."

வாயசங்கிதை ஞானசீலையை முறைத்த வத்தியாயம்.

உள்ளுபடுபா ரிம்மனைபேச ளைப்பர் புத்தி மதவொடுக்க. இன்று
கூடின் னெழு ளெழு தான்காட்டி துயின் னெ னென்ன துசைத்தமாம
பான். என் னு மெனைக்கும் கொதி யிருக்குமானபா ளனாகையி,
மன் னனைமற் றபா ரி பென்னாரும் வந்த நான்.

பிரமகீதை கைவல்ய உபநிடதார்த்த முறைத்த வத்தியாயம்.

தாக்கரும் பரமன் னன்சைத் தாத்தாப் றன்னுடை மாயைதன்
னுலே, பாக்கின னிந்த வுடம்படைத் தநிடன் போலின் றகைத்தையு
மதுகை, சாக்கித் தென்று மிடம்வருத் தன்ன பான முற் றதயலார்
முதலாம், போக்கியங் கலை உம் புசுசுதிநிங் கனயம் பண்ணிபத் தன்
மையே புசிக்கும்.

உறங்குமங் கியத்த மன்னிய தமத்தி னுட்புகுத் தொன்றெழுழி
யாம, கிறத்தவங் கிடத்தே தன்னுரு வான கின்பமே புசிக்குமீன்
டெழுந்து, கைக்குபோ னனவை யடைபினு மடையுங் கனவைவற்
கடையினுமடை புற், கிறத்தமுப் புழு விவன்னினை யாமக் கிரிதாச்
செத்தே திகழ்த்தில்.

இதுவுமது.

பொற்பொருள் புதைத்தபுவி யிழ்புல னினார்போய்
கற்பினு மிடிப்பர்வனி கித்தமுல கத்தோர்
தற்பொருள் சுழுத்திகனி லுற்றுமது தானே
யற்பமறி கிற்றிலாய்ச்சிவனி யையோ.

ஸாமவேதம் மைத்திரேயோபநிஷத் 2-வது அத்தியாயம்.

மேலும் பகவானுள் ஸமத்திரோப் னாகாசத்திர்துப்-தம்பட்டு அவிடஞ்
சென்ற பகவானைப் பமசத்தவாசசியத்தைச் சொல்லுமென்றுகேட்டார்;
பகவோ சொன்னான். உது:—பிதாவாத ஜெவாலயமென்று சொல்லப்படு
கின்றது: பிதிருவார் நீடமுடையவனென; அஞ்ஞானமாகிய, சிவாலயத்
தெய்வத்தார் ஸோகம் அகனொளவன்னின்ற பாகவோயினால், புலிக்கவேண்
டது. நீடமுடையர் பாகிப்பினென. மூலசொல்லப்பட்டிருக்கிறது; அப்
படி பருகி, சப்பவந்தான். பாகமாகவென்று, சங்கிக்கலாம். அமற்குப்,
பாகப்பா. சத்திரோத்தவதிக். பாகமென்ற பமக்கவபொனல், இருப்பது
பாகவோ. பாகப்படு. திவாதீதிலயில், ஜென்கய்க்கமாய்ப் போகின்
தான், மேலும் பகவானுள் ஸமத்திரோபநிஷத். இந்த அபதாதீதீயெரில், ஜென
செய்யுக்கருவென்று சொல்லப்பட்டது.

தீருமந்திரம்.

உலாய் பெருக்கோயின் ஸனுடம் பாலயம்
வள்ளி நாராஜுக்கு வாய்கொ புவாசல்
தெய்வத் தெய்வத் தோர்க்குச் செவ் சிவலிங்கம்
பாபம் பகவானுக்கு காபா பனிவிளக்கே.

பிதாவாத முண்டகோபநிஷத் தாபிரிமுமுரைக்கு மத்தியாயம்.

இத்தவடம்புறா செபாக்க ஜெனப்பி மன்னமிரண்
டத்தவிரண்டியு மென்று வினைப்பப னக்குந கர்ந்திரிமாந்
தொத்தவடம்பு மென்றுமுறுது சொல்லப்பி பேதமும்வான்
வத்தவடத்தி வகப்பி பேத மெனப்பி மாயையினல்.

தற்பா னுருவரு சித்தே தற்பா னிடையேயக்
கற்பித சிவன் பூறு மதானக் காலந்தச்
சிப்பொரு ளொன்றே வேறென்ன மந்தது சித்தாபோ
வற்பமும் வேறு காதசித் தாகா தத்தாலே.

பாவடண் ணியக்க னிசன்டையு முதற்ப் பற்றாத லொன்றொரி
யின்றி, பாவையுத் தானப் வேறிலா தவனொப் பெய்துமற் றிப்பொரு
ளாந்தான், சிவனும் பானுந் சின்மய மாகு மாதலா லொப்பெனச்
செட்பன். மேலியொன் றாகி விந்தலே யன்றி வேறுவே றாகுமோ
விடு.

உக

சப்படி பாதம் பண்டியிப் போது மெப்பொழு துஞ்சிவ சிவர்க்,
கொப்பன தா கு முருகமான் றுள ஷுன்மையால் வேறுற தொன்றே,

உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள இந்த மரத்தின் பயன்கள், உலகமெங்கும் பரவியுள்ள இந்த மரத்தின் பயன்கள், உலகமெங்கும் பரவியுள்ள இந்த மரத்தின் பயன்கள்.

செய்யுள் மூன்று வரையிலும் திருத்தம் செய்து பிறகு
மேலேயுள்ளவற்றைப் பற்றிச் சொல்லுவது உரியதென்று
உள்ளதன் பற்றியாகத் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது
ஆயின் பற்றிய இது உரியதென்று திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கைவல்லி பவுபுஷத் தாட்டியமுறைக்கு மத்தியபாயம்.

உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள்
 உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள்
 உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள்
 உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள்
 உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள் உயிர்நிலைப்பொருள்

ஆகாச்சே, டயீனாராம பழந்தட்டி கார்ட்டப்
பொதழுந்து மெண்டபகந்து பொப்போகரை எப்பயன்
பேதப்பது என்னுக்குட றுவனெயர் செப்பிடு
வேதுழுத்தி பவன்புறன் பொகமிங் னுதிப்பதாம். ௨௨

வேதத்திற் பிறந்த பாராக்க துணிக் பெட்டியை மீளப்படும
 பத்தாக்கஞ் சாதி. அக்கத்தகத். நானத்திற் நுட்பி பொருளையே
 சா. வாதிடாந் சிவஞ் சா. நுட்பி சகலத்திற் தாமிருக்க,
 வாதிடாந் சிவஞ் சகலத்திற் தாமிருக்க, வாதிடாந் சிவஞ் சகலத்திற் தாமிருக்க.

பிரபலங்கள்.

தூய்தாகப் கொஞ்சடை பார்க்குத் தாமசுவமாத் தென்றுமால
தீதாகப் கொஞ்சடை பார்க்குத் தெளிப வபெத மிகவின்றி
வேதா கமங்கள் விளம்பிடினும் விளங்கா தென்றும் சீவறென்னும்
வாதா ஸ்திரிர் அவர்மாயை பபக்க மயக்கு வகிறினர்.

தாயுமானார்.

போத மென்பதே விளக்கொவ்வு மனிக்கைப்பொய் யிருநான்
 லாவினக் கெடுத்திருள் தெடவுஞ் சுகாதா
 ஐத லாவி வாய்வின்றி விடத்தம் பாமை
 பேது மில்லெயென் றெய்சொன் றுதுயே யிபமயும்.

மேலும்... சான்றபடி
...செய்து...
...செய்து...
...செய்து...

சிவஞானசித்தியா உலகாயதன்மதமதிலை.

காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...

...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...
...காவேணுறுவா...

முன்னுக்குத்திரம் முற்றிய.

—200—

நான்காஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

முந்தியபடியால் தனக்குச் சகசமமும் அவற்றினுத்தவத்தையுமுற்
தனபொற் றேனற்றினுத் தானுமென்பதை யிச்சுத்திர முணர்த்துகின்றது.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

அத்தக் காண மயற்றினென் றன்றவை
சத்தித்த நான்காச் சகசமமத் துணரா
தனமச்சே செம்பயின் றைத்தவத் தைத்தே.

(கு.ந்.) ஆன்மா = உடன்தனாகியவறிவு, அத்தக்காணமயற்றினென்ற
ன்றா = அபொத்தித் தனம், பத்தி, சத்தம், அகங்காமென்னு மத்தக்காண

一、《说文解字》
 二、《康熙字典》
 三、《辞源》
 四、《辞海》
 五、《汉语大字典》
 六、《汉语大词典》
 七、《中华大百科全书》
 八、《中国大百科全书》
 九、《现代汉语词典》
 十、《新华词典》
 十一、《辞林》
 十二、《辞海》
 十三、《辞源》
 十四、《康熙字典》
 十五、《说文解字》

[illegible]

1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841.

[illegible]

வேளாண்மையுடையதாயும், எட்டத்தியாகமும், இத்தலத்தையம். பாவித்
தெய்வத்த அம்மன்செய்து, பின்னிடையி, அந்நியத்தாய்தெய்வம்,

[illegible]

செய்யவேண்டிய அகலாசனமாயிற்று.

ஆன்மசுர்தியில் அக்காரகான்மா, அகந்தாவிடகான்மா, கண்ணா
கான்மா, ஆத்மபதநு கான்மாவினதும் அகந்தருகம்பான்மா அதிகாரனுதரம்.

தீவகந்திபாசகன் தனதுகாதி சத்வதிறமுடையதென்றினால் தான் அதிற்
சம்பந்தம்ன்றியிருத்தலான், ஆதலாலுமிகாரியெனலாம். அடலின் சம்பத்
தக்கால் தான் நின்றுகொண்டிருந்தால் சமுதாய சூழலினைகொண்டிருக்க
லாம். அடல்தனது தீவகந்தியைத்தனயின்றி மகாத்மாவைத் தீவகந்தியாக காண்க
தீவகந்தி, அகந்தையாம்பத்தமாக காண்கத்தீவகந்தியாகும், ஆகியதென்பென்பதை
சத்தீவகந்தியாகவும் அடல்தாமது அண்டானதுபோலத் தோன்றியென்க.

மேற்கூறிய இத்தவத்தகளுள் சாக்கிராவந்தியின்
இலக்கணமுணர்த்தல்.

பெருந்தலம்மீதும், ஓர் நெய்திரியன் மெய்திரியன் என்பதும், மீதா
நாதிவாய்க்கின்றதும், உறுதலிய காந்தகாந்தகாலம், ஆகியவையென
மேலாகியவையின்மீது அந்நியன் அந்நியன், அந்நியன் அந்நியன், அந்நியன்
மேலும், தெய்வம்வெள்ளையன் ஆகிய இவற்றின்மீது கண்ணன்
பொதுமையின்மீது இருதயம்மீது மட்டிதழ்ந்தவன், விவனென்று
காமமுன்னகையம், மீதாட்டென்று காமமுன்னகையம் ஒருக்கையின்மீது,
பலமுயற்சிகளாகியிருந்தி. வனிதாதி விவயகனா மெய்க்காந்தகாலம்
தும் கடியலுப்பித்தலை காக்காக்காத யெனப்படுதாம். விழியிடம்
பாணவகையரும். நுழ்குநியசான்றிய மீதாந்தா துய்க்காந்திதின்
இருதயகாலத்தில் விவகாலத்தோடும், மீதாட்டென்று கடியிருந்து, தேர்
திரந்தானமுன்னிலைப் சகலவியாழ்ப்பகலோ மீத்திரியன் காந்த புரிப்பது
காந்திராவஸ்தாவென்க.

சோப்புவைஸ்தையின் இலக்கணம்.

பஞ்சமகாபுதமும், சித்தமும், பந்தியுமாகிய இவ்விஷழ்னின் தம்ச்சீவிய பதினெழின்மயமாகின் தன்ன குஞ்சுகளீரத்தினிஞுந்து, ஸ்வையாசதனாகும்,

[illegible]

முற்கூறியவர்களுடைய அந்தர்ப்பிரயோகமும் பலமுள்ளி
யுண்டாகாமல் பித்தம் உண்டாகாதி, முப்பிரித்தியோகமனைக
கூடக் காத்திரல் தந்திரமென்றுரைக்கப்பட வந்தவற்றைப் பலமுள்ளி
திரியவந்ததென்பத.

தமிழாதித்யா உத்தமதமிழர் சிலக்கொளும்

[illegible][illegible][illegible]

வினா: குழுக்களின் தலையின் பதவியைப், ஊர், பதவி, சட்டத்திற்கு, கொள்கை, மருகுவென்றது ஒருசமயம்வரப்பட்டது. எனவே, அப்பின் வாய்க்கி அதுவாய்க்கி துரியுயிற்று. முக்கியமாகவந்ததைதான் பரிசுவாய்வென்றதையுடைய தாயுடையிருக்கி மட்டுமேதான் தோன்றுகிறது.

[illegible]

முன்னுரவது சத்தியம் பரமேஸ்வரக்கணம்

மேலும் மேலும் தார்பன் பவத்தன்

சென்ட் பூபா துத் திசாய நான்மா

மேலதான் பரந்திருக்கிறது

யவத்தாத் திரைப் தருதினங் காண்டி.

[illegible]

இதனால், சந்திரன் தென்னார்க்காடு வியங்குதி.

(13-ஈ.) ஸ்தம்பம் உடையது, அதன் மீது செங்கல் கட்டப்பட்டது.

தான் நமது கிரகம் உயர்தி

தந்த புவததை பஸ்,ரிக் காயு.

(திரு.) தூயிருந்தும் காணாமல் இருப்பதென்பதும் தப்பலு
த்தவிர்த்தான். இங்கனம் தீர்மானமாக, சாது. தூயிருக்கவும், குஞ்சும்
காலியும், கண்ணனுக்குத் திமிலுந் தரிக்காது. அன் னி புன்றொன்று காண
பென்பது.

அவ்வந்த தோழன் உன் அபாதி

பதத்தா வாக்கி ஒன்மா வன்,ரித்

காணு வாகி லெதுசத் தாகும்.

(16-11) அகம்பாதிதர் அகத்தாசாஸன் அடத்தைகடெதும்
தமிழன்யாமைபன் ஈழத்துநாளுகம். அகனனாளுகம் அப்
பேதயாதுகத்திதம்படு. ௧-௨.

எனவே கர்த்தவியும் ஆன்மாவதிகேன்ருயிற்ற.

சிவ ஞானா விவாந்தென தூதுயிர்

தூன்மெனல் போலு முறைப்பார் மிசைப்பிழை.

(தி-ன்.) சீவனென்பதும், ஆன்மாவென்பதும் ஒருபொருட்பய்யென
 சொல்பது, உடலென்பதும் உயிரென்பதும் ஒருபொருட்பய்யென்பதன்றும்
 போதும். இப்பிரகார இவற்றின்மேலன்று, ஆயத்தனாப்பார்க்கேற்றது, எ-று.
 இவ்வாறுமிகவுண்டதும்.

(Musical notation for the second system)

[illegible][illegible]

இங்கே உண்மையானது அன்று. உதாரணம், “மெய்தேவனின் சாதிதான் தமாய் விபாதித்தான் மாயம்.” இன்று முன்னமையவது; ஞானம். சிவமெனற்கும், ஆன்மாவெனற்கும் பொருள்; ஞானத்தையுண்டிக்கும் சாதனை மிகவேறுகண்டிருப்போ? உதாரணம், உபாதித்தான் தொழுவன்றே? இம்முன்னையதில் நீர் காட்டியென்றும், உபாதிதனின், ஒத்துக்கொள்ளுதற்குத் தடைபென்றே? இதுரித்த. சகாதிமாதிரியே மிதந்தாதலின் ஞானத்தில் மனமுறைந்தற்குத் தடைபென்றே? உறையலே, மிதந்தபெல்லாமாகக் கூறும். மீறக்கூடாது. அத்துவிதானந்தம்வந்தும், திரிபுடியொழிவுத்த மிடமுண்டாய், உண்டாகலே, பரமேஸ்வரமிருக்கின்றதே வந்தவமிருக்கத் தானேயுமாயும். அங்கனமாயவனமாதிரியே, சபாபமெனத்தக்கது. அச்சபாபமே மகாவிமானமாய்.

[illegible]

[illegible]

பிரதமாதர்ச்சிதரத்தம் மோகவெந்துணராட்சி.

தலைவரின் பரிந்துரைப்படி நான் பரிந்துரைத்தேன்
புனைதொடக்கம்: பத்திரிகை கொடுக்கிற
தினமான வாரணசித் தாக்கீதம் கொடுப்பதில்
புனைதான் நான்தான் பத்திரிகைச் சிவந்ததென்றால்.
திருவெருது கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க
கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க
பத்திரிகை கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க
கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க

வெள்ளையன் மிகு ஆடல்.

இரு மக விசேஷமாகச் சிவன் குடந்தித்
தெனாறு கந்தி மகாபாசத் திருவைத்
தொடர்ந்து ராமன் பித்த பத்திக
விசுவா ராமன் தென்குறையார் மீதார்.

தாயி னு லொத்தி யொந் தந்தைசேர் னுவகை கா
மேயந் தபதி மேலும் சிறந் திடன்த மேலு
மேயந் தநிந் தொய னிந் துந் துநிலார் குழத்
துபசிசுந் தொய டாத்தித் தொயந் துந் துநிலார்.

பிரதோதன் முடி கூடல்

தெவர் மானித் திகங்கு மன்னா சுகநு மல்லேன் நிகழ்சா
மாவ னவமே பல்லேன் மன்னிதிக் கால்வா னனாத்துமல்லே
னெவ கருமேர் திபங்க லாந்து மிபலு ஞானேத் திபங்கலாந்து
நானி யுமங்கு முயிர்க லாந்துங் கண நான்கு நானலினே.
பொங்கு படலு பனியும் விண்ணும் புயிபுத் கரு மானிபருஞ்
சிவார் புயிபா திபனின்குஞ் சிவகோடி பிறவு மென்ன
வங்கங் குறையா குபாதி யவற்றாற் பன்னா யிருப்பதெல்லா
மென்குஞ் சச்சி தாரத்த மயபா யிருந்த தென்க்கென்றான்.

திருவிளையாடல். அங்கம்வெட்டியபடலம்.

சிலேவியைப் பொருளுணர்ந்து புதிதென்று காணொரு தெய்வசெல்லம், புலகெறிதே தருள்வழியைப் பொதமார் தன்வயியைப் பொத்தினெம், மலவையிட டகவயா வந்தித்தமதி போல் விளங்கி மாற்பாநிர் தலைவனடி சீழல்பிரியப் பெரின்புக் கடுமடைத் தான் தமழர்கோமான்.

கக்கலயகர்வேதத்தில் பைங்கனோபரிஷத் 4-வது அத்தியாயம்.

“காணேபிரமம்” என்றறிபாதவனுக்கு முத்திபுண்டாகிறது.

யகர்வேதத்தில் வராகோபரிஷத் 2-வது அத்தியாயம்.

என்னுடைய புராணம்மாலைத்தவிர ஜகத், ஜீவன், கல்வான், மாயை முதலியவைகளில்லை. அவர்களுக்கு சான்வியகனான். (இவ்விடத்திலான்மா வென்பது பிரமத்தை அறிவுருத்தோடும்உற்பத்தி.) சத்தியமான பரப்பிரமம் என் னெனத்தவிர வேறொருதான்மில்லை. மகாகாசத்தில், மகாகாசம், மகாகாசம்போலச் சித்காசம்மருத்தே என்னிடத்தில் ஜீவகாசம் கற்பித் தப்பட்டிருக்கிறார்கள். (ஜீவகாசவர்க்காகிய) ஆன்மாவின் இருட்டிக்குமுத்தி என்னதெல்லையோ, அப்படியேமுடிவிலும் என்னதுதன்மப்பட்டதோ, அந்நானுமாயயென்று விசேஷத்தினாலே பிர்மஜானிகனாற் சொல்லப்படுகிறது. மாயையம், அதன்சாரியமும் கித்தப்போனும், கசாத்தவமுதில்லை செத்துவமுதில்லை, ஆணையினாலே கருபாதிகமான ஆகாசம்போல் என்சுத்த னுகவும் சித்தாகவம்ருக்கிறேன்.

(இவ்விடத்தில் ஆன்மாவென்பதுபிரமம், சான்என்பது செத்துவம் கடித்த துரியாதிதமாயிராமலை.)

மேற்படி மூன்றாவதுஅத்தியாயம்.

அந்தப்பிரம்மம்எனே (கீதே, என்னுள்பொதும் மெனனத் தை ஆசாபி.

மேற்படி கான்காவதுஅத்தியாயம்.

சிவனேருரு, சிவனேதேவன், சிவனேவேதம், சிவனேபிரபு, சிவனேரான், சிவனேசகலமும், சிவனைக்காட்டிலும்வேறொன்றுயில்லை.

வாயுசங்கிதை குரானகிலமையுரைத்தவத்தியாயம்.

அறையுமேகச் சான்சத்தி மாயையர் மலத்தால் கிறையமுள மேமறைந்து நின்றறைய மான்மாவை

[illegible]

தூதரங்கிணை நாளடைவாடமுறைத்த அத்தியாயம்.

[illegible]

சென்னை மாவட்டம்.

தத்துவ ஆராய்ச்சியைச் சமயவியல் என்று
கொத்துச் சொற்பொருளைத் தெரிந்துக் குறித்திருக்கிறோம்
மிகச்சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இதைத்
தத்துவ ஆராய்ச்சி என்று சொல்லப்படுகின்றது.

மேற்படி சூன்மாநாடும் விவேகமுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆதலால் பாயாத்தா எப்போத்தி மகலான்மா
பாடியெய்ய

பொதுநு உயிர்க்கொருவன் மனம்மாறாம்
பொய்க்கொருவன் மனம்

சாதலுறு கெவற்செய்யான் ஸ்வாகத்
தெரிந்துரைநான் மாணவயுங்கற்

பேதலாகு தவத்திசை கம்பியை
பெ.ந.தவத்திசை 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1

[illegible][illegible]

இது சமாதானம் தரும் செய்தி வந்தது.

பெருநரு பணிக் கெதது விதமென் விளம்பு மச்சொற்
 றுவரும் பொருள் வெறுவனை தானென வுரைப்பதற்குத்
 சிவர்கள் பலருந் தானுப் பிற்பனர் தெவ தேவன்
 பாவனை அறிந்தவ கொன்றிப் புகொழி பாறு காறும்.
 பெருகுது பாடி னாதப ளபொலி வொன்றி வெறு
 கொழுநீன் மாம்பு பாடி அழகம் புகழாகி
 கருதும்வான் மடகா ளவெசை மடகாசு பாடி னுற்போற்
 றிருதம விளங்கு முண்மை வதாநாபு பேத வின்றே.

உள்மடநாணம் சாங்கியபெயர்களுரைத்த வத்தியாபம்.

கித்திய மாகு மான்மா வெக. சப் பிக்குத்திய மாபா
சத்தியா மாயப்பெல பெத மாமுடி பெதத் தாற்றல்
வைத்தகோக குடங்க டோதூக தோன்றி மதியம்பெல
வுத்தியி முபாதி தன்முத பாயக வகுவுக தோன்றும்.

காசிகாண்டம்.

இவ்வொளியி கதிவொன்று விசயபூரணபம் குடந்தொறு
யினையத்துவநும், அல்லற்புலக நொன்றுதல்விதற் சாச
மங்க ளனத்தயாகி, உகமூர்து வதம்முபொரு தல்க்கடவு ளாகியு

க. "தயாலும், மனமெ ளுயர்வது சிந்திப்பதன் செயல்கள் வணங்கு வாகும்.

புகவதம்.

மனமும் மனம் மனவ முக்கைகள் பலபடி
நுநுலனுக்கியே மனமுல சென்மனத் துணர்ந்தென்
மருதி மனவ மெருநவனை மாப்பய கடத்தின்
மருதி சிந்தை மெருபல வாடி மதித்தெ.

அமுதகாரம் அணுப்பீரவேசம்.

சூர கடக்க மனமெவற் அப்பிராது
வானகர் தாயின் வானெருத்தும்—போனிகளெண்
பத்தாயன் காசை மருகப் படைத்தவற்றன்
சித்தஞர் சிந்தை சிதை.

செஞ்ஞானஞன் 4-ம். கு. மனமாதியென்னும் வெண்பாவுரைப்பக்,
"தெருளெழுந்தகாரை மெருகாந்தைகொக்கெ சித்தமாயும், மேலுண்
கந்தையொக்கி தசித்தமாயும், உயிர் அங்கு நன்றி யாண்டு சித்தமாயுந்
கண்டுகொக்க." மெருகாந்தையெருத்தகண்டுகொக்க.

சிவஞானசித்தியார் 4-ம். கு. 2-ம். செ.

தொடபாசை கடத்தர் தொல்லைமரப்பாவை மிபக்க முஞ்சீர்த்
தொம்பாரிற் செவவும் தேருப்ச் செறுக்கவெவர் செம்பு தானும்
பார்ப்பாய வேடம் கட்டி பாடுவெவர் பரிசு போளும்
சூர்ப்பாய கயற் தன்னை யாண்டுகின் ருட்டு மாதே.

திருமந்திரம்.

சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனிகெந்து
மாத்ரும வாவத்தை வையது வனவாதி
போக்கி மெருநெரு மெருபயான வானுறு
நீக்கி நெருநெருண் ருகியே சிற்றுகமே.

திருதிரு மந்திரம் வான மிவையுயிர்
வந்த குந்த வுடவந்து வானது
தந்திடு வானிதத் தாற்றத் புருடன
முத்துவ முன்னுமா குறு முருகியே.

முன்னே சுவைநீர் டாட்டதது முன்வந்தோர்
பின்னே பிெருமடல் பாதைர் டொத்திட்டித்
தன்னைத் தெரிந்தகாட பரிபாடத தடவென்றுள்
மன்னிச விமலக வாயா டி, பபெ.

உள்ளம் பெருங்கொப் ஹுலுடம் பாஸ்பர
வள்ளற் பிசானுக்கு வாப்போடாவாசல்
தெள்ளித் தெரிந்தோர்க்குச் சிலன் சிலலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்துங் காரா மணிவிளக்கே.

“பிசானல்ல நாமெரித் பேதைபுலகம், குராலென்னும்.”

அன்றிய பாச விருளுமற் றானமுற்
சென்றிற் றானகு சிவப்போ காசத்தா
லொன்று மிருகடாமரு நேருதமற்
துன்றிருள் சீவ்ருகல் டோலத் தொடுத்ததே.

கடங்கடற் தொறங்கதிரவன் நேருன்றி
கடங்கிட முடி வவற் கடங்கான்
கிடங்கொண்ட கண்டது மேலுப காமத்
தடங்கிட சின்றது மப்பரி சாமே.

காம்பிரதாபி சிந்தனை.

பச்சோத்திமகிள விஷயத்துக்குத் துரியமாமியில் தான்சுமர்த்தாய்
ருத்தம், தன்னிடமாமல் தன்னைக்கொத்தது; தன்னிடப்பார்த்
தால் கொடாது. தன்விடப்பகத்தைப் பார்த்தப்போது, தன்னிச்சைமென்று
தெரிந்தது, துதிதன்னிச்சைமென்று பார்த்திற் றதற்கு வினாதேவையிலை.
மயிலானது-ருஞ்சாந்ததமக் கொல்லும்படியான விஷமுள்ளபாம்பைப் பிடி
த்துவிழுக்குஞ் சத்தியுள்ளதாடியும் பெரிமஜுத்துவாடியிருத்தும்; சிறியஜுத்து
வாகிய பச்சோத்தியைக் கண்டவுடனே, தன்னிடப்பார்த்தால் கண்ணைக்கொ
டாது, தன்னிடப்பார்க்காமல், அதற்குப்பயமடைந்து சமீபத்திற்சென்று கண்
னைக்காட்டியவுடனே, அதுகொத்துகின்றது. எப்பிபாதுகண்ணைக்கொடுத்
ததோ, அப்பிபாதேதன் பவக்குரைந்துவிட்டது. அதமோலத், துரியமென்னு
மயிலானது சுந்தாமாத்திரமாதியும், அவஸ்தாத்திரிய, முதலியவைகளைச் சாக்ஷி
வாகியிருத்து அறியுஞ் சத்தியுள்ளதாடியிருத்தும் அசத்திரியும் அப்பமாயுரியா
சின்ற விஷயத்தைப் பார்த்தவுடன், தன்னிடப்பார்த்தால் தனதுஞானங்கொ
டாது. அங்குணத்தன்னிடப்பார்க்காமல் தன்சுன்னுயியுஞானத்தைப் பச்சோத்தி
வாகிய விஷயத்திற்குக் கொடுத்துத்தனது விடப்பகவிளக்கத்தை யுமடுத்துவிட்
டது. ஆதலால், விஷயவாசினிய லறிவைச்செலுத்தாமல், தனதுஞானவியல்
கத்தை விடாதிருக்கவேண்டும்.

உயர்வுக்குரியதாய்வு செய்து, அந்தந்தத்தினைப்பற்றி ஞானேந்திரியத்தினைத் தந்தமுதலிய பரிசுஷயங்கள், மனவிட்டறித்தல் தம்மையறிவாட்டம், ஆக்கமயமோகம், தாத்தமுறாயின் = (அத்தக்கானமுஞ்செய்யும்) அமைப்போல் சொப்பனகூழ்த்தல் தத்தமக்குரிய விஷயங்களையறிந்து தம்மைப்பாட்டது, தம்முள் முன்) காத்தவன்டபகாத்தவனெயே = அச்சமான சொருபஞானத்தின்முன் தேசெந்திரியகாணக்களையிதுவகம் காத்தவன்முன் ளிரும்பகாணவகையுமோ அக்கனையையென் தந்தி.

திரிதரிசுத்தரிசுதெயுண்டென்னு அவிவகத்தையுத்தது. என்னை? அந்தத்தொட முறுத்தியவதன். அறித்தன்மையனவாகியபுலன்கள், அறிப்பின் தன்மைபனவாகிய, சத்தமுதலியவிடயங்க ளாகுமாயின், காணக் கள் புலன்களாகவும், தீவன் அத்தக்கானமாகவும், கூடவந்தன் ஜீவனாகியவாகவும், ஆதலின், கூடனுபவத்தொத்தர், த்வுசாட்சியாகிய கூடவந்தரிசியென வுததாகவும், உத்தமசாத்ததமாகது அதனைச்செய்வனன் கோடவந்தரித் தும்: திரிசுத்தரிசெனயே மொன்மதமொன் றறியுமாறுபோன்ற, ஜீவ சாட்சியாகிய கூடர்சியை உத்தரிசெனயே நிரூபிக்கவென்மெயென்னுஞ் சன்மகாலத்தா ளொம்சியை கூடரியை உதகாலத்தேற்றற்கு மிகுதனை உற்றினனென்க.

உதகாலத்தொத்தர்சியை வந்தினமொய்க்கை மன்மென்பதாயிற்று. நன்மதமொன் றறியாதமென்மென்செதல் யுத்தியுக்கமும், அக் கனஞ்செல்லவொட்டாது தானையமைச்செயவது, ஞானகதப் பிரத்தியக் காலபகலுமாம். அறிதத்தருமெனக்கோடல், பத்தியுக்கமெனவும், அறிவத் தருமெனவெனவதத்தல் அனுபவபுக்கமெனவும், கோடற்மையமுறாகாண்க, சாட்சியானது, ஆசாயத்தகருமென் றெருகைய மில்லாமாறுபோன்று, தனக்ருமெனவான் மிக்காதிருத்தலின், தானுயிவையதின்மலருவதாம். அதனைக்காண்டற்செதுண்ட உதவாதிருத்த காணடல்மென்மும், அத்தப் பிரத்தியக்கானுபவத்தின்பே, திரிசுத்தரிசு பேதமெனக்காட்டற், மிச்சுத்தரிசு உதப்பட்டுவதென்க.

எனவே, அனுபவத்திவ்வாறுத்திவ் வவந்திரியமுதெனக்கண்டாம்.

(உ-ம். தம்மையறிப்பினைவ தாயாகவெனக்)

என்கீர். வுபதிடதம்.

விடயமறித் திரிசுப்பொதிகள் விடய மாயே

மிக்கப்பொதி பறிக்காணம் பொதிக ளாயே

வையையறி செனத்தல் காண மாயே

வதனைவறித் திரிசுசாட்சி சென குமோ

தடைபடுவான் தீயபுரு, பொன்று மேலாற்
சாட்சிமையென் றுலக்புத் தருவோ தானு
யிடைபடுவென் றிலகுமென லதனைக் காண்டற்
கேதுண்டா மறுவாதி யிருந்து காணே.

தமிழகத்தாந்தரகண்ட, பசுபத்தவையே = ஒப்பதற்குரியுடைய ஆன்ம
பொன்னியத்தின், சந்திரியில் காத்தகல்லின்முன் னிரும்புமாயுமாறு
போன்று, தேசேத்திரியகாண்டக னசையென்பதற்கு.

உதாரணம். கைவல்லியம்.

செய்கையுஞ் செய்விகையு மற்றிருக்குங் காத்தச்
சிகையெழுன் னிரும்புகள் சேட்டிக்கு மாபோற்
செய்கையுஞ் செய்விகையு மற்றிருக்கு மென்முன்
செட்டமான வுலகமெலாற் சேட்டை செய்யு
மெய்கலந்த வித்திரிய விகாச ரூப
விவகாச யிருத்திக்கும் யிருத்தி தானு
மெய்கலந்த சமாதிகுஞ் சாட்சி யோனன்
வெயில்போலென் றுறைத்தவனே விபுலா கத்தன்.

(பொ-நா.) தன்வினாமையென்கையும, பிரவினமையெ செய்விகை
செய்யின் திச, சுமமாயிருக்குங் காத்தகல்களையென்கையுமத்திக்குகெதிரில்,
இருப்புகளென்கைய மசையுமோ உதுபோல:— செய்கையுஞ் செய்விகைய
யென்றிச, சுமமாயிருக்கின்ற வென்கெதிரில் சடரூபமாயுள்ள செகை
யென்கையும, பற்பலகருத்தியங்களைச் செய்வாற்றும்:— தேசமயந்தமான
தானேத்திரிய கண்டேத்திரியக் காணமாகியும் பற்பலகிற்ப ரூபமாயுள்ள
விவகாசச்சேட்டைகட்கும், சகலவிருத்திகளுந் தானுவினக்கிய வாத்மசம்பதக்
மாகியும் சொருபசமாதிகும்:—தன்முன்சகலயிர்களு ம்பற்பலகிரியைக
யெயற்றற்குச் சாட்சியாகின்றன ரூபியெனப்போல, காணசாகியெனத்
திரியாகக்கல்களது கன்றேனெனவென, வவெனவிபுலனைத்திற்கும் விபுலா
யுள்ள மாகத்தெனெனப்படுவோன். ௭-று.

செய்கையுஞ் செய்விகையையாவது; அசைத்தலையுமசைப்பித்தலையு மெ
னக்கொங்க. காத்தமையானது அசைக்கலையில்லையசைப்பிக்கலையில்லையினை
யிருக்க இதினெதிரி யிரும்பும னசையுமாறு போன்று; உயாதிகிறமாக
யென்கையு மசைக்கலையில்லையசைப்பிக்கலையில்லையினையிருக்க என்கெதி
ரில் சுமந்தவென்கையுமசையுமாதலால் என்முன்னுலகமெலாஞ் சேட்டைசெய்யு
மெனவும்; சகலயிர்களுந் தத்தென்கையென யெயற்றற்குச் சாட்சியாகின்ற

[illegible]

உதாரணம் திருமந்திரம்.

அறிவொன் றிநாதா எவையெழு மொன்று
யறிவென்ற வெண்ணை யறிபா இருந்தேன்
அறிவென்றும் கிவென் றாகும்செய்தார் என்ரு
யறிவென்ற மொன்று மறிந்துகொண் டேனென்.

மெய்யைப் கண்டிருந்த செவியென்னு மெய்த்தோற்றத்
தவ்வாய வாகக் காண மகிழ
மெய்வா ளிற்கு மிகமலர்ந்த வாடலாற்
கவ்வாயி லாகிதா மெய்தமெய் காண்டே.

உதயம் மலர்ந்து தன் பரிசைப் பிடித்
யிருந்தது இந்நிலைக்கு வந்தது
பொருத்தம் மாறாமல் போயிடு மவ்வழி
தத்துவம் மாறாத பொருத்தம்.

தன்னை வற்பா கட்டாமல் குனென்றான்
தன்னைமூன் கண்டான் துரிதத் தலைக்கண்டா
துண்டாகத் துரிதமு யிசேனா டொன்றுகாதர்
பின்னையும் வந்து பிறத்திலே தா ?ன.

எங்கள் மறியு மறிவு தனியிட்டு
 வெள்ளை மறித்து யிசுபவம் இன்ன
 பெள்ளை மறித்த வறிவினை காணென்றி
 வெள்ளை மறித்த விதறிபென் காடும.

[illegible]

கூடம_ரணம் சாங்கியமொருமுறைத்த அத்தியாயம்.

மாகபலயக் கட்டத்தவான்பா (பிரபம்) மாகபலயத் ததததததாரு
மோவ்யுடத்த வென்ன பிந்தப் பதது மோவ்யு
தாயகய மென்ன வென்றி காத்தழன் னு முகி
மேயும வென்று விந்த கிருஞ்சக கடத்து மன்றே.

பிரபோதசத்திரோதயம்.

பொருத்தமாக அஞ்சி நிறம் பொருத்தது தன்னியல்பிற் பொரு
ந்தி நி்ப்ப. காந்தமகச பாதிருத்தம் அகாரத்தத் தெதிருசி கம்பித்
தாற்போம். வாய்ந்தவதன் (பேயர்) சர்ச்சிதின் பாயவகிகா எம்
புரிந்து மணிச்சூன் மூன்றி, பெய்த்தபெயர் மானதனென் றெந்த
தொத பொருத்தமாய் பின்முன் மன்னி.

கீதாசாரம்.

இதற்க்கு மிகுந்த உதவி செய்துள்ள டோர்வென்னை
உருகுதலாகக் காத்திருக்கிற ஓசூர் கோஸ்வாமிநாதர்.

[illegible]

சிவதருமோத்திரம்.

இப்பக்கிடை துயர்ந்ததற்கு வெளிப்புணிக் கியந்திரத்தின்
நிபந்தனைக்கு மிகையாக வெளிந்நெழி ஆண் டினைவனுக்கு
மிகச்சிறு சிவபெய்து மீளிக்கே வந்தவிலை
நிபந்தனையும் பெய்தியிடுக கார்த்தது மிகத்தொழிலை.

௭-ஆ. சேஷ்ரேகேதிரிகா. ௪-ஊத மீயக்குப்பாடுகளின் அந்
 தந்து, சண்டையப்பக்குமருத மீயக்குப்பாடுருவன்போல உல
 கத்தாடத்துயான் சிவமயாசிய சென்னையின் அகத்தாருக்குத் தொழி
 யுண்டாச சென்னையின் அதுஅப்படியல்ல; பெரியதிலுத்தன்னார் தொழி
 செபகது குரியினகல்லபே; யதுவல்லமல் காத்தகல்லின்முன் இருப்பு
 செட்டாகப்படுதல் காத்தகல்லின்தொழிலல்லே; அனகயால் காத்தா

வந்ததற்காகம் உச்சமாக நித்தமதாக்காரன்டல் விடவாரிசுத்து. மீறத் திவந்தம்கீர்த்து அக்காரன்டல்; அதாக நேவகத்திர் பாதபலிசுத்து செட்டகத்திர் மீறாது நித்தம் பாதமாத்நிசுத்துவனம்பெம் தீமமுள்ளையுப் போலிசுத்தென்றது; தீவகமொருபொதுடையொருபொதில்வாய்ப்பத் தென்றது.

மென்முதல் மிகமிகாகச் சொல்லப்பட்ட வான்கைப்படுகின்றதது அறித்தன்மைபற்றி. அறித்தன்மையொத்துள்ளததை வான்கின்றது வானவாரியொபாதிபற்றி. அந்நவமாயினது சித்திவாண்டென்னவாயிடுமெனின். அறித்ததையாவது மீசு சமீகமியட்டிடையுன்ன குக்குமோபாதி மீசுமீசுக்குமெனும். உண்டாய்ந்தபற்றிவான்கை. வான்கைமாய் அறித்தத மாயமென்றிசுப்போதியும், காரியவகையார் சமீகமியட்டி குக்குமென் நிரண்பொதியாகிடவழிதன் சித்து அறித்ததையாவென்பவதில் மீசுமீசுத்தும் மந்தவற்றுள் பிரதிபலித்திற்சும். அக்களம் மந்தவற்று சித்துக்குப் பாகமென்தவனாவும், பிரதிபலித்தித்திருக்கான். சிவனாவனும்; தீவகமையும் போலிசுத்தென்றது ஞானஞ் ஞானகந்தகேதாக்காரன்பட்டியும்தன்மையாத்நென்க.

அந்நவமாயின் சிவோசுஞ்ஞுத் கூடந்தபிரமம் மதார்த்தமெனவும், வான்கெளமம் தென்பத தபதகட்சிவார்த்தமெனவுஞ் சருதிவருவானெனாரின்; சகலகெளமய சந்தரிடத்துள்ளது கூடந்தபிரம மாதப்பற்றியும், தீவகமையும் போயென்றது; தன்னையுளவாறுவாணுழி மகாகாய; தையன் மீசுமீசுமாயுட் போயாவும் மேறன்றதன்போலத் தன்னத்திரவெ தன்னத்திற்சென்றது.

உணர்ச்சிகொடகென்னும் உத்தியாலெண்ணிறத்தவற்றை பேசுங்கசென் தது; பற்றிசெச்சிவமென்னும் சத்தியிலுட் பரிசமென்னும் ஓரறிவுபிரமம் புது, செக, மாயுதலியவை மக்கொரறிவார் சகிக்குஞ்களும்; அதனினுமிக்கத பரிசம், திரசமென்றும் காரிவியாயுள்ள இப்பரிசுக்குமுதலியவை அக்காரிவார் சகிக்குஞ்களும்; அதனினுமிக்கத பரிசம், திரசம், சத்திவென்னும் அவறிவுயுடைய வையான், எதும்புருதலியவையம்முதலியவார் சகிக்குஞ்களும்; அதனினுமிக்கத பரிசம், திரசம், சத்தம், ருபமென்னும் வாய்நிறியாயுள்ள தம்பி, உருபுருதலியவை வக்கான்கறிவார் சகிக்குஞ்களும்; அதனினுமிக்கத பரிசம், திரசம், சத்தம், ருபம், சத்தமென்னும் துத்தியியாயுள்ள புன். விவக்கு, மக்கன், அசார், தேவர் முதலியவை மக்கன்கறிவார் சகிக்குஞ்களும். தீசு-சம் துத்தியி வொத்துகதேனும் மக்கட்டுப் புத்தியும், காரகார்த்தும் புத்தியொகித்தியும், திரிமூர்த்திகட்டுப் புத்திநித்தியுட் சகிக்குஞ்கருதலியருண்களும், பஞ்சமிகுத்திய தாதமயியமும், பதவிதாதத்திய சாமுதாயமென்க.

திவந்தியுடைய வண்ணவகையுள்ளகளுள் விடையாசத்தம் துவிக்க வந்தாலுண்டாடுசகம். துதபத்தன்மத்துக்கெதுவாயுள்ள வண்ணிறத்தயுள்

யையுரியா சரஸ்வதி கர்மசுபாஷாசுரிக உத்திமாத்திரைநுதலிடம் அது
வாசினத் தப்பாக்கருள் உறுதெய்வநி ஸ்ரீமையாகாதென்க.

[illegible][illegible]

[illegible]

அகைவறுங்கடத்திற்சுவரும் அசித்திராதிபிம்பம் பூரிப்பி:திபிம்ப
பூம் அதன துசாயாவொனியு மல்வா னையும்: அஹை மிடத்து அஃவொனிக் கா
தாஃம் காணலெண்டிலேன் குடத்தைப் பசையா து றுத்த அதினிறைவுற்ற
சுளமு மசையா து ிற்கும்; அதுந்நக அசித்திராதிபிம்பமும் அசையா து ிற்கும்;
அதுந்நக அக்கடத்திந்நகருகே பசைவாடின்ற அப்பிராதிபிம்பவொனியு
ம்சையற்றிற்சும்; அதிந்நக அப்போது யதார்த்த பிப்பூரி யன்வொனிப்
பிபிம்: அதுவொளிப்படப் பி:திபிம்பமு பதன துசாயாவொனியும் பொய்
யெனக்காணப்பெம். அதுபோலப் பிராந்தி வாயுக்கன்சம்பந்தமாயுள்ளதற்
பிரஞ்சல்க்க அகையபியானித்து அதினிறந்துள்ள மனஞ்சல்க்கும்; அது

செய்த அந்நிதிப்பணம் பற்றாத்தொடராய்வு செய்யப்பெற்றதும், அதுபோல் அதனதாரணமாகப் பதவியடைந்தவர்களைக் கண்டித்து, சேஷ பாகுசங்கமம்; அதுசேஷம் அதருவதற்குள்ளுடையவையாகவாதும் அந் தந்திரிதாண்டாச சேஷித பருணா செவகும்புளைய தீவ்வெழு எயிதம் முறையே உலுப்பித்தடைபா சான்றொலையாதிய இயமம், சியமம், சூத னம், பிரானுயாமம், பிரத்தயாகாதம், தானம், தியானம், சமாத்வெழுதும் அச்சமோகம்உடனான இயமமாகது: காலம்மாம, பொய்யாமம், கண னாமம், பிறம்பொருணயாமம், தூதிர்ப்படைக்கல், சம்பமாவது: சயம் தயம்மம், தத்தயயயயாதம், மனம்உவத்திருத்தல், மதயவயயயாதி, சூதன மாவது: சவததம், சோமுதம், பதமம், மயம், சேசர், பத்திரம், முததம், மதுதம், சகமனப்பனமம். இவற்றில் சவததமாவது: தொடைக்கும் முதுகாத்தும்மயவே பிணங்கண்டகையஞ்செழுத்த யறுமாதிருத்தல் சோமுதமாவது: கணப்பெத்தி விருகாதபட்டையம் மாதனவதது அங் கிருகாத்திபருவியில் காப்பிடித்திருத்தல். பதமாவது: திருமுதாடை மேலும் தூதன்கண்டகையமும் மாந்தத்தான்தவைத்தல். மீயயாவது: வயது தொடைய வட்டகாத்பட்டையைச்சேர்ந்து திருமாப்புத்திருத்தல். சேசர் மாவது: சேதன்க்கத் தூதபட்டையவதது தூதமுதுகையவை முதுக கையம்வதது அடருவையயரிதது சாயையயபாத்திருத்தல். பத்திரமாவது: சேதன்க்கது அங்கமுதர பட்டையயவைத்து அங்கருபததவை யும் திருவையயவதப்படித் தன்கமாதிருத்தல். முததமாவது: தூதகோற பாட்டாத் சவனியையயமுத வயக்காதபட்டையைச்சேர்ந்திருத்தல். மது மாவது: முதுகையயயனகம் உதறுப்புத்தலமுத்தப் புலியறவையுத்தற் காவதித்த தவகியாதிருத்தல். சகமாவது: சகமுத்திமு பெய்வா திருக்கிசெப்தமோ அடகாதிருத்தல். பிரானுயாமமாவது: தூதசேஷாச கையவைக் குய்த்தடைக்கல். பாத்நியாகாதமாவது: பாதியையக்கி யுப் போக்கல். தானமாவது: கணம், தூதயம், செற்றிச், பாலம், சாய் பென்று சவததம் ஒன்றி சத்தமுத்காதவைத்தல். தியானமாவது: கீழ்புலனையடைக்கி செவயாகடுசோதல். சமாதியாவது: இந்நிரியமுதயய தத்தலச்செட்டைட் கெதையய சூகையுணின் தவதரெடுகெழுது மவத திற்பததின் திமருக்கு மானமாவய தனினத்தான்கண்டல்; தீவ்விதப் பிரானுயோடையப்பெற்ற தூதமாதிப் பிரானுயாம மிருக்கிடத்தான்குத் தநியோதுடைஞ் சவயதுத்ததரும், பாத்நியாகாதமுதல் தியானமீருக்கி டத்தமுத்தம் கணயயவதப்பதா சத்தாதிப்போளித்தற்குத் சாதனமாம். சாதனமாவதித்தற் சவததயித்தனின் யுக்கவது கணப்பயா ததல் கெதாச.

இவ்வாறு தவிர்த்தல் மன்றம் பற்றி அறிந்தியாவதற்குத் தீர்த்தியிடும் விடயம்
மயமாக்குவதும் ஆகிய அபிப்பிராயத்தினாலும், அந்நாளைத்தான் இவ்வாறு
செய்து விட்டதென்றும் தவிர்த்தியாவதும், சென்றவாற்றியாவதும், ஆகிய இரு
சகப்

[illegible]

ஆன்மாவைப் பரியவடிவமென்றால் அஞ்ஞானதன்மை வியம்பப்படாதது உத்தமத்திருப்பாவையினானால்: கையானது பசையற்றவென்ப பசையுள்ளதாகக்கருதிச் சுழக்குக்காற் சிதைவுடைவனப்பென்று தனதுபல்வீர்பிற் றைதொழுகுமென்றார் தனமாகக்கருதித் தனதானதாகக்ருத பல்வெண்ணப் பாலும்பெணும் புரட்டிப்புரட்டிக் சுழக்குமாறுப்பால் ஆன்மாவைத் தனது கற்புறுவடிவம் விடமுமென்றதைபுற, தர்ப்பரியமே அதன்பரியமாகத் தோற்றுவென்பதையும்மற்று அதனாபசையற்ற விடயத்தைப் பசையுள்ளதாகக்கருதிப் பாடுபட்டதேதிறத் தனக்குப்பரிய மல்லாததைத்தன்னிப்பிரிபமுள்ளதை பனுபவிக்குக்கா லுண்டாய்ப்பரியத் தனதாகக்காணாது அதனதாகக்கருதி, அவ்வியவகையா மீண்டுமின்னம் யாறிமாறி யனுபவிக்கும்; அனுபவங்களும் அவ்விடயப்பரியம் உதிப்பதாமடக்குவதும் தர்ப்பரியத்திலாதலால் அங்காதலென்பாற் காணப்பெயன்றி யவகாதலென்றென்க.

பிரியவடிவம் விடயமன்றாயின் புகழ், சத்தசகம், சந்தேகம், உணம், சர்வ
கூர்த்தியம்; ஸ்ரீமத்யமபுராணை, குயில்கூகக, கங்கிகாஞ்சனம், மதுரைசேனாபதி,
பஞ்சாண, அயங்ககாசகாட்சி, தாபாகம், தீர்க்கணி, பாசு, சதன், சர்க்கரை,
கடகணம், கண்ணா, நகரத்தம், வினோதமுதலியவை காரணமாகப்பிரியமும்;
நுதல், அகசகம், அகசதநியம், புகாமைபில்லாமிடரோரை, காக்கைத்தல்,
கழுந்தகூகல், முன்னாண், பருககண்ண, சீகாசகடிவம், உருமபாகம், கசப்புத்
களி, மூத்தியம், உலர்ந்தீர், அபுதம், தூக்கத்தமுதலியவை காரணமாக அப்
பிரியமும்பருதந் தீகத்தனாகவியுணை : தானவாகும்புதன்னுத் தானுணைத்
கருதி யப்பாணித்தலாக கண்ணுத்திரியமும் அக்கவண்ணத்திரியத்தால் திரி
காதகனும் சத்தாதிதனும் இவற்றா பிரியப்பிரியமும் வந்தனவென்று தேவ
தீர்க்குறியது மயம்யாபனும் இதுகனகுபுலப்பம்மண்ணம் பாணுமான்மாவாத
காத பிரியவடிவமென்பதை வினக்கவேண்டுகென : நனதுபிரியத்தை
விடயத்தினெண்ணக்கருதி அனுபவிக்கினும் அதுவிடக்கவணையாதலாலும்,
அநினைத்தணிப்பான்வேகடி விடயவிருத்திகளடக்கி புறக்குமுறக்கத்தல்
துன்மாவே தான்மாத்திராஞ் சேடித்துற்றவானும், அக்கணம்உதிக்குஞ்சகம்
அவ்வான்மாவையன்றி வேறின்றாதலானும், அவ்வெதார்த்த சகத்ததத்
தானேசுதித்து அக்கவணையத் தணித்துக்கொள்ளுதலன்றி வேறென்றுத்
தணிக்கப்படாதென்பது அனுதினமுன்னக்கே அனுபவித்த மாதனானும்
இதுவேபிரமாணமெனவறிக. பிரியவடிவாயுள்ள அனைத்தினுக்கும் பிரியத்

[illegible]

[illegible]

இனியிருந்தாயிற்றுமென்பதாயது? எனின்: எவ்நிலைத்திருந்
முடிவாயின் மகாநாஸ்தியவாயிற்று என்மையிற்று முன்னிட்டுமிருந்
துந்தாயின். எவ்நிலைத்தாயது: இருந்த, வந்த, எய்த, அந்நிலைமையி
யது. அத்திருந்தாயின் மகாநாஸ்தியவாயிற்று: முதலாயது யார்

ஞானம் பிரம்மம், இரண்டாகவுத அகப்படும். இரண்டாகவுத ததொன்றும், என்னவாகுத அம்மான் பிரம்மம் என்பதும். இவ்விருந்தனமே சகருதிவந்தியால் நியத்திரியநவியசாரித்தாற்செய்யப்படு வாகையாத்தொண்டும், அந்நாண் கிசையத்தொரு ஞானகதம்பாத்தியப்ச்சத்தால் தன்னையுண்டாக்கிவந்த அந்நாண் கிப்பது உட்சிவாத்தொண்டமாம். இதனாகையொப்பாசெய்து : அக்கினி யினதுகாரியம் படைகயாற்றும் அப்படைமுன்னிடம் அக்கினியைப் பண்ணு மாறுபோல், "தன்னிடத்திலேதோன்றித் தன்னிடத்திலுண்டாகுது தன்னிடத்தில்கூடு சகத்தோற்றம்" என்றகவிப்பாடி தனதுகாரியம் வாக்கிய மாயினும் அவ்வாகையெழுன்னிடமே தன்னுக்காணப்படுவனிடம் புடைகயைப் போதும் இவ்வாதபோதும் தானிருப்பதுண்டையாதான், அப்பாசெய்வதென்க. இவ்வணமாயின் வாக்கியமுன்னிடமே தானவியைப்பொருளென? எனின் : எவ்வாறிய ஞாயம்போலாமென்க. சகதன்மமுன்னிய பரிபாகத்தால் வியைந் துமாயின் வாக்கியவியசாரத்தாற்பயனென்ன? மென்று : "பண்ணியபரிபற் புண்ணியத்தொரியும்" என்பதனுல்வாக்கியவியசாரத்தால் அப்பண்ணியத் தெரியு மாதலின் அதுவேபலமுமென்க. வியசாயின் றி ஞானமுதித்தபெரும்பண்டா? உண்டி; அவர்களுன்னரே கிருகிருத்தியாமென்க. தூணியுன்னே அபாவமென் றெருகான்கு சித்தியத்தொம் உண்டென்றதே; அக்கபாவம் என்பதற் சருத்தமென்ன? இவ்வாணமாயம். அய்வில்காணமையே பிற்ப தெது? ஐக, சிவ, பரங்கோம். அகித்தென்னம்? கப்பல்களுக்கு முன்பின் னுக்கது மன்னும்புறுமென்று அக்கபாதிகன் அப்போதில்காலாறு போலச் சக, சிவ, பரங்குது முன்பின் னுக்கது கரணென்றிரியமென்னுச் தெரிவேயன்றி அய்விகற்பக்கன் அப்போதில்காலாதலால் பரங்கபாவம் பரத் தெம்சாபாவமெனவும், கடனோக்கிற்சடமும் படனோக்கிற்சடமும் எவ்வண் டிப்போதில்காலையோ, அதுபோலப் பப்பதித்தொம் சகத்துசடமுமாதலால் சித்துகோக்கிற்சடமும் சடனோக்கிற்சடமும் தூப்போதும்பலையாதலால் அன் னியோன்னியாபாவமெனவும். முன்பின் தூப்போதும்பலாக் கப்பல்களைப் போதும்பலையோ? இராமே. அதுபோலதூப்பதபவையிய வந்ததான காலத்தில்காலக் கட்டித்துக்கன் சதாநாமமும்இருக்குமா? இராமே. அது பற்றியத்தியந்தா பாவமெனவுக்கோன்க. தூணியான்கபாவமென் றெருகுச் சியத்துவ மென்றதென்ன? அபாவமேச்சித்தியத்துவமாகக் காண்டலி னென்க. கல்வியின் மிக்ருவாந்துள்ள மெய்தத்தோரும் தும்முன்னையும் அபாவமென் றுணராததென்ன? தன்னுத்தாறுண்டவாறு வியாரித்துத் தெரியாமையாமென்க. இதனாகையொலியென்றதென்ன? மலமென்க. னென்றற்போல அபாவமென்னுஞ்சொல்லே போலயென்றதற் ருத்தாமென் னறிக. சித்தியாசென்றெரு பரிபூரணத்துவம்உண்டென்றதே; அக்கத்தி யாசத்துக்கு அருத்தம்யாது? என்னின் : பழுதையம்பாம்பென்றது சித்தியாசமாம். அதுபோலப்பரிபூரணமாபுள்ள பெருகரிடம் காண்கரு

அத்தியாகமாவதுஎன்ன? யெனின்: தின்னதுஆகும் தின்னதுஆகாதென்ற எதிரேதருமத்தையெதிர்த்துச் சடசிததாமன்ன சமஸ்தபொருள்களும் உருப்பெறுப்பு மடமாமன்றிப் பரிமமமாகாவாகலின் வசுதுபரிச்சேதமெனவும், கடல்பசிதிரவியம் கான்பசிதிரவியம் வயல்பசிதிரவியம் மலைபசிதிரவியம் பாலைபசிதிரவியம் என்பனமெயன்றி இப்பொருளினத்தைத் தன்பாறுள்ளதோ ரிடமன்றதலின் தேசபரிச்சேதமெனவும், ஒப்பருவத்துள்ளது மற்றொப்பருவத்தின்ருதலானும் அப்பருவக்கடோறும் விளைவனவற்றைத் தன்பாறுகளதோர் காலகின்றதலானும் காலபரிச்சேதமெனவும் கடற்படுகனமெயன்றிப் புறாந்துவயில்லாமையாற் பரிபூரணப்போலியெனப்பயிம். தூதகாறஞ் சத்த சித்த ஆகந்தம் சித்தியம் பரிபூரணமென்னப்பட்டருணக்களை யதார்த்தமெனவும், போலிமெனவுகடறியது யாதபயன்கருதி, யென்னின்: போல்கருணக்களக்காக்கி விலகல் யதார்த்தருணக்களின் ஒருமையோன்றமெனக் கருதினென்க.

தீய்மெய்க்ருணக்கள் அறிவுக்கப்பேதமாயிருக்க இவற்றை யங்கறிவினின்றும வேறுபிரித்துக்கூறல தென்னியென்ற வினாவுக்குவிடை.

“செய்மை யொளியெய்ப்பச் சீபமே பென்றூழ்ப்பால்
மெய்மை ருளாமறியே வேறல்ல—நம்மை
உறியே வாயென் றறிதற்குச் சொன்ன
குறிபாகு மிந்தக் குணம்.”

யதார்த்தசோதனை செய்யவேண்டினென் அபேதமாயுள்ளதைச் சிவப்பு, ஒளி, பட்டணமெனப் பருத்துணர்ந்து இவைதாம்பேதியாது வகத்துவமாகக் காண்டலே சீபமெனத்துணர்ந்தாதபோல அறிவுசோதனை செய்யவேண்டினென் அபேதமாயுள்ளதைச் சத்தாதியாகப் பருத்துணர்ந்து இவைதாம்பேதியாது வகத்துவமாய்ந்து ஒளிக்கேத யறிவேனத்துணிவதற்கன்றி இக்ருணக்களை யறியினின்றும் பிரித்தற்குக்காரணம் வேறல்ல. இஃதன்றியும் கம்மை உறியேவடிவமென்று காரணந்தற்கும்; அங்கறிவைவட்சியிப்பதற்குஞ் சருதிசேர்ந்த குறினாகும் தீய்யதார்த்த ருணக்கள்.

“நம்மையறி வேவடிவாய் நங்கண்டோம் நம்மையன்றிச்
செய்மை யுககத் திரள்காணும்—நம்மைநாம்
உற்றுப்பா ராதிருத்தோ மல்லா னொருக்காலும்
இற்றுப்போ னொயிதா வியாம்.” சொருபசாரம்.

இத்தாக்குத்திரம் முற்றிற்று.

ஆறந்ருத்திரம்.

—

சுவதாகை.

அம்மான்மா சகந்திரன் பாடினான் அந்நெய் பாவாறு
பெத்திள் வாச்சியார்த்த மிட்சியார்த்தக் காரணாக இச்சுத்திரம்
உணர்த்துகின்றது.

ஒய்யு குத்திரம்.

உணருரு வசததென் னுணரா தின்மை
ளிருசிற னல்லது சிவசத் தாமென
விண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.

இ-ள். உணருருவெனினசத்து—(மேற்கூறியவான்மா) இஃதெனச்
சட்டியுணர்ப்பதும் காமருப்பியபஞ்சப்பொருளானின் அசத்துடமாதலினு
ளும், உணராடுகளினின் மையின்—இஃதெனசட்டியுணர்ப்பாதபொரு
ளெனின் குன்ம (துச்ச) மாதலினுளும், திருத்திரனல்லது சிவசத்தாமென—
இரண்டுவகையுமல்லாத மேலாயசத்தினானந்த இவக்கணம்வையுடையதென்று,
இரண்டுவகையினிசைக்குமன் னுலகே—தத்தவமசியென்னு மகாவாகியத்
தால் வாச்சியார்த்தம் இலட்சியார்த்தமென்னு மிருவையினும் விடபெற்ற
சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். ஏ-று.

ப-ம். ஆன்மவிலக்கணம் சதாந்தமென்பார்:—சிவசத்தாமெனவும், வாச்சி
யார்த்த சிவெஸ்வர்களுக்கு உக்கியம்பொருத்தாது இனநியார்த்த கூடந்த
பிரயத்துக் கைக்கியம்பொருத்துமென்பார்:—இரண்டுவகையி னிசைக்குமன்
னுலகேனனவும்குறிஞர்.

உணருருமுதல்சிவசத்தாமென்பதுவரை. உ-ம். சசிவன்னபோதம். அறி
யும்பொரு ளன்றறி யாப்பொருளன், றறிவாகிய சீயெனு மப்பொருள்தான்,
பொதியின்வழி கின்றறி யும்பொருளோ, போதக்கண் விழித்தறி யும்பொ
ருளே.

இ-ள். இஃதெனச்சட்டியறியப்படுமவ்ந்து காரியமானசகத்தாம். அறி
யப்பாதவஸ்து மூலாஞ்ஞானமாம். இஃதெனியால்; அறிவேவடிவாயுள்ள
சீயென்னுமத்தத் துரியப்பொருளானது திரிசியமுமல்ல, அதிரிசியமுமல்ல
(ஆயின் அஃது) மனதுஇஹம்பொறி மார்க்கமாகின்றது காணும்வஸ்துவோ?
அறிவாகியேத்திரமலர்த்த தானேதானாயறியும் பாவஸ்துவாம்.

சித்தாந்ததரிசனம்.

அறியப் பொருளு மலனறிவா ளுள்கண்
னறியும் பொருளு மலன்.

ஆதாய பொல வந்நாகி சேப்பான
காணநிவாகி கென்று.

நீருக்குப் பட்டம்போ னின்னநீய் னின்னுண்ப
பாருட்கண் கொண்டு பரிந்து.

நாகவம்சாவரீதம்.

அறிவுக்கு மறிவு செம்ப மறிவெ னுண்டென் தென்னு
மறிவம் துதிக்க முடிக் கனவத்தை பலமாப்த் திரு
மறிபந் பொருள் பலம் மறிபடாப் பொருண் பலம்
மறிபொருள் துதிக்க மறுபதித் தரிவாப் சேப.

இ-ள். துதிக்கவும் ஞானஞாநகத்தக்க ஞானம் பற்றுகென்
தென்னுகென்—பாபடனாவதாத் துதிக்கவாதிகளாகிய முடனானிகளுக்
கணவந்தாதேயமே பரிமாசனாவமுமாம். (ஆதலின் கொற் செவ்
வதகம்—தறிவம் பொருள் கம் பரிசுபாசமுயிர்வம், அறிமப்பாநதாநிய
பாதெனுமபொருளுமாம்.) ஆய்ந்தாளுகரிமாதனின :—தன்னைத்
தானுணர்வாகவொருந் தெய்வநர்வாதலினதகை, அப்பனமாய
ண்கள் பட்டமுடயாதிக. ௧-௨.

நாகவென்றொரு செம்பென் மறிவ தினைப் பொன்று, தானுயி வறி
வ்னுண்டாய்வும் தென்னுந் தனுடய்க்கவையற்பாது, அறிவுகறிவென்
ப், (அநாகது: சம்பவம், பாபம், களவியன்ம். பாவறிவுணர்த்தாது சே
வறிவு தன்னத்தானாகவென் மம்மெ; சம்புணர்வுணர்த்தல் பாவண
ர்வு; பாவணர்வுணர்த்தல். வேறுணர்வுண்டாகிவனம், அதனையணர்த்த
வேறுணர்வுண்டாகவேண்டும், அதனையுணர்த்த வேறுணர்வுண்டாகவேண்டும்,
இன்னுந் சேவ்யவமுடிவெக்குது, இன்றதவிளிதனை யணவந்தாதோட
மென்ப் கைவல்லோ. இக்கனமாருமணவற்பாது, அறிவுகறிவென்
கதற்குப்பன் அணவந்தாதாம். இதனையறியாததா வறிவற்றதுக்கொரு
தென்றார். இதுகதோடமென்? இவ்வாளுளியென்பா ரிகரினும்விவேகி
ய்போலும். இதுஞானமாகுமா, இவ்ஞானமென்பதைக் கேட்டுமறிவார்போ
தும், அந்தபூரினம் குடியிருத்தரிடார்போலும். இவ்வேருதர்க்கொருடொன்
பதில், குதர்க்கவாத; ஒழுக்கின்றுகாதித்தம். அதாவது, ம்மரணையயன்
திக் கைகேபாத்தல் கையெனல்பாதெனில், இவ்வேதோற்றமின்றிதே யது
தானெனல். அதற்குரிய பெயருததாயிருக்கச் செவ்வெனுமபெய ரேற்றத்
பாபதெதுகெனில், முன்பேவதின்மும்விடைதாம். இதுதோற்றமன்றோ,
பாதெல் காயத்தாங்கட்டிக்காட்டுடெனில், விவாலிதுதானெனச் சுட்டிக்காட்
டம். இவ்வாறுடவன்மியல்லை, இவ்வுடவகன்மியல்லை, யெய்வனருத
லாம், சேவ்ருயிருத் தணவக்காட்டுகெனில், இத்தருவோக வுத்தாயின்மிக்

தண்டபரமேசுவரன்செயல். சாட்சார்க்குடிக் காட்டினொருபுறம்; வார்க்கென்று காட்டிதியெனின், மெய் காட்டினொருபுறம். சேஷ, சத் தந்தையாற்றில்லை, சத்தம், ஐகாயதரதயன்மியில், சீயாகாமன்முத லாக், சேஷயிருத்துலனைக்காட்டியெனின், துத்குடமுன்சோலச சொல் லாதஞ்செயல். காயத்தாலும் வாக்காலும் சட்டக்காட்டினனைமீறேறுங், மனத்தாலென்று சட்டியாற்றியெனின், வர்க்கனெனவரும். மனம்பலகாய் கல்லாத வேறுயிருத்தின்வகைக்கொளின், வேறு, குத்துதா னுள்ளினை எனவரும். வெறிடம்பாழன்றோ, அங்கெனவெக்கே, உன்னுதவெக்கே, காண்ப்பமுலகெக்கெயெனின், முன்சோலசச் சொல்லாதமனமும். பூதனாற் செத்தவெ குதர்க்கெனவெண்க. தீர்க்கனமாய்க்குக்கிற் பூழ்க்கெழுதாக்கு வேதார்த்தபட்சமிது, சித்தார்த்தபட்சமிதுவென் மறநகரத்தனிதற்க்குத்தும். ஐதலினவர்க்குச் சொல்லாதிதனைக்கெழுதி; சின்னாறுபுப்பயிற் பொருளா மெனி னுலகமாம், சின்னாறுபுப்பயிற் பொருளாமெனிற் குளியமாம், உலகஞ்சுட்டமாதவினமல்ல, குளியஞ்சுட்டமாதவினமல்ல. இவ்விண்ணையு மறிவ தறிவாதல் னதுக்யாமன்பா:—அறிப்பெருமையல்ல உயிர்ப்பாய் பொருணீயல்ல யற்பொருளாகுமெனவும், சொல்மனவாகு மெனவாகு வும் சோகாதெயென்பா:—அனுபவத்தறிவாய் கியெனவெனவற்றும். சேயெனவென்பதும், ஏகார்த்தேற்றப்பொருள்.

உதாரணம். திருமங்கை.

அறிவிக்க வேண்டா மறிவற் றயர்வோர்க்கு
மறிவிக்க வேண்டா மறிவற் செந்நீவோர்க்கு
மறிவுற் றநியாமை பெய்துநீற் றோர்க்கே
யறிவிக்கத் தம்மறி வானறி வேந்தே.

தன்னை யறிந்து சிவனுடன் ஐனாக
மன்னு மலகூன மாளும் பிறப்பதும்
பின்னது சனமுத்தி சன்மார்க்கப் பேரொளி
நன்னது ஞானத்து முத்திரை நன்னுமே.

வேதாந்தம் கண்டோர் பிரயசித்தி யாதார்
நாதாந்தம் கண்டோர் நடுக்கற்ற போகெள்
வேதாந்த மில்லாத இத்தாந்தம் கண்டுனோர்
சாதா கண்டென்ன லசைவ ருபாயமே.

சிவஞானவள்ளலார்.

ஒன்றுடனூர் தோப்பிலா னென்றவுடனா யாவே
பென்றும் பிறப்பறத்தா பென்றோயே—பென்ற

மூன்றுவருணத்தார்க்கும்கூறினார். ஏனையவனானரும் ஆகமங்களானும் மப் பொருளைக்கூறியதமிழாணும்உணர்தல் "உயர்க்கோர்க்குரிய" என்பதனு ணண்க. இத்திவ்வறமர்க்கத்தினார் தறவதர்க்கத்தும் கருத்தினாகவேண்டு தலின் காவலரைவரை கூறாமலினார். என்பது கச்சிஞர்க்கினியார்க்குரை.

தாயுமானசுவாமிகள். ஞானிகளிடம்

நினைவொன்று நினைபாம னிற்கினக மென்பார்

நிற்குமிட மேயருளா நிஷ்டையரு ளொட்டிந்

தனைமென்று மடந்திசுப்ப வருவடிவா னதுமேற்

றட்டிபெழுத் திருக்குமின்பக் தன்மயமேயதுவாம்.

பினைபொன்று மிலையந்த விற்பமெனு நிலயம்

பெற்றாரே பிறவாமை பெற்றார்பற் றுந்தான்

மனைபென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த

வாசனையா மாசையொழி மன்னொருசொற் கொண்டே

ஒருமொழியே பலமொழிக்குமிடக்கொடுக்கு மந்த

ஒருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்குமென மொழிந்த

குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்

கோழன்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

கருமொழியிங் குணக்கிலை மொழிக்குமொழி ருசிக்கக்

கருப்பனைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண் டனைமேற்

றருமொழியிங் குணக்கிலை யுன்னையிட்டு நீங்காத்

தற்பரமா யானந்தப் பொற்பொதுவாய் நிலவே.

நிஷ்டானுபூதி.

ஒருமொழி யாலே சுருதியா கமநா லுயர்ப்பா ணமுமென மொழியும்

ஒருமொழி யாலே சரியைந் கிரிய யோகபா வனைபென மொழியும்

ஒருமொழி யாலே யண்டிய தங்க ளொடுக்கிக் தன்னிலை தோன்றும்

ஒருமொழி சும்மா விருத்தவா மதனு ளொப்பிலாச் சிவபத மடைவார்.

ஐக்கியங்கடாமைக்கேதுகூறின்றது.

கைவல்யம்.

பேதமா னதுவுங் கேளாப் போது மிடங்க ளாது

மோதரு முபாதி யாது முடலாது முணர்வி னாறும்

பாதலம் விசம்பு போலப் பலதூர மகன்று நிற்பா

ராதலா விவர்க்கெந் காளு மயிக்கியமென் புதுக டாதே.

(பொ-நா.) நான் அப்போதென்றே மதுவின்னதெனக் கூறத்
தேறதி:—சேகரனென்றும் பெர்னாலும் புதிமுதலியலிடக்காரனும், கை
வாழ்தலையிடக்காரனும், சொல்லுதற்கரிய சமத்துவியல்புபெற்று
நுபாதிபெற்றிருந்தும், காணாதிதான் காணாதிமென்றுத் தெர்ப்பதற்களி
னுமாம், பொருளில் நிற்கென்று முன்கூறிப்பதற்களிளுமாம்:—பாதாளமுற்
செல்லுதல் செல்லுதலினாலோ தெய்வம் உண்டாக அறிதூர்த்திற்
கள்:—ஆகையால் விருத்திக்கு உபகரியமென்பதென்பது உடனாக. ஏ-ற.

பெயர், இடம், உயர்வு, காலம், உணர்வு, என்னும்வைகளால் தனித்தனி
பேதமுண்டாய்க்கெனச், எனவே, இக்கணம்பெற்றதற்கிடம் என்றமென்ப
பேதென்பதைத் துறிக் கெட்டும். அகப்பேதமுறவதாலாயவய னெனக்
கெண்ணப்பெற்று உட்கரித்த விவடமெனக்கொள்க. என்னெனது
ருகங்கொருபுருவியும், அதனையாடப்படுவாருயிர். உனதெனின வர
மத்தாய்ந்த செந்தென் தெய்வமென்பதே பொருளென்பதைப்
பொருளெனக்கொண்டார், கொண்டதனும் நயத்தேதமறத்தெய்வியும்
இக்காலதால் நின்றதென்றின்பம், பேதங்கெட்டென்பமென்றும் பேதமென்
பெயர்மெனம். அகாலதால், காலதன்மையென்ப தென்னிடமும்; நீகா
தாலே, தெய்வமானது முன்போல்கும். உதே, ஆன்பென்பதன்
தன்னெனம். உதே, மொகாதிக்கெனம், இடமாகவே, பத்தம்பலப்பிம்.
பலப்பதே, அகம்பியுத்பொற் கெட்டமாம். புவலயெல்லாம், காணலாத
காலதென்கொண்ட விபத்தென்கொண்டு: இவ்வையாமுதகாரத்தில் உடனமுன்
உடனமுன் காணெனத்தும் பொருளியாதா தென்கொண்டவறியார். உ
தேயொருத்தெனம், உடனமுன்கெனம். ஆருமெனின். அன்னியதத
வறியம்பலமுதலியான்கெனப்பலமு முயசிக்கப்பலமுதல் தானெனத்தத்
தகையாக்கித் துறிக் கெட்டமுதலியுபய சம்பேற்றை யனுபவிக்கவே
னமும்; தத்தெனம். ஆதலினகத்தா. இதனைத்துணைக்கருவியாகக்
கொண்ட இயம்பொன்கத்தா, அவனமுதலாம், அவனுடென்று. அவனத
த, உய்க்கெனம் தென்னெனம். போகதாசமுண்டயொன்காம்.
அவனுக்கென் உய்க்கெனம்? பாசதாச மொத்ததே? இவ்வைய, ஒழிய
ததாய்ந்தபொத்தெனம் யாதெனம்மென்பி. மென்கென, என்னென்கென
னகெனம், அகாலதால் பல்லவததால், காணென்பதை யறித்தேன
கெனம். இதனைமறத்தெனம். காணென்பதை யுன்கொற்றித்தால்
பொதுபெதென்கே? அநியாதாமுண்டெனக்குறிப்பிக்குப்பெதற்குப்பி
புருத்தனாந்தெனம். அறிவைவற்றித் தென்கொற்றதால் மத்தென்க
தெனம். இதனுடையுத்தம். தன்னையறிவைவருகெனக் கெட்டிற் கா
ததால் உய்க்கெனம் காணுததால் உய்க்கெனப்பாதிவற்றித் தென்கொனத்
தல் பொருள்கெனத் தென்னென்பிம். பாதாதலி னத்தாத்திற்
தென்க: பெயரிடமுதலியுடனும் முதலியற்றித் பேதமாகக் காணப்
பெறுகொண்டு? ஆதல்தெனம். இதுவாகியுத்தம்.

(க-து.) இலட்சியார்த்தம் ஏகத்தைதம், ஷாசியார்த்தம் பேதத்தையும் வினக்கின் றதென்பது, இனியேகமாக்கச்சிப் பேதக்காட்டியதெனவறிக.

இன்னும்மேற்படி மகாவாக்கியத்தினால் முப்பாழுகன்ற சச்சிதானந்த ஷகணத் திருஞ்சொருபமே யதுரீயாயிருக்கின்றபொன வுணர்த்துகின்றது.

குமாரதேவர் அபிடேகமாலை.

துவமுத லாச்சாக்கிர சொப்பன சமுத்தியாச்
துரிசகல் வியன்செவனே

சொற்றரிய காலபா வியோமமென வித்துரிசு
தொலைநில வறிவாம்பரன்

மாலுஞ் சொலிதைபிற சாபத்ய புவிசாந்த
மாந்துகளில் சிவமிவர்கடா

மனுதமப் பிரதான காரணியு மோகக்கா
ரணியமோ கக்காரணி

சீலசத்திக னாமிம் முப்பா முகன்றிகத்
செவபா சிவதுரியமாய்ச்

செப்புசற் சிற்சுகம தாகுமது நீயெனத்
திகமுமொரு மொழிவாக்கியச்

தாலமர் தடியர்ப்பவ மாலகற் றுறுமதிப
வபிடேக மாடியநுளே

மாலமுது கிரியிலம் குமாசற் குருபரல்
வபிடேக மாடியநுளே.

இ-ள். துவமுதலா = துவமுதலாசமகாரணதேகக்களிலடையும், சாக்கிரம் = சாக்கிராவத்தை, சொப்பனம் = சொப்பனாவத்தை, சமுத்தி = சமுத்தியவத்தை, ஆம் = ஆகிய, துரிசு = குற்றம், அகல் = சீங்கிய, வியன்செவனே = செவதரிபனே. சொல் = சொல்லப்பட்ட, துரியம் = பாசாக்கிரம், காலபா = பாசொப்பனம், வியோமம் = பாசமுத்தி, என = என்று சொல்லப்பட்ட, இத்தரிசு = இக்குற்றம், தொலை = சீங்கிய, நிலம் = பரிசுத்தமான, அறிவாம் = அறிவேயாவான், பரன் = பரதுரியனே, மாலுமம் = மயக்கமற்ற, சிற்சொலிதை = சிவசாக்கிரம், பிரசாபத்தியம் = சிவசொப்பனம், பொற்புவிசாந்தம் = பொருத்தி, ஆம் = ஆகிய, துகளில் = குற்றங்களைக்கிய, சிவம் = சிவதுரியம், சிவர்கடாம் = ஆகியவர்களை, மனு = பொருத்திய, தமப்பிரதானகாரணியும் தமப்பிரதானகாரணியென்றும், மோககாரணி = மோககாரணியென்றும், அமோககாரணியென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட, சீலம் = குணம்பொருத்திய, சத்திக

[illegible][illegible]

வந்தார்த்தமானதாயினாலும்கருவகாலமாம் சங்குஞ்ஞத்தவமுதலியவையு
 னெப்பாதினெதன்புடையன விசாட்டென் னுந் சமட்டயயிமா னியைக்கொண்டு;
 தொம்பதவிபட்டி துலாபிமாளினையப் பிரித்தித்தகொண்டு விளக்குகிற
 துரியமெ பாலக்தாம். முந்தையிதெந் சங்குஞ்ஞத்தவமுத னுலாபிபு
 க்தம். சாட்சிசுட்டத்தய ம, சங்குதித்ததம். சங்குஞ்ஞத்தவமென்னுமுன்
 பாதிகளுட னிதனியைப்பெனென்னுஞ் சமட்டயயிமா னியைக்கொண்டு தொம்
 பதவிபட்டி ருட்டமதெதாயிமா னியைப் பிரித்தித்தகொண்டு விளக்குகின்ற
 காலமெய ம, சொப்பனம். துன்காரதிருபாதிகளுக்கி லாளுபெந்தா
 மந்திரியாதினென்னுஞ் சமட்டயயிமா னியைக்கொண்டு தொம்பதவிபட்டி க
 ளைப்பாட மா னியைப் பிரித்தித்தகொண்டு விளக்குகின்ற விமேயமெயமா
 னியை, சங்குஞ்ஞத்தவமான மேகாலானென னு விளாடாம்பாழான
 பட்டாயிசுட்டமெய, துன்காரதிருபாதிமத்தவமெயமா னியை
 மெல்லாபதன்கொண்டு சங்குஞ்ஞத்தவமெயமா னியைத் தற்பதவநியார்த்த
 மான பாலக்தாம். துந்தத்திரமனாபாதி மேகாலானென காரதிருபாதிகளுக்
 குட்பாதிசுட்டமெய துந்தத்திரமெயத் துலாபிகளென்கி லுமென்னும்
 சொன்னுதொயத்திர மெனென்னுமாயிருந்ததா விளக்கிம் காலஞ
 நோகலமெயத்திரிச் சமட்டயயிமா னியைக் அபிபதினாதொடரு செய்
 மென்கிம். உதாரணம்.

திருமந்திரம்.

தனையுட னாய்கள் பர னுடனெனும்
 தனையுட னுடையன பரபா தித்திரை
 கையுட னுடையன காரதிருபா திகளை
 மிகுடி வவன்சத்த னுதான் விளக்கினே.

எந்ததனுடையன துன், அநெதமுத்திரமாயுது:—துன்காரதிருபாதிமெய
 பாதிரியன் துரியாதிரிசுட்டத்தய மதிக்குன் னுத்தவமான மதவது:—
 விளாக்கிம், (காலதிருபாதானம்.) கெசொப்பனம், (விளாக்கிதாம்.)
 கெசமுத்திர, (புலாக்கிம்.) மெனமுன்னும். துந்தத்திரசொலிதையென்ற
 கையினையென்கொண்டு காரதிருபாதிசுட்டமெய விட்டிடுகி லுமென்று
 விளக்குகிற காலதிருபாதானமெய விளாக்கிம். பிதாபத்திரமென்கிற
 கையினையென்கொண்டு துன்காரதிருபாதிசுட்டமெய தொன்றத்தொன்ற
 தொன்றத்தொன்றத்திர விளாக்கிமெய கெசொப்பனம். பொதுநி
 யத்தொன்றத்திர கையினையென்கொண்டு முன்சொன்னவிளாக்கிதாதி
 முன்ன, துரியமென்குது, காலமென்குது, கையினமென்குது, பாலமென்குது,
 விளாக்கிமென்குது. துன்காரதிருபாதிசுட்டமெய கெசமுத்திரமெய முன்ன
 காலமென்னும் தற்பிதாபதானம், பாலதிருபாதி மதவத்தவமென்னு
 மென்காரானி திரிதிரிதிரிமெய, அமென்காரானிசொருபாதி மதவத
 யாதிர துலாபிசுட்டமெய விளக்குகிற பாலதிருபாதி கெசமுத்திர, துந்த
 துன்காரதிருபாதி முன் துன்பிதிரிமெய.

உதாசனம். திருமத்திரம்.

காரியமெழுங் காகத்தி யாயைபுட்
காணமெழுங் காகருங் கடுகெளி
காரிய காண வாதனை பற்றுவப்
பாணமுங்முப சார்தப் பரிசுதே.

காரியமெழ் கண்டறு பாணப் பாழ்விடக்
காணமெழ் கண்டறும் போதப் பாழ்விடக்
காரிய காண வாதனை கண்டறந்
செருப் சார்தமுப் பாழ்விடத் திருமே.

தத்துவாத்நாகரம்.

தத்துவத் திர்த் பாழும் தனைவறிக் தற்ற பாழும்
முத்தமா முபசார் தத்து முன்னிய முன்ற பாழும்
தொத்திபு மாயை போதிக் தொல்பா சத்தி போதிக்
சித்தமுந் சிவசத் திப்பாந் திரித்தது திரிதல் காண்டி.

என்பதனாகாண்க. இத்தமுந் தபாழிற் றுன்றமாயை பிருப்பிடமாயை
யானு மிம்முந் தபாழிற் றுன்றமாயை பிருப்பிடமாயை யானு மிம்
மாயசத்திக் கொம்மடிகெண்டோ வம்மடிகெண்டோ பிறப்பைக்கொடுக்கு மென்பதற்
குதாசனம்.

திருமத்திரம்.

பத்திக்கு வித்துப் பனித்துற்றப் போற்றலே
முத்திக்கு வித்து முதல்வன்றன் ஞானமே
சித்திக்கு வித்துச் சிவபாந் தானாதல்
சத்திக்கு வித்துத் தனதுப சார்தமே. என்ப.

ஆதனாவியைவசையெல்லாக் கண்டிகழ்ந்து கீங்கிகின் றுதறியே சிவதரிய
மென்றுஞ் சந்திதானத் தவகூறதிருக்காயெனிகெம் சிதானத்தமாத் திரமாய்
வினங்கும். உதாசனம்.

ஆ. தத்துவாத்நாகரம்.

ஒழியா வுபசார் தமதா யுனதுங்
கழியா விடுகா ரியகா ஞானமே
மொழியா கிரிமு வுனகற் றவிடத்
தழியா வுணர்வே சிவமா னதுவே. என்பதனாகாண்க.

இத்தர்சிவதரியன் சிற்சொலிதை, பிரசுபத்தியன், பொருவியசார்
ஒழிவ காவியினினையாய் வசுனாவுபாதிசனோகெம் உதனபோது ஆதிபத

[illegible]

2010

[illegible]

62262000.

[illegible][illegible]

திருமலை—வாவதமதரவாபிமாணியென்பதினும் கண்டி
சொளக. கீ. த. ப.

சென்முதலிய எழுத்துவழிபாட்டின் பரிமாணமும் உறுதிக்
கொள்கு, சமூகநீதி உத்தரவையெழுது விசுவபரிமாணம்கூட பதினாறு
வாறு முன்னின்றுவரு.

சாத்திரமரசிவபதவியைப் பங்குகத்திற்றுங்ங் காரணமென்பபடி, விசுவன், தைசுதன், பிராகுஞ்ஞனபெயர்த்து அறிஞ்சுருத்தப்; அம்ருகஞ்ஞன் செவ்வகதன்மென்கெயசெய்வன்ற வயவ்வுதவகவுட வபயானியாயெயிலவது க்கவபரியாயசகங்கன்; த்வவசாரிகள், புத்திசுதுவுருசைதன்யன், சிதாபசன், விட்செபருயன், பிரவத்திரு, தைசுரு, போததரு, விஞ்ஞானமயன், சூகம்பி, சேரி, தோம்பதருக்கவன மூதனகவருபகவன்.

எல்லாத்தொகுக்கொடும் விவகரித்தவன் விவகாரிகளெனவும், அந்
தக்காரணியிதர்பவனருவன்புத்தகதுவறுசைதன்யெனவும், கடல் தரவன்
பாதவன் சந்தாபாசனனவும், விவகாரகப்பரிணயித்தவன் விட்டிசெய்வென
வும், காணக்கரிசாக்கெழுநிதவன் பிரமத்திருவெனவும், இவையெல்லாவா
கத்தொடையகுத்தவன் கத்திருவெனவும், எவற்றையுதா னனுபயித்தவன்

யோத்திரசுரனையும், எம்மா பரந்தாணர்களின் பிள்ளையெனவும், சேகரதலிமயத்தின் கம்பசித்திர தயின் குட்டி யையும், சீரமேதா ஜென்றிருத்தலின் சீரமேதா கட்டி, சீமென் கம்பசித்திர துலாச்சிமயபிரா ணதலின் கொம்பதழாச்சிமயபிரா கட்டி யொன்றை, மூதலாககென் றதருக் கொத்தி P. பிடியுதலிம பிரகச்சீரமேதா, பிடியுத்திருத்தல் லுமயால் விசுமினலும் காரணாவிசுமினலும் பெய்குத்தலுமயாண்க

[illegible][illegible]

சான்றிதழைக் கிடைத்தபின்னர் பிரதமர் கையெழுத்திடும். எனவேத் தாயிந்து போகச் சொன்னா நாதக பித்தன் பிரதமராகப் பதவியேற்றான். தேஜஸ்வதி அம்மையால் தாதுகொண்டு சோழியாக்கொண்டிருந்த தானையா காரணமாக பிரதமரின் தாதையெனும், அந்தோதாதுகொண்ட பிரதமரால் தாயென்ற பிரதமரின் தந்தையெனும் பெயர் பெற்றது. இவ்வே தேஜசொனம் அந்தோதாதுகொண்டது.

காணவடங்கிப்பட்ட உயிராசிரமமெனது பிராஞ்ஞபரிபாசாமல்
தன் அவித்தையிடுவதென, காந்தியாசிரமஞ்ஞதவியடைகன். சமுத்திரி
வென்றதல்பதா தயிர் கொணர்நீ, சிந்து பிள்ளைகள்வந்த அங்கெதெரி
வாயிருத்தலின் பிராஞ்ஞகொளவும். சமுத்திரிப்பித்தனது தனித்தன்துற
தன்னைத்தாழையாத்தயாக. அந்நாடையாழை அந்தண முனையாமை முன்குஞ்ஞ
யப்பிரகாசத்திந்து விதகாந்திரப்பரிஞா.ம் காணவெய்திடத்தயயிமாணி
மெனவும். அந்தியாவித்தகமாசுப்பத்தன் ஈவாள் அவித்தையிடுவதென
வெனவும் அவித்தையிடுவதென தானேசரிப்பதெந் தவிடாவிடைய்துந்
தலின் காந்தியாசிரமெனாம், பிராஞ்ஞசுப்பத்தமுடைமை பிராஞ்ஞமென
வும் காணவிரெந்நயாசுப் பெய்தத்தமுடைமைக.

இவ்வகாணமாகருகிற் சென்மா, அந்தான்மா, மேலாயமா
மான்மா மெய்யுதையெ கூறுவியதில்காண முரண்துணைமுது.

உலகம் உயர்ந்த உயர்ந்ததொன்றாக இருக்கின்ற விருங்கப்போலத் தான்
தேவமுதலியவற்றோடு உலகம் பெண்பெண்ணாய் நிற்கும்பொழுது முயற்சி
வழங்கிச் சென்றிருப்பவன் யாவனோ, அப்போது உலகம் வெண்பெண்களாகத்
தாமரைப்பிண்டினிப்போலத் தான் உயர்ந்திருக்கின்ற முயற்சிப்போலப் பெரியவன்
உலகத்திலிருந்தும் அகற்றெடுக்கப்பட்ட முயற்சிப்போல அப்போது
தான் உலகம் வெண்பெண்களாகத் தான் உயர்ந்திருக்கின்ற முயற்சிப்போல அப்போது

பொருளவசத்திற் சம்பந்திற்றுச் சாட்சியப் பிச்சு-வன்மாவென அலவே பரமான்மாவெனப்போனான். என்பதாம்.

இருப்பவர்க்குப் புகழ்நிலைது அம்மடிய்க்கினிக்கு மாறுபோவத் தோழுவது குணப்படுத்திய விவரித்தபடித் தீயினமுஞ்சுறுக்கும் அகற்றொழொளும் ஆன்மாவதாயதாம், அத்தகையாரு சிவான்மாவெனவும், தாமதானியெனச் சம்பந்தமுற்றுத் தனக்குக் கிஞ்சித்துமிவ்வாத ிர் போவத்தோழுவதவின பெரிதகுப்பத்தொன் சம்பந்தமுற்றும் அதுகாரணமாக வெவ்வும் விவராதாரஞ் அங்காற்றிற்கும் ஆன்மாவுக்குச் சற்றையின்றது வால் அங்கவசம் அங்கான்மாவெனவும்.

அத்தாத்தினின்ற தன்கெருவகமெக்கும் பாவச்செய்யினும் அங்கவசத் தாவெய்தும் வாயட்டத்தனக்குச் சற்றையின்றி யநிதாமாகவும் சாட்சியாக வம் பின்னற்று ரூபியன் போவச் சிதாதாய்தினின்ற தனதத்தக்காணம் உவ தெவரும் வங்கச்சொசெய்யினும் அவவுகத்தாபெய்தும்வாயட்டத் தனக்குச் சற்றையின்றி யாதித்திரியங்கு அந் தாமதவரு சாட்சியாகவுய்வின்னரு உது ஆன்மாவாகவால் அத்தகையசம் பரமான்மாவெனவுக் கோடற்கியை தயின் துக்கவன்கூறிப்பெறும்.

சிவான்மாவெனப் போகாதும், அத்தான்மாவெனல் முழுபுகாதும், பரமான்மாவெனல் பித்தகுத்திசுறுமென்ச. இதனையெனாதார் ஆம்மதரி சனமக்காதார். என்மெய்துத்தொழிசாரணமாக விளக்கியதெனப்பெற்றும். பொருளெனல்சிவான்மா, எய்திடற்றுவாதன்னியம் காளுகாமையுத்தான் மா, ஆன்மாவது அயல்சமம் பரமான்மாவெனினுமமயம் இக்கே ஆன்மா வெனல் விவரபவின்னக்கமார்த்தஞெய்தியை. ஆன்மாவென்றேனும் இவ் வதம் புவிதமாகித்திரியோற் காணப்படுதலின் துதனவினக்க மூவித வுமவகூறிப்பெறும்.

கருத்து—தொம்பதிலிக்கமார்த்தத் தோன்றியித்தம் அகச்சுருக்கி மார்த்த. தை யிரித்துக் கூறிப்பெறும்.

ஆன்மாவெனக்கிரியோற் பிறவிவெடாறு மோத்தன் னுகிருவென் தம், விடாதும், விவெடாறும் வினாத்துள்ளாத தவழ்த்துதவழ்த்த செவ் வுகிருவென்றும் வத்குருக்கத்தத்தமறக்க வபமானபுர்வமாகக்கூறுதனை புனர்த்தகின்றது.

கெப்பரும்வருகியம் துதாயத்தினின்ற 'சிலவியுத்த தத்தனித்துக் கொண் டிருக்கிருவென் றுக்காதார்சொல்லுதபோலவும்; மேகம்வினவி யோடும் குவித்தகலையிடைய சந்திரன்வினவினாவிருவெனக் கூறு தம்போலவுகிருக்கும்; துதிருணர்ந்தகிய வென்றமொருகதைத்தாகின்' உன்ன னாளுக்காயிற்றுத் தவெதோழுவதவின வுாதித்திரியக்காரணமாக அபி' மானிப்பரிமாயாகவின்ன யெத்திவபாவையெய்தியது; ஆகவால், பிரிய வயகமென்றாகுதியெனல் பெருவிவசாரப்பெற்றிரு விம்மயக்கமெய்திய தென்றலிதி.

என்று சொல்லுகின்றான். அப்படியும் அப்படியும் உபாதித்திரியப் பாரணமாகச் செவ்வகமெய்தியதைவிடக் இப்பிரான்வெவ்வுயிரிதென்க. பிரதிவிப்பத்தை விடப்பெறாதகோடல்போன்ற அந்தமானம் பார்ப்பவனைக் கோடலும், ஒன்றின்புடைபெயர்ச்சியை வெற்றென்றதாகக்கோடல்போன்று ஆசர்மாவின்புடைபெயர்ச்சியை ஆத்மாவின்தாகக்கோடலும் மயக்கமோ? தெனிலோ? தெனிலெனின், மயங்குபின் ிரில் விழுந்ததொன்றும், சந்திரன் மேகத்தினுழைத்தோடலும் மெய்யாகவேண்டும். உடாதெனின் மயக்கமெ னவேண்டும். இவ்வையத்தெனத்திருப் பிரதிவிப்பத்தைமம் மேகவினாவைய யும் உடாதிருக்கவேண்டும். அதுபோலதுஞ்ஞமாவாயி உபாதித்திரியத்தை யுடாதிருக்கவேண்டும். எமன் இவ்விரண்டிவையமும்பொருத்தும். எனவே துதோழுக்கத்தைவிட்டி ணுத்தமுக்கத்தைக்கைப்ப உமென் னாலாயிற்று. இத னும்ஆன்மா என்றுமிருத்தபடி யிருக்கின்றதெனலென்க. ஆன்மாவி னியத்தைவடிவம் வேறன்றதலின் ஓனாவான்மாவென்றார். இவ்வே ஓன மெனல் ண்ணையும்அயிலையுமுணருத்தகையதை. செவ்வகமெனல் அயிலை மாத்திர முணருத்தகையதைமென்க. இதைதுக்குத்து. தொப்பதத்தின் வாய்சியார்த்ததிலக்கணம் இவக்கியார்த்தமானகூடத்தற்கு வந்ததாகத் தோன்றுக சர்ப்பிணையபுணர்த்தியதென்பது.

சுசுணுக்கியானத்திரியமெனயும், அனைகருக்குப்பரியாயாமெனக் விசா டுக்கொன்றும், இரணியகருப்பிசென்றும், அந்தரியாமிக்குஆறும் உன் னவென்பதையும் வினக்குக்க.

சுசுணுக்கியானாமெனக் விசாட்டிருடன், இரணியகருப்பன், அந்தரியாமி டென ஸுவகையாதிரும; அவருக்கமவ்வுதலத்தக வந்திரணியாயிசு னது விசாட்டிருப்பரியாயாமம் விசாட்டித கைவானான்முதல்பகையாம். சமஷ்டிகுட்டித்தக வந்திரணியாயிசுசுணது இரணியகருப்ப பரியாயாமம் கன் மாப்பிரணானும், குத்திரான்மகனுமெனக் கூடப்பெய்யெயர் முதலிய லையாம்; சமஷ்டிகாரணசரி வபிரணியாயிசுசுணது அந்தரியாமிசுணது பரியாயாமமெனக் அவ்விதத்தன், காசுரோபாதிகன், அந்தரியன், பாதே வதை, பரன், தற்பதமுக்கியார்த்தன் முதலியவைகளாம்.

பிருதிவிமுதலியவனைத்தையர் தனதுருவாகக்கோடலை விசாட்டிரு— னெனவும், துவக்கமாகப் பிரகாசிக்கின்றவனைத்தையும் தனதுதாத்தாடக் கிக்கோடலை இரணியகருப்பெனையும், ஆகாயம்போ வகம்புறமற்ற நிலை கோடலை அந்தரியாமியெனவும் காணவிலுநியாகக் கூறினமைகாண்க. பிருதிவிமுதலியவையெனல் அந்திரணியத்தகவின் விசாட்டிதவென்றும்வை யல் சுவனதுவியபகத்திற்கு வியபகமாகின்றவென்பெற்றும். பெறவே னிசுவத்திற்கு விசுவமென்றாயிற்று. வைசுவானரெனல் சாக்கிரப்பிரபஞ்ச ளாயி விசுவவியபகதும் காசுமுதலிய சகலபிரணிகளிடத்தினுத் தக்கியிருத் தியையும், மாப்பிரணானெனல் மகமோருதமே மூச்சாயிருத்தலையும், குத்தி ண்ணமெனல் எவற்றிற்குஞ் குத்திரதாரியாரின் தவந்தையகாப்பித்தலெ

யம், அய்யம்பெணம் துச்சிபங்குலத்த விவடமாகா நடத்திற்றம் பற்றியம், பாணமாமுபாதினெனம், சக்தன் மாநீ காணத்தமே லாநி மாநகலுதமயற்றிடம், அய்யம்பெணம் முடிவின் நிவ்யாபிதிருத்தப்பற் றிடம், பாநெய்யதயெனம் தேவக்கெல்லாம் மகாதேவாயிருத்தப்பற்றியம், பாமெனம் மேலுக்கெல்லாம் மேலாயிருத்தப்பற்றிடம், தற்பதமுக்கெடுத்த பெணம் அதனென்றபாதிற்ரு வாய்ச்சொர்த்தமாயிருத்தப்பற்றியும் காண விக்குறிவாய் வாய்கென்க, சகதாபெற்று சமட்டியிட்டியானென உக மாணமுமாய் வாய்த்தகின்றது.

மக்களையெல்லா மாகட்டையனைத் தோப்பெனகடறமாறுபோன்ற மக்களையெல்லா பாவெறுய்கற்ப வய்க்கையெனகடறமாறானெயன்னு மயிமாகமே மீளதுசமட்டியுடையம்: தனித்தனியே பொய்வொய்யாமும் வெய்யெறுய்கொள்ளுமாறுபோன்ற, வெய்யெறுய்கின்றனா உட்குட் போறம் வெய்யெறுசேனமாகக் காணப்பெய் அபமானமே மீளவு வாய்க் கியிட்டியுடையெனப்பெறும். சமட்டியிருதிப்பொதுப்பெயர், விவட்டி திருதிசெய்யப்பெயர். சக்தாத்தமாய்க்கொய்யம், அதர்கதிட்டானகிசன். சக்தனெனா மீளினன்று மிருப்பவர்க்கானெனவுட். தனித்தனியேயிருப்பவன் சகனெனயம், துறையெசமட்டியிட்டி பேதலெனக்கொள்க.

வினா:—துவனமாயின் மகவுப்பெதாமே?

விடை:—யாறந்தானுத்தனி பொய்யென். வையுட வாய்த்தத்தயி சாசோய்யம், சோனையுத்தவிதச்சாவமும் எட்டாமென்றே, அக்கனமே துக்கினுத்தவிதசனும் சன்னாதவிதச்செனும் துய்யமயின் லாநிமாறுபதம் போலத் தோற்றவதன்றிச் சபாவமாய்கின்றென்க. சிபமென்றறிதற்கு மத்திருத்தியம் பெயாடாமற்பொய்யினும் தோத்திரவித்திரியப் பிரகாரபெணை வென்றடியதனுமே செவயுஞ் சொச்சொருப ஞானத்தினுற்றுனே யாத்மபரீக் ஞானம் வாயாட்டாது. மேருருபாயத்தினுமேயே வாலென்கென்கென்று சக்தனக்குச் சமாதானம்சொல்லுகிற்: அத்ததுவாயிருத்தியுக்கமாய் தத் தவமயிபாதி மகாவாய்க்கொத்த சென்னியமாயிருத்தி மீத்தித்தொனத்தினு விவந்தானுத்தமென்கெற வாத்சொருப பரிஞானத்தினுமே லீயபாயவச் சிவ சித்தியுண்டாமானவாய்க் துலையுபாயமென்ற வெளியாய்ச்சொல்லுகிற்.

சொருபவகின், நடத்தவகின், யதத்துவாயிருத்தியவகின்யென்னு மூன்றினுத் தவசெருதிவாய்க்கெனும் ஆத்யமானப்பிரதிபாதிக்கின்றது. அந் தெய்யுடையெனின் பிரகமானது சத்திய, ஞான, அந்த, ஆக்தசொருபமென்ற சொல்லுதிரு சருதிவாய்க்கியென்கது சொருபவகின், இதுஞ்ஞாத்தியஞ்ஞ னத்தசொருபவ சொருபியமென்கென்ற வாய்க்கத்ததப்போனப் பிரகார வாயத்தியோதினும்; அய்யுத்திஞ்ஞாதிவாய்க்கியென்கெற சருபவப்பிரக மாய்க்கது அய்யுத்தியுமாய்க்கத்தமாய்த் நடத்தவகின்யும்கென்கென்க. எய்யுடையெனின், மிருத்தியும்கெறகடத்தொத்தப்போய்க் இவ்வையுதாராயப் பிரபஞ் சகளு மெய்யெருத்தியுண்டாய்க் வெய்யொனிருக்குமே வெய்யெனய்த்

[illegible]

உறுத்தித் தரம் முற்றிற்.

தூண்டாளுவதென்றும் குறிப்பிட்டார். 1917-ம் ஆண்டு 18-ம் தேதி
லண்டன் சிபிபி"தமாகமாகவிருந்ததால், "சுருஷென்பா", தூண்டல்
வான்மாவெனவுக்கறிஞர்.

நீருமத்தும்.

அனாதி சிவ ருப மாகிவ வான்மாத்
தனாகி மலத்தாற் படைப்பட்டு கின்றது
தனாகி மலமு தடைப்பற் போக்த
பனாகி சிவ ருப மாகிவ வானே.

விலிபுத்தூரார்பாரதம் வட்டமேபருவம்.

மேவரு வானுந்த வெள்ளையம் விதிக்கீதானுதி
புவரு மாகிவந்த முவர்க்கு முதல்வனாகி
பாவரும் பாவமாகி பிறைமுசுவா பிறைஞ்சுப்பற்ப
மேவரு மாகிவந்த செக்கண்டா செக்கன் செக்க
பாவமென்பு ஒரு நுத்திதன்பான் பாவமென மைத்தன் றேன் பாத
தாவால் "பிவான்றன்னைத் தொழும்பின் முக்கெவத்தான்
முமொடு தாதைமக்க டாரமென் நிவர்பாவ்வைத்த
சேமமு மவன்றனிலை செத்திதோர் கீனைக்கண்டாய்.

குயின்றவைம் பொறிமாட்டின்று குறித்தவைம் பொருளுத்தானே
பயின்று முக்க குணங்களைப் பிறைவகைப் படைக்கலோகம்
பயின்றா சாளுமந்த மனமெனும் படைவனக்குத்
துயின்றபொ தொமித்தகின்ற தோன்றலுர் தோன்றுவகண்டாய்.

அந்தகல் வறிவன்றன்ன பறித்தவ பறிஞ்சாவார்
தந்தையால் உருக்கப்பட்ட சாசரப் பொருள்கெட்டாயும்
வந்தவான் நிம்பானெப்போ துயிர்க்குயி பாகிவாமும்
பந்தம துணர்ந்துகேசே பரர்க்குக்காற் படைவார்கண்டாய்.

உம்பரு முனிவர்தாமும் பாவரு முணராவொன்றை
யிம்பரின் துணக்குரானே பிசைவற வுணர்ந்தாகின்றே
னைப்பெரும் பூதத்தானு மனமத்தன வுடவம்பர்க்கு
கம்பனு மொருவனாகினை ஞானியாய் நடத்திகின்றான்.

என்றாகி புகலக்கென்மொ வெங்குமா பாவமாகி
மன்னிய பொருளும்பானே மறைக்கென முடிவும்பானே
யுன்னையன் பிறிவதில்லை பொருமுறை பிறித்தமென்று
என்னின வெறிக்கும்பூனாய் காணுகா காணுகாபெனும்.

பின்னொரு நாள் பகலில் சோமபுர தயாபொழைநீரே
 மூலியெழுந்திருந்தது. அப்போது அங்கே சென்ற
 சின்னசாலை மயங்குமித பொழுது பொங்கிவென்று
 தன் மீது மலர்ந்த காட்டித கெதுவது தெளிவித்தானே.

மாலைக்கு முன்பு சோமபுர சந்தையின் சந்தைக்காட்டி மசந்தை
 இருந்தது. உம்.

வைகவல்லாவுத் தம்.

பொதுத்தொடரண்களின் பற்றி.

சத்தொரு சித்தா னாகரு சமந்தாரு சாகுநி யேக
 சித்தியம் விடாதி பாண்டா யேது வாவ றித்து
 பொத்தொரு சேடத்துக் காதி பொருத்தபே தங்க ளான
 குத்திரப பருசு கோசக் குணங்கிட்டு வெளியி லாவாய்.

பொதுத்தொடரண்களின் பற்றி. சத்த, சித்த, ஆனந்தம், சமம், திரம், சாகுநி, எகம், சித்
 தியம், விடாதி, பாண்டா, யேது, வாவ, றித்து, பொத்தொரு, சேடத்துக், காதி, பொருத்தபே, தங்க, ளான,
 குத்திரப, பருசு, கோசக், குணங்கிட்டு, வெளியி, லாவாய்.

சத்த—உண்மை; சித்த—இங்கேதான் இருக்கிறது; ஆனந்தம்—மாருச்
 சகம், சமம், என்னுமெருமொருபுத்தாற்றல்; திரம், இங்குதான் இருக்கிறது
 மாற்றம். சாகுநி, அதுவதுவாகியு மாகாதவற்றை விடக்கூடியதாக சின்
 துணர்ந்தல்; எகம், பலவாகியுமாகாத தனிப்பாற்றல்; சித்தியம், இங்கு
 சித்தியொருபொதன்பெண்மை, விடாதி, விடாபகத்துக்கெல்லாம் விடாபகமா
 சித்தம்; ஆன்மா, இங்குணங்களுக்கெல்லாம் குணியாகிற்றுமறிவு. சி, இங்
 குணியானவையென்பதென, எனவே, வேறுகாதுவிடவென்பதாயிற்று. அறி
 வுக்கல்; பஞ்சகோசங்களுக்கெல்லாம் அசத்தாதிசைப்ப பஞ்சகோசங்
 களுக்கெல்லாங்கிணர். அசத்தாதிசைப்பதற்குத்தம்வினங்கச் சத்தாதிசைக்கிற
 இம். சென்மங்கிணையத்தொரு தேகம், அறிவன்மையின் அறிவேசத்து.
 தன்மையறிதற்பாறது வேதன்மையின் அறிவேசத்து. சத்தேசத்து சித்தே
 சத்துவதற் சிவதத்பாறது வேதன்மையின் அறிவேயானதம். யாவும்பிறா
 சித்தமி அறிவேசம். அறிவேயென்பதொத்தொரு மாற்றக்கூடாணையி
 னறிவேசம். தானேயென்பதொரு மாற்றக்கூடாணையி அறிவேசம்.
 வறிதல் அறிவேசாகுநி. சாகுநிபெறாதிருக்காணையி அறிவேயேசம். முத
 விடாதிடாதிசைவையி அறிவேசத்தியம். சமத்தியியாகுநித் தன்மையித்
 திருத்தல் அறிவேயியாயி. இங்குணையகுணங்களுக்கெல்லாம் குணியாக
 வறிதென்று சித்தத்பாறது வேதன்மையி அறிவேயானதம், ஆன்மாவை

பண்டு என்னென்பவரை எங்கிலாதல் மான்மாவேபற்றல்; அறிவுபெற்று
பான்மாவென்பதென்பதாய் னடுக்கல்; அறிவுபெற்றுவெண்பதற்குப்
பொருத்தெரிஞ் செயல் எய்தவாகியவதாயும், பஞ்சகோசமும் மரியாதை
பாதுவாய்தோவித்தென்பதாய் மொழியுதறிதல்.

(௩-௩.) துண்டனமாய்ந்தவர்க்குள் தேறிவருதல் மான்மாவென்
பது. துண்டனமாய் அந்தகாதிமயம். அந்தகாதிபாசிடர், சொல்
வாழிவொசிடர், அநிதிராபிடர்.

அ-ஈ.

அக்கனல் செறிந்தவாழ்வு நயனாக்கனதவந்தெனும், விக்கவித்
சொக்கப்படுகின்றார்.

பஞ்சகோசமும் விட்டபாசு பார்த்திந்த மோது பாசெ
விஞ்சிய ததுகல்வாயல் வெறுண்டு செரியக் காண
னஞ்சன விஞ்சை மோது அகவென வறும விப்பென்
வஞ்சமித் தருவெ வென்ற மகன்ப து தெளிமக் கொல்வார்.

(பொ-ஈ.) தேவரீர்தெளிந்தவாழ்வு பஞ்சகோசமும் தானும். வப்ப
விட்டவாய் பார்த்துப்போது விஞ்சிந்தவான்பதாயிடும்கூட— அந்தப்பாழ்
காணப் படுகின்றதெனும். மேருண்டுத்தானக் கண்டவன்— கரும
யானவிஞ்சையா காணத்தருவாயிப்பன், உண்மையாகத்தெளிவிக்க வெழுந்
தருவிய தருவாவென்கூடர் தீர்த்தகெட்டவானுத்தது மதிசெளரியுணை
தக்கவிடைதருகின்றார். ௪-௩.

அன்னமயம், பிரணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்த
மயம் என வோசகனாத்தகனாய்ப்பதம். அன்றும்— கண்ணொளிர்தத்
தையுடையவாகித் தடிப்பதற்கு நயனாவரீர்தே அன்னமயகோசம், குஞ்சு
சரித்தித்தென்பதற்கு பிரணமயமும், காக்குபாணிமுதலிய கண்மேத்தி
யந்தருக்கடியது பிரணமயகோசம்; மனதம், ஞானேந்திரியகருக்கடிய
பது மனோமயகோசம், பிரத்தியகத்தாகியதது ஞானம் பச்சையவானது
புணர்ச்சியோடு திரும்புபதனிலுறைய கட்டாடப்போவ தத்தித்த அகத்
கோசமும், ஞானேந்திரியகருக்கடியது விஞ்ஞானமயகோசம், அவிதை
வானது, விடயதரிசனத்திலுதித்தும்பிபுறம், காயிப்பித்திலுதித்தும்போத
மும், காவெயர்த்தியுறையும் பிரதிமாதருமாயிடு தித்தும்புக்கடியது
ஆனந்தமயகோசமெனப்படும். துன்பத்தவிலுதித்ததற்கு விஞ்ஞானமய
கோசமாயுடைய அகவோத்தை கானென்றவதும் ஆன்மாவெனப் புத்தி
வினைவருகிப்பர்.

கட்டிவென்றவயித்தது அகவோத்தை அக்தொருமனிடையு கருவது
போய் உடன்தருகின்றது தேவநமென்க. தேவம்—உறை, அக்துதன்

[illegible]

புத்தியினைப்பற்றி பா.பா. 7. 15 கூடத்தில்கண்ணத்தெரியாது கற்பித்த
மாண அகங்காரத்தைப் ப.பா.பா. 10. 10 கூடத்திலும் சிவமதம் எனது. அவரிலிங்க
கண்ணத்தொழுகொள் தவிர்த்தவென்றதாயிற்று, பா.பா.பா. 10. 10 கண்ணத்தொழுகொள்
கண்ணத்தொழுகொள். அங்கண்ணத்தொழுகொள்.

[illegible]

மென்ன் சீயோபதாபனென்கூட, அகந்தன்டாத்தானே யிருந்தடி யிருந்தபதில், இப்போதிப்போனின்னை வசப்பட்டுத்தாயன் திருந் தார்க்கணப்பாவுமென்று பாலுடையதென்றாயுமுன்ன அபரோட்ச மெனப்படுதாம்; பெருநெய்தற்போதுவந்ததென னெய்தெழுந்ததென யோதலே, துக்கங்கத்தெனப்படும்; தனக்குகாய்த் சுபாவினையந்தெத் திருததென மோதலென்கூட யான்கெனப்படுதாம் என்றிதே.

அஞ்ஞானம், தன்னொத்ததரிமானம், ஆகாயம், முழுதுத்தெரியா மன்னதாதல், விட்ப்பம், அகாந்தானெனபதஞ்ஞகருந்துதல், பரிந ட்சா, இருக்கென்னைக்கென்னைமம், அபரோட்சம், பிரத்யயச்சங்கி தானபது, துக்கங்கத்தி, கரித்தானெனததஞ்ஞகருந்துதல்பேதம், சீரங் கெதிருதே, (தனடபந்தாயாந்தம்) மீதானென்கூடின் கண்டதஞ்ஞ கந்ததென.

புது:—கந்தாபழம்மம் பகந்தாயதென்ன?

விடை:—கந்தாயந்தம்மெய்தத்து கந்ததானென்க.

தூதிர்த்தகனென்று முன்னும்பின்னும்பி விசாரணுகாத்கில் அகாந்தா மாக தூதிகந்ததென தோன்றிக்கெனதுபோல், ஆன்மாயிற்றும் தூதிர்த்தே தோன்றி க்கென்தெனபதவந்துதல்: அந்பெறிக்கெனய்த் சமுசார்த்தத டுடையதுதத் தன்னெத்தான் கனத்திருவலி, தந்தோ கித்தப்பெயினை ன்னதன் சிவஞானகன் பிரபாகருதிவிசாரினை டுடையதற்குமுன்னர் ஒப் பந்ததனது யதார்த்தகோருமாய்ந்துதல் சுயமந்தகாமாவிய போயதாயி க்கெனய பரிபாதிருப்பதே யஞ்ஞானமெனப்படுதாம்; பின்னெருகாவத் தில் ஆன்மதுவக்கனாமோருத் தூதிர்த்தெனக்கருமிடத்து அகிதிலி கென்றும், அந்தப்பிரததிபகாத்மாவென்கெனந் ரேன்றதானென்றும் எப் துக்கங்ககாயே கன்தெனெனும் அசந்தாவானமும், பாரதியெனெனும் அபாருகானமுமாயிவிண்ணும், முந்தரியஅஞ்ஞானகாரியமென்று சொல் லத்தக்க ஆகானமெனப்படும், கந்தாகம், ஒன்றியகருமபலத்தை யதயைக் கும்போத்தாய் தானெனகென்கெனத்தத் துக்கவுடம்பையபிமானிக்கும் அபி மானியகென்கென ருனெனெனக்கருந்தல் அரிதாயிவிட்டெனமெனப்படு கதாம், பிரபாகருதிய னுண்டையகானானுத் சந்தருவினென்கெனயுணைய னும் பிரததிபகாத்மாவென கன்கெனயகெனயறித ககத்தென்கருண் ணிக்கெனிய முதககானமானது க்ககககத்தக்கபரோட்சமெனப்படுதாம் சீயோபதமெனக்கூறும் பிரபாகருதிமோதியை விசாரிக்கும்விசாரத்திற் பிரததியகாத்மாதானென அதுபுவிவந்தென்கித்தெனென முன்னர்அபின் மெனக்கெனிய இரண்டாமதுவானமானது க்ககககத்தக்க அபரோட்சஞ்ஞான மெனப்படுதாம், ஆன்மபட்சத்தாய்வினை யுன்னவதென்கூற, அதன் பின்னர்க்கன் கன்கருத்திரு, கன்கன்கயப்பிரததிருவெனக்கூறத் தெர யாகககமான துக்கத்தினின்றுக்கிருதலே கிததற்கரியதெனத்தக்க துக்க

உயர்நீதிமன்றம், சென்னை, 1977-78-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 1-ம் நாள், பிற்பகல் 2-3 மணிக்கு நடைபெற்றது. உயர்நீதிமன்றம், சென்னை, 1977-78-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 1-ம் நாள், பிற்பகல் 2-3 மணிக்கு நடைபெற்றது. உயர்நீதிமன்றம், சென்னை, 1977-78-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 1-ம் நாள், பிற்பகல் 2-3 மணிக்கு நடைபெற்றது.

[illegible]

ஆவர்க்கு உட்பட்ட தந்தைநிலையென்பதற்கு உ-ம்.

திருக்குத்தர் சிபலி: வகம்.

காண்க: என் டாக்டரொழியக் காட்டித் தென்ற, ரியோங்
காட்டியே காண்பாக் காண்பே—பேரின்
அறிவை கிளக்கித் தொன் டப்பாடு, காண்க
மெய்யுடையப் புகழை கிறீம்.

(15-து.) : கசத்திற் அபேதகாரண சாநிடவகச நினத்தினுள்
காரணத்தைப் பிரத்தியகமாயக கண்டாவதற் மிதகாரியம்பொருளென்
தய்த்துணராயட்டோம். எனெனில் காரியமோரணமாதற் தோத்தகதி
னூலே. இதேபோலத்தாய்ப்பாத்திற் கித்தித்துப்பாத்தும்பித்த அபேத
காரண சாநிடவகசயாத்த அறிதற் பாரணமென்பவத்தன் அறிவாரியகா
ணத்தை யுதகாது ஓரனூசிரியாத் பிரத்தியகமாயகவிதத்திகாணே பின்
னர்க்காரியமாரிய வகசத்தைக்காணில் கெதும்பொய்யாய் முகடிமென்
தணத்தி. ஏ-த.

விசாரித்துத் தெரிவரவிட்டதும் பொதுநிதியை சூதாக்கக் காலுமாறு நிபாவம்
நிபாளுநிகன் சென்று தெரிவரவிட்டது அந்நிபாவமே வறிவாகக் காணப்படு
தலின் ஞாபியமொகாணமாகக் காலுமெனப்பட்டது.

வேதாந்த துருக்கணம்.

அதன்மேல் மனக்கவரத்தால்

கடந்த சமீபமே மென்மையானவன்.

மென்மையானவன் தன்மையானவன் தானே, அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும்.

கடந்தமையானவன்.

அதன்மேல் மென்மையானவன் தன்மையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும். கடந்தமையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும்.

காசிக்காண்டம்.

காண்டம் கடந்த தென்னிந்திய கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும். கடந்தமையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும்.

நெருங்குதல் கருவியை உதாரண வேண்டாம்.

அசத்தமையானவன் தன்மையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும். கடந்தமையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும்.

விசாரகாரம் காலாவது தரங்கம்.

காலாவது தரங்கம் கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும். கடந்தமையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும்.

கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும். கடந்தமையானவன் தான், அதுகளை கடந்து, கருவியை காணும் தன்மையானவன் தான் தோன்றும்.

[illegible][illegible][illegible]

சு.க.த. ௨௩. ௨௩. கருவகை — பஞ்சுதட்டித் தாளைக் கட்டி
 கத்தரிக்கட சப்பமுது. கத்தரிக்கடத்தினுள் கண்ணெண்ணெயை, தேநீர்
 திரைத்துவா — சட்டையம்மாள் என்னும்பதிலுள்ள இரகசெய்தித்
 தோற்றுகின்றது. பதார்த்தசம்பந்தித்கும தேநீர்த்தித்குமத்திலிற் பித்
 தியாதிய கருத்துப்பெற்றுப் தோடசெய்தித்திரைதாய்; பற்றுதியிலுள்ள
 சப்பம் அப்பதா கதாவுதேயுப்பதாயமாப் எதிரிப்பதிலுள் கிபாதி
 (கிண்குமுற், கொல்லுதாய்) அப்பதாக்கியாதிமெல்லும் திரைதென்
 பர். இதனை விடி கதாமையினால்:—தோடசெய்தித்திரைதாய் புத்தி
 விடத்துள்ள சப்பஞாறுட்டாமாபன்; மத்திலுள்ள கண்பதார்த்த
 ஞானம்மது தண்டாதல்மெல்லுதாயல் பத்தியாதி கத்தாயாதிக் கத்து
 வின்குளம் திரைததாலுண்டாது. பின்னாயது தோடசெய்தித்திரைத்
 தாற்புதுகையாடசெய்தித் துகின் தது: இப்படியென்றுமற்றென்றென்ற
 தோன்றும்பத அப்பதாக்கியாதாமென்பர். தூரும்தோறுதாயாமா
 ஞானமுண்டாவது, தோடம் தாது, ஞானம் சப்பத்திரைதென் தகதாயது
 கருவதென்ப கத்தாயிவாதாய்.

விருஷணம் எனப்பட்டிருந்தவர், அதைத்தவிர்த்து நான் வுன்றாய்ந்தபதார்த்தம் என்று
கூறியிருக்கிறார். அந்தவகையில் பத்திரிகை 19-ஆம் பக்கத்திலேயே எழுதியிருக்கிற
புது உத்தரவுகள் எல்லாவற்றையும்—அவற்றையெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டவரு
களுக்குக் கொடுப்பதும்; அதற்குரிய உதவிகளையும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு
கொடுப்பதற்குரிய உதவிகளையும் முதல்கட்டமாக அரசு கொடுக்கும்; அதற்குவிட
கூண்டிடப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளபடியிருப்பதும், ஆகவே பாதிக்கப்பட்ட
வர்களுடையவாறு அங்கு விடப்பட்டதாம்; அதன்கீழே விடப்படும்
தீர்மானங்களைப்பாதிக்காமல்.

[illegible]

1950-1951

செய்தாபிப்பவன் னிகுற்றியிதன் வனங்க
வெயிற்படுக எனத் தோன்றினின்று நான் தருவது போல்
குறும்பு நீத்த சந்திரனைத் தவிர்த்துக் கண்ணை
செய்யப் பெரிதாய்ந்தோன்றுகென்பதவுமாயின்?

விதத்திப்பாட்டினக

பஞ்சகலம் - எந்த நான் இன்புணர்கிறதென்றும்

பாண்டிச்சேரி, கங்கைமலை, திருவாரூர்

முழு மனம், திறமை, தந்திரம் போகாமல்

[illegible]

மேழுதருமநிபாட்மினாங்குமென்றசைத்தெ

செழுமலகர்துறையத்தென்னாபரித்தான்

தெழுமணி டிசுக்காடிசெய்திருந்த

கீட்டம் பெரியசாலைதீய.

அறிவுபெறுதலுண்டித்தவர்க்கதுபா

லக.லகெய்யப்பெயருள்ளியுள்ளி: 3தாய்க்

செய்யுற நுத்தலென்பெனிற்காண

தமிழக அரசு

[illegible][illegible]

சீர்திருத்த-பொருளாகியே.

சிவசூனவள்ளலார்.

தருமத்தம் பஞ்சபாசங்கள் அகத்தமென்று சொல்லிற்று, பின்னொரு
மேதகமான பஞ்சபாசத்தோடாகவாத்திரமென்று சொல்லிற்று, பின்
னொருமேதகம் அனூராதம் உத்திரபுத்தகம் சம்பந்தமாய் போலருபவத்
திரை பிரபந்தமாய் இருக்கென்கின்றது, தாலாமேதகம் மானபேயினை
பருத்திரெதகமாய் பஞ்சமென்று சொல்லிற்று.

வேதரன்டபரணம் வாழ்முறையுக்கருக்கம்

பாச வல்குவெ சம்பவத்தா தவறாம பாசத்தின் பரிசாரி
 ஈசலாகப் தப்பிவிடும் தீர்ப்பைத் தேர்ந்தெடுத்து வருவதற்கு
 சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற சிவபெருமானின்
 வாசலாக இருக்கிற பெருந்திருநாடு திருவிடை
 மருத்தியென்றிருக்கிற இடத்தில் வசிக்கத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிற
 வெள்ளையன் ஒருவன் தனது மனைவி மகன்களுடன்
 மொத்த வம்பொருள் புரார்த்திட மயங்கி முயற்சிக்குகிறான்
 தத்துவத்தினைச் சார்ந்தவனாகியிருந்திருந்தும் முத்தியுயர்வோ
 மயக்க முற்றவில்லாத சாலையா வாய்ப்பு நடைபயிற்சியே
 தயக்க முற்றித் துருதியுடையதெனத் துணிந்தவனாய் போனான்
 விவரம் மிகுதி சாலையின் முனையிலே வெள்ளைத் துண்டைப் பாய்
 வயத்து மிச்சகம்பைப் பெண்களின் தலையிலே துண்டினைப் பூசும்
 தின்ன தாய் ஒருவரையே சேர்ந்திருக்கிறதும் தென்னும்
 கொல்லி போலிருக்கிற துருத்தியைத் தவிர்த்துக் கொண்டு
 மகனின் மெய்யை கண்டறிந்து கொண்டு வந்ததற்காகச் சேர்க்கை
 மெய்யைப் போலப் போனான் என்பதைத் திகழ்த்திச் சொல்லுகிறேன்
 வேறு வேறுபாடு எவற்றையே கண்டிடை மேலும் கண்டறிந்தோர்
 கூறு மொன்றை எவற்றைச் சார்ந்த துறியினர் காண்பார்
 தெறு மேயென இவ்வாறு பாம்பாறு சிவபெருமான் மகன்களான
 மீதி வாய்ப்பு நிரம்பா மகன்களாய் மின்பாற் திரையாய்
 தனது சத்தியம் பாணமு மின்பமு சகத்தும் மெனயென்கை
 மனை முத்தியைச் சாலையார் பரித்திட்டு மீதவழி நிகழென்றே

சிறும வாகனம் ஸ்டாபிதாசீர் சிறும வாகனம் ஸ்டாபிதாசீர் :
காணியை ஸ்டாபிதாசீர் : ஸ்டாபிதாசீர் சிறும வாகனம்.

சிவஞானசித்திபார்.

[illegible]

சார்பு காரணங்கள் முதலியவை சித்தம் கண்டாயி-
யிருந்தமையால், சிவசாரண முதலியவன் முதல் சித்தம்
சித்தசின்னமான் பரமபிரகார சிவசக்தன் சக்திபர
வார்ப்புடன் சகரானுப்பின் துக்-பல வகையிலுள்ளன.

५-३३६.

பதார்த்தத்தொத்தென்கெட்டும் அறிவியோகமபெறவந்தும் உண்
மைவினக்குமாறு அறிவப்படுத்துக்கூறுகெனும்.

அறிவோ டறிவன : பா மாய்ந் தான்காட்
பிரியாக் கொன்றுகா பேதித்—தறிநிகக்
கடா தெளிவிதைத் கூறிடிக் கூறிவன்
தாடாந் பொய்பெய்து காண்.

[illegible]

அறிமுகப்படுவதை மாற்றப்பட்டுள்ளது: தனக்கெனப்பொருளொன் றியாத உணவுப்பொருளாகக்கூட, அதற்குநிதித்தியாதவங்கப்பட்டது. அதனானால் அறிவியங்குதற்கு விமதகாரணம் ஒருவனிருக்கவேண்டு மென்று அனுமானிக்கத்தக்கவன்செய்வதையும், அவனியெனவேயுந்து அனுப விக்கத்தக்கவன்செய்வதையும் அறிவியைமாற்றுகின்றதும் பயக்கத்தையுந் தற்கும்; என்காமென்றது: அறிவும் அறிவப்படுவதையுமாயிடு இரண்ட னுள் அறிவங்குதவங்கத்தக்கவனானுள் காணப்படுவதையுமாயிடுவியும் பொரு ளங்கப்பொருளாகவும், பொருள்பொருளாகவும் பிரத்தியட்சப்படுதலின்

[illegible]

திருச்சுத்திரிசபையுட்பதத்து அகவற்றித்துப்படுக்கையாகிய பிசுபத்
தார் சகுதியத்தின்கொத்து விசாரித்தற்கெடுத்தது வாய்சிபார்த்தமெனவும்,
அவ்வாச்சியாத்தசுதால் மெய்யிதயொப்பத்துவனத் திருத்திப்பற்றிவரும்.
அத்தெய்வத்தால் மெய்வளவினக்குப்ப்பாணத்தால் அகவனத்தெய்வம்
பயகாரணம் காப்பித்து உத்தியாத்த. எனவரும். இவ்வளவருக்கல்
சியாத்தத்தி, உத்தியாத்தால் அகவனப்பதக்கங்கெய்வம் தன்ன
மெயின் முன்னப்பகுத்து சான்றோனெனவும், பின்னப்பகுப்பது
நூனகற்பித்திப்பததாலும் தலிற் கன்னப்பகுப்பதே மெய்ய
மெய்யுக்கென்க.

4-35.

கம்பம்மாநதிருசிப்பெயர்த்தாம். யதாந்தமானதிருக்கு பஞ்சாநுநி
சேத் தோற்புமெய்நி பன்மைமாகாதினம்.

ஆகவேயா சொன்னால், பாடிக்கு வேறுமேல்
ஆடிதான் காண்பவைக ளாங்காங்கே— பாடி
கீழையே சொன்னா கா மேயங்கா திங்கு
மொழியுவதை கண்ணிள வுத்த.

எ-து. அங்கே ஆடிசோறுப் பாண்டிலனவாகிய சாயவடிவங்கள் அங்காங்கே இருக்கையின் ஆடியெனப்படுவனவானித்தம் ஒன்றையாக ஆடியேந்தலாகையின் ஆடிபனவாகுமென்கூற்றியில் நீயன்றாமல் இவ்வைவையின்பிறந்தபாவத வேததன்றையின் திருக்குறியியெயெனக் கூற இவ்வைந்தெனியின் ஐன் வினாற்றமுத்தி. எ-ற. அவந்தையையென்றும் அறியாமையம் அவையானவாகக் கலந்தியிலந்தியாகத்தோற் றகு என்கற்பின்னும் அறிந்தபுதுக்கமெனவும் அவற்றிந்ததாயாகிய

[illegible]

SECRET

தெய்வநாயகம் உதவியுடன் தயாரித்த
தெய்வநாயகம் உதவியுடன் தயாரித்த
தெய்வநாயகம் உதவியுடன் தயாரித்த
தெய்வநாயகம் உதவியுடன் தயாரித்த
தெய்வநாயகம் உதவியுடன் தயாரித்த

[illegible]

அ-நாக அ-நீதிச் சாஸனாகடாபெனார்

இவ்வாறு நான் உணர்ந்ததற்கு முன்பு, நான்
 உணர்ந்திருந்தது என்னவோ--உன் தாயை
 உண்டா செய்தான் உன் தாயை மீட்டான்
 உன் தாயைக் காத்தான் உன் தாயை.

௭-ஐ. பற்றிச் சென்றபின்னர் தெரிவிக்கும்முயற்சி சந்தித்திருக்கின்றன. டயரிக்கும்: அடமித் தந்திரம் துன்பம் மீது சந்தித்திருக்கின்றன. யாம்; அடமித் தந்திரம் மனதில் அடமித் தந்திரம். குடும்பம், அடமித் தந்திரம். செல்லுண்டாய் துன்பம் தந்திரம். இடமித் தந்திரம், இடமித் தந்திரம். சந்திரம் தந்திரம். இடமித் தந்திரம். ௭-ஐ.

அங்கனமாயிற்று. சத்திரம் 1 குத்து கைத்தடித் தோற்றம் உண்டென
கையெனின், திருவடிகேதமதாவன்றி புலமையாகாதென..

 $\sigma_{\mu} \cdot \sigma_{\nu}$

• ℓ_2 norm

கண்ணாடி போலிருக்க காய்பார்க்கிக் கெயலகக்
கண்ணாடி பெய்யுந்திக் காணுமே—புண்ணாடித்

பெரிய பட்டணம் நல்ல சிபர் சதுரம் சித்திதென் றீனும்
வாழ்க்கை சித்திதென் றீனும் வாழ்க.

1-ஆ. சண்முகபிள்ளையார் பிள்ளையார் துக்கண்ணடியிற் சென்றும்
பாதிமங்காநாடு போல, அப்பிள்ளையார் செருக்கு அம்பலிங்
சென்றும் பாதிமங்காநாடு எவ்வளவு காணப்படும்? ஆகவின்னாறு
பாதிமங்காநாடு பாதிமங்காநாடு மெப்பொருளாகக் காணாது போல அந்
மெப்பொருள் மற்றையபொருள் மெப்பொருளாகக் காணப்படும். சகுதி
மந்தையாறுவதால் அத்திப்பித்திக்குமிடத்தில் அக்கண்ணடியிற்மாகக்
பிம்பம்பெறவென்பேர் பாதிமங்காநாடு பாதிமங்காநாடு பாதிமங்காநாடு
அறிவென்பதும் திடமுமாகவென வாயத்தார் கூறுதுமன்றிப் பித்தையா
யால் எழுந்தென்றவதற்கும் வாயத்தாயை சமவாய்க்காப்போல ரூப
வாயத்தால் தீதற்குமாகவாக சக்துவெனவென வாயத்திற்றித்தும்கூறும்,
தீதற்கு, 2-ஆ. சக்திவாயத்தவாயை சோப்பனகற்பித்தவாயும் அறிவாய
வாயத்தின் தாயின் பிம்பமாய்வெனவென்பார்.

9-605.

அதிலேயேயும் பழுத்தது - மூலமேன்ற தெய்வமேனின்.

அறிவின் விகற்ப மனைத்துலக மாநில
பெரிய ஆதித்தொடுகது மாங்கே—பற்றவுதனைக்
காண. விலைகெத்பங் காணு விடத்துண்டாம்
புலவின் விகற்பதில் போல்.

௩-ஆ. அறிவாததனது சச்சிதானந்த இயக்கணங்களோ மறத்தவிகற்
 பசிய சகவுருணங்களையும் அகல்விசுற்புவுக்கச்சர் உதித்தொடுக்குதற்குத்
 தானையிடமாயுயிருக்கும்; இக்கணமிருப்பதை யறிபயேண்டுமொயின் எக்கொறு
 விரிவுற்றோ, அக்கொறு ஒன்றிகொன்றையடக்கி அகவநிலைக்கானின்
 விகற்பமென்பதின் நித்தானமாத்நிரமாய்வின்னக்கும். இக்கணங்காணுவிடத்த
 அறிவின்விகற்பம் இக்கொறு. அதுநிகரவளவு கற்புலகைக்கன் உண்
 னமபாசக் காணப்படும். பொன்னப்பொன்னுக் பணிக்டோறுக் காணுவிடத்
 துப் பொன்னெயரெயுறவிகற்பம் பணிக்டெய்யாகக் காணுமாறுபொன்று.

க-ம். சூதி. நீத்தார்பெருமை.

அப்போது—முத்தரத்தந்த முனிவரது பெருமையைச் சொல்லுத
லாம். அக்கதமுத்தரவரின் காலத்திலேயே முத்தரத்தந்தஞ்ஞவரது அறிவிப்பை
கவராதவா லுது கான் கெதப்பன் பின்னைக்கப்பட்டது.

அழுக்கதது நீந்தார் பெருமை விழுப்பத்து
சென்றப் பழுவைப் பூணிவு.

[illegible][illegible]

* நமசிதாரி பூதேஜகச நாதமென் னாழ்தின்
வசாகத்தெரிவான் கடவிட லகச,

[illegible]

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

திருவையாறு-553-ப. “தொண்டாற்றியபுகழில்.....கண்டலா தருமியில்லை கலாதின் புகழில்லை.” தனிசேரி-801-ப. மெய்க் கமையா.....” சிவதேவியாடும்பே.” 783-ப-சித்தத்தொடை, “தன்னிற்ற ன்னையறிபுத்தமொகன்.” 704-ப-தருமகம்பம். “சிவதபுட்சிவமாய்கின்ற செம்மைமே.” 676-ப-திருவண்ணி-ஞானங்காட்சிகர், கண்ணேற்காட்சிகர், தானங்காட்சிகர் தம்மடைந்தாரிவ்வொகர், தானங்காட்சித்தன்னுணைந்துக் கட்டு, ஞானங்காட்சிகர்போல் வன்னியுடையோ.

கனகாநுலாயாரைச் சாட்டி புனர்க்குளத்திலேயேயாகி, கனகாநுலாயாரைப் பற்றி மதிப்பாகாதவர்கள் கனகாநுலாயாரைப்பற்றி ஒருவர்தான் பத்தர் கொஞ்சித், தேனுயிர்வருதமொன்று திருச்செம்பொன் பங்கியாகிடு.”

Journal of Interpersonal Violence 26(10)

1012-உ. "புது... .." 1016-ப. "புது... .." 1026-ப. "புது... .." 1029-உ. "புது... .." 985-ப. "புது... .." 980-உ. "புது... .."

कलकत्ता.

சிலனும் பாடும் வேலை மென்ற மெற் றொரியக் கேள்
சிலறை பாக்தின் வேழம் தொடுத்துக் கியம தாது
மேலும் காமித்தா னெததாது யிளிடி மென்போற்
பாணிய கடம்போ ளாகி நாசமும் பயமுண்டாம்.

செந்தபாளையம் சித்தி.

தற்பா நுருவஞ் சித்தே தற்பா னிடையேயக
கழித சீவன் னுரும தானக் காலந்தர்
சிற்பொரு ளொனதே சீவாநின் மற்றது சித்தாமோ
வரமும் சீவா கானு சிதாநா ரத்தாலே.

மெய்யம்மெய்யம்.

பகபதி சைத் விததா பகர், திசு மெம்பு யாகா
பசுவவன் பெதந மூதும் பதிவவ வமல் மென்றும்
பசுவவன் பாசர் திர்க்கை பதிதொழி வாரு திர்த்தாற்
பகபதி பெதந் சொல்லிப் பரவையேர் நதிக ளன்றே.

എ-ഒക.

அறிவின் விதப்படி சகந்திமன் தனதேய்தலின் அதனாலுண்டாக் தடை
களை நீக்கத் துடிக்கிறார்.

அறிவுச்சகத் தாயி எனக்குட மாகா
தறிவுக்கு வேறென்னு மாகா—தறிவென்றீர்
என்ற ஸுநிதி ஸிவச்சகரா கதன் ட. டெநிமில்
நின்றும் போதறிவை கி.

௧-து. அநீதிகாரத்தாகப் பரிணமித்ததனின், அசத்துடனாக்ருப
காரணத்திற்கு முதற்காரணமாகவுள்ள அநீதும் அசத்துடனாக்ருபமாத

வினாக்களையும்: 1. 1954-55-ம் ஆண்டு செலவுகள் பற்றிய
பதிலைக் கொடுத்த பின்னர் 1955-56 ஆண்டு செலவுகள் பற்றியதாகும்;
2. அன்றைய செலவுக்கான காலம் குறைவாக இருக்கலால் பதிலும்
புறவாங்கியிருக்கிறது என்பதற்குக் காரணம் என்ன? 3. 1955-56-ம் ஆண்டு
செலவுகள் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? 4. 1955-56-ம் ஆண்டு
செலவுகள் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? 5. 1955-56-ம் ஆண்டு
செலவுகள் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

அறிவிக்கப்படுகிறது. அந்தந்த இடங்களில் அதற்குரிய
பாதுகாப்பை நிர்வகிப்பதற்காகவும் பாதுகாப்பற்ற இடங்களை
கொண்டும் அகற்றும்படியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா
என்பதற்குத் தகவல் கேட்கப்படுகிறது.

தேவார்ப்பேட்டை அருகே உள்ள கி.கே.எஸ். கல்லூரிக்குள்

மூலம் முன்புமே பழங்கிணை நதி ஓடியாது, ஊமோசற்
சாலம் நதிக்குட்பட்டிருந்ததென்பது ஊமோசற் சதுரமேன்மேற்
கொலும்புகாசத்திடைத்தொடர்ச்சி சாத்தார்த்தம்.
மூலம் பழங்கிணை நதி ஓடியதென்பது பழங்கிணை.

[illegible]

உணர்வு உயிரினம், இது உயிர் வாழ்ந்ததற்கு நன்றி, இந்த
புண்ணியப் பாவகமும், அதன் தாயைப் போலவே
விவரணைப் போல்தான், அமைச்சர்களைப் போலத் தென்னிலே போகிக்
குணமாக ஒங்குகிற பயனற்றிருப்பின் பெருங்குறையிலேனை.

அறிவார்ப்பினை நூலாவதற்குப் பிறகு எவ்விதப் பதிலாகவும்
பொருள்படாது முகக்கூத்துமீயொப்பா துள்ளெனவே போதமாகச்
செறிவார்ப்புமட்டுமே தவிரவாக்கச் செம்படத்திற்றித் துறக்கத்
நூற்புகலுமனையினைப் பெயர்ப்படைத்தெளிவியே நான் துறையிலேனை.
சத்தையிலுங்கிட விற்பதன்மையானதேவையாகத்தின்றும் [கம்
பித்தியிற்சித்தியும்பொலிபெய்து முன் உயர்ந்ததொன்றிற் பிறகோ
வைத்தெனம்பலவாக்மொயவினையிப்பவர்க்குமாற்றும்வான் பூத்
கொத்தியுமனையனத்தாயினபடைத்தெளிவியே நான் துறையிலேனை.

Contd.

கனடேதூதர் சேவடி யான ஓசை

வினா 3: டீன் மனமாய் கிட்டினா

முண்டெனவருந்நனவோருநாப்ப்
பண்டெனநிதெய்யமன்னவனே.

அளிபெறுநதானவெயுனாத்
தெளிவாயுநதெய்யமனதுவே
பொளிபெனவெளிபெயுனாவெயுனாத்
தெளிவாயுநதெய்யமனதுவே.

எழுத்துத்தீரம் முற்றம்.

எட்டாஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

அவ்வான்னா பிரதமசொருபாயென்பதை உருவகித்துமகா
வாய்பெயர்நாயக விஞ்ஞாநகருகின்று.

எட்டாஞ் சூத்திரம்.

யிம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தமமுதல் சூருவாய்த் தவத்தினி னுணர்ந்தவிட்
டங்கிய மின்மையி னான்கழல் செலுமே.

இங். எட்டாஞ் சூத்திரம்—அதாவது—அதாவது—அதாவது—
யிம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்—அதாவது—
தமமுதல் சூருவாய்த் தவத்தினி னுணர்ந்தவிட்
டங்கிய மின்மையி னான்கழல் செலுமே.

சென்னை, 1979. பக்கம் 100. ரூ. 10.00. பதிப்புரிமை உரிமம் பெற்றிருக்கிறது. பதிப்புரிமை உரிமம் பெற்றிருக்கிறது. பதிப்புரிமை உரிமம் பெற்றிருக்கிறது.

[illegible]

தஞ்சாவூர் நாயக்கர் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாய்ந்
பட்ட கொச்சைப் பட்டப் பாயை யுத் தன்னி யுள்ளிற்
கொஞ்சநா மிதம்பு மிடிலிற் கூண்ட மித மென்று
கொஞ்சநா யுதிடுவா னிற் பிண்பு கூண்ட மிதத் தண்டா

தொண்டர் :- விட்டார் மகன் இவ்வாறு கதறிக் கொண்டு சென்றதையெல்லாம் அறிந்தார்.

(பொ.பா. 1) தஞ்சை-தந்திக்குத் தஞ்சையிலிருந்து ஒரு மைலுக்கு
 விலகித் தஞ்சை-சென்னை மத்திய ரெயில்வே நிறுவனத்தையால் பஞ்சகோதர்
 சேர்வ வொன்றென்பதற்கெனது பண்புபடுத்தி—தஞ்சை-சென்னைக்கு
 புதித பந்தாசனங்களை மசகமாகவொதுகி மறுபுதுவத அமையசெய்து
 விருதுமையுடைய கட்டத்தியைமேலுந் தோவனமென்குடிமேல்—தஞ்சை
 கட்டாசனத்திலுந்து சென்னைக்குவரவதற்குரியதானது மசகமாகவந்தியிடுதலான்.

[illegible][illegible]

க-து. குறுகெறிச்சொற்களையினால் காட்டாளோற்பது. இது
 மான்னு' எனப்பிரதிபலிக்கொள்பதென. ஆகையினால் பெர்சொன்
 னுடையோர் இதனைத் தோதாது விளக்கி எப் பதென.

உ—ம், தீதமந்திரம் மகாவாக்கியம்.

சில துரிபத்துத் தொப்பதங் பேனார்

சாவு பாதாளி பத்தினிற் மறபுத

மேலும் சில துறைகளில் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது.

மேலி விடுத்தது துறையி டுண்டாயிடு.

அந்நான், அந்நான், அந்நான்
நான், நான், நான்
நான், நான், நான்
நான், நான், நான்

நான், நான், நான்
நான், நான், நான்
நான், நான், நான்
நான், நான், நான்

மும்புவேடர்மயர்ந்தவையார்ந்தேனவன்பதற்கு உ—ம். ஷ.

நான், நான், நான்
நான், நான், நான்
நான், நான், நான்
நான், நான், நான்

சிவஞானவள்ளலார்.

மன்னிய மந்தி மிக்க மனசு மல்ல மனசு
தன்னிய மந்தி மந்தி மனசு மல்ல மனசு
மென்னிய மந்தி மந்தி மனசு மல்ல மனசு
மன்னிய மந்தி மந்தி மனசு மல்ல மனசு

சிவஞானசித்தியார் சி.கு. 1-வது பாட்டு.

மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்
மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்
மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்
மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்
மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்
மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்
மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்
மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்

மகத்தம்.

மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்
மன்னவன் மன்னவன் மன்னவன்

செவ்வாறுவள்ளல்
செவ்வாறுவள்ளல்

செவ்வாறுவள்ளல்.

சூதி திருநான் மனமுழுவும்
சூதி திருநான் மனமுழுவும்
சூதி திருநான் மனமுழுவும்
சூதி திருநான் மனமுழுவும்

கன்னமுன் புள்ளி
கன்னமுன் புள்ளி
கன்னமுன் புள்ளி
கன்னமுன் புள்ளி

கன்னமுன் புள்ளி
கன்னமுன் புள்ளி
கன்னமுன் புள்ளி
கன்னமுன் புள்ளி

கன்னமுன் புள்ளி
கன்னமுன் புள்ளி
கன்னமுன் புள்ளி
கன்னமுன் புள்ளி

செவ்வாறுவள்ளல்

செவ்வாறுவள்ளல்
செவ்வாறுவள்ளல்
செவ்வாறுவள்ளல்
செவ்வாறுவள்ளல்

செவ்வாறுவள்ளல்

செவ்வாறுவள்ளல்

செவ்வாறுவள்ளல்
செவ்வாறுவள்ளல்
செவ்வாறுவள்ளல்
செவ்வாறுவள்ளல்

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

§ 4. The following are the main results of this paper:

1. The first group of people who are interested in the study of the history of the United States are the people who are interested in the history of the United States.

... ..

2017 10 10 10:10:10

சுதந்திரப் படைகள் தலைநகரில்

[illegible]

சென்னை, 17 சூன் 1967

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

பி. 3:—சுருத்தும், பெருக்கலாற்றுகாரும் இவ்வணக்கறிய இருவர்
கையிலே உண்டாகுக.

வினா :—சுமந்தி.

வினா:—அரசினால், எவ்வளவு தாக்கத்தையுடையது அந்த இலவசிக்கேவணம்
மேல தூரத்திலிருந்துகண்டு அங்குள்ளதற்குப் பதிலுடன் தனது சுகநிலைமையும்
நீக்கின்றவருடையதில் அரசினால் எவ்வளவு தாக்கத்தையுடையது அந்த இலவசத்துக்கு
தற்பதையுடையது?

[illegible]

[illegible]
$$\nabla^2 \psi = -\frac{1}{\epsilon_0} \rho \quad (1)$$
[illegible][illegible]

தமிழகத்தின் சுற்றுலா வளம்

அரசைப் குடியாண் புலியாகட னாறுந் தோர் தா நிராகலாதல்
அரசைப் குடியா னெனயறிந் லுங்கெட் தோடா டாநாநின்
தாசரி லாசா னெழுந்தருந் தகீர்ப்புடாந் ததரீ யெளகணாநின்
புறாநீ லுதலா ழுலாந்தத பொருந் தம் பொருநா ழுலாநல்.

மகாநாஜராத்ரம்.

ஒருத்த ஹேரூ குடும்பி மொருவேர் தாக்கின் முன்னம்
இருக்கு மிடத்தை நீக்கி போராச தாணி

இருத்த பன்றி மூன்க னிர்துத் து போதான் கொல்லாய்
 திருக்குறட்ட முடைமோர் செகத்தை பெய்யென் துழவர்.
 குறெந்த—தூசன். திருத்த—அறிவு.

வேதாரணியபுராணம் மாகாசமச்சிய பிராக்னயோக்தியக்கூடகம்

கேத கதின் போன்கையினன் மேயி மூன்றாம் விபாகிநுதி
 போக கந்தபகசெனப் பேசுந் துனக் கிற் றெனியவுறப்
 போக போலிப் புகதலாய் புகன்ற மூன்று பங்கமாதற்
 கேத பசன்ற வங்கிபத விதுவே பிரம மெனமுயிர்க்கே.

(இ-பு.) வேதாரணியின் மனையினன் மூன்றுவிதமாகிய விபாகிநுதி
 மந்திரங்களை மூன்றாகச் செய்து, மாக (தூசி) என்னும்பொருளையுடைய
 கந்தபகசெனப் பேசுந் துனக் கிற் றெனியவுறப்
 போக போலிப் புகதலாய் புகன்ற மூன்று பங்கமாதற்
 கேத பசன்ற வங்கிபத விதுவே பிரம மெனமுயிர்க்கே.

அக்க மூன்ற பங்கிபா பரளி பாகு மெனப்பேதற்
 தக்குர் திபாந முவர்தர் தானே யுலக மூன்றுஞர்
 துக்க விசயி பகசா துந் கொன்ற வனக்கால் குரியனு
 பக்க பாகி னுஞ்சாவி தாகு மகிப பங்கிபகாம்.

(இ-பு.) இத்தகைத் தக்கங்கிபேச சிவானந்தோன்றலே, அம்மூன்
 தவகங்கைத் தக்கங்கை, அக்கியாகியுரியன் பகசுவாகும். மூற்கூறிய
 மூன்று விபாகிநுதிக்குப் பகோகம்அக்கியிபம், புகாயோகம்வாகுபம். கந்த
 போகக்குரியனுமாய் அகத்க்கை, பகசுவாகியுந்தான் அக்கியாகும், பாகு
 மாகி—பாகுமாத, எ-ம்

இருத்த முதன்மூன் தக்கமதா மெல்லி பகப்பூச ணம்பரமாய்க்
 குதத்தர் பிராணன் மதலாகக் குறவி னவற்றி வேதாவாம்
 பேருத்த னவு முதலாய் தெழ்ச்சி யாயிற் குழங்காயத்
 திருக்கு பகன்றக் கரியாகும் பிரம மகபாக் தேர்ந்திடுனே.

(இ-பு.) இருக்கவேகம், பகாயோகம், சாகவேதமாகியமூன்றும் அக்கங்
 கையாகியோது கந்தமூகப்பிரமாயே மகசுவேகத்தியாகும். பிராணன்,
 ஆபானன், விபானாகிய வாகுக்கன்மூன்றும் அக்கங்கையாகும்போது அன்ன
 யாகியாகக் அக்கியாகும். கந்திபம், கொப்பனம், கழுத்திகையாகியமூன்றும்
 அக்கங்கையாகியோது கந்தமூகத்தியாகியோது அக்கியாகும், அம்மூன்
 தக்கும் கந்தியாகுத் துரியாகியமகசுவேகைத்துணை. எ-ம். வேதா—
 டுத்தபகன்.

கூறு மங்கிப் பருந்தக் கவி பாதுகு நின்றதனா
 நெயர் பாயப் பெண்ணின் கீழ் செவி பொருளும் வேறென
 வேறு வேறு விவர்த்தமுந் போய் மருகும் விவர்த்தமுந்
 புறம் பாய் அகலிசை னுயிற் கொணர் பெருகாமை.

(19-11.) அகலிசை அகலிசை. அகலிசை அகலிசை
 மீதமுந் பெண்ணின் கீழ் செவி பொருளும் வேறென
 வேறு வேறு விவர்த்தமுந் போய் மருகும் விவர்த்தமுந்
 புறம் பாய் அகலிசை னுயிற் கொணர் பெருகாமை.

இன்று மேலா முன்றுமென மீண்டு மென்று மிடைக்கருந்தல்
 கன்று பருந்து மீது மென மென மென மென மென
 மென்று மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென

(19-12.) மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென

இன்று மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென

இன்று மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென

இன்று மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென
 மென மென மென மென மென மென மென மென

உயோகது துவிசுந்தராவாட்டாந்திரிவிடமினெ: அது அந்நகரமாவே
துவிசுந்தராவாட்டாந்திரிவிடமினெ.

யாம்இதுவரைபிராட்டம். சமுத்திரதரம்பரமானங்கனாவும் வந்தியது
யவர்களுக்கும் அங்குதாபுருதானதென்று விசேசிகளுணர்வார்கள். செஞ்ஞா
பொதத்திரிசு செதபாபியசுந்தரான வித்தியாணியசுவாமிகள் அந்நகர
பச்சமாக வளரிகெடுத்திருக்கின்றார். இவர்பச்சத்தினர் துவிசுந்தரான மூன்
றுக்குப்பன் ஐனதத்தற்கொன்றும்படி யவையொழுதி யிருக்கின்றனர். இதை
அந்நகரதின் என்செந்தாமாதானத்தோடு கேட்டிடவன்மம். இவர்கள் அந்
நகரதலையாடி வல்லார்பாடி செந்தாமாதானத்தோடும் சம்பிரதாயமாகக்
கேட்சுவேள்கெண்டி யாடமருத்தம் இவர்களுக்கேட்கவியும். ஆகமக்
கொன்றமுடியாக சிவஞானபோதமே வேதத்தைச்சான்ற ஸ்பப்பமாய்
அந்நகரத்திப்பொருள் விளக்கவும். அதுசமுத்திரபதிஞானகுவித்தநகர்தும்
உத்தப்பிடாகமம். தேவாசமுத்திரமே திருமந்திரமாய்மதாங்கு மதன்கொ
டுப்பெசகம். அப்பாடி வந்தியநகரத்திற்கும் பொருத்தமாய்ப்பொருத்த
இவையாளுக்கெல்லாமதும் இவர்கள் அந்நகரத்திப் போலிஅமைகெ தாக்
திரிசுந்தராவாட்டாந்திரிவிடமினெ அந்நகரதின் செந்தாமாதானத்தோடு கேட்சுவேள்கெ
இவர்களுக்காத்திரிசுந்தராவாட்டாந்திரிவிடமினெ குடிநின்றிருப்பாராவும் முறைய
வாய்ப்பொதுதரமாய் விட்டிடமினெ இவர்களுக்கெல்லாமதும் வாய்ப்பொது
யவையாளுக்கெல்லாமதும் இவர்கள் அந்நகரத்திப் போலிஅமைகெ தாக்
திரிசுந்தராவாட்டாந்திரிவிடமினெ அந்நகரதின் செந்தாமாதானத்தோடு கேட்சுவேள்கெ
இவர்களுக்காத்திரிசுந்தராவாட்டாந்திரிவிடமினெ குடிநின்றிருப்பாராவும் முறைய
வாய்ப்பொதுதரமாய் விட்டிடமினெ இவர்களுக்கெல்லாமதும் வாய்ப்பொது

திருவாவக்கரகவாமிகள். ஆதிபராணம் 773-வது ப.

கவலாமை குளாகடலாமைமையக்
கவலையெடாக்குமே கடலென்றன்போற்
பாவகாரிகள் பார்ப்பரிதென்பாரற்
தேவதேவன்சிவன் பெருந்தன்மையே.

ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்.

கடுவது சருக்கம்.

ஸ்ரீ சங்கராசாரியருக்கும்

ஸ்ரீ திலகண்டாசாரியருக்கும் நடந்த சம்மந்தம்.

சமுத்திரதரம்பரமானங்கனாவும் வந்தியது
யவர்களுக்கும் அங்குதாபுருதானதென்று விசேசிகளுணர்வார்கள். செஞ்ஞா
பொதத்திரிசு செதபாபியசுந்தரான வித்தியாணியசுவாமிகள் அந்நகர
பச்சமாக வளரிகெடுத்திருக்கின்றார். இவர்பச்சத்தினர் துவிசுந்தரான மூன்
றுக்குப்பன் ஐனதத்தற்கொன்றும்படி யவையொழுதி யிருக்கின்றனர். இதை
அந்நகரதின் என்செந்தாமாதானத்தோடு கேட்டிடவன்மம். இவர்கள் அந்
நகரதலையாடி வல்லார்பாடி செந்தாமாதானத்தோடும் சம்பிரதாயமாகக்
கேட்சுவேள்கெண்டி யாடமருத்தம் இவர்களுக்கேட்கவியும். ஆகமக்
கொன்றமுடியாக சிவஞானபோதமே வேதத்தைச்சான்ற ஸ்பப்பமாய்
அந்நகரத்திப்பொருள் விளக்கவும். அதுசமுத்திரபதிஞானகுவித்தநகர்தும்
உத்தப்பிடாகமம். தேவாசமுத்திரமே திருமந்திரமாய்மதாங்கு மதன்கொ
டுப்பெசகம். அப்பாடி வந்தியநகரத்திற்கும் பொருத்தமாய்ப்பொருத்த
இவையாளுக்கெல்லாமதும் இவர்கள் அந்நகரத்திப் போலிஅமைகெ தாக்
திரிசுந்தராவாட்டாந்திரிவிடமினெ அந்நகரதின் செந்தாமாதானத்தோடு கேட்சுவேள்கெ
இவர்களுக்காத்திரிசுந்தராவாட்டாந்திரிவிடமினெ குடிநின்றிருப்பாராவும் முறைய
வாய்ப்பொதுதரமாய் விட்டிடமினெ இவர்களுக்கெல்லாமதும் வாய்ப்பொது

[illegible]

தமிழகத்தில் பழங்காலத்திலிருந்து உருவாகியிருக்கின்ற பண்டைய சமயங்களில் இந்து சமயம் பரவியிருக்கிறது. இந்து சமயத்தின் பழங்காலத்திலிருந்து உருவாகியிருக்கின்ற பண்டைய சமயங்களில் இந்து சமயம் பரவியிருக்கிறது.

Figure 1

புள்ளித் தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பத்திரிகை
கேள்விகளுக்கு விடையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் சில சில
தகவல்கள் இருக்கின்றன. தற்போதுள்ள பத்திரிகைகளில் சில சில
தகவல்கள் பத்திரிகை (பத்திரிகை) தற்போதுள்ள பத்திரிகைகளில் சில சில

[illegible]

தத்துவம் 'பொருள்பெய்தல்' என்ற பெயர் உடைய நன்மையுடையதாய்
 விருத்திபெறக்கூடியதாக உள்ளதென்பதாய்; உலகம்பெய்தல்
 கண்ணுள்ளதாய்; 'கட' உலகம்பெய்தல் உலகம்பெய்தல் ஒத்தபெயரால்
 விஞ்ஞானத்தால் உச்சிப்பெய்தல்பெயரால் தத்துவம் 'பொருள்பெய்தல்' என்ற
 பெயரேயுடையதாய்; அது (பொருள்பெய்தல்) உலகம்பெய்தல் விஞ்ஞான
 பெயரேயுடையதாய்.

(40)

45. பொருள் பற்றாதது: அஃதே பற்றாததற்கு என்னும் இயைபு
விவரங்கொடுத்தல் காண்பதற்குமுன் 44-ஆம் துற என்னும் வகையி
பாங்கினே விடிக் கூறப்படுமாறு உத்தரவாதது சீர்திருப்புகளத்தற்கு
இயைபுமையுடைய அகரகடம்பகிவாதது; அஃதே பற்றும் காண்பத
துள்ள வகையபாங்கினே விடிக் விவரமையுடைய பகரகடம்பகிவாதது
இயைபுமையுடைய அகரகடம்பகிவாதது. இத்தகும் விவரங்கொடுத்தபடியி
யுள்ளும் காண்பதும் கூறியிருத்தல் காண்க.

*2. தத்துவமயமானவாகியத்திரு பாகத்தியாவகாஷனாரியும் ஐய்
கிலங்குதும் சருக்கோ பூ விராசத்திரோதயத்தின் கை-உறு கையின்
எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றது. ஆனதுபற்றி அவரனை வட்டி ஆந்திரா
சருக்கு அசருகுதின் பாய்ப்பிருத்தமானவாய்க்க பரணவாகியவர்கள் முதலிய
வந்தப் செவரனை திரு எடுத்துக்காட்டினவா,

இவ்வாறு உதயநிலம் உம்மாற் கொல்லப்பட்டது. அதன்பின்னர்
மேதலே அஃது உண்டாகாது. ஏதனும் து குதிரைகளினால் தரும் இவ்
வழியைப்போல அபிபிராயத்தி யுண்டாகுமர் அத்தன்மை அம்பிரண்டன்,
அபிபிராயத்தி யுண்டாகும் பிரமாண மின்ற. (௪௪)

*8. ஆதர்ப்பு குறிப்பிட்டுள்ள விடதி ஆ குறிப்பிட்டுள்ள
தொகையை எடுத்துப் பிடித்தல் கையின் அதிகாரம் போன்றது.

Figure 1

[illegible]

(82)

五五五

அப்போது : உம்மையார் கண்படுதல் தீவிசைவழிகம்
கயிற்சை மெனமடி பதெனும் அம்சமென்தும் சதிகடாநாநா சந்
திவகஸ்துமினாது எம்மோது பவமுச்செவல். அநிபததக்கந் பருந்
தலன்.

(五)

தம்மாவும் அப்பகுதி கிருஷிமதாரிகள் மாவெனும் தன்மையும்
அதன்சமயதவழி அங்குக்காட்டெனினா. அச்சவனது பரிசிக்
டம் மருசினது கதவகா அம்பெனார் சத்தியவடிவமே அங்குளிகத்தத்த
தாம். (கா)

(44)

தற்போது நம்முடைய கைகளில் இருக்கிற *அ. யுத்தியி
யும் சீர்திருத்தமடைந்தவர்களுக்கும் அன்புடன் உதவிபெறும் பணிகளை
செய்யவேண்டுகிறேன். இப்போது நம்முடைய கைகளில் இருக்கிற *அ.
யுத்தியும் சீர்திருத்தமடைந்தவர்களுக்கும் அன்புடன் உதவிபெறும் பணிகளை

(45)

* ௩. சிறப்பு முயற்சி குத்தகைவசிக்கமான ஜோதிகொளும்
கம்பிதம். திருச்செய்தி குத்தகை; இப்பெண்ணிமுதலியவற்றைப்போல
என்றும் முயற்சிபெறும்.

அதனால் தீர்த்துப் பரந்திருப்பான் அறிவிப்பதென்ற "க. சீருபாதி
 துறங்கொழுந்தின்கண் னுன் றுயராம முந்நரிவு வன்னும் இரண்டும்
 இனிது; செவ்வரத்தாழ்வரின் மக தெரப்பட்ட செம்மைக்கு விசுவாதி
 மான விபத்தினை டம்முதலான டம்முதலான தலபுரம். (க)

(一)

* 4. மூலக் கவிதாநாடிகை மூலம் பொருளின் நிய. பிரதிபலிக்கும் பிரதீபகதன்மைக்கு மூலக் கவிதாநாடிகை.

அன்றியும், பேரபுத்திரி வதார்த்தகாலின், பேரமுணர்வவர்கட்குப் பயத்
தாத் *80. சூத்ரி சொல்லியாகாத. விபரிதமுணர்ச்சியுள்ளார்க்கே அன்றித்
சம்பந்த மருக்கின்றது. பேரபுத்திரியே விபரிதபுத்திரியாகலின் பேரபுத்திரி யுண்
பாசலாகிறது. (ஊ)

(20)

*30. "இடைக்காலம் பயமுண்டாகின்றது" என்பது எதன்மீது
#30.

அப்போதும் குருடிகள் எல்லாம் ஊங்காடாவினும், யதார்த்தமன்றாதவின் கை.
அப்போதுணர்ந்தவாத்தய், புகுஷைத்தம் கெடப்படுகின்றது, யான் சில

பெரும்புலி.

தமிழாசிரி, தீட்சாத்தா சேகரபொருள் கெளரவம்; சுதந்திர
விஞ்ஞாபத்தம்மபவம் காண்டாயம். சந்திரம், பத்தியோகேடிய மகரிஷி
யாதிபம் காண்டியோவ மிக மொனதாதக கொன்சுத்தத்தம். (14)

தமிழ் மொழியின், அறிவு மிகவும் தாழ்வுடையதென இம்
மொழியினை உயர்த்துவதற்காகத் தோண்டித் தரப்பட்டது. கன்றியும், இம்
இவ்வுயர்த்துமே இவ்வுயர்வு உயர்த்துமேயெனப் படிப்பது முன்
பாசனம்: தமிழ் மொழியின் தன்மை. (உரு)

தான் வேண்டிய இடங்களைக் கிடைத்தான்; அந்த நேரத்திற்கும் எந்த
 திருத்தம் காணப்படவில்லை. ஆகையால் போகத்திற்கும் அதனே (ஆத்
 மாவே) கட்டாயம். மேலு போகத்திற்கும் ஒப்பின், (நெய்யத்தின்
 செய்த கட்டாயப்படுத்தும்) சோமத்தனும் (மேன்றும்) அறிப்பினால்
 கத்தல் போகத்தினால். (உரு)

இந்த செய்திகள் அனைத்து வகைகளில் புரவலர்ந்த மென்பது துக்கநா
யாம்; கவனிப்பதி டன்று: சகல சாழும் துக்கந்தோடுகடபுருத்தலாம்,
விபரணகந்த தருமபொய், தர்ஸ்ப்பிதன்மை அதற்கிருத்தலின். புரு
வலர்ந்ததன்மையால் மென்பது பெரிதகப்பதா புத்தியிருத்தலாவெனின்.

சங்கரன்

அப்பொழுது: சகாதி "உட. விதிவிர்த்தன்மைக்கு மனதின் தீர்மானமாயாக ஆதாயை உட்கிர்த்தன்மை எவ்விதத்தாலும் பொருத்தது. ஆறும் அப்பிரிவித்தன்மை மனமுள்ள பேதலாத சித்தத்தினின்று. (அது மனதின் தீர்மானமென்பதிலே, சாமசம்சர்ப்பமென்னு மிவைமுதலிய ஞெதிப்பிரதானம் மென்பது சார்ப்பியம்.) (உ.க)

*கல. சகாதி பித்திரத்தன்மை மனதின் தருமமா கிருந்தால் மன
தைப்பெறியதாருமேயல்லாது ஆத்மாவைப் பெறப்பெற்றதுமாதாது. இவற்றை
ஒன்பதாய் ஆதரி மனனந்நிற் காண்க.

வாழ்வு சிவாச்சாரங்களைச் செவ்வியே துசெதனமாகிய (தூண்டு) தேவதீன்மன்னுள் காத்திருத்தவர்களைச் சந்தித்தவராம். அதன் (செதின, செர்வை விசேஷமில்) மீய புலமுதலியவற்றிற்குக் காத்திருத்தவ மின் தேவனுள் சம்பலினை ஒருநிபுடவகாயிருத்தலின் சிரோஷ்டமாம். (உள்)

விஷயத்தினின்றே யுத்தகம் தக்கத்தோகெழுபதாயினும், என்னை
நிலபிராந்தகம் தக்கத்தோகெழுபதன் த. "பிராந்தத்தின் ஆரத்தத்தின்
பரித்தகம் என்னும் பம்புடாள்." "ஒருமைய அறிமெயனுக்கு
மேகமேது? மேகமேது?" என்று மிகையுதவியிருதிவாள்.) ஆ
தாம் அதனை (பிராந்தத்தின் அகமே) புருஷாத்தகம்மைய
தென் பரிபுத்தகம். தக்கமைய தக்கமையத்தின் (புருஷாத்தம்)
தன் த. (உத)

இவ்வாறு ஈதலத்தொடராக உங்கிலாட் குடியரசுப்பெயரோடு
மரபு நடுநிலையத்தாகும் கங்குலம் (கடலாடி) பொன்ற உங்கிலாட்நாடு,
பெரியபெயர் ஸ்ரீ சீகோசார்யர் தமது அத்தமையமதத்தை செவ்வையால்
கூறப்பெற்றுப் பிறாட்செய்யப்பட்ட சாஸ்திரத்துள் ஈசகமத்ததை தாருண
மான கணதொகை நிராகரித்து ஹரித்தார். (106)

சதார்த்தம் ஐயின்றப்பட்ட அநாதாநாத சிவனார் அருமதத்தம
தமையாவிடத்ததும் விட்ட, ஸாதார்த்த முதலிய சதா சிவயார்த்தன்
அம்மகரீரீதயா சாணகடந்தர். (10)

மதவிரோதமாக வித்தியாசவிரோதமாகவும் இயங்கப்பட்டு
 பொருளாகவேண்டும் * 44. உத்தரவுசார் முதலில் கவித்திரங்கள் மிகவு
 குறைவிட்டு வருகின்றன. (34)

* ௧௩. வேட்குமகஞ்சலி, அம்பத்தலயிலே முறைய கோத்தலின்
கிள்ளு.

*உதா. கோலாம்பட்டினம் அருகத்தெருவில் தமது பாய்வில் னாழ் பாய்ச்செய்த பண்ட வராகம் குகைப்பட்டினமாகப் பகையன் ஸ்ரீ சங்கர் அடவாபதி பெண்ணும் நாரித் திரிமகேதார. (உ-)

*கா. திரு குமாந்தரையாசனந்த. இக்குறிய சொல்லிக்கும் பன்னிரண்டாம் ஸ்ரீரமிய சொல்லும் வள்ளல் சொல்லும் மருங்கின்றது.

புதிதான சங்கராசாரியர்களின் சிவந்திரங்கள்

(1) அருவந்திரவியாபகம்:-தமிழ்நாட்டிலுள்ள

(2) பேர்ப்பெயர்:—பேர்ப்பெயர் என்பது பேர்ப்பெயர் என்ற பெயர்.

(3) மற்றொரு கோரிக்கை :- என் னாற்போல் சிவம் பட்டினத்தில் நிருவக
புறமடத்திற் பட்டம்பெற்ற கொளுதாடுவது.

(4) விவசாய நிலம்: சென்னைக்குள் உள்ள நிலம், விவசாய நிலம் என்று
விதிக்கப்பட்டுள்ளதால்.

(5) சர்க்காருடைய விதிகளில்—அந்தஸ்துரிமைப் பெறுமா? உம்; நிதிவிவர
முனியாகாவியற்றி யது.

(௮) சுந்தரவிஜயம் :—தூதர் தூதன் தனிநிபாலயத்தியத.

(7) சந்தர்ப்பம்:—இரண்டு மணிநேரத்தாகியது.

(6) பதஞ்சலிவிநாயகம்:—ஸ்ரீ காமபத்நிதீபஜிதகாமகவையப்பன்.

(9) இராஜாங்கணி—சங்குரை பசுடிதொழுந்து. இதில் கிப்பிராதித்தனக்குழை சங்குரை தாள் குறிப்பிடப்படுகிறது. துறாள் இராஜாங்கணிக்கு சங்குர் கிக்குயிலும் வருவதுகூறியிருக்கிறது. அமெசன் கிப்பிராதித்தனக்குழை சங்குர் சரித்திரமூலம்

தொம்பதலுக்கொத்தமாய் கூடத்தனதுபதினெருவித பரிபாலாய
க்க கொடுவெனவுண்டதென்றது.

சென்முன் நவத்தையிலுந் தனக்குவாய்த்த மூலகையதிட்டானன். சேத
னன், அத்தரிமாய், பிஞ்சுப்பின்றிய அனுசந்தாததிரு, சயஞ்சத்தாத்தன்,
அவிசின்னசென், பாசாய்த்திகன், தரிமன், சான்நினன், பரத்திகன்மா,
குத்தமர் தொம்பதலுக்கொத்தன் மூலகையகூடத்தனது பரிபால
காமன்.

விவாதி மூன்றினுக்கும் அதிட்டானமாயிருத்தலின் மூலகையதிட்டா
னனெனவும், அத்திகையாயிருத்தலின் சேதனெனவும், அத்தினிறைந்
திருத்தலின் அத்தரிமாய்கொனவும், தவாயின்றியெவற்றினும் அனுச
ந்திருத்தலின் மூலகையனுசந்தாத்திருவெனவும், தானேயுண்மைப்பொருளா
யிருத்தலின் சயஞ்சத்தாத்தனெனவும், கடாமாயம்போல் நெகத்தாக்வை
யிருத்தலின் அவிசின்னசெனெனவும், மதார்த்தமாயினவ்வலின் பா
சாய்த்திகெனவும் தானேயொருத்தியாயினவ்வலின் தரிசனெனவும், எவற்
றிக்குஞ்சாட்சியாயினவ்வலின் சான்நினெனவும், உபாதித்திரியங்கட்டு
விட்டானமாயிருத்தலின் பரத்திகன்மாவெனவும், சீயென்றும்-தத்தின் ச
யப்பொருளாதலின் தொம்பதலுக்கொத்தனெனவும் கூறியவாறுகாண்க. உபாதி
த்திரியங்கண்மாரிறுந் தான்மாருதிருத்தலின் மூலகையதிட்டானன்.

தம்பதலுக்கொத்தமாய்க்கொத்தின் ஆறவிதபரிபாலாயாமக்க வினை
யெனவுண்டதென்றது.

சென்முன் நவத்தையிலுந் தனக்குவாய்த்த மூலகையதிட்டானன், ஒரு
பாப்பிரமம், பாசயிறுத்தபாதத்துவம், பாசான்மா, குணத்திதானவிசத்த
சித்து, அத்தகையொத்தின் இவைபொய்வனயிறவும் பரிமத்திற்குத் தொன்
துதொடுவெழுங்கும் பரிபாலகாமன்.

விவாதிமூன்றினுக்குந் அதிட்டானமாயிருத்தலின் நானொன்றிடு
மூலகையதிட்டானனெனவும், ஒப்பற்றிரமமாவலின் ஒருபாப்பிரமமென
வும், மாயாதிதமாதலின் பாசயிறுத்தபாதத்துவமெனவும், மாட்சிமையான ஆன்
மாவாதலின் பாசான்மாவெனவும் தானாயியயிறுந் பரிசுத்தசித்தானின்
படியினாவிசத்தித்தெனவும், அதுவென்றும்பதத்தின் சீசயப்பொருளாய்
வினவ்வலின் தம்பதலுக்கொத்தனெனவும் கூறியவாறுகாண்க. உபாதித்
திரியங்கண்மாரிறுந் தான்மாருதிருத்தலின் மூலகையெனவுண்டபரிபால
யென்றும்.

முந்தரியகூடத்துப்பிரமமென்றுத் துவிதகாசம்இனையெனவுண்டத
ென்றது.

மன்னுனதுபரிசுத்தமுதலிய பரிசுத்தகையைப்பட்ட வடிவங்களுக்
கெய்த பொய்கொண்டித்தபெருமையொ? அதுபோலவும்; பரிபொன்
னென்றே வேறுத்திறத்தாற்பலவேறுகையைப்பட்ட ஆபானவடிவங்களைமாத

யோனாதும; சூத்தனையுநானகணத்தையெடுத்தது. அங்குள்ளிருந்து முன்
பயிற்றித் தீர்ந்து வரப்பெற்றதன்மையினால் சூத்தனாடையின் சிவன்
முதலாய பரமேஸ்வரன்மேல்மிகவும் பரிபாசிக்கப்படுவான். அந்நாள்முதலாக
சீவனத்தையே சூத்தனாடையின்வாழ்விடமாகிய இராமநாதபுரம் நிரந்தர
விழவகையாகவாழ்கின்றது.

கடவுளாய்திரோக்கண மண்ணாய்ந்தும், கடவுளாய்திரவிகாரணன்
பொய்நாடான்றிகெடுவனமன்றே, அதுபோலச் சாஸ்பாய்க்நற்புகழன்
கள் குருத்தினமன்றி, தினாத்துணையும்கூர்வெனக்கூறியது அடைபெயர்
ச்சொன்னுக்கொக்கெடவின் கந்தா, காமம், கிராமமனா; அகலாய்ந்
தத திரிபுகமனா; அகலாய்ந்நதுப் பிறம்பெருங்கனா; அகலாயிட்டு
மயிலுயர்மெல்லனம்கூங்கும்; லாபத்திட்டு சுற்றம்ன்மைடன் அந்நா
டாந்த எசகெனாத்தனைதம் வாய்த்து நூதனாவுபெயரானா
கொக்கெடவன். சகதகட்டுரிப்பந்தபுராவின் கொகொத்தையன்.
அந்நெனா:னாகிராமம்முகழன் லாணொற்புதகன்.

ஆதலால் : சத்துருநாஸிய தித்தொகைகளாக : "புருஷபவந்தைய : அந்
வதியாணமபெதயக சீலம், கைய, கிங்கய, கைய, புருதந், மூர்ச்சை, பாண
புருதநியஅவதாதகவிஜுத், கைதன்வியமாமியதனாக்ஜைர் பாயதபும்ககாம
விருத்தபுகரிருகின் தபதனாக் சத்தெனாய்ப்பவதாம் ; எல்லாஅவதாதகவிஜு
அப்யவதநித்தனவாத்தகாம நோதந்நியொகெதும்பியவாக்ஜைர் எந்தநித்தந்
மகசாய்பந்நித் தித்தொகையவதாம் ; பீரிகத்தித்தபயகுத்தித்ரு மகசாய்பந்
நியவகை பாகத்தித்தமனப்பகதாம் ; சீலயபுதனவன் தருசத்தபயகவினிக்
கும் அவசாய்பந்நித்தித்தமாம் ; மகதுமனநித்தித்தமாயினாக்ஜைர் பீரிக
பயித்தித்தகொண்டகருத் சகதநித்தததனும் சமயபத்ததபுத் சமயநித்தித்
கொண்டகருத் அவசாய்பந்நித் பீரிகுமனமனப்பகதாம் எந்துச்சயிப்
பாயக,

[illegible]

அறிவறிவானாய்வுத் தரணத்திலேயே வேண்டியதெல்லாம் உண்டாகும். எனவே அறிவறிவானாய்வுத் தரணத்திலேயே வேண்டியதெல்லாம் உண்டாகும்.

பலவகையான துன்பங்களைச் சந்திப்பதற்குரிய சத்தெனவும்; ஆக
காங்குபின்புலம் சந்திப்பதற்கு. புவதவானதுபோலவாத, சிந்தனை
புத்தவையாததான் சித்தெனவும். சந்தை உதகருத் தனதுபாதிபலவாத
சித்த வகையற்றிபெறும்பின்பு அன்னியமெனக்கருதி வெவ்வேறேதல்
பரிசு. உபாயமபாற் சந்தையெனவாயும். பரிசுப்பற்றியாந்தமென
வாய். புவதவாததற்குக்காலவாயவாத சந்தையின்மையிளித்தமெனவும்.
ஆகவாய். புவதவாததற்குக்காலவாயவாத சந்தையின்மையிளித்தமெனவும்.
சிவபுறந் தந்தைக்கரு மறவாயிடுததல் பரிபூரணமெனவுந் உதிக
தென்க.

அக்கினியானது தந்தையுமையாக வெப்பத்தைப் மொளியையுத்தள
வையுதென வியக்கின்கண்ணும் புனலின்கண்ணும் ஓளியையும்வெப்பத்
தையுந் தனித்தானிடமுடத்தாயிருந்து விறகின்கண்வெம்மையொளியானவ
யுந் காட்டிவாய்வாய். ஆன்மாவானது தந்தையுமையாகச் சத்துச்சித்த
வகையானது பரிசுபகவையுதெனும் மூடவிருத்தியிற்சத்தொன்றை
யாக, கோவிருத்தியிற்சத்துச்சித்தானிடமும். சாந்தவிருத்தியிற்சத்துச்சி
த்தாய்வுவாய் காட்டிவெனவறிக. அக்கினியானது தனதுவெப்பத்தை
யும், ஓளியையும்திறவைப்போல் வியக்கின்கண்ணும் புனலின்கண்ணும்
புருவருவியுத்தாய்வாய் ஆன்மாவுத்தனது சச்சிதாந்தமென்னு மூன்றருணக்
காலமும் சாந்தவிருத்தியுத்தாய்வாய் மூடவிருத்தியின்கண்ணும் கோவிருத்தி
யின்கண்ணும் மெருக்குவியுத்தம். வியக்கின்கண்ணும் புனலின்கண்ணும்
வெம்மையொளி மருக்குவியுத்தாய்வாய் வியக்கினியின்குற்றமாகுமா? அது
பொலக் கோவிருத்தியின்கண்ணும் மூடவிருத்தியின்கண்ணும் சச்சிதாந்த
மெருக்குவியுத்தாய்வாய் ஆன்மாவின்குற்றமாகுமா? ஆகாதே. விருத்தி
பெத்தாய் மூன்றருணத்தாய்வாய் தவதென்பறி ஆன்மாவாவன்றெனவுண்க.
பரிசுமுதலியவை வாயுக்கண்மைபிருத்தியின்கண்ணும் சரித்தலிலவையின்கண்ணும்
அவையொளி வாயுக்குத்தொன்றமைபற்றிக் சத்தொன்றேவியுத்தமென்
தம்; வாயுவுத்தெனவாய்விதவாயுக்கண்மை சரித்தலிலவையின்கண்ணும், சரித்
துத்தன்மைபிலவையின்கண்ணும் மூடவிருத்தியின்கண்ணும் போவியுத்தொன்றமைபு
அவற்றையுடமென்னுதது தூய், சத்து, ஏதும்பு, கறைவான், தூய்,
வண்டு முதலியவைகளைப்பற்றியும், இவற்றைக்கோவிருத்தியென்னுதது
தன்மையின்கண்ணும் வியக்கின்கண்ணும், மக்கள், வாய், விவந்து, புன்முதலியவை
வைப்பற்றியும்; இவற்றைக்கோவிருத்தியென்னுதது சிவமுத்தர், விதேச
முத்தர்வையுத்தியுமென்க.

சுப்பிரபோதம்.

சத்தவாய் வத்தா வெய்துக் கணவியா புகிய முத்தி
பத்தன்மை வப்பி வப்பும் பாவிற்பா வையி வெப்போன்
மெய்த்தன்மை வயிப்ப ரத்தின் வேதன்றி பொன்றே யாரு
வத்தன்மை வாய் தன்னின் பெருமைமை வாய்க்க வாயோ

சமாதி.

ச நகுபின் முடிவா விவா ன துரிதலே ஞானம் வேறு
செதிப ஞானமெல்லா பஞ்ஞாந மாதம் கண்டாய்
தெரிபவ்ஞ ஞானத் தன்மையின் பெருமைமைச் செம்ப லென்னை
பரிதினி பென்னு துண்ட னனுடவத தானே டாகும்.

சிவப்பிரகாச தரிசனம்.

ஞானமுந் கருமத் தா னா யின்வெறிந் புவிப பாந்
பாணந் கருடன் பாம்பு மங்கியும் பஞ்சம வெப்ப
பாணமுந் திருந் தென்னப் பழகாச் சிதைபுக கண்ம
ஞானந் பெருமை மின்ன கவின்பகைத் திறந் தோய்.

கரும ஞான மின்னடம் திரைந் தல
கருமம் வேதத்தின் காரி னுந் கருண
மொருமை காண்கைந் தோய் சிதத்திலே
விருமை ஞான மிடுக்கவுக கண்டித.

கரும மேழும வேலாகக் கண்மறை
விருமை மேல விசாப்பகல் கொண்டது
பெருமை ஞானியைப் பிடுகை வேதமே
சிரம தாற்றாதி செப்திரிம் வேதங்கிசன்.

மேதாத்தாகாரம்.

காணாய் மொருபொருள்க் காணவத்தின் காரியமாம் பகவு
மகன் கண்டாருது, மொனாய் மண்ணென்கை புணாவத்தி யின்
பெகா பட்டகவினா முனர்க்தாற்போலக். காணாய் புள்ளிந் சந்
தொன்றததும் காரியம் முன்கெவடி மாதலாகே, ஞானம் மொன்
முனா புலகமெல்லாம் புணாய்வே பறிவதுமெம்பப் பெருண்மை
காரியம்.

எட்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

அவ்வாறாய் திரிபொட்டத்துணாப்பட்டாத பதிபறிகைத்
திருக்குடிட்டத்திற்குந், பாசமாயெதிருசிறத்தது பீபத்திந
மொனவற்கு கீக்குதற்குச்சாதனமாக மூி பஞ்சாகைததைச் சாட

வேதாசுவாங்கிபெற்றிற் சித்திக்குரியன திருத்திரமுணர்ந்து
கின்றது.

ஒன்பதாக்குத்திரம்.

ஊனக்கண் பாச முணராப்பதியை

ஞானக் கண்ணொர் சிந்தை நாடி

யுரத்துணைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவத்

தண்ணிழையப் பதிவிதி பெண்ணுமஞ் செழுத்தே.

(தி-ன.) ஊனக்கண் பாசமுணராப்பதியை = அஞ்ஞான, ஆவானக்
பந்தம் சட்டக்கண்ணும், (பாசஞானத்தால்) அறியக்கடாதசெவத்தை, ஞானக்
கண்ணினித்தித்தையாடி = சமாஸக்கண் (அருட்கண்) னாகிய பிரதமாரா
வீருத்திரஞானத்தால் தானேதானாகக்கண்டு, உரத்துணைத்தேர்த்தெனப்பாச
மொருவ = பிருதிவீரத்ததமுதலாக அதத்துவமீறிய பாசகாலக்கினைக் கானத்
கலம்பொலங்கிதனக்காட்சிக்குத்த, தண்ணிழையம்பதியஞ்செழுத்தெவீதி
கட்டணனும் = கண்ணமானதுன்பமாயிடு பெப்பத்திற்குத் குளிர்ந்திழம்போ
துக்குருகியுடைய சிவபெருமானது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஆன்மாசாமிகேத
மோவாக்கியமுறைமைப்படி சித்தித்துத்தெனியும். ஏ-று.

(ப-ம.) அருட்டேவதனைக்குச் சபாவத்திலுள்ள ஆன்மாவானது; சிரு
ட்டிக்குமுன்செய்தப்போன்ற ஆணவமலத்தித்தெய்வெண்டதுபோற் காண்பது
பசுவெனவும்; சிருட்டியிற்சொப்பனம்போன்ற மருட்டேகமான மாபாசீ
ரத்தைப்பொருத்திச் சஞ்சரிப்பதுபோற்காண்பது சிவனைவடிப்பெயர்பெறுங்
துத்தப்பசுபாசஞானத்திற்குத் துரியாதிதெவமெட்டாதென்பார் :- ஊனக்கண்
பாசமுணராப்பதியையெனவும்,

பிராந்தியினுற் கானவாதியிற்றென்றும் பிராதிசன் அவ்வவற்றிற்குரிய
முதற்காரணத்தைக் கண்டவிடத்துத் தடையின்றிக் கிவிமொறுபொன்று;
பிராந்தியுடையமாயிடு பாசத்திற்குமுதற்காரணமாகியசிவத்தைப் பிரதம
கால்குத்திரஞானத்தால் தானாகக்கண்டவிடத்தப்பாசமும், பிராந்தியமாயிடு
உகமமுதலுநியுமென்பார் :- ஞானக்கண்ணினித்தித்தையாடி யுரத்துணைத்
தேர்த்தெனப் பாசமொருவ வெனவும்,

அவ்வாறுசிவஞானத்தைப்பெற்றப் பாசத்தையொழித்தற்குச்சாதனமாக
ஆன்மாதூயித்தல் பிராசியாகின்ற பிரணவதேகத்தைப்பொருத்தியபோது
அதுருபாகுபமுதலிய நமதுதியாக; சிவஞானமுன்னபஞ்சாக்ஷரவடிவங்களை
விவரிக்கக்கூறத் தத்துவமெவ்வகையாகக்கியமுறைமைப்படி பெருக்கிக்கூணி
வருட்டணுமைப் பழையபடியேபெற்று அத்தூரியாதிதெவமாய் விளங்கிநிற்கு
மென்பார் :- தண்ணிழையம்பதிவிதி பெண்ணுமஞ்செழுத்தே பெனவுங்
கதினார், பதிஅஞ்செழுத்தை விதிபெண்ணுமென்றமையின் ஆகமகெநி
மையும, துணைத்தேர்த்தெனப் பாசமொருவென்றமையின் வேதாந்தச்ச
லத்தையு முணர்த்தியவாறுகாண்க.

1942

தமிழ் சிதை: துணர்ச்சி முதல்
 நுகர்வெதர்ந்த : பிச்சை காணா.
 படுவென்று மத்தவர் பாடலா பழனி
 சோடொன் சிவந்தி சோந்தா சோதெ.

தன்னிலைப்பதிவிற் பென் துணைப்பெயர் பென்பார் முதலாக
கேட்கமுடும்.

ஒழிவுகளைக் கட்டி. சீக்கிரம் வரட்டும்.

தாயுத்தம் போதல் சான்றியம் கருத்தி
தாயுத்தம் துன்பம் தாயுத்தம்—தாயுத்தம்
அருத்தமுதல் சான்றியம் தாயுத்தம் தாயுத்தம்
தாயுத்தம் தாயுத்தம் தாயுத்தம்

[illegible]

தாமருத்தல்போலவென்றது : உயிமயத்ததொட்டும் உயமானதும்.
தாமருத்தல்போலவென்றதொட்டும் : உயமயத்ததும் உயமானதானதென்
தனையாக : சிவத்ததம, பஞ்சததமெனப் பொருளையுட்குறியவையாக :
காணவெனவும், பஞ்சததததததென்ருளையாக : மூலஞ்ஞானதும்
வருதிக்ஃபட்டன.

[illegible]

இத சிவானந்தத்தைத் தெரிவிப்பிருப்பதை யஞ்சமுத்தாவர்ச்சித்தெனவும், அகநாம்பமபோதக தனக்குகாரணமான கண்ணத்தானருச்சித்திருப்பவர்காரணசத்தவர்களை மனசினால், மனவாழ்வு அகநாற்றின்வழியொழுது தன் மனசினால், மனசுமெய்யாகாமாம் மனாப்பின்றித்திறவே ஆனவமாய் கருதுவான். இத்தான்ந்தன்னனைத்தானாகவேயறிதலையாய் மயங்கிவரும். மேலொன்றைச் சென்றதற்குத் தன்னிலையொருபொருளில்லாமையே காரணமாகவும், எப்போதத்தெரிசினமாய் திறவே திரிசனாகவாய்க்கவும், எப்போதத்தான் சொட்டாகாமாய் வளங்குதலே மாயமாய்க்கவும், எப்போதத்தானக்கு மறுதலின்மையானதே மூலாற்றான சித்தமுமாகவாய் பஞ்சமாகவொத்தமென உகறிஞர். இத்துவாசிரியர் அகநாற்றையே மெய்ததென்ற அஞ்சமுத்தாவர்ச்சித்தெனவும். வேத விசயமுடைபவென்பததென்றத் கனமச்செய்துத் கனஞ்சித்த தாமருசா டுண்டவனாகவறிஞர்.

இத சிவானந்தம் பரமவஸ்துவமானது சர்வவியாபகமாய்ருந்து தன்னிவையே உறுபயிக்குமித்தான் தனதுசத்தப்பருபமான சிவத்துவமாயதன்புடையெய்த்விதமான உயர்த்துதலுயர்த்துக்காவல். ஞானமுதலிய உத்தகாரணத்தாய்விந்து மாயாவிதபஞ்ச வாய்க்காமாய்ச்சென்று, சுரோத்திராதி ஞானேந்திரமங்கலினின்றும், வாக்கினேந்திரியங்கணாற்சென்று, சத்தாதிவிவரங்களை, வாக்காதிகண்மர்வரங்களைச் சகலவியங்களை யுறுபயிக்குமித்தான் இவையெனவறிஞர் தனதுவிபாயகமான சிற்சகமாகவே உறுபயித்தல்பொருள்மருப்பதைத் தானருத்தல்பொருளெனவுங்கொள்க. இவற்றைச் சிவஞானமுதலிய எல்லாபயிப்பதாகக்காண்பது பெத்தத்திசையும், இக்கருவி கண்டிருந்து சர்வவியாபகமான சிற்சகமாய்க்காண்பது முத்தித்திசையுமாம்.

இதற்குநாரணம்.

ஆகாரத்தின் தெரிமாயுள்ளவானது போகக்களைத் தனதாக்கித் கொள்ளவந்த கருத்தோடுஞ்சுரையில் சிம்மாசனத்திற்றுவந்தபோது, அமைச்ச னுதி தோட்டமிருக்கிறார்துள்ளசுரையில் யாவருடையசித்தமு மாசுறையெனக்கொளப் பார்ப்பிருத்தபோது, அரசனது கருத்தானதுவெளிப்பட வந்திருத்தின்பழியிவையுடையருள் செல்லவெண்டியகருவிகளோடுஞ்சென்று, தெய்வானைச்சிவத்தித் தன்னாசின்சுருத்திற் கொப்பிப்பதுபோலுமாம்.

பட்டணத்தார்.

அண்ணாள் விதிவாசியுப் பாதுகாணிபடைபோர் வண்ணமுதலாகவென்ப தாமவ சிவனு கண்ணுமில்லார் லுண் டெனப் பசித்த மனம் பப் பன்னியான சுகமெல்லா மெண்ணினைக் காரணமே விதித்தன மெண்ணாதே. இத்தனயில்வருந்தலி வந்துவிதானத்த முதையாமென்பதற்கு.

உதாரணம் குறையாதிட்டம்

[illegible][illegible]

சென்னை நகரில் உள்ள பல்வேறு பள்ளிகளில் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இவ்வாறு படிப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது.

புள்ளி : கருத்தின் மீது எதிர்ப்பு உண்டாகாது.

வினா 18 இல் கீழ்க் கேள்விகளுக்கு, சென்னை-7 தொகுதி சர்க்குரையினரால்.

[illegible]

வினா :—இக்கணக்குப் பற்றி உறுப்பினர் சாதாரண வினாக்களாக விடப்படுகின்றனவா? இல்லாவிட்டால், இக்கணக்குப் பற்றி உறுப்பினர் சாதாரண வினாக்களாக விடப்படுகின்றனவா? இல்லாவிட்டால், இக்கணக்குப் பற்றி உறுப்பினர் சாதாரண வினாக்களாக விடப்படுகின்றனவா?

[illegible]

[illegible]

வினா :—அப்போது உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா? அல்லது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

வினா.—விதர்ப், 24 சூன், 1978-ன் பிரமரிஷிகளும்; சனகாதிபரண
காத்திரிபர்களும் மின்னுவரிசுகளும் (உருவகம்).

வினா :—தற்போது டீஸ்களில் சுதர்மாதவியாக நான் தலையெடுத்து விளம்பரம் செயல்படுத்தி வருகிறேன். மூலக் கிராமத்திலிருந்து வந்தால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

விடை :—இச்சகராதியமுனிவர் ஒரு மஹர்வைத்துறத்தேயின்மூலம், செங்கனமேனி னருத்தம்பொருத்தவென்பதற்குப் பொருடெரியாதவர்க ளுடனாஃ சொங்கதபோது வருத்தின்றது. அந்தெங்கனமேனி னருத் தவிண்ணத்தையும் பொருத்தலின்மின் னுரைபு மொப்பக்கொண்டவர்கள் சொங்கதெயன்றி யதனருத்த முழுதக்கெரித்தவர்க ளுடனங்கருத்தம், அந்தெங்கனமேனி அன்னத்தையுத்தருத்த கத்தமுலங்கிளக்கொன்னிது மஹர் வைத்துத்த சருருருக் கந்தக்கங்கொன்னிது மஹர்வையுத்தருத்த வாயு பவணம்பண்ணியு, மஹர்வையுத்தருத்த சமாதியிலயித்தபவணம்பண்ணியு, யினத்திலித்தசமுண்பரியத்தம் யாதாயினமோ கருத்தவிருத்தமேயன்றி வே தின்றது. பொருத்தயித்தசத்திற் சருமமுண்பரியத்த யின்னப்பொருத்த

[illegible]

உதாரணம்: குடிசைக்குப் பக்கம்

சுருதிநாட்டினரது கருத்துப்படி இவ்வாறு தவிர்ப்பது
 தவறாக இருக்கக் கூடாது. இவ்வாறு தவிர்ப்பது
 தவிர்ப்பது தவிர்ப்பது தவிர்ப்பது தவிர்ப்பது
 தவிர்ப்பது தவிர்ப்பது தவிர்ப்பது தவிர்ப்பது

க.கா.1 விதிகளின்படி கட்டப்பட்டிருக்கும் அளவுக்குரிய தொகை
மீட்டும். அப்படிப்பட்ட தொகைகளைப் பற்றி ம.ப. நலத்துறை அமைச்சர்
யார் விதிகளின்படி அப்பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன்
வருவார்களோ என்று கேள்வி.

திருமந்திரம். தூய்மையுள்ளவர்கள்

ஆறுதலாக உபயோகப்படுகிறது. இது
வெகு கெட்டதாய்விட்டதென்று கருதுபவர்கள்
விஞ்ஞான வாதிகள் கூட்டி மறுபுறம் கருது
கிறது. இவ்வாறு மறுபுறம் கருதுகிறார்கள்.

சிலாப புவெளசு இத்தி மொதுகக்
பவரம மறசிய மகனைய தரகன்
சிலாப வசெயிவ வெங்கென மீ. இன்னத
மயராய் மகன் இவர வயனகத மீ. ௨.

தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில்
பெரும்பாலான பகுதிகளில் தமிழகத்தின்
பெரும்பாலான பகுதிகளில் தமிழகத்தின்
பெரும்பாலான பகுதிகளில் தமிழகத்தின்
பெரும்பாலான பகுதிகளில் தமிழகத்தின்

அங்கமுநாதம் வேதம் தோதியு
பெருங் பிரானெழுத தோன்றி இருபயது
சங்கைகெட் டட்டியழுந் தோன்மறபுது சாத்திர
வங்கரை சேர்ந்த வரங்கரை மாபெ

பழுத்தன வவந்த பழைநாள் யுள்ளே
விழித்தம் ஞாங்குப் விளைபற்றவா ரிவ்வை
பெழுத்தறி யோபென் அறாப்பங்க ளோத
தொழுத்தன பழுத்த பெழுத்தறி பாநீத,

தநூலாசகம்

"...நேயோ நவஞ்செய்தென் சிவபாடி வெனம்பெற்றேன்."

ஒளவையார்.

சிவபாமவென்ற சித்தித்திருப்போர்க். சிவபாமருளாளும்கு.

தேவாரம்.

காதகார்க்கு சிவபாமன் ஸர்வம்கி
பொருட்கார்க்கு ஸர்வம்கி கும்பபது
மவத காங்கினு மெப்பொருளாவது
காதகார்க்கு சிவபாமன்.

பட்டணத்தடிகள்.

சிவபாமபொருளாருளபாமவெனது மாதகாரு
விபவிட்டோர் மிவனாருபுரப்பட்டுமெப்பருளார்
சிவபாமபொருளாருளபாமவெனது மாதகாரு
சிவபாமபொருளாருளபாமவெனது மாதகாரு.

அஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
வஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
விஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
புஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு.

சிவஞானவள்ளலார்.

அஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
வஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
விஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
புஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு.

அஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
வஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
விஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
புஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு.

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

அஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
வஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
விஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு
புஞ்சல் காதகாருளபாமவெனது மாதகாரு.

கருத்தினை நான் நான் உணர்ந்ததெனது
கருத்தினை நான் நான் உணர்ந்ததெனது

பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான்
 உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி
 நான் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி
 நான் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சுதந்திரப் போராட்ட அறிகுறிகளை வெறுத்து
மதப்பாசியை மட்டுமே மையப்படுத்திய தனியாக
வகைப்படுத்தி வணங்கியது மிகுந்த தாழ்வு
சிறப்பாகத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.

பாசகாக். கிரண்மடபுரம் பத்திரிகைத் துறர்
 1991-92-ம் ஆண்டு கிரண்மடபுரம் பத்திரிகைத் துறர்
 காக். கிரண்மடபுரம் பத்திரிகைத் துறர்
 பாசகாக். கிரண்மடபுரம் பத்திரிகைத் துறர்

மகதி : அப்படி மறுபெருத் தெய்வாத மஃ இரத்தி
 னீர்து பொருளாயல் காட்டி நின்றான் ஸுழிபடைத்து
 ழுந்து மீண்டான் மறுபாதி நேர்துப் புத்திதந்தான்
 காதல் கணபதித் தம்பலங் கலிகைகல் மெகம்பனை.

புருஷர் மண்ணை மண்ணெண்ணெயாக மாற்றினான். கா
மி புத்தன் மண்ணைத் தரவில்லை என்பது அருள்மொழிதா
னாகிய மஹா பாவந்தீசர் நடவடிக்கையின்மூலம்
வேறிய ஒரு நகரைப்போல் பாண்டச்சி பெயர்ப்பெண்.

[illegible]

அசனப முலசித்த.

அஞ்சு மென்செழும வாக்நெய் மெவருளு கொளிருய் பரமத்தின்
தன்சு தாதாச் செழுதனி ஈசனபர சயம்புமென் திடவருள்

துஞ்ச வின்றிழு வேந்தா பார்த்து நானகர் சுவாமேவ
உஞ்ச வின்றினை ரெ நான உளாய் தெனம்ப வேதம்.

தத்துவசாரம்.

அசைப, தன்மீனின் செழுந்த முழுது இவ்வெறு மதின்பாரு
யிசையு உய்விடப் பதுகொடு உளம்பு போக்கு முபல்கின்ற
சகைகள் காதுட னியெபு தென்பது வசனப்பி னீனைவன்று
செய்தா முயிர் பாகதென கததுவ க்குத்ததுத னீனைவைபா.

பூணப்பிரகாசம்

அகல தென்றி புலையின் நுடும்முத லணுகிப் தடையின்றி
மிதுப சம்பர மாட்டு மகுப மதுவக மெனும்த்தாற்
மகவ தொன்றிப் பாடிடல் மிடைதரு தகைவற அளமெய்பா
மிகப் பத்திக திதமக மறவெறு மெனெறு சிவமாயல்.

ஆத லாகம் பிரபா வதுவென் வசனபான் மொழிபாலே
சுபத மின்றியா வாகிய மவா து மிகிய பாணவத்தாற்
பேத மொன்றி அகாசெய்தபர்செனப் பெரியவா தாத்தோடே
யோது வின்றது அவமைப தறமிகு மொலியுப லிடந்தானே.

அசைப முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம். ஆனந்தபோதம்.

அஞ்செழுத்தி னாரும்பா ரூபா பறியக்கூறி லுக்கைமனம் பிரா
னாதி பண்டதன் னேருய்த், துஞ்சலற வவறவறயுணர் னானே பந்
தச சொல்கிறத ககச்செய்யப் முடிந்த னெனகை, பெஞ்சலினா
மறைபவாத கொடியது மவசதகிர்த்த கரும்பொருளஞ் செழுத
தாளிங்கன், வஞ்சமற அணர்த்தியான் மொழியி லுண்மை மதித்தவர்
தம் பெருமையினை மதிக்க லாமோ.

தீய்ப்பரிசு சிவசீவ ரென்னும் வண்ண மிசண்டெனவன் கடைத்
கிடந்த அபாதிக்கி, மெய்ப்பரிசு கலாபிறந்து வினங்க லின்ற விமல
சதா சிவத்தையே மெய்ப்பரிசு காட்டு, மொப்பரிய வஞ்செழுத்தை
யிவனமெய்யே யுணர்ந்தவனொன் சிவமொருணா தோயுஞ், செப்
புறனோ சயர்வெயிற் திருமயத்தின் தேசதனும் நியபவஞ் செற
வ் காணே.

தே. அ. காக்கம் துருவரங்கி ஐயர்.

[illegible][illegible]

அகாச முந்திர மரம் பாடு
மகாநாடு சிவன் புகழ் பதததத்
செகாநாடு சிவன் மகாநாடு பாடு
மகாநாடு சிவன் மகாநாடு பாடு.

[illegible]

E. 13. 10. 15. 16.

அருட்கண் மலிந்தாங்கொருபுறம் போன்று
வருட்கண் நூலொக்கொடுந்தென்றபாறெ
யிருட்கண்ணி நோக்கிவெய்திதொன்று
தெருட்கண்ணி நோக்கென்கூறுதொனிடமே.

பொன்னிய உறைத்தது பொன்னணி சூடணம்
பொன்னிப் மலராதது பொன்னணி சூடணம்
தன்னிப் பழுத்தது தன்னிப் பூக்காதது
தன்னிப் பழுத்தது தன்னிப் பூக்காதது.

மாணவ மனதில் மனதில் மனதில் மனதில்
மாணவ மனதில் மனதில் மனதில் மனதில்
மாணவ மனதில் மனதில் மனதில் மனதில்
மாணவ மனதில் மனதில் மனதில் மனதில்

அறிவா பறிபாகம் சிங்கி பவனை
பொதினா பொழிந்தெடுத்துத் தானுள் போத
னறிவா பவந், ரிஜூட் டாளு பறிபவன்
செய்தவகி சிங்கி நகல் சிவனு மாமே.

செய் செய்வதில் செய்வதில் செய்வதில்
செய் செய்வதில் செய்வதில் செய்வதில்
செய் செய்வதில் செய்வதில் செய்வதில்
செய் செய்வதில் செய்வதில் செய்வதில்

உத்தவிதவண்ணம்

தண்ணீர் சிவனெனத்திரிபாடிக் கானின் றுணர்த வஞ்ஞானம்
தண்ணீர் பரமபெருந் தானியங்கி தானின் றுணர்த வேஞ்ஞானம்
மண்ணீர் உகாடர்சை மிபமது மூல வசவம் வாத்நையும்
பின்னை பொருங்கி பொழுத்துவிடும் பேணல் விடுத லவைவேண்டா.

உரத்திதத்தேர்த்தெனம்பாசமொருவனப்பதற்கு உம்.

தீருமத்திரம்

பெருக்கப் பிதர்நிலென் பேர்த்தேர் நினைத்தென்
விசித்த பொருட்கெல்லாம் சித்தாவ துள்ளம்
பெருக்கி பெருக்குந், சுருக்கி சுருக்கு
மருத்தமு பத்தனை பாயாதுகான் வார்த்தே.

பாகவதம்.

நீயமிட வறியி னுநே மறிகின்றி னாண்ட பாகி
பொம்பெறுப பாகுலாபம் பெவருங் காள னீர்பொள்
வலக பாகி பாகுலாபம் பெவருங் காள னீர்பொள்
பொம்பெறு பாகுலாபம் பெவருங் காள னீர்பொள்

வேதாந்ததீபிகை.

"உலகமொத்தேயுநது அதுஅழிவதில்லைபென்றும் மாணக்களை
சோக்கி, உலகமொத்தேயுநது அதுஅழிவதில்லைபென்றும், சாணமாவது எங்
கும்பரிபுராணமான பாகுலாவேபென்றும், தாயிடக்கியிள்ளைப்படியே,
அப்படியே பாகுலாவில்லாத உலகத்திதத்தென்று ஆசிரியர்கூறு, மேலே
மாணக்களாகும் ஆசிரியருக்குடக்குந் சம்பாதமாவது:—

(நா-நீ.) தாயிடக்கப் பிள்ளைபிறந்தவுபோல் பாகுலாவின் கண் உள்
குறிக்குமாயின் தாயிடக்கப்பொருள் பிள்ளையேறுபொருள்; சுன்றியுள்ளான்
கேண்டப்பொருள்கள், இவ்வுலகமானப்பிள்ளை முகமேயத்தையார்ப்போ
மாவால் பாகுலாவில்லாதப்பொருள் உலகமுகண்டப்பொருளாகின்றன,
இதயாகவந்து பரிபுராணமென்றுரைத்தற்கு விசேஷ மாகின்றித.

(நா-நீ.) உலகமொருவனென்றும் அதற்குக்காரணம் பிரிதொரு
பொருளில்கொண்டதென்றும் சித்தாந்தத்தை மறக்கவேண்டி இதற்குமேல்
பொருளொன்றுண்டெனத் தாய்பிள்ளையுலகமான உறியேயன்றி அதவே
சித்தாந்தம். பின்னைப் பாகுலாவதுபோல் பரிபுராணமாயும், தாய்
பிள்ளையுடனத்திலுள்ள கண்டத்துவம்இதிலில்லை. இவ்வுலகமானத்திற்கு
உலகமேயல் பாகுலாவேயுலகமேயல்.

நிலைமென்றுணர்ந்து மீளவேற்றின்றது. அதாவது மண்ணின் நிகடமென்றுப்பொருள்வெனஆட்கூறிப்பேசும் பெயர்த்துத்தோற்றமெனத் பார்க்கின்றோமன்றோ?

(சு-அ.) உலக-பொருளெல்லுமென்பதற்குமாத்திரம் கலிற்றித்யம்பும் கெளிஞ்சிலிவெனவியும் திருட்டாக்கியென்ப நிழற்றமல்ல, சூலியத்தோலமுடையாசமற் பரிசுகொண்டோ. அலிபுத்தெனின் ஈனவீரம், காணவென்றி? மூங்குவந்த மின்னெனத்தணி னும் மின்னெனத்தென்றி கொணமே யிருக்கின்றது, அதனொழுபகம் அசத்தெனத்துணியினும் தோற்றிக்கொண்டதானிரும்.

(மா-அ.) காணவென்றது சிலிலமென்று தெளிவிப்பின்னர்த் தோற்றியும் அதுதருக நிந்தமருகியும்; அதாவது நீதருத்தவாதிக்குதலுதிகலி. அதுகொண்டதன்றி; அது சரிசெய்தனாவ் அதுபரிசுப்படுகின்றன; ஆதலினால் அது அதுதருதாமுத.

(சு-அ.) உலகம்அசத்தென்றுணர்நிலும் பெயர்த்துத்தோற்றமென்பது லணாயிம்மாதிசம் காணவீதருட்டாத்தம். மற்றநபமொகின்றதைப்பற்றி வேறத்தருட்டாத்தமெனும்: அத்தாவது சந்திரத்தோலத்திற் காணமுமரும் பரிசுபெறும்பொருளாய். அவற்றிற்காணமுமரு தோற்றமெனும் அதுகொண்டதொன்றாம்.

திருட்டொரு சமையதவாய்கரு மிடவாது கொள்விதெனில் கூறியிருக்கின்றார். அதுகொண்டதாமுத.

—சுகசொருபம்

ஒன்றென்றே சொன்னு லுலகமெனென்றிடவே

சின்ற பழுதைநிலை சீளாவம்—மன்ற

உதித்தது நபபொருளி லுண்டாமென்றோத

விதித்த பழுதை விளக்கின்—உதித்தபாம்

பெரு மதமேயெழிற்சிவங்கண் மெழுகை

மோகாதி தோற்ற கொணவென்ன—மோகமறக்

காணவென்றிலுலகமெனக் கண்டெனீர் தோன்றுதல்போல்

காணியிப்போய் பாத்தோற்ற மென்றிசைப்ப—காண

பழுதைவிளிந் பாய்பும் பகர்காண விரும்

கழுமே தகவா பிவைதாம்—குழியிபே

காணவா யோப்பொருளில் கண்ணுவதெ தென்றிசைப்ப

துருத பொன்மண்ணி காபாண—காண

உயாதி தோன்றுமொரு காணம்போற் றெழ்துக்

நிபயாக் காணென்று செப்பத்—நிபயான்

[illegible]

துன்பந் துறக்காது முன் பனாநெய் பற்றெல்லாம்
வெற்றெய்யைப் போட்டார் விற்றவனேபோல் — சொல்

பெயருடைய பனாநெய்யைப் பேணாத கக்கி
செய்யாததே தொன்மே திகழும்.

உத்தராய்த்போதநீயிகை.

இந்தாங்கென்கின் அகம்பிருத்தியாகிற சத்தியானது சன்னிபாதத்தை
படைத்தவன், உத்தராயம்பன்னினவன், உன் உத்தன், உத்திராயன்னு
கிறவன், பெய்த்துட்டான் தூய்மைகள் தங்களை விபரிதமாய்ச் காணுகிறது
போல: சாக்ஷம் தான் அகநாயகம் உன் பாய்நுருத்தாலும் அத்தத்தாகம்
காமாகிற பிராணினுலே மால்கனம்பண்ணப்பட்டு அதினுலே தான்றானே
காணென்று விவாரியானவர்போலேஆனார்.

இவர்காணென்கிற அகம்பிருத்தியாகிற சத்தியானது சாக்ஷயத்தா
னப்படி விவாரியாய்த் தோதறுவக்கிறதோ அல்லது சாக்ஷயினிடத்திலே தான்
ருளிப்படி காணென்று விவாரியாய்த் தோற்றுவித்தோ என நகேடனுக்கு.

ஆத்மாவைத்தவிர தனக்குவெற்றே சொருபமில்லாமற் போகிறபடியி
னாலே தான் புகை தோதறுமாட்டாது. பின்னையோடென்றும்; தனக்
கதிக்ஷிபானமான ஆத்மாவைத்தவிர உகாப்பாற் காண்பிக்கிறது அஃதெப்
படியெனின் சாக்ஷயிருக்கிற சத்தியானது தான்றானே சரப்பமாய்த்
தோதறுமாட்டாமல் தக்கவைத்தானே சரப்பம்போ வெப்படித் தோற்றுவித்
கிறதோ, அதுபோகவும்; தன்னும் ஜலசத்தி, அக்கினிசத்தி, மிருத்தசத்தி
வையப்போலவுஞ் சாக்ஷயினிடத்திலே மிருக்கிறமாயையும் ஆத்மாவைத்தவிர
சொருபமில்லாதபடியினாலே ஆத்மாவைத்தானே விவாரியோல் காணென்று
செய்யும் தோற்றுவிக்கிறது.

ஆத்மாவாகச் சூகாசம்போ சொருவியாமுமன்றியிலே நீர்விவாரி
யன்றோ அப்படிப்பட்டவரை மாயைப்பட்டபடி விவாரியாய்ச் செய்வப்பண்
னும், தூத, ஆகாததைப் பருகாகாமாய்ச்செய்ததும் வாய்வைக்கருதிர்செய்த
தும் உகாததோத்போ உசைத்தமா மதன்சசைத்தேகமறத் தெனிலக்கயென்க
மென்ற மானுக்கனுக்காசிரியர் கூறவதாவது.

கடாததைக் கூட்டிவைக்காது மாவைக்குச் சபாவத்தானே : இல்லாமற்
போனது உதற்குமாயாத்தியென்கிறவையோ இல்லாமற்போகும் இல்லாததை
உண்டாதுதுப்பா த்தோற்றுவிக்கிற சாமர்த்தியத்திற்கே மாயாதத்தியென்று
காமம், மாயைப்பமாய்க்கிற ஆகாமததயிலே கத்தருவகாததைத் தோற்று
விக்கிற தூற்றாவகத்தானுடைய சாமர்த்தியத்திற்கு மாயையென்று எப்ப
டிப்பெருண்டாய்க்கிறே அஃதெப்படி கடாததைக் கூட்டிவைக்கிறதோ அது
போலவே, மாயாததிற்கு கடாததைக் கூட்டிவைக்குமென்றும்.

தூற்றாகத் தோற்றுவிக்காமல் தன்னால் வித்தியாததையும் சொற்பனது
மாயைப்பம் மாயைப்பமாய்க்கிற ஆகாமததயிலே கத்தருவகாததைத் தோற்று

[illegible][illegible]

சான்றிதழ் பிரமாணமுடையதே தொண்டு, அதன் மீதுமே அப்படிப்
பொருள் சொப்பாசுரது சொப்பாசுரதுதலையுடையதே பிரமாணமுடையதே
சத்தியமாகிதொண்டிதேதேயுடைய அப்பாசத்தையுடையதே தொண்டிதே
மீதுமே விதித்தபடியாகி சான்றிதழ் மத்தியமாகிப்போகிறது அப்படிப்
பொருள் மீதுமேயுடையது. தாண்டிதழ் அப்பாசுரது பிரமாணமுடையதே சத்
தியமாகித்தாண்டிதழ் அப்பாசுரது மத்தியமாகிப்போகிறது அப்படிப்
தாண்டிதழ் மத்தியமாகித்தாண்டிதழ் அப்பாசுரது மத்தியமாகிப்போகிறது

சான்றிதழை உடனே திரும்பக் கொடுக்கவேண்டியதென்பது பரிந்துரை
செய்து-- சான்றிதழைக் கொடுத்த சான்றிதழைத் திரும்பக் கொடுப்பது
பலவருக்கு உபயோகமாகவரும் பரிந்துரைப்பதென்பது வேறுபேரார்
சொல்லுக.

தமிழகத்தின் - சிவந்திசை - பற்றிய செய்திகள்

செய்து, அதன் பின்னர் தமது தாயை மீட்டர்

சென்னை, 1950. 100 பக்கங்கள். ரூ. 1.00.

காண்பதற்கு உரிய கட்டி கையாள்வதற்கு

பாபநாசம் தாந்த பொருள்.

சுயரேதவா" அந்தஸ்து வளம் அட.

[illegible]

வினா எண் 10: கனடா, தாய்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற
கனியமான நாடுகளைக் குறித்து கனடா அரசாங்கத்தின் திட்டமிடல்கள்.

கனம், உருளுகுருகுருகுவாட ராவிற் கனவுடன் குணங்கொல்
 கனவாடி கனவாடி உருளுகுருகுருகுவாட ராவிற் கனவுடன் குணங்கொல்
 கனவாடி கனவாடி உருளுகுருகுருகுவாட ராவிற் கனவுடன் குணங்கொல்
 கனவாடி கனவாடி உருளுகுருகுருகுவாட ராவிற் கனவுடன் குணங்கொல்

மனத்திற் கனவு. கட்டுவன் னா. மது கலந்த பிலகாரத்
தனத்த சுவரெழ லா. மெது று மனத்திற் றி மகிச்ச்செய்யுள்
மனத்தி னனவு. வா. 394 மயக்க மிகா து நுப்பன தின
கனத்த சதகுசம் து. படுமலத் தண்டாழ் நனைந் தா துருப்பான்.

சிலகா தரத்தையி னுத்தொரு சீரொரவகங் கனவடைந்து
யங்கையுத்தனை யாடையொகா யுத்த மகாபீர னனவுணரின்
அங்காரு மகாக மயாகமெகா யத்தக கணமே நீக்குமுதின்
இவகாரு சீவந துவரமகா யிர்புந தன்னத்தோர் தககணமே.

கனகசபை நவமீன் மூர்த்தி தந்த கனகி னனைவ தொக்கிடினக்
கனகையொடாழ்ந்த வக்கணம்பெருநாறு நனில் விழிக்குமதின
நனையச சுகந்தப மபை மூர்த்தி நனவித தீண்டிப் தொக்கிடினல்
நனையொடாழ்ந்த வக்கணம்பெருநாறு தொருபத் தேவிழிற்கும்.

கணவை பொழிந்து நனவுதனைக் கண்டார் நனவி னின்றபின்
கணவை நீராகி யிடிந் முன்னக் கண்ட படியே தோன்றமதிந்
நனவை பொழிந்து தன் சொற்ப நன்று யுணர்ந்தோ ரதினின்ற
நனவை நீராகி விசையெனந் நாடிந் முனமப்பற் றென்றியிம்.

உதரக யோக மதிற்கணி ஓலக முயிர்கள் விவகாரம
செற்கு மெய்ப்பாற் ப்ருன்றபதைத் தேறிற் பொய்யா யிடுமெனின்
மறக்கு மாயா யோகமதின் யாசர் தத்தம் விடதெனப்
பிறக்கு மவைக டமைத்தேறிற் பேசும் பொய்யாப் போய்விடுமால்.

ஒருவ னுடைய கைபிடுகளை முண்டா முறக்க மோகமதின்
ஒருவ னுடைய கைபிடுகளை யொருவ னுடைய மிகதாரும்
பொருட மதன் டாகைபிடுத் தோன்று நானு விதசகமம்
சொருவ மிகதி விதபதகுத் தோன்று மனைத்துத் சொருமே.

படிசுவல் தடுத்த சிறப்புகளில் பத்திப் பாடி மச்சிறமாய்ப்
படிசுவல் கீழ்க்கேள் பசுரு மிசுதல் தகைமைபோன்

முதலி னாக கொண்டு சென்னைக்கு வர வந்தார். இவ்வாறு
முதலி னாக வந்த தமன் சென்னைக்கு வந்ததற்கு

பழநகர கனி : திருச்சிநிலை : பழநகர : கனி : திருச்சிநிலை
பழநகர : கனி : திருச்சிநிலை : பழநகர : கனி : திருச்சிநிலை
பழநகர : கனி : திருச்சிநிலை : பழநகர : கனி : திருச்சிநிலை
பழநகர : கனி : திருச்சிநிலை : பழநகர : கனி : திருச்சிநிலை

[illegible][illegible]

உண்மையெதிரிவந்தும், உ-மீ சட்டம், பாசுக்கன்செய்திருக்கும் கொலை
கொலைகளும், பயின்றுகொடுத்தும் கொடுத்திருந்தும், சாதிவெறி
தப்பினதும் தவறாததும்பிறவு - என்னென்னவோ சமயத்தின் தாதுதலை
மீறினும், எதாவதுபுறநா உண்மையிலுள்ள என்னென்னவோ தவறு
கச்செய்த, பேசுமதின்மீதுதான் தானுக்கிட்டுவன் பெருநெருப்பாடுவான்
பேசுகொழிபிடுவான், ஏன் தான்.

செவ்வாறுநிதிமாள். ௧௨-ம் ஆ-ம், ௧௮௮௪-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி ௨-ம்
 செவ்வாறுநிதி: திருவடங்குளத்திலுள்ள, செவ்வாறுநிதிமாள்
 ஸ்தலம், ௧௮௮௪, திருவடங்குளத்திலுள்ள செவ்வாறுநிதிமாள்
 ஸ்தலம்.

அங்கொருசுத்தி பெற்றுப்பெண்பாவிய பாலேயுண்டென்பனின்.
நெந்து.

திருக்களிற்றுப்படியை : தன்னுடையபெறுவதின்மேல் பேரின்பிதானென்
றுத், எவ்வளவுவந்திருக்கின்றான். என் றும், உருவங்கள், நிலைமைத்
தில் னானெய்வத்துடையதாய் வெ ருந்தமையோடுதலின்; புகார்செய்யுப்

[illegible][illegible]

இன்று ஷே. சித்தியார் மாயாவாதிமஃமறுதலை யேழாஃதுபாட்டித்
 "பேணதேபெஃது பிலதமக்ஃபொருக் பேசவாருமுளகோ;" என்றுத்.
 இஃவெளுதபேத முதாருத்திரத் திலிபித்தவென்னு ஃதன்றும்வென்பாபி
 ளுதாபி லிஃவதமுன்னது மஃவாதபொரு டோன்றமென்னுஞ் சூனியவாதி
 ஃதரும், இஃவதமுன்னதமாய பொரு டோன்றமென்று மகோத்தவாதிகரு
 மறுஃபெப்டவா தறிஃ" பென்றத்; "உன்னதமியவுவஃஃ கோன்று"
 மென்றத் ஷே. சித்தியார் சுபஃஃமேழாவதருத்திர மிண்டாவதபாட்டித்
 "சத்ததததிரிதாண்டத் தான்சஃதமசத்தமன்று, சித்தாஃபா சஃசத்தாபி
 சித்திரித்" என்றுத், ஆன்மாஃசத்தாவது ஃவஃவதன்றென்ற கூறத்
 வென்றே? முன்னித் சஃபஃதறிமாத மயஃகமன்றோ? அறிபஃபொருக்
 காஃவாஃவ அறிவாஃபொரு ளாகிஃன்றினன்னித் "உணருருஅசஃ
 தென்னு மாருஃருத்திரப்டி அறிபஃபொருக்யான்ஃ மசத்தேயாதல் ஃதிரி
 ஃவாஃவாஃஃமாத்ஃதாஃஃவோன்ஃம்.

சதசத்து அசத்தேயேன்பதற் றுதாரணம். ரிபுகீதை.

“சதசதாயத் தோர் தவது மாத்நோயாதும்.” இன்னும்பாண்டியர்
குணியென்னு மோதாஞ்சுத்திதத்தில் அசத்திவது என்றிருத்தலையு முணர்ந்

[illegible]

மகாநாதராயன் என்பவர் 1-வது பத்திரம்.

புராதனநிலையமான அனல் (அந்தரணம்) இல் பதிகப்பெற்று
 உயர்ந்த நிலைப்பெற்றிருக்கின்றன. இவ்வாறு உயர்ந்த நிலைப்பெற்றிருக்கின்றன. இவ்வாறு உயர்ந்த நிலைப்பெற்றிருக்கின்றன. இவ்வாறு உயர்ந்த நிலைப்பெற்றிருக்கின்றன.

மாந்திரவங்கிபோப் பத்தி

“அவருள் ஈசன் தன்னிச்சத்தினாலேயே உருப் பானேசாயிற்று.”
 “அவன் உருபுதான்.” “அவன் உருபும்தான்.”

அதிபதிக்குரியவருக்கு

“தமிழ்நாட்டில் எல்லா மக்களும் தாய்மொழியைப் பேசும்படி”

உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த விஷயம் : பிரதமரவரவர்களிடம்.

இவ்வாறுதான் பரம்பரையும் பாடுவதன் மூலமாகத்தான். பான்
காந்தி பரம்பரையினரின் சாஸ்திரம் சிவபுராணம். அந்நாறு
தன்காரியான சமஸ்தாதி பரம்பரையினர், கந்திபுரத்தும், பரம்பர
தும், துர்த்தும் அந்தமூலமான பரம்பரம் பான்; பான் பரம்பரையினர்
மூலத்தமூலமான பரம்பரம் தும். அந்தமூலமான பரம்பரம் சமஸ்தாதி
பரம்பரையினர். இவ்வாறுதான் பரம்பரையினர் கந்திபுரத்தான அந்த
மூலமான பரம்பரம். இவ்வாறுதான் பரம்பரையினர், அந்தமூலமான பரம்பர
யினர் துர்த்தும் பரம்பரையினர் பரம்பரையினர் பரம்பரையினர், பரம்பர
பரம்பரையினர் கந்திபுரத்தின் அந்தமூலமான பரம்பரையினர். அந்தமூலமான பரம்பரையினர்
பரம்பரையினர். பரம்பரையினர் பரம்பரையினர் பரம்பரையினர் பரம்பரையினர்

என்றுள்ள அந்நவநிகழியில் சித்தார்த்தம் வேதாக்கமதமெனவும் பெறப்பட்டு
தலில் ஐடி சித்தியார் காணோ பிள்ளைமென்பாணாத் தூயித்தது. தள்ளை
வேயதிகேடும், மாயாபாதி, வேயெயத் திபுக்கொண்டதொடு, வேதாக்க
முதலியவைகளையும் தூயித்ததாயிற்றென்க.

இதுவேயென்பதில்: அது அங்கவதந்திரத்தின் எண் என்பது காந்தி
யார்த்தத்தில் செவ்வென்றும், வட்டியார்த்தத்தில் கூடக்கொண்டும், எண்
பிரமபென்பது காந்தியார்த்தத்தில் பாசமொழுதி காணத்தானென்றும், வட்டி
யார்த்தத்தில் முக்கிய மொழுதி காணத்தானென்றும், கூறுவதற்

சித்தேஸ்வர ஸ்ரீரத்தினச்சிவியிற் பரவிக் கட்டிய நகத்தாகலின், தானே பரம மென்பதும் பரவிக் கட்டும் பிரம மகத்தாமெனின்: ஒன்று மற் றொன்றுத நானுப்பரவிய நகத்தானுமெய்நித தனதெதாத்த சொ டந்தப் பாதசானுநிகாணப்படி தானெனப்பவித்த லகத்தாகாது. எந் டனமெனின்: சாத்தனொன்பவன் கோற்றனென்பவனைத் தானாகக் கருதுக லகத்தே: சொற்றன் சாத்தனிடத்தி லபாயாயிருத்தலினும்: இதுபோன்று புகட்டியவரின் சித்தார்த்தப்ப தானலாத சிவனைத் தானாகக் கருதுக லகத்தேயாம். மேட்டித்திவ்வளவத் அசகுமாயன் பின்னர்த்தா னாச னென்பும் மேட்டனன்கொன்றுக் கருதுவதினு வவ்வகத்தன்மை யவனிடத் தி லபாடாத வெட்டனயன்றே, அங்கனமே அந்வைத சித்தார்த்தப்படி சம்பந் தன ததிட்டாது வடிவத்தைத் தானெனக் கருதுவதினு வவ்வதிட்டி டானப் (பிரமம்) அகத்தாகலின்று. இதுவும் துவைதபாவனை வேதசம்மத மந்தரம்பத பௌதம. இவ்வுறும்;

மாயாவாதி மறுதலை 1-வது செய்யுள்.

“மாயே பிரம பௌநுநாதது ஞானம்பேய்த்தே நெனவெண்ணி
பூனெயகுத் தின்றுயிர்த்த ரூபதேசங்க ளுநாததுவரு
மாளுத்திதே டனாப மாயாவாதி பேபாதித்
தானே புநாக்குமந்தாதி னுண்மைதன்னைச் சாற்றிடுவாம்.”

என்ற உறவின்றது. இச்செய்யுளுக் கிவரினத்தவர் “ஆன்மாவஞ் சிவருமென்றது அகப்பிரமமென்று சொல்லப் பிரபஞ்சமெல்லாம் காணற் சலம்போலப் பொய்யெனக்கருதிக் கருப்பாகப் நீங்காமென்று தான் மற்ற ள்ள ஆன்மாக்களுக் ரூபதேசங்கள் சொல்லித்திரிகிற காணயில்லாத அறி வினானுயி மாயாவாதி பித்தேறி வேதாசமக்களுக்குப் பொருத்தாமற் றனக் ரூப்பொருத்தத் தானே சொல்லிக்கொள்ளு மந்தலின துண்மையின் தன்மை வைச் சாற்றுவாம் என்க” என்றும்,

“மாயேயுருத்தி கின்றென்பது தான்பிரமமாயின், காணிப்புருதல் வேண்டாமென்பது கருதியென்க, உயிர்த்தரூபதேசங்க ளுநாததுவருமென் பது சிவ ஆன்மாக்களுக் தன்னைப்போலப் பிரமமாகையால், உபதேசஞ் சொல்லவேண்டாமென்பது கருதியென்க,” என்றுமூலாகறி யிருக்கின்றனர். இதிக்:

- (1) மாயே பிரமமென்று உறதற்குட்பாது.
- (2) ஞானத்தலைப் பேய்த்தேற்போல் உறதற்குட்பாது.
- (3) எவ்வாற் பிரமமாகைய ரூபதேசம் புரிதற்குட்பாது.

இவைகடமென்பான் மதிசேடனு மாயாவாதியும் பேபுமாமென்பது ஞானிய லிஷயம்.

[illegible][illegible]

(2) தூயக் (உரலே) பெய்ததில் (கால்களில்) வந்து உறபுகள் (அத்கடறி) பதிகெட்டு மயங்கிப் பெயென்று உறபு அச்சிடுவானென்றார் ஒன்றுதவறு நன்றி நுதலாகுது பாட்டின்: "கூலசைநு நுதலமெலா மயங்கத்தென மென்றிந்தகல" என்று நுதலுந்மயங்க மன்ற நுட்டிப் பக்ககூறியது தனக்கேத மொட்டை, பிறர்க்கேத உத்காயன்மயங்கிவா மாள்! உலகத்தென்பது "உலகுரு அசல்" தென்று மெழங்குந்திரித் தானே ஈந்து மிகத்தும். அசத்தென்பதற்குப் பொருள் சத்தென்பவளி ளிப்பாறு பதார்த்த உணர்ச்சியின் மயங்கிக் கூறுகாணிக் குறித்தன்று நுதலிடுதென்ற கூறிற்று.

உலகம் அசத்த (சரிமம்) என்பது பிரதிக்ரு, உலகுருயா (தமய
யம் பாகுபாடுமயதா) மிகுத்தலிடு சென்பது ஏது, மாத மாத உலகுரு,
அது அது அசத்த, பெயட்டிபாசென்பது உதாரணம், என்னும் குறாசா
வரம்பெயும் காண்க.

காசிகாண்டம்.

தாளவிடைத் தொலைநிலை கயிற்றினிவ்வா னாடிமுகைவிடப்பட்ட
கடங்குதகிப் பிற்றேறும் தும் வெண்ணியும் முதலுண்ணை குறிக்கித்தீரும்
புனலைபோ னினையறிவித் தேறத்தகை மனைத்துவிவ்வாழியுமாதும்
தொலைபுழும் கண்ணெயுனி செல்லுகின்றதற் கழற்சுட்டெண்ணிசெய்ப்பாய்.

கூர்மபராணம்.

"ஆகாரம் பிரதமோன்றே சத்தியம் அலங்காதேரிந். பேதுறத்தே
ஈது ஈந் பரபஞ்சம் மருண்டுதோன்றும்" என்றும்,

மகோபநிஷத்து 4-ம் அத்தியாயம்

"பாலிக் கூத்திற்றென்றும் சமமுழுதும் பாலிக்மேதவிரவேறில்லை"
அதுபோல முன்னகரூபச் சகலரூபஞ்சமும் விசாரணயினும் சிர்மாதிரி
தானெனென்றும் கூறுஞ் சத்தப்பிரமாணமும், தூதனை (உலகஞ் சத்தன்
மென்பதை) உற்று வல்லாததும்.

தாயுமானார்: "விதிக்கும் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சத்தவெயின்மனஞ்சென்
னவெய் வேதாசுமங்கன், மதிக்குமதனை மதியார் அவர்மார்க்கக் துன்மார்க்கம்"
என்பது தூதர் முன்னோர்க்குச் சொப்பனமுதலியன சத்தியமென்போர்க்குச்
பாது சத்திய பிரகாசனத்தில் "கனவின் பயனும், கனவின் பயனும்,
வினவின் பயனாகை பொய்யெனவேண்டா" என்றும்,

"அசத்தநியாய் கேணி பறிவறிந்த தெல்லா
மசத்தாகல் மெய்கண்டா னாயி—சசத்தநாய்
நீந் செழுத்து கிகழ்களவும பேய்த்தேதரும்
நிரிவினை யின்றாமா நெய்ப்பு."

தூதருச்சிவஞானமுனிவருரை செய்ய்கால், "கீரிலெழுத்துமுதலியன
பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு கிகழேனிறடை கொடுத்தார்" என்றும்
கூறினார். இதனால் இவற்றைப் பொய்யென்று கூறப்படாதென்பது இவ்
வினத்தோர் கொள்கையென்க.

சிவஞானசித்தியார் 6-வது செய்யுள்.

மண்டலில்லாழியும் வானத்தாசுபன் மாணார்லாழியு
மெண்டருபூதபீபத போனிகனிபாவு மெல்லாம
கண்டவிரிசுமாம சாலங்களுகழு திரதங்காட்டி
உண்டுபோகின்றும் பன்பிதுவகினை வசத்துமென்பர்.

என்று 6-வது பாட்டில் ஞானமுழுதும் இந்நிரம், கனா, கழுநிரதம்
(பேய்த்தேர்) போன்றனென்றும்; 9-வது குத்திரம் 6-வது பாட்டில்
"குத்திரயினின் நடபருணமெட்டிச் செதிக்கேகாதன் முதல்வாழ்வு
குணவுதமென்னும், வெறுத்த தெறி பறவகையு மேலோடு கீழுட்க வெ
தும் பொய்யென கினைத்திருக்க என்றும் கூறி, இவ்விதம் அருமாரை
முன்பர் மாயவாதி மதமதநில 6-வது பாட்டில் (உலகம்) விவகாரமன்று
பாமர்த்திய வகைசெறித்தே" என்று கூறுதல் முன்பின் முடிவன்றோ?

பெரிய பஞ்சாங்க முகாந்தரம் அகிலமாவதென்று முகாந்தரம் அங்கனிற் பிள்ளை
கூறியிருக்கின்றான். அது உடைய பஞ்சாங்கம் அங்கனிற் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்.

சிவஞானமுனிவர் கலைநகரத்திற்குப் பத்தத்தாதி.

மீனாக்கர் கிடைத்த பஞ்சாங்கம்
சென்னைப் பஞ்சாங்கம் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்.

இந்நகரத்திற்குப் பத்தத்தாதி.

“காட்டிற் பிள்ளைகூறிய கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்.”

அத்துவிதவுண்மை.

இவ்வாறு மானம் தங்கனிக் காட்டுகின்ற வம்மம்
பெரிய பஞ்சாங்க முகாந்தரம் அகிலமாவதென்று முகாந்தரம் அங்கனிற் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்.

கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்.

பஞ்சாங்க முகாந்தரம் அகிலமாவதென்று முகாந்தரம் அங்கனிற் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்.

பஞ்சாங்க முகாந்தரம் அகிலமாவதென்று முகாந்தரம் அங்கனிற் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்.

பஞ்சாங்க முகாந்தரம் அகிலமாவதென்று முகாந்தரம் அங்கனிற் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்
தலைபெயர்ந்த மானம் விளக்கென
கனவின கழியப் பிள்ளைகூறியிருக்கின்றான்.

இந்த மானபக் கற்பியெதே கிந்த உயிருக் கொருக்காயும்
அந்த மகதி கிளியென்னி லறையு முயிர்க டனமமறந்த
பந்த கிந்தி னங்கனாபெ பாயாய் விடங்கு மறையன்றி
கேத கிளவ மானபக்கதி கிளநி விடங்கி டேனங்கடா.

தன்ன மறந்த மகமதைத் தன். நீக்கிற் றுன்னியங்கும்
தன்ன மறந்த தேபந்தர் தன்ன யகிந்த தேமுத்தி
தன்ன கிடவொர் டோருயிர்கி தானே யாமம் பானையுமின்
தன்ன கிடவெ றுயிவங்கா தானே யாகி விளங்குகிடும்.

இல்லா மானப தானிருத்தென் னிறத்தென் னவைபத் தமதாகா
இல்லா மானப தனைமெம்பா மென்னு மதியே பந்தமதாம்
இல்லா மானப தன்ப்பொய்பா மென்னு மதியே முத்திபதாம்
இல்லா மானப கிளியென்றே மிடப்பாய்க் தொன்றுத்தன்னிலேயி.

கிளையு நீக்கி றுநாம நீங்கு மனவவைத் தன்னிடினு
கிளையு நீங்கு மந்தவையி னினக்கே திச்சகை யதுனின்று
கிளையு நீக்கி கின்றிடமே கிளைய மான முத்திபென்று
கிளைய கொண்டன் னிடையகிட்டு நீக்கா தென்று கின்றிடுக.

கிளையை நீக்கி கொக்கியிடி னிடல சொருபர் தோன்றியிடம்
கிளையை மேவி கொக்கியிடி னிடலி லுலகர் தோன்றியிடம்
கிளையி லுலக மந்தத்துவு நீக்கிச் சொருப மந்தத்துவும்
கிளையி னேக்கிற் றுனிலலை கிசமு மாயா மோகமதி.

கான கிருஷ் சயிற்றாயுங் கட்டை பதனிற் கள்வனுமே
ஆன வனவதம் மதிட்டான மாகு மவைக டோன்றளவும்
ஆன தவைமெப் போற்றேன்று மதுபோற் சகமு மதிட்டானம்
ஆன சொருபர் தோன்றளவு மசத்தல் ளாது பொல்விளங்கும்.

மூல வக்க சம்மதனின் முன்றக் காமு கின்றது போல்
கில வுற்ப வம்மதனி னிறமுன் முன்று கின்றது போல்
கில மதனி னேக்கியிடிற் சேவன் பாமச் செக முன்று
கோல மனையுஞ் சொருப மதாய்க் கூடி கிசமு மொன்றுபே.

எல்லா மாகுந் தற்சொருப மிருகரு மனவு மானையுமுன்
எல்லா மானப புன்னனவு மீசன் புரியும் பஞ்சதொழில்
இல்லா தொழிந்த போவதின்கி யிதனாற் சீவ பாமுண்டு
சொல்லா கின்ற விவர்க்குக்கரி சொருபர் தானே பகுத்துநிற்கும்.

புள்ளிப்பொருள் பரிமாந்து எட்டிவதாய்
பருந்திவந்து எட்டிவையெ டார்க்குத் தத் தவ மசெய்து
பருந்தியவாகியெட்ட மருந்திவன் பிளவியு ளுத்திதே.
நொறுங்கி எட்டிவிடாதி கொண்டு கொண்டு துவண்டி சுவை.

நெதர் வன் கந்திதே. நின்றி வேறெ ற் பொருள்
புறந் கொண்டுவிடுவா னாதா சிய நெதர் மருத்
பெரு சுவைவாசொன் நெண்டிச் சொகம் பாதிக்க
மர்ந் கொளுப மாப்பிடுவ னவன் கிடவே துவனிவதின்.

நெருந் பாத முத்தியமுத் ததனற் பத் துத்தியின்
நெருந் முத்தி பெற்றவனன் ததனற் முத்தி பெற்றவனின்
நெருந் பாதைய பாதிக்கி மிசுநு கொன்றே பாதையென்
நெருந் பாதைய தமதாத மிசுநு பாதைய சித்தாகம்.

நெதர் கொண்டு விடுவதென மு மெகர் தத்தி கொருகிவாய்
பந்த முத்தி மார்க்குததம் பருத்து வந்த வழிப்பாடு
கொந்த மகந்திப் பகையுபடி கொளுப மதனி வின்றிடென்
நெதர் வகையே பருந்துரித்தா கொண்டு வந்த வந்தகையே.

கொந்தாய் பந்துத் திசைகனிவன் துறவும் பதிநு துவகத்தம்
பார்த்து கொண்டு கிடமெல்லாம் பாடும சிங்க பாணவாய்க்
கூத்து கொண்டு பாதாது கொண்டு காடுவ காட்குத்திதன்
கூத்து விருத்த வந்தகையே நெதர் வென்றான் பாணவாய்க்.

காண வாகத் தொன்றிடுவ காண ருப மிவையுத்தம்
காண வல்ல கொளுரமே காண மகிழ்ந் சித்தாகன்
தானுத் சித்தா காசத்திற் தன்னைத் தானே தானுதே
தானுத் கருவி பிணிவகையுத் தானே கொண்டு மிசுத்திதன்.

தங்கத் தானே பணிபாய்ச் காற்றும் விதமாய் விளங்குதன்
அங்க முதலாந் சகங்கா பரிவே விளங்குமயிடுவ
இங்கம் கொன்றே பங்கொன்ற மிடுவ பகண்ட வறிவொன்றே.
அங்க வறிவு தோன்றவதுத் தோன்ற காண விதருபம்.

இன்னு னன்னு விதுவதுவென் தியம்பு முகம் வேறன்று
தன்னு னந்த சிவியுந் தன்னைத் தானே தன்னிடத்திம்
அன்னு வின்னு விதுவிதுவென் தனந்த விதமாய் தன்பருத்திதே
உன்னு சின்று தானடிக்கு மொருகத் தெனவேயியம்புவான்.

தங்க மொன்றே பணிதிகளிற் காற்றும் விதக்கன் வெவ்வேறு
தங்க விவக்க நாமமுன்று தங்கம் விடவும் வேறன்று
தங்க பழியாய் பணிபழியும் சாற்று மித்தத் தனைமைபோன்
வந்து சிறைநீத் தாழ்மயி லினது மித்த வுலகமுமே.

தானுன் டாகி லுலகுண்டார் தானுன் டாகி லுயிருண்டார்
தானுன் டாகிற் பாழுண்டார் தானுன் டாகில் வீநண்டாம்
தானுன் டாகிற் பஞ்சதொழிற் றுணுன் டாகுற் தனைபன்றிக்
தானுன் டோமற் றவைபதனும் றுனை யனைத்துப் வெந்ல்லை.

மந்த கிருளிற் கவித்தாவின் மாறு பாடாய்த் தோன்றுதல்போன்
இத்த வாகு முயிர்களுமவ் விசன் றுறு முயோடையும்
பத்தம் விடு மீசன்செய் பஞ்ச கிருத்தி மங்களுமே
புத்த நமது சொருபத்தி வாவோ பிதமாய் சின்றுலகும்.

உண்டாய்த் தோன்றி யமித்திடுத லொரும வடிவே யுருகாமம்
கண்டே யிடன்மாத் திராமல்நாற கருதிப் பார்க்கின் வேந்ல்லை
பண்டே முதலிக் தகவாதும் பவவாய்க் காணன் மைத்திரிவால்
விண்டார் தீர்வை மேகமாய் விளங்கு நமது வடிவமே.

வேதாரணிய புராணம்.

சாதிதரும மாச்சொமத் தரும மனைத்துத் தனித்தனியே
யோகிற் பவவாய் விதிநூலி னுணர்வாய் சுருக்கத் துரைத்தனமாற்.
காதி பளித்தோ பேனவசிட்டன் கரைய மகிழ்ந்து கௌசிகனும்
போதித் தவனைப் பணித்திடையும் புகல்வா பென்னுப் புகல்கின்றான்.

சக்ரியாசி தருமம்.

தாச மகாவாக் கியமாதி தக்க ஞானன் நாப்பெற்றே
வாச மாப கேள்விமுதன் மறைபின் சித்ததை மதித்தமலஞ்
சோ லுயிரும் பாமமுறுந் தெனியு சிவன் முத்தியினின்
பாச லுணர்ந்து சீரமுத லனைத்து யிழைபென் றனுபவித்தே.

மோன மகி போகலில் முதிர்ந்தே காந்த முதல்வாய்ப்பு
கான முரின் புறமேகிப் பயிக்கல் காவஞ் செலவையின்றே
ஞான மாப சிலையினுட னன்னுந் குணங்க ளனைத்தினையும்
கன மாக்கிப் பொறைபாதி பேய்ப்புது தாதுவிசைவற்றே.

இருவர்க்கும் பொது விதி.

புதுய குருநாமம் தனிப் பிரதேசத்தோன்றிப் புகழென் னுணராதே
புதுயன் முதுதலாக அமர்த்தவந்தாட் டாடல் தரு மடவாறா
புதுய முயத்த ஓசையாட கொக்க ய் தத வினைவடாதி
புதுயி யதாநல் பிரமசரி அமர்த்தோ விவர்க்கு விநிதனவே.

வேறு.

[தொழி]

விதி : புதுயப் பொதுநினைத்துப் பாராதுவென் றதவிரிதம் விநிதனப
வாப்புவெ விபித மாங்குமிடும் விநாகுதுயன் மதம் தே
புதுய நவா னெனத்தோற்ற முதுயுந் திசையரு வந்து காணத்
தாழியை மாபாதி கருதிவச தனமதனத் கதிவு யாகும்.

சாதனமே தெனினுவி தபாக்கி வேகமுந் தகைப்பு னான [பு]
புதுயிசை தனம்பா ட மதுபருசுந் துயாயிடு மிசையுடா பொ
பொதுவன் னுணராம முதுயிபொதுந் தாணசபந் பொதுமுந் து
யோதுயுந் திவையாகும் (பொதுய) அம்பொருளுந் திசையுந் திவையுந்.

வேத தாழியி னிசையுமே ஓனமென்பது.

சாதனத்த குளமுடைய சாதனத்த குளமுடைய சாதனத்த குளமுடைய
சாதனத்த குளமுடைய சாதனத்த குளமுடைய சாதனத்த குளமுடைய
சாதனத்த குளமுடைய சாதனத்த குளமுடைய சாதனத்த குளமுடைய
சாதனத்த குளமுடைய சாதனத்த குளமுடைய சாதனத்த குளமுடைய

ஓனகாண்டம்.

இரிவிசைப் பறந்தாம மதுயினை பகையுந் பெய்த் தேரா பெண்ணப்
பரிவருவே சுவையுத்திப் பான்மைபதா முடவினகம்பற்றுப்போகப்
பரிவருவா முடவத்ததை புலனகிற் போகமது புரப்போன் கொள்
விநிதயினை யானது வேடுவவாதனப்பித் தகையெதன் தெ. [வேன்.

இதுகாறவ் கூறிவந்த பிரமாணங்களைத் தெவ்வாறப்பாதுயுந் வேகத்
தத்தோடு ஒத்துப்போகின்றனவாயும், தாதிநிசை தகைவ் ஹிதவனாய்
யும், அதனது உதிருவதாங்கலையும் வேதகமபாதி தாதிநிசைதகை
வ் தத்திடத்தகை விவையாகும்.

வேறு:—எவ்வாம் பிரமாணமாய் பதேசப்பிதம் கூடாதென்ப
தெப்பற்றியம் விசார்ப்பாயம், தெவ்வாறத்தியா 12-ம் குத்திரம் 5-ம் கொ

[illegible][illegible]

சுலப, தரணி: அரும:—

சொப்பாவுகூண்டுதொற்றும் காகாப்பொருள்களிற் செய்தமனித
ருந் தருவன்தருமாட்டி, ஒருவர்க்கொருபுருசகல் யாருக்குமொவ்வொ
ருவாக வயிற்றாக்கு இவர்களாகெயும் ஓபாச ஓகெய்யமாப்த் தொய்ய
கெய்த.

தீருக்குத்தீர்ப்பு வீவேகம்.

காணொலியிட்டுவது உருது மொழியாகிய ரசீதேசும்மாத், தானமருத்
தன்னைத்தந்தனை காருதவதி. குருசெய்வென்பதைக் கண்டேவென
வதி.

யானைப்ப தேதென்று யானுள்ளும் போதெல்லாம்
தானுஞ் சிற்சொருபர் தான்வினங்கும்—ஊறுதி
அன்னிமமல் னாநுநுக்க வாண்ட பெருமாளே
என்னைப்பின் பென்றுரைப்ப தென்கு.

(ந-து.) எந்தெந்தக்கணத்தில் யானுவதிவாது? யானுவதிவாது? எனயானுன்னுஞ் சுகநிசனிலெல்லாம் தானினதானுவதிவதுக்கு நெஞ்செருபு

[illegible]

С. 177, стр. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844,

$\frac{1}{\rho} \left(\frac{\partial \rho}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{v}) \right) = -\frac{1}{\rho} \nabla \cdot (\rho \mathbf{v})$

1891

2014年12月10日

[illegible]

गुरुदत्तः विदुः अत्रः शिवः विदुः

யுத்தம் முடிந்த பின்னர்.

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

சென்னை, 19.12.2019

கனவதமொர் மிலாசமுண்டென்றிற் கனவதமேதெய விநிச்சார்
கனத்தன் துள நயமாறார் ஈங்கக் காபுவர் அதுவுத் துண்டி
கையழை வந்த கோடியாக் இராயக்காறு மயஅத்தையோங்
கனமிற் கடவுதும்பெருகுதரும் குடானம்மாத்திரையாம் சிறுந்.

நன்னிழலாம்பழி வித் யெண்ணுமஞ்சேழுத்தே என்பதை

சொன்னதழுதாய் லுணர்ந்துக்கொறு.

இங்ஙனஞ்சொல்லும் ஞானமுண்டாயினும் அதற்குமுன்னான அஞ்ஞாநதி முன்பின் தூக்கனையும் அபரணநீர்வர்த்திக்குஞ் சிவனுதிமுன்பின் தூக்கனக்கொழுமுணர்த்தல்

அஞ்ஞானம்; பொதுமாகப் பழுதைமையப்பாம்பெனவும், கட்டைபைக் கண்ணெனவுங்கொடல். சந்தேகம்; பழுதைமையோ பாம்போவெனவுங், கட்டைமையோ கண்ணெனவுங்கொடல். விபரீதம்; ஸ்திரமாகப் பழுதை மன்று பாம்பெனவும், கட்டைமையன்று கண்ணெனவுங்கொடல். கேட்டல்; சிவனுமாயிவ் சட்டிதவங்கொடல்படும். சித்தித்தல்; மனனமாயிவ் பத்தி, தர்க்கம், அறுகாணமென்பன, தெளிதல்; நிதித்தியாசனம், மந்திரயோகம், பாசயோகம், பாஹயோகம், அபாவயோகம், மகாயோகமென்பன. சாட்சாத்நாகம், சிவனுத்தி, விதேமுத்தி யென்பன. சண்மாதிரப் பழக்கத் திருந் கற்பிதமாகியசடல் கெடுகித்துத்தோற்றத்தால் தான்சித்தென்பதை உரப்பற அஞ்ஞானமும், இந்நினைக்கெடுப்பது இச்சடத்தைக் காண்பவன் சித்திகெடுப்பான் என்கெடுப்பதெனவும், இக்கெடுப்பியிருக்கும் அடிக்கடிசடத் தோற்றமால் என்சித்தோ அகஞ்ஞென மயக்கல் யிழமும், இந்நினைக்கெடுப்பது முன்னுள்ளசித்தத் தானென்னக்கண்டு அதைச்சித்தித் திருக்கின்றதே மனமும், இச்சித்தநாததாலுண்டாய் சித்துத்தானுயினும் முற்கூறிய சகலே பார் உண்டெனக்கண்ணுதல் விபரீதமும், இதைக்கெடுப்பது முன்சித்திப்ப லுதித்தது தானுயிசித்தையடியால் விரைக்குகின்றதென்றறிந்ததே தெளி யான நிதித்தியாசனமும். சகலனுபவத்திற்குவிவக்கான அஞ்ஞானதி கங்குரிந், அபரணமாய்க்காக்கு சிவனுதினின் அனுஷ்டானத்தினுந் கெடு க்கலென்பென்பது.

முற்கூறியசிவனத்தில் உதயமான ஞானத்தைத் தீபமாகவும், அத்தீ பம் புறவிருத்தியான காற்றினுலையாமல் அகவிருத்தியினுந் சித்திக்கும்மன னமாகியசாப்பே நிராயாகவும், அத்தஞானநிபத்தைச் சதோதயமாகப் பித ளெடுப்பதற்குத் தெளியாகிய நிதித்தியாசனமே துண்கிசோலாகவுமுலயித்தல். அந்நிபார்க்கடைந்தெடுத்த அங்கியானேற்றிய தீபம்போல, ஆகமுதலிய அபத்தைகளை நீக்கினவிடத்துள்ள அத்துவிதப்பிரகாச சுயஞ்ஞைதன்னியஞ் சிவனத்தினுலாதல் னினைதயங்கியெனவும், இங்ஙனமுண்டான நிறபிர காசநிபத் துவிதமாகத்தால் அந்நிபாசந் நற்சித்தனமாகியநிரையாந் நடுக்கு தமால் அதுவிதமானமும், அச்சிந்நிபாசத்தைத் தெளியாகியதுண்டு யோலால் என்ருய்விதங்கச்செய்தமால் அது நிதித்தியாசனமும். இங் விண்ணம் அச்சிவனத்திற்குச் சகாயமாகதமால் அக்கமெனவாயிற்று.

இதிலெனுகின் விசேஷணத்தொடங்கியது:—முன் முன்பு
மொன்கூறிய சேஷணத்திற்குச் சட்டியினை தாம்பரம்கூறுகின்றது.
அஃதாவது; உபத்திரம், உபசங்கரம், அப்பிரகம், அப்யகத, பகம்,
அர்த்தவாதம், உற்பத்திமெனப்படுக. சிருட்டிக்குமுன் உபசார, உப
சாரண பிரசுரோபாயம் திருத்தென்றம், அச்சப்பிரகத்திற்குச் சபக
தாதிமுன் றய்க்கியென்றம். புரணத்தவஞ்சாதிப்பதே உபசாரமெனப்
படுவதாம். உபசாரத்தச் சபகத்தின்கண் அதுவாகக்கொத்துப் பிரயிசே
வதாமாது உபசாரத்தும் பிரயத்தும் மிக்கியவன் உத்தவத்திற் சாதி
ப்பதே உபசாரமெனப்படுவதாம்.

சிருட்டிக்குமுன்பின் அப்பிரகஞ்சத்தாகத் தோன்றியவற்றுவதே உப
சாரமும். இவ்வனத்தோன்றிய சத்திவந்தமாகச் சேஷியாகக்கொப்பதே
உபசங்கரமாயிற்று. அத்துவித்திவண்டியை மீளணம் உத்தியவின்கி
யெனெருவித்தித் அத்தத்தவித் கருவியாகவின வினெருவென்றது. இங்
விரண்டும் ஒருவிதமெனப்படுக.

உபசாரமென்ற மீண்டுமின்றிச் சேஷியனாகவதது அப்
பிரசாரமெனப்படுவதாம். தேவியென்றோன் அத்தியதிப் பிரசாரங்களுக்
கப்பாற்பட்டவெனப்பது தயுர்வகையெனப்படுவதாம். பேதகின்றி வினக்கு
மேருயினாயத்திரம் காணகாரியத்திற் விசாரித்தத்தக்கவாறு உணர்நல்
சமந்தவியர்க்கையுள் விசாரித்தத்தென்கதது போலுமெனக்கொடல் பவென
ப்படுவதாம். உபசாரமென்கவியினக்குப் பிரயத்திக்கு இடைபட்டிவாத
பஞ்சகிருத்தியினையுட்கு, காத்திருத்தவத்தையுட் உபசாரத்தித்தி. வயந
காதின்ற அத்தவாதமெனப்படுவதாம். உபசாரத்தென்கையுட் பஞ்சு
கோசாரப்பயுதையுட் உபசாரமென்க உறவதுபோன்ற, முன்னிட்டை
த்திரயமே சகத்திக்கு முதற்காரணமென்கவதல் உற்பத்திமெனப்படு
வதாம்.

சாரவேதத்திற் பிரத்தியகாமாவே பிரமென ஒன்பதுதாம் போதித்
தலை அப்பிரசாரமென்றது. முந்தியவண்ணம் பாவுஞ்சென்றதிராகச்
செய்திருக்கின்ற சேஷியத்தோன்றின் அதிசயாவியமியின்கண் தோன்ற
வதென்கக்கண்டு அஃதவரவதிரெனெனப் பதருவதெனப்பிரசாரமெனவும், இவ
னெனப்பிரயித்த அச்சத்தில் அத்தவாதவே பஞ்சுமென்கவெனவும், இத்திரய
திரைபாவுவப்படுவதற்குக்கின்றவையால் அஃதவரவதிரை பாகவயுமறித்தத
தவே பவெனவும், இவ்வனம்வின்கிய சத்தனுக்கு, அதிச சத்தியாகிய
சேஷியமென்ககுக்கு சிருட்டியதி கத்திருத்தவஞ் சொல்வது அத்தவாத
மெனவும் ஆம். முதற்கட்கொண்ட இவ்வத்தால் விசரித்தவென்கின்ற
ஐயத்திரியின்றி யஹுவமாக அஹுவத்தத்தும் அஃதவனஹுவத்திப்பெரு
வத்திவாதத்திற், அஃதத்திரமே பாவுமாயிவத்தத்தும், அஃதவனம்வின்கு

[illegible]

எ.கா. அறையம் இராசமகந்த் பெருங்காவிரத்தி, மேல் சிறீத்
நாசனத்திற் ப. ரமண பரமஹம்ஸ பிழங்கடம் கயங்கந்.

[illegible]

பிரண்டை நறுசுவையுடைய பிரண்டைகளின் பரவிப்போகாமையால்
இடைவிடக்கூடியவகைடத்துச் சூழலினால் சந்திப்பின்றி நுகராதவகை
பூக்களிலிருந்து தான்களிலுள்ள தென்கைகளின்கொண்டு மேற்பிரண்டைகளைத்
திறுக்க பிரண்டுகொண்டெல்லத்தமிழ் பரிசிடாமையெனவும், ஜிவெசுவகையினால்
தென்கையும் நுகரவகையாகக்கண்டு அகையின நீரெனவிடத்தூக்க அகையின்கொண்டு
பிரண்டைப்பாவித்தவழி பரவிப்போகாமையால், அக்கொண்டு பரவிக்குப்போகித்து
அகையின்கொண்டு பிரண்டிடு பரவிக்குக்கொண்டு சிந்தலின் அபாவிப்போகாமையால்
வும், சந்தைப்பூக்கித்தொண்டெனவிடத்து அகையின்கொண்டெனவிடத்து ஒருதன்
கொண்டெனவிடத்து பிரண்டை தான்களின்கொண்டு பரவிப்போகாமையால்

வினா:—இவ்வாண்டில் இப்போதும் ஒவ்வொன்றிலும் பிரதமரது பதவிக்கு இடைவெளிக்குள் தாமதமாகியிருக்கிறதென்ன?

[illegible]

இவ்வகளில் உத்திரவாகத்திற் பிரம்ம உதித்ததென்பதற்கு பெற்றோன் பிரம்மனேத: "தீமாத் தொறு மடைத்திற் றுது தெரிவா, காண்கின் றாணி யான் வடிவானு மதுபோ, வாழ்வுப் பி லிழியின் றி னைநின்ற வமல், னே னென்பொரு ளுணர்ந்திட டெட்பிங் வெளிமா" என்பதனுண், பரிசயோக மென்பதற்குதாரணம் வாத் தூர் புராணம்: "முக்கு ணம்புல னைத்தட னட க்கி னுமவாபுணை மடைத்தரு வுழியைப், சிக்கெ ணும்படி மடைத்தொரு வுழி னைப் திறத்த தாண்டவர் சிவம்பொலி யுடன்போய்த், தக்க வைந்தெழுத் தோரொழுத் தருவார் தன்மை கண்டவர் ததும்பெரு வெளிக்கே, புக்க ளுந்தினை கோமதுருப் பெறுவர் புலியில் வேட்டினை செடுத்தமன் புழுப்போல்" என்பதனு ணும், பாவியோக மென்பதற்குதாரணம், வாகிட்டம்: "கணாயறு பரமா காசம் கதித்தநப் பருத்த கண்டம், புணாயறு மதன்கீழெல்லை யற்றவின் பொற்றாட் கஞ்ச, கிரையின் முடிவி திக்கு கீண்டற புயர்த்த தோன்க, னுரையுயிர் காணு ளோக மொளிகொ ளாயுதம் கணமே." என்பதனுண் அபாவியோக மென்ப தற்குதாரணம் சுருதிசாரம்: "தனித்தசுவா னுபவாதீதம் பிரமோக மேதாற் றுணவனு யிருப்பதுகு சங்கத்பத் தானு, மனித்தமென விட்டடிந்தரு னியமாக லானு மதுமனை விடாநினவா யுதிதலானு, யினித்த விட்டை சாதகமா யிரு த்த லானு மேதாமல் மூடமென்ற மயக்க லானு, தொனித்த சபா வழுங் கடத்த வுதித் தானை சுயம்பிரகா சமெனவே சொல்வர் தாமே" என்பதனு ணும், மஹாயோகமென்பதற்குதாரணம் சூனவாகிட்டம்: "ஆகதவெ யுதிதபத மாத லாவே மதுகிருமி லன்றென்கு மதுவிவ யாகும், பாற்குறவீ டென்றும் ருவினிவிலை பாதவத்திற் பூதவத்திற் பார்க்கி வில்கை, வீங்கியவா னசைவெல்லா யிரத்த காலை வீகீர்த்தாண மிறப்பதுவே வீடென் னேது, மோங் கியவீ டெனக்குகதென் னுள்ளே மெண்ண முண்டாகின் மீண்டினை முழப் பிச்சும்" என்பதனுண், சகத்தான ததயமாகின்ற தெவ்விடமோ வவ்விடம்

சிவ விநாயகமாத்மகத ஐத்யோகம்" என்ற பஞ்சாங்கியின் மூலம்
கொண்டு தய்ந்துள்ளார்கள். சிவமாத்யோகம் உத்தியோகமாத்மக
கதையாகவும், சிவமாத்மகத ஐத்யோகமாகவும் உத்தியோகம்
பொருளில் கசகத்தின் மூலம் உத்தியோகம் உத்தியோகம்.

[illegible][illegible]

ஞானத்திற் சர்வமனன வித்திமாசன விசாரணையே காணல். அறிதலும் அறத்தொடர்புத்தவிர்த்தி ஆத்மாவைத் தனிமொகித்ததன் சொற்பம். அறத்தொடர்புத்தவன ஸ்ரீயாமைக்குத்தான் சாட்சியாய்க்கின்றவனே ஸ்ரீயம். இவ்வமைத்தவ விசாரஞானத்திலும் அறமயம் பிரதபத்திடலாம். அது ஞானகாவத்தில் தேவதாஸ பிருபாதுபோலப் பிரமத்தானும் காண்குவதே அஃதி. ஸுத்திபே உபநிசம்.

ஒன்பதாங்குத்திரம் முற்றிய.

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

— ௧௦௭௫ —

அவதாரிகை.

இத்திலுக்கனா வாக்கியத்தையாதிராம் விடாதுசுத்திக்கின், முன்னர், சிவனுதமுன்றிதுது முதமமானநானம் திடாபிரோட்ச மாதற் கெதுவான சமாநுகககநிம். அதனால், மலமாபை கண்: மந்தம் துவிதபாவ மிறத்திருக்குமின இச்சூத்திர முணர்த்துகின் டுகி.

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

அவனே தானே யாகிய வர்க்கேறி

பேசு என யிறைபணி கிற்க

மலமாபை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

(இ.ந்.) அவனேதானே ஆகியவர்க்கேறி = வெவ்வேறான இடமும், காலமும், பேடமும், அவனுடையனுமென்ற சொல்லப்பட்ட பேதங்களுக் கடம்பெருத புருஷனையே விடாதுபற்றில், அவனேயியன் இவனேஅவ னென, ஏகத்துவம் விவங்கிசின்ற முறைபோல, ஏகன் ஆகி இறைபணி கிற்க = கூடாத்தப்பிரம வைக்கியமான, அத்துவிதசொருப அறிவாகித் தனக் குத்தானே செய்யு மாசிரியபணிய்ஈடையாகிய திட்டையிலகலாது கிற்க, மலம் மாபை தன்னொடு வல்வினை இன்றே = ஆனவாதி பஞ்சமலங்களு மிவ்வா ட்தாழியும். எ—று.

(ப.ந்.) ஒருபுருடன் பொருட்செவ்வத்தை விரும்புங்காலத்து இப் புயிற்சாசனாகவும், அருட்செவ்வத்தை விரும்புங்காலத்து வனத்திற்றறவி யாகவ மிருத்தபோதிலும், அங்வேடங்கட் காசன்றறவியென்னு காமரூப மேவன்றி, யப்புருடன் ஏக்காவத்தினு மொருவனேயாவன். அவை யெங் கனமெனின்? ஆத்மகோடினைச் சமாநுகனை செய்யுகிரித்தம் அவர்களில் துஷ்டசகிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்யுர் தொழிலுக்குரிய வரசவேடங் கொண்டப்புருடனே, பின்புதன்னைச் சவாகுனைசெய்யுகிரித்தர் தனதுகா னுதிசையிற் குறாமான காமக்குரோதானிகளைச் சனையுக்கொகமும், விவேக மாநிலைக்காகத்தம் பரிபாலனமுஞ்செய்தற்குரிய தவவேடங்கொண்டானே னக் கண்டவர்க்கனமே, அவனேயியன் இவனேஅவனென்னும் ஏகத்துவம் விவங்கும். அதுபோலவென்பார்:—அவனேதானே யாகியவர்க்கேறியென டும்; சதோதயமாகவிசயிய யோர்வஸ்துவே தன்னுல்லாசத்தினும் தன தம்சமாகத்தொற்றிய வாத்மகோடினைச் சமாநுகனைசெய்யுகிரித்த மலர்க

காங்கத்தின்சண்ணுந்து அவர்கள் துர்த்துணத்தையாற்றிச் சம்ருவக்கிள
 உருவித்தது உதனது குஞ்சுவினக்கச்செய்யது கிருட்டிணி தொழிநூற்சூரிய
 விசுவேடக்கொண்ட பாதிரமாவதும், திவ்வாதமகொடகரிடத்துத் தானி
 நுட்பாதத் தானுசெய்வாணுக்கத்தத் தானு தனித்தனியே தன்னைசெய்தித்
 தம விசாரணசெய்துத் தொழிநூலுடைய திவ்வேடக்கொண்ட உடம்பதனா
 மும், பிரமமேகடந்தன், கடந்தனெம்பமமெனச் சாறுஉயோது, அவ
 னிலனெண்ணுத் துவிதீக்கிச் சுமஞ்சித்தாகவும் வினக்குமாதம் எனவெதார்த்
 தந்தத பண்ணபடியறிவதே விட்டுவிடாத வக்கினையின் பமனென்பார், கா
 ளுகியெனவம்; சொருப கிட்டடபாவது: துறிவெவடிவம் வினக்கல்,
 உண்மைஞானிகண்டென்பித் தகமாந்தினைமெய்தி மெய்க்கெனக்குறிக்க
 சிந்தாத. திவ்வகறிமகையாது, எனவே, பொருளடங்கி அகமை முகவிட
 வை வேண்டியன்ற. திவ்வமென்குறையு அளவிடா கொண்பவெயோ.
 திவ்வமென்கிற் பெரும்பான்மையோர், அவாசியர், ஆதலினிச்சில வழு
 வந்தகென்றயின்ற. வழுவந்தகென்றது, கீ வழுவின அச்சில வழுவும்,
 வழுவின முன்போற் சகித்தோன்றும், தோன்றின் அகமகதவகடபும்,
 உண்டாயின் பந்தவினவக்கிடமும், திடமாயின் தமபும், தமபாயின் பி
 விக்கிடமும், திடமாயின் ஒழிவின்றும், தின்றயின் அமைதியின்றும், தி
 மாயின் சித்தியிதிருத்தியின்றும், தின்றயின் அங்கிலெ யொழிவின்றிய ப
 மும்முடியும். ஆதலால், முன்னரவனோல் கீ பட்டவருத்தத்ததை பன்னுக.
 உன்னிடின, சொருப கிட்டனா யிருப்பை. திருத்தலெ கையென்பார்
 துறையணி சிந்தவெனவம்; "மேனை மெனதுதனின் தனத்தகையம்
 கையாண்ட மெய்பனெவபதேசிக்க மெனியந்த குருவேயோற்றி" என்ற,
 கையவல்லியாகித்தப்படியும், "ஆனந்தந்தரு அங்கெனென்ற" தத்தாத்
 தினாயகலாயினே சாம்பாதாமப்படியும், "தேட்டத்திண்ட திருமெனி" மெ
 ன்ற வந்தகையவக்கெய்ப்படியும், தனதறிவிந்தாதாமான வானத்தாதயத்
 தில் அக்கறிதக்காதலால் அக்கினனென்குறையென்பார், மகமாவதன்
 குறெ வக்கினையின்றே எனவும், உறிஞர்.

அவனேதானே டாகியவக்கெறி, பேரஞ்சி என்பதற்கு உதாரணம்.

திருமத்திரம்.

ஆகிய வச்சோயத் தேவதத் தன்னிடத்
 தாகிய வக்கிட டாகிய முபாதான
 மேகிய தொத்தத் தகியென்ப மெய்பறி
 வாகிய சிவன் பான்கில குமே.

ஆகிய வச்சோயத் தேவதத் தன்னிடத்
 தாகிய விட்டு விடாத வினக்கினாத

தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு.

தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு
தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு

தீருவாகம்

தீருவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு
தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு

தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு
தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு

பண்டாழும்மணிக்கோவை.

தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு
தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு

தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு
தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு

தீருவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப

தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு
தாதுவார்த்தொ கொங்கக் கசியென்ப
யாபெயென் பாய்சிய ஒடு

இறைபணி சிறகவென்பதற்கு உதாரணம்

திருமந்திரம்.

வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் காப்பட்டுவர்
வேண்டார்கள் கன்ம மதிவிச்சை மற்றபேர்
வேண்டார்கள் கன்ம மிருசிய பொருள்கள்
வேண்டார்கள் கன்ம மிருதிமோ ராப்தன்பே.

பத்தர் சரிபைப் படுவோர் கிரிபையோ
சத்தகு தொண்ட ரந்வேடத் தாகுவோர்
சத்த விபமாத்ரி சாதர் துமோர்
சித்தர் சிவஞானஞ் சென்றெய்து வோர்க்கே.
சார்த்தமெய்து ஞானத்தோர் தானவ ஞபிஞ்சுர்
சேர்த்தவெண் மோகத்தார் சித்தர் சமாதியோர்
ஆய்த்த கிரிபையோ ரர்ச்சனை தப்பாதோர்
சேர்த்த சரிபையோர் கனிவத் தோகே.

மலமாயைதன்னொடு வல்லினைபின்றே பெண்பதற்கு உதாரணம்.

திருமந்திரம்.

தானவ ஞபித் தானந்தா மலஞ்செற்ற
மோனம தாமொழி யான் ழுத்த ராவது
மினமில் ஞானது பூதிபி லின்பமுர்
தானவ ஞபுற வானசன் டார்க்கமே.

பிரபலிங்கநிலை.

இருவினை தாம்பலரும் பானென வாலம்
விருவினை பால்வரு மின்பொடு துன்ப
மிருவினை பானென லின்றெனி விலை
விருவினை பிங்கலெனி விலை பிறப்பே.

மேய்ஞ்ஞான நிலையம்.

பூத பௌதிக மாப்பொலி பேதமுக்
ஏத மின்றி பிருஞ்சிவ மாப்பிடப்
பேத மாமனு பூதிபிற்கண்டவர்
ஆதி பாமதி வன்னுச் சிரமியே.

மெய்ய்மொழி.

தாங்கிய ஞானபோகத் தன்மைதான் பாதோவென்னில்
சாங்கிய கஞ்சாழ்த்தி துரிய்தான் றியாதிகம்
சாங்கிய மதனிற்கண்டு சதூர்த்தச காணம்பாவும்
சாங்கிய நிதபாதம் தற்பா மாவதென் றன்.

கனதி.

சூதா ளாக மத்திற் கடாகாயம் வேறுஒற்போல்
பேதமி லான்மா சிவன் பாணெனப் பிராதிமாவே
போதிடா ின்ற தன்றி புணர்விடைப் பேதமின் று
எதிமி னிறந்த சிவ னிதையதில் வன்ன மென்றே.

சிவானந்தமலை.

மித்தையுடற் கட்டறுத்து மெய்யருளாய் மெய்யொழித் து
தத்துவமும் கேவலமும் சார்வகற்றிச்—சுத்தத்
தனிபாகித் தாறும்போய்த் தற்பாமாய் விட்டாற்
கனிமா னிதுசத் திபம்.

ஒளவையார்.

கன்றென்றுத் திகென்று காணென்றுத் தானென்று
மன்றென்று மாமென்று மாகாதே—ஈன்றகிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தா ராக்கைக்குப்
போனவா தேநிம் பொருள்.

தாயுமானார்.

“தன்னைமறிக் தவர்தம்மைத் தானுகச்செய்தருளஞ் சமத்தை” “அத்
துயித வனுபவத்தை.....நினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவ
னாத் தானுகவெய்யாரும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தனைமாத்துவெனியை.”

“மாரதியண்டமெவாம் படர்காணர்சலம்போற் பார்த்தனையே முடிவி
னின்ற மானுதானின்ற, தாஜமறியாத சத்தன்ரோவதுவா யக்கிருக்
பெங்கிருத்த மதுவாவைண்டாய்.”

அப்பொருளு மான்மாவடி மாணதுற் சொன்னபடி
தப்பிங்லவச் சித்தொன்றஞ் சாதிபிஞ—வெப்படியுந்
தேரிற் றுயிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுகிட்டை
பாருமிடத் தத்துயித மாம்.

சேட்டொடன் சிக்குத்தல் சேடிவா மெய்த்தெனியால்
வாட்டமறு வற்பவசேய் மாறுமோ—வாட்டமும்று
மெய்ப்பான திட்டையின் மேலின்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்பும் போம்.

திருவினையாடற்புராணம் : மண்கமந்தபடலம்.

உம்மைவா னடுத்தோ லுலகியல் வெத தீதி
செம்மைவா லிவன்நி நன்றுப்த் தென்க்தது தென்க்த ரோன்
மெய்ம்மைவாஞ் சித்த சுத்தி வின்க்தது வின்க்த ரோந
பொய்ம்மைவா னவரி ன்க்திப் போக்தது சவன்பாற் பத்தி.

வந்தவிப் பத்தி யாலே மாயையின் விருத்தி யான
பத்தமாம் பவஞ்ச வாழ்க்கை வினையினுட் பட்ட துன்பம்
வெக்தது கருணை யாகி செய்ப்புனர் விற்பத் தன்னைத்
தத்தது பாதஞ் சூட்டித் தன்மய மாக்கிற றன்றே.

சச்சிதா ன்க்த மாயத் தனிப்பா சிவமே தன்ன
திச்சைபா லகில மெல்லாம படைத்தனித் தீறு செய்பும்
விச்சைவா னவரைத் தத்த மேலவன் பிரயித் துன்பத்
தச்சமுற் றடைந்தோர்க் காளு வின்பயி டனக்கு மன்றோ.

மத்தாங் கைலை மேருப் பருப்பதம் வார னுசி
பீத்தல் விடங்கடோறு யிகபா போகம் யார்க்கு
தத்தருள் செய்தெம் போல்வார் தமமனம் புறம்போ காமற்
சித்தனை விருத்தி ஞானத் திருவுரு வாகி மன்னும்.

ஒப்பவர் மிக்கோர் வேறற் றொருவனு பெங்குத் தங்கு
மப்பாஞ் சுடரே பித்த வாகவா யுறையுஞ் சோதி
கைப்படு கனிபோன் மேனுட் கண்ணுவ குதி போர்க்கு
மெய்ப்பொருள் விளங்கித் தோன்று வேதத்தை விருத்தி செய்தான்.

“அவனேதானையகிய” என்னுபிச்சுத்தித்தில், “செஞ்சி இறை
பணிநீர்க், மலையாயைநன்னெஞ்சி வவ்வியின்றே” என்றதனும், அவனே
தானையதோடு செஞ்சிவின்க்காலில், மலையாயையுதாம். அஃதுதனையே
அவனேதானையுதலும் செஞ்சிதலும் இயையா. அவனேதானையுதலும் செஞ்சி
தலும் இவையிடத்து, துவிதமாகவேயுக்கும். யான்குதிவிதயோ (சிலம்
உயிர் என்னுமிருபொருள்) எந்தவாவோ, அந்த மலையாயையுதாம். யான்கு

[illegible]

அதன் பிறகு:—முதலில் தூண்டிப்போடுங்கள். அதாவது, சிலசிலப்பைத் தட்டித் தலை உலர்த்துவோ? தூண்டிப்போடுவது ஒப்பாவிலில் எத்தனைப்போடு? 'சுருக்கிவிட்டன' என்றொன்றில், அப்பொன்று சிலமா? உயிரா? சிலமென்றால், அது அத்தனைபடிமாய்மறு. உயிரென்னில், அப்போதே திருத்த சிலமென்றேகேடையா? சிலமல்லாமென்ப திவர்க்கம்மதமன்று. ஒன்றுமில்ல, தூண்டிப்பல்லமென்னின், பண்ணியெத்தனை? மூன்று, காங்குருதல்யை சொல்லலாமா? டயாது. பத்தகாத்தில் தூண்டிப்பிருத்தலமாயென்றது.

சித்தாகத்தரிசனம்.

அத்துவித மொன்றையா மாங்கிரன் டிண்டைமெனி
அத்துவித மன்றே வது.

துவிற மிரண்டாகு மத்தவிற மொன்றது
துவிறமபன் கொட்டோம் துணி.

அந்த விதத்தில் எடுத்தம் பாவென்னுஞ்
திருநாடி கொண்டுவிட சித்.

இனி, விவரானந்தரீயர் ஆரம்பத்திலும் ஒன்பதாவது செய்யுளின் விவரானந்தரீயரதுபின் “விவரானந்தரீயரும் ஒன்றென்பவன னோக்கி, அம்மனம் அந்விவரானந்தரீயரது உண்டென்பதபற்றி வேராய்க்ந்நல் பெற்றும்.

பெரென்பாணாரோக்கி, அறிவுக்கெய்யுடையதிற் றதோன்றலையென்றி லேமெ ன்றும் அறிவுக்கெய்யாது உடனுதல்பெற்றும். அங்குமே உறுவாணா ரோக்கி, அங்குவினுள்ளாக நீரீழ்வுபோ லொன்றதது நீர்நீர்வற்றி உயிரே சம்பெறும்படி ஒன்றதல் பெற்றும். ஆகான், அப்பெற்றிததாய அத் தவிரலிலைப உருவினுமே. உரீயெனாகக் காண்டே தக்கென்பதாம்” எனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதில், சிவஞானசுவாமிகள் ஒன்றென்பாணாமம் பெரென்பாணாமம் உறத்தத் தமதுசித்தார்த்தம் நீரீழ்வுபோல், ஒன்றதெனச் சொல்லுகின் றார். இதும்க ஆசாம். சூரியனுக்கெய்யிற் பொருநிருந்தால் அப்பொரு ளிநீரீழ்வுடியில் அங்கு உக்கத்தில்கொ. குட்டன் உச்சியில்கொ பொ ருநுட்புடியில் படுப்படியிருந்தால் அப்போது அப்பொருளினிநீழ் நீயிருந் துமென்பது அதுமானாமம். இதன்படியே சூரியனுக்கெய்யிலிருக்கும்போது டுயிலிருக்கும் சீரினதரீழ்வுமீ சீரிநீழ்நிருத்தமென்பது அதுமானாமம். இந்த உவமானத்தையே உயிர்க்கும் சிவனுக்கும் சிவஞானசுவாமிகள் உவமா னமாட்சொல்லி ஒன்றனமப்படுத்தி ஒன்றென்றும் அரீயெனென்றார் சொல்லுகிறார். நீரும்நீரீழ்வுமாகிய தூண்டிச் சத்துப் (மெய்) பொருளா யருத்த ஒன்று? அசத்துப் (பொய்) பொருளாயிருத்த ஒன்று? சதசத்துப் (மெய்ப்பொய்) பொருளாயிருத்த ஒன்று? இவ்வளவுக்குச் சத்துப்பொரு ளாயிருத்த ஒன்றெனின், தூண்டிச் சத்துப்பொருள் தூண்டிச் சத்துப்பொரு ளாயிருத்தமெய்யன்றி, ஒரு சத்துப்பொருளாகாது. உபயமப்போல், தூண்டி அசத்துப்பொருள் ஒன்றாகுமெனின் அசத்தென்பது பொய்யாதலால், இங் காத தூண்டி பொருள்கள ஒன்றதென்பது வெற்றுவாடாம். இது ஆசா பத்தாமணாமம், மலடினையத்தனும் ஒன்றதல்போலாம். சதசத்துப்பொருளா யிருத்த ஒன்றாகுமெனின் றொருருவனக்கும் உக்களும் உத்தபொருத்தும். இது காணாரும் வயிற்றாவும் ஒன்றதல்போலாம். சத்து, அசத்து, சதசத் துக்கள் ஒன்றதென்பதில் இவ்வளவுதோஷ மிருக்கின்றமையின் இது பொருத்தமில்லா வாதமென்றறிக.

மேற்கூறிய நீரீழ்வுமாகிய தூண்டில் நீழ்மென்பது இருள்; அது சூரி யன் இவ்வாயிருக்கும்போதே யுளது. சூரியன்வந்தபோது வதிரினுள்ள பொருள் சூரியனை மறைக்கின்றமையால், அந்தப் பொருளானவையின் முன்னிருத்திருள் அப்படியேயிருக்கின்றது. பொருள் இருந்தாலும், இவ்வளவுட்டாலும் சூரியன்வளி படுகிறவையின் அந்த இருள் போகாது. ஆதலால் நீழ்மென்றசொல்லப்படும் இருளுக்குமீ காரிய பொருளுக்குமீ யாதொருசம்பந்தமுமில்லை. சம்பந்தமற்றதைச் சம்பந்தமுள்ளதாகவைத்து இயற்கையாயுள்ள இருளைப் பொருளின் நீழ்மெனச் சொல்லதுஉபாது. இருமென்பது தேயுளின்ருளமான ஒளியின்றமைடி. ஒளியின் குறை

கூறிய விவரணைகளையெல்லாம் மேற்படிப்போதும் அங்குள்ளதொன்றொன்றும் பதிகாரஞ்சூத்திரங்களையிற் “சண்டோத்ரமம்”பெயராகிய நூலுடையதென்றுக் கூறாமலும் ஆகாமலும்போல பொருளொருங்கு மொன்றைப்படுத்தலோ ‘உத்தரத்தந்திரம’ மகனொருபுதப்போதத் திங்குக்காட்டி, ‘ஐதூர்’மகம் படுத்தலோ’ அன்றிமண்ணை நுடமெப்பதப்போல ஒன்றுதிரிந்தோன் பொற்றுமைப்படுத்தலோ? அன்றிமெப்போய் தானாப்போலக் துற நூல்தீர்த்தமையா ஒன்றுமைப்படுத்தலோ’ அன்றிதே. மருட்டப்போல ஒன்றிஒன்று விசுவதலா பொற்றுமைப்படுத்தலோ? அன்றிப் பாலா சீரூய போலப் பிங்கப்பபாத சைமொகத்தா ஒன்றுமைப்படுத்தலோ? அன்றிச் சருடனுமாதிரிக்ஷுமப்போல பாலனைமாத்நினாயா ஒன்றுமைப்படுத்தலோ? அன்றிச் சாமத்தவிரும்பினிப்போல பொன்றிஒன்றுமொன்றொன்றைப்படுத்தலோ? அன்றிப்பேடிப்பேம்பிடி மண்டலனுப்போல அபிசகத்தி ஒன்றுமைப்படுத்தலோ? அன்றியிந்தாத்தினெர்போல வினக்காமையா ஒன்றுமைப்படுத்தலோ? அன்றிஒய்ந்திஒளையின் வினக்கொளியொகச் சகரி கெட்டிநெற்றலா ஒன்றுமைப்படுத்தலோ? அன்றித்தகையாச் சபையிற் போல தூன்பதகச்சிமாத்நினாயா ஒன்றுமைப்படுத்தலோ? அன்றிப் பருட்டப்போல உப்புயிருதியா ஒன்றுமைப்படுத்தலோ? அன்றிஆகும் ஆகாமப்போல ஒப்புமைமாத்நினாயா ஒன்றுமைப்படுத்தலோ? எந்தவகச் சமய வாதிகண் மதம்பற்றிக்கழு மின்னொன்னையொப்பாகொமெல்லார்க்குதற் பொருட்டினேதானே யாகியவர்க்கெற்பென உடனையெடுத்துக்காட்டி யோ தினொன்றும், சண்டிக்கறிய ஒன்றுமைக்கப்படு மிணையாவதென்னென்பெனினதுபுகுகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படுமென்றுக்கூறியது ‘அங்குள்ளதொன்றொன்றொன்றி யேகனாகியென்னு’ கிப்பத்தானுஞ்சூத்திரத்தை பொழித்தற்கன்று? மேலேகீக்குதற் பொருட்டென்றுமகறி மறத்தலினுற் கருடபாலனைப்போன்ற பாலனைமைச் செவ்வானத்திசுறியது தவறென்றுயிற்று.

மேற்படிக்குடத்தியானம்போன்ற யாவுஞ்சுவைதழு மோப்பாது ஒருவ
கோடொருவர் பிணங்கிக் கடம்படம்போவ முத்தியிற் சோசரிபதத்தைக்
கூறக் கொன்னைகடையார்க்கு மேற்படி சிவனுானென்றி, "உலகாற்றித்
தானுக்கியென்றும், தனையடைந்தார்தம்மைத் தானுக்கியென்றும், சிவோகம்
பாவிக்குமத்தார் சிவனுமாவர்; அநுமாவார்; குறிப்பொருளாமழியு நெறியத
னாற்செவமேயாய் சின்றுமேகொன்றும், அகனிவெருங்கின்றமுறை யோசனாதி
யென்றும்" கூறுதல்யாவு மெற்றிற்காண்? இவ்வாறுள்ளபூண்கை ஸ்சிவ
நானென்கியில் விரிவாயுண்கி.

கருடபாவனைமைக்குறைகூறுவது தவறென்பதற்கு உதாரணம்.

போதிக்கத்தக்க ஞானசிரிய ஜெப்போதாரு சங்கராஜ் சேய்யவேண்டி
மேன்று வேதமுதைய சகலகளைஞ மொரு மிக்கத் தனித்திருத்தலைச் சொல்

புறவார் சாதானமே பட்டாக மாறுக்காதது, பாசமொட்டக் கொஞ்ச உப்பு
வறுகிட ஞானசிரமபோது அம்மாளுக்கொன்று மெடுத்தக் கொண்ட
சுந்தரத்ததை மடவோடாற்றி மிகையிற் விடவாக்காதென் றுட,
நேதான்மயி ளகணந்தாகத் தெய்வத்துதேவமே காணென்றிருந்த தன்மை
பாவ னின்றிநெரிந்து அடனோரானென்றும் இடம்பெய்கொண் டிராண்டா
நிலையாயின் சாதன்கொடுத்த விடவானது கருடத்திடானஞ்செய்ய சிந்த
மாதபோ, வயிற்றைசீக்கிவிட, மீதநொன் தனாதிடென் மெமகங்கமன்
லோக்கதெனறுத்த விசக்ருபித்தனன். ஞானசிரமபாருசிறும் தனக்கு
னாத்திய மகாவாசியாத்தததை மையந்திரிபருத்தெளிந்து, உண்மைமே
ளா மிகையாத தேவமுதலிட சலபந்துக்கிடாபித்தி, யுண்மைமேல் தீரைய
தெனக்கண், தானதைச்சொிந்து, தானதுகெனக்கானும் மயந்தர்க்கித்
தானேதானுதித் தேவர்களுமறிந்தகீழ் பிக்கித்தியையுடைய கோக்க
தேவனப்பிடாதே மயித்தபகமாயிடு னிடுத்தனன். தீதனும், சிவமுத
மகைகம்பலில ம், சிவம் பரமமெனலெயும், சிவம் காணெனலெயம் பெற்
றும். தானதைச்சொித்தென்றது; தானதுவாகப்படுத்தலை. தானதுகென்
பதை மருகென்றது; தானுடனானுயன்றே தான்கைதன்மமாகலார் தானி
தன்மென்மைமீன் சுத்தபாசனிடம் கழறற்கென்க.

திருமந்திரம்.

கருட னுருவங் கருது மனயிற்
பருகிடத் தீர்த்து பயங்கெடு மாபோற்
குருதி னுருவங் குறித்தவப் போதே
நிரிமலக் தீர்த்து சிவனவ னுமே.

வேதாந்தகுளாமணி : அவதாரிகை.

யகர்வேத மகாவாங்கியார்த்தத்தினுள் மேற்குறியபாவஸ்துவிற்குச்
சுவகதாதிபேதமின்றெனலே யணர்த்துகின்றது.

மருதிநிலை னேகமே வாத்துவித மென்னுஞ் சொற்க்கிடையு
னேகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கயிக்க,

மருதிநிலை னேவெனலு மிகைச்சொற்குத் தேற்ற மத்துவித
மெனுமொழிக்குத் துவிதயிலக் காகக்,

கருதுபொருள் வருதவினா லிம்முறைபே மாயா கற்பனைகள்
கடத்துகிர வயமாகி பென்றுக்,

நிரிதயில்கின் மயமாகு மொருபிரமக் தனக்குத் தெரித்தகவ
கதமுதலா யினமூன்று மினைபே,

(தி-13.) சூத்திரமொன்றை வாததவியென்ற சொல்லிட
 ன் ஈது. யசுரெதததிர்தவிய எவ்வொத்ததவியென்று சொல்லிய,
 வாதென்ற சொல்வதற்கு கங்க மரீதியை யோடெழு மனையொத்த
 தத்தென்றம் - ஈது. எவ்வென்றும் பதகரெ கங்கமென்றும், அரீதியொன்ற
 மனையென்றும் துடைச்சொல்லுக்குத் தேற்றமும், அத்துவித மொ
 னையொத்த துவித விவக்காகக் கருது பொருள் உருவியுந் - ஈது. அத்த
 வித மொன்று சொழிக்குத் துவிதத்திர்தவியாகக் கருத்தெனய்த் பொருளுரு
 மையெருவதற்கும், இம்முறைமையொன்று கட்டினகன்சுடர் தவியொன்று
 - ஈது. இம்முறை மொறித்தாக் காயாகற் பதகரெ மனையொத்ததவியொ
 ன்மெனல் சற்றுமின்றி, என்னுத்திர்தவியின்மையாகு மொருநியைத் தனக்
 குத் தெரிந்த சுவகதமுதவியை மூன்றுமில் - ஈது. தன்னிலையினின்று
 னாருதென்று மொருநாகத்தாக் வினக்குஞ் சின்மத்திரமான் ஈது. மொ
 பற்ற பிரமத்திரத முன்னுத்திர்தவியைத் சுவகதமுதவியை மூன்றுமெத
 மில்மென்றுணர்க்க - ஈது. ஈதுணை. எகத்துவருவியுடத்து அத்துவத
 மெனல், விவத்தொ முடிமையுபற்றி, எவ்வென்றும்மனையொ வினயிற்
 ருத்தென்க, எவ்வெனல் எகார்த்தை. எனவே எகார்த்தமெனபதே. பத
 விதமென்றுயிற்று. ஆகவே, எகாரம் விவமொழிவருமொழிக் கிடையினி
 ன்று தேற்றப்பொருள தாக்கண்டாம். இவர்கருத்தும் அதுவாதலின் எ
 கமெனல் சொல்லதனக் கங்கமென்றும், எவ்வெனல் துடைச்சொற்குத் தேற்ற
 மும், அத்துவிதமென சொழிக்குத் துவிதவிவக்காகக் கருதுபொருளும் உரு
 தவியெனென்றும், இம்முன்றிடத்தும் எண்ணுமமைகன் எஞ்சின்தன். இ
 வாக்விமொறித்தாகவே பெண்பார், இம்முறைமையெனென்றும். மாயாகற்
 கன் கட்டுதென்றதனல், விசாதிசத்தையும், விவமையெனத்தனல், சுவகத
 பேதத்தையும், என்னுத்திர்தவியின் மின்மமயாகும் என்றதனல், சகாதெத்த
 மும் கொள்க. கொள்ளவே இம்முன்றுமின்றியது பிரமமென்றுயிற்று.
 மாத்நிற்றென்றிய பத்திராயுப்ப பவாதிகுரு வெவ்வெறு தன்மையிருத்தல்
 போவச் சத்திற்றென்றிய சகலபாங்குக்கு வெவ்வெறு தன்மையின்மையித்,
 சுவகதமும், மாத்நிற்றெனயய மாயிருத்தல்போவச் சத்திற்றெனமாகச் சகல
 பாம் வேறின்மையிற், சகாதிமும், மாத்நிற்றுக்கல் மாயிருத்தல்போவச் சத்
 திற்றுமாயாகச் சகலபாம் வேறின்மையின், விசாதிமாயிம இம்முன்றுமெத
 மும் பிரமத்திற்றென்க.

வினா :—சத்திற்றென்றிய சகலபாங்குக்குச்சுத்துவ கிருதிக்குத்துவ
 எவ்வுத்துவாதி பேதத்தன்மைகையிருக்கச் சுவகதயின்றென்பதென்ன?

விடை :—சகலாதிகுருச்சுத்துவாதித்தன்மை தன்னியவறியுநாள்
 உருள். அநெப்படியெனின் : சுடமாயிருப்பது சகம், கிருதிக்குறையிருப்ப
 சேன், எவ்வுத்துவாயிருப்பவன் பான், என்னுமிடத் திம்முன்றியிருப்ப

புது சத்தோபாயின் இவற்றிற் சத்துத்தன்மையைக் காண்பதென்பது, வேறுதன்மையாக் காண்பவராதலிற் கூகதபேதமின்றென்க.

வினா :—மூற்கூறியசத்ததப்போல இச்சகலபாங்கார்ஐஞ்சத்திருக்கச் சாதிப்பதென்பதென்ன?

விடை :—அச்சத்ததப்போல வேறொருச்சத்தென்பதின்றி அச்சத்தே, ருத்தமிற் சாதிபேதமின்றென்க.

வினா :—மூலவிசயமான சகலபாங்கன் தொன்றுதொட்டிருக்க, உசாத மின்றென்பதென்ன?

விடை :—மூலவயஞ்சத்தாய்ந்த வினக்குதலின், விசாதிபேதமின்றென்க.

வினா :—மூட்டென், பிரமத்திற் சச்சிதானந்தமென்றும் பேதம்விளங்கச் கூகத மின்றென்பதென்ன?

விடை :—சூரியனுதுஅதே பிரகாசம்; அப் பிரகாசமே சூரியனுதல். போலச் சூரியனுத தேனுலே சித்தம், அத் தேனுலான சித்தேசத்தும், அஃசூருகமட் ஐனருகமடே பானத்தமுமாட் வேறுபாடிற்றத்தலின் கூகதபேத மின்றென்க.

வினா :—சத்ததப்போல வியாபகாரிகம், பிராதிபாதிசம், பாரமார்த்திகம் என மூன்று சத்திருக்கச் சாதிப்பதென்பதென்ன?

விடை :—அங்கனயிருத்தல் சத்தோளியின் பிராதிபலனமேயன்றிச் சத்தன்ருதலிற் சாதிபேதமின்றென்க.

வினா :—அதிதப்போதத்தின் ஆனந்தானுபவம் கவகவமா யனுபவித்தலின் விசாதிபேத மின்றென்பதென்ன?

விடை :—அது சச்சிதானந்தவொருமையே சுவானுபவமெனத் தோன்றாத பேதவாதிதட் கண்ணத்தோன்றவதன்றி, அவ்வனுபவமுள்ள அபேதவாதிதட் கண்ணத்தோன்றாததலின் விசாதிபேதமின்றென்க.

வினா :—இவ்வகட்டுப் பிரமாணமுண்டோ?

விடை :—அறிஞர்க்குள கானந்தமயமென்பதனுதும்.

வாசிப்பம் : தாகரன்கதை.

விராக்கு மிரவியு மவருமுண்டா முண்டாம் விசொளியும்
பகற்பொழுதும் விசையும் போலத்,

தாக்கவிரிந்த துண்டாகி துண்டா துண்டா சொல்லாய்
 மாத்விசையே சொருப மாதும்,
 கைத்தசபா மார்த்தத்தா விரிவெய்ணைக் கேட்டமையே
 பார்க்கடல்பொற் கெம்பி ரத்தால்,
 ஆங்கரிதாட்ச சீதனமா யமனமாகி புறத்தமா சின்மொழி
 பென் றண்ணல் சொல்வான்,
 பொருகடலிற் தீனா முதலாய்ந்த சிந்தை வெல்லாம் புனலாகி
 விளங்காமற் புழுதி யாவே,
 வொருபொருளாம் மீசாமாத் திரமே பல்லா குபயமேனும்
 கற்பனைப்பே சொன்று மில்கை,
 பெரிபிடத்திற் குநியாத் திரமே பல்லா விரைவென்கோ
 வவ்வனாகியோ லென்று மொன்றுத்,
 சரிபைகிரி யாவோகப் பதத்தின் முற்றிச் சாதனங்க
 விரைந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும்.

“சத்தேசித் தாகுமய வெளிவசத்தா மசத்தாளும் சாக்ஷி யெககே, சித்
 தேசத் தாகுமய வெளிற்சுடமாஞ் சுடங்களுக்குத் திதியு மவ்வின, யொத்தே
 தேவான் றியசத்தாஞ் சித்துகல்வ சுகமாகு மூகத்துக்கோர், வித்தேயர் ிடமா
 கிற் சுடமசத்தாஞ் சுகானுபயம் விளைத்திடாதே” என்ற கைவல்யபாதத்தி
 னுறும்.

எகமென்னும் பதத்தினுற்சுகசதமும், எவமென்னும் பதத்தினுற் சகா
 தியும், அத்துவிதமென்னும் பதத்தினுள் விசாதிபுமின்றொனாஞ் சுகுநியினு
 னும், சர்வம் பிரமமயமென்னும் பிரமோபதேசத்தினுறும்,

“சகனாய்ச்சமாதிரித்தி.....மிசையுயர் கற்பனப்போன் மேதினியெட்டு
 யானே” என்றகவியினுறும்; “மேனியிற் புறத்தினுள்ளின் மேலொகி
 சீழிற்றிக்குவ, வானில்கை யசத்திலெவ்ரு மியானனியி மற்கொன்றில்கை,
 யானில்கைமீடமுமில்கை யெனநிடத்தியாதுமில்கை, தானிகழ்பொருள் வேறி
 மிலை சச்சிதாதேதமென்றான்.” என்னும் சகமுனிசகானுபயத்தினுறும்,

“இவ்வாதவிடமிலையா நெனக்குமலம் யாதமின, எவ்வாருத்தொழு
 மீச நெனக்கவத்தையெவையுமின, விவ்வாரும்புருவத்த யெனாநுமியி
 யாய்கேன், கிவ்வாதவகத்தை மிகைக்கிநித்பெனான்.” “ஒன்றடனா
 தோய்வில்கை நெனத்தாமிக்காரில்கை னுலகமிவ்வான், கிவ்வாதினாவுக்கெட்

பாதிதரணாம்பா னெஞ்சினிர்யான், டொன்றுபிறப்பிவீழுகா மறி
பாண்டகாண்டகமென் பொருங்கன்கிலான், என்முறின்க்கடங்கு
பம் பாமமென கொஞ்சுகெ மிடப்பதாம்.” என்னுத்தேவிகாவோபநாத்தி
ருளும், பாவச்சன்மபாம் பிசத்துதலா வெப்போதுந் சவதநாதிபேதம்
பாமத்திதென்க.

வினா:—பாதிபகத்துள் சகலபகம் தத்தம்ருணங்கலோடு வின்கி
தாது விவருபநிசனத்திடு கருங்குணசவாமி காண்பித்ததென்றே

விடை:—முன் பாகமத்திற் பேதமாகக்கண்டவிசயனுக்கு அடைத்து
பத்தம் அகத்திற் பேதமேதமா மிருப்பதைக்காண்பித்து அதற்குமேல்
அபேதமான பாமவருபததைக் காண்பிப்பதற்கேயன்றி வேறென்க.

வினா:—தருணம் அபிக்கிடந்துவை மேற்றிசப்பதற்குப் பிரமாண
முன்போ?

விடை:—அன்றுவற்றினே “பிரமமாணோ பிரமகருப்பினடப் பிரம
மாகம மந்திரத்தன்னினும், பிரமமாய சருகடன்பெய்துபின், பிரமமேயடை
காமுப்பின்றுகேத.” “முறித்தாகிய உக்கிரிகேகொள, அறிவையே
சவ ராதிரயன்ருயார், செறித்தாஞ்சமத் திவிடையேசில, நெறிவதாய
புண்களையுக்கள்.” “உத்தியப்பொறி யையதைமுமொக்கவே, மிக்கியத்
தயில் வாய்கொச்சிலர். கத்தியத்தொழில் யாவையுளுனகெம், சித்தியோக
மெர் தியெய்சிலர்.” என்றகவிகளிஹும், “பேதமாகும் புனிதத்தழல்
ஹுட், பேதபாவினப் பேயிப்பெய்வனென், ஆதிசோகடை மாகியவனென,
கெதம்பாவும் விசாக்கவீசம்பமால்” என்னும் பிரபலிக்கலீலக்கவியாஹும்,
“சவபூதக்களிது மத்தமாவின்டம், ஆத்மாவில் சவபூதக்களையும் செவ்வை
யாக்கினம், ஆத்மயாகஞ்செய்வோன் சவாஜ்யத்தினை அடைகின்றான்”
என்றும் மறுதர்மத்திஹும் கண்டுகொள்க.

வினா:—தூசகலதநிபேத மொருவருமொப்பவிலையோ?

விடை:—பாதிபகத்திற்சேவர்கள் பின்னாபின்னமாயிருக்கின்றொன்
கிற விசித்தரத்துவத்தினை சவததும், பாதிவசமான ஆத்மாவென்கிற விசி
த்தரத்துவதயுந் கிடுகித்தொப்புக்கொண்டவர்கள் சாநியும், பாம்வேறு,
சேவர்களேயு, அப்பாத்தினதருணா விசசேவர்கள் தத்தம்ருணங்கலோடு
கவித்திருக்கின்றோன் னென்கிற துவிதினை விசாதிமுமுண்டென இப்பேத
வாதிக சொப்புகொள்க,

வினா:—அவர்கள் அனுபவத்தான்யாது?

விடை:—சிக்கனவருபமான பாவாகதேவசமுசத்திற் சேவர்கள் அவ்
வடிவமாய்ந்து அவததருணாப் பாமாகத்தம் அனுபவிப்பொன்கிற விசி

—அத்திசுநாபுடமும், சிங்கசங்குபமான பாமிசுத்தினைது மொந்
தந்ததே—காலவருபமான ஆத்மாக்களனுபவிப்பதொன்றை விடாமையு
கடமென்றும் விசிட்டாத்துவித வகதேசிகளனுடமும், சிங்கசங்குப
மான பாமிசுத்திசுநாபுடமும் ஆத்மாக்களனுடமொட கொத்தன்னையொ
டாமிசுத்தன்மைவிசுநாபுடமொன்றைவிடப் புராமிப்பதினும் கடமொன்றை
ஆத்திசுநாபுடமொன்றைவிடப் புராமிப்பதினும் கடமொன்றை.

விநா :—ஆத்மாக்களுக்கு இவ்வனுபவத்தால் முத்தியின்பேரே.

விநா :—பாமிசுத்திபேதமான பதமுத்தியேபென்று மனங்களைப்பெ
பாமிசுத்திபேதமான அபிச்சிபுமுத்தியின்பென்றேன்க.

திருவாய்மொழி : திருமழிகையாழ்வார்.

இன்றாக நாளை யோ பாமிசுத்திபேதமான

இன்றாக நின்றுள்ளேன் பாமிசுத்தி—நன்றாக

நாளைக்கே யன்றி யிலேன்கண்டாய் நாளைக்கே

செய்வேன் யன்றி யிலே.

திருமங்கைமன்னன்.

திருமபுரன் நுண்ட நீர்போ மெம்பெரு மாணக் கென்றன்
அரும்பெற வன்பு புக்கிட் படிமையுன் நெய்து போனென்
வரும்புயல் வண்ண னுரை மருவிபென் மனத்து வையத்து
கரும்பினின் சாறு போவப் பருகினேற் கிளிய வாழே.

திருமபுரன் நுண்ட நீரும் போதருக் கொள்க வென்றன்
அரும்பினி பாவ மெல்லா மகன்றன வெண்ணி விட்டு.

பாணீ தானே பாவதொ மெய்யே யருநா கணையுரீ பாணல்
வாணய சின்ப மெய்திலென்மற்றாக்கமே மெய்திலென்னெனினும்
பாணமீ தானுய்த் தெனிகொது நன்று மஞ்சவ னாகரா னடைகல்
வாணய சின்ப மன்னியிற் நிருத்தா யருளுகின் தளக்கை பெனக்கே.

பாணீ தானு மொழிந்தானே யாது மெவர்க்கு முன்றினேன்.

மம்மாழ்வார்.

மெய்தி தன்மய மாக்கினான் வல்ல மெய்பிரான் விட்டுவே.

சுத்தியார்: 4-ம் சூ. 37-ம் சே.

பன்னிரங்க ஸனவகாட்டும் படிக்கம்போ தூர்நம்
பலவலன் காரிகாட்டும் பரிசுபார்த்த திட
புத்திரங்க ஸன்னிரமன் நென்று தன்ற
செழிவிதங்கன் டருள் னு வித்தெத்தின் வேறுபப்
பொம்மிநகலம் புகிறங்கன் பொம்பெனபெய் கண்டான்
பொருத்தியன் செவத்தியெரும் போதான் பின்ன
முன்னிறைச் சிறைமுநிய முடுகி போட
முத்திரைச் சந்திராயப் பின்னிறை முறைபோல்.

‘சிறைநெட்பகின்ற செழும்புனவினுள்’ மென்னும் 5-ம் சுத்தியார்
பாசான் வெண்பாவும்;

காமபராணம்: உத்திரகாண்டம், 2-ம் அத்தியாயம்.

கங்கைபை முகல வாய பற்பல கதிபுங் கல்லைன்
பொங்குதென் டுறைய வாரி புகுகிலொன் றுது மாபோற்
பங்கிப ஞான பாதஞ் சார்த்திடி லான்மா யாவஞ்
செங்கில் பிரமர் தன்னிற் பிறிதின்றி மொன்றாப்ச் சேரும்.

நித்தியா சத்த மாசி சிமலமாம் பிரமர் தன்னை
தத்துவ வித்தா புள்ளோர் பிரணவச் தன்னு லொன்று
முத்தம் தியானஞ் செய்யா ளுளமுவர் தெனது தாளிற்
பத்திசெய் தென்பால் பாவிற் பால்கலத் தென்னச் சேர்வார்.

யசுவேதத்தில் கைவல்லிய உபநிஷத்.

“சர்வவஸுபியாயம் இரதப்பிரபஞ்சத்திற்கு முக்கியஇருப்பிடமாகும்
சுத்தமத்தினுப் அதிசுத்தமமாகும் வித்தியமாய் மிருக்கின்ற பாப்பிராஹ்ம
மெதுவோஅதரீ; சீயேயது. ஜாக்ரதகலப்ன சுஷுப்திமுதவியவைகளில்
சர்தப்பிரபஞ்சம் விவரங்கொண்டிருக்கிறதோ அது பிராஹ்மமே. அத
ரானேயென்றறிந்தால் சுலபத்தத்திவிருத்தம் விபேஷிசுன்.

சாட்சியாயம் சின்னத்திரமாய்மிருக்கிற சதாசிவன் கான்தான், என்னி
டத்திவிருத்தே சகலமுமுண்டாகின்றன; என்னிடத்திலேயே சகலமுமிருக்
கின்றன; என்னிடத்திலேயே சகலமும் வயமடைகின்றன; அத்தஅத்துவ
மமான பிராஹ்மமே. (கான்சிவன் என்றவிடத்தில் சங்கற்பவிகற்பமும்

உடம் அபந்தாத்திபாச்சாரம் ஓதாதுவான வெட்காரம்... அக
சென்மாத்திபாச்சாரம் துரியாத்திபாச்சாரம்)

யகர்வேதத்தின் அமிர்தபித்தாபிஷத்

அந்தப்பம்மே கானென்றிருந்தான். பிரமமேயாகிறான்... அந்தப் பிர
மம் கானென்று கிணக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸாமவேதத்தில் ஸமத்திராயணாரியோபவெதத்தில் பிரபாடகம்.

ஸப்போதுமுண்டாக்கப்பட்ட சிவத்துமாகக் பிரமத்தியுடைய வே
டின் பிரதிபம்பாச விருக்கிருக்கிறார்.

யகர்வேதத்தின் அகர்வேதாபிஷத்.

துவாரோபாச்சாரம். அகர்வேதாபிஷத், அந்தப்பம்ம்தான் கான், சமு
கப்பிபை. ஜீவனேசுவன், சிவனேஜீவன். அந்தீவன் சிவனேதான்.
உயிர்மூல் கட்டுப்பட்டிருக்கிறபோது கெடாமல் இருக்கிறது: உயிர்மூல
தான் அது அகிரியாகிறது. உயிர்மூலத்தான் ஜீவன் கட்டுப்பட்டிருக்கிறான்.
சமுதாயசமூகம் ஸப்போதம் உகனகவாசியாகிய சிவனுக்கு இருக்கிறான். பா
கனிலும் கட்டுப்பட்டிருக்கிறவனாயில் ஜீவனுக்கு இருக்கிறான். பாசத்திலிருந்து
விடுபட்டால் அப்போது சிவனுக்கு இருக்கிறான். சிவனே ஜீவனென்பது ஸப்
பகக்ஷகனெனின் கயிதேயாம்பாவதுபோலவும், பம்பருயினை பிரதிபி
தரிடவருவதுபோலவும், எனவே சொப்பனமெனவும், அப்பகசத்திலுள்ள ஜீவ
நகரையாவதுபோலவும் ஆம்.

சரிதையாதி மூன்றங்கடந்த ஓதாபாதத்தில் சமர்த்திருக்காதன கான்
கவேச்சை, விசாரணை, தனுரானசி யென்றன்ற மூன்றம் அப்பியாசமு
யெனவும்; சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்தபாவனை, துரியமென
ன்றானதும், அனுபவபூய்யெனவும்: இவற்றினாலே, பிராயத்தி, பிர
யான், பிரயவரியான், பிரயவரிட்டனெனல் சிவன்முத்தர்க்கு தாசதம்
யர்க்கனெனவும், இன்னும் திவ்வனுபவாகிய புருடனுக்கு முந்தையமுன்று
புதிய சாக்கிரமும், கான்காமபுரி சொப்பனமும், கீதாமபுரி கருத்திமம்,
காமபுரி துரியமும், ஏதாபுயி துரியாதிரவு மெனவக்கொள்க. திவ்வ
கன் அப்பியாசத்தி தாசதம்பாவதலன்றியும், அனுபவத்தினால் தாசதம்ப
யிருப்பதைக்கண் டிக்கவதிகட்து அதிதாசனென்க ஓதாபுயிபுரிக்க
னக்களே பண்ணத்தியது. இனிச்சமாதியின் துலக்கனமுணர்ந்தகென்றா.

உபாதினய பண்டிதனென்க விசாரணை திரிசியானுவித்தம், சத்
தானுவித்தம், கீரலிகற்பனென்றெனயித புறம்அகமென்க ஓதாபிஷத்
தால் எண்ணத்தக்க சட்காரதிக்காகிய இவற்றை பண்டிதனென்க திவ்வ
கனமுறையே விவரித்ததுகூறலும்.

பாஷாபுரத்தில், தஞ்சைக்குள்ளாகச் சட்டாதிபம், திருவரு
சங்கரர் திருவிடையர் ஐயாசீதயருதவால் திருவாழ்வையெனவும்,
திருத்தவாண சத்தையாசீதயருதவால் சத்தாழ்வையெனவும், திருவா
ணையென ஐயாசீதயர் அவையால் வீசுதல்பற்றிச் சங்கிரகாண்டியால் உரு
புறப்பெயர்ச்செய்யும், திருவிடையர் தண்டார்க்காண்புறப் பறமெனவும்,
தஞ்சையுள்ளத்திற் தண்டார்க்காண்புறப் பறமெனவென்க.

பாத்திரியாளுவித்தம்:—காணப்பட்ட நிர்வாகிகள் மானயம்
பெறுவதான எழுபதுதரத்திற் பிராமணதரம் யதார்த்தமாகவிருந்த
தகவல்:—தரப்பட்ட ௧ மனுத்தரம் செல்லுபடியாக. பருமீதிக
பெயர்வதன் எழுபதுதரத்திற் நிர்வாகிகள் திருஷ்டியாகப் பழ
கிவந்திருப்பது.

பாக்கித்தான்:—இது அராஜகத்துக்கு எதிரான போராட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சமீபத்தில் பாகிஸ்தான் அரசு மிகவும் கடுமையான நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருந்தபோது, அதன் விளைவாக இப்போது பாக்கித்தான் முழுவதும் அராஜகத்துக்கு எதிரான போராட்டம் நடைபெற்று வருகிறது.

புறநிலைப்பம்:—இக்கண வாய சமாதானம் இடைவிடாது பழக்கம் தரப் பழம் வேளைய மாளாக்கத்தில் மனங்கொடுத்துவரும். யாதோர் பிச்சை, பூசுந் சிவதாங்கசமுத்திரம்போல் அமைதிபெற் றிருக்கவேண்டும் என்பது.

அகத்திசியனுய்த்தம்:—இத்தேவாதி யந்தக்காணக்கனாவரும் கா
யத்திரோதாதிகளின் சென்னைக்குதான் சாட்சியென்றறிவது. அகத்தி
யுள்ள சகலத்துவங்களுக்குத் தான்சாட்சியா யிருப்பதாகப் பழகவேண்டு
மென்பது.

அகச்சத்தாறுவீரத்தம்:—அகச்சத்தாறுவீரத்தம் சச்சிதாநந்த சொப்பிரகாச டி.டி.பெர தானவரைச்செய்தித்தம். சங்கத்தியாகமாயத் தனித்துவினங்கிய சச்சிதாநந்தரே அத்தமவெனப் பழகலென்கிறென்பது.

அகநிலைப்பம் :—மலையிலிருந்து தனது குழிதாசுத்தோன் றும் காரணத் தான் பூநகரம் திரிபிபாளையத்திற் சந்தானவித்தியாண்டு மொருங்கே யக ளது, யகசகந்த சிபெண்டனமே லு, அகநிலைமே பந்தசகந்தம் மற்றிருத்தல். ஆகநிலைத்தின் பூநகரத்தினாலிவாண்டமேகீதி மனங்கரைந்து திச்சலமாய் லுந்தலெண்டிபென்பது.

இக்காலகால ஆராய்ச்சனாபிரிவுலும் ஸாஸொன்றிலும் பற்றாசலா
பொழுதுகும்போசிகலாநுக்கு அலம்மலம் எங்கெங்கு செல்லுகின்றதோ,
அந்தவிடெல்லாக்கு சலாபிபலன்கூறலாம்.

வினா:—திரிவிதாலயேதத்திற்குத் சந்தாலயேதத்திற்குத் சம்பந்தம்
பாதிமென மொன்றுச்சொல்லானே?

வினா :—தாதுபாராதிர்செய்ததை விசும்பிக்குச் சந்திராந்ததலகா
ராரிசத்தெனும், சந்திராந்ததெனும்பாபாசுரேந்தும் பொதுருத்தவினா
ம் இவ்வியன்செருத் ததொளம் மத்ததென்க.

பாதசமாதிசுருந்துத் தத்-ததொளமாம். அபயநம் மூன்றைய
நானம் வாக்மியாத்தான கசையமம், மூன்றைய மூன்றம் வடிகெடுத்த
நானம் மூன்றமம் விசுந்தம். அகச்சாதிசுருந்துத் தொமத்தொள
மாம். அபயநம் மூன்றைய இரண்டும் வாக்மியாத்தமான, மூன்றம் மின்
தொளமூன்றம் வடிகெடுத்தமான வடிகெடுத்தமம் விசுந்தம். இவ்வியன்
மம் அபயநத்தின் வாக்மியாத்ததெனவும், இவற்றின் அபயநமான அத்தவித
கொருமே வடிகெடுத்ததெனவும், மூன்றம் மூன்றமூன்றமே சத-சமாதி
சுப மூன்றமவனென்பதும் இவற்றினும் மூன்றம் இவ்வியன்மீன்மூன்றமம்
மூன்றம்.

ஆனால் துண்கவகவ மென்பதற்கு மூன்றோன் :—“மன மூன்றாந்
மூன்றமம் மூன்றத்தின் மூன்றம்.” மூன்றமம்.

சீவிகைப்பொதிக்குச் சாதனமாய்க்குந்த இயம்புதலான. நினைத்தல
தும் அத்தவிதமும் வாக்மியன் சொல்லுகின்றோம். அத்ததெனின் இய
மம், மூன்றம், இயமம், மூன்றம், தேசம், காலம், ஆசனம், மூன்றமம்,
தேசமத்தன்மை, மூன்றமத்தன்மை, பிராணமம், பிராணமம், தானம்,
இயமம், சாதியென்று பதினாத்தன்மைகள். இவற்றின்மீயம் வருவது :—

1. சீவம் பிராமமென்கின்ற விவேகக்கியானத்தினாலே இவ்விவகம்
மூன்றமைய திரோதத்தை யகக்கொழுகுவதே இயமம்.

2. அத்தவிவேகக் கியானத்தைத்தானே விவாதிப்பித்தன்மீர்
மூன்றமமீர்த்திப் பிராணசூரமாகக் கிடைக்குமாடி மூன்றமம் மூன்றமம்
மூன்றம்.

3. சீவாதிவட்டான சந்திராந்தப் பிராமசூரத்திற் சீவிகைப்பட்ட
மூன்றமம் பிராணசூரம் அத்திவட்டானத்தைக் காட்டிலும் வேறன்றென்று தன்ரு
வதே மகான்களுக்குச் சும்மதமான இயமம்.

4. சகலவாக்குகளும் மனதோடேகூட வாக்மியாசூரத்தை விவாதி
சீவிகைப்பட்டமம் திரும்பிவிடுகின்றனனோ; வாக்மியானது சகலவாக்மியான
மூன்றம் அகையுமாயின சீவிகையென சொருமோ, அப்படியப்பட்ட சொ
ருத்தை மூன்றமம் மூன்றமம் மூன்றம். வாக்மியாத்திரம் திரோதமா
மம் மூன்றம் அவிவேகிகளுக்குக்கொழும் விவேகிகளுக்குக்கேற்ற.

5. வாக்மியாசூரத்திற் திரோதம் விவாதிக்கின்ற மூன்றம்
மூன்றமம் மூன்றமம் கிடைக்கோ; வாக்மியாசூரத்தினும் சகலமம்

ஆசைத்தொடர்வோட வாய்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தச்சொருபேரே விவேக னுக்கு விசேஷமான சத்திதோ.

9. உதொரு சொருபமானது பிரமாதிகளையாசரப் பிரபஞ்சத்தையும் விடமுடியாததில் கற்பனைடனாகத்தோ, அப்படிப்பட்ட அகண்டானந்த அந் தொத்த சொருபமே காலம்.

7. எப்படித்தேக அபயவகையோ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறதினாலே மன துக்குத் தேவமுடையம் இருத்தாலே நமும் பெப்போதம் பிரமணுசந்தானம் : அக்குறோ, அதிலே காலம் இருக்கப்பட்ட ஆசனம்.

8. உதொரு சொருபம் சகல ஐகத்திற்கும், அனைத்தொத்தவியக்கி சித்தத்திற்கும், மூலமோ; அதிலே நானுமோக்களிருக்கிறதற்கு மேல்க்கே மான மூலமொத்தம்.

9. சிவனானவன் சித்தத்தியாகன பெலத்தினாலே மனதுகமான பிரம சொருபத்தில் வயித்திருப்பது தேகசமத்தன்மையையொழிய காந்த கட்டை கையிடல வெழுக்காகத் தேகத்தை வைத்துக்கொள்வ தாதெனம்.

10. விவேகக் கியானமாயி திருவடிபினாலே சகலசகத்தையும் பிரம லாகப் பார்ப்பதே வகியதிருவடி அல்லது ஞானம், ஞானமென்று சொல்லப்பட்ட திரிபடியானது உதொரு சொருபத்தி லுண்டாகி யடக்குதோ, அந்தச்சொருபத்திற் நிருவடிவைப்பதே வகியதிருவடி. அப்படியில்லா வ் மூக்குதானி முதலானதில் நிருவடிவைப்பது வகியதிருவடியன்று.

11. சித்தமுதலானசகல கற்பிதவஸ்துக்களையும் அகிஷ்டான பிரம சொருபமாகப் பார்த்துச் சகலசித்தவிர்த்திகளையும் திரோதப்பது பிரானுயா மம். அதிலெல்லான தக்காயிமான சகல பிரபஞ்சத்தையும் மேதிரபண்ணித் தள்ளுவது இரோசகம். பின்புந்ருபா திகமான பிரமசொருபமே ராமென்றி சித்தவிர்த்தியைச் சிப்பாடிப்பது பூசகம். அந்தச் சித்தவிருத்தியைச் சலியாடல் கற்றுத்திச் சொல்வது குடபகம். திரிதப்பிரானுயாமமும் விவேகிகளான நானு யோகிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அவ்விவேகிகளான அடயோகிகளுக்குப் பிரானசகல ரோசருபமானபிரானுயாமம் மேற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

12. திரிபமான சகலவிஷயங்களையும் ஆத்மசொருபமாகப்பார்த்து மனதைத் திருக்குருபமான ஆத்மாவீனிடத்திற் நிருப்பிக்கொள்வது பிரத்தி யாகாரம்.

13. உதொரு உதொத்த விஷயத்திற்கொன்றதோ, உடனே யாக விஷயத் தைப் பிரம சொருபமாகப் பார்த்து, 'அந்த மனதைச் சொருபத்தி லிருத்திச் சொல்வது தாயினம்.

பதினொன்றஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை

இதகாடாபுரிவந்ததில் என்னமா பண்டமாப் பிப்பது கத்
 னெனம் பொருள்படுகலின், அக்கண் உலையதெனக் கண்டவிடக்
 கன்றிக் கொம்படாபென்பது சகுதியும், பகர்முகக்கிச் சிறுத்த
 காட்டம் வாரமையால் திபக்கமுண்டாவதைக் குறிப்பாடுணர்
 தும், திரிபடிபிறருளை அங்ஙனமுபயம் அங்வான்பாங்கின்க றுணாதா
 மகாவாங்கியங்காரணமாக திச்சூத்திர முணர்ந்துகொண்டது.

பதினொருஞ் சூத்திரம்.

காணும் கண்ணுக்குக் காட்டி முளம்போகல்
 காண வுள்ளத்தைக் காட்டி காட்டலின்
 அபரா வன்பி னான்கழல் செறுமே.

(இ-ள்.) காணும் கண்ணுக்குகாட்டும் உளம்போல் = காணப்படுவா
 ளாகிய திரிசயத்தைக்காணுஞ் சிதாபாச அறிவுக்கு (அதான) ஞாதுரு, ஞான
 ரூபமெனமுன்றாக விசற்பித்துக்காட்டும் ஆத்மாவைப்போல, காண உள
 னத்தைக்காட்டலின் = (சந்தரு) காண்பாளுகிய அவ்வாத்மாவையே திருக்கு
 காட்டத்தில் ரூபமாக அறிபும்படி காண்கு மகாவாங்கியக்களைய முன்னிட
 டிக் காட்டலின், கண்டு = காண்பான் வெளிப்பட்டவிடத்துத் திரிசயமிவ்வா
 னையால் வையுள்ள ரூபமாகியவிலாண்டுத் திசைகாணுமற்போகத் தானே
 ளப்படுவதே அபேதமாயுள்ள அறிவானத்தப் பொருளென உய்த்திரிபறக்
 கண்டு, அபரா அன்பின் அன்கழல் செறும ஏ = நீர்த்தா அன்பின வச்சிப
 மேதானுலகிற்கும் நீர்திரியானத்தத்தைப்பெறும். எ-று.

(ப-தி.) அறிவானந்த ஸறிவெனயிம்முன்றும் அறிவான்மறைந்
 தென்பார்:—காணும் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போலெனவும். அறிவான்
 மறைவாக்காத காணுவிண்ணென்பார்:—காண உன்னத்தைக் காட்டலித்
 கண்டெனவுக்கறிஞர். “அன்புஞ்சிவமும் மீண்டென்ப ராவிலிவார், அன்பே
 சிவமாவ தாகு மறிகினார், அன்பே சிவமாவ தாகு மறித்தபின், அன்பே சிவ
 மாய் அமர்ந்திருத் தானே” மென்பார்:—அபராவன்பி னான்கழல்செறுமே
 பென்றக்கறிஞர்.

வாதிட்டம்: சனகராஜன்கதை. இருக்குவேத மகாவாக்கிய நிருபணம்

வெற்பாரும பொருப்பறவொர் கிழிப்புநத்தின் மேலாதோர்
வினம்பகேத, தெற்பார்மன் னவன் கேட்ட பம்பணப்ப பொய்யனே
வினங்கொள்வாய், அறிவாறு மறிபொருளுங் கூடப்பட்டு
விழு மறிவானந்தம், பிறிதாச நான்மதத் துமத்தெழுந்த தாதை
விடப் பேணல் செய்வாம்.

(பொ-மர.) வாசனையிதர்த்த மலிவிலிருப்பவர்கள், தேற்றியிடப்பட்டுத்
தப் பொருத்தாத சித்தர்கணங்கள், தக்காறுபடவதப் பேசுகின்ற கதை
மல, சித்கணியுறந்த சனகராஜன் கேட்டபாண்டமே பாடுசொல்ல, ஸ்ரீராம
மனதிற்ப்பாய். ஓதாவும், திரிப்பழம் கூடுகூட்டத்திலுண்டாகின்ற
நூலாகமானது பிரிவபாத ஆக்கலானத்திலுண்டானதாம். அவ்வாத-
நூலாகத்தால் விருப்பமென்றமென் றொருசித்தர் சொன்னார். ஏ-று.

(பா-ம.) பாஞ்ஞானமென்பார், அறிவானென்றும், பாம்மென்பார்.
அறிபொருளென்றும், துவ்வாண்டிங்கூட சித்தவிடத்துத்தத கூட்டத்
பாம்மென்பார், கூட்டாவிலெழு மறிவானந்தமென்றும், அறிவு ஆனந்த
மன்றி வினங்காமையால், அவ்வறிவேயானந்தமும், ஆனந்தம் அறிவையன்றி
யானத்தியாதபடியால் அவ்வானந்தமே பறிவுமாய்ப் பிரிவற்றவிசக்வியகா
னென்பார், பறிவாதவாத்தமதததுவத் தெழுந்ததாமென்றார் கூற்றார்.
அறிபொருளென்பதை ஈசனுருவெனக்கொள்க.

எகர்வேத, சகமவேத மகாவாக்கியார்த்த நிருபணம்.

காண்பாணங் காண்பனவுங் காட்சிபும்வா தனைபுடனே கழலிட்டு
சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியா மச்சொருபஞ் சித்ததெய்வா
மேண்பாடா முன்னதில தெனுவிரண்டி விடைபெய்தி பிறவிவாதப்
மாண்பான வொளித்தெல்லா மொளியாயச் சொருபத்தை மதித்தல்
[செய்வாம்.

(பொ-மர.) ஓதாவும், திரிப்பழம், ஓனமும், வாசனையோடும்
கேட்கச்செய்து, உயர்வானபார்வைக்கு முதற்பாசாகாமிய அவ்வாதம் சொரு
பத்தை தியானஞ்செய்யவோமென் றொருசித்தரும், நிலைபாணுணமுடைய
சத்தசத்தென்னும் தூண்டினவொன விபாகத்தைபடைத்து முடிவிலாத
தாய் மாட்சிமையான பாசாசங்களுக்கெல்லாம் பாசாசஞ்செய்யப்பதாயிய
வாத்மனானவருபத்தைச் சித்திப்போமென் றொருசித்தருஞ் சொன்னார்.
ஏ-று.

(ப-மீ.) நமென்பார், கான்பாமென்றும்; நாமமென்பார் கான்பாமென்றும்; அம்பென்பார், காம்பென்றும்; இம்முன்றினசுந்தமான சிவென்பார் பிடித்தோகும், இவற்றின் சுத்தமான கடந்தபிரம் அபிசம்பந்தம் பிக்கென்பார், வாதனையினே கழலவிட்டென்றும், இவையாவும் விளக்குவது கம்பம்பிரகாசமென்பார், முதலொளியாமென்றாகுவிப்பிசுட, சுப்பதமென்பார் உச்சத்தென்றும், தொம்பதமென்பார் தூதென்றும், துசிபதமென்பார் தூண்டுகுண்டமெய்தியென்றும், துச்சிவேம்பா கடந்தநாமமென்கின்ற காந்தனசுதன்னியமு கீக்கிய சுபஞ்சைதன்பமென்பார், ஒளிக்கெல்லா மொளியாயச் சொரூபமென்றும் கூறினார். தூதென்பதைச் சிவசிவாசனென்க.

அதர்வணவேத மகாவாக்கியார்த்த நீருபணஞ்செய் திவைகளைத்தவிர
வேற்றனுடலங் கூடாதெனல்.

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந் தனவாத முரைப்பதாகி
சிவதோர்பா யாம்மகத் துவாசன சொருபத்தை சினைதல்செய்வார்
திசுத்திய குறையுறையுந் தேவநகரைய னிட்டபரீல தெய்வரீதென்
மகம்பிசுவுத்துவந்தையெந் துசிறுமலரிதேறும் வேட்கையேபாலாம்

(பா-நா.) எனானென்று சகலவாதமாக்களிடத்தமிருந்து சதா
சாவமுஞ் சொல்லுபதாம்பிரகாசமாக விளங்குகின்ற ஆத்மஞானமாயவந்து
வை சிவிப்போமென் றொருசித்தரும் சொன்னார். விளங்குகின்ற தன
தாசத்தி வெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்தைவிட்டு வேறானதெய்வரீதே
தல் மிகவருமைமான கையிலிருத்தல் கவத்துவாத்தினத்தை யெறிந்து
விட்டு சங்குமணிதேய்கின்ற ஆசையை பொத்திருக்கும். ஏ-று.

(ப-மீ.) அமமென்பார், அகமகமென்றனைத்துயிரி னிடத்திருந்
தென்றும், இவ்விரண்டாகியும் விளங்குகின்ற பிரம்மமென்பார், சிவமொளி
யா மாத்துவத்துவமான சொரூபமென்றும் கூறினார். அனைத்துயிரினிட
த்துமிருந்தென்றதை சுவவாதமெனக்கொள்க.

கீளைசயுள்ளவர்க்கில் வனுபாவங்கிடைக்குமேயன்றி
அஃதிவார்க்கின்றெனல்.

மாளாத காலெனும் வர்ச்சகா பிக்கொடியின் வனத்தைச்சுட்டு
நோகை பனைத்துமறுத் தவர்க்கன்றோ விப்பவன்று நோகாநிற்கும்
கோளான பொருளைத்தின் முன்பொடுபின் பினிமைபிலாக்குற்றல்
மீளாதபாவனைபார்க்குமென்பார் வேசரிபேவேறென்றன்றால். [கண்டு

(பே-மர.) முடிவில்லாதவாறுசென்னை விடவல்லியின் காட்
கடமெடுத்து மருத்த தீர்க்காத பிணைப்பு மருத்தவர்க்கல்லவா இவ்வாறும்
பாபமானது கிடைக்கும். தீவிரமானவன்தான் தவிர்த்துவிடும் மருத்தம் பின்
வருவதில்லாத குற்றத்தையார்ந்திருக்கும் திருப்பாதபாவினவால் பர்தம்
பர்ப்பவர்க்கா கருணையெய்வகாமம் கெட்டு நின்றமல்ல. 8-2.

உற்பத்திப்பிரகாரம்: ஆத்மாவல்லவா திருபணம்.

தோன்றியவை விளக்கத்தா ளுள்ளையா ளைப்போட்டுத் துர்
தொடர்பா கிற்கும். ஆன்மபதார்த் தந்தொடா யுதிவினா சொழிந்
தன்னா பாகமாய். தான்படுவா னற்போதுநா மிதண்டினை
மயிவா ளாக் கணவந்தர்ப, துறந்நிபுர பொதுநிவா னுதிவினை
புதிவினா ளுதித்தயிர்.

(பே-மர.) தோற்றுப்பட்டு மாயவந்துகொண்டவை ளுள்ளையா
சத்தியம் உண்டானவாகும். பஞ்சசத்திப்பங்களுக்கும் சம்பந்தமருக்கின்ற
மருத்த வந்துக்கொண்டவை ளுள்ளையாகும். உண்டாகாத வாகமாய்
யாம். உண்டாகிவரு ளாதவம் தோற்றுமாசிய துண்டினைமயத்தியில்
ளுளுத்தவக் கிணைத்தவாகும் சாத்தியப்பட்ட விடவல்லவாகும் இவை
யாம் யுதிவினா ளுதவம் ளுள்ளையுமில்லாதவாகும் இவ்வகைப் பொ
ருத்தவாகும் மருத்தினைத்தே மோனா மோனாம். 8-3. திருடிந்து
விடவல்லவாகிவரு, சவகணமாயிவ மருத்தினை வந்து மத்தியகத சொ
துவாகும் விடவருமென்பதாம்.

ஆத்மாவுசத்தான திருபணம்.

விடவல்ல தோற்றுத்தே புள்ளையுதி வந்துகொண்டு வந்துகொண்ட
பெரிவதா புள்ளையுதாபச் சடயிர் கா யதுவாய்ப் பரிபெயென்றுங்
கூரிடபுத் திருவினா ளுதித்தும் மருத்தியெனும் குறிப்பையுதித்த
குறிப்பதாம் பகுமனத்தின்றுவந்தமருத்தியுதித்தப. துணிந்துகொண்டாம்.

(பே-மர.) ஒருவிடவத்தினின்றும் மற்றொன்றில் மனம் பொருத்
தினும் உடம்பினைவந்துகொண்டிவ். சத்தமாத்விதமாகிவ், காமமாத்விதமாகி
யும், ஆற்றத்தவத்தாகிவ், விடவயில்லாததாகிவ் இருக்கின்ற அருவென்
றும் பிணைமும் தோற்றுக்கூடவந்தவம் தோற்றுத்தவருபவம்,
என்னவரும் பரிவந்துகொண்டாம், மருத்த துப்பமாயிவ வந்துகொண்ட
விடவத்தி, தான் சம்பாதிப்பென்னை கருத்தவத்தெடுத்த தோற்றுக்கூடவம்
பகுமனத்தின் தோற்றுத்தவாக் கெடுத்து கபாலவாயுருத்தவாகியே தோற்றுதி
ருப்பாய். மனதை பாத்தவதித் கணவந்தோற்றுத் தோற்றுத்தாம்.

விமலகீதை: கேளுடீவத தாந்திரமுனைக்கு மத்தியாயம்.

எனக்குமெய்த் தோமம் விடபமா தோமம் நுனதன் காட்சியா பிரபத
 னாந்திரே கமத்தா னுனதப் பாக்கை மந்திதவன் நுனநிர் தவனு
 களித்திரிர் கதிபா தவனநிர் தவனு மந்திதவன் நுனநிர் தவனு
 நுனநிர் தவன் தோம முனநிர் தவந் துனநிர் தவந் துனநிர் தவந் து
 [நாந் தவனா.

அந்திதகாமி: அந்திதகிசனம்.

அந்திதகிசனம் பதனு வந்தும் பொருளு
 மந்திதகிசனம் பதனு வந்தும்—அந்திதகிசனம்
 சொல்லாத அந்திதகிசனம் தந்திதகிசனம்
 சொல்லாத அந்திதகிசனம்.

புத்திமாதேவர்.

அந்திதகிசனம் பதனு வந்தும் பொருளு
 மந்திதகிசனம் பதனு வந்தும்—அந்திதகிசனம்
 சொல்லாத அந்திதகிசனம் தந்திதகிசனம்
 சொல்லாத அந்திதகிசனம்.

வள்ளலாங்காந்திரம்: ஞானவிளக்கம்.

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து நீயல்ல
 சத்தசுவ நீயென்று சொல்லினான்—மொய்த்தெழுந்த
 கல்லாமின் கிழிருந்து கதிசனா கல்லாங்காந்திரம்
 சொல்லாமற் சொன்ன துரை.

ஒருபொருளை நீத்தல் கொருபொருளைப் பற்றி
 பிரபொருளும் பேர்க்கி யிடையே—பொருபொருளு
 மற்றநிலை மேதோ வந்தான் நிலையென்றான்
 குற்றமற்ற ஞான குரு.

ஆக்ககீ பல்ல வறிவுகீ யென்றுமறை
 வாக்விதகிசனம் நான்கும் வருத்துவாத்து—நேக்காமல்
 மீட்டிதரு மீசன் கிழிபெதிராய் முன்னின்று
 காட்சிதா வென்னும் கடை.

கம்பகாமாயணதோத்தரப்படலம்

நிறமினா அபிநு முடலும்வா சகத்துப் பேர்காரம்பப் பொருந்
பாங் கெனவும், வெற்புநன் டலரு மெள்ளுமென் னெழும்பொல
நிபிந்தவப் பொருள்களின் மேவிச், கறுவிமேன் முபதும் காரிப
மாநித் கண்ணுமாய்க் கருத்தது வாசி, அறிவுமாய் அறிமப் படுவா
புலிவா சாயினு பாருளை யறிவார்.

திருமந்திரம்.

வேதாந்தம் கண்டோர் பிரமவித் திராதார்
ராதாந்தம் கண்டோர் நதிக்கற்ற் போகிகள்
வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தம் கண்டினோர்
சாதா ரணமன்ன சைவ ருபாயமே.

விண்ணினைச் சென்றனு காவிபன் மேகங்கள்
கண்ணினைச் சென்றனு காப்பல காட்சிகள்
எண்ணினைச் சென்றனு காம லெனப்படு
மண்ணலைச் சென்றனு காப்பசு பாசமே.

ஒன்று பிரண்டு மிலதுமா யொன்றாக
நின்று சமய நிராகார நீங்கியே
நின்று பாரபரை நேபத்தைப் பாதத்தார்
சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே.

சன்மார்க்க சாதனம் தான்ஞான ரூபமாம்
பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க் காப்பிற்குக்
துன்மார்க்கம் விட்ட துரிபத் துரிசற்றார்
சன்மார்க்கக் தானவ னாகுஞ் சன்மார்க்கமே.

நீங்காச் சிவானந்த ரூபத்தே நின்றிடப்
பாங்கான பாசம் படா படரினு
மாங்கார நீங்கி யதனிலை நிற்கவே
நீங்கா னமுத நிலைபெற ளாமே.

ரூபத்தே நின்றோர்க்கு ஞானது நின்றிடு
ரூபத்தின் ஞானரு ரூபத்தில் வீடாகு
ரூபத்தின் ரூபத்தை ரூபத்தை யுற்றவர்
ஆபத்தி னின்ற வறிவறி வாரே.

தந்தா மல்ல சதாசிவன் றுனல்
 சீடகா மல்ல சதா சிவபல்ல
 வந்த மாநி மறுபொகக் காம்பிபொற்
 கற்பனை பின்றக் கருத்துகின் றுனே.

முதலில் கண்ணொரு காங்கின்ற முட்கா
 மதலில் கண்ணொரு காம்பிதே மான்கா
 மகத்துத் தாய்தன மனுவானை அட
 கதனாகச் சொன்னென்றச் சொன்னா தென்பனை.

ஆத்மபோத மகா.

(அ-மக.) ஞானஞானமென்கிற, திரிபுகுஞானமுண்டா
 த்ரும்போது எகத்துவபாவையான தெப்படிக்கெனென்று சங்கித்துக்கொ
 ன்நி ததந்தச் சமாதானஞ்சொல்லுகின்றார்.

க. அந்திதவனும் வித்திஞானமாக மறிப்பிட்ட விடயங்களா
 ம்ருக்கின்ற திரிபுகுஞானம் பேதப்பிரதிபிமானது மாயாவலித்தையா
 காட்டக்கூற கண்ணியான வாத்மாவின்மீதிலில்லை. பின்னையோகென்
 றால் மாயாவலித்திய கற்பிதங்களான ஜீவிசகாரிமீதிலே யிருக்கின்றது.
 ஆளுவாத்ம வெப்படிவினக்குருகொன்ற சிதானந்த வேகசொருபியாய்
 கானேதாலும் விளக்குகிறார்.

(ரூ-ம.) மாயாவலித்தைய விஷயமாயிருக்கின்ற சுத்தசைதன்
 சீயத்திலே ஞானமுதலான பேதங்கொன்றுமில்லை கேவலஞ் சச்சிதான
 நத சொருபமானபயிஞ வபாசக்கொன்றொருஞ் சோமந் றுனேயாம்
 விசந்திகின்றார்.

அந்திதவனாகிய ஜாணிகட்டையிலே மனனமாகிற மேலாணிகை
 உடத்தா சொருபத்தியானமாகிற மதனவிபாபார்த்தைச் சங்கலமுஞ் சொ
 டம்போ துண்டாகுகின்ற பிரமாபிராக்ஷ சாக்ஷத்தகாருபமாகிய வகண்டா
 கார வித்தித்திஞானமாகிற வக்கினிச்சவாலையானது ஆவண விஷேபமாகிப்
 பாகாங்களுடனெகடிச் சொச்சொருபத்தை யறியவொட்டாமல் மறைத்
 துக்கொண்டிருக்கிற மூலாத்நானமாகிற வித்தனத்தைத்தெரிந்து, மிப்படியுஞ்
 ஞானமதன்பரிவாத்தேறும் பல்பமானவுடன், இந்த முழுவுவானப
 ஞம்மகாம்பிராச்சிய சிம்மாசனத்திலே பட்டாபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிற்
 கிருக்கிருக்கியவருப்பவர்.

சிவஞானமுனிவர்—கலைசைப் பதிர்மடப் பத்தத்தாதி.

(ஞாநு, ஞான, ஜேயம்.)

மாய ஞான மறையவ ஞானம் மன்று மித்தொகை மனை
பாபு மொழிக்கும்; பாபு மால்விடை புருத்திர ஞானம் பன்று
மொழிக்கு மூலமாய கின்றும்; ஜேய மாயின் ஞாநு வானுட
கிழ ஞானமு மாயின் பெந்தாய்; ஜேய தோளுமை டத்துறை
மயிடற்ற ஜேநிநுக் கலைசையுத் தமனெ.

மன்னர் விசம்பு கனல்கா லருக்கன் மதியாசி பென்று முறையா
பென்னர்மையொண்டவிவைபெட்டுமன்றியுலகென்பதில்லைமையுட
மன்னு வுனக்கு வடிவாகு மென்னி லவைதோ றுமிர்க் குயிரதாய
கன்றான தெய்வ மெவரிலை றுளார்கள் கலைசைப் பதிர்க்கி னறவனெ.

திருவேகம்பர்—ஆனந்தக்களிப்பு.

ஞானமு ஜேயப் பொருளும்—பற்றும்,
ஞாதாவு மில்லைபென் பார்க்கரியாராம்,
ஞானமு ஜேயப் பொருளும்—பற்றும்,
ஞாதாவு மாய்ப்புகுப் பார்க்குமெட் டாராம். ஆனந்தம்

சிவஞானசித்தியார் மிக-ம் சூத்திரம் 2-ம் செய்யுள்.

பாஞானத் தாற்பாதத்தைத் தரிசித்தோர் பாமே
பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சியவா சகஞானம் வயிர்தவத்தின் கலக்கம்
தருஞானம் போகஞா திருஞான ஜேயப்
தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகுர்
திருஞான மிவைபெல்லாக் கடந்தசிவ ஞானம்
ஆதலாற் சிவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்.

(பொ-கை.) அபரோகஞானத்தாற் பாசிவத்தைத்தரிசித்தோர் அச
சிவந்தானாகவே கண்டுகொண்டிருப்பர், அதனால் திரிசயப்பொருள்களைக்
காணமாட்டார். “யாவையுஞ்ஞானியுக்கத்தேதி” என்றபடி அத்திரிசி
யத்தைக் கருவிகளோடுங் கூடியின் நறியவருஞானம் விஷயகற்ப பிரத்தி

புகுநானமாம். சுருதியினால் அஞ்ஞானபேதங்களை யாராய்த்தறிபுறானம்
சாத்திரசன்யமாதிய பரோஷஞானமாம், அச்சாத்திரம் பலவேறுபடையால்
யிரிந்தடைக்குமாதலால் அபக்துவுக்கு இதுசரியோ அதுசரியோ என்
கடக்கமுண்டாகும். தனுரானபுகுனபோகக்களை மெய்யெனவென அநு
பிக்குத் திரிபுடிஞானம் கற்பனைபெருகிய சங்கற்பபேத ஞானமாதும், அது
பெஞ்ஞானமாவது திரிபுடிதமான சிவஞானமாதலால், சிவன்முத்தர் அநு
புதியிற் சிவமேதாளுகக் கண்டுகொண்டிருப்பர். இதனைப் பன்னிரண்டாந்
தந்திரத்தில். “அறிவியாவன்றையநீய” வென்னுமூன்றுஞ்செய்யுளில்,
“தூய்யோநிதாமடிநீ நேறியதநீய் சிவமேயாய் நின்றுவேள்.” என்பதற்
தனா அப்பாறு கூடுதலாகவந்து துறியும் குறிக்கின்றதாமுமின்றி சிவந்தன்
மையானும் சிவமேயாவர் என திருவாகுவிதனை ஆசினச் சைவப்பிரசார
னாத்தக்குடி, பொ. முத்தைய பிள்ளை யெழுதியவாற்றாலும் உபத்துணர்,
தட்ச, மாதவச்சிவஞானபோகிகள் உரையைத்தழுவிவது.

ஷட 8-ம் சூத்திரம் 22-ம் செய்யுள்.

சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத சாத்திரங்கள் சமயநா
டாப்பல மூன்றாவது, பன்மார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாக மேலாகப்
பதிபகபா சந்திரித்துப் பாசிவனைக் காட்டி, நன்மார்க்க ஞானத்தை
நாடி ஞான சேயுமொடு ஞானருவும் நாடா வண்ணம், பின்மார்க்கச்
சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப் பெருமைபுடை யோர்சிவனைப் பெறு
வர் காணோ.

என்றற் கூறியவைகளை மறைத்தக் கொண்டழுக்காருதிகளை மெற்
கொண்டு ஷட சித்தியார் மறத்தலை மெடுத்தாக்காட்டினும்.

சிவஞானசித்திபார்.

சீதி வேதமன வாச வேகமெனு சீதி தானிகழ்வ தாகுமே
அடி ஞானருவு ஞான சேயுமுட னுஞ் சான்மறையு மோதவா
கோடு மாகுமுன தேக மோதுமிவை யுன மாகியுரை மாறுகோள்
கூடு மாகுமா பூதி தானுமது கூடி டாதறிவி லாமமைய,

என்றுஞ் செய்யுளுக்கு இவரினத்தவர்கள் “அகாதியே யுண்டாகிய
வேதம் வரையறையாகப் பரமமொன்றெயென்று சொல்லுவதாக நீ சொன்
றும்; அப்படியாயின் அந்த வேதத்தில் ஞானருஞ்ஞானசேயுமாதிய மூன்று
முதலு முண்டெனவேதெரிந்து காட்டாதுஞ்சொல்லுதலால் நீ ஒன்றென்று
சொல்லுஞ்சொல் அங்வேதவாக்கியங்கொண்டே பின்னிடைவிற்கும். இன்
றும் நீ பிரகம் ஒன்றெயென்றும், அகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்லுஞ்சொற்

கூறுதற்பட்டித் தத்துவமென்னும் வாக்யத்தோடு மாறுகோடும் பொருள்தம். உனக்கு ஆன்மா வில்லையாதலே அபூதிதானு முண்டாக காட்டாது” என்று காட்டி இருக்கிறார்கள். அது கூறிய விஷயத்தைக் கூணிப்பாம்.

(1) பிரமம் ஏகமென்று கூறிய வேதம் ஞான, ஞான, ஞானமுன் டென்றக் கூறுதலால் அவ்வேதத்தினாலேயே பிரமம் ஒன்றென்னுஞ்சொல் பின்னிட்டுப்போம் என்பதும்,

(2) உனக்கு (வேதாதிக்கு) ஆன்மா வில்லையாகையால் அபூதி கூடாதென்பதுமாம்.

முதலாவதின்மறுப்பு: பிரமம் ஏகமென்று கூறிய வேதம் ஞான, ஞான, ஞானமுன் டென்றக் கூறுதலால் அவ்வேதத்தினாலேயே பிரமம் ஒன்றென்னுஞ்சொல் பின்னிட்டுப்போம் என்பதும்.

வராகோபநிஷத் 2-ம் அத்தியாயம்.

“இருக்கிறதென்கிறவனது இருக்குமாயால் அப்படியிருக்கிற வட்சணத்தைப்புடையது பிரமந்தான்” என்றும்;

ஐ. 3-ம் அத்தியாயம்.

“கிளிஞ்சலில் வெள்ளி எப்படிக்க கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே என்னிடத்தில் மாயாமயமான மகதாதிபிகத்தானது கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்றும்;

ஆத்மபோதோபநிஷத்.

“பழதையில் பாம்பு முதலியனபோல் பிரபஞ்சத்திற்காதா ருபமாய்ப் பிரமசத்துமாதிரிமே சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் ஜகத்தில்லை” என்றும்;

கூறுதலினால் வேதம் ஞான, ஞான, ஞானமுன் டென்றக் கூறுதலால் அவ்வேதத்தினாலேயே பிரமம் ஒன்றென்னுஞ்சொல் பின்னிட்டுப்போமென்று கூறிய விவரஞானத்தினாலேயே வேதப்பொருளை யறிய விரகின்றிப் பின்னிட்டது. வேதப்பொருளை யறிவாது வேண்டியபடி கற்பித்துக்கொண்டு வேளிவந்தாடிக்கும் வேதபாகியமான விவரஞானத்தி

ததவொழியின் மயிற்றுணைக்கொண்டது எருமைவாலைப்பிடித்து வர்ப்பு
வந்திருந்ததின் மாமென்க.

பிரபலீங்கலை—இட்டலிங்ககதி.

தனமுன் உருவமென தகுந் செய்கையும்
மனமுன் உருவம்பா வனையு ஞானமுன்
மெனவுள யளவுநெய் மழி வைத்தவன்
பிரபுள வளவுநெய் பிரர்க்க கற்றுமே.

(இ-ள்.) தேவமுன்னவனாயும் தகுந்த ஒப்பற்ற கற்செய்கைக்கும்,
மனமுன்னமட்டும் அது கசிக்கதக்க பாவனைக்கும், ஞானமுண்டெனத்
தொள்ளுமாயும் மெதாதென வானத்தத்திற்கும், உள்ளவாறு செய்வனென
தென, பின்னர்த்தொள்ளுகவனம் பிறவிநோயை அபவநுக்கு சீக்கவல்லவ
னவான. நெய்மெனல் பிரபந்தத எனவே, குறுதிக்கவலாகாது நின்றபி
யென்றும்.

செடி கதலிவனகதி.

பூத சீயலை பொற்களு மீயல்லை புத்தி
பேது சீயல் பிவற்றினை மயங்கியா நென்னும்
போத சீயல் பென்றிவை யனைத்தையும் போக்கிச்
சோதி யாநெய் பிரமமே சீயெனச் சொல்லி.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களு சீயல்லை, கிம்பொற்களு சீயல்லை, புத்தியு
சீயல்லை, மற்றவெதுவு சீயல்லை, தூயற்றை மெய்யென மயக்கமுற்று காண
ன்றனென்றும் அறிவு சீயல்லை, என்றாய்ந்து இவைகளைமெல்லா மொரு
கதேயொழித்து, சோதிவதவமாகிய பிரம (வ்யரூபமே) சீயென்றுவினக்கி,

(ப-ள்.) சீயாவையறிவைபன்றிச் சுயஞ்சோதியும், சுயஞ்சோதியை
பன்றிப் பிரமமெனவும் வேறின்மைபின், சோதியாகிய பிரமமே சீயெனச்
சொல்லியென்றார். தூயதனிமெனப் போதிப்பாடாறுக்கச் சோதியாகிய
பிரமமென்றார். வாயைப்பாடவாய் ஒளிதன்றியதுபோற்றோற்றினுஞ் சூரிய
னுச் சிவப்பன் துதல்போன்ற பருவத்தாலானவா வொளிதன்றியதுபோற்
தெற்றினு மதற்கியல்பென்றென்க. இங்கே போதமெனல் சற்பஞுவறிவை,

நெய் ஞானஞ் தருவென மிவைபல நிற்கு
மாயின் வேறது முத்தியன் தருகக மாமென்
நேயு மாயிது வதுவெனுஞ் சுட்டினா வியல்பை
மாயை மாயிது தேவிபா ளருளினன் வன்னல்.

(கு-ள்.) சூர. ஞான, ஞானருவென்கின்ற ஞானதர்மம் உட்கொண்டு வித்தியை யித்தியமுத்தியம்; அம்முத்தி திரிப்பாதி. அதமுத்தியமென்று பொருத்தம்வண்ணம் கூடத்தியமென்று கூட்டித் தியல்பை, என்முத்தியமென்று மட்டியமை தாயசமாதிகூடத்தியாதேவியிடத்தில் அல்லமன் அஹக்கூத்தியன், திருவாய்மொன்று உண்மை. திரிபுடியல்லாத காட்சிப்பொருள் சூரகந்தபொருதின்றொரு காட்டற்கென்க. வேறறுமுத்தியென்றதனால், இத்தியமுத்தியென்றது உட்கொண்ட வித்தியாதலின், திருவதவென்று கூட்டென்க கூடத்தியமென்றது கொண்டாம். தூதகே மட்டியெனல் அநியைவாய்மொன்று கூடத்தியை, ஏயமாறெனல், தக்கென்தின்மைக்கொத்தியை மொறுமையே.

இரண்டாவதின்மறுப்பு:— உணக்கு வேதாந்திக்கு ஆன்மாவில்லை, ஆகையால் அதுபூதிகூடாதென்று கூறியதும் மருவினதாயிருக்கின்றது! அதுபூதியென்பது ஈண்டுத்திரிபுடியற்றவெனைய, அதாவது தூதத்தியவற்றையென, இத்தியைபததான் அதுபூதிமான்றது அப்பாதித்த அபரோட்சகாட்சாதகாமென்று கூறுப.

அவ்வதுபூதியில் வேதாந்திக்கு ஆன்மாவில்லைமென்று றெடி சிவஞான சித்தியார் கூறுவது “புராணத்திற் உபநிஷத்திலே, இந்த எல்லாவகத்துக்கும் பிரமந்தான். இந்தப் பிரமமும் ஆன்மாவாகப் பிரமந்தான். இந்த ஆன்மாவானது என்னுபாதத் தாயுடையது” என்று கூறும் பிரமமாகப் ஆன்மாவையா? அல்லது இருவினையதாத் பிரந்துமும். சிவஞான ஆன்மாவையா? இவ்விரண்டில் எது? பிரமமாகப் ஆன்மாவில்லைமென்பது

சூ. வேதாந்திக்கு அதுபூதிக்கையில் சவ்வதுவைத மும்பாதமாய் ஆன்மாவே அதாவது பிரமமே மிஞ்சுகின்றதென்பது வேதாந்தத்தின் சித்தாந்த மாதலானென்க. ஆன்மாவென்பது சிவான்மாவையும் குறித்தலால், றெடி சிவஞானசித்தி வேதாந்திக்கு அதுபூதிகூடாத. ஆன்மா இவ்வாறையாவென்றது சிவான்மா இவ்வாறையாவெனின், சிவான்மாவுன்னிடத்தில்

ஃ சவ்வாத உபநிஷத்து:— பிரமமும், சத்தியம், ஞானம், அர்த்தம், ஆனந்தம். சத்தியம்=அவியை. அவியையாவது தேசகாலவந்து வித்தியை கிக்குமிடத்து எது கிக்குறில்லையோ அந்தவியை. ஞானமாவது = உற்பத்திகாசியில்லாத இடையிற்றிய சைதன்னியம் ஞானமெனப்படும். அர்த்தமாவது = கடம், ஆபாணம், படங்கனில், மண், சுவர்ண, தூவியைப் போல அவ்வியத்தாதி கிருஷ்டிப் பிரபஞ்சங்களில் பூர்ணவியைபகமான சைதன்னியம் அர்த்தமெனப்படுகின்றது. ஆர்த்தமாவது சகசைதன்னியசைதன்னியம் அபரிமித ஆர்த்தசமுத்திரமுமான அவசிஷ்டசகவ்வாயும் ஆர்த்தமெனப்படுகின்றது.

ஞானரூபம் என அஃசியபிருத்த மாகவிலுளும், இதிலே திரிபுடியாகவிலு
ளும், திரிபுடியுள்ளவிடத்தில் துக்கமே கீழ்கின்றதினாலும், துக்கச்சகம்
திரிபுடி நீக்கத்திலாகவிலுளும் அத்தகையநிலையில் சிவான்மா இருக்கவே
ண்டுமென்பது சிவபூசகராவதில் காண்கியுத்தி யிருக்கவேண்டுமென்பது
போலாம். மேலும் துக்கசொருபனுப சிவன், தனதேதார்த்த சொருபத்
தில் பாத சமாஞ்சிகாண மடைவதற்குமுன்னர் அநுபூதியுண்டாமென்பது
துறமமயிர்போலாம். இன்னும் சிவனுக்காவே பேதநிலையாகவின் ஆண்டு
அநுபூதியுண்டெனல் அசங்கதாமென்றறிக.

உண்மையானபிரகாரத்தில் இன்னமையான சகசீவபார் தேற்றமாயின்,
அர்த்தப்பிரகாரி யாருக்குவருமென்ற வினாவிற்கு விடை:—

“பொய்ப்பொருள் கற்பிதமாயிற் றவிகாரியாகப் பொருள்துறையி றிடத்
தெனின்முன் பிராந்தியார் கென்னி, லொப்பில்சதி பதிரதிமாலுருவச்
சொற்பனந்தா னொருமுனிவன் பாலுதிப்பி லதலுவல் கவனுக், கெப்பமுது
யினாததிபாத் சாந்தமான் மாலி விலங்குதன் வருவமாம் பருதியினுள்
மருளு, மெய்ப்பரிய ஞாநிருவும் பிராந்திஞா னமும்பொய் விடயஞேயமும்
வரினு மவர்க்கெடையு றிவையே.”

(கு-நா.) பிருதியிமுத ளாதத்துவ யிறுவாக்கிடத்த பொய்ப்பொ
ருளாகியதத்துவங்க னென்றும் கிர்விகாரியாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்
ஆன்மாவிடத்தெங்கனக் கற்பிதமாக வுதித்ததெனின், முற்கூறிய பிராந்தி
யானது யாருக்கெனவிலுமாம். அவ்வனம்வரின் கிகரிவ்வாத கற்புடைத்

* சமாஞ்சிகாணம் = வெவ்வேறு அர்த்தங்களுடன்கூடிய இசுண்டிபதம்
கன் ஓரேபெற்றமைப்பலத்தால் ஓரேபொருளைக் குறிப்பித்தல் சமாஞ்சிகா
ணமாம். அதுவும் முக்கிய சமாஞ்சிகாணமென்றும், பாத சமாஞ்சிகாண
மென்றும் இருவகைப்படும். எந்தவஸ்துவிற்கு எந்தவஸ்துவுடன் சங்கம்
எப்போதும் அபேதமாயிருக்கிறதோ, அந்தவஸ்துவிற்கு அதனுடன்சங்கம்
முக்கிய சமாஞ்சிகாணமெனப்படும். இதற்குதாரணம்: கடாகாசத்திற்கு
மகாகாசத்துடன் சங்கம் எப்போதும் அபேதமாயிருத்தலின் முக்கிய சமா
ஞ்சிகாணமாம். எந்தவஸ்து யாதிக்கப் (பொய்யென்று கிச்சயிக்க) பட்டு
எத்துடன்சங்கம் அபேதப்படுகிறதோ, அந்தவஸ்துவிற்கு அதனுடன்சங்கம்
பாத சமாஞ்சிகாணமெனப்படும். இதற்குதாரணம்: பிரதிபிம்பமுமாகும்,
யதார்த்தமுமாகும், அல்லது ஆரோபமான அரவும் அநிஷ்டானமான கயிறு
மாம். பிரதிபிம்பமுமாகும் அரவும்யாதிக்கப்பட அவற்றினுக்கும், பிம்பமுந்
தும் கயிறுமையிவ்வுயற்றினுக்கும் பாத சமாஞ்சிகாணமாம். இவ்வுவமை
களுக்கினங்க முக்கிய சமாஞ்சிகாணத்துக்குக் கடந்தபிரகாரத்தையும், பாத
சமாஞ்சிகாணத்துக்குக் வேப்பிரகாரத்தையும் அறிவுடைபோள்க னமைத்துக்
கொள்வார்கள்.

தலைவிடும் தலைவனுங் கூடியனுபவிக்கும் சதிகாங்கிசெயென்று முருகமாத
வோர் சொப்பனமானது ஒர் யோகிசுவாமிடத்தி லுதித்தாயின், அந்தச்
சொப்பனத்தால் அங்கனமாக நின்றுள்ள வந்தயோகிசெவாளுக்கு யாதோர்
கலக்கமு மில்லாதமையுமாறுபோன்று, என் றஞ்சாட்சியாய் ின்றுள்ள ஆன்
மாவீனிடத்தில் வினங்குகின்ற குணரூபமாக ின்றுள்ள மூலப்பிரகிருதி
யினால் மருனத்தக்க மெய்யையிழந்த ஞாதாவும், பிராந்திஞானமும், மித்திரா
விஷயமான ஞேயமும் தானேவரும். வரினும், அந்த ஆன்மாவாகிற புரு
ஷனுக்குக் கலக்கமில்லை. ஏ-று.

(க-து.) யோகிசுவானுக்குத் தன்பாலெழுந்த மோகசொப்பனத்தாற்
சுற்றங்கலக்கமில்லாத வாறுபோன்று ஐயத்திரிபின்றி வினங்கும் ஆன்மா
வுக்குத் தன்பாலெழுந்த பிராந்தித்திரிபுடியாற் சுற்றங்கலக்கமில்லை என்பது.

சகசரிஷ்டைபையுடைய யோகிக்கு இச்சாக்கிரத்திற் பிரார்த்தவசமாய்
எவ்வித அனுபவம்வந்தாலும், அவற்றைத்தனது பிரமாந்தமாய் அனுபவித்த
வின் இவ்வுவமானங் கூறியதென்க. உயிர் அவிகாரியென்றதனும் கூடாத
னும். ஆகவே, அதுவே பிரமமென்பதாயிற்று. முனிவன்போல ஆகாச
கனகைப்போலச் சங்கற்பம், சதிகேஷிமயக்கம்போலத் திரிபுடிகள்.

தானேதிருக்குத் திரிசியமுமாயின் திரிபுடிவாக் கணக்கென்றையென்ற
வினாவிற் குத்தாங்குதல்.

வெண்பா.

அறிவா னறித லறிவனவீம் முன்றும்
அறிவான் மறையி லறிவான்—மறையாக்காற்
காண விரண்டுமெனிற் காணுவா நெற்பனென
மாண வலிந்துரைப்ப மற்று.

(எ-து.) காண்பான் வெளிப்படாவிடத்துக் காணப்படுவனவாகிய
திரிசியமே ஞாதரு ஞான ஞேயமென மூன்றாக விகற்பித்துக்காட்டும்.
காண்பான் வெளிப்பட்டவிடத்துத் திரிசியமில்லாமையால், எனைய ஞாதரு
ஞான ஞேயமாகிய இரண்டும் இன்னதிசையெனக் காணுமற்போகுமென்று
ஆசிரியர்கூற, அங்கனங்கூறில் அவை காணுமற்போனவிதம் எவ்வாறென்று
மாணுக்கன்வினாவ, அதற்காசிரியர் மாணுக்கனே! அதனையாம் வினக்கக்
கூறுதங்கேளுதி:—

ஞாதரு ஞான ஞேயமென்பவற்றை ஞாதருவையன்றி ஞானமும்,
ஞானத்தையன்றி ஞேயமும் இல்லாமையானும், ஞாதருவின் புணப்பெயர்ப்
பே ஞானமாதலினால், ஞானமாவது தொழிற்பெயரென்பது தோன்றக்

காட்சிபெறப்படுதல் இதனைப்பற்றி ஞானகுறவைப்போல் இதனைப்
பொருளாகக் கொள்வானா மறுதலற்ற அறிதலென்றும், ஞானகதப் பிரதி
பட்சம் விடயகதப் பிரத்தியட்சமென்றும் தூண்டினான், விடயகதப்பிரதி
பட்சத்தில் அந்விடயம் அசேதனமாகத் தடமாயிருத்தல்பற்றிக் காண்பான்
காட்சி வேறுள்ளவாப் அறுவாணித்தல் மாதிரியேயென்றப் பிரத்தியட்ச
மாய் அறுபவத்தச் விடயத்தைப்பாதால் அறிவான் அறிதல் அறிவன இ
வ்வாறு மறிவான் மறைந்தென்றும், ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்தில் விரை
வும் அறிவானிடம், அம்பக்டொருளும் அதுபற்றிக்காணும் அறிதலும் தூண்ட
வையால், அறிவான் மறைமாத்நர் காண இரண்டிமென்றும் கூறினார்.

மெல்கவிக் குத்தீருட்டார்தங்குறல்.

சித்திராட்டத்தார் செய்வொடுசெய் வான்காணுஞ்
சித்திரிக் குத்தீருட்டார்தங்குறல்—சித்திரமும்
இல்லாததுபோல மெல்கவற்று ஞானுண்மை
இல்லாத தெதிங் கிசை.

(௭-து) இட்டத்தில் வரைத்திருக்குஞ் சித்திரத்தை எதிர் காட்டித்
தன் உத்தரவாகாதும் வரைதற்கத்தாவக் காணவிடிலும் அனுமானத்தார்
உத்தரவாகக் காணப்படுவர். சித்திரிகளுகிய வரைதற்கத்தாவை எதிர்
காட்டித்தல் வரைதலாகிய செய்கையும் வரையப்பட்டனவாகிய சித்திரமும்
அவனைப்பற்றி மெல்கவையோற் காணப்படுவனவாம். இதனையறிந்து தீர்
கேடறிய திருக்குறிரிய மென்பவற்றி லுன்னதியாது? இல்லாததையாத்
அதனையிற்றுச் சித்தித்துச் சொல்லுதி. ௭-து.

சித்திரம் அசேதனமுஞ் சடமுமாகலிற் செய்கையுஞ் செய்வாஹம்ஸ்
அமைபாததபற்றி அடிமானத்தார் காணுமென்றார். இதனால் அனுமானித்த
உத்தரவானைப் பொய்யெனவம், காண்டல் மெய்யெனவுக்கருதி, அவனை
பற்றிய வினாவியதென்பது தோன்றக்கிடந்தது.

சித்தமுதிங்கன முயவியெண்ணென்றீர். முடிவின்றோவென்ற ரானுத்
கண்ணெக்கெக் கவையாமறை நிக்கவிற் கூறுகின்றார்.

எத்தனை என்னா தாவு ஞானமு மிருக்கு மென்பை
யத்தனை எனும் வேண்டு மப்பாளோர் செயலும் வேண்டா
சித்தமும் வேளிபோற் பற்றா ஞெய்மாத் திரமாய்ச் சேவன்
முத்தார னவாய்வி தேக முத்திபெற் றிருப்ப ரென்றும்.

(௮-ம்.) எத்தனைஎன்தாவு ஞானமுமிருக்குமென்பை. ௭-து.
உய்வையாவம் காண்பானும்காட்சியு மென்னலிட் டகாலிலு மென்பை
போ—அத்தனைஎனும் வேண்டிமெய்ப்பாளோர் செயலும்வேண்டாம். ௭-து.

கூடகாலமு மிவ்வீடைவிடாமுப்தி வேண்டிவென்றத் திட்டமிடப் பட்டாலோர்முயற்சியும் வேண்டுவதின்மே. இத்தமும் வெட்டுவதற்கு ஏற்பு மாதிரியாய்ச் சிவன்முத்தரானவர், எ-து. எப்போது? தன்னவொன்ற பற்றினார் தானென்றையும்பற்றாத பூதாகாயம்போலச் சகலகற்பிதங்களுந் தன்னப்பற்றினார் தானென்றையும்பற்றாத சிதாகாயமாதிரியாகச் சிவந் தத்தக்கந்த சிவன்முத்தர்கள் விதேகமுத்திபெற் றிருப்பவொன்றும், எ-து. விதேகமுத்திபெற்றுக் காலவகையானபின்னித் தானேதானாக விசத்திபெற் றெ-து.

விடயம்பவனாகப்பெற்றன் ஞானஞ் ஞானம்போன்றும், அந்தத்தன்னை தானே பவனாகப்பெற்றன், ஞானஞ் ஞானம் யாதுத்த? எனவே, தானே ஞானஞ் ஞான ஞேயமெனப்பெற்றும். விடயத்தனது கந்திதமாதலும், திரிபுடிவேண்டும். ஞானத் தனத்திட்டானமாதலின் திரிபுடிவேண்டு மென்று. திரிபுடிமைத்தனது விருத்திஞானத்தைக் கொடுத்துக்காணும், அனாதத்துஞ் சொப்பிரகாசமாக விளங்கும். அங்கனங்காணுவிடும் திரிபு டியாய்ச் சிந்தும். இதனைத் தினவனுபவத்திற் காணலாம். பாரணம் போ ணம்பிக்கையென்று. பிரத்தியட்சம். சி முன்னர்க் கற்பிதாயவிடத்துத் திரிபுடிபுக் கற்பிதமாயிற்று. சி யிப்போது சொப்பிரகாசமாகப்பழகிவ் திரி புடிபுஞ் சொப்பிரகாசமாக விளங்கும். அங்கனமாயதும் சினது முயற்சி காரணமாகவன்றோ? இங்கனமாவதும் சினது முயற்சி காரணமாகவேனக கூறவேண்டுமோ? அப்போது விடயமானதுபோல, இப்போது சின்மய மாகவ யென்பதுறுதியாதலால், சின்மாத் திர மயமாகச் சின்னுப்புகிவ் திரிபுடிபுமங்கனமாம். ஆதலின் அப்பாலோர் செயலும் வேண்டிவென் னார். பகிர்முகத்தில் ஞேயம் வியத்தையும், அத்தர்முகத்தில் ஞேயம் தானத் தையும் குறிக்கின்றது. ஆதலிற் சிதாகாயமென்றும்.

(க-து.) பொன்னிப் பற்பலபணிபேதங்க னாக்கற்குப் பன்னுன் வேண்டும். அவையனைத்தையும் பொன்னுருக்கற்கு உமிடமாகிற் சின் னுனவேண்டும். அதுபோலத் தன்னைக் கற்பிதமாகிய சசிவபாமாக்கற்குப் பன்னுனவேண்டும். அவற்றைத் தானாக்கற்குத் தவமுடித்தோனுக்குச் சின் னுனவேண்டும். ஆதலின் பழகுவென்பது. இங்கனமாய முயற்சிவிடா தோரே சிவன்முத்தராகிப் பின்னர் விதேகமுத்தரானார். இதனைமு முணர்நி யென்பார். ஞேயமாத் திரமாய்ச் சிவன்முத்தரானவர் விதேகமுத்தி பெற் றிருப்பவொன்றார். இதுகாறுமுரைத்த துபதேசமார்த்தமென வுணர்க.

பிரமகீதை சாத்தோக்கிய உபநிடதார்த்தமுரைத்த அத்தியாயம்.

காண்பவன் ஞானே யாகும் காண்பவை பென்ற யாவும்

காண்பவன் மன்னில் வேறென் றின்மையிற் றனையே காணும்

பூன்பொன் நின்று நின்ற பூண மதுகீ பென்ற
மான்டவார்த் தைக்கு முள்ள பொருளிது மற்றொன் நினை,
கீபென் கின்ற வார்த்தைக்கும் பொருளா பென்று நிற்பதுவே
கானென் கின்ற வாசகத்தின் பொருளாய் நின்று காடுவது
கானென் கின்ற வாசகத்தின் பொருளாய் காடி நிற்பதுவே
கீபென் கின்ற வாசகத்தி னிற்கும் பொருளு நிலைபெறவே.

கானே முழுது மென்பொழிப காடிற் சிறிதும் வேறில்லை
பான பொருளை பருமறைதா னறையும் படிபா எதனாலும்
பானு மிகைத்த படிபாது மிதுவே திடமா யுளபொருடா
னான மின்றி காண்முகனு முறைத்த துங்கட் குண்மையிடுதே.

தன்னிலை பாக்கப் பட்ட கனவினி லுலக மெல்லார்
தன்னுணர் எனவ தாகத் தனிலவை படங்கு மாபோற்
தன்னிலை தோன்றுமெல்லாப் பொருள்களுக் தானே யானற்
தன்னிலை தன்னிற் றானே பாமதே தனில்வே நின்றே.

தாயுமானார் சூகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

தானு தன்மயமே பல்லா லொன்றைத் தலைபெடுக்க வொட்
டாது தலைப்பட் டாங்கே, போனாலும் கற்பூர தீபம் போல போ
பொளிப் பதல்லாது புலம்பே நின்ற, ஞானகா சத்தினொடு ஞேப
யந்து ஞாதுருவு நமுவாம னமுதி நிற்கு, மானாது மிதன்பெருமை
பெவர்க்கார் சொல்லா சதுவானு லதுவாவ சதுவே சொல்லும்

ஆரண மார்ச்சத் தாகம வாசி யற்புத மாய்கடர் தருளுங் [கண்ணே
காரண முணர்த்துங் கையுநின் மெய்யு கண்கண்முன் றுடையவென்
பூண வறிவிற் கண்டில மதனாற் போற்றியிப் புத்தியோ டிருந்து
தாணி புன்ன மட்டிமே வணங்கத் தமிழனென்வேண்டிடத்தருமே.

தத்துவஞானதீபிகை.

மலர்புறையு நயனமுனா சேவனெனு முன்றும் மருனிலவா
பகைவறின் நிமொலி னந்த, நலமமரு கிலைதானே பதிநிலைபா
மவைதாம் நகையொடுசற் நகையிலது பகையிலபாம் விடபத், தன
தெவுற் நினைதுவே பாசகில யாகும் ஆதவினா வாரிபனா விற்கிலைதே
சறிஞர், சைமுறவே பெப்பொழுது முதனிலைவிட் டயர்வாய் சற்றே
னு மிகைடகடைபா கிலைகனில்வர் தழிபார்.

மணமுதலார் தக்கமந்த சிவமயா துதி. பாற்றியொ
கலமாமவற்றின் வெய்த, வொணுமந் காமத்தொ பகலிலொ
மந்த துபலபணர்க்கு மருளுகடபான் நனைப்ப வொடா, வண்ண
பொரு பொருளெனவே சங்குனர்த்தம மயமாய் அருமதுகே பதி
கிலொ மெனபுணர்மா தயர்கா, அன்னாநில கதிபெனவொர்
ததனைமநர் துதல்கார் அவினா மருமந் தவ்வொட வடங்கா.

ஞாநுநா னஞ்ஞெய் பென்னுனாசெய் பெதா, விடுவதன்
கறகிலையே பாசிலொ மந்த, ஞாநுநா திகிடான்று கிலொ
கிலொயாம் அணுதமவந் ஞென்றாக் சகலா பொனவே, அது
வொடாநிலையெய் மடியொரு பொழுதும் அவினா பதிக
விட்டுககத் தலையும், பாதகர்பொ வாகிரியன் மொழிகடத்தெ
மைப் பாழாநிலி விழாதழிமாப் பத்தமெனக் கண்டே.

அறிபொருத் தற்பெனொர் பொருக்கென் துனா அகலி
யே சகலிலொ மவைகாரிணர் ஈனையும், குறிபெனக்கென் திகக்கனக்
கணாநிலித் தலையுக் கொளுகிலையே புயிர்கிலொய் கூறியவப் பொ
ருள்கள், செந்நொரு பாசிலொயாம் பொருளெனநன் குணர்த்தம்
கிலிலொ பென்றறியொர் சைகிலவிட் டேனை, உறுகிலை கடமைப்
பொருளா மதித்தவற்றி னுதலார் உழல்பவற்றி மைபொனந் புற்று
ணர்வாய் மன்றெ.

வையபதி கெயுள்ள பொருள்களென தென்றும் காஞ்சைபத
மாயைகில மருவமனைத் தினைபும, பெயற வடைபவரு னெனுமக
ந்தை தானே ஆணவத்தி னிலையிவைதா மற்றகில ஞானம், துய்ப
கில ஞானத்தார் சோகிலம மான சுகசொருபக் கடல்படிதன் முத்தி
கிலை மற்றை, வையுமிரு கிலைகள்பெத்த கிலையெனவே கூறி நாய
பேற் கருளுமொரு காதனருள் வாழி.

ஜீவன்முத்திக்குச் சொருபமென்ன? அதற்குப் பிரமாணமென்ன?
ஜீவன்முத்தி எந்தச்சாதனத்தார் கித்திக்கும்? ஜீவன்முத்தி கித்தித்தறிஞர்.
பிரயோசனம் யாது? என்னும் வினாக்களுக்கு விடைகள் வருமாறு :-

1—கருத்துருத்தவ போக்குருத்தவ சுகதுக்காதிருமமான சித்ததருமர்
துக்கருபமானபயிவினாலே பத்தமென்று சொல்லப்படும், சிவித்திருக்கிற புரு
ஷனுக்குச் சித்ததருமமான அந்தக்கருத்துருத்தவாதிபர்த்தம் சித்ததிறதே சேவன்
முத்திக்குச் சொருபம்.

2—உடம்பி, பிரகதாண்னிபம், தாபரீயம் முதலானசருதிகள் ஜீவன் முத்திபத் பிரமாணம், ஸ்மிருதிகளும் பிரமாணம். ஸ்மிருதிகளில் ஜீவன்முத் தன், திடப்பிரகஞன், பகவத்பகதன், குறுதீதன், பிராமணன், அதிவர்குந் சிவமென்று இதுமுதலான எயக்களாவே ஜீவன்முத்தி யண்டென்று சொல்லப்படுகின்றது. உசுட்டத்தில் வராமா! வெளக்க எவநீக மான சகல கருமத் தைதயம் விட்டுப்போட்டு ஆத்மவிசாரத்தையே சதா பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பருட்களுக்கு முத்திச் சீவன்முத்தியுண்டாப் பின்பு விநேகமுத்தி யுண்டாகும். தேசேத்திரியாதி யிருக்கிறது யில்லா ததமே போதம். அறுபத்காலத்தில் நொயதப்பிரதிநிபில்லாதது திராண்டிற் குஞ்சரியென்று வசிட்டர் உறுபண்ணார்.

3—சீவன்முத்திக்குச்சாதனம்: தத்துவஞானம், வாசனாட்சயம், மனோ ராசமுன்னுமாம். இம்முன்றுஞ் சமமாக அப்பியாசிக்கப்பட்டதேயானால், ஜீவன்முத்திபாசிய பலத்தைக்கொடுக்கும். தனித்தனி யெவ்வளவுகால மப்பியாசித்தாலும் பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டா. ஏனெனில், பஞ்சாக்ஷராதி மந்திரங்களில் முதல்நாள் ஓராக்ஷரம் மறநாள் ஓராக்ஷரம் அதற்குமுறநாள் ஓராக்ஷரமாக எவ்வளவுகாலஞ் செபித்தாலும், அவைகளைப்படி சாஸ்திரத்திற் சொன்னபடி பலத்தைக்கொடாவோ; வேகத்தில் கறிபருப்பு, அன்னமுத லானவைகளில் ஒன்றொன்று கிடைத்ததுகொண்டு எப்படித் திருப்திக்கேது யான யோசனாஞ் சித்திக்கமாட்டாதோ அதுபோல வெகுநகாலஞ் சமமாக மப்பியாசியாத தத்துவஞானதிகஞ் சித்தியைக் கொடுக்கமாட்டா.

இத்தமுன்னக்குன்றோ பிரண்டுகண்டாகச் சேர்த்து முன்று துவத்துவ முண்டு. அவைகளாவன:— மனோராகியின்றேல் வாசனாட்சயமின்று; வாசனாட்சயமின்றேல் மனோராகியின்ற; தத்துவஞானமின்றேல் மனோராகியின்ற; மனோராகியின்றேல் தத்துவஞானமின்று; வாசனாட்சயமின்றேல் தத்துவஞானமின்று; தத்துவஞானமின்றேல் வாசனாட்சயமின்று என்றும் வசிட்டத்தில் உபசார்திப் பிரகாணத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது.

இனி புத்திசொல்லுகிறோம்: தீபக்கவாணயின் பாம்பவாபோலே வீர்த்திக்குறைய பாம்பவாருபமாகப் பரிஞாமத்தைபடைக்கிறதே மனது. இத்த மனமானது அது இது அப்படி இப்படி அதுகடும் இதுகடாது அதுகல் அது இதுபொல்லாது அதுதப்பர்ணாவேண்டும் இதைவிடவேண்டுமென்று நுணைமுதலானவை மனனம் பண்ணுகிறபடியினாலே மனதென்று பெயர். இத்த மனத்தினுசேமதெனில்? வீர்த்திருப பரிஞாமத்தை விட்டுப்போட்டு ன்ரோதாசாசாகப் பரிணயிக்கிறதே மனோராகம்.

இத்தப்படி பதஞ்சலிபகவான் யோகசாஸ்திரத்திற் சூத்திரம்பண்ணியிருக்கின்றார். அதாவது: வாகையாவதென்றால் "முன்பின்னென்றையு மானோரியமற் சித்திரத்தி னுண்டாகாதின்ற குரோதாதிவீர்த்திக்கேதுவான

சத்தத்தினையுடைய அகத்தாகிய சபர்காரானது வாசனையென் னொன்றாய். இது அனுகூலமாக இருப்பதில் வசிக்கிறபடியாக ித்த வாசனையென்று பெயர்.

இதனுடைய ஆய்மாவதெனினும்: பித்தக சென்றியமாயிருக்கிற சாந்தியாதியாசனை திடமாகும்போது பாகிய மித்தத்தினாலே குரோதாதி விர்த்தி புண்டாசாமாயிருக்கிறதே வாசனாகும்.

இப்படியாகவள்ளலில் விர்த்திகளுடைய அடக்கமாகிய மனோநா மில்லாவிட்டால் விர்த்திகளுண்டாகும்போது ஒருக்காற் பாகிய மித்தத்தால் குரோதாதி புண்டாசாமானதால் வாசனாகும்படியில், அப்படி வாசனாகும் மில்லாதபோது விர்த்திகள் மேன்மேலுண்டாமானதால் மனோநாமில், இப்படி மனோநாசவாசனாய் துடர்ந்துவந்தில் யுத்திசொல்லப்பட்டது.

தோன்றுகின்ற ரூபராதிமாந சகலாகத்தும் பரமார்த்தமாகப் பிரத்தி யகயின்ன பரப்பிரமசொருப மித்தச்சகந்து பெருகத்தோன்றினபோதிடும், மாபாமயமானதால் ஏதார்த்தமாக இல்லவேயில்லையென்கிற சிச்சமே தக லவஞானம். இது ஏதார்த்தத்துவத்தை யறிகிறபடியினாலே தத்துவஞான மென்றுபெயர்.

இத்த ளானமெப்போது சித்திக்குமென்றால்: தோன்றுகின்ற காமரு பம் பரப்பிரமெல்லாம் எப்போது சச்சிதார்த்த சொருபமாகத் தோன்றுகிற தோ டப்போதுசித்திக்கும். இத்தத் தத்துவஞான மில்லாதபோது ரூபரா தியிடையங்கள் சந்தியமென்கிற பிரமை திடமாயிருக்கும். ஆனதால், அந்த ரூபராதி கோசாவித்திகள் விரூபோடப்போட அக்கினிச்சவாலை சிமியா தரபோல் சித்தமாட்டா. ஆனதால், தத்துவஞான மில்லாவிட்டால் மனோ நாமில்லை. அப்படியே மனோநாமில்லாதபோது விர்த்திகளினாலே ரூப ராதிவிஷயங்கள் கொிக்கப்படுமானதால், பிரமத்தத்தவிர வேறென்று மில்லை. பிரமமேயிருக்கிறதென்கின்ற தத்துவஞான முண்டாகமாட்டாது. இப்படித் தத்துவஞானம் மனோநாசத்துவத்துவத்தில் யுத்திசொல்லப்பட்டது.

குரோதாதிவாசனைகள் சிமியாதபோது சாந்தியாதியாசனை இல்லாதபடி யினாலே தத்துவஞான முண்டாகமாட்டாது. அப்படியே பரமார்த்தவைத மான பிரமசொருபமேயெல்லாம், அப்பிரமமே காமென்கிற தத்துவஞான மில்லாவிட்டாற் குரோதாதிவாசனைக்கு கிமித்தமான பாகியவிஷயத் சத் தியமென்கிற பிரமை போகாததினாலே வாசனாகும்படியென்கிறதே சிச் சயம். வாசனாகும் தத்துவஞானமென்கிற துவத்துவத்தில் யுத்திசொல் லப்பட்டது. இப்படி வியதிரேகமுகமாக அன்னியோன்னிய காரணத்துவ ளும் யுத்தியுஞ்சொல்லப்பட்டன.

இனி அன்றாடமுமாக தீர்த்துள்ள துவத்துவங்களுக்கும் ஒன்றுக் கொன்று சாஸாத்தவமுண்டென்கிறதில் பத்திசொல்லுகிறோம்.—அஃகேத மன்றால், மனோசம்வத்தால் வாசனையைக் கிணப்பிலிடுகிறதில் வித்த தான பாகியவிலுட்கேதான் ருதபடியினாலே வாசனாகூய்த்துப்போம். அப் படி வாசனாகூய்த்தால் எதுவிதவாதரீனும் ருரோதாதிவித்தி யுண்டாக மாட்டாது. ஆனதால் மனதுசித்தம். இது மனோராச வாசனாகூயத் துவத்துவம்.

அகண்டாசாவித்தி யொன்றினாலே, பரத்தியகயின்ன பரமசொரு பத்தை அரப்பெண்ணெமென்று சுருதியிற் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே பரமசாவித்தி யொன்றைத்தவிர மற்றசகல மனோவித்தியின் சாசம்வத் தால் தத்துவஞானமுண்டாகும். அப்படியே தத்துவஞானம் வந்தால், வித் தியாருபமான சகத்திற் சகசிருக்கத்தைப்போல வித்தியின்...காதபடியினு லும், ஆதம்சொருபம் அர்த்திருக்கிறபடியால் றுபடி வித்திக்குப் குபயோக ய்வகாதபடியினாலும் விருதிக்காத அக்கினிபோல மனது கசித்துப்போம். இது மனோராச தத்துவஞானத் துவத்துவம்.

சத்தரு, மித்தரு, பத்துவித்திலும், தன்னுடைய தேகத்திலும், பின் றும் உத்தம, பத்திம், அதாவக்கனாயிருக்கிற உபாதிக்களிலுஞ் சமயாயிருக்கிற ஆத்மா ஒருவரே; அஃகேதமென்று திடப்போகுகு ஞானமுள்ளவனுக்குத் தன்னுடைய சரீர அகமவத்தைப்போலப் பிறருடைய சரீரத்திலும் ஏன் கோபம்வரும் வாமாட்டாதென்று வார்த்திகாசாரியால் சொல்லியிருக்கிற படியினாலே தத்துவஞானம்வந்தால் வாசனாகூய்த்தும். அப்படியே ருரோ தாதி வாசனாகூய்ருபமான சாத்தியாதிவந்தால் தத்துவஞான முண்டாகும். இது வாசனாகூய் தத்துவஞானத் துவத்துவம்.

இதனைவசிட்டர் சங்கிசித்துச் சொல்லியதாவது:—வாரீர் ராமா! தத் துவஞானத்துக்குச் சிவஞானி சாதனம். வாசனாகூய்த்துக்குப் பிரதிகூல வாசனப்பழக்கம் சாதனம். மனோராசத்திற்குத் தியானஞ் சாதனம். ஆனபடியால் இத்தன்மைத்தென்று பிரித்தறித்துகொண்டு சகல போகத் தாகசையுள் தூத்தில் விட்டுப்போட்டு, எவ்வருத்தப்பட்டாகிலும் எந்த உபாயத்தாலாகிலும் இத்தமூக்கையுஞ் சம்பாதித்துப் போடுவோமென்கிற உற்சாககாலிய மூர்த்தியை மெயிலே விட்டுவிடாமல் திடமாகப் பலன்விடை க்குட்டவரைக்கும் பன்னாசுதே தத்துவஞானிமூன்றுக் கிடைக்கிறதற்குச் சாதனம்.

4—ஞானாகூ, தவம், வீழ்வகாதயில்லாமை, துக்கநாசம். ககாயிற் பாவம் என்னும் ஐத்தம் ஜீவன்மூத்திக்குப் பிரயோசனம்.

ஞானோபத்திற் சகலாஞுதிகூய் பிரார்த்தவும் எவ்வனம் துவத் தென்ற வினாவிற்கு இருவகைப்பிரகையால் விடையாகின்றது:—

இடைவெளிக்குப் பிராந்தியமொழிந்த அக்கணமே கெட்டுச் சாரணமாக
சந்திய வெள்ளப்பிராந்தி பெருங்கடைய காணொழிந்தமே, அதுபோல விசார
ஞானத்தினால் அஞ்ஞானங்கெட்ட அக்கணமே, வித்தியுகமெனவும் சற்றுமே
காணப்படுதல்விடை; இவ்வாறிருக்க எவ்வளவு பிராந்தியமொழிந்த துக்கத்தி
கையமெனக்கொடுக்கில், மறு பிராந்தியாரணமாக கெட்டுச்சார் குற்றிய
வெள்ளியானது கிருபாதிகப் பிராமையெனப்படுவதாம். அதனால் இவ்வள
மாய குணங்காரணமாக விசாரித்துணர்ந்த அக்கணமே வெள்ளியென்கின்ற
பிராந்தியமொழிந்துவிடும். அக்கணமாகவு பத்தமுற்றுகையிற் கிச்சக
த்த சோபாதிசப்பிரமை மெனப்படுக. அக்காரணத்தால் இது முன்னர்க்
கூறிய கிருபாதிகம் போல்வதன்றும், சந்தேகநனமொன்றின், ஓர் தடாகத்தி
னுமித்த கையிலிருப்போன் தடாகஜலத்திற் குன்றமே. சீர்தாக இருக்கக்காண்
பது பொய்யெனவே, தான்கொண்ட தெளிந்த சித்தத்தோடருப்பினும் கீரி
லிதோமுகமாகக்காணா தனதுவகை நீங்காதுதோன்றாத வெற்றனமோ
அதுபோல, மூலவகைகாரன் காரணமாக உதயையடித்துவருகின்ற சேவாவ
முதலியவைகளே முழுதுயித்தை, அவைதானல்ல. விலட்சணமாக சிந்தி
யுங் கூடாத்தன்றென்றே மையத்திப்பற வுணர்நும், சேவாவ முதலியவை
கள் சம்பந்திதக் வுலகம் காணப்பட்டுக்கொண்டிருத்தலாற் சேவமுத்த நென்
போனாக்கு அனுபவித்தத்தெனத்த பிராந்தியாதுபவ போகத்தையெற்ற விவகரி
ப்ப துடன்பாடாகும். இதனால் சகத்திவெளியெவ்விலை, கிருபாதிகம்=உபாதி
யின்மை. எனவே, சகத்தோற்ற மனமெனவுங், சோபாதிசம்=உபாதி
யிருத்தல்போலத் தோற்றதெனவுங், தடாகச்சாயை பொய்யாயினும் நீங்
காதுகின்றல்போல, தேகாதிப்பிரபஞ்சம் பொய்யாயினும் நீங்காதுகின்றலின்
பிராந்தியமொழிந்துவருத்தாயிற்று. இவ்விதப்பிராந்தி கிருபாதிகப்
பிராமையாலின் நீங்கும். இச்சகஞ் சோபாதிசப்பிரமையாதான் நீங்கண்
தானதோமுகமாக இருத்தல் யித்தையெனத்தெரித்தும், அத்தோற்ற நீங்காதது
போலச் சித்தருவமாயினதான் சகலபரமாய்த் தோற்றதல் மத்தையெனத்
தெரித்தும், அவை நீங்காமற் குற்றலின் பிராந்தியப் புசிப்பிருத்தற் கைய
யின்றென்க. கிருபாதிகப்பிராமையாக சத்திகாரிதத் தோற்றல்மாதிரமே
யன்றிப் பிரதிபலியாமையி னின்றனமாதை கீங்கிச்சோபாதிசப்பிரமை சகத்தற்
பிரதிபலித்தகாயை அச்சவழுள்ளபரியாதத் தோற்றதல்போல மாயப்பிரதிபல
னஞ் சகத்தாதலினும் அஃதுள்ளட்டும் இஃதுத் தோற்றுவதனும் அஃ
தும் பிராந்தியமுடிலில் நீங்குதலினும் அப்பிராந்தியானுவதத்தை மைய
யின்றியங்கேரிக்கவேண்டுமென்பது.

சேவமுத்தர்க்குரிய சற்குணங்கள் எவ்வளவு:—மமத்திரி, கருணை,
முத்திரம், உபேட்சையெனப்படும். அவற்றுள்: சத்துக்கள் தனதுருவமா நின்ற
லின் அவரிடத்துநீங்காத அன்பே மயித்திரியும், பவக்கடலிற் கழல்வாரை
சேக்கி யேடுவானா துக்கிசின்றார்கள். இவர்க்கென்று இத்திக் கொழியு

கென்னு மிங்கோமூனையும், ஈகார்ப்பணமாகச்செய்யும் புண்ணியுடத்தி
வையோசைஞச் சித்தசத்திக்கேதுவாய் அகமுகப்பென் குறிபால்வரும் வீருப்
பே முதினையும். இராகத்துவெஷங்கனாற் கெதுக்கங்களை யனுபவிசுரு-
பாவியைத் தரு-பென வீருப்பு, வெறுப்பு இன்றி வீதிலே யுபேட்சையாகும்.
இன்னாரும் உலோகானுக்காக சித்தமாகச் சென்றுத்தனிடத்தி னிகழு
கென்பது.

செவ்முத்தர்க்குரிய பதினாதிநிலக்கணமாகவன:— வாசஞட்சயமான
மனது தத்துவஞானத்தில் கலந்து கீற்றவாகிய ஞானர்க்கையும், அம்மனத்
திகழிடக்கட் சொருகையால் அபேரட்சஞானத்தை யாடிநீற்றவாகிய தக-
ரும், இங்ஙனஞ்செய்தல் மெய்த்தவமென வுலோகர் வழிபடவாகிய சம்வாத-
ரும், இவற்றுள் மடுகுதன்ம இன்னையாகிய துக்கவொடுக்கமும், அதனா-
கவ பாதமும் கீழ்ச் சித்தியாகத் துண்டாதவாகிய சகாவீர்பாவமுமாகிய
ஜுத்தியாம்.

இவையன்றியுஞ் செவ்முத்தர்க்குரிய தகவிய அடையாளக்கணாவன:
குரோதயின்மையும், கவாக்கியமும், பஞ்சேந்திரியக்களை உடக்குதலும்,
கன்னெறியினையே தாட்டாவனவாகிய சமையும், தமையும், யாவர்க்கும் பிரிய-
மாகக் காண்கையும், லோபகுணநின்மையும், உதாரத்துவமும், கிர்ப்யமும்,
தகவையின்மையமென அறிந்.

தனக்குவெருள வந்துவொன் நின்மையினால் குரோதயின்மையும், தன்
னைத்தவியப் பிரியவல் தொன்றின்மையின் திராசையுற்றிருப்பதே கவாக்கிய-
மும், பொறியனை விடயங்களிற் செல்லவொட்டாமற் மெய்யுணர்வீற் செலுத்-
துவியத் துன்பொறியடைக்கலும், அசத்திற் கற்பினையெழுமாண்டக்கி யதார்த்த-
திற் செலுத்துவதே சமையும், புறத்திற் நிர்நியத்தி வெழுவொட்டாமல் அடி-
நிறுத்த சத்திவீறுத்துவதே தமையும், மகான்கள் சங்கத்திற் கூடி ரயித்தலே
ஜனப்பிரயத்துவமும், தற்பிரியத்தைச் செவ்கணடைய வேண்டுமென்கண்-
அன்பிருத்தவின் அலோபமும், தனக்குள்ள வந்துக்களியாவையும் வீரும்பி-
னாபாற் கொடுத்துவிடுவதே கொடையும், சம்சாரதுக்கப்பயத்தினாற் சாணாகதி-
யடைக்கவனைக் காக்குத்தன்மையே அபயமும், தனதுவிச்சய மிக்மையென
அறித்திருந்துஞ் செருக்கின்மையே கிருமதமும் ஆம். செவ்முத்தனது என்-
ருபக் தெரிந்தையுரிமீத்த மனாதையாளக்களை உறிபது:—“தெர்விய
செவ்முத்தனது சீடர்க்குமுத்தியும், பத்தர்க்கு கவ்வியும், உதாரினர்க்குப்
புண்ணியமபயமும், பாவிகட்குப் பாவவிரிவு முறுமென்பது” தீவிரதர பக்குகத்-
தால் இவரோம்மை பிரட்சிக்கத்தக்கவென நம்பிச் சாணாகதிவடைத்து இவ-
ரது அனுக்கியாயாகிய பிரமோபதிதசத்தினாற் பிரமமோதானாககீற்றவீற் சீடர்-
க்குமுத்தியும், பிரிவின்றாத அன்பினால் இவரோமம் அடையத்தக்க தெனைய
அடையச்சத்தக்கவென வழிபாடுடைய பத்தர்க்குஞ் ஈகார்ப்பணமாகச்
செய்யும் கவ்வியும், அவரது சகித்திரத்தினால் வினக்கிய பரிசுத்தாடை

வைக்கண்டு செவ்வச்செருக்கினால் ஓர் ஸட்சியப்பண்ணுதவர்களுக்குப் புண்ணியகூடியும், அவரதுவடிவை ரேரேதரிசிக்குப்போது அவர் கடாசுத்தக்கவற் பாவிகட்குப் பாவவிரிவும் உண்டாமென்க. அனுக்கிரகமுடையார்க்கு தருமகூயமான நிக்கிரகம் வரவாமோ? சாமியத்தருமத்தாலுண்டான ஐசுவரியமடைதால் மகான்களை ஸட்சியஞ்செய்யாது அவமதிக்கவேரிமே; அதனும் புண்ணியகெடுப்புகும்; வரின் பின் அன்புண்டாதற் கேதுவாதவின் அஃதங் கிருபையெயெனக்கொள்க.

பதினொன்றஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

அவதாரிகை.

அவ்வான்மா மனமீங்கிச் சிவஞானத்தைப்பெறுதற்குச் சிறந்த சாதனமாயுள்ள சாதகங்க முதலியவற்றை இச்சூத்திரம் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

செம்மலர் கோன்றான் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பரோடு மரீஇ
மாலற நேய மனீர்தவர் வேடமு
மாலபத் தானு மானெனத் தொழுமே.

(இ-ள்.) செம்மலர்கோன்றான் சேரலொட்டா வம்மலங்கழீஇ=சீவ வேடம்பூண்ட அவ்வான்மா பாமசிவத்தினது சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற வலிய திருவடிஞானத்தைப் பெறுதற்குத்தடையாயுள்ள அப்பஞ்சமலங்களை யும் ஞானகீராகழலி, அத்திருவடி ஞானத்தைப்பெறுதற்கு, அன்பரோடு மரீஇ=அத்திருவடி ஞானத்தைப் பெற்றிருக்கும் அடியார்களுடன் கூடியும், மாலறநேயமலிந்த=மயக்கமறமனத்தி லன்புநிறைந்தும், அவர்வேடமும் ஆலயத்தானு மானெனத்தொழும்=அவ்வடியார்களது மெய்வேடங்களையும், சிவாலயங்களையும் பாசிவமாகவேகண்டு வணங்குதல்வேண்டும். எ-று.

(ப-ம்.) ஒப்புயர்வற்றதென்பார் — செம்மலரெனவும், பிறவிக்குக் காரணமாகிய பஞ்சமலங்களையு நீறுபடுத்தும் வலியுடையதென்பார்—கோன்

ருனைனயம், அத்திருவருளானத்திற்தத் தடையாய்ந் மலங்களைக் கொடுத்த
தல்கென்றமென்பார்—சோலொட்டா வம்மலங்கழிதுமெனவும், அதற்கு
சார்தி, வசாரம், சரீரோடம், சாதுசங்கமாயி சாதனங்க வின்றமனமாத
வென்பார்—துன்பொழைதி எனவும், ஆதாவில்லையாயி லானததும்பயர்
படாதென்பார்—மாவநமேயலித்தெனவும், அந்நம்பக்தி யுடையவர்களு
பிரவிலோமைக் கெடுத்தற்குரிய திருமுழுதலிய சாதனங்களைப் பண்டிரு
க்கும் அடபர்களைப் சிவங்கப் பெருமானது ஆலயங்களையும் பூரணபா
லையா வச்சிடசொருபமாகவே காணவேண்டுமென்பார் — அவர் வேரு
டாவமத்தாறு மடனைனத்தொழுமே யெனவுங்கறிஞர்.

ஒப்பயர்வற்றதும் பிரவீப்பிணிக்கு மூர்துயாம் என்பகந்து உதாரணம்
—“தாதாய் மூலே யுலகுக்குத் தாமே நாமேன் நினைபாண்ட, பேதாய் பிர
வீப்பிணிக்கோர் மூர்தே” என்ற திருவாசகத்தானுணர்க.

பாடுதுறை.

முத்தே வரூத்தேநி மூலப் பொருடன்ன மொய்குழ லாயடி கேளாட்
சித்தா முடாதிப் பெருந்துயர்ப் பவ்வப் பிறவிப்பிணிக்கோர்மருந்தா
மத்தாநி மைம்பவன் நன்னின் வறிமாறி மனவுரை மாண்ட வருளே
சித்தா யோனிருஞ் சிவப்பிர காசர் திருவடித் தாமரை காணே,

ஷே தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இறைபுணர்த்து மனவினிலெக் காலமுமெய் யுணர்வானேன்
கறையுடல மனவெனமுன் கலங்குவதங் கென்னேடி
நிறையவனல் விறகிருக்க நிகழ்மதன மில்லாக்காந்
செருகறையா னரித்துணல்போற் நிகழ்ந்திடுங்காண் சாழலோ.

ஒப்பரியா னென்மலர்க்கதா ளனித்தலுமே யுலகுயிர்மற்
றெப்பொருளுங் கண்டதிலை பென்செய்தவா நியம்பேடி
யெப்பொருளு யாய்கின்ற தினைபடியே யாதவினான்
மெய்ப்படவே கண்டவர்க்கு வேறினிகாண் சாழலோ.

தேவாரம்.

விறகிற் தீயினன் பாவிற் படுநெய்ப்போன்
மறைய நின்றானன் மாமணிச் சோதிய
ஹரவு கோனட் டெனரவு கபிற்றினான்
முதுக வாங்கிக் கடையமுன் விற்குமே,

திருமந்திரம்

கண்டேன் கயத்தரு கொன்றையி னுண்ட.
கண்டேன் கரியுரி யான்றன் கழலினை
கண்டேன் கமல மலருறை வானட
கண்டேன் கழல்தெ னன்பினுள் பானே.

உரையற்ற தொன்றை புரைசெய்ய முடர்கார்
கரையற்ற தொன்றைக் கரைகாண னாகுமோ
திரையற்ற நீர்போற் சிந்தைதெளி வார்த்ருப்
புரையற் றிருந்தனன் பரிசடை யோனே.

திருவடிவையச சோவொட்டாதது பஞ்சமலங்கள் என்பதற்கு உ,
அவை நீக்குதற்கும் உதாரணம்.

சிவஞானவள்ளலார் சித்தாந்ததரிசனம்—பாசலியல்.

பாசனிய லெந்து பகுப்பா றிருக்குமதை
பரிசனருள் கொண்டியம்பு வாம்.

மலமாயை கன்மமா மாயை திரோதாபி
குலமொன்று வேறும் குணம்.

ஆணவம்.

தண்ணெத்தைச் சிவ்லுமியுந் தாம்பிரக்கைக் காசிதழ்
மண்டுதல்போ லாவிமறைக் கும்.

ஈச னருளுதய காலத் திறக்குமிது
பேசுவா மாயைப் பெயர்.

ஆறு றுக்குள்ளா யகப்பட் டெயிர்சுழுவா
மாறாப் பிரானை மறந்து.

இம்மாயை நட்ட மெழிற்சோகம் பாவனையார்
கன்மமலக் கட்டுரைப்பேன் காண்.

ஊழ்வினையார் சஞ்சிதமு முலவில்பிரா தக்கமுடைய
விழுமா காமியமு மே.

விருப்பும் வெறுப்புமாய் வேண்டல்வேண் டாமை
மரிப்போ டிதிப்பும் வரும்.

சஞ்சிதமுன் சந்தினை சற்குருகைக் காட்சிபட
பஞ்சமலை பட்டொழுந் பாம்.

உன்னப் பொசிப்பெல்லா முண்டொழிப்ப தன்னை
தன்னப் படாதெவர்க்குத் தான்.

கொம்பொது மீசனைதக் கொள்வாறு மீச
மடுக்க வெதிர்வினைகள் வந்து.

அனிகாரி மீசனருளுதய காலஞ்
சவிமாளுங் கன்மமனத் தான்.

நாநிவாக்கா புவிநிவுக் கூறுமமா
மாமாயை தன்னவருப் பாம்.

வேதாச மங்கலைகன் விஞ்ஞானர் மானதி
நாதிக் குடலாதி காடு.

எண்பத் தொருபதமு மேழ்கோடி மாமனுங்
மைய்பத்தேர சக்காழு மாம்.

சரிதாதி மூவர்க்குச் சாலோக மாதி
விரிபதமுன் குகியுமே வும்.

இரவிலைமு சந்திரான்போ லென்றாழ் வருமனவும்
விரிபுரா ஞானமாம் விந்து.

இந்தவிந்து ஞானயின்றே வெவ்வுயிர்க்கு மேஞ்ஞான் நம்
பந்தமுத்தி பிண்டியாம் பார்.

மாமாயை மீசனருன் மாறு தெதிர்க்தன்றிப்
போயாறு முண்டோ புகல்.

மறைப்புருவ மாயநிலின் மாறுசெயும் பொல்லாச்
சிறப்புமலஞ் சொல்லாக் தெரித்து.

அன்ன பருட்சத்தி யாலிமலம் பொன்றப்
பின்னைத் திரோதானப் பேர்.

இருவினை பொப்பாவித் செய்தனவுஞ் செய்யுத்
தினாயபக்க மா.

சகததை மறைத்துச் சிவக்காட்டப் பின்னர்
அதத்தை மறைபா தருள்.

மெய்யாழித்த காலத்து மாறு இரோசை
சுமில் சுவரூனத் தாய்.

பஞ்சமனத் தாவிடுக்கண் பட்டுயிர்க ளெந்நாள்
நஞ்சணிகண் டத்தனைநா டா.

கீகாடிசிவ புண்ணியத் தாற்குவிபும் பின்னர் மார்
காடுஞ் சிவனை நனி-

சாத்தியாதிசாதனககட் குதரணம்;

திருவாசகம்.

உடையா னுன்ற னடுவிறுக்கு முடையா னடுவு னிதி துத்து
மடியே னடுவு னிறுவிறு மிருப்ப தான ஷடியேனான்
னடியார் நடுவு னிறுக்குமரு னைப்பரி யாப்பொன்னம்பலத்தெ
முடியா முதலே யென்கருத்து முடிய வண்ண முன்னின்றே.

வாசிட்டம்.

சுதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி

புணர்பவர்க்கல் வதுபசுவை யொப்போர்க் கெல்லா

தீதகன்ற குருவுண்மை செப்பா னன்றே

திகழ்சாந்தி விசாரமொடு செறிசுத் தோடஞ்

சாதுசங்க மெனவிட்டின் வாயில் காக்குஞ்

சதுஷ்டயரு முறவாகிற் றடையே றுண்டோ

மேதினிகா வலர்மணியிற் கடைகாப் பானர்

விடுவதுபோல் விட்டிலவர் விடுவ னன்றே.

(பொ-கா.) ஆசிரிய னனுக்கொஞ்செய்கின்ற அருத்தக்களியாகையார்
துவக்குங்கருத்தையு முடிக்குங்கருத்தையுஞ்சேர்த்து அறிபவர்க்கேயன்றி,
பார்த்த விடயமயமாகும் பசுத்தன்மையை யெப்பான வேத்தன்மையை
முடைய சகலருக்கும் குற்றமற்றவாசிரியர் தத்துவஞானத்தைச் சொல்லார்.
பிரளையாகின்ற சாத்தியும், விசாரணையும், யிருத்த சந்தோஷமும், சாதுசங்க
முமென்று சொல்லப்பட்ட மோஷத்தின் வாயிலுக்காகின்ற கான்குபோர்
களும் இஷ்டமானால் மோஷமுடைதற்கு வீதிமுண்டோ? பூமியை

சாத்திர மரபுகளின்விடிகள் வாயிலாகப்பட்டிகள் திராசதர்சன சீவஞான போதமொரு மொருத்திலவர்கள் விவரங்கள். ௪-௮.

(௧-௩௩.) முழுச்சுக்கருத்துச் சாத்திரமாய் நான்கு துண்புள்ளி மெய்க்கொள்பதாம்.

மன்னுள்வர் தயிவொருவன் பன்னாறு
மனைவருமொத் தன்பாவ நாத லாலே
பன்னுரு மிகமுபன்று பாது ரீத்தும்
பற்றிவொரு வரைபேனும் பழக வேண்டு
மன்னுத பிறப்பறுக்க கல்லோர் கண்ணன்
மாதவத்தா லறிவைமுதல் வளர்க்கவேண்டு
மின்னுத மாபபெனு நஞ்சம் போத
மெய்கின்ற காருடமர் திரத்தான் மீளும்.

(போ-௩௩.) அந்தரால்வர்களில் ஒருவனன்பானால் கால்வருமாத் தன்பாடார்கள். ஆகையினுள் சதாகாலமு மிகவுமுபற்சித்து, அதற்குட் சாணவகாரி வேதானுலாத்நளி மொருவரையாவது பிடித்துக்கொண்டு பழக்கஞ்செய்யவேண்டும். சிலையில்லாத சாணத்தைக்கெடுக்க சத்துக்கள் சங்கத்தினாலும், ஆத்மஞானசால்திர விசாரணையினாலும், மகாவிஷ்டையினாலும் பிராணசூழை முதன்மையாக விருத்திசெய்யவேண்டும். துன்பமாகிய சம்சாரமென்கின்ற விடமானது ஞானமென்கிற கலுழமத்திரத்தினால் திரும்பும். ௪-௮.

(௧-௩௩.) சாத்திராதி ஞானக்கொப்பெற்றுச் சுருதிருருசவானுபவக் காரினால் வகுருஞானத்தினால் மாபையைக் கெடுக்கவேண்டுமென்பதாம்.

சாத்தியுமறையடைந்தவ னிலக்கணமுங் கூறல்.

நல்லவருந் தீயவரு மன்னை போல
நம்புதற்கா யமுதுண்ண நண்ணி னாறு
மல்லன்மவர் மகப்புணர்த போது மொவ்வா
மகிழ்ச்சிதருஞ் சாத்தியுளோர் மாணஞ் செல்வம்
கொல்லமொப் தினுமசையர் புலனைத் தாலும்
கும்பமுன் மையுதகர்த்து ஞானியர் வாடார்
தொல்லறிஞர் மகம்புரிந்தோர் முனிவர் மொய்ம்பர்
துபவரிபா ரினும்வினங்குத் துய்மை போரோ.

(4-௩1.) சகலசெல்வங்களும் வலியவருமகிழ்ச்சிக்கு மேலானமகிழ்வுகூடக் கொடுத்தின்ற சாத்தியுன்னவ னென்றினுலுஞ் சுகதுக்கமடையாமல் நின்றமுதலான சகலருக்கு மேலானவனென்பதாம்.

சாத்தியையடைதலும் ஆத்மவிசாரமுமுறைத்தல்.

ஆரியர்பே னாவதாகி யயலோர்க் கெல்லா

மரிதான சாத்தியமு தருந்தி மேலோர்

பெயவிட் டுணயுற்றார் கீயு மந்தச் செயல்புரிவாய்

நன் னாலாற் றெளிந்த சுத்த

நெய்புந் தியினுலே விசாரத் தன்னை

நிறைத்திடுக வதுநிறைந்தா னிகரில் புந்தி

கூரியதாய் ிருணாதம் விசாரத் தானே

கொடும்பவநோய்க் கருமருந்தாங் குறிப்பு னோர்க்கே.

(௧-௩௩.) சாத்தியையடைத் தாத்மவிசாரஞ்செய்தால் சன்னநாச மாம் என்பதாம்.

விசாரணையின்பலமும் சந்தோடவிலக்கணமுங்கூறல்.

கருகியகங் குவினமறையாக் கதிர்க்கு மட்காக்

காண்பரிய பொருளெல்லாங் காணுங் கண்ணுற்

றெருளுநர னுருலகம் வந்த வரென் செறிபிறவி

யாரதெனுந் திகழ்வி சார

மிருளுறுமா பத்தினுக்கு மருந்தா மப்பா

லேற்றமுள சந்தோட மேதென் றோதில்

வருபொருளி லின்பமறத் துய்த்து வாரா

வனபொருளிற் றுன்பமிலா மகிழ்ச்சி தானே.

(௧-௩௪.) விசாரஞானத்தினுற் சித்தையுஞ் சடத்தையுஞ்சிற்சடமான மாயையையும் விசாரித்து அஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்து ஆர்த்தத்தை யடைவ னென்மென்பதாம்.

சந்தோடத்தின்பலமும் சாதுசங்கமுங்கூறல்.

திகாறுசந் தோடவமு தமையப் பெற்று

னெடும்போக நஞ்சாமந் நிறைசந் தோட

மகநயவாசைப்பெய்துஞ் சநிதவ கோக்கி
 வழுக்குகண் னுடைய காம்பொற் றென்ற
 மகிழ்நுண்பெய்திடமுந் - மகிமை பொனை
 மாதவநு சாதிபரும வணங்கா கிற்பர்
 - கமெனமா பைபைமெல்லுத தக்கோக க்கொரா
 தப்பாந சகாபமாநு சாது சக்கம.

க-நா. ௧) பூணமகிழ்ச்சிசெங்க விடயசகத்தி வழுக்கென்ற மாத
 மகிழ்நுண்பெய்திடமுந் கணக்கமுன்ன சண்ணடியில். முகத்தைப்போ
 திதான்ருதாவால், முழுட்சக்கன் சகாபோகக்களும் எக்தும்படிவா
 பானசுத்தோடத்தையம் சச்சாததை மெல்லத்தக்க சாதுசகத்தையம்
 அடைமெண்டுமென்பதாம்.

சாதுசகத்தின் பலனகறல்.

அதற்கு, வைகிறைவாக்குஞ் சம்பத் தாக்கும்
 ஆபத்தைச் சபமாக்கு மகபந் தன்னைச்
 கிறக்குமுயர் தவர்கூட்ட மென்னுங் கங்கைச்
 சிதரீ ராடினக்குச் செந்தி வேள்வி
 மீறக்கரிய தவந்தானந் தீர்த்தம் வேண்டா
 மிடர்ப்த மறுத்தெவர்க்கு மினியோ ராகிப்
 மிறப்பெனுமவே லிப்புணைய முணர்வு சான்ற
 பெரியோரை பெய்வகையும் பேனல் வேண்டும்.

(பாடி-கா.) மிகவுழற்பமான அறிவைப் பூணமாக்குவதாயும், விட
 யக்கால் வருமாபத்துக்கோ அஃகின்றிய சம்பத்தாக்குவதாயும், ஒன்றி
 மட்டுப்போத அமக்கலத்தை சர்வத்தினுஞ் சகிக்கின்ற மங்கலமாக்குவதாய்
 மிருக்கின்ற சிறந்தமகான்சன் சங்கமென்கின்ற சானலியினது குளிர்ந்தசுவத்
 தில் மாராறுசெய்தவர்களுக்கு விவந்த அக்கினிகாரியமான யாகங்களும்
 கொடையங்களும், மகாதானங்களும், புண்ணியதீர்த்தங்களும் வேண்டிய
 தில்லை. தக்கவாகிய பந்தாசஞ்செய்து யாவர்க்குமினிமையுள்ளவாயும்,
 சானமென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக் கடப்பதற்குக் கப்பலாயுமிருக்கின்ற அறி
 வுவிதந்த மகான்சன பெய்வித்ததினனுஞ் சோவேண்டும். எ-று.

[illegible]

தஞ்சாவூர் பாசுத் திராவிடர் கட்டுண்டிருப்பினி மிக்கநகர் காவல்
பெற்றுப்போகக்கூடாததாயினதொத் தன் . சனா தட்டினாதிரு
க.க.ம கருத் சென்றினை யுழைக்கஞ்சுகக்காட்டி.கேசவன் தி.
பி.கா பொகத் தாரித்திற் குமிதும் மீதனே வெகு சேருறு

கீவனேக்கரையேற்ற வேண்டுகோள்.

பேயுறு அன்பப்பெருஞ்சுமைகமர்துமிட்சிபாச்சிகையுடற்புள்
பெயறு பீடநிக குழியேயிழ சிவ வெருத்தின் பிக்குழி பின்பு
பெயவயின் முயல்வா செப்பிதவையா முயர்ந்தனாநிகருதவாநிக
நயிகர் நாயாப்த தருவியோ தூக கக்குவர் பவக்கடல் கடக்க.

(க-லி.) சென் செபாதத்த மகான்களதுசகாமய்ளி. ஸா. ம. சகாமயம் வெண்ணெய்.

சீவன் சிவபரீதரீத மகாவிதரூப சகாயமணிநீல

மனதின் சகாயமும் வேந்தர்மேலும்.

எவ்விடத் தில்லை நல்லநா னிகளா யிர்வகணி மகர்துளிர்சொல்
மவ்விடம்² காணன் மேடதா மாங்கெ யமர்ப்பல சந்நிலா நன்றே
கவ்விப செலவ நட்டிதால் சுற்றல் கருமமா திகனெனாழுதகாச
செவ்விப மனமே முதலுறவ் வேண்டிள்வீணச்செக்க கிறெயர்.

*காண்கோடு = பெயர்த்தொடரையுடைய பாலைவனம்.

அன்புள்ள அப்பாவிடம் பரிசுறுப்பைப் பகர்வோம். நம்மவர்கள்.

பிரபலங்கள்:

குறவற மகிழ நஞ்சித் தூயநத் என்மி என்னை

ஞானவொடு மகங்க டான மோண்டலும் விரதம் பூசல்

பறிவினை பனைத்து யிவ்வை பாதா யிவ்வை பாயிற்

பெறுவன மெய்ல சூத்தம் பெரும்பொரு ளழிவு மாடுதா

அய்யங்கராயன் கோ. தீர்த்தயம், அலயத்தீர்த்தயா கோவத்

தேவதர்மத்தாயை.

திருவினையாடப்பாணம்.

அதிக அல்லற கிற்பதென் தடுத்தனை யடுத்த
அதிக மாஞ்சுவ புண்ணியஞ் சிவார்ச்சனை யவற்று
அதிக மாஞ்சுவ பூசைய னடிபவர் பூசை
அதிக மென்றநிர் தன்பரை யர்ச்சனை செய்வாய்.

வினாதுயிர்க்கு முது திமிசு பாமென்ப வனவகொடுப்பா நெய்
எர் காது, பனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மாமென்ப வவனநிவர்க்
சங்கம வாந்து, மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழி வருமென்ப வப்பகதி
வெறிநிர் வார்க்கு, வினைத்துயிர்நிர் திடவெடுத்த வாமென்ப தவ
எட்டார் வெட மன்றோ.

திருமந்திரம்.

படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றிய
எடமாடக் கோயி னம்பர்க்கங் காகா
எடமாடக் கோயி னம்பர்க்கொன் றியிற்
படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே.

ஆறிநிம் வேன்வி வருமறை நூலவர்
கூறிநி மந்தணர் கோடிபே ருண்பதி
வீறிநிர் தொண்டர் நினைவின் பயனிலை
பேறெணி லோர்பிடி பேறது வாகுமே.

ஏறுடை பாயிறை வாவெம்பி ரானென்று
நீறிநி வாசடி பார்சிகழ் தேவர்க
எறணி செஞ்சடை பண்ண விவரென்று
வேறணி வார்க்கு வினையிலை தானே.

உன்னம் பெருங்கோயி னுனுடம் பாலயம்
வன்னம் பிரானுக்கு வாய்கோ புரவாசற்
றென்னத் தெனிர்தார்க்குச் சிவன் சிவவிங்கங்
கன்னப் புனைந்துவ காளா மணிவிளக்கே.

தீருவாசகம்.

உத்தர் முதலாய புல்லிவிற் பல்சமயர்
தத்த மதங்களிற் றட்டுஞ்ப்புப் பட்டுகிற்சு
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கு
மத்தன் கருணையி னுற் றேனோக்க மாடாமோ.

பாடுதேறை.

உப்படிவே றறவிறைவன் பாவையுர்தா னாய் ருக்க
மெய்ப்படவே சமயங்கள் பிணங்குவதென் னினம்பே
செப்பிடவே துமிரமுறு நயனத்தோர் மதிபலவா
மப்படயே பறுசமய மலத்திடுங்கான் சாழலோ.

திருமந்திரம்—பக்தியுடைமை.

பெத்தத்துர் தன்பணி யில்லை பிறத்தலான்
முத்தத்துர் தன்பணி யில்லை முறைமையா
வத்தற் கிரண்டு மருளா ளனித்தலாற்
பத்திப்பட் டோர்க்குப் பணிபொன்று மில்லைவே.

வரைவுமாட்சி.

தான்வரை வற்றபின் னுரை வரைவது
தானவ னுனபி னுரை நினைவது
காமனை வென்றகண் னுரை யுகப்பது
துமொழி வாசகஞ் சொல்லுமி னீரே.

மனமாயை மரையயிம் மாயை மயக்க
மனமாயை தான்மாயு மற்றொன்று மில்லை
பினைமாய்வ தில்லை பிதற்றவும் வேண்டா
தனைபாய்ச் திருப்பது தத்துவத் தானே.

அணைத்தோர் தன்மை.

மலமில்லை மாசில்லை மாண்பி மானக்
குலமில்லை கொள்ளுங் குணங்களு மில்லை
நலமில்லை கந்தியை ஞானத்தி னாலே
பலமன்னி பன்பிற் பதித்துவைப் போர்க்கே.

ஞானவிளக்கம்—சிவஞானவன் வலார்.

மலமில்லை மாசில்லை மாஸுபி மாளக்
குலமில்லை பென்னநின் கூற்றிற்—கூட
மலமுண்டு மாசுண்டு மாஸுபி மாளக்
குலமுண்டு திரிசெய்க்குந் தில்.

சம்பந்தர் போற்றியும் வாகீசர் தன்னுடைய
மட்டியா ஞானம் எட்டினையு—மன்புருவார்
திண்ணஞ் போன்புந் சிறுத்தொண்டர் பத்தியை;
மண்ணிலே பெற்கைத் தருள்.

செருவாத ஆர்க்கு வைத்ததிரு கோக்கல்
சருவாதை போவியாழியக் காட்டி—மொருவா
பஞ்சமனக் கொத்ததப் பறித்த செருக்காதத
மஞ்சலிசெப் தர்பெரமை யம்.

ஆகாயம் போலும் ஏறிவுபி பூணமா
பேகாது பூதி பெழுந்தாது—மாகாயம்
போமனவு மாகாவத் பண்ணியனைப் போற்றினே
தாமனவுந் செய்பர்ச் சனை.

வாழி திருச்சனவர் வாழி சனற்குமார்
வாழி சனதர் மறைச்சனர்தர்—வாழிமலர்
கல்லாவின் விழிந்த கண்ணுதலார் மரபே
விவார் மனிச்சிலம்பு மே.

தாபுமாறார்.

ஆன மார்த்தகக் காசு வாகி யற்புத மாய்கடல் தருள், கா
மார்த்தகக் காசுந் மேட்டும் கண்கண்மூன் துடைப்பென்
கண்ணோ, ஆன விழிந் கண்டுக மதஞ் போற்றிப் பத்தியை
புருந்து, தாசனி புள்ள மட்டிமெ வணங்கக் தமிழனென் கொன்
புடத் தருமே.

சிவஞானசித்தியார்—2-ஆ. 32-0௭.

ஞானமுகின் ஞானகிட்டை புறம்போ ருக்கு
கண்மைபொதி திணைமில் பாடுவதென் தில்

மெய் தவமிக்க விரதொடர்ச்சி
செய்யில்லை இயானமலை சித்தமாய் மிழை

கொலரிக்க உலகில்லக் காரண மிழை
தூய்மை குறிக்கில்ல குணமு மிழை

பாவநட னுண்டக்கர் தோசுக்குண மருவி
பாடலிலே டாடலிவை பன்னிருநூல் பயிர்வார்

(பொருள்) மேற்படி ஞானசீடையிடுமுகுண்ட சிவன்முத்தர்
என்று இயங்கத்தின்மேல் எவ்வோலிவினாகனாகிய திருவினாகளுமில்ல. க.
பின்னொச்செய்தாய்மையும் ஒருபயனை எயிலதும்மில்லை. பன்னிருநூலா
யினொச்செய்துக்காலத்தும், சமயாசாரங்கள், தவம், விரதம், ஆர்ச்சுபகத்
தம், தியானபாண்டங்கள், சித்தசஞ்சலம், தாளிற்றுஞ் சமயத்திற்குத்
மேலும், விடயக்கொய்தெய். பற்றுதல், அத்தக்காணவ்வையடக்கல், சமயப
தனத்தின் மேம்பட்டிருக்க வேண்டென்ற செயல், ஒருதரயின்களையே
:னத்தெய்துத்ததல், துயாசாரதருமத்தில் ஒருதருவாகிய இவையாவும்மில்லை.
இவ்வொன்றுமின்றிப் பாவரைப்போல இவையெல்லாஞ் செய்பாதிருப்
பிறப்பதாய்: ஒருத்தர்செய்திலும் பித்தர்போல உபகிரின்று மேற்க
வாறு செய்வார். அஃகாறு செய்புக்காலத்தும் பேப்பிடிக்கப்பட்டவன்போல்
தேகத்தில் தானென்னும் போதம் அற்றுச் சிவமேதானாக நினைசெய்வார்.
இதுவன்றி பாவனாந்தமேரிட்டால் பாடலாடல்களைச் செய்துகொண்டு செய்
வார். எ-று.

பால் சிவதொழிலைச்செய்யினும் பயன்கருதாதுசெய்வார். ஆதலால்
அவனும் மாயாமல் சிக்கத்தையும், பித்தர் விருப்புவெறுப்பின்றி ஒரு தொழி
லைச் செய்வாநாலால் அவ்வவனும் கன்மமலரீக்கத்தையும், பேப்பிடிபண்ட
வன் தன்னாமறத்து தொழிற்செய்வனாதலால் அவ்வவனும் ஆணவமலரீக்கத்
ததயுங் குறித்தவாறாக.

ஷு. 12-ம் குத்திரம் 3-ம் செய்யுள்.

அறிவரிபான் நண்பறிய பாக்கை பாக்கி
பக்கங்கே யுயிர்க்குபிரா பறிவுகொலித் தருனார்
செறிதவினார் நிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ்
சிவேகம்பா விக்குமத்தார் சிவனு மாவர்
குறிப்பதரு விதபத்தே யானைக் கூடுங்
கோன்னைபிழிவானவர் குறிமொடுதா மழியு

செய்ததற்குச் சிவபெயர் நினைப்பதொன்றே

சேசத்தார் நினைப்பதொன்றே பாசத்தார் விடவே.

(பா-21.) சசுரக் கனகம்மா எம்பவாக் கனகம்மா செம்புக்கிற்
கனகம்மா தகை மணியம்மா, செம்புக்கிற் கனகம்மாப் பிணக்கம்மா
பிணக்கிற் பிறப்பினிலும் பிறப்பினிலும் பிணக்கம்மா விடு, பாசமென்
பாசமென் எம்பவா பாசமென் பிணக்கம்மா முக்கம்மா மாசச்செய்த, கூ
மாதிற் தருணாநாக குறிப்பினும் குடிக்கெத் தட்டிக்கெத் கூத்தா
பெயே என்று மேற்குறிப்பாக அறிவிப்பதாருடைய இணக்கத்தை யி
தன்பொருட்டு மாறுசெய்யவேண்டுமெனின், சிவபெயரைச் சிவபெயரே
தெரி அண்டவர் வழிபடல்வேண்டும். சிவபெயர் சிவபெயர்வென
னின், சித்தனைக்கதிதருகிப் பாம்பொருள் உலகத்திடம் வாய் தன்மையிதம்
பொருட்டு நித்தம் கன்மநாகமுதலிய திருவேடமாகிய தன ஐம்பெய்த
தன்னைப்பங்குக் கொடுத்த உயிர்க்கு நாய் என்று, அம்பவன் அறிவின
பாக்கி வருகினும் அவரோடுகலத்தலாம், அத்திருவேடமுடைய மெய்பன்
பர் சிவமேயாவர். சிவோகம்பாபிணமாகும் அயர் சிவமேயாவர். திரு
தபத்தானத்தில் ஒருருயிர் கன்மைத்து முதல்பெயர் கொஞ்செய்யாபு
அவர் சிவமேயாவர் அப்பாறு கொஞ்சலத்துக் குறிக்கும் குறிப்பினதாரு
மன்றி நின்றுதன்மையானும் சிவமேயாவர். ௨௨.

அந்நவதிகளே சிவனடியார்கள் எனும் சாதுக்களும்.

வெதமுதலிய சிலைகளில் முதன்மைபாசச் சிறப்பிதனச் சொல்லப்படு
வது அந்நவதிகளையே ஹை சிலைகளில் முதலாவத்சொல்லப்படுகின்றதும
அந்நவதிகளே. அப்படிப்பட்ட அந்நவதத்திற்குச் சாதனமாக ஹை வெ
முதலியவைகளில் விதிக்கப்பட்டவை சித்தி, கைவித்திய சருவகன் செ
தல், விபூதி குத்திராக்கடரித்தல், சிவபூசைசெய்தல், சிவதவத்திற் பரி
சு, சிவாலபதரிசனஞ்செய்தல், சிவபூசனாங்கெட்டல், சிவபார்வியற்றல்,
சிவனடியாரப்பேணல், சிவநாம சங்கீர்த்தனஞ்செய்தல், சாயத்திரி, பிரா
வம், பஞ்சாகாமுதலிய நபஞ்செய்தல், சிவகர்யவாதி வெண்கலக யோகத்
செய்தல், உபாதி வையாக்கியவன் யறசரித்தல், சிவதகையிற் பிரமாண
கட்டுக் கட்டுப்படுத்தப்பெய்தல், ஆந்திகபத்தி, அம்பு, இளியவவகடல்,
பொதுமை, யடக்கம், டம்பயின்மை, பொருமைவின்மை, புறம்புருமை,
உபகாரம், அருள், கொண்மை, புறாறுன்னுமை, இன்னுபய்யாமை,
வெருளாமை சத்தியமுதலிய ஹை சந்திரகங்காப்பெய்தல், சித்தியாயி
தியவிவேகம், இவ்முத்திரார்த்த பண்போலியாகம், சைதீசுட்காம்பத்தி,
முழுட்சுத்தவம் ஆகிய இவைகளைப்பெற்று, பிரபலசுருதிப் பாண்டியமும்,
பிராமாணுறுபுதியினையும் சாநுமாய்ப்பெற்றுள்ள சந்திர சந்திரனத்தி
சாவண, மண, நிதித்தியசன, சபாதினும் சாட்சாத்நா மெய்க்கி
யைப் பெறுதலாகிய இவைகளாம்.

புறடபர்கள். அவர்கள் சதா வேதத்தினை, சாஸ்திரத்தினை, வேதசம்பந்தமான கருமத்தினை, வேதாந்தத்தினை, அந்நெய்தத்தினை, பெரியோர்நினை முதலிய பலவிதங்களைச் செய்து அபிபாதகத்தைத் தெரிக்கொள்ளுகின்றார்கள். எனதால், அவர்களது வஞ்சகங்களைப்போதித்த சாதனங்கள் சாதனம் போல மேலுக்குத்தோன்றினும் உச்சமாயின சாதனமாகவேமாட்டாது; பின்னைப் பாதகமேயாமென்க.

இனிச்சுருதி ஸ்மருதி புராண இதிகாச ஆகிய சாஸ்திரங்கட்கு அத்துவிதமே சித்தாந்தமென்றும், அப்படிப்பட்ட அந்நெய்த சித்தாந்தத்திற்கே மேற்புறியவைகள் சாதனங்களாமென்றும் ஐயு சுருதியாதிகளைக்கொண்டே சித்திக்கின்றோம்.

தீருவினையாடற்பாணம்.

உண்மையாகமுயறு நீரென்றெய்யுடைய நுரைப்பக்கெட்டும்.

தேவாயம்.

வேதத்திலுள்ளது நீறு வெந்துயர்நீர்ப்பதன்று.

அதர்வணவேதம்—காரதபரீலிநாஜகோபரிஷத், 7-ம் உபதேசம்.

துரியாதீதனுக்குப்பலம் (விழுதி) ஸ்ரானம்.....பகடதனுக்குத்திரிபுண்டாம். ஹம்ஸனுக்கு ஸ்ரானத்தபுண்டாமும், திரிபுண்டாமும். பசுமஹம்ஸனுக்குப் பஸ்மஹம்ஸமும்.

கங்கிலயாகிவேதம் கைங்கிலோபரிஷத் 4-ம் அந்தியாயம்.

அநேகமானகருமம், சௌசம், பக்ரீயம், ஜபம், அப்படியே தீர்த்தயாத்நினை முதலியவைகளைத் தத்துவத்தைப் பற்றிநவகாயி வனுத்திக்கவேண்டியது.

யசுர்வேதம் வராகோபரிஷத் 4-ம் அந்தியாயத்தின்

அந்நெய்தள்ள சாதனத்துக்காக அய்லாங்குலாகஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சிமந்தில் ஆஸ்திக்கமும், காவாபுசைமம், திடானத்தில் சகவரதியானமும் சொல்லப்பட்டன.

சகவரகீதை—பத்திமை அந்தியாயம்.

சந்ததம் வேத மியாவையும் பரபாச் சாந்தமும் படுவதிக் கெண்பே அந்தண ரெல்லாம் வேள்வியி னுதும் அங்கெயிப்பெற்றவதென்கையெ ளத்திலோ கத்தும் பிதாமகன் முதலாயினவருமிறைஞ்சுவதென்கையெ ளிந்தையை பொருக்கி யோகிக ஞாந்திர திடானமும் நிறுப்பது

[மெய்யென]

பக துதி அருளிச் செய்த பாதனை யெல்லா னொப்பயமாப் பூர்
 ிதா, உலகநி மயத் துள்ளித் திகைப்பு வெள்ளா ிசெய்து
 பாத நிபு ண நிமிஷக் குறிக்கெ டியபுற கிண்டி யபா ினின்
 பரமப் பெருமையெ றுநாய் திண் பாய நுக்கொடுக்க மபெய்து.

பெருமேனா அரங்கம்.

[illegible]

மேலும் இத்தகையதொரு சலுகையையும் 6-ம் அம்சத்தின்படி என
பிடிவதை 3-ம் அத்தியாயம்.

[illegible]

செ செ செ :-வரு அத்தியாயம்

பாடின பின்பு பாடின பாடத்தாலும் பாடின பத்தாக்கை தா
 னச் சொல்லி நாயகியை இவ்வாறு மீள்க்கத் தீர்ந்தான். பூதநாயகம்
 பாடின பின்பு பாடின, பாடின தவங்கனியை வாசத் தாலும் பா
 டினது மீட்டாது போகத் தாலும், பிரமம்தான் பாடின வந்த
 தான் பாடின தீர்ந்தவியை வந்தவன் போத முண்டாம்.

ஷு ஷு ஷு 39-வது அத்தியாயம்.

பொருளில்லா பூசனையே முதலாம் பத்தி புரிந்ததனால் சில
சதுங்க பொருத்தி ஹோக்கே, சுருவமுமே பிரமமென்று மதரா
கொண்டும் சாத்திரியின் வகணாபா ஞானந் தோன்றி, மருவயிச
வரிசாண முத்திப் பேரூம் மற்றவருக் கிலையெனவே முன்பு தந்தன்,
அரிமயிச பத்திவிருஞ் சைகி சம்பந் கருவிமயா நகைக்கு மறைந்
தன் குதன்.

ஷே. ஷே. ஷே. 13-ம் அத்தியாயம்.

அன்றிபுமே விதியுடனே நியமமாக அமையதாம் விபூதியிற் றங்க மெல்லாம், நன்றறவே யணிந்துகிரி புண்ட சத்தை நலமாகச் சந்தமும் தரிப்போ ருக்கே, துன்றியுற பாமசிவ கருணை யுன் டாம் தோன்றியவக் கருணையினும் சித்தத் துய்தாய், என்றுமொரு விக்கினமு மின்றி நன்ற யிருமையிலா அகம்பரமஞானத்தோன்றும்

பத்தியுடன் விபூதியுடைத்தா ணத்தான் பாசுபத விரதமெ வப்பகர லாகும், சத்தியமாய் விபூதியுடைத்தா ணத்தான் ச... திரிணி லகண்டபா ஞான முண்டாம், உத்தமசிப் பாசுபத விரதத் தன்னை ஒருவருட மனுட்டித்துன் பாதம் பெற்றேன், அத்தனின தருளலின் நகண்ட ஞானம் அடைந்தவனும் ஆன்பாவி லாய்து ர்ன்றேன்.

ஷே. ஷே. ஷே. 44-ம் அத்தியாயம்.

உலகினிடை யந்தணரே யாதி யாக வுற்பத்தி பொருத்தியிடுந் திவ ரெல்லாம், இலகுமறை விதித்தபடி முன்பு கன்ம மிகழாது செயலெண்டுச் செய்யுங் காலத், திலகமதா மறைமுடியில் விதிக்கப் பட்ட திவ்வியமாம் விபூதியினை நியம மோலி, சுவனமரச் சந்தமும் தரிக்க வேண்டுஞ் சற்றுமிதி ளுதாவே செய்ப வொண்ணு.

பூதியிற் றங்கமெல்லா நன்றும்ப் பூசிப் பொருநிநிர் புண்டாரு மணிந்து கொண்டு, பாதவனே நியமமுட னுருத்தி சாக்க பாடிக ளுஞ் சிாமுதலி நரித்துக் கொண்டிக், கோதியிடு முருத்தியாற சாக்ஷ ராதி யுத்தமமா மந்திரமுஞ் செபித்துக் கொண்டு, விபூட னிகமுமகா விங்கத் தின்கண் சித்தியமா மர்ச்சனையுஞ் செய் வேண்டும்.

அத்தனுடைப் பூசினபோ லன்பர் பூசை யறுதிசமு மாதாலா யிபற்ற வேண்டும், உத்தமமா யோதிபயோர் சிவந வந்தி ளு... ளுள்ள பரியத்தம் வசிக்க வேண்டும். சுத்தமாஞ் சிவாம கீர்த்த னத்தைச் சோர்வறவே சந்தமொஞ் செய்ப வேண்டும், மெத்தவ மே யுத்தமமாஞ் சாய்ப முர்த்தி மேனியுடைப் பாடினயும் பண்ண வேண்டும்.

குதகீதை, குதகீதை, சர்வவேதாந்தசங்கீரகம்.

வேகவே தாங்க மாதி விரும்பத்தி யபனஞ் செப்கல்
போதமற் றவைசெய் வித்தல் பொவிந்தவே தார்த்த பத்தி
மேதகு மறைவி ரோத பேஷுந் துபேட்சை சார்தி
காதலர் தார்தி மற்ற ஞானங்க மென்பர் கற்றோர்.

சிவமயி ஞானங் கங்க னெவற்றினுந் தேவர் போற்றும்
சிவவிங்கப் பூசை பாற்றல் சிவவிங்கப் பதிட்டை செய்தல்
சிவனமர் தலங்க டோறுஞ் சென்றுசென் றன்பிற் போற்றல்
சிவனடி பார்வன் பூசை சிறப்புற காளுஞ் செய்தல்.

பண்ணிப் பிற ருத்தி ராக்கமபொற் புறத்த ரித்தல்
கண்ணிப் பூசை வாசான் கழலினை சேவை செய்தல்
கண்ணிப் பிடுகெழுத்து முத்தலான் மனுச்செ பித்தல்
கண்ணிப் பிவைவான் கென்பா ரிருகினை பொருவி னோரே.

கூடி கடவல்லிபோடு சுவேதாசுவதரம்.

காண்டக முதலான புண்ணிபத்தா விபோகசித்தி தழைய வுண்டாம்
ஆனவத னுஞான முண்டாகு முத்திபத னுலன் டாகும்
காமவிநிப் பிரமவித்தை விபூதிபக்க மணிபுனையின் சார்த ருக்கும்
கூடலமார் அத்திபாச் சிரமிகட்கும் போன்பிற் சொல்லல் வேண்மே.

பிரமகீதை சார்தோகசிய உபநிஷத்

அன்பா புள்ளீர் கேண்மி னறிவித்த பொருண்மெய் பன்றே
கென்சிர பிற்று விழுவ தென்றன விதுவு மன்றி
பின்பமே யளிக்கு மீச விவ்விடர் தன்னின் வந்து
தன்பெரும் கருனை யாலுந் தனர்வறப் பண்ணு கின்றன்.

அப்பொழு தனவி லாத வருளுநு வாய விசன்
செப்பிடு மூவ ரேத்துந் திருவுரு வுடைய சோதி
பொப்பிலா மதியுஞ் சூடி யுமைபொரு கூற னாகி
விப்படி வாரினுர் காணும் படியுள விபல்பின் வந்தான்.

கீதகா புள்ள வாரினுர் நிறைமலர் மாரி மேன்மே
தூப்த்தனர் மிக்க வன்பா லுரைத்தனர் துதிசு னெல்லாம்
பத்தர்வே தங்கன் சொன்ன படியிலே பணிந்து வாழ்த்தி
பித்தன்மைத் தாய வேறுஞ் செய்தன நிறைவர் காண.

1.4. னுச்சிவவர் ஓக்க நின்றவர்க ளொருவ னோடொருவர் தழுவியுந்
 1.5. உயொண்புடவவமென்றதுசிலர்கொண்டு கொண்டுவிடா...
 1.6. வந்துபிரி பத்தி னொடொருவ னொருவ ருச்சிவை முகத்தனா
 ஆஃ னுக்கர்சில சம்பி னொழிவ தொன்றி வாதபடி யாகவே.

உமைபோதி கூடி புளனப விச னொழிபாத தேவர் செய்க்கன்
 உமையாத வன்பு மிகவாகி யக்கை யருளோ டமைக்க வயன்மா
 சிமைபோர்க ளோடு முனியாயி னோக்க விரித்திரும் வன்னாமருமா
 மையாத வக்க னதுவைத்தக்கண்டத ருள்பெற்றுநின்றதனைமோர்

சத்திய யாகி வேத மொன்றுமே யளவை யாத
 மித்தன்மைப் பொருளை பெல்லா வுலகரும் அறிவும் வன்ன
 சித்தரா மன்ப ளோத்து நிறைந்தமெய்க் கருணை ளிகள்
 மெய்த்தகு பொருள் தென்றே விளம்பிடல் செய்ய னுற்றான்.

உலக மியாவு முயிர்ப்பலவு காணே சிறிதும் வேறில்லை
 பலகி வறிவா வாய்ந்திடுது மாயா விடத்து மருத்தமிதே
 தினக மாய மறைதுணித்து திகழ்த்தும் பொருளு மிதவென்ற
 வினருர் தன்மை யனுபவமு மிதிலோ னாய முாதன்றும்.

இவ்வாறு பலசெய்துகளில் தேவர்கள் பிராமதேவனால் அந்நைதனாலு
 முபதேசிக்கப்பெற்ற அப்போது அக்குவந்த பாமசிலனைத்தரிசித்து, ஆர்த
 சாகாதில்முழ்கி ஆர்ப்பரிக்கப் பாமசிலன் பிராமதேவன் உட்கட் குபதேசி
 தது மெய்யெனத் தெளிவுதத்திய விடபஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

திருவினையாடற்புராணம். வேந்தத்துக்குட் பொருளருளிக்கேற்பது.

ஆதிபி வான்ம தத்துவ மாள வலர்மகன் பாகமு ரின்
 னீதியில் விச்சா தத்துவ மாள செடியவன் பாகமு முடவி
 லோதிப சிவதத் துவமென வான விருத்திர டாகமு முதிக்குர்
 பேதியில் மூன்றி வெண்ணிறத் துவங்கள் பிறக்குமின் மூன்றிது
 [முறைமாய்.]

ஒதரு மகார முகாமே மகார முதித்திமின் பிரணவம் வித்து
 ராதமோ நிதிக்கும் விபத்ததா ரகத்தி னவ்வகா பத்திரி மூன்று
 பேதமாய் பதத்தாற் பிறக்குமின் காமத் திரிபுரு பேதமாய் பேதம்
 யாதெனின் சமட்டி விபட்டென் னிரண்டு ளோதுவாய் வேட்டவாய்
 [செய்தாய்.]

இன்னவை பிரண்டு மிவன நன்வலிபாசீன்றான்மறைபைந்நாந்து
பின்னிவ னருநா வளவில் வான பிரணவ மாதிமர் சிாமு
மன்னவா றுன தாகத் தகரா மாதிபக் காங்களு முதித்த
சொன்னவக் காத்திற் சிவாகம நூலிச் சாவா னந் முகத் துதித்த.

சீட்டிசைமுகத்தென்றறித்தநாண்டிற் கிளைத்ததாவிருக்கதுதென்ப
சீட்டியவிரண்டாயிவதன றுநீவாடெழுந்ததுகுடதிசைமுகத்தி
னீட்டிய சாம மாயி முகத்தா னிநிர்த்தது வடதிசை முகத்தி
குட்டிய வெண்ப துருவொடு கிளைத்து நடத்தது நான்கதாமறைபே.

அருமறை நால்வே றுகையால் வருண மாச்சிா மங்களு நான்கா
த நுமம்பாகா திகருடமுமறையின்றகைமையிற்றேன் நினைமறையுங்
சுருடநான் ஞான நூலென விரண்டங் கருமநா விவனருச் சனைக்கு
வரும்வினையுணர்ந்துஞானநா விவன்றன்வடிவிலாவடிவினையுணர்ந்தும்

முதலாகச் சீாற் கிளை குழைத் தாங்கிம்முழுமுதற்கருத்துநல்லவியின்
பதம்வன்வடவப்பண்ணவர்பிறர்க்குத்திருத்தியாம்பாணிவன் முகத்தி
விதமுறுதித்தயா திமுவினைக் கும்வேண்டியங்குலகவர் போகங் [ன்
சுதிபெற மிபற்றஞ் சிவார்ச்சனை வினைக்குங் காரண மிச்சிவகோசம்.

மறைபல முகங்கொண்டலறிவாயினேத்துமயங்கவேறகண்டபூரணமாப்
சிறைபாம் பிரம மாகுமிக் குறிபைக் கருமன் னெறிவழாப் பூசை
முறையின ஞான தெரியினிப் பொருளையருளின முயக்கறமுயங்கு
மறியினுந் தெளிவ துமக்குந முறைத்த வருமறைப் பொருள்பிறர்க்
[கரிதால்.

கருமத்தான் ஞானமுண்டங் கருமத்தைச் சித்தகத்தி
தருமத்தா விசுத்தித்த சுத்தியைத் தருமநல்கு
மருமைத்தாந் தருமத்தாலே சாந்தியுண் டாகுமாண்ட
பெருமைத்தாந் சாந்தியாலே பிறப்பதட் டாங்கயோகம்.

கிரியையான் ஞானந்தன்னுந் கிளர்சிவ பத்தியூசை
தரிசனஞ் சைவலிங்க தாபனஞ் செய்தவீசற்
குரியமெய் பன்பர்பூசை யுருத்திர சின்னந்தாங்கம
லிபேத சிகன்பாற்பத்தி யனைத்தையுந் தெரியலாகும்.

மறைவழி மதங்கட்கெல்லா மறைபிச மானம்பின்சென்
றறைதரு மிருதியெல்லா மனைக்கனு ஞானமாயின்ன

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம். ௨௮௫

முறையினுள் மார்த்தமென்று மொழிந்ததம் மார்த்தஞ்சேர்த
துறைகன்வை திகமாமேலாச் சொல்வதிச் சுத்தமார்த்தம்.

நெருட்பெறு போக விடுகா சணமாப்ச் சிவமய மாமறைப்பொருளை
நெருட்கெட வுரைத்தே மிப்பொருட் கதிக மில்லையிப் பொருளைலா
[முமக்கு

நெருட்கெடத் தெளிவ தாகென வினைப வழிவழி மாதவர் புறத்தை
பருட்கைபாற் றடவி யிசிக்கத்துட் புஞ்சுநா னருள்பழுத் தன்னதே
[சிகனே.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்—திருக்குழுமலம்.

பத்திப்போர் வித்திட்டே பார்த்தமீம் புலன்கள்வாய்ப்
பாலேபோகா மேகாவாய்ப் பகையறு வகைகிண்பா

முத்திக்கே விக்கத்தே முடிக்குமுக் குணங்கள்வாய்
முடாபூடா காலந்தக் கண்ணமு மொருநெறியாய்ச்

சித்திக்கே யுப்த்திட்டுத் திகழ்த்தமெய்ப் பாம்பொருள்
சேர்வார்தாமே தானாகச் செயுமவ னுறையுமிடம்

சத்திட்டோர் சட்டங்கல் கல்திலங்கு நற்பொருள்
காலேபோவா தார்மேவுங் குழுமல வளாகரே.

இலங்குபுராணம்—திபானலிதி.

அருத்தியின் ஞான மின்றி முத்தியி டடைதல் கூடா
யிரிப்பரு ஞானத் தானுந் திபானத்தா லன்றி மேவா
துரைத்திடு திபானத் தானும் ஒங்கிப் ஞானம் வல்ல
குருத்தனி பருனி னல்லாற் கூடுத லரிப தாமால்,

வாயுங்கிதை—இகுடிகள் பிரமலோகமடைந்தது.

அருஞான மறைக ஞானத்திடு தரும மாசையின்றுபுறந்தியற்றல்
தெரியுமற் றதனார் பாவபுண் ணியங்க னொத்திமொத்திபுற்தெறத்த
பொருவறு சிவமா போகும்வந் தெய்து மெய்திபுற் புதலுறற்கரிதாய்
மருவொணு தாகி யுயர்வற வுயர்ந்த மானிள முத்தியெய் திபிமாய்.

செய்யுபகவான் அடைத்தது.

பாங்கம்முட் காலை ஞானமொன் றின்றிப் பன்னவாகனன் றனை மெட்டுத்
திக்கப் ஞான முதலென வுரைப்பத் திக்கன் வே ணிபனடி முன்னி
ஒங்கிடு வேன்றி புரிமினக் காலை புலவையென் றும்முனை படைத்து
பாங்கினில் ஞான முடிதனங் கொள்ளப் பாற்படப் பகர்வனென்

[அரைத்தான்]

குதகங்கிதை—சமாதீவிதி.

உட்காது மிருந்தாலும் கயின்றாது துயில்கொண்டு
கிடந்தாது மிழித்தாலும் கிளர்முடிமன் னவழமுதலொர்
தொடர்ந்தாது தொடருதாது துதித்தாலு மவமதித்துக்
கடந்தாலும் மெய்ஞ்ஞானி காலங்கைப் புனல்போல்வான்.

வெயறானி தலைப்பானென் றெண்ணுதெவ னவமதித்தான்
அனைப்பானி செடுங்கால் மன்னலனைத்து மழுந்திவான்
வெயறானி மெவன்பைச் செல் வானச்செல்கை மாத்திரத்தான்
மெய்யும்பொகட பந்தலவு கிரப்பவறுமம் மனைபானி.

தின்றுமவன்றன் பிதிரர்குழு வேற்றமாகி முத்தியிடை
மன்னுரானி பருட்பார்வை வயங்கவெவன்மேற் படினுமவன்
அன்னுபாவ மொமொழித்தோன் அபஞானிதா னுதித்த
மின்னுருளும் புனிதமுது மேவுவானன் னையுமுத்தி.

செம்பஞானி தரிசனமே தேவதேவன் றரிசனமாம்
செய்வவன்றன் கிடுபூமி பமைந்தசிவபுண் ணியபூமி
தெய்வவவன் வணங்கிடுதல் சிவபிரான வணங்கிடுதல்
பொட்பிலவதுக் கிபற்றுபணி பூதநாதற் கிபற்றுபணி.

மருவுருதலை மழுவுமணி வள்ளத்தருமை யறிபாது
பெருகலிசுழ மதுபோலப் பித்தின்முழுமுகும் பேருலகம்
பொருளின்ஞானி பருமைதனைப் போற்றுகிழந்துபுகாடையும்
சுருவன்மலத்தை பிடுங்கியிலக் கடவுளருளா லுத்துள்ளிர்.

அன்றுசடனீற் கொதித்தெழுந்த வால்கால மமுதாக்கி
கன்றுபொலியு கம்பெருமா னனினமலர்த்தா னிடைப்பத்தி
பொன் றுமவர்க்கேமெய்ஞ்ஞானமுதமற்றேருக்குருதென்றும்
அன்றுஞான மகிமைபொலிஞ் சொல்லப்புகிஞர் பலகழியும்.

பிரமகீதை—கேடுருபர்ஷத்.

பாமாத்துவித ஞானியே பாதேவதைதா வைவேமித்
கிரமாமுத்தி யானிங்குச் செப்பும்பொருள்செய் வினையாது;
முரமார்த்திசி கௌதமனா லுண்டாஞ்சாப வுரையாலுங்
காமாமணித் தெஞ்சதனிற் காதல்செய்பா தொருகாலும்.

ஆரணத்தன் அியமில்லாச் சிவன்றன் பாறு மத்துவித வேத
பாத்து மடைதற்குள்ள, காரணமாஞ் சிவலிங்கார்ச் சனத்துஞ் சா
லக் காய்வதுவு மெய்மறி யுருத்திராக்க, தாரணத்துர் திரிபுண்டா
தாரணத்துஞ் சர்வாவ்லீகாத் தூரணத்துர் தாமேகாய்வர், சீரி
ணக்குஞ் சிவனென்னு முரையுர் தங்கன் செவியாலுங் கேளார்செய்
வினையாற்றீயோர்.

தொல்லைநல் வினையாற் சுருதின் மிருதி சொன்னவா துணிர்
கவத் தூயோ, தொல்லைபிற் பாமாத் துவிதவே தனத்தை யுள்ளவா
தூரணவே புணர்வர், நல்லவிப் பாமாத் துவிதஞா னிபையா ராயண
ஒறுருத் திரணம், எல்லையில்லாத தேவரும் பூசத் தேத்தவும்
படுமிய நென்றும்.

ஒதிப தோட மெல்லா மொழிந்துநா ராகி புற்ற
வேதவே தார்தத் தன்னின் மிககிட்டை யுடைய நல்லோ
ரியாதுர்த்தப் பிதயத் துள்ளா பிண்டலா ஞான மத்தைப்
பொதகஞ் செய்பத் தக்கோ ராவர்கள் புரையற் றேர்க்கே.

காரிதுத் தமரே பெல்லாத் துக்கமுற் தொலைப்ப தாகிப்
பரிவொடொண் ஞாவன் பார்த்த பொழுதினே பாமா னர்த்தப்
பொருவினாச் சிவரு பத்தை படைவித்துப் புரண மாக்கும்
பெரியவத் துவித ஞான முங்கட்குப் பேச வானோம்.

இவ்வாறு சூதச்சங்கிதைமுதலிய பலமகாபுராணங்களிலும் முடிவாக அத்
வைத சித்தார்த்தஞ்சொல்வி, த்வைதசித்தார்த்தத்தொழிந்து, ஐடி அத்வைத
சாதனமாகச் சிவபூசை, சக்திபூசை, அடியார்ப்பூசை, சிவாவைதரிசனம், வரு
ணசிாமதருமம், தீர்த்தமானியம், பிராயச்சித்தம், தானம், எண்வகையோ
கம், ஞானிபணிவிடை, சருமமாகம், பரணவம், காமத்திரி, பஞ்சாக்ஷாநு
லிய வாகசகமாகம், மானசமாகம், ஞானமாகம், சிவப்பிரசாதம், சிவபக்தி, சிவந
தலத்தில் வசித்தல், பஹ்ருத்திராஷ்டதாரணம், சிவகாமேர்த்தனம், சாதன
சதுஷ்டயம், சிவவண, மனன, சித்தித்தியானை, சமாதி, சாக்ஷாத்நாமம் வகை
யில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தீயப்பயப்பட்ட பிரமாணங்களிலுலையெல்லாம் அந்நைவத ஞானிகளுக்குச் சிவஞானபாதிகள் சாதனமாகவும், சாத்தியமாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், அப்படிப்பட்ட அந்நைவதஞானியின் தரிசனத்தால் பாயக்கள் போமென்றும், அந்நைவததரிசனம் சிவதரிசனமென்றும், அவன்தங்கிய பூம் சிவந்தவமென்றும், அந்நைவதவருத்தம் சிவனை வணங்குதலென்றும், அந்நைவதவணி சிவபணியென்றும், அந்நைவதவழித்தபாலிகள் சாதனவார்களென்றும், அந்நைவதபாதைமென்றும், அந்நைவதவான சிவன்பிரமனும் எல்லையிலாத் தேவர்களும் புகித்தேத்தவார்களென்றும், அவனிருக்குமிடத்திலிருப்பது முத்தியென்றும், அந்நைவதவருத்தமென்றும் சாணனும் பிரமனும் சாணமாவனென்றும், அந்நைவதவருத்தம்போரு னாலியைக் கொடுப்பவர்கள் ஞானத்தையென்றும் பிறவியறுப்பார்களென்றும், அப்படிப்பட்ட பாதைத் தவிர்த்ததத் ததரி, கௌதமர், கண்ணகர், பிருகு முதலியோர் சாபத்தைப் பெற்றவர்களென்றும் காதல்செய்தவர்களென்றும் ஏற்படுகின்றனவால், அப்படிப்பட்ட பாதைத்தவர்களை மாமாவாதிகளென்றும் சிவபக்திமுதலிய சாதனங்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனவென்றும் சொல்லுத என்னபாதகப்பயனோ? இவ்வாறாய் வதிபாதகத்தொழிவை மேற்கொண்ட அசாத்துக்களது அசாத்திர அபோக்யவ வார்த்தைகளை உத்தமகொருக்கண்டு மயங்கிக் கெட்டுப்போகாமென்றும் உத்தமதன்மைமையச் சாத்திரப் பிரமாணங்களோடு எடுத்துக்கூறுவது எமது கடமையாயிற்றென்க.

வேதமுதலிய சாத்திரங்களில் முடிவாக அந்நைவதமே சொல்லுகின்ற தென்பதற்கும், துணைத்ததைத் துணைச்செய்கின்ற தென்பதற்கும், அந்நைவத ஞானத்திற்குச் சிவபக்திமுதலியான சாதனமாமென்பதற்கும் பிரமாணங்க ளிலுலையென்றும் காதல்செய்தவர்களென்றும் ஏற்படுகின்றனவால், அப்படிப்பட்ட பாதைத் தவர்களை மாமாவாதிகளென்றும் சிவபக்திமுதலிய சாதனங்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனவென்றும் சொல்லுத என்னபாதகப்பயனோ? இவ்வாறாய் வதிபாதகத்தொழிவை மேற்கொண்ட அசாத்துக்களது அசாத்திர அபோக்யவ வார்த்தைகளை உத்தமகொருக்கண்டு மயங்கிக் கெட்டுப்போகாமென்றும் உத்தமதன்மைமையச் சாத்திரப் பிரமாணங்களோடு எடுத்துக்கூறுவது எமது கடமையாயிற்றென்க.

துயித்ததார்திரிக எவ்வெத்தார்திரிக எருதிமுதலிய துணைத்ததைத் துணைச்செய்கின்ற தென்பதற்கும், துணைத்ததைத் துணைச்செய்கின்ற தென்பதற்கும், அந்நைவத ஞானத்திற்குச் சிவபக்திமுதலியான சாதனமாமென்பதற்கும் பிரமாணங்களிலுலையென்றும் காதல்செய்தவர்களென்றும் ஏற்படுகின்றனவால், அப்படிப்பட்ட பாதைத் தவர்களை மாமாவாதிகளென்றும் சிவபக்திமுதலிய சாதனங்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனவென்றும் சொல்லுத என்னபாதகப்பயனோ? இவ்வாறாய் வதிபாதகத்தொழிவை மேற்கொண்ட அசாத்துக்களது அசாத்திர அபோக்யவ வார்த்தைகளை உத்தமகொருக்கண்டு மயங்கிக் கெட்டுப்போகாமென்றும் உத்தமதன்மைமையச் சாத்திரப் பிரமாணங்களோடு எடுத்துக்கூறுவது எமது கடமையாயிற்றென்க.

ஆனால் அந்நைவதத்திற்குச் சாதனமாகச் சொல்லியிருக்கும் சாதனங் களை மாத்திரம் தக்கனாக்குரியதெனப் போலியாகக்கொள்வதோடு, தேவாச, திருவாச, திருமத்திரங்கனையும், துன்னுமவைபோன்ற துணைத்ததைத் துணைச்செய்கின்ற தென்பதற்கும், அந்நைவததரிசனம் சிவதரிசனமென்றும், அவன்தங்கிய பூம் சிவந்தவமென்றும், அந்நைவதவருத்தம் சிவனை வணங்குதலென்றும், அந்நைவதவணி சிவபணியென்றும், அந்நைவதவழித்தபாலிகள் சாதனவார்களென்றும், அந்நைவதபாதைமென்றும், அந்நைவதவான சிவன்பிரமனும் எல்லையிலாத் தேவர்களும் புகித்தேத்தவார்களென்றும், அவனிருக்குமிடத்திலிருப்பது முத்தியென்றும், அந்நைவதவருத்தமென்றும் சாணனும் பிரமனும் சாணமாவனென்றும், அந்நைவதவருத்தம்போரு னாலியைக் கொடுப்பவர்கள் ஞானத்தையென்றும் பிறவியறுப்பார்களென்றும், அப்படிப்பட்ட பாதைத் தவிர்த்ததத் ததரி, கௌதமர், கண்ணகர், பிருகு முதலியோர் சாபத்தைப் பெற்றவர்களென்றும் காதல்செய்தவர்களென்றும் ஏற்படுகின்றனவால், அப்படிப்பட்ட பாதைத் தவர்களை மாமாவாதிகளென்றும் சிவபக்திமுதலிய சாதனங்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனவென்றும் சொல்லுத என்னபாதகப்பயனோ? இவ்வாறாய் வதிபாதகத்தொழிவை மேற்கொண்ட அசாத்துக்களது அசாத்திர அபோக்யவ வார்த்தைகளை உத்தமகொருக்கண்டு மயங்கிக் கெட்டுப்போகாமென்றும் உத்தமதன்மைமையச் சாத்திரப் பிரமாணங்களோடு எடுத்துக்கூறுவது எமது கடமையாயிற்றென்க.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம். உதிக

ஞாஞ்சம் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள். இது குடிக்கலிக்கு வந்தவன் வீட்டுச் செட்டுப் பிறப்பித்துக்கொள்ளப் பார்ப்பதுபோலவே யிருக்கின்றது.

ஐடிவியூரி உருத்திராஷ்டாதினின் சூட்சுமார்த்தத்தைப் பார்க்குமிடத்து அவைகளும் அத்தைதபுஷமாகவே யிருக்கின்றமையான், அவற்றானுமிவரது தவைதத்திற்கு ஏதுஞ் சாதகமில்லையென்க. ஸ்தூவார்த்தமேனும் பயன்படாதோவென்னின், அதுவுமத்தை சாதனமாயிருப்பதாலும் அவ்வத்தை மலர்கட்கு விரோதமாயிருப்பதோடு, அதைமலர்கள் சதானுஷிப்பதாலும் பாவமேயதிகரித்து அடையவேண்டிய சாத்தியமில்லாமற் போதலாலும், ஐடி ஸ்தூவப்பயனு மிலர்களுடையமாட்டார்க ளென்பதுவே திண்ணம். வேதாந்திகளுக் கத்தைதஞானமும், அதற்குச்சாதனமான விபூதி, உருத்திராஷ்டாதி சாதனங்களுமுன்னன. இவர்களுக்கோ வத்தைதஞானமுமில்லை; அவ்வத்தைதத்திற்குச் சாதனமான விபூதிருத்திராஷ்டாதி சாதனங்களும்இல்லை ஆதலால் பூர்வபக்திகள் சாதனத்தைக் கைக்கொண்டு மேற்கொள்வது போலியானொன்பதைக்கூட மாயவர் சுபாவங்கள், சிலக்கன், குறிகளா வாய்த்தாய் வேண்டும்.

சண்மத சட்சாத்திரங்களின் அபிப்பிராயமுணர்த்தல்.

மத்த வவராகியத்தைதநாடய சுபசத்தியென்னுபாசன் அவஷ்ணவம், கைவம், காணபத்தியம், சாத்யேயம், செனாம், ஸ்மார்த்தம்முதலிய மதவாதி களையழைத்து துங்காமல் விழித்திருக்கும் தேவன் யாவனென்று கேட்க:-

விஷ்ணுவுபாசகனது உத்தரம்.

கேடும் ஓசனை! சகல வேதாந்த விரோமணியான வாகுதேவனைச் சிவனும், டாமனும் சித்தியம் சேலிக்கிறார்கள். வாகுதேவன் பரோபகாரி; பத்தருக்கு ஹிதஞ்செய்பவர்; சங்குசக்கா கதாபத்மதாசி; மங்கல ஸ்வரூபி; தடாந்தி. இப்படிப்பட்ட மகாவிஷ்ணுவானவர் க்ஷேபத்தர்க்கையறித்த, அவர்களுக்குக்ஷேமத்தை யுண்பெண்ணுகிறார். சக்தி, கணேசர், சூரியன், சிவன் என்னும்மலர்க ளவராக்ளைப்படி டெக்கிறார்கள் என்று பாரதமும், பத்மபுராணமும் சீருசிம்ஹதாபனி, ராமதாபனி, கோபாலதாபனி என்னு முபகலத்தகளும் சொல்லுகின்றன. விஷ்ணுவே சகத்தாரணன்; அவரே உபாலபிக்கத்தக்கவர்; மற்றவரன்று. விஷ்ணுவுக்குச் சிவன் உத்தமபத்தரு மிருந்தாலு முபாலபிக்கத்தக்க சொரூபத்தைத் தரிசிக்கவிலலை. சிவன் சகல் போல் அமக்கன ஸ்வரூபி. சாம்பல், உதேகை, உபாந்தேதால், மண்ணடையோடு இவைகளைத் தரிக்கப்பட்டவன்; யாருக்குத்தான் க்ஷேமத்தை யுண்பி பண்ணப்போகிறான்? அவன் பிள்ளையாகிய கணபதியும் மனுஷ்ய மிருக ரூபக்களைத் தரிக்கிறான். சடர்ந்தமாய் சித்திக்கத்தக்க ஸ்திரீயாயு மசுமாயும், அவருணவித்திரா சுபடஸ்வரூபியாய், பராதனமாயிருக்கிற தேவி

கைத்தொடுத்த அடங்கமான மூபத்தத்தரித்த அடங்க விரும்பிச்செய்த
கும் என் கருணைமயப்பென்றான். குமரேன திராப்பகலோம்பில்லா
பெய்திருந். துணை மயாபிப்பெனு ம்ப்படிமேயலவான். ஆகையா
காவியுறுமே செய்கத்தக்கவர். எரதபாஞ்சாரத்திரத்தில விஷ்ணு
கருத்திபானவிதின விபரித்துள்ளான். இவ்வான் என்னை விஷித்த
தினும் மயத்த உபாலிபம் விஷித்தப்பட்டதாய்விட்டது. ஏனெ
ன்க சிவனுதல் எரததேவதைகளும் விஷ்ணுவுக்குச் சமானமென்
கமத்திடின் உபாபிப்பதாலென்க.

சிவவுபாலிகனது உத்தரம்.

செவ உபாசகாகிதமுனி மேற்சொள்ளதைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு
கருகிச்சொல்லுகிறார்:—அரசனே! என்சொல்வதற்கு அநேககோம
பிரமாணங்கருந்த. கேட்கும் உரங்கனெவ்வாங் கொடுத்ததரும் பாரசிவ
நுக்குச் சமானம் மார்க் மகாவிஷ்ணுவால் பாசிக்கப்பட்டுத் தன்னுடைய
சகல சகவர்க்கிடையுங் கொடுத்தான்; பஸ்மத்தைத் தரித்தார். இக்கா
ரத்தினுமேமே தோலாதிமைத்தரித்தார். உவருக்கு எல்லது பொல்வாது
கேட்டான்; எல்லாஞ்சமீதார். எக்கின மயிருத்துகொண்டு வைராக்கித்
துக்குச் சமானமான சகமின்றென்றுபதெசிக்கிறார். ஞானமாகிய பெருங்
கோனட மன்க்கின்றார். எதும் காரியங் காரியிலிறத்தால் கற்பவாச சங்க
ததைவிட்டு சாபநபர்மாஹத்தை படைகிறார்கள். சிவசமானமாகிச் சர்வ
நிவ்விப்போகக்கோம ஹபலிக்கிறார்கள். அப்போது விங்கசரித்ததைவிட்
பப் பிராப்தத்தை படைப்படியான அத்வைதபோதத்தைச் செய்கிறார்.
உபகாரத்து சமாமிகுத்து முக்தியளிக்கின்றார். சிவனுக்குச் சமானமான
நாச ஒருபெயர்விலை. விஷ்ணுதனது பக்தர்க்கினமத்திர மிகுக்கிறார்.
ஹரிச்செவன், ஹான் செயினென்று வியான் கத்தப்பராணத்திற்சொல்லி
யிருக்கிறார். திராமச்சத்திவ் திராமச்சத்திரன் பாரசிவனைப் பூஜித்திருக்
கிறார். பரதபத்புராணகனித் சகலதேவர்களைவிட ஹரிசிரேஷ்டனென்ற
தின் தாப்பரியத்தை யுற்றுகோக்கும்பத்துச் சிவனுக்கே ஈசுவரத்துவம் பிர
திபிபுகின்றது. இவ்வாறு அப்பாதிக்கித் சகலபாண மிதிகாசங்களுக்குச்
தாப்பரிய மெழுதியிருக்கின்றார். அங்குப் பாரதத்திலுள்ள பிரசங்கமாவது:
அசுவத்தாமாவால் காராயணஸ்திரமும், ஆக்கினையாஸ்திரமும் பிரயோகித்த
தில் வெகுசேனைகளைமரித்தும் பஞ்சபாண்டவாகள் மரிக்காமையால், அப்
போது பாரதத்தைவிட்டுத் தனுர்வேதத்தைபும் ஆசாரியமையும் திராஸ்கரித்து
வனத்துக்குச்சென்றபோது அவரை வியான் கத்தித்து, ஓ! பிராஹ்மனா!
ஓ! ஆசாரியமையும் வேதத்தையும் கிழிக்கவாகாது. அர்ச்சனனும் கிருஷ்ண
னும் காராயணரூபங்கள். இவர்கள் சிவனைமிகப்பூஜித்திருக்கிறார்களாதவி
னிவர்க்கப் பத்திக்கனமாகித் திரிசுலியான மகாதேவன் இவர்க்காரதத்துக்கு
முன்னின்று இவர்க்கப்பெரிய பிரயோகிக்கு மஸ்திராஸ்திரங்களின் சாமர்த்தி

பத்தை எழுதிச் செய்து கொள்பதாம். இதனால் மகாபாரதத்தில் மகாதேவருடைய கிருபையால் கார்பணரூப கிருஷ்ணனுக்கு விபூதி பூண்டாயிருக்கிறதென்பது சித்திக்கிறது. ஆதலால் விஷ்ணுசரித்திரத்தைப் பிரதிபாதிக்குஞ் சீர்த்தம் செலுடைய ஆதிக்கத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றது. என்னவெனின் விஷ்ணுசேவியன் சிவபக்தன் ஆனதால் சிவனே பரமசேவியனாகிறார். ஐயர் பக்தர்களுக்கும் உத்தமமானவர். சிவனுக்கே மகாதேவனென்றும் மகேசனென்றும் பெயர், மற்றத் தேவர்களுக்குத் தேவனென்றும், ஈசனென்றும் பெயர் அமக்களரூபதேயவர்களைவிட்டு மக்களவரூப சிவனைப் பாராதிக்கவேண்டியது விஷத்தையுண்டு தேவர்களின் பயத்தை நீக்குவித்தார். சிவருடைய குமாரான கணேசர் சகலவிக்கினங்களையும் உடனே போக்குகிறார். காரியத்தில் காரணகுணமிருத்தலால் விக்கினங்களைப் போக்குபவர் சிவனென்றறியவேண்டியது. ஜனனமரணதுக்கஞ் சிவத்தியானத்தால் காசமாகுந் சேவிக் கத்தக்கவன் சதாசிவனே விவேகியானவன் சாராதியோடு விழிக்கக் கூடவன். பாசபத தத்திரத்தில் சிவபூஜாவிதிகள் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விதிப்படிபூஜித்தது தியானஞ்செய்க. மகாதபாஞ்சாரத்திரமதமபொய். அது சூத்திரபாஷியத்திற் கண்டித்திருக்கிறது. அதனை ஐயசுரத்திராமாணாஜி கவின எழுவுணவர்களு மதமும் கப்பதருவிணையாயிப்பரிமணத்திற் கண்டித்திருக்கிறது. ஆதலால் சிவசேவையில் சித்தத்தைச் செலுத்தி விரும்பிய புருஷார்த்தத்திரையடைக.

கணேசபூஜகனது உத்தரம்.

கணேசன் சிவனது புத்திரனென்றும், காசாதத்தில் குணம் காரியத்திலிருப்பதாகவுஞ் சொன்னதைக்கேட்டுக் கணேசபூஜகன் கோபத்துடன் சொல்லுகின்றான். அச்சனே ! இவ்விருவரும் பொய்யை ஐமெனசு சாதிக்கின்றார்கள். அல்தாவது, கணேசன் சிவபுத்திரனென்றும், பாரதினென்றஞ் சொல்வது. இவ்விஷயமாய் வியாசர் புராணத்திற் சொல்லியிருக்கிற ஒரு கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக:—திரிபுரசுந்தரத்தில் ஹரி ஹாரதி தேவர்களெல்லாம் கணேசனைப் பூஜிக்காமையால் வெற்றிபெருதவர்களாய்ப்பின் கணேசனைப் பூஜித்துத் திரிபுரங்களை ஜயித்தார்கள். எவ்வாறாதித்து வெற்றிபெற்றனரோ, அவனை சேவிக் கத்தக்கவனென்றறிக்க, தசாதனுக்கு ராமன் புத்திரானதுபோல் பரமசிவனுக்குச் கணபதி புத்திராயிருந்து விக்கினங்களைப் போக்கினார். கணேசபுராணம் வியாசனால் சொல்லியது. அதிற்கணேசனே பெல்லாவற்றிற்குக் காரணமென கூறியுள்ளார். அவருடைய துதிகையிலிருந்து ஹரி, ஹான், விதி, சலி, சத்தியுதையாவருஞ் ஜனித்தார்கள். அன்றோர் தியானிக்கிலும் பிச்சென்கடைய் போக்குவார். இப்படி விரும்பவல்லும விழிப்புள்ள விராமகக்கடவனைப் பக்தியுடன் நிஷ்காமமாய் பூஜிக்கவேண்டியது.

தேவிபத்தனுடைய உத்தரம்.

கணேசன் சத்திசநாகராமமென்றாதக்கெட்ட பகவதிபத்தன் துறா
வன்! திருமுடிநஞ் சொல்லிவெல்லா மப்பிராணம். ஏனெனின் சத்தி
யல்லையாயின், சகல தெய்வீகாரும் பிணத்துக்குச் சாரணமாவர்நா. சத்தி
யில்லாதவர் அசமர்த்தரானதா டெப்புகக்கார்பத்தை அண்பெண்ணுமர்.
சத்தியை அதிகமாக உபாசித்ததால் ஸரீ, ஸரஸ், சூரியன், கணபதி முக்கிய
மானவராய் சகலத்திற்கு மதிதாரியாய் எழுப்த சத்தியைபடிபடையவராவா
வர். சகலதெய்வபதே பகவதியின்றாயமாய் சாமானிடம் விசேஷமொ
கின்றும்.

1. எப்பொத்தாரத்தரங்கரீபம் தத்தக்காரிபத்தாத் செட்டஞ்சத்தி பக
வதியின் சாமானிட ரூபம்.

2. அய்ய புராணிகளுடையகடிய மூர்த்,விவிசேஷ ரூபம்.

பகவதியின் சாமானிடரூப சத்தியம்சத்தின் மிருதியால் விஷ்ணு,சீவன்,
கணேசன், சூரன் என்னு மிக்களுடைய மகிமை பிரசித்தமாயிருக்கிறது.
சாம்பன்றோர் அமரகலக்கருப்பவர்கள் ஸ்ரீ நிராகரா ரூபசத்திக்கு
அநேக அம்சங்கனிதப்பதுபோல, ஸாகாரரூபசத்திக்கும் அநேக அம்சக்க
ருண்டி. அப்பற்றுள் காஞ்சுபம் பிரதானம். மகேசுவரீ, வைஷ்ணவீ,
கௌரீ, கணேசமுதவியனவும் பிரதான அம்சங்களே. பகவதியின் உபாசனை
யால் தத்தம் மாதேசகமீமுதவிய அம்சங்களைப்பெற்று முக்கிய பத்தர்களா
யிருக்கிறார்கள். ஏனெனின தியானஞ்செய்வோனுக்குத் தியேயரூபத்தை
படைப்பதே தியானத்தின் பரம அகதியாகும். ஆகலால் விஷ்ணுவாதித்யோர்
முக்கிய உபாசகர்கள்.

மதனந்தர உயிர்தமுண்டானபோது, சராசரர்களுடைய விவாதத்தைத்
தீர்க்க விஷ்ணுவுக்குச் சாமர்த்தியமில்லாமல் பகவதியி னும்கத்தைத் தியா
னஞ்செய்து, அந்த உபாஸித மோகினி ரூபத்தைப்பெற்று, அவ்விவாதத்
தைரீக்துவித்தனார். அப்படியே சென்னுஞ் சமாதியிற் பகவதியைத்தியானஞ்
செய்து பாதிசீர்த்தி லுபாஸிபட்டாகுததைப்பெற்றனர். ஒவ்வொருகாலத்து
யிலேபுத்தாய் சமாதியில்லாமற் போனமைமால், சிவனது முழுசாரீரமு முபா
ஸிக்கத்தக்கதாகயில்லை. இதனும் எவ்வாத்தேவர்களும் பகவதியி னுபாசகர்
னாகின்றார்கள். அஃதுபாசனை யிருக்கையில் இதுகாறும் தகர்ணமாய்க்கஞ்
சொல்லிற்று.

இனி உத்தரமாய்க்கோவது:—சகல புருஷார்த்த போகமோஷுக்களைப்
பெறுதற்கு மகாமாயைபதத் தியானிப்பதற் கன்னியமான சாதனம் ஜகத்தி
யினிடை. பகவதியின்பத்தன் சகலபோகங்களை யனுபவித்தும், கர்ப்பவாசத்

ஹைதயடைகிறதில்லை. முன்னோர்க ளனுஷ்டித்துவந்த பஞ்சமகாசங்களை உ மொருபோதும் விடலாகாது. எல்லாத் தேவர்களும், ஞானிகளு முதல்மகா சத்தை பெய்போதுஞ் சுவத்தைப்போலச் சாப்பிட்டார்கள். மகாசங்களைச் சேவிக்கும் விதிகள பரமசிவனால் பரோபகாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின் றன. வியாஸா தேவபாகவதத்தைச் செய்திருக்கிறார். உபபாஸாத்திற் கானிபை வர்ணித்திருக்கிறார். பகவதியின் பத்திதான் டேலாகச்சொல்லி யது. ஹரி, ஹான், சூரியன், கணேசன்முதலியோர் பஞ்சமகாசங்களைப் பூழ்கிய மனதுடையவர்களாய் பகவதியைப் பூஜிக்கிறார்கள். இகத்தினுனியி யாகிய தேவியே விழிப்புண்டவனாதலி னிடையேச்சேலிப்பவர் பரமானந்ததை யடைவார்கள். மத்பம், மாம்சம், மைதுனம், முத்திரா, மந்திரம், பஞ்ச மகாசங்கன்.

சூரியபக்தனுடைய உத்தரம்

சூரியபக்தன் தேவமகாத்ம் பத்தைக்கேட்டுக்கொப்பக்கொண்டு அரசனே! ஞானம்மையாகச் சொல்வதைக்கேள். அவர்களுடைய மதக்கொல்லாம் மிகவும் பாபமும், இழிவுமாயுள்ளவைகள். இகத்திற் சொல்லப்படும் கெட்ட ருணங்கொல்லாம் தேவிமார்க்கத்தி லுத்தமமாகச் சொல்லியிருக்கின்றன. பஞ்சமகாசங்களைகிய விபரீதத்தைச்சொல்லுஞ் சம்பத்திரா மனுஷ்டிக்கத் தக்கதன்று. தகடிணசம்பிரதாயஞ் சிறைட்டாய் எல்லாராலு மனுஷ்டிக் கத்தக்கதாயிருந்தாலும், இவர்களுடைய மனது எதில் கட்டுப்படுகிறதோ அந்தச்சூரியனில்லையாயின், எல்லோரும் அந்தகாலவர். எங்கும்ருங்கவித்து கொள்ளும். மற்றப் பிரகாசவஸ்துக்கொல்லாஞ் சூரியனுடைய அம்சங் கனே. பிறருடைய ஹிதத்தின் பொருட்டித்தான் ஆகாயத்தி லோயாமலிலை கிறான் சகலவகாரியங்களுங் காலாதீனமானகால் அதனையே சென்றகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலமென்று சொல்வார்கள். எல்லாஞ் சூரியனிலிருந்தே புண்டாகின்றன. அவர் கோபத்தா லெல்லாம் பல்மமாகின்றன. இவருக்கு ஸாகாரம், சிவாகாரமென இரண்டு ரூபங்களுண்டு. சிவாகாரப்பிரகாசம் சகல காமரூபங்களிலும் வியாபித்திருக்கிறது. எதை வேதாந்தி பாதிசுபத்ததால் வியவகரிக்கிறுனே, அது சிவாகாரப்பிரகாசரூபமான சூரியனுடைய சாமா னியரூபமாம். அதுவே சகத்துக்கெல்லா மதிட்டானமாம். அதனையறியா ததினால் இசத்துவடிவவிவர்த்தமுண்டாகிறது. அந்த சிவாகாரப் பிரகாசமே அந்தக்கான விருத்தியிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தோடு ஞானமென்று சொல்லப் படும. “அகம்பாஸு (யான் சூரியன்)” என்ற அந்தக்கானவிருத்தி பிரகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தோடுண்டாகும்போது அஞ்ஞானம் விவிருத்தி யாக இசத்தும் விவிருத்தியாகிறது. சூரியனுடைய ஸாகாரரூபமாத — பிரகாசகாலத்தில் அவருடைய தேஜசு பிரகாசிப்பது. சந்திரன், சனித் திராம், திபமுதலிய வதனம்சமே. அதற்கு சிவாகாரரூபம், கிருபர், ஸாகா ரூபம், திரியயம் (திரியானிக்கப்படுவது) இது வேதாந்தக்கனி: நிச்சுண

சுருஷ்டிரமாதிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தகாரம் 32 அடரூர் பார்த்திபன்மொரும தட்டன் தடவன்கர்மத்தச செட்கின் எஞ்சு ஒருபோ டு மீதகாரம் விழித்திருக்கின்றான். அடரூர் நியாண்டுசெவதரு மத்தகாரமொழிந்துபோம்.

முந்தையமத்தி னடரூரத்தோடு ஸ்மார்த்தமதம். இந்த பானகர் களும் பகல்பாடம் விருத்தவசனங்களைச் சொன்னதுபோல வேகபண்டித் தவர்த்தகார்த்தகர் புத்திகெட்டியபடி விருத்தமாகவே பேசினார்கள்,

ஐயப்பண்பாதத்தில் விஷ்ணுவக்குச் சமானமான வேறு கெட்டவன்ஸிஸ எம்பொருடும் விடாதுபத்தர்களை. அகரது நாம, கிருஷ்ண, காராயணன் முதலிய நாமங்களுக்குச் சமானமாகப் பிறதெய்வங்களின் நாமங்களை நினைப் பவன் காராயாதி. அகருத்த நாமத்தி காமோச்சாரணங்களின் பதார்த்த ஸ்ரீஸ்டாநாதெற்றும், கசகமதத்திலும் சிவனுக்குச் சமானமான வேறு தெய்வம்மில்லை. சிவனுடைய நாம உச்சாரணத்தின் பலன் விஷ்ணுநாம உச் சாரணத்தா லுண்டாகாதென்றும், மந்தெல்லோருடைய மதங்களிலுந் தம துபாலிய தெய்வத்துக்குச் சமானமில்லையென்றும் கூறுவர். ஸ்மார்த்த மதத்திலோ ஸ்மார்த்த தேவர்களுஞ் சமமே. ஆதலால் மேற்சொல்லிய மீத மதங்களுக்கும் விருத்தமாயிருக்கின்றது.

நாமாபராதங்கள் பத்தாவன

1. சுத்புருஷர்களின்சீர்தை, 2. அசுத்புருஷர்களிடத்தில் நாமத்தின் மகிமைவைச் சொல்லுதல், 3. விஷ்ணு, சிவன் என்பவர்களிடத்தில் பேசு ஞானம், 4. சுருதி, 5. சாஸ்திரம், 6. குருவாக்கியத்தில் கொத்தை, 7. நாம த்தி வந்தவாதம்நாமத்தி னதஷ்டானம், 8. அநேக பரபங்களைப்போக்கு நாமத்தனக்கிருக்கிறதென்னும் புத்தியினால் சிவத்தகர்மங்களைச் செய்தல், 9. பெரும்புணர்யித்ததை புண்பெண்ணுவது நாமமென்னும் புத்தியினால் விதைகர்மங்களைவிதைல், 10. மற்றத்தருமங்கனோடு நாமத்தைச் சமானமா யந்தவென்னும் பத்தமாம்,

ஆறு சாஸ்திரங்கள்

1. புர்வநாமம்சா, 2. உத்தரநாமம்சா, 3. நியாயம், 4. வைசேஷி கம், 5. சாங்கியம், 6. யோகம். இவைகளின் விஷயம்.

1. புர்வநாமம்சாயில்:—ஐகத்த சொருபத்தால் அகாதி, அந்தம், ப்ரவாகருபம், சம்பலாக விநாயகருண்டயது. ஐகச்சாரணம்:—ஜீவாதிக்ருஷ்டம், பாயாறு. காரணம்:—இல்லை. ஜீவன்:—உட்சேதனத்தமகவிபு, காகா, கந்தா, போகா. பந்தவது:—விடித்த கருமம். பந்தம்:—நாகாதிதுக்க சம்பந்தம். மோட்சம்:—சொர்க்கப்பிராப்தி. மோட்ச சாதனம்:—வேத விதிதருமம். அநிசாரி:—கருமபலாசத்தன். பிரகடகர்த்தா:—ஐஜயினி.

பிரதானகாண்டம்:—கருகாண்டம். வாதம்:—ஆரம்பவாதம். ஆதம்பரி
மாண சங்கியை:—விபுராசா. பிரமாணம்:—உட்பிரமாணம். கியாதி:—
அங்கியாதி. சத்தை:—ஜீவகதப் பரமார்த்தசத்தை. உபயோகம்:—சித்த
சத்தி.

2. உத்தரமீமாம்சையில்:—ஜகத்து:—சாமருபகிரியாத்மகம், மாயாபு
ரூபம், சேதனவிவர்த்தம். ஜகத்காரணம்:—அபின்ன உத்தேசாதான
சகவான். ஈசான்:—மாயா விசிட்டசேதனம். ஜீவன்:—அபித்தியா விசி
ஷ்ட சேதனம். பந்த ஏது:—உயித்தை. பந்தம்:—அவித்தியாததகாரியம்.
மோட்சம்:—அவித்தியாததகாரிய விவிர்த்தி பூர்வக பரமானந்த பிரகப் பரா
ப்தி. மோட்சசாதனம்:—பிரமாத்மைக்கிய ஞானம். அக்கார்:—மல
விக்கிப தோஷாதத சதுஷ்டய சாதனசம்பரணம். பிரகடகர்த்தா:—சேத
விபாலர். பிரதானகாண்டம்:—ஞானகாண்டம். வாதம்:—விவர்த்தவா
தம். ஆதம்பரிமாணசங்கியை:—விபு, ஏகம். பிரமாணம்:—உட்பிரமா
ணம். கியாதி:—அநிவசகியக்யாதி. சத்தை:—பரமார்த்த ரூபாதாசத்
தை, விபாவகாரிக பிராதிபாசிக ஜகத்சத்தை. உபயோகம்:—தத்ப்ரூபான
பூர்வகமோட்சம்.

3. நியாயத்தில்:—ஜகத்து:—பரமானுவிலு வாகம்பிக்கப்பட்ட சம்
யோகவிபோக ஜக்ப ஆகிருதியிசேஷம். ஜகத்காரணம்:—பரமானு ஈசவா
திசேஷம். ஈசவான்:—வித்திய இச்சாஞானிதனவான், விபுர்த்தா விசே
ஷன். ஜீவன்:—ஞானி சதுர்த்தச குணமுடைய கர்த்தா, போக்தா, ஜ-
விபு, காசா. பந்த ஏது:—அஞ்ஞானம். பந்தம்:—21 துக்கம். மோட்ச
ம்:—21 துக்கத்துவம்சம். மோட்சசாதனம்:—இதா பிரகாரம் ஞானம்.
அதிகாரி:—துக்கஜிஞ்ஞாச குதர்க்கி. பிரகடகர்த்தா:—சேதனம். பிர
தானகாண்டம்:—ஞானகாண்டம். வாதம்:—ஆரம்பவாதம். ஆதம்பரி
மாண சங்கியை:—விபுராசா. பிரமாணம்:—பிரதிபட்ச வறுமானவுபா
ன சப்தம் கான்கும். கியாதி:—அநிவதக்யாதி. சத்தை:—ஜீவகதப் பர
மார்த்த சத்தை. உபயோகம்:—மனனம்.

4. வைசேஷ்யத்தில்:—ஜகத்து:—சியாமதப்படிம. ஜகத்காரண
முதல் அதிகாரிவகையில் ஷே. பிரகடகர்த்தா:—கனூதர். பிரதானகாண்
டம்:—ஞானகாண்டம். வாதம்:—ஆரம்பவாதம். ஆதம்பரிமாணசங்கியை:
விபுராசா பிரமாணம்:—பிரததியட்சம், அநுமானம்² கியாதி:—அநிவ
தக்யாதி. சத்தை:—ஷே. உபயோகம்:—ஷே.

5. சாங்கியத்தில்:—ஜகத்து:—பிரகிருதி பரிணாமத்யாவிக்சதி
தத்வாத்மகம். ஜகத்காரணம்:—திரிகுணாத்மகப் பிரகிருதி. ஈசான்:—
இஸ்ஸை. ஜீவன்:—அசங்கசேதனவிபு, காசா, போக்தா. பந்த ஏது:—

அவிலேசம். பந்தம்:—தத்தாத்தாதி திரித்ததத்தம். மோட்சம்:—புருஷ துக்கத்து மச்சம். மோட்சசாதனம்:—பிரகிருதி பருஷபிலேசம். அதிகார: சந்திரசுந்தன். பிரகடசந்தா:—தபல் பிரதானகாண்டம்:—ஓரண காண்டம். பாதம்:—பரிணாமாதம். ஆத்ம பரிமாணசத்தியை:—விப கார. பிரமாணம்:—பிரததிட்டசம், அநுமானம், சந்தம் 3. கிபாதி:— அச்சியாதி. சந்தை:—சூதலுத பரிமாந்த சந்தை உபயோகம்:—தூதம் பதார்த்தசாதனம்.

3. மோட்சம்:—புருஷத்து:—சாத்தியமதப்படி. ஜகத்காரணம்:— நருபுருசாரம் பிரகிருதி, அதன் பொருஷவீசான். சகான்:—கிலேசகரும விபாகாப அசம்பந்த பருஷபிலேசமன். சூடன்:—அசுக்கசெதனவிபு, கார, தத்தா, மோட்சா. பந்த வது:—அவிலேசம். பந்தம்:—பிரகிருதி பருஷமம்மோச ஜப அயத்தாதி பஞ்சக்கிலேசம். மோட்சம்:—பிரகிருதி பருஷ சம்போகாபாபுத்தக அயத்தியாதி பஞ்சக்கிலேச நிவிர்த்தி, மோட்சசாதனம்:—பிருவிசம் சமாதிபூர்வக விலேசம். அதிகாரி:—விட் கிப்தித்தவான். பிரகடசந்தா:—பதஞ்சல். பிரதானகாண்டம்:—உபா சஞகாண்டம். பாதம்:—பரிணாமாதம். ஆத்மபரிமாண சத்தியை:— விபகார. பிரமாணம்:—புரு. கிபாதி:—அச்சியாதி. சந்தை:—புரு. உபயோகம்:—சிந்தை காக்கிரம். பஞ்சக்கிலேசம்:—அவித்தை, அஸ்மிதை (புருஷகாரம்) தூரகம், திலேஷம், அபிவிேசம் (மாணபயம்).

உத்தரமோம்வசியன் மதமிந்நாலுளையில் விபத்தமாகச் சொல்லியிருக் கின்றன. ஆகையால் மற்ற சாஸ்திரங்களின் மதங்கனிதற்கு விருத்தம். என்னெனின் வேறு சாஸ்திரங்களில் பேதபாதமும், இதிற் பேதங்கண்டிக்கப் பட்டு அபேதவாதமும் கூறியதாக், சகல சாஸ்திரங்களின் சித்தாந்தமும் பாற்பாம் விருத்தமாம்.

சபசந்திபென்னுமரசன் மேற்கூறிய சாஸ்திரபிபுண பண்டிதர்களின் விருத்தவசனங்களைக் கேட்டு முன்னிலுமதிக சந்தேசத்தோடும் யோசனை யில் ஆக்கியிருந்தான். அப்போது தகப்பனிடம்வந்த தர்க்கதிருஷ்டி யியா! என்னயோசனை விபாகவம் என்னகென்று கேட்க:—உபாலிக்கத்தக்க தெய்வபெருமென்பதில் னாதன சமுசயகளுண்டாயின. யார் சொல்வ துண்மை பெய்வேளாகும் டுத்திப்பரிமாணங்களுடன் பேசுகிறார்களென்ற புடன் தர்க்ககிருஷ்டி சொல்லுகிறான்:—காணாருப முபாலிக்கத்தக்கது. காணாருபம் விடத்தக்கது. காணாருபத்தின் காமங்கள் பல. இதுவே வேதத்தின் முக்கிய சித்தாந்தம். இதிகாசபுராணங்களில் வியாஸர் சொல் லிய சித்தாந்தமும்திலே; வேறன்று. இந்த மர்மத்தைப் பண்டிதர்களறி, பாம்பு பிரேதத்தினதக் கண்டிக்கிறார்கள். பாதத்துக்கு விபாச்சியான

பொழுதிய நவகண்டபண்டிதர் ஆரம்பத்தி விவரிக்கக்கூடிய செப்துரோ
 1. அன்றியமுத்தமமான கருதித்தாத்தக்கீழைப் காட்டியிருக்கிறார்.
 விபரம் வாக்மியத்தில் விசேஷம் இன்னமும் காட்டியிருக்கிறார்.
 சேனைகள், தேவ, சூரியன் என்னும் யாதும் அகலாக்கீழை. எந்தப் பிர
 காரத்தில் பிறதெய்வம் கிட்டுத்திருக்கிறதோ, அந்தத் திருத்தெய்வம் அதனுப
 ராபைவிதவில் விபரமாகக் கட்டியிருக்கிறது. விவரித்ததும் தான்
 சிறிதை விட்டாலுமீன் ஸ்துதியினால் விவரிக்கக்கூடிய பிரபஞ்சத்தி
 நும். விவரிக்கக்கூடிய தேவதைகளினின்றும் சிலவின் விவரித்தும் சில
 சேனயிற் பிரபஞ்சத்திற்கும் வேறுதலும். எது பிரபஞ்சத்தின் விவரிக்க
 விவரிக்க யதனுபாசினையைத் தன்னுடைய விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்க
 தேவதைகளி னுபாசினையின் தன்னுடைய விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்க
 தேவதையினின்றும் ஒன்றானது ஸ்துதியினால் விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்க
 னுபாசினையை விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்க
 கினி வேறாத் திருத்திருத்தும் சூரியோதயத்திற்கு முன்னும் பின்னும்
 சூரியன் முற்காலப்பிரகாரத்திற் பிற்காலத்தையும், பின்னாலுள்ளதும்
 முற்காலத்தையும் கிட்டுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் வேறாத் திருத்த
 விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்கக்கூடிய விவரிக்க
 யால் முற்காலத்தினின்பொருட்டிப் பிற்காலத்தையும், பிற்காலத்தினி
 பொருட்டி முற்காலத்தையும் செய்வப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு தெய்வ
 பத்தினுபாசனப் பிரகாரத்தில் பிறதேவதையி னின்றும் தந்தப் பிரப
 அதெய்வத்தின் ஸ்துதியுபாசினையினால்: பிறதெய்வத்தினின்றும் வே
 றென்பதாம். வைத்தவதம் குறிவாயையும், உய்யும் வலியுள்ளத
 பொருளாகும். 1. தேவயானம், 2. பிதிர்யானம், 3. ஜயவக்கியம்
 என்னும் பேதங்களால் சமஸ்காரமார்க்கத்தான முன்னும்,

1. சூரியமண்டலத்தைப் பேசித்துக்கொண்டு பிரதீபலோகத்தின்
 பொருமார்க்கத் தேவயானமார்க்கமாகும். இதனையே அர்ச்சிமார்க்கமென்றும்
 கூறுவர்.

2. சந்திரமண்டலத்தைப் பேசித்துக்கொண்டு இத்திரயோகரூபமான
 பிரதீபலோகத்திற்குப்போகு மார்க்கம் பிதிர்யானமார்க்கமாகும். இதனையே
 ஜயமார்க்கமென்றும் கூறுவர்.

3. அடிக்கடி ஜனனமரணங்களுக்குக் காரணமான விருத்தியிலோகத்
 துக்கு வருமார்க்கம் ஜயவக்கியம் பிதிர்யானமார்க்கமாகும். இம்முன்றும் சமஸ்கா
 மார்க்கத்தாகும். காண்கவதையே பிரதீபலோகரூபமார்க்கம் மோகமார்க்க
 மாகும்.

(வேதாந்த சூடாமணி) அலுவலரினை.

இவ்வாறு முத்திரபெற்றிருக்கும் விவரத்தினைப் பின்புலத்தில் இரு
 கிட்டுத்த காணியாதென்ற வினாவிற்கு உத்தர முமார்க்கத்தினால்.

19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 104

[illegible][illegible]

திரு. என். சாஸ்திரி : திருவாரூர் மாவட்டம் திருச்செங்கோட்டு வட்டத்தில்

[illegible]

வினா:—தலைவரவர்களே முத்திரைத்திட்டம் குறித்த இந்தத் திட்டம் என்னவாக இருக்கிறது?

வினா:—தனக்கெனப் பந்தப் பார்த்ததினும் சாட்சுங்கோ சாய்
தரவழி சாயி. அகலாண்டாவி—தற் தகவரம் யிருந்தவினும்,
அகலாண்டாவி—தற் தகவரம் யிருந்தவினும், அகலாண்டாவி.

வினா : - தஞ்சாவூர் மாவட்டம் அகர்வா நுழைவாயில் கழுவதில்
பணிகள்?

[illegible]

வினா :—அந்த நிலம் உட்கார்ப்புக்குரிய சரமத்திலிருந்து, குளிக்-
குளிகளைய சந்திக்கக் கூடியவர்களே?

விடை :—அவர்களை விடமேகதந்தை டைட்டெஸ் துணிதலுண்டு. அவர்களுக்கு ஒருவரையொருவருமேல், நேக்கமிதம் துணிப்பது அவர்களைத் துறையு மின்றிதன்க.

நீதிதீதிகள் சபாநாயகம் உட்படாததால் தீர்மானங்கள் பற்றித் தீர்மானம் எடுக்காமல் விலக்கப்பட்டிருப்பது கனியமாக உணரப்படும். அங்கிருந்து இவ்வினாவுதரவா சபாநாயகத்தின் சமர்ப்பித்த சபாநாயகத்தின் அண்டாய்விடுவது.

அவதூர்நக.

மூலநிபந்திப்பவருத்தான் பிரதேசத்த உபத்தாபம் பரிபாதி கடைநடாட்டி வந்திருப்பதும், அதி அகனாது கித்தியிசாசனாகத் தாராதி... நான் உன வரை கதலித்தது.

உயிரித சிவன்முத்த..... மாரித சிவன்முத்த.....

[illegible]

எ—தேற்றம், இக்குச்சு பங்கமபினைத்தம் என்னும்கை.

கேள்முத்தனுர் செட்டப்பட்ட பனீதலான கடைசார் உலகநாடுக
 ளாகையென்று, அவற்றுள் அவநாடுகளைப் படைபு வினையின், மு
 கையான வாத்தலுள்ளகமென்ற களையென்றிடுமென்பது.

அவதூர் கை.

விடுதலைத்தலை இலக்கணமும், அதனை படைக்கும் சதவாச சித்தி: நம்முடைய அருப்பான மாய திருபதாசக்கூழவன் ரெட்டி உப பருமாதிபவாழம் லணத்தென்ருது.

அந்தமெய் விடத் தோழி மாருடம்பழற் சொற்ரு
 ிநாதகாசி நாத்த கெனொருப மாக
 னன் செரு ளிதாமை வல்லியென் றிணைபார்
 கலிநாயகந பெய்துமா நெய்யாழிங் கென்னை
 பொன்றலிந் திமகநா னடாந மதனா
 பள்ளிமட டுள்ளியத்தாற் பாவவொழி வதனா
 தந்தாந சிக்ககத்தி மதனா பொய்க் குடும்பக்
 குடும்பிதற் வதனாபெய்க் துறவதற் வதனா

செ. ம. சிவசுப்பிரமணியம் என்பவரின் கையெழுத்தானது கீழ்க்கண்டவாறு.

[illegible]

வினா :—அதிபல், உலகமரபிப்பாடு குழுவாங்களுக்குப் டயரீ பரிசு
பு. உலகமரபிப்பாடு குழுவாங்களுக்குப் டயரீ பரிசு
பு. உலகமரபிப்பாடு குழுவாங்களுக்குப் டயரீ பரிசு

வினா :—பஞ்சபூத பொருள்களின் பூர்வண விலைகள் இந்தேசமாகத்தான் தயார் செய்யப்பட்டன, இப்போது அவ்வாறே விலைக்குமென்று.

வினா:—அம்மேல், இச்சகம் தூண்திருட்டியாய்ப் பார்க்கும் புரநாபத் தொன்றுகதேயன்றித் தூணமாய்க் களையாததெய்வத் தேவரும் அங்ஙனம் பார்க்குமிடத்து அதுவாய்த் தொற்றுதேயன்றி அதுவாய்க் களையவில்லையே?

விடை:—அஸ்திடாதி கடினரூபமாபுள்ள இத்தேகம் ஈர்சித்தியினம் பரமாரூபமாபுப் பத்தனம்பண்ணின விட்டின்கண்ணிற் றெளிப்பதெல்போலச் சைதன்னிய சித்தனையாற்றேகஞ் சைதன்னிய ரூபமாத்ருச் சர் தேகமென்னெயென்க.

வினா:—அம்மேல் இங்ஙனமாயின் அதற்குப் பிரமானமுண்டோ?

விடை:—பாரதத்தில் வியாச வசிட்டாதிப மஹாரிஷிகளும், இசுத்திவ் ஆசாரிடசுவாமிகள் முதலியோரும், இன்னும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் தேக சேடமின்றிச் சோதியாய்க் களாந்தாரென்பதும், இன்னும் அல்லமாய்பிரபுதேவர் சேடம்முத்தித் தகையற்றானே கோள்கள் கட்கம் பரிபிராபர் சாயையா விருத்தாரென்பதும் இன்னும் அநேகமு முண்டென்க.

வினா:—அம்மேல், யாவரும் என அனுபூதிக்கவில்லை?

விடை:—செஞ்சிக்குத்தமாய் செவ் சீவக்குத்துமாய் செவ்நைச் செத்தித்து அது சீயென்றும் பருப்பதச் சத்த சைதன்யமாதற்கே இருபுடி தொடர்வி யதுகாறும் வருத்தம் வருத்தத்திற் கு அளவிண்மையா விருத்தவகுணம், இச்சேடத்தைச் சித்தாகக் களாத்தற்குள்ள வருத்தம் இவ்வளவென மட்டிடக்கடாமைமாலும், எவரும் அனுபூதிக்கும்படி சுருதிகள் சொல்லாமைமாலும், ஆசிரியரும் கார்தாமாய் அனுபூதிக்கச் சொல்லவில்லையாதலாலும் எவதேசத்தில் உண்டென்க.

வினா:—இனிச் சேவ்முத்தியில் விதேகமுத்தித் தன்மையும், விதேகமுத்தியிற் சேவ்முத்தித் தன்மையும் உண்டென்பது எங்ஙனம்?

விடை:—சேவ்முத்தித் தன்மையாயிருந்து உபதேசாதிகள் செய்புரிடத்துத் தேகமின்றிச் சாயைமாத்ரிமாயிருந்த அல்லமாய்பிரபுதேவர் போல இருப்பது சேவ்முத்தியின் விதேகமுத்தியெனவும், விதேகமுத்தித் தன்மையாத் பரிபூரணமாயிருந்துஞ் சகசீவபாங்களை யியக்காமல் இயக்குவிக் தம் பரமேசனைப்போல இருப்பது விதேகமுத்தியிற் சேவ்முத்தியெனவுக கொள்க.

விதேகமுத்தித்தன்மை யினைதென விளங்கக்கூறியது.

அவதாரிகை.

நிறத்தமுறையால் முத்தி யிருப்பவாதிப பதினொருவித மாபுணர்த்து கின்றது.

முத்தியிருப் பதனுனே புறக்கரும வெறிக்க

மொழித்ததனும் போகசில முயற்சிபது தன்னுற்

பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்

புகலருமா வாக்கிபவா ராய்ச்சிபத னுனே

உதாரணம் : இது கருவாசுரர் தான் உட்கொடுத்தும் பித்தரூபம்
பொருட்கூடத் தான் உயிர் உடைய வனும்தேனும், பிப்பிடி மாகா
உயர்வு துயராததின்கூடத்தே கூடியதினெனவும், மேற் பத்தையான சந்தை
துயராததின்கூடத்தே தத்தையான விதிபெனவும், தோத்தகிற் படித்து
பிடுகுசாசத்தின்கூடது மானவதினெனவும், மூன்று சந்தையோடு தான்
கவசோருபமாக வித்ததாய்ப்பது அறுவட்டானவிதிபெனவும், பானவாச
வந்திராகசால் உருவெற்றவது ஐப்பதிபெனவும், பூதசந்தி நுதலிய பஞ்ச
பதிகனோடு தான் கவசோருபமாயிருந்து சோடசவுபசாரத்தோடு கிய
கதப் பெப்பது பூஜாயிதிபெனவும், மேற்பாண்பலியோங்கட ஆக
திருப்தி பண்ணுவிப்பது போஜனவிதிபெனவும், பூசிய சந்தவிதிகளும் இத்
னையான சாஸ்திரங்கு செப்கின்றது விடைபிற் றியான பானுதிருப்பது
காதலிற் கித்திய கருவானுட்டானமெனவும், திட்டானுட்டானகு சங்கரும
எய்த் தூப்தான புண்ணிய விசேடமாதலிற் புண்ணியமாமெனவும், அந்
துய்வையாத் பாவகருமார் சேந்தற்கு துடயின்மையிற் பாவவொழிகென
வும், அதன் மக்கம் கீழ்க்கமாதலிற் துண்டிவ சித்தசந்தியாமெனவும், அச
கத்தகசந்தியிற் விடத்தகிற் உயர்வு தோதலிற் பொட்குறும்பக குந்த
கெய்துமாமெனவும், அத்தோடித் திருப்படியினும் ஒன்றினும் பதின்மையி
யின் பெய்த்துய்யாமெனவும், அம்பிரத்தி கசவேதுகா விருத்தலின் முத்தி
விரும்பமாமெனவும், அம்முத்தி விரும்பம் அகமுத்திற் சான்றது பாகிய
சம்மமொகித்கலிற் பாக்கரும கொகித்கமாமெனவும், அங்கொகித்கம் மஜே
கிசாகத்தக காலின் கொகிலை முயற்சியாமெனவும், அம்முயற்சி தனிற்
திருப்பதக காலின் பொத்தவது துயி விறையுமாமெனவும், அத்துயி
யின்மென அரியும் பாயத்தம் விசாரஞானம் பெண்டெயிற் பகரு மாவா
கிய ஆராய்ச்சியாமெனவும், அய்வகசகம் அபேதமாதலின் அதன்சாரமான
அத்துவித ஞானமாமெனவும், அய்வத்துவிதஞானம் அபரோட்சமாதலின்
அயித்தியா கசாமாமெனவும், அயித்தையா கசத்திற் அக விதமென்னு
யார்த்தி கீங்கலிற் துவிதமகக் கோழிதனாமெனவும், அங்கொழிதலின் இங்
துன்பம் கீங்கலிற் சுதேக்க நினைவொழியாமெனவும், அங்கொழிதலின்
இரகத்தகெய் மின்மையின் விரும்பு பெறப்படுதலெனவும், அது கீங்க
வேயிது செப்பத்தக்கது, செப்பத்தகாதகென்னுஞ் சங்கம்ப விகற்ப மின்
மையின் விதிவகக் கோய்வாமெனவும், இடற்றல் சொர்க்க காகதினமை
யின் வினை மானமம் கீங்குமெனவும், இக்கீங்கததில் காமரூப பாவனையி
னையிற் நேகபாவ விசந்திபாமெனவும், இவ்விசந்தியினும் அபாவனை
தும் அபாயங்க் காதலிற் பாசகெவா மொழிதலெனவும், அப்பாசகாதிய
மூவாஞ்ஞானம் கித்தலிடத்திற் பாமாயி சகாததன்மையும், அபாவநி
வேததன்மையு கீங்கி பானுமென்னும் பிரகடண்ட அயிங்கமான அத்துவித
சோருபமாதலிற் பாயாமெனவும், இய்வத்துவித பதத்திற்குமே கொ
பதமுமின்மையின் முடிவாயெனவும், இத்தக்கோருருவ மின்மையிற் பே

பெறுதெனவும், தூர்தொன்றின் அம்சமாகாமையிற் சாதி பெறுதெனவும் இலகித்கள மருங்குமோ றி அடைபாயாமையின் குறிபெறுதெனவும் இலகித்களும் பரபூரணமாக இவர்கிருத்தலின் ஒன்றுகியெனவும், இவை உச்சிஞர் முதிர்கருதொடங்கிற் அத்துநி முடிவுபெறுது அறிற்கருதலின் வாக்கிற் ததெனவும், இவை மனநிஞர் சித்திக்ருதொடங்கிற் அச்சிதனை நிர் மனம் ததுடங்கி கரை தபொதலின் மனமந்ததெனவும், இவை மயாவும் கரைந்தவிடத்து நித்யபாவந்தமாய் நொந்து கிற்றலின் பரபூரணத்தமயாகிடெனவும், இக்கருக்கங்களுத்கும் சித்தித் தானே தானு விசங்கலின் மறவியா விதேச கைவல்லியமெனவும் கூறிஞர்.

இங்ஙனம் விதேச கைவல்லியத்தமடையும் சித்தித்தம் துதலிய பித்தி-
பெறுமாறுப்பான முதற் பாசம் சுறாய் மாபு தூருபிற் முன்னைய எட்டிற்
பாதிப சாதனமெனவும், இடையின் மூன்றாம் ஆர்தரிய சாதனமெனவும்,
மோகொன்றிற் சாதநியமெனவும், ஏனைய எட்டிற் சித்தக் சாதனசாத்தி-
மெனவுக்கொள்க.

வினா:—இவற்றிற் உன்று சிச்சயம் உபக்கிரமத்திலாவது, உபசங்கரத்
சியாவது கூறுது மத்தியிற் கூறியதென்னை?

விடை:—அவ்வுன்று சர்வதொருகமாயிருந்து யாவாமாய் விளங்குதல்
அனுபவமாகலினுளும், சுருதிசன் மத்தியசக ஸ்வரூபமென வினம்புதலிலு-
ளும், விசாரத்திற் ஒன்றிற் சாதிவிலாது கலிநிலையம் விளங்குதலினுளும்,
சாதனத்திற் சூரீசர் உபதேச அனுபவமாய்த் தல மாவிற்குஞ் சாட்சியாய்
காண்கையினுளும், சாதநியத்தில் யாவும் பரபூரணமாய் விளங்குதலினுளும்,
மாயினும் மத்தியசகமே கூறினொன்க.

வினா:—இங்ஙனம் கூறிய மாயிற் சிவன்முத்தித் தன்மையைக்கூறுது
விதேச கைவல்லியத்த மாத்நியக் கூறியதென்னை?

விடை:—சிவன்முத்தியே விதேசமுத்தி யாதலினென்க.

வினா:—அதிறேன், அஃதிரண்டாகக் கூறுவதென்னை?

விடை:—தத்தபடமென்ன மிடத்திற் படத்திற்கு காமரூபம் இரு-
பதுபோலத் தோற்றுவது மாத்நியமேயன்றி, அஃதின்கமபோல, ஞானத்தி-
ஞர் நேசபாவச்சித்யம் இருப்பதுபோலத் தோற்றுவதுமாத்நியமேயன்றி.
மாத்நியமையால் அத்தோற்றத்தைச் சிவன்முத்தியெனவும், அது நீக்கின-
தே விதேசமுத்தியெனவும் காணை காவென்று நபோலக் கூறினொன்க.

அது நீவிச பத்துவான்மாக்கள் விதேசமுத்தியடையுஞ் சோபான மரபு
இங்ஙனமெனவும், இங்ஙனம் அதையடைந்த ஸ்வானுபவ உல்லாசம் இறை-
தெனவும் உணர்த்தியுபதென்பது.

தத்துவமல் லாத சராசரங்க ளென்கணுள
தத்துவத்தைச் சொல்கித்துத் தானாதற்—கித்துறையே
அன்றிப் பிதி கிலையா வாய்த்துப்பி னிந்துலை
யன்றிச் சுருக்கமெல் தாம்.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று.

சிவஞானபோதம்

சிவஞானபோத முழுமும், வேதாந்ததீபிகையென்னுமுரையும் முற்றிற்று